

دهزگای چاپ و بلاوکردنهوهی

زنجیره‌ی روژنپیبری

*

خاوه‌نی ئیمتیان: شهوکه‌ت شیخ یه‌زدین

سه‌رنووسه‌ر: به‌دران نه‌همه‌د هه‌یب

ناوونیشان:

دهزگای چاپ و بلاوکردنهوهی ئاراس، گه‌ره‌کی خانزاد، هه‌ولتیر

س. پ. ژماره: ۱

www.araspublisher.com

هه‌موو به‌ره‌هه‌می هه‌یمن

به‌رگی دووهم

هه‌واری خالی

نووسین

هه‌واری خالی

سه‌رجه‌می نووسینی هیمن

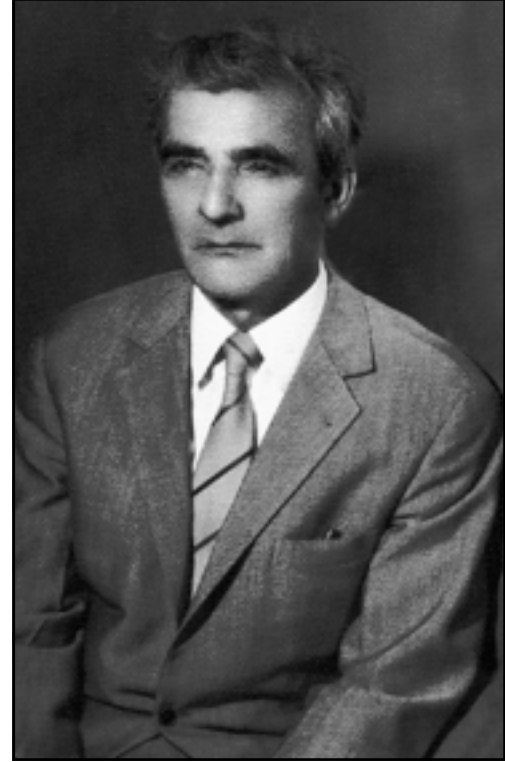
به‌سه‌رپه‌رشتیی:

به‌دران ئه‌حمه‌د عوسمان دهشتی

ناوی کتیب: هه‌واری خالی - سه‌رجه‌می نووسینی هیمن
به‌سه‌رپه‌رشتیی: به‌دران ئه‌حمه‌د - عوسمان دهشتی
بلاوکراوه‌ی ئاراس - ژماره: ۱۸۴
ده‌ره‌یتانی هونه‌ریی ناوه‌وه: به‌دران ئه‌حمه‌د حه‌بیب
ده‌ره‌یتانی هونه‌ریی به‌رگ: شکار شیخ عه‌فان نه‌قشبه‌ندی
خۆشنوووسی به‌رگ: خۆشنووس محه‌مه‌د زاده
پیته‌ لێدان: ئاراس ئه‌کره‌م

هه‌له‌گری: به‌دران ئه‌حمه‌د، عوسمان دهشتی، شیرزاد فه‌قی ئیسماعیل
هه‌له‌گری سه‌ر کۆمپیوتنه‌ر: عه‌زیز عه‌بدو‌لخالیق - دلاوه‌ر سادق
سه‌رپه‌رشتیی چاپ: ئاوه‌رحمان مه‌حموود

چاپی یه‌که‌م - چاپخانه‌ی وه‌زاره‌تی په‌روه‌رده، هه‌ولێر - ۲۰۰۳
له‌ کتیبخانه‌ی به‌رپه‌رپه‌رايه‌تیی گشتیی رو‌شنبیری و هونه‌ر له‌ هه‌ولێر ژماره (۸۷) ی سالی
۲۰۰۳ ی دراوه‌تی

هيمن

شیره زن

شاره که مان، شاره بچووک و تووک لیکراوه که مان (سه قز) یه کیکه لهو شاره کاوانه ی کوردستان که له میژووی تاریک و پر کاره ساتی خویناویی خۆیدا گه لیک جار تووشی په لاماری دپندانه ی دوژمن و تالان و برۆ و کوشت و کوشتار و هه لات هه لات و سووتان و خاپوورکران و چۆل بوون بووه. پرووی خۆشی که متر به خۆبه وه دیوه ده توانم بلیم هه نه دیدیوه. به لیک سه قز شاریکی تووک لی کراوه ته نانه ت پاش تیکچوونی حکومه تی ره زاخان پاش فه وتانی نه و قازاخه چه کمه ره قه و نه و دیکتا توره خوینمژه که خه لکی ئیران پشوویه کی هاته وه بهر و ئاهیکی خۆشی له دلێ گه را دیسان سه قز شوومترین و ره شترین رۆژانی تاریخی رابوارد.

ئه رته شی شاهه نشاهی په هله وی که ده یانگوت ئاسمانی به سه ر نیه وه راده گری و زه وی له بهر پیتیدا ده له رزی له راست سوپای هاوپه یماناندا بهری فوویه کی نه گرت. دهستی بو چهک نه چوو، تاویکی بهر بهر کانی نه کرد، وهک توی هه رزن بلاو بوو، وهک بلقی سه ر ئاو پووچاوه. چهک فریدان، به جلی ژنانه وه راگردن و خۆ له ته ویله ی ئاغا و ده ره به گان ئاویتن، تاکتیکی نه و فه رمانده لووت بهر زانه بوو که خه لکیان به دیل و کۆیله ی خۆیان ده زانی و له سه رده می ده سه لاتنی بیست ساله ی ره زاخاندان کاربان زگ درین و گیرفان برین و هه ژار چه وساندنه وه و دارا پروو تاندنه وه بوو. به لام نه و قاره مانانه ی که له لیکه وه مانه که ی شه هر به ردا ده مانچه و شمشیره کانیا ن به چارشیتویکی ژنان ددها و چه کمه بریقه داره کانیا ن به که لاشیتی که چ و کۆن ده گۆر بیسه وه و باقی شیان ددها وه و خۆیان ده شارده وه و له بهر دهستی خه لک، خه لکی تووره و داخ له دل هه لده هاتن. نازانم چۆن بوو؟ پاش ماوه یه کی که م سه ر سه کوتیا ن له سه قز په ییدا بووه؟ نه حه یا و نه شه رم، وهک نه بایا ن پیتدا هاتبێ نه بوړان، به بهرگی زه رقی و به رقییه وه، به سه ردۆشی مه نگوله داره وه، به چه کمه ی ره ش و خرینگه خرینگه مامزانه وه وهک (رۆمیل) له خه بابانه کانی سه قزدا ده ستیا ن کرد به گه ران و خۆ بادان و قه مچی هه ل سوو راندن و پۆز لیتدان.

بیجگه له رۆمیله کانی خۆولاتی و خۆمالتی قیافه ی نامۆ و سه یر سه یریش وه بهرچاو ده هاتن. نه فسهری سووره زرته و قه له و و دریتژ و زه لام، سه ربازی ره شی، لاوازی مرده لوخه، وا دیار بوو بیتگانه ن، هیند پکیان له وه بهری ده ریاوه بو پاراستنی خۆیان هاتوونه ئیره نه وانی دیکه ش له ئاسیای دووره وه رست کراون و به زۆری زۆردار هینراونه نه و ولاته که له پیتاوی سوودی «ساحب» دا ببنه قۆچی قوربان.

من نه و ده می نا که میرمندالیک کی چاو نه کراوه بووم، به که لکه ئیستاش که هه زار په ند

و گولمه زم به سه رهاتووه و زۆرم چه رمه سه ری و کویره وه ری و ده ره ده ری دیوه هیچ سه رم له زاراوه ی له شگری ده رناچی. به لام له بیسه نه و که سانه ی له و سه رده مه دا سه ربان له سیاسه ت ده خورا و ده میان له شتی وا وه رده دا ده یانگوت:

وه زعی ستراتیژیکی سه قز نه وه هه لده گری. ده یانگوت هوی گرنگی چاره ره شی ئیمه هه لکه وتنی جوغرافیایی نه م شاره یه. ده یانگوت سه قز ده روازه ی کرماشان و قه سه ری شیرین و ته نانه ت نه و دیوی سنووری ئیرانه که کانگا نه وته کانی ده ره به ست له دهستی ساحیبدان. ده یانگوت شه پۆلی تووره یی و بیری دژی ئیمپریالیستی خه لکی ئیران و جوولانه وه ی نازاد پخوازه ی گه لانی نه م ولاته نه تره ی ئیمپریالیستی بر دووه و مه ترسی گه وره ی بو ئیستیعمار په ییدا کردوه. زۆر شتی دیکه یان ده گوت که من سه رم لی دهرنه ده چوو و تیتی نه ده گه یستم. ده یانگوت هه ر بو به ش ئیستیعمار ناچار بووه نه م ئه رته شه ی به دهستی خۆی ته فروتوونای کردبوو سه رله نوێ زیندوو بکاته وه و گه وره کانی بکاته نوکه ری خۆی و له سه قز مو لیا ن بداته وه. چونکه مر دووی خۆبه تی و به دهستی خۆی ناشتوویه تی و ده زانی چییه و تیتی رانابینێ ده س بکاته وه، نه م سوور فلانه ی هیناوه نه خسه ی بو بکیشن و نه م دیلانه ی هیناوه پشتی بگرن و خه ربکه به هه موو هیزی خۆی نه م ده روانه، بپاریزی.

له و سه روه ندانه دا که ئیمه ی خه لکی لیکه وه ماوی هه ژاری سه قز له ژیر جه زره به و نه شکه نه جی ئه رته شی شاهه نشاهی و ئاغاکانیدا له ئاویلکه ی گیا ن کیتشاندن بووین. جوولانه وه ی نازاد پخوازی له سه رانه ری ئیراندا بره وی نه ستاندبوو به تاییه تی فیرقه ی دیموکراتی نازه ربایجان رۆژ به رۆژ زنجیری کۆیله تی له ده س و پیتی گه له که ی ده پساند و به ن که له وه ی نیری دیلی هه لده بری و حیزبی دیموکراتی کوردستان ئالا هه لگری خه باتی گه له که مان، به رابه ری رۆله ی بلیمه ت و هه لکه وتوی کورد پیتشه وای خۆشه ویست قازی موحه مه دی نه مر، ته نگی به ئیستیعمار هه لچنیه بوو و ره گورپیشه ی له هه موو لایه ک دا کوتابوو و لک و پۆی بو هه موو مه لبه ندیکی کوردستان هاویشتبوو.

رپیک خراوی حیزبی شاره که ی ئیمه ش سه ره رای نه و هه موو که ند و کۆسپه ی له پیتشدا بوو، له ژیر چاوه دیری توندی شا و ئیستیعماردا نازایانه خه باتی ده کرد و ژیرانه چالاکیی ده نواند و په یوه ندیی نه یینی و به رده وامی ده گه ل مه رکه زی حیزب له مه هاباد نه ده پچرا و په یکه کانی حیزب به شه و و نیوه شه و هه ر له هاتوچۆدا بوون، به یاننامه و رۆژنامه کانی حیزب به نیو خه لکدا بلاو ده کرانه وه.

پاش نه وه ی حیزبی دیموکراتی کوردستان به یه کجاری سه رکه وت و کاربه ده ستانی تاران

له موکریان و ئەولاتیڕیش دەره‌پێراند و جە‌مه‌هوری کوردستان دامه‌زرا. هێزی گه‌ل و پێشمه‌رگه‌ گه‌مارۆی سه‌قزی دا ئیتر حکومه‌تی تاران به‌جاریکی زراوی تۆقی و حه‌زبای برینداری ئیستیعمار به‌ته‌واوی ئاروژا و گه‌زاره‌ی ده‌رکیتشا و ژه‌هری پیسی خۆی به‌سه‌ر ئیمه‌دا پێراند، رۆژ نه‌بوو پۆلیک لاو نه‌گیرین، نه‌خه‌رتنه‌ به‌ندیخانه‌وه‌ یا به‌رێ نه‌کرتین بۆ پستی جە‌به‌هه، شه‌و نه‌بوو ده‌سته‌به‌کی دیکه‌ خۆ پزگار نه‌که‌ن و په‌نا نه‌به‌ن بۆ کوردستانی پزگارکراو که ئامیزی بۆ هه‌موو کوردیکی نیشتمانپه‌روه‌ر و هه‌موو ئازادیخوازیکی جیهان ئاوالا بوو، له‌و لاشه‌وه‌ ئه‌و ده‌ره‌به‌گ و خاین و خۆفرۆشانه‌ی که حیزب ده‌ره‌تانی خه‌یانه‌ت و خراپه‌ی لێ گرتبوون و ماوه‌ی نه‌ده‌دان خۆینی مسکین و هه‌زاران چیدی بمژن و ئیسکیان بکرووسنه‌وه‌ به‌په‌له‌په‌روه‌ خۆیان له‌ ئامیزی شاهه‌نشا ده‌هاو‌پشت. ئه‌م حه‌مه‌ په‌زایه‌ی ئه‌م‌ڕۆ بێ شه‌رمانه‌ ده‌لێ من شای پێخواسانم و به‌ردی دلسۆزی بۆ جووتیار و کرێکار له‌ سنگ ده‌دا، ئیستاش ئه‌و ده‌ره‌به‌گانه‌ی ئه‌و سه‌رده‌می خه‌یانه‌تیان به‌گه‌ل و نیشتمانی خۆیان کرد به‌زه‌بری نوکی نیه‌ ده‌کاته‌ نوینه‌ر و سه‌ناتوور.

به‌کورتی سه‌قزی بوو به‌که‌شتی نوح و له‌ هه‌موو تۆ و ته‌ره‌مه‌یه‌کی تی خزا. چونکه‌ ته‌ویله‌ش نه‌مايوو جاشی تی بکری. ئاغاواته‌کانیان وه‌ک گاوه‌گۆل به‌سه‌ر خه‌لکدا پری و به‌زۆری له‌ مالان دایان مه‌زاندن. خاوه‌ن مال ناچار بوو له‌و قات و قه‌ر و گرانییه‌ به‌سامه‌ی که له‌ کاتی شه‌ر له‌ هه‌موو جیگایه‌ک به‌تایبه‌تی له‌ سه‌قزدا هه‌بوو له‌ زاری ژن و مندالی خۆی بگریته‌وه‌ و گاوه‌گۆلی شا دابه‌ستی. ئه‌گه‌ر ئاغا به‌رچایی پۆنی که‌ره‌ و هێلکه‌ و هه‌نگوین و مره‌با و نیوه‌پۆزی چلاو که‌باب و شتیوی شه‌وانه‌ی گوشت و فرووج و قه‌له‌موون نه‌بوویاوه‌ و شه‌و چه‌له‌شی لێ برابا. خاوه‌ن مال پێشمه‌رگه‌ یا به‌قه‌ولی ئه‌وان «متجاسر» بوو. ده‌سه‌جی پاپۆرتی لێ ده‌درا و ده‌یانبرده‌ دیژبان و تیروته‌سه‌ل ده‌یان کوتا و سه‌ر و گۆیلاکیان ده‌شکاند و زۆر جاریش بێ سه‌روشوتن ده‌چوو.

له‌و سه‌رده‌میدا که له‌ سایه‌ی خه‌باتی حیزبکی شوێشگێر و ئازادیخواز و زانیی و دلسۆزی پێشه‌وا و پابه‌ریکی بلیمه‌ت به‌شیکێ کوردستان هه‌ر له‌ به‌ستینی ئاراسه‌وه‌ تا نیه‌یکترین گوندی سه‌قزی ئازاد ببوو و گه‌له‌که‌مان له‌وپه‌ری خۆشی و ئازادی و سه‌ره‌رزیدا ده‌ژیا و وه‌ک ده‌لێن «گورگ و مه‌ر پێکه‌وه‌ ئاویان ده‌خواره‌وه‌» حالی خه‌لکی شه‌ره‌که‌ی ئیمه‌ له‌ حالی کۆیله‌کان گه‌لێک ناخۆشتر بوو. بۆیه‌ من سه‌قزم نیو ناوه‌ شاری تووک لیکراو. رۆژ نه‌بوو دیژبان، کاسب له‌ دوکان نه‌هینیتته‌ خوارێ وه‌به‌ر شه‌پانی نه‌دا یا گزیری ئاغا که‌شیده‌ له‌ ئه‌ستۆی چه‌ند حاجی نه‌کا و ئاته‌گی چه‌ند مه‌لا نه‌برێ. خۆ ئه‌وه‌ی راپۆتکاران و کارناسانی بێگانه‌ ده‌یانکرد ئه‌گه‌ر له‌رووم هاتبا بیگێرمه‌وه‌ مچورک به‌له‌ش

هه‌موو ئینسانێکی خاوه‌ن شه‌ره‌ف و به‌ناموسدا ده‌هات.

ئیس‌تیعمار هه‌میشه‌ له‌ شه‌ره‌که‌ی ئیمه‌وه‌ نه‌خشه‌ی رووخاندنی جە‌مه‌هوری دیموکراتیکی کوردستانی ده‌کیتشا. چه‌ند جار ئه‌ته‌شی شاهه‌نشاهی شنگلی له‌ خۆی دا و هێرشێ برده‌ سه‌ر سه‌نگه‌ری ئازادی و، به‌ره‌نگاری پێشمه‌رگه‌ی کورد بوو. به‌لام دیتمان چۆن به‌شرووی گه‌راپه‌وه‌ و رقی خۆی به‌ئیمه‌ی بێ چه‌ک و بێ ده‌ره‌تان رشت.

داخی به‌جه‌رگم گه‌نده‌ل فیلێ ئیمپریالیزم کاری خۆی کرد و شای خاین کوتوپر هێرشێ هینا سه‌ر حکومه‌تی ئازه‌ربایجان و پاش سالیکی ته‌وریزی قاره‌مان داگیرکراوه‌ و سیلاوی خۆینی تیدا جاری بوو. مه‌هاباد قیبه‌لی ئاواتی نه‌ته‌وه‌ی کورد، له‌ هه‌ر چوار لاره‌ ئابلقه‌ درا و بێ پشتیوان ماوه‌. جا ئه‌مجار ئه‌ته‌شی شاهه‌نشاهی له‌ سه‌قزه‌وه‌ به‌ره‌و مه‌هاباد که‌وته‌رێ. ئه‌وه‌ی نه‌ده‌بوو بێ، بوو. کۆماره‌ خۆشه‌ویسته‌که‌مان رووخا، پێشه‌وا مه‌زنه‌که‌مان به‌خۆی و هاو‌پتیه‌کانیه‌وه‌ گیران. پیتان سه‌یر نه‌بێ ئه‌و ده‌میشه‌ یه‌که‌م زه‌ریه‌تی جه‌رگه‌ر و شه‌ره‌که‌مان که‌وت و هه‌وه‌ل ریزی سێداره‌ له‌ سه‌قزی بێ فه‌ر چه‌قی.

به‌یانیه‌کی ساردی زستانی سه‌قزی بوو، کاتی خه‌لک له‌ مال و ده‌ره‌که‌وتن چ ببین؟! کافر نه‌بینی، ده‌ سێداره‌ چه‌قیبوو، ده‌ رۆله‌ی نه‌به‌ز، ده‌ قاره‌مانی کۆلنه‌ده‌ر، ده‌ پیاوی تیکۆشه‌ری کوردیان پێوه‌ هه‌لا‌وه‌سرابوون، به‌شی زۆری ئه‌م شه‌هیدانه‌ له‌ عه‌شیره‌تی پێشکه‌وتوو و نیشتمانپه‌روه‌ری به‌گه‌زاده‌ی فه‌یزوللا به‌گی بوون که‌ میتروو شاهیده‌ ئه‌م عه‌شیره‌ته‌ له‌ پێکه‌هێنانی حیزبی دیموکراتی کوردستان و دامه‌زاندنی کۆماری کوردستاندا چ نه‌خشیکێ گه‌وره‌ و به‌رچاوی هه‌بووه‌. له‌نیو ئه‌م شه‌هیدانه‌دا (ئه‌حمه‌دخانی فاروقی) مه‌زنی به‌گه‌زادان و دوو برا ئۆجوانه‌که‌ی ده‌ببیران که‌ هینده‌ له‌ میتز نه‌بوو به‌فیل گیرابوون و به‌تاوانی کوردايه‌تی بێ موحاکمه‌ و لیپرسینه‌وه‌ حوکی ئیعدامیان درابوو.

ئه‌فسه‌ریک که‌ ئه‌و حوکه‌می پێ راگه‌یاندوون له‌ زۆر جیبیان و بۆ زۆر که‌سی گێراوه‌ته‌وه‌: (نیوه‌شه‌و، کوتوپر به‌خۆم و چه‌ند گرۆبان له‌و ژووره‌ی ئه‌و سێ برابانه‌یان تیدا به‌ند کردبوو وه‌ژوور که‌وت، چرایان دایسا ته‌ماشام کرد ئه‌حمه‌دخان ئانیشکی داوه‌ته‌وه‌ و سیغار ده‌کیشی و براکانی له‌ خواره‌وه‌ به‌ئه‌ده‌ب له‌سه‌ر چۆک دانیشتوون. سام گرتی، به‌مینگه‌ مینگ حوکه‌مه‌که‌م پێ راگه‌یاندن. پیم سه‌یر بوو هیچیان نه‌بزرکان، هیچیان په‌نگیان نه‌گۆرا و، رانه‌چنین. ئه‌حمه‌دخان به‌شینه‌یی سیغاره‌که‌ی کووژانده‌وه‌ و گوتی:

«من بیرم له‌وه‌ کردبووه‌وه‌، ئه‌م‌ڕۆم له‌پیش چاو بوو و ده‌مزانێ له‌سه‌ر ئه‌م بیروپروایه‌ی هه‌مه‌ تووشی شتی وا دیم. به‌لێ، من کوردم، دیموکراتم، ئازادیخوازم، من دژی رێژی

بۆگەنى پاتشايە تىم و دژى دەسلەتلى شومى بىگانەم و چارەنووسى پياويكى وەك من لە ئىرانى ئىستادا ھەر ئەوھىيە. ھىچ چاوەنۆزى بەزەبىم لەو رېژىمە نەكردوو و ناكەم. بەلام شاھەكەى ئىيوە كە لافى كۆمەلناسى لى دەدا، دەبوو ئەوئەندەى زانبايە، ئىمە عەشیرەتەين و لەئىيوە عەشیرەتەندا تاوان ھەر ئى مەزن و براگەورەيە. چونكە براى بچووك بەپىي رېوشوئى عەشیرەتەى ناچارە وەدواى براگەورە بگەوئ و لە قسەى نەچىتە دەر، لەبەرئەوھ نەدەبوو حوكمى وا زۆردارانە و بى رەحمانە و ناپياوانە لەسەر براكانم بەدا.

ھىشتا ئەحمەد خان قسەى مابوو بىكا كە عەولاخان وە جواب ھات و گوتى:

«كاكە گيان! كاكى بەرپىز و بەرزم! ماھىە سەر بەرزى بنەمالەكەمان! زۆر جىي داخە كە لە ئاخىر ژياندا قسە لە قسەى براگەورەى خۆمدا بكەم و ئەم راستىيەى بدركىنم كە ئىمە زۆر لە پىش جەنابتدا ئەم بىروپروايەمان پەسند كەردبوو و چووبووينە نىو رىزى حىزبەوھ، ئەگەر خوداى نەكردە تۆش نەچووبايە نىو رىزى حىزبەوھ و ئەم بىروپروايەت قبوول نەكردبايە و رىيازى شەرەف و كوردايەتى و ئازادىخوازىت نەگرتبايە و بۆ پاراستنى مولك و مال و شتى وا پشتت لە نەتەوھكەت كەردبايە ئىمە لە رەسمى عەشیرەتەيمان ھەلدەدا و قەت شوئىت نەدەكەوتەين. بەلكو پىم وايە يەكەم لوولەى تەفەنگ، تەفەنگى پىشمەرگەى كوردستان كە بەرەو سنگى تو رادىربايە لوولەى تەفەنگى براكانت دەبوو.»

ھەمەخان كە تا ئىستا بىدەنگ بوو گوتى:

«ئەرى ئەم كەند و كۆژەى بۆ چىيە؟ ھەستەن ھەرسىكمان برۆين، بەرەو شەرەف، بەرەو شانازى، بەرەو مەرگى پياوانە، يا باشتەر بلتيم بەرەو ژيانى ئەبەدى.»

ئەحمەدخان ھەستا لاچاوى براكانى رامووسى و ئەوانىش دەستى ئەويان ماچ كەرد و كەوتنەرى. تا ئىترە لە زمانى ئەو ئەفسەرە بىستراوھ كە خوشى كورد بوو. بەلام لە بنداردا زۆر كەس ئاگای لە ئازايەتى و پياوتەى و نەترسىيە ئەوان بوو و شىعارى كوردانە و ئازادىخوازانەى ئەم سى برا قارەمانانەى بىستووھ.

كاتىك ئەم ھەوالە دلتەزىن و جەرگەرە بۆ «زىر وەشان» خانى داىكى شەھىدەكان كە لەسەر بەرمال خەرىكى نوئىژ و دوغابوو دەبەن. لە پىشدا عاتىفەى داىكەتى تىنى دەدا و بەنىنۆك ھەر دوو لا روومەتە قەلەوھەكانى وا دەرئى كە خوشى لووزەوئ دەبەستى. بەلام زوو دىتەوھ سەرخۆ و كولى دەنەشەتەوھ و زۆر بەوقار و ئارامى بەرەو مەيدانى ئىبەدام دەكەوتەرى. لەو ئاپۆرە نىزىك دەبىتەوھ كە بەخەم و پەژارە و گریانەوھ كۆبوونەوھ. خەلكەكە بەدەتتى ئەم خانە بەرپىزە و ئەم داىكە دلسوتاوھ كە بەدەستى شا قەت كەسى

نەماوھ و وەجاعى كۆپۆتەوھ تىكرا لە گابۆر دەدەن. بەلام ئەو ناگرى، نىوچاوانى گرژ دەكا و لىوى دەكۆژى و سەر بەرزانە دەچىتە پىش. رىي بۆ دەكەنەوھ تا دەگاتە ئەو ئەفسەر و سەربازانەى كە لە دەورەى سىدارەكان كىشك دەكىشن. ئەوانىش بى ئىختىيار در دەدەن. دەگاتە بن دارى كۆرەكانى كەمىك لەژىرە تىيان دەفكرى و دەلى:

«دەك رۆلە رووتان سىي بى وەك رووى داىكى خۆتان سىي كەدەوھ. من بۆتان ناگرىم، قورپان بۆ ناپىوم، شىنتان بۆ ناگىرم. چونكە ئىيوە پياوانە ژيان و پياوانە چوونە سەر سىدارە. ئىيوە لەسەر دزى و پياوكۆژى و خەيانەت و جاشەتى نەكۆژران. ئىيوە لە رىگای ئازادىي مەدا، لەسەر كوردايەتى، لەسەر ئابروو و شەرەف و لە پىناوى رزگارى ئەم گەلە زۆرلىكراوھدا شەھىدكراون و ھەرگىز بەمردووتان نازانم.»

لەو حالەدا فەرماندە مچ و مورەكەى سەقزىش تەرىق دەبىتەوھ و لىي دەچىتە پىش و سەرەخوشىي لى دەكا، شىرە ژن بى ئەوھى سوپاسى بكا بى دەكەنى و دەلى:

«داخوا ئەم شوپرە سوارانە دانابەزن؟»

گۆيا ئەمرى شاھەنشا وا بوو سى رۆژ تەرمى شەھىدەكان بەھەلا وەسراوى بىنەتەوھ بەلام فەرماندە وا لە بەرامبەر ئەم غىرەتەى شىرە ژندا شەرمەزار دەبىتەوھ دەستور دەدا تەرمەكان داگرن. «زىر وەشان خانم» كۆرەكانى ماچ دەكا و لەو خوتەنى بەروومەتەيدا دىتەخوار لە كۆلمەيان ھەلدەسوئ، مەلايەك لەوئىندەرى دەبى و دەلى: «خانم بۆ وا دەكەى» جوابى دەداتەوھ «مامۆستا! كورپىكى لە من بووبى و شىرى منى خواردبى و لە كۆشى مندا پەرورەدە بووبى دەزانم لە مردن ناترسى... بەلام خۆت دەزانى پياوى بى گيان رەنگى دەپەرى. بۆيە كۆلمەيان سوور دەكەم، تا دوژمنان بىرنەكەنەوھ كورپى زىر وەشان لە مردن ترساون!».

۱- سالى ۱۹۷۱/۱۳۵۰ بەبۆنەى ۲۵ سالى كوشتارەكەى سەقز ئەم داستانە لە كۆرى يەكىتى نووسەرانى كورد لە بەغدا خوتندراوھتەوھ و لە ژمارەى (۲)ى گۆقارى «نووسەرى كورد»دا چاپ كراوھ.

۲- خەلىل خانى باوكى ئەم شەھىدانە سۆفىيەكى بەناويانگ بوو، رەنگە داستانى حوسىنى ھەللاجى بۆ خىزانەكەى گىراپىتەوھ. خوتىن تى ھەلسوونى روومەتى شەھىدەكان لە داستانى حوسىن دەچى. ھىمن

یه‌که‌م پۆژنامه‌ی کوردی له کوردستانی ئێراندا

که‌م میژوونوسی ئێرانی هه‌یه‌ ددانی خیری پیدا هینابین، شتیکی ویچووی له‌باره‌ماندا نووسیب، که‌م یا زۆر سه‌روه‌سه‌گوتی نه‌گوتابین، سه‌یره، به‌راستی سه‌یره، له‌وه‌تی میژوو نووسراوه‌ته‌وه‌ ئیمه‌ وه‌که‌سه‌ نه‌رزوین، هه‌لمان نه‌گوتاوته‌ سه‌ر ملک و ماشی که‌سه‌، ده‌ستمان به‌کلای خۆمانه‌وه‌ گرتوه‌ با نه‌یبا. هه‌ر دوژمن گه‌مارۆی ئیمه‌ی داوه‌، هه‌ر نه‌ته‌وه‌ی تر په‌لاماری بۆ ئیمه‌ هیناوه‌، هه‌ر بیگانه‌ به‌گه‌ژ ئیمه‌دا هاتوه‌، هه‌ر زۆردار ویستویه‌تی بمانگری، بمانکوژی، بمانکوژی، تالانمان بکا، خاوه‌ و خیزانمان وه‌ده‌شتی بخا و مال و حالمان لی تیکوپیک بدا و ژبانمان بشیوتی. هه‌میشه‌ هه‌ر داگیرکه‌ران هه‌رشیان هیناوه‌ته‌ سه‌ر نیشتمان و زیده‌که‌مان و ویستویه‌نه‌ ولاتی باب و باپیرمان لی داگیر بکه‌ن. ئیمه‌ نه‌گه‌ر ده‌سته‌وه‌که‌ریان کردوه‌، نه‌گه‌ر بۆ به‌به‌ره‌کانی راپه‌ریوین، نه‌گه‌ر داومانه‌ته‌ چیا، نه‌گه‌ر رۆبویه‌ چه‌ک، پینشی زۆرداران گرتوه‌، به‌گه‌ژ داگیرکه‌ر داهاتویه‌نه‌وه‌، ته‌نیا و ته‌نیا بۆ پاراستنی گیان و مال و نامووسی خۆمان بووه‌.

جا جاری وا بووه‌ قوربانیی زۆرمان داوه‌، خویتمان به‌لێشاو رژاوه‌، له‌شمان به‌که‌له‌که‌ له‌ مه‌یدانی به‌جی ماوه‌ و مناره‌ له‌ سه‌ری شه‌هیدانمان دروست کراوه‌. جاری واش بووه‌ به‌ده‌ستمانه‌وه‌ هاتوه‌ به‌رسینگه‌مان له‌ دوژمن بریوه‌ته‌وه‌، دامان په‌لۆسیوه‌، داپر داپرمان تی خستوه‌، ته‌نانه‌ت جوقه‌وارمان لی بریوه‌، به‌لام له‌ هه‌موو حالیکدا هه‌ق هه‌ر به‌لای ئیمه‌وه‌ بووه‌. چونکه‌ به‌رگه‌ریان کردوه‌، له‌ بناری چیا سه‌خت و هه‌زار به‌هه‌زاره‌کانی خۆماندا وه‌ده‌ست هاتووین. به‌رگه‌ش مافی ره‌وای هه‌موو زینده‌واریکی سه‌ر ئه‌م جیهانه‌یه‌ و به‌تاوان ناژمی‌دری. که‌چی میژووی زۆرداران بخویننه‌وه‌، ته‌ماشای بکه‌ن، هه‌ر ئیمه‌ تاوانبار و گوناهاکه‌ری، هه‌ر ئیمه‌ پیاوخراب و به‌دناوین. بۆ؟ چونکه‌ بی هه‌یز و بی ده‌سته‌لاتین. چونکه‌ قه‌له‌م به‌ده‌س دوژمنانه‌وه‌ بووه‌. میژوونوسه‌کانی بیگانه‌ که‌ زۆربه‌یان به‌نانی زۆرداران چاویان پشکوته‌وه‌ و به‌ورکه‌ی داگیرکه‌ران به‌خپوکران پێیان له‌ راستی خستوه‌ و واقیعیان شارده‌ته‌وه‌. هه‌زاران جینیوی سه‌ر به‌کوکه‌یان پێداوین و قسه‌ی سارد و سووکیان له‌ پارسه‌نگ ناوین و تووک و له‌عه‌تیان لی کردووین، که‌ بۆچی ده‌ستمان له‌سه‌ر ده‌ست دانه‌ناوه‌ تا خاوه‌ن شکۆیان به‌هاسانی بمانکوژن؟ بۆچی چاومان دانه‌یه‌شتوه‌ تا به‌که‌یفی خۆیانی ده‌ستدریژی بۆ مال و گیان و نامووسمان بکه‌ن؟ بۆ وه‌ده‌ست هاتووین؟ بۆ به‌رگه‌ریان کردوه‌ و بۆ به‌جاریکی نه‌تاوانینه‌وه‌؟ سه‌رانسه‌ری کتیبی ئه‌و میژوونوسانه‌ پرن له‌ هه‌رشێ ناره‌وا بۆ سه‌ر نه‌ته‌وه‌ی زۆرلیکراو و به‌شخوراوی کورد. به‌لام له‌ لابه‌لای

لاپه‌ره‌کانی ئه‌م کتیبه‌ پر له‌ ته‌وس و پلار و لاتاوانه‌شدا جاروبار ده‌توانین ترووسکایی راستی بدۆزینه‌وه‌.

بۆ نمونه‌ له‌ نیوه‌ی دووه‌می چه‌رخێ بیسته‌مه‌دا له‌ سالی (۱۳۵۰)ی هه‌تاوی (۱۹۷۱)ی زاینیدا کتیبیک به‌ناوی «اوضاع ایران در جنگ اول یا تاریخ رضائیه» نووسراوی (محمد تمدن) بلاویه‌ته‌وه‌ که‌ به‌راستی په‌له‌ی شه‌رمه‌ به‌داوینی زانسته‌وه‌. ئه‌م کتیبه‌ که‌ کاربایه‌کی ئازهری به‌فارسییه‌کی ناریک و ناله‌بار و پر له‌ غه‌له‌ت و په‌له‌ت نووسیویه‌تی، پر له‌ جینو و قسه‌ی سووک و گالته‌کردن به‌گه‌لی کورد له‌ کوردستانی ئێران کردوه‌ و وه‌ک گوتویه‌نه‌ «کاریکی پێ کردووین با به‌ده‌واری شری ناکا». به‌تایبه‌تی هه‌رشێ وای برده‌ته‌ سه‌ر شه‌هیدی رێگای رزگاری گه‌لی کورد، قاره‌مانی کۆنه‌ده‌ر سمایل ئاغای سمکو که‌ قه‌ت نه‌سه‌کنده‌ر به‌گی تورکمان خاوه‌نی «عالم آرای عباسی» نه‌بیرده‌ته‌ سه‌ر ئه‌میر خانی برادۆست، خانی له‌پ زێرین. به‌لام ده‌کرێ میژوونوسیکی ورد و وریای کورد زۆر راستی واکه‌ نووسه‌ر به‌راوه‌ژووی نیشان داوان له‌ لابه‌لای ئه‌م کتیبه‌دا بدۆزینه‌وه‌. بۆ نمونه‌ ئه‌م نووسه‌ره‌ باسی یه‌که‌م پۆژنامه‌ی کوردی ده‌کا که‌ په‌نج و چوار سال له‌وه‌ی پێش (۱۳۴۰ی کۆچی) له‌ کوردستانی ئێران بلاویه‌ته‌وه‌ و ئیمه‌ زۆرمان له‌سه‌ر نه‌ده‌زانی، کلێشه‌ی پۆژنامه‌که‌شی چاپ کردوه‌. من لێره‌دا ده‌مه‌وی ئه‌وی ئه‌م کاربایه‌ له‌سه‌ر ده‌رجوونی ئه‌م پۆژنامه‌ نووسیویه‌تی بکه‌مه‌ کوردی. له‌لاپه‌ره‌ی (۳۶۹) له‌ژێر عینوانی «سمیتقۆ و روزنامه کردی» دا نووسیویه‌تی:

(پۆژیک شیخ‌عبدالللا (له‌ پیاوه‌ تیگه‌یشتوه‌کانی سمیتقۆ له‌ خزمانی سه‌ید ته‌ها) هاته‌ لای من و له‌نیقو قساندا گوتی: ئاغا «یانی سمیتقۆ» ده‌یه‌وی له‌ ورمی پۆژنامه‌یه‌ک بلاو بکرتیه‌وه‌، ئایا به‌رای تۆ به‌چ ئه‌ندازه‌ و تیرازیکی ده‌توانین پۆژنامه‌یه‌ک له‌و شاره‌دا بلاوبکه‌ینه‌وه‌؟ که‌ هه‌م سه‌نگین بی و هه‌م جوان و سه‌رنج راکیش؟

نووسه‌ر له‌ جوابی شیخ‌عبدالللا وای گوت:

«به‌داخه‌وه‌ پسته‌کانی چاپخانه‌ی ئیمه‌ زۆر که‌من، به‌شی چاپی پۆژنامه‌ ناکه‌ن. شیخ‌عبدالللا که‌ ئه‌م وه‌لامه‌ی بیست، به‌توندی گۆرا و حالی شیوا. منیش ترسام و له‌ هه‌له‌ی خۆم گه‌یشتم و گوتم:

«نه‌گه‌ر وێرای کریکارانی ده‌زگاکه‌ی خۆمان تی بکوشین له‌وانه‌یه‌ که‌م و کوربیه‌کانی نه‌هیلین و بتوانین پۆژنامه‌که‌ بلاوبکه‌ینه‌وه‌. به‌لام ده‌بی زۆر زه‌حمه‌ت بکیشین تا ئامرازی پتوبست ئاماده‌ بکه‌ین».

لێره‌دا ره‌نگ و رووی شیخ‌عبدالللا کرایه‌وه‌ و هه‌یج جوابی نه‌داوه‌. نه‌گه‌رچی ئه‌و

به‌لینى دا كه هه‌قده‌ستى كاربه‌ده‌ست و كرىكارانى چاپخانه‌كه بدا، نه‌ده‌كرا له و رۆژیدا پشت به‌به‌لینى كورده‌كان به‌ستری. چونكه سه‌رپىچى له فه‌رمانى سمىتقۆ له و هه‌لمه‌رجیدا گالته به‌گیانى خۆكردن بوو. پاش ئه‌وه‌ى چهند رۆژىك له و باره‌دا بی‌رم كرده‌وه، عه‌قلم به‌هیچ كوێ رانه‌گه‌شت. ناچار كتیبخانه و چاپخانه‌كه‌ى خۆم داخست، شه‌وى ده‌گه‌ل نۆكه‌رىكم و چهند به‌له‌دى دیکه له شارى وه‌ده‌ر كه‌وتم). لیره‌دا نووسه‌ر باسى راكردنى خۆى ده‌كا و پتوه‌ندى به‌ئیمه‌وه نیه‌یه و له ئاخى لاپه‌ره‌ى (۷۳۰) دا ده‌ست پى ده‌كاتوه:

(به‌لئى پاش راكردن و ئاواره‌بوونى به‌ناچارى من، سمىتقۆ ده‌ستوورى دابوو كه كتیبخانه و چاپخانه‌كه‌م داگیر بکه‌ن. مه‌لا موحه‌مه‌دى تورجانی ناویكیشى مه‌ئموور كرده‌بوو رۆژنامه‌ى كوردى چاپ و بلاو بكاته‌وه و ئاغای مه‌لا موحه‌مه‌دى تورجانی نه‌یكردبووه ناپیایى به‌شیکى له كتیبه به‌نرخه‌كانى كتیبخانه‌ى من هه‌لگرتبوو و برده‌بوویه‌وه ماله‌ خۆى. هه‌ر به‌وه‌نده‌وه رانه‌وه‌ستابوو، ناوى چاپخانه‌كه‌شمى گۆرپبوو. تابلۆى چاپخانه‌ى «مەدن» ی فری دابوو و تابلۆى چاپخانه‌ى «غیره‌ت» ی هه‌لاوه‌سیبوو. رۆژنامه‌یه‌کیان به‌زمانى فارسى و كوردى بلاو كرده‌بووه كه حه‌وتوى جارێك ده‌رده‌چوو. ناوى «رۆژى كورد - شه‌وى عه‌جه‌م» بووه كه دوايه‌ بوته «رۆژى كورد» و ئاخى بوته «كورد».

نووسه‌ر چهند لاپه‌ره‌ى دیکه‌ى به‌باسى شه‌ر و كیشه و كاره‌ساته‌كانى نىوخۆى ئه‌و سه‌رده‌مى ئی‌ران ره‌ش كرده‌وته‌وه و دیسان باى داوه‌ته‌وه سه‌ر باسى سمكۆ و نووسیویه‌تى.

«خه‌لك كه به‌هیوا بوون هیزى ده‌وله‌تى سمىتقۆ رام و به‌رده‌ست بکا، كه خه‌به‌رى راپه‌رىنى (لاهووتى) و كوژرانى (خالۆ قوربان) و راكردن و بلاو بوونى چریكه‌كانى ئه‌و و هاتنى سه‌ید ته‌هایان بیست به‌جارێكى ناھومید بوون. له و لاشه‌وه كورده‌كان به‌و زال بووانه ئازاتر و باو خۆشتر و له‌خۆیاییتر بوون.

ئه‌م‌جار سمىتقۆ بی‌جگه له بلاو كرده‌وه‌ى رۆژنامه‌ى كوردى «كورد» له ورمى رپكخراویكى بو وەرگرتنى گومرگیش دروست كرده‌بوو، له‌هه‌ر شتیكى كه خه‌لك له ورمى‌را ده‌یانبرده‌ شاره‌كانى تر (مه‌راغه - خۆ - ته‌وریز) گومرگى ده‌ستاند و په‌ته‌ى چاپى به‌كوردى ده‌دانى. كوژرانى خالۆ قوربان له رۆژنامه‌ى كورده‌كان، كه به‌ناوى كورد چاپ كراوه و بلاو بوته‌وه، به‌لگه‌ى به‌نرخى تیدا هه‌ن، ئیمه‌ش لیره‌دا بلاوى ده‌كه‌ینه‌وه.

نووسه‌ر ئه‌سلى پاشكۆى فارسى رۆژنامه‌كه‌ى له لاپه‌ره‌ى (۳۸۰) دا چاپ كرده‌وه. ئه‌وه‌تا منیش ده‌یکه‌مه كوردى:

كاره‌ساتى كوژرانى خالۆ قوربان

له پاشكۆى ژماره دووى رۆژنامه‌ى «كورد» چاپى ورمى «هه‌والنووسى ئیمه‌ ده‌نووسى: كوژرانى خالۆ قوربان و شكانى له‌شكره‌كه‌ى بو ناگادارى خوتنه‌رانى خۆشه‌ویست روون ده‌كه‌مه‌وه. رۆژى (۲۸) ی رهمه‌زانى (۱۳۴۰) له كاتیكدا كه له‌شكرى كورد له‌ژیر فه‌رمانده‌یى «سه‌ید ته‌ها ئه‌فه‌ندى» له ده‌ورویشتى گوندى «قوزلو» ی خاكى هه‌وشار خۆى بو په‌لاماربرده‌ سه‌ر «سایین قه‌لا» ساز ده‌كرد، خه‌به‌رى ده‌ستدریژى «خالۆ قوربان» له «میانداو» هه‌و بو «شارویران» و «سابلاغ» به‌هۆى دوو سواری سه‌ردارى موكرى گه‌یشت. هه‌ر ده‌سه‌جى روو له سابلاغ كراوه. شه‌وى (۲۹) ی رهمه‌زان له «بوكان» مانه‌وه، به‌یانی زوو رویشتن. دوو سه‌عاتى رۆژ ما‌بوو مه‌زنى عه‌شیره‌ته‌كان له ده‌وروبه‌رى گوندى «ده‌رمان» ده‌گه‌ل سه‌ید ته‌ها ئه‌فه‌ندى كۆرى راویژ و تووویژیان گرت، نه‌خشه‌ى په‌لاماربرده‌ سه‌ر خالۆ قوربانیان كیشا، ئاویان دانا:

«جانگیر به‌گ» له عیلى هه‌ركى، «ئه‌سكه‌نده‌رخان» له خه‌لكى برادۆست «هه‌مزاغا» له عیلى مامه‌ش «ئه‌میر ئه‌سه‌د» ی دبیۆكرى و «سالار سه‌عید» له خه‌تى «لاچین» هه‌و یچن. بریاریان دا له جه‌نگه‌ى بوولیتى بانگی شپواندا، له سه‌عاتى دیاریكراودا، له سى لاهه په‌لامار به‌رن و ته‌قه‌ ده‌ست پى بكرى. «ئه‌میرولعه‌شایر» و «ئه‌میر ئه‌سه‌د» و «سالار سه‌عید» به‌پیتى بریارى گشتى له تارىك و روونى به‌یانی (۲۹) ی رهمه‌زاندا له‌سه‌ر كیتوى «زاوا و بووك» را له‌شكرى خالۆ قوربانیان كه له‌سه‌ر ته‌پكى «داسا مه‌جید» له‌نیو سه‌نگه‌راندا دامه‌زراوون، دايه به‌رده‌ستریژ. له هه‌ردووك لاهه شه‌ر ده‌ست پى كرا.

سواری كورد نه‌یانه‌یشت شه‌ره‌كه درێژه‌ى بكیشى، له‌سه‌ر جله‌وان رکیف كوت هه‌لیان كوتا سه‌ر له‌شكرى عه‌جه‌مان، خۆیان ده‌پال هاویشتن، به‌لووله‌ى تهنه‌نگان وه‌ دریان نان. هیندیك به‌دیل گیران. هیندیك كوژران و سواریه‌كانى ئه‌میر ئه‌سه‌د «مترالیوز» یکیان وه‌ده‌ست كه‌وت. ئه‌سپ و یه‌ستر و تهنه‌گیكى زۆریش گیرا. ئه‌میرولعه‌شایر، ئه‌میر ئه‌سه‌د، سالار سه‌عید له‌پاش ئه‌وه‌ى له كوشتن و به‌دیلگرتنى سه‌ریزه‌كانى «داسا مه‌جید» بوونه‌وه، چهند سواریکیان به‌دووى سه‌ریزه‌ راكردوه‌كاندا نارد. بو خۆشیان په‌لاماریان دا قۆلێكى دیکه‌ى له‌شكرى خالۆ قوربان كه له‌سه‌ر كیتوى «خه‌زایی» بوون. ئه‌وانیش پاش ته‌قه‌یه‌كى كه‌م سه‌نگه‌ریان به‌تال كرد و هه‌لاتن.

هیندیکیان وه‌به‌هاتن كوژران و هیندیكیش به‌دیل گیران. له‌وتیش ئه‌سپ و تهنه‌گیكى زۆر وه‌ده‌ست كه‌وت. سواریه‌كانى سالار سه‌عید مترالیوزیکیان گرت. ده‌گه‌ل كوو شكه‌سته‌ى له‌شكرى ئه‌و دوو شوینه‌ وا به‌شپه‌ره‌یى گه‌ینه‌وه ئیندرقاش ترس له‌نیو له‌شكرى

خالق قوربان كهوت و پاك ههلاتن. ئاغايانى مەنگور و ھەركى و زەرزا جلدانە لىيان و ھەخۆكەوتن و ئازايانە دايان گزائى. لەو شەرەدا خالق قوربان و چەند ئەفسەر و سەرباز كوژران. زۆرىش بەدىل گىران. پىساوەكانى سەيد تەھا ئەفەندى (۳) تۆپ، سوارەى مەنگورى تۆپىك و سوارەكانى ھەركى (۲) تۆپى گەورە و مترالىوزىك و ئەسباب و تەنگىكى زۆريان بەتالان گرت. ھىندىك دەلەين سوارەى ئەحمەدى گوللوى ئاغاي مەنگور و ھىندىك دەلەين ئەحمەد خانى ھەركى خالق قوربانى كوشتو.

شكستەى لەشكرى خالق قوربان زۆرىەيان گەرانەو ھەو ھەلاتى خويان و دووسەد كەسىكىش چوونە تەوريز. كۆلۆنىل «نصرالله خان» فەرماندەى ژاندارمىش لە «صاين قلعه» و ھەرەو موكرى و ھەركەوت، بەتەواوى لەو ھەو داو ھەو بى خەبەر بوو. بۆ ئەو ھەو دەگەل خالق قوربان يەك بگرنەو زۆر بەفەيزەو ھەو بۆ لای بۆكان ھات. ئەمىر ئەسەد كە ئەو خەبەرەى بىست زۆر بەپەلە خۆى گەياندە «ئەمىر ئاباد» ى تەنىشت بۆكان. كۆلۆنىل كە دەگاتە بۆكانى و خەبەرەى كوژرانى خالق قوربان و شكان و بلاو بوونى لەشكرەكەى دەزانى، فەيزمالكى دەداتى، بۆكان بەجى دىلى، بۆ «ساين قەلا» دەگەرتتەو ھەو. سوارەكانى بەگزاو و سەردارى موكرى و ھەوويان دەكەون، ئەمىر ئەسەد و ئاگانى دىكەى دىتۆكرى بەركىف كوت خۆ دەگەيەننە يارمەتى سوارانى موكرى و بەگزاو. ئۆردووى ژاندارمى لەكۆپى پشت گوندى «ئالبلاغ» گەمارۆ دەدەن. زۆران دەكوژن و بەدىل دەگرن دەسكەوتىش گەلەكە. لەو پەلامارەدا «سولتان عبدالحميد خان» ئەفسەرى ژاندارمى كوژراو ھەو. كۆلۆنىل دەگەل پاشماو ھەو لەشكرەكەى شەوانە لە كۆپى دىتە خوارى و بەلاپىدا ھەلدى. ئاغايانى بەگزاو ھەو ھەو ھەو بەگى تۆپىكى گەورەيان گرت و ناردىان بۆ «چەرىق». بەراستى ئازايەتى و لەخۆ بوردنى گشت ئاغايانى موكرى بۆ جىتەجى كردنى ئەركى نىشتمانى و نەتەوايەتى جىگای سوياسە. ھىوادارم لەرپىگای ھەق ناسىيەو ھەو ئەو ھەو لەو رۆژنامە تاقەكەماندا چاپى بفرەموون. ع. ش».

دىارە ئاغاي «تەدن» ئەم باسەى بۆيە نەھىناو تە گۆرپى گۆشەيەك لە مەژووى رۆژنامەگەرى گەلى كورد لە كوردستانى ئىران ھەو ناك بەكاتەو، بەلكو مەھەستى شتىكى دىكەيە و ويستوويەتى رىق و قىنى تايبەتى خۆى بەرامبەر بەسەركرايەتى راپەرىنى ئەو سەردەمى گەلى كورد دەربىرى و بۆمان بگىرتتەو ھەو كە چۆن چاپخانەكەى لى موسادەرە كراو ھەو. جا بۆيە ھىچ نەينووسىو ھەو ئەو رۆژنامەيە چەند لاپەرە بوو، ئەندازەى چەند بوو، كەى دەچوو، كەنگى پەكى كەوتوو و لەسەرىك چەند ژمارەى بلاووتتەو ھەو. بەداخەو ئەم كلىشەش كە چاپكراو، دەگەل ئەو ھەو كە سال و مانگ و رۆژى ديارە، ژمارەى بەسەرەو ھەو

نەيە. ئىمەش جارى ھىچ بەلگەيەكى ترمان بەدەستەو نەيە. مەگەر لەبەر خۆمانەو ھەو بى بەلگە لىكى دەينەو و كەمىك لە راستى نىزىك بىنەو.

ئەگەر قسەى ئەم نووسەرە بەرپزە راست بى و ئەو رۆژنامە سى جارى ناوگۆرى كرەبى. ئەو دەردەكەوئ كە ئەو رۆژنامە لانى كەم دەبى سى ژمارەى لى دەچوو بى. ئەم ژمارەش كە كلىشەكەيمان لەبەرچاو لە رۆژى (۱۲) ى شەوالى (۱۳۴۰) دا بلاو كراو تەو ھەو. ئەگەر دلەين بىن ھەموو جارى لە رۆژىكى ديارىكراو لە ھەوتوودا چاپ كرابى، ئەو دەبى ژمارەى يەكەمى لە رۆژى (۲۷-۲۸) ى رەمەزان و ژمارەى دووھەمى لە رۆژى (۵) ى شەوال و ژمارەى سىھەمى لە (۱۲) ى ئەم مانگەدا بلاو بوويتتەو ھەو. بەلام من بۆ خۆم بەچەند دەلىل لەو ھىساب و لىكدانەو ھەو ھەو ھەو:

۱- ھەرچەند من بۆ خۆم نەمدىو، بەلام لە گەورە پىوانى ئەو دىو و ئەم دىوم بىستو ھەو كە مامۇستا مەلا موھەمدى تورجانى يا قزلىجى زانايەكى گەورە و ئەدىبىكى شارەزاي كورد بوو ھەو. ھىچ وى ناچى ناوئىكى و نالەبار «رۆژى كورد - شەوى عەجەم» ى بۆ رۆژنامەكەى ھەلباردەبى، با زۆرىشى رىق لە عەجەم بوو بى. لىرەدا دەمەوئ ئەو نوكتە پووناك بەكەمەو ھەو كوردى ئىران بەتايبەتى خەلكى موكرىان، كە گوتيان «عەجەم» مەھەستىان كارەدەستانى دەولتە نەك رەشوروتى مىللەت. دوور نەيە يەكەم ژمارەى رۆژنامەكە «رۆژى كورد» بوو بى، دوايە ناوى گۆرپى و بوو بى «كورد».

۲- نووسەر بەراشكاوى دەقى رىپورتاژى كوژرانى خالق قوربانى لە پاشكۆى فارسى ژمارە دووى رۆژنامەى «كورد» راستەو خۆ نەقل كرەو ھەو. لە رىپورتاژەكەدا نووسراو ھەو شەرى دەورەى شارى سابلاخ لە رۆژى (۲۹) ى رەمەزاندا كراو ھەو خالق قوربان لەو رۆژەدا كوژراو ھەو ھەو ھەو ھەو رىپورتاژەدا ھاتوو كە يەكەم لە سەركردەكانى شەرى دەورەى سابلاخ «ئەمىر ئەسەد» خۆى گەياندۆتە شەرى كۆپى ئالبلاغ. رىگای نىوان سابلاخ و ئالبلاغ بۆ لەشكرى ھىچ نەبى دوو رۆژى دەوئ، كەواو ديارە شەرى كۆپى ئالبلاغ لە رۆژەكانى ھەولەى مانگى شەوالدا رووى داو ھەو. بەينى ئالبلاغ و ورمىش بۆ پەيكى سوار چوار رۆژ دەبى. بۆيە وام لىك داو تەو كە ئەم رىپورتاژە بۆ رۆژى (۵) ى شەوال نەگەبو تە ورمى و لە ژمارەى دووھەمدا كە بەھىسابى سەردەمان دەبى لە (۵) ى شەوالدا بلاو بوويتتەو ھەو، چاپ نەكراو ھەو. مەگەر واى دانىن كە لە نىوان سابلاخ و ورمىدا خەتى تەلگراف بوو بى و ئەم رىپورتاژە بەتەلگراف ناردرابى، كە ئویش جىي گومانە، يان پاشكۆيەكە لە پاشان چاپ كرابى.

۳- نەك ھەو ئەو سەردەمى بەلكو بەداخەو ئىستاش ئەم شوئە ماو كە كورد سەروەندى

جیژنان دەست له ږهش و سپی نادا و لیتی ږادهوستی بۆ پاش جیژن. مه‌گەر پیمان وا بێ مه‌لا محمه‌دی تورجانی زاده ئەم ږۆژنامە ی وه‌ک جیژنانه‌یه‌کی به‌نرخ پیشکەشی نه‌توه‌که‌ی کردبێ.

به‌هەر حال پاش ئەم لیکدانانوه‌ ده‌گه‌ینه ئەم راستییه‌ که ږۆژنامە ی کوردی چاپی ورمی له ئاخر و ئۆخری ږه‌مه‌زان یان له هه‌وه‌ل ږۆژنه‌کانی شه‌والی (١٣٤٠) ی کۆچیدا بلاو بۆته‌وه. به‌لام جیی داخه‌ که نازانین چهن‌د ژماره‌ی لی ږه‌رچوه‌ و چۆن و بۆچی و که‌نگی په‌کی که‌وتوه.

نامه‌یه‌کی شه‌دایی

برای زۆر به‌پێز و خۆشه‌ویستم کاک محمه‌د مه‌لا که‌ریم!

دیارییه‌ به‌نرخه‌که‌ت گه‌یشت. مالت ئاوه‌دان بێ وه‌ک مالی ویرانی منت ئاوه‌دان کرده‌وه. ده‌ستت نه‌رزی وه‌ک ئۆخژنت خسته‌ نیو دل و ده‌روونی ئاگرینم. هه‌ر خۆش بی وه‌ک خۆشیت هیناوه‌ بۆ لای من.

له‌میژ بوو ماله‌که‌م چۆل و هۆل و بێ هه‌ستوخوست بوو، وه‌ک مه‌کۆی دزان چرای لی نه‌دایسا. وه‌ک ده‌روونی تاوانباران تاریک و تنووک بوو و وه‌ک بسکی نازداران ئالۆز و په‌شێو. که‌س سه‌رانسویی نه‌ده‌کردم. که‌س ده‌رکی لی نه‌ده‌کره‌وه ته‌گه‌ر میوانیکم هاتبا، خه‌م بوو، په‌ژاره و که‌سه‌ر و ده‌رد و ژان و ئازار و خه‌فه‌تیشی به‌دواوه‌ بوون. هه‌موو شه‌وم شامی غه‌ریبان بوو و هه‌موو ږۆژ به‌ره‌به‌یانی له‌داردان. به‌لام له‌ سایه‌ی ږه‌نجی زانایانه‌ و به‌فیرۆ نه‌چووی تۆوه‌ دیسان شادی به‌مالم وه‌ر بۆته‌وه. خه‌م بۆی ږه‌رچوه‌ و دیزه‌ی ږه‌شم له‌ دوو شکاندوه‌وه. میوانم هاتوون. شیرینی شوخ و شه‌نگ، شیرینی ده‌لال و چه‌له‌نگ که‌ به‌نازوه‌ له‌سه‌ر ته‌ختی زێر دانیشستوه‌ و خودای جوانی وه‌بیر دینیته‌وه. شه‌که‌ر ده‌بینم، شه‌که‌ری دل‌ږین و تۆیه‌ شکین جامی شه‌رابی یاقوتی له‌سه‌ر ده‌سته‌ و مه‌یگێری کۆری دل‌دارانه‌. ساز و ئاوازی «باربود» ی هونه‌رمه‌ندی په‌نجه‌ ږه‌نگین له‌ ماله‌که‌مدا ده‌نگ ده‌داته‌وه، کیژه‌ جوان و نه‌شمیلا نه‌کانی ئه‌رمه‌نی و گورجی له‌ ده‌ستما هه‌لده‌په‌رن و پێ ده‌که‌ن. شاپووری زانا سه‌رگوزشته‌ و چیرۆکی کۆنم بۆ ده‌گێریته‌وه. ده‌نگی کولنگی فه‌ره‌ادی بێ موراد له‌ گوتمدا ده‌زینگیته‌وه. نه‌خش و نیگاری (تاق وه‌سان) شوپنه‌واری کۆنی ولاته‌که‌م وه‌ک په‌رده‌ی سینه‌ما به‌پیش چاومدا هاتوچۆ ده‌که‌ن. شه‌ودیز له‌به‌ر ده‌رکم نیتسکه‌ و سمکۆل ده‌کا و ده‌گورپین. به‌لام خوسره‌وی به‌پشته‌وه‌ نییه‌ تا جلیت و ته‌قله‌ و ږمبازی بکا. ئاخر خوسره‌وان ئیمه‌مانان ناخویننه‌وه‌ و ږوو له‌ ماله‌ هه‌ژاران ناکه‌ن. نیزامی و خانا به‌سه‌ر و سیمای ئاسمانی و شاعیرانه‌وه‌ له‌لای سه‌رووم دانیشتوون و شیعری ته‌ر و ناسکم بۆ ده‌خویننه‌وه، ئەمیان به‌فارسی ده‌لی:

پریدختی، پری بگذار ماهی
بزیر، مقنعه صاحب کلاهی

* سه‌رنج: نووسه‌ر له‌ سه‌رتاسه‌ری کتیبه‌که‌یدا، ناوی (سمکۆ) به‌ (سمیتقۆ) ده‌با.

روونکردنه‌وه‌ی هه‌ندیک له‌و ناوانه‌ی له‌م وتاره‌دا هاتوون:

ئالبلاغ: گوندیکه‌ له‌ نیوان سه‌قز و بۆکاندا.

ئه‌میر ئاباد: گوندیکه‌ له‌لای ږۆژئاوای نیزیکی بۆکان.

ئه‌میر ئه‌سه‌د: عه‌لی ئاغای عه‌لی یار سه‌رۆکی عه‌شیره‌تی دیبۆکی.

ئه‌میروولعه‌شایر: قه‌ره‌نی ئاغای مامه‌ش سه‌رۆکی عه‌شیره‌تی مامه‌ش.

ئیندر قاش: گوندیکی زۆر گه‌وره‌یه‌ له‌ شیمالی شاری مه‌هاباد، نیزیکی به‌فه‌خره‌قا.

خالۆ قوربان: یه‌کیک له‌ کورده‌ ئازادیخوازه‌کانی گیلان بوو که‌ ده‌گه‌ل کۆچک خانی جه‌نگه‌لی له‌ ږاپه‌ږینی

جه‌نگه‌لدا هاوکاری ده‌کرد، دوايه‌ بای داوه‌ و لای دا و بوو به‌پیاوی ده‌وله‌تی ئێران.

خه‌زایی: کیتۆیکه‌ له‌ شیمالی شاری مه‌هاباد هه‌لکه‌وتوه‌.

داسا مه‌جید: ته‌پکیکه‌ له‌ ږۆژه‌لاتی شاری مه‌هاباد.

ده‌رمان: گوندیکه‌ له‌ ږۆژه‌لاتی شاری مه‌هاباد.

زاوا بووک: کیتۆیکی به‌رز و سه‌خته‌ له‌ ږۆژه‌لاتی شاری مه‌هاباد.

سالار سه‌عید: عه‌لی به‌گی حه‌یده‌ری بۆ شاعیری ناودار عه‌بدوللا به‌گ (ئه‌ده‌ب).

سه‌رداری موکری: عه‌لی خان کوپی محمه‌د حسین خانی شه‌هید.

سواری ئه‌حمه‌دی کولای ئاغای: ئاغایه‌کی به‌ناویانگی عه‌شیره‌تی مه‌نگوږ.

شاروږیران: ناوچه‌یه‌کی گه‌وره‌ و ږی بپیت و به‌ره‌که‌ته‌ له‌ ده‌وره‌یه‌ری مه‌هاباد. که‌لاوه‌کانی دربا‌ز پاته‌ختی

موکریان له‌و ناوچه‌دایه‌.

«صاین قلعه» ساین قلعه: شاریکه‌ له‌به‌ری هه‌وشار.

فه‌یزوللا به‌گی: عه‌شیره‌تیکه‌ به‌ناویانگه‌ که‌وتۆته‌ نیوان سه‌قز و بۆکان.

لاچین: گوندیکه‌ له‌ ږۆژه‌لاتی نیزیکی مه‌هاباد.

لاهووتی: شاعیری به‌ناویانگ و شوږشگێری ئێران.

هه‌مزغا: بۆ قه‌ره‌نی ئاغای مامه‌ش (ئه‌میروولعه‌شایر).

شب افروزی چو مهتاب جوانی
 سیه چشمی چو آب زندگانی
 کشیده قامتی چون نخل سیمین
 دو زنگی بر سر نخلش رطب چین
 ز بس کاورد یاد آن نوش لب را
 دهان پر آب شکرش رطب را
 به مروارید دندانهای چون نور
 صدف را آب دندان داده از دور

ئهویان به کوردیبه کهی خویمان ده لئی:

قامه تش قیام قیامت خیزن
 خه رامهش ناشووب رووی رهستاخیزن
 پیشانیش پرشنگ نوور جیش مه خیزۆ
 حوسنش بووم قورس قه مهر مه بیزۆ
 موژهش چون خه دهنگ شه هابی ئه نجوم
 ئه ر بگنۆ وه سهنگ تا په رمه بو گوم

به لئی له ده ریای بئ لیوار و که نار و پر شه پۆلی شیعر مه له ده کهم و له گولزاری
 په نگا و په رنگی ئه ده بدا گول ده چنم، هه ر باسی جوانی و ئه وین و دل داری ده بیسم. ده لئی
 ته مه نم له نوئی نوو سراوه ته وه و هاتوومه ته وه سه ر حه دی چارده ساله.

کاکای خویم:

ئه وه به زم و په زمه، ئه وه خووشی و شادیبه هه موو شیرین و خوسره وه کهی خانای قویادی بو
 منی هیناون. جا چۆن سوپاست نه کهم و ریزت لئ نه گرم؟ که رهنج و تیکۆشانی تو بوته
 مایه ی خووشی و شادی من. به راستی به ساغ کردنه وه و له چا پیدانی ئه م کتیبه نایابه
 کتیبه خانه ی مالانت رازانده وه و ئه ده بی کوردیت بوو ژانده وه.

راست بلیم من خانام نه ده ناسی زۆر زوو چهند پارچه شیعرم خویند بووه و تیی
 نه که یشتبووم. بیستبووم خوسره و شیرینی نیزامی وه رگپراوه و باشیشی وه رگپراوه.

به لام بروام نه ده کرد. چونکه یه ک دوو شاکاری ئه ده بی فارسیم دیون کراونه کوردی و

ده زانم چهند ناشیانه و بی ده سه لاتانه وه رگپردراون. ده ترسام ئه وهش هه ر وابی. هه رچهن
 ده مزانی «ئه ورهنگ» چاپی کردووه، هیچ هه ولتیکم بو په یادکردنی نه ده دا. به تاییبه تی له
 شیوه ی گۆرانیشدا زۆر کوئم و به زه حمهت تیی ده گه م. به لام پاش ئه وه ی شیرین و
 خوسره وت بو ناردم زۆر شتم بو روون بووه و تی گه یشتم خانای نه نه نگیکه له ده ریای
 شیعر و ئه ده بدا و له خوئی رادیوه بچته مهیدانی نیزامی گه نجه وه ی که به خوای شیعی
 فارسی ناسراوه و ناوبانگی جیهانی هه یه. شاعیرتیکی فارس گوتوویه تی:

در شعر سه کس پیمبرانند
 هرچند که «لانیی بعدی»
 و صاف و قصیده و غزل را
 فردوسی و انوری و سعدی

کابرایه ک لئی پرسویه:

«ئه دی بو ناوی نیزامیت نه هیناوه؟»

گوتوویه تی:

«باوکم من باسی پیغه مبه رانم کردووه و هه قم به سه ر خواوه نییه.»

خانای ئیمه چۆته مهیدانی ئه وه که له شاعیره. له وه تی شیرین و خوسره ی خانام وه گیر
 که وتووه. خه م له خویم حه رام کردووه و خه ربکی خویندنه وه ی ئه وه خوسره و شیرینه ی
 نیزامیم. راسته شیوه ی گۆرانی بو منی موکریانی گرانه. به لام به یارمه تی ئه م فه ره نه گه ی
 تو بو ت کردووه و به کو مه گی ئه وه وشه فارسی و عه ره بیبیا نه ی خوئی به کاری هیناون و
 به یاریده ی خوسره و شیرینه که ی نیزامی هیچ نه بی تاراده یه ک له مه فه وومی شیعه رکانی
 ده گه م و چیتزی لئ ده که م. په رنگه وه ک خه ربکم له داها توودا باشتیری لئ رابیم. جارئ
 ناتوانم به ته واری رای خویم ده ربیرم. به لام له م ماوه کورته دا ئه وه نده م بو روون بوته وه
 ناهه قت نه بووه ناوی شاکارت لئ ناوه. به راستی خانای که له شاعیرتیکی مه زنی کورده و
 کتیبه که شی شاکارتیکی ئه ده بی به رز و نایابه. پیو مه ئه گه ر مه رگ به ربینگم نه گری و
 رۆژگار برستم لئ نه برئ، شیعر به شیعی شیرین خوسره ی خانای نیزامی له به ربه ک رانیم
 و به راوردیان که م و ئه گه ر له توانامدا بوو شتیکیان له سه ر بنوسم. ئیستا ئه وه نده م بو
 روون بوته وه خانای خوسره و شیرینی نیزامی راسته و راست وه رنه گپراوه. به لکو نازادانه
 چیرۆکه که ی کردۆته کوردی. به لام زۆر له ئه سه له که دوور نه بوته وه. نه ک نه مدیوه هیچ له

چیرۆکه که بپه‌رتینی. به‌لکو هه‌ستم کردوو له‌جێ جێیان هه‌ناسه‌ی درێژتر بووه و پتر له‌سه‌ر مه‌به‌ست پۆییوه. جا له‌ کوێدا سه‌رکه‌وتوو و له‌ کوێدا سه‌رنه‌که‌وتوو پتویستی به‌لیکۆلینه‌وه‌ی زیاتر هه‌یه.

دیاره‌ فەرق له‌ نیوان دانان و وه‌رگێراندا زۆره. هه‌رچه‌ند ده‌زانین چیرۆکی شیرین و خوسه‌رو زاده‌ی خه‌یالی نیزامی نییه و له‌ پیشیشدا گوتراوه. نیزامی سه‌رچاوه‌ی وه‌ک شانامه‌ی فیره‌ده‌وسی له‌ ده‌سدا بووه و سوودی لێ وه‌رگرتوو. به‌لام دیسان ئه‌و دانه‌ره‌ و، خانا وه‌رگێر، و ده‌بێ ئه‌و فه‌رقه‌مان له‌ پیش چاوی بێ. ئه‌وه‌نده‌ی به‌تیگه‌یشتنی خۆم به‌راوردم کردوون، له‌باری نیوه‌رۆکه‌وه‌ خانا له‌ به‌رامبه‌ر نیزامیدا به‌داماو نه‌دیوه، به‌لام زمانی نیزامیم پێ په‌وانتر و شاعیرانه‌تره. په‌نگی بلیی له‌ فارسییه‌که‌ باشتر راهاتوو، راسته‌ من خوسه‌رو و شیرینی نیزامیم زۆر جار خۆتندۆته‌وه‌ و ته‌نانه‌ت شیعرێ نیزامیم به‌ده‌رس خۆتندوو و ئی خانا بۆ یه‌که‌م جار دیوه و زۆر شاره‌زای زبانه‌که‌ی نیم. ئه‌ما هیندیک وشه‌ی عه‌ره‌بی خه‌تیبانه و ناشاعیرانه‌م له‌ شیعرێ خانا دا دیون که له‌ شیعرێ نیزامیدا به‌دی ناگرین.

من وه‌رگرتنی وشه‌ بۆ ده‌ربڕینی مه‌به‌ست له‌ زمانی ده‌ر و جیرانان ئیستاش به‌شووره‌بی نازانم، چ ده‌گا به‌سه‌رده‌می خانا. نیزامی بۆ که‌می کۆمه‌گ له‌ وشه‌ی عه‌ره‌بی وه‌رگرتوو؟ به‌لام هیندیک وشه‌ له‌ هه‌موو زماناندا هه‌ن که وشه‌ی شیعر نین، له‌و وشانه‌ ته‌ک و تووک که‌وتوو نه‌ نیو شیعرێ خانا وه‌ک ئه‌م شیعه‌ره‌:

چۆن به‌حوکم ذات «لا احصى» صیفات
جه‌ناب ئه‌قده‌س «جاعل الظلمات»

له‌ شیعرێ خوارتردا وشه‌ی عه‌ره‌بی زۆر به‌کاره‌یناون. به‌لام وشه‌کانی وشه‌ی شیعرین و مۆسیقایان تێدا یه‌ و شیعه‌ره‌کانیان دزیو نه‌کردوو.

سیمای وینه‌ی شه‌مع ته‌جه‌للای کۆی طور
مده‌ ره‌وشا به‌لوطف خوداوه‌ند جه‌ نور

ئه‌م کیشه‌ی نیزامی بۆ هۆندنه‌وه‌ی شیرین و خوسه‌رو هه‌لی بژاردوو که‌میک له‌ کیشه‌ی شیعه‌ره‌کانی خانا گرانه‌تره. ده‌توانی بلیی ئه‌وه‌ به‌لگه‌ی بێ هیزی نییه. خانا به‌ئانقه‌ست کیشه‌ی خۆمالی هه‌لبژاردوو. ئه‌ما من ئیقناع نابم. چونکه‌ ده‌زانم شیعرێ خانا ئه‌وه‌نده‌ش خۆمالی نییه و له‌ دیوانی شاعیره‌کانی فارسدا نمونه‌ی هه‌یه و روون نییه کامان له‌وی دی

فیربوین، حافیزی شیرازی ده‌لی:

گر تیغ بارد از کوی آن ماه
گردن نهادیم الحکم لله

کیشه‌ی شیعرێ نیزامیش ئه‌وه‌نده‌ بۆ شاعیرانی کورد ئه‌ویش بۆ شاعیرانی گۆزان نامۆ و بێگانه‌ نییه. چونکه‌ یه‌که‌م شاعیری ناسراوی کورد که به‌شیه‌ی گۆزانی شیعرێ گوتوو «بابه‌تاهیر عوریان» چوارینه‌کانی له‌سه‌ر ئه‌م کیشه‌ داناون. به‌لای منه‌وه‌ خانا له‌ خۆی رانه‌دیوه‌ خۆی له‌ قه‌ره‌ی ئه‌م کیشه‌ بدا. ئه‌م له‌خۆزانه‌دیتنه‌ له‌باری رواله‌ته‌وه‌ که‌میک له‌ نرخێ کاره‌که‌ی که‌م کردۆته‌وه‌. چهند خۆش بوو هه‌ر له‌سه‌ر کیشه‌ی نیزامی بایه. شتیک که‌ سه‌رنجی منی راکیشا و په‌نگی سه‌رنجی هه‌موو شیعرناستیکیش راکیشه‌ی، ئه‌مه‌یه: که‌ خانا زۆر شاعیرانه‌تر و ئاشقانه‌تر ده‌ستی به‌کتیبه‌که‌ی کردوو و مونا جاته‌که‌ی ته‌رتر و پڕ سۆزتره‌ له‌ ئی نیزامی:

به‌نام ئه‌و که‌س شیرینی ئه‌رمه‌ن
په‌یدا که‌رد (فه‌ره‌اد) په‌یشی بێ کوکه‌ن
هه‌ر سووب تا ئیوار نه‌پای بێستووون
ته‌قعه‌ی قولنگش یاوا به‌گه‌ردووون
نه‌راش چه‌ندین جه‌ور، چه‌ند جه‌فا به‌ردش
ئاخر به‌ناکام ئه‌روا سپه‌ردش
تعالی جه‌ صونع په‌روه‌ردگاریش
جه‌ کاری شیرین شیرین کرداریش

کاکه‌ گیان!

دیسان سوپاست ده‌که‌م که‌ ئه‌م گه‌نجینه‌ دارماله‌ت بۆ ناردوووم و به‌مرواری و گه‌وه‌هه‌رانت خه‌نی کردوووم. به‌راستی په‌نجیکی زۆرت کیشاوه‌ و کاریکی ته‌واوت له‌سه‌رکردوو. یا من نه‌مدیوه‌ یا تا ئیستا کتیبی هیچ شاعیریکی کورد ئه‌وه‌نده‌ی کار له‌سه‌ر نه‌کراوه. پیشه‌کیت بۆ نووسیوه. هه‌رچه‌نده‌ به‌پروای من کورته‌ و ده‌کرا پتری له‌سه‌ر بنووسی. ئه‌م جۆره‌ پیشه‌کی نووسینه‌ له‌میه‌ره‌ له‌ ئه‌ده‌بیاتی فارسدا بۆته‌ باو و په‌نگی ئه‌وانیش له‌ ئه‌ده‌بیاتی رۆژئاوایان وه‌رگرتی. له‌ هیندیک بۆچوونیشدا په‌نگه‌ زیده‌ره‌ویت کردبێ. بۆ نمونه‌ هه‌ر به‌وه‌نده‌ی باسی مۆسیقا له‌ شیعرێ خانا هه‌یه مه‌رج نییه بێر بکه‌ینه‌وه‌ که‌ ئه‌و

مۆسیقای زانیوه. چونکه باسی مؤسیقا له شیعرى نیزامیشدا ههیه و ویدهچی لهوی وەرگریتی.

په خه به کی ترم نه مه یه سه ریاسه کانت هه به فارسی هیشتونونه، دیاره مه به ستت نه وه بووه ریز بو تیکسته که دابیتی. به لام نه و که سه ی نه و سه ریاسانه ی نووسیوه فارسی باش نه زانیوه و هه له یان تیدان. براگیان! خو تو فارسی ده زانی تو خواکه ی «تولد شدن» ته عبیریکی فارسانه یه؟

دیاره هه دوو نوسخه ی تیکسته که ت له ده ستدا بوون و زوریش نه مانه ت ره چاو کردووه. ده بوو کاتیک تووشی ناوی شوین و مرۆشان ده بووی چاوکت به خوسره و شیرینه که ی نیزامیدا گیرایه تا هه له کانی تیکسته کانت راست کردبایه وه. من که تووشی نه م شیعره ی خواره وه هاتم سه له میمه وه. چونکه پیم سه یر بوو شاعیریکی به رزی خاوه ن ده سه لاتی وه ک خانا له خوړا و بی نه وه ی پیوست بی قافییه ی شایگان له کاریبیتی و شیعره که ی پی دزیو بکا:

هه ره جه خورره م کو تا سه رای به غدا

نه قش گول که فته ن چون طوره ی طوغرا

چومه سه ره خوسره و شیرینه که ی نیزامی ته ماشام کرد له ویدا وا هاتووه:

زجرم کوه تا میدان بغرا

کشیده خط گل طغرا به طغرا

گومان له وه دا نییه «خورره» و «به غدا» هه له ی نه و که سه ن که کتیه که ی نووسیوه ته وه نه ک هه له ی شاعیر. نه مجار ترسام و تووشی هه ناویکی گومان لیکراو بیام سه یریکی فارسییه که م ده کرد. دیاره ئی دیکه شی تیدان وه ک (مهستان) له باتی (کهستان) که ده زانی مانایان ته واو دژی به کتره.

فه ره نکه که ی کاریکی باشه و گه لیک یارمه تی خوینه ره ده دا وشه فارسییه کانت ناتوانم بلیم زور باش به لام باش مانا لیدا وه ته وه. له دوا پیدا پیروزیایی نه م کاره گرنگه ت لی ده که م و هیوادرم خزمه تی گوره تر به نه ده بی نه ته وه که مان بکه ی.

برات: هیمن ۱۹۷۶/۱/۱۲

نه رکی به یان له هه لو مه رچی نیستادا

پاش برانه وه ی شه ری یه که می جیهانی، پاش له به ره به ک هه لوه شانی ده وه ته عوسمانی که مالیسته کانی تورکیا به هه له هه ل و په له په ل تی ده کو شان خه لکی ولاته که یان فییری ریوشوینی نه وروپایی بکه ن. توند به گز ریوشوینی کوندا چوون. جلوه رگی نه ته وایه تی یان له هه مو گه لانی نه م ولاته قه ده غه کرد. خه ریک بوون وشه ی بیگانه، به تاییه تی عه ره بی له زمانه که یان وه ده رنیتن، خه تیان گوزی.

کاریکاتوریکی نه و سه رده میم دیوه کاریکی هونه رمه ندانه ی زور سه یره. کاریکاتوریست، زه لامیتیکی تورکی کیشاوه، پیته کانی (ص، ض، ط، ظ، ث، ذ) ی له تیپریکی خستوون، سه ریان له تیپه که ده ره یناوه، له وشتریکی ناوون، به تیلا له وشتر پاساوه و تیتی راخوریوه (گیدن عربستانه!)

هونه رمه ند هونه ری نواندووه، هه ستی خو ی ده ریریوه، خه لکی وه پیته که نین خستووه. به لام ئایا کاره که وا به هاسانی براوه؟ هه ره که س چ بر ئاگای له نووسینی نیستای تورکی بی، ناچاره جواب بداته وه «نه خیر».

راسته خه تیان کرده لاتین و نه م پیته نه شیان نارده وه عه ره بستان. به لام هه رگیز نه یان توانی نه و وشانه ی له م پیته نه دروست ده کرین له زمانی خو یان ده رباویژن. پاش ماوه یه ک هه ل سوور، داسووری شیتانه و ته پوتوزی مندالانه هاتنه وه سه ره ره ته که ی جارانیان. نیستا نو سه رانی تورک به زمانیکی تیکه لا و ده نووسن. بو نمونه نه م چه ند دیپرا نه له تازه ترین روژنامه کانی تورکی ده ره یناوون:

«اجتماعی عدالت تامین یاسایش ساغلام محیط یاراتماق ایچون عموم خلق کتله لری متحدا چالی شمار ایدلار.»

(یا)

«سنین عشقی منی مجنون ایتدی. مشرق و مغربی سیرا تیدم آخر داسنی سو بیدم عزیزم». قسه ی خو مان بی، دار و به رد گوپی که ریپ. دوور له رووی که مالیسته کانی خو پیه رست نه م دیپرا نه به تورکیکی زور په تی نه نووسراون! به لئ شاعیر و نو سه ره کانی تورک به م زمانه تیکه لا وه ده نووسن و ئی واشیان هه یه ناویانگیان به دنیا دا بلا و بو ته وه و نووسینه کانیان به زمانی زیندووی جیهان وه رگیتر دراون.

پان ئیرانیستی واش له ئیران په پیدا بوون که ده یانویست، به فارسی په تی بنووسن.

ئهوانيش پرتيكيان ته پوتۆز كرد، بهم لاه و ئهولادا ههلسووران و گيتچه لايان نايه وه. بهلام فارس گوتهنى: كسى تره برايشان خرد نكرد. «كەس بە ربهی نه پیتوان»، كەس گوپی نه دانئ، كەس لاسای نه كردنه وه. كەم كەس ویرای ئابرووی خۆی بهری و ریبازی سهعدی و حافیز و نیزامی و مهلهوی بهریدا وه شوپین چهند كەسی شیئت و شووری بی مایه و سه رلیتشیواو بکهوی، خۆیان پت پانه گیرا و وهك بلقی سه ر ئاو پووچانه وه و ناویان له نیبو ناواندا نه ما.

بیستومه ئه فسه ریکی سیاسی راپۆرتیکی زۆر گرنگی به خه یالی خۆی به فارسی (سه ر) بو دوکتۆر موسه دیق نووسیوه، موسه دیق هه رچی خه ریک بووه تپی نه گه یشتوه، له په راویزی راپۆرته کهدا نووسیویه تی: «خواهشمندم کاملاً عربی بنویسید».

ئیسنا شاعیر و نووسه ری فارسی وا هه ن بهم زمانه تی که لاهه شاکاره ئه ده بییه کانی بیگانه ده که نه فارسی و بوخوشیان شاکاری تازه و نوی و پر نرخ و جوانی ده خولقیین و نووسه ری وهک: هیدایت، عه له وی چوبک، ئه فغانی، ساعیدی و سه مه دیان لی په یدا ده بی و شاعیری وهک، به هار، شه هریار، نیما، په روین، سیمین و فروغ و شاملوو و نادر پوور و سوپه ری که لیتی شاعیره گه وره کانی پیتشوو یان پر ده که نه وه. بو ئه وهی بزنان فارسی ئه مرۆ چۆن ده نووسری چاویک بهم چهند دیرانه ی خواره ودا بخشیتین که له تازه ترین رۆژنامه کان ده رها توون: «تفکیک و تقسیم اراضی کشاورزی ممنوع اعلام شد».

«مالیات خرید و فروش در اراضی بایر خارج از محدوده شهری بطور تصاعدی دریافت میشود. معاملات شرطی و رهنی زمین برای اخذ وام ساختمان یا فعالیت صنعتی از مؤسسات دولتی مجاز بلا مانع اعلام شد.»

ئه وه که سانه ی عه ره بی ده زان به هاسانی ده توانن وشه عه ره بییه کان له نیبو ئه م دیرانه دا بدۆز نه وه. بهلام ئه گه ر فارسی نه زانن له مانای رسته کان ناگه ن. چونکه له سه ر ریزمانی فارسی دارپۆژراون و وشه عه ره بییه کانیان له نیبو خۆدا جۆش داوه.

تازه ربا یجانی، ئه فغانی، پاکستانی، تاجیک، ئۆزبه کستانی و بلوچیش هه ر وا تی که لاه و ده نووسن. عه ره بییش کورد گوته نی «بازه ده شگری و به ریش ده دا ئه گه ر ده به خشی و هه ریش ده گری». زۆر ته بیعییه هه موو گه لی دنیا ده بی ببه خشی و هه ربگری و تا بژی و نه مرئ.

له م نیوه دا ته نیا ئیمه ی وهک که لی کۆتانی له مه یدان چه قیوبن، چاومان له هه وا بریوه، فیزمان ناهیتی له کەس و هه ربگری و ناگاشمان لی نییه چۆنمان لی و هه رده گرن. نازانم ئه م فیز و هه وایه، ئه م به رزه ده ماخییه و ئه م له خۆبایی بوونه، له کام په لمان هه لده دیری،

نازانم که ی سه ره نگری ده بین؟ نازانم چمان به سه ردی نازانم بهم حاله ده گه ینه کوی؟ هه ر ئه وه نده ده زانم زیانمان زۆر لی ده که وی و زۆر شتی جوانمان له کیس ده چی.

میژووی رۆژنامه نووسی ئیمه زۆر له گه لانی ده ور به رمان به چی نه ماوه، «کوردستان» یه که م رۆژنامه ی کوردی که له سالی ۱۸۹۸ - ۱۹۰۲ دا بلاو بوته وه فه رقیکی ئه وتوی ده گه ل رۆژنامه کانی گه لانی هاوسی و ده ور به رماندا نییه. له سه ره تانی رۆژنامه نووسییه وه رۆژنامه نووسه کانی ئیمه ش وهک رۆژنامه کانی تورک و فارسیان نووسیوه و پیتیان شووریه ی نه بووه وشه ی بیگانه له کاریین.

رۆژنامه کانی سه رده می شیخ مه حمودی نه مر که له سایه ی په نج و تی کۆشانی لای رۆژنامه نووسی زرینگ و پیتولی کورد کاک جه مال خه زنه داره وه سه ره له نوی ژیا و نه وه و ئیستا له بهر ده ستان دان، ئه و راستییه به ته واوی روون ده که نه وه.

پیره میردی نه مر رۆژنامه نووسی هه ره گه وره و شاعیری به ناویانگی کورد له «ژین و ژیان» دا ئارام و له سه ره خو گۆرانیکی باشی به سه ر نووسینی کوردی دا هیتا. ناگایانه و وشیارانه خه ریکی بژارکردن و خاوینکردنه وهی زمانه که مان بوو و وه ستایانه وشه ی عه ره بی و فارسی و تورکی لی هه لاه واد و وشه ی ساکار و په سه نی کوری له باتی ئه وان به کارهیتا.

گه لایتی، گه لایتی گه ش و به رز، به پرشنگی روون و جوانی ئاسمانی ئه ده ب و رۆژنامه نووسی کوردی رۆشن کرده وه، خه و الووی راپه راندن و شو رشیکی پیرۆزی ئه ده بی هه لگه یساند. ریبازیکی راست و په وانی گه رته پیتش، نووسه ر و شاعیری پتنگه یانن و به خه لکی ناسانن و وهک ده رختیکی به بهر و سیبه ر په گاژی کرد و وه چه ی وهک «نیشتمان» و «کوردستان» و «هه لاله» و رۆژنامه کانی دیکه ی سه رده می کۆماری کوردستان له مه هابادی ده رکردن.

نالیم ئه ویش زۆر ته واو بوو، نالیم که موکوری نه بوو، نالیم که ئه ویش شتی بی تامی تیدا چاپ نه ده کرا. به لام ده توانم بلیم ئه گه ر ئه و ئه ستیره گه شه وا زوو ئاوا نه ده بوو تووشی ئه و شه وه زه نگه نه ده بووین که سه ره ده ری تیدا ناگری.

به داخه وه ئه و ته پ و تۆزه ی که پاش شه ری یه که م له تورکیا و ئییران هه ستا و له و ولاتانه خۆی نه گرت. پاش شه ری دووم رووی له کوردستانی عیراق کرد، رووی له و پارچه ی نیشتمانه که مان کرد که تاراده یه ک ده ره تانی کوردی نووسینی لی هه بوو. له ویدا وه ستا، نه ره وی، نه ره وی و مه یی تا رۆژی رووناکی لی کردینه شه وه زه نگ. شه وه زه نگیکی تاریک و تنووک و ئه نگوست له چاو.

پیاوی بی مایه و له خوئیایی دهره تیان هیئا و قهله میان فری دا و رۆبونه (بنووس) و (پیتووس) و (کتیب)یان دراند و (پهرتووک)یان بۆ له بن ههنگل ناین. کاغه زیان به دەم بادا دا و (تیانوس)یان خسته بهردهس. شیعیان به درۆ و ههلبهست زانی و ههزار ناوی سهیر و سه مه ریهان له شاعیری کلتۆل و چاره رهش نا، تا ئاخه ره که ی به ههستیاری برای بیستیاری ئامۆزای ههقی که متیار دهرچوو. قافیه یان به تهنگی زانی و (سه روا)یان پی بهراوه لاتر بوو. له قانون دهرچوون و یاسای چهنگیزخانی مهغولیان بۆ خوئیان به راست زانی. چونکه پۆلیس خزمهتی خه لکی نه ده کرد (حه یته...)یان بۆ رازه ی گه له هه لیزارد. ئیمزایان نه خوئیندراوه و (واژوو)ی پیروزیان لێ دا.

هه رکهس له بهر خوئیه وه دهستی کرد به وشه داتاشین و هه رچی به قه له می چه پره کی داها ت نووسی. بی ئه وه ی هه ست به به پرسی میژوویی بکا. به تابه ته ی پاش ئه وه ی رادیوی کوردی له ئیران و عیراق دامه زران، سه رلیشیواوی پتری په ره گرت، نووسه ری به رنامه ی کوردی ناچاره ته رجه مه ی ده قاوودق بکا. ناچاره ئه وه ی بۆی دهنووسن موو به موو بیکا به کوردی. بۆیه شتیکی لێ دهرده چی که کس نازانی چیه ؟ من بهش به حالی خۆم وه بیرم نایه جاریکیش گویم دابینه دهنگواسی ئه م رادیویانه چونکه هه ر چۆنیک بی له فارسی و عه ره بی و ته نانه ت تورکی باشتتر تی ده گه م تا ئه م زمانه ی ئه وان پیی ده لێن: کوردی!!!

هه رچه ند له م سالانه ی دوایی خه لک وشیار بوته وه و ته نووری نه زانانی له خوئیایی دامرکاوه و بازاری بی چاوو روویی ئه وان له به ره که وتوووه و ئیتر نووسه ره لاوه خاوه ن به ره کان به شووره بی ده زانن ره وتی مامۆستایانی نه زان هه لگرن و ئه م وشه ناره سه نه دزیوانه له کاربیتن. به لām داخی گرانم هیشتا به ته واوی فری نه دراون و جاروبار له لایه ک سه ر هه لده نه وه. راستیان گو تووه، به ردیک شیتیک له چالاوی باوی به سه د ئاقل نایه ته ده ر.

له میژبوو به ئاواته وه بووم شیعیکی نویی خو ش بخوئینه وه، ده زانن ماوه یه که شیعی شاعیره لاوه کاتمان ئه وه نده ویک ده چن که پیاو ته نیا به ئیمزای شاعیر لیکیان ده کاته وه. زۆریه یان به (نازیه که م) (دلداره که م!) (خۆشه ویسته که م!) ده س پیده که ن و ئه م وشه ناسک و جوانانه ئه وه نده دووپاته کراونه وه، پیاو چ چیتژی خو شیان لێ ناکا. تا ماوه یه ک له مه وپیتش وا بزنام له (هاوکاری)دا بوو شیعیکم خوئنده وه هه رچه ند هه ر له سه ر ئه م تاقه کیشه بوو که ئیستا باوه و بوته (بهیتی بله و نابریته وه) و ئه گه رچی دیار بوو، شاعیر لاوه، به په له یه، که م ئه زمونه، به لām شیعیکی جوان و ساکار و پر له سۆز و هه ست بوو. هه ر دیریکم ده خوئینده وه هه زار ئافه رینم بۆ شاعیر ده نارد، رۆله م! چاوم! که سی مامی! و

شتی وام له زاری دهرده په رین.

ده مگوت: ئۆخه ی ئه گه ر شاعیری وامان هه ن که رسته ی «پیمان خاوس بی» ده که نه قافیه، ئی واشمان هه ن که مایه ی هیوا ی دوا رۆژن. له پر وه ک گۆزیک ناوی ساردم پی دابکه ن راجه نیم، تیکرا بووم، نه شه که م شکا. خاوبوو مه وه. نازانم ئه م شاعیره خو شه ویسته چۆنی بیز ها تبوو وشه ی داتاشراوی ناشیرینی ئیسکگرانی وه ک «په رتووک» بخاته نیو شیعه ره که په وه؟

نازانم بۆ بیر ناکه ی نه وه، ئیمه مانان که خو مان ده کوژین زامی ره ش ده که یین، ناوی چاومان رۆ دهرژی تا شیعیکی به کوردی ده لێین. بۆچی ناویانگمان له چوارچیتیه ی شاره که مان دهرناچی. به لām ئه حمه دی خانی، که پیوستمان به قاموسی عه ره بی و کوردی و فارسی هه یه تا بتوانین شیعه ر گران و قوول و جوانه کانی ساغ بکه ی نه وه تا ئیستا مه م و زینه که ی به چه ند زمانه ی زیندووی جیهان ته رجه مه کراوه؟

ئه گه ر هیندیک که سی نه خوئنده واری ساویلکه، به لām پاک و بی فیل، هه سته توندی نه ته وایه تی و بیروپرای چه وت و نه زانانه ی سیاسی، تووشی هه له ی کردن و ئه م ته پوتۆزه یان به رپاکرد. پیاوی فیلاوی و خو په رست و ته نانه ت ناپاکی وا هه بوون که زانیمان فارسی زانی باش له کوردستانی عیراق که م بوون. له فه ره نه گه کۆنه کانی فارسی گه ران و وشه ی ساوا و له کارکه وته و فه رامۆشکراوی فارسییان له نیو قاموسه کۆنه کاندای دۆزییه وه و نابه جی له کاریان هینان.

دیاره من پیم وای نییه ئه گه ر نووسه ریکی ئیمه له کاتی پیوستندا بۆ دهرپرینی مه به ست وشه ی بیگانه له کاربیتنی قیامه ت راده بی، دنیا به قور ده گیر، پردی سیرات ده پس و رووگه و ده ده گه ری. به لām خو فریودان و خه لک فریودان به گونا هیکه گه ره و تاوانیکی خراپ ده زانم.

ئیمه نابی گوئ بده یه شۆینسته کانی فارسی که ده لێن کوردی شیه یه کی فارسییه، بۆ خو مان ده زانین زمانه که مان زمانیکی سه ره خوئیه و ناترسین و نابشارینه وه که خزمایه تی ده ته ک فارسیشدا هه یه. زۆر باش ده توانین وشه ی فارسی وه رگرین وه ک ئه وان که له وه رگرتنی وشه ی کوردی و هیه چ زمانیکی دیکه سل ناکه ن. به لām هه ق نییه له باتی وشه ی مه زن و گه وه، زه لام، زل، وشه ی «بزرگ»ی فارسی بنووسین. یا له جیاتی، جوان، چه له نگ، ده لال و شه نگی خو مان. وشه ی (قه شه نگ) له کاربیتن که تورک و فارس کیشه یان له سه ر هه یه.

جگه له وه ئه گه ر پیوست بی وشه وه رگرین، بۆچی واز له و وشانه بینین ک له میژبه

تیکه‌لی کوردی بوون و له کورده‌واریدا بوونه باو و وشه‌ی نامۆ بکه‌ینه باو. لیستان ده‌پرسم. دنیا، قه‌له‌م و غه‌زله‌ی عه‌ره‌بی، زیاتر بوونه کوردی یا گیتی، خامه و چامه‌ی فارسی، سه‌یر ئه‌وه‌یه فارسه‌کان بو‌خۆیان پتر، وشه عه‌ره‌بیه‌یه‌کان ده‌کار دین به‌بروای من فریدانی ئه‌و وشانه‌ی له‌ کۆنه‌وه تیکه‌لی کوردی بوون و نه‌خوینده‌وار ده‌یانزانی کارێکی خۆراپیه‌یه. ره‌نگه به‌کوردی‌کی نه‌خوینده‌وار بلیتی سه‌ماوهر رووسیه‌یه و ته‌ماته ئینگلیزییه تیر و پر پیبکه‌نی. کام کوردی نه‌خوینده‌وار ده‌زانێ پی‌نوس و بنوس و خامه به‌قه‌له‌م ده‌گوتری و په‌رتووک کتیبی مه‌لایه؟ خو‌باسی ته‌رخان و قاچاغ و ئاغا و خان و خانم و بیگ و بیگمی مه‌غولی هه‌ر نه‌که‌ین باشتره.

وشه‌ی وا هه‌ن راسته زۆر به‌ره‌سه‌ن کوردی نین. به‌لام مالی کوردن چونکه نه‌خوینده‌وار ده‌یانزانی و لییان حالی ده‌بی و بشمانه‌وی له‌بیریان ناچیته‌وه.

به‌لای له وشه داتاشینی نه‌زانانه کوشنده‌تر، رسته دارشتنی هه‌له‌یه، ئه‌وه‌یان پتر جیگای مه‌ترسییه. چونکه ریزمانه‌که‌مان ده‌شیتوینی. بژارکردنی وشه‌ی نارسه‌ن گران نییه به‌لام هیتانه‌وه سه‌ره‌خۆی ریزمانی شیواو، ئه‌سته‌مه، دژواره به‌لکو ترسناکه.

دیاره ئه‌ده‌بی خو‌مان ئه‌وه‌نده‌ی خزمه‌ت نه‌کراوه و په‌ره‌ی نه‌گرتوه که هه‌ستی فیربوونی رووناکییر و خوینده‌وارانی کوردی عیراق رازی بکا. ناچارن له‌ پێگای زمانی عه‌ره‌بیه‌وه فیرن و زانستیان به‌ره‌و ژووهرن بیانوه‌ی یا نه‌یانوه‌ی ده‌که‌ونه ژیر ته‌ئسیری زمانی عه‌ره‌بیه‌وه. بۆیه کاتیک ده‌نوسن رسته‌کان وه‌ک عه‌ره‌بی داده‌رێژن. یا باشتر بلیتم به‌عه‌ره‌بی بیره‌که‌نه‌وه و به‌کوردی ده‌نوسن. رسته‌ی وا ده‌بینم هه‌موو وشه‌کانی کوردی ره‌سه‌نن که‌چی تیبی ناگه‌م. چونکه له‌سه‌ر ریزمانی زمانی عه‌ره‌بی دارژاوه. ئه‌ویش زۆر له‌ ریزمانی کوردی دووره. له‌م رسته‌انه‌ی خواره‌وه وردنه‌وه که هه‌موویانم له‌ وتاره په‌سندکراوه‌کانی ئه‌م گۆواره ده‌ره‌یتانوان، کارتان به‌وه نه‌بی کێ نووسیونی بزانی راست نووسراون یا ناراست:

«وه کاتیک مرۆف جیگایه‌ک بو‌خۆی ده‌گرێ له‌ناو ئه‌و جیهانه زه‌مانیه‌وه».

«له‌به‌ر ئه‌وه سه‌رنه‌که‌وتوون له‌ هه‌یج شتی‌کا له‌م باره‌یه‌وه».

«له‌و کاته‌وه مرۆف تانی له‌ دووره‌وه به‌کاروباری خۆی هه‌لسی».

«به‌خیرایی بوونی مرۆف ده‌رچوو له‌ دور و پشته ئازله‌ی».

«که‌لکی چیه‌ ئه‌و هه‌موو باسکردنه له‌سه‌ر زمانه».

زۆر رسته‌ی له‌وانه‌ش شیواوترم دیون که ئه‌گه‌ر ریزم کردبان جیگیان زۆر ده‌گرت.

ته‌نانه‌ت و تاریکم هه‌ر له‌م گۆواره خو‌شه‌ویسته‌دا خوینده‌وه که به‌شی هه‌ره زۆری پاراگرافه‌کانی به‌ (وه) ده‌س پێ ده‌که‌ن که به‌هه‌یج جو‌ریک ده‌گه‌ل ریزمانی کوردی ناگونجی. تا ئیستا هه‌ر زام ده‌سنیشان کردوون و ده‌رمانم بو‌نه‌دۆزینه‌وه. به‌راستی ئه‌گه‌ر ده‌رمانیک بو‌ ئه‌م ده‌ردانه نه‌دۆزینه‌وه. هه‌ر وا دین وه‌بن ده‌دن و ته‌شه‌نه‌ی ده‌که‌ن و ده‌بته تیراوی و به‌هه‌زار شه‌خس و شیخ و پیر چاره‌ناکرین.

به‌بروای من نووسه‌ری ئه‌م‌رۆی کورد دوو ئه‌رکی له‌سه‌ر شانه و ده‌بی هه‌ر دووکی له‌ پیش چاو بی. یه‌ک نووسینی شتی چاک و پاک و جوان و به‌که‌لک. دوو پاراستنی ریزمان و بو‌ژاندنه‌وه‌ی و بژارکردن و په‌ره‌پیدانی زمانی کوردی. دیاره که‌سانیک به‌زمانه‌ زیندوو و خزمه‌ت پیکراوه‌کان، که قاموسی گه‌وره‌یان هه‌یه ده‌نوسن ئه‌رکی دووه‌میان له‌سه‌ر شان نییه. بو‌ به‌جیگه‌یانندی ئه‌رکی یه‌که‌م من وه‌رگیرانم پێ باشتره. به‌ته‌رجه‌مه هه‌م شاکاره ئه‌ده‌بیه‌یه‌کانی جیهان ده‌که‌ینه کوردی و هه‌م مه‌یدانی به‌رفراوانترمان له‌به‌ر ده‌س دایه و ده‌رفه‌مان هه‌یه خزمه‌تی زمانه‌که‌مان بکه‌ین و بی‌ری خه‌لک رووناک بکه‌ینه‌وه. بو‌ به‌جیگه‌یانندی ئه‌رکی دووه‌م ده‌بی به‌هه‌موو هی‌زمانه‌وه تی بکۆشین ریزمانه‌که‌مان بپاریزین، وشه‌ی ره‌سه‌نی کوردی به‌کارین، وشه‌ی داتاشراو فری بدین. له‌به‌ر خو‌مانه‌وه وشه‌ دانه‌تاشین. له‌ شتیه‌ی شار و نیشتمانی خو‌ماندا گیر نه‌خۆین، له‌هه‌ر شتیه‌یه‌کی کوردیدا وشه‌ی جوانتر و سووکتیمان وه‌پیش چاو هات هه‌لی بژیرین. له‌بیرمان بی وشه‌ی کوردی هه‌تا کورتتر بی خو‌مالیتره. بو‌ ئه‌وه‌ی رسته‌کانمان کورت بن هه‌تا ده‌توانین (اوی عطف) که‌متر به‌دوای یه‌کدا ریز بکه‌ین. له‌کاتی پیوستندا له‌ به‌کاره‌یتانی وشه‌ی بیگانه نه‌ترسین. له‌ نووسیندا به‌په‌له‌ نه‌بین که‌م بنوسین و باش بنوسین. هه‌رچی نووسیمان به‌جاریک و دووجار له‌ کۆلی نه‌بینه‌وه. چه‌ند جاری ده‌س تی وه‌رده‌ین له‌پیش ئه‌وه‌ی نووسین بو‌ چاپ بنیترین، پیمان شووریه‌ی نه‌بی به‌چه‌ند که‌سی لیزان و پسپۆری نیشان بدین. ره‌خنه و تیبینی دۆستانه‌ی ئه‌وان قبول بکه‌ین. خو‌په‌رست و به‌فیز و به‌رچاوته‌نگ نه‌بین، له‌ خه‌لک فیر بین و بو‌ خه‌لک بنوسین. ئه‌وه‌ی بو‌ چاپمان نارد ئه‌گه‌ر ده‌سکاری باش کرا ناگر نه‌گرین. ئه‌گه‌ر جاریک بلاو نه‌کرایه‌وه ناهومید نه‌بین، چاومان نه‌چیته‌ پشت سه‌رمان، به‌رقدان نه‌چین و ده‌س له‌ تیکۆشان و نووسین هه‌له‌گه‌رین. ئه‌رکی سه‌رشانی هه‌موومانه بو‌ بو‌ژاندنه‌وه‌ی ئه‌ده‌ب و خزمه‌تی زمانی کوردی تی بکۆشین.

به‌لام ئه‌رکی به‌یان له‌ هه‌لومه‌رجی ئیستادا چیه‌؟

۱- تی بکۆشی پاک و خاوتین و بی غه‌له‌ت چاپ بکری.

۲- کورته‌ چیرۆکی باش و وتاری به‌که‌لک و چاکی ئه‌ده‌بی و کومه‌لایه‌تی و زانستی و

میژوویی و په‌خه‌ی بی غه‌رز و دۆستانه بلاوکاته‌وه.

مامۆستای شاعیرانی موکریان

وهک ناگام لی بی به‌سه‌ره‌اتی ئەم شاعیره مه‌زنه له‌لایه‌ن لاویکی زانا و ئەده‌بدۆست و لیزانه‌وه به‌دوور و دریتی نووسراوه و شیعره‌کانی به‌وردی شی کرانه‌ته‌وه و نه‌خشی به‌رچاوی ئەم گه‌وره پیاوه له ئەده‌ب و سیاسه‌تی نیوه‌ی یه‌که‌می چه‌رخ‌ی بیسته‌مدا، به‌ته‌واوی روون کراوه‌ته‌وه. با ئەم نووسراوه‌ش جارێ چاپ نه‌کرای و بلاو نه‌بوویته‌وه. من له‌خۆم رانه‌دی له‌م باره‌دا بۆ خاتری دوو شت چ بنووسم. یه‌ک نه‌مویست په‌نجی ئەو به‌فیرۆ بده‌م، دوو، من له‌و باب‌ه‌ته نووسینه‌دا شاره‌زانیم. له‌م پرۆیاه‌دام هه‌ر کارێک ده‌بی پسپۆری خۆی بیکا.

هه‌تا و هه‌روا له‌بن هه‌وردا نابێ، کورد هه‌ر وا به‌بی به‌شی و چاره‌ره‌شی و لیقه‌وم‌واوی ناژی. ئەویش هه‌ر وا به‌نه‌ناسی‌اوی نامینیتته‌وه رۆژێک هه‌ر دی دیوان و به‌سه‌ره‌اتی چاپ بکری و له‌نیو نه‌ته‌وه‌که‌یدا باشت‌ر بناسری و ته‌نانه‌ت په‌یکه‌ریشی بۆ دروست بکری. هه‌ر ئەوه‌نده‌م ویست چه‌ند نمونه له شیعره‌کانی ب‌خه‌مه پیش چاوی خۆینه‌ران.

به‌شانازییه‌وه ده‌لیم من به‌میرمنداڵی و لاوه‌تی زۆر جار ئەم شاعیره مه‌زنه‌م له‌نیزیکه‌وه دیوه. له‌قسه‌ خۆش و جوان و به‌تامه‌کانی، له‌شیعره به‌رزه‌کانی له‌په‌ند و ئامۆزگارییه به‌نرخ و به‌سوود و دل‌سۆزییه‌کانی گه‌لیکم که‌لک وهرگرتوه.

به‌ش به‌حالی خۆم و پیم و اشه به‌هه‌له نه‌چووم. ئەم شاعیره به‌مامۆستای شاعیرانی نیوه‌ی یه‌که‌می ئەم چه‌رخ‌ه‌ی کوردستانی ئێران و، به‌تایبه‌تی مه‌لبه‌ندی موکریان ده‌زانم.

شاعیره‌کانی پیش ئیمه‌ی موکریان وه‌ک شیخ ئەحمه‌دی سریل‌اوا و دوکتۆر شه‌وقی و خاله‌مین و سه‌ید کامیل، ئەگه‌ر نه‌شلین بیری نه‌ته‌وايه‌تی له‌وی فیر بوون دیاره ئوسلوویی له‌کاره‌یتانی وشه‌ی په‌سه‌نی کوردی و زمانی شوان و سه‌پان و جووتیاریان له‌وی وهرگرتوه. ئیمه‌ش شاعیره‌کانی پاش ئەوان وه‌ک هه‌ژار و عه‌تری گه‌لوانی و هیتمن په‌یره‌وی ئەوانمان کردوه و دیاره شاعیره‌کانی لاویش وه‌ک سواره و هاوار و مه‌حمودی و مه‌لا غه‌فوور، ئەم رێه‌وه‌یان به‌رنه‌داوه.

ئه‌بو‌ل‌ه‌سه‌نی سه‌یفی قازی کۆری میرزا قاسمی قازی براچوکه‌ی میرزا فه‌تت‌اح و قازی عه‌لی و مامی پیشه‌وا قازی موحه‌مه‌دی نه‌مر و سه‌دری قازی شه‌هید و باوکی حه‌مه حوسین خانی نه‌به‌ز و تیکۆشه‌ر بوو. گه‌وره پیاویکی زانا و رووناکبیر و خۆپنده‌وار و کارامه و به‌ئه‌زمونی موکریان بووه. زیاتر خه‌ریکی کاری سیاسی و کۆمه‌لايه‌تی و

۳- زانیان هان بدا شتی باش له زمانه‌کانی بیگانه‌وه وهرگرتنه سه‌ر کوردی.

۴- وتاری هېچ نووسه‌ریک بۆ خاتری جی و پایه و ناوبانگ و دۆستایه‌تی بلاو نه‌کاته‌وه. خۆینه‌ر رازیکردن باشت‌ره له‌ تۆزاندن و دل‌یه‌شاندنی گه‌وره پیاویکی شتی باش یا کوردی په‌وان نانووسی، خزمه‌تی گه‌ل له‌ خزمه‌تی تاقه‌ که‌سینک چاک‌تره.

۵- پاراستنی زمانی کوردی له‌ هه‌موو حالیکدا له‌به‌رچاوبی و به‌گرنگی بزانی.

۶- هه‌موو وتاره‌کانی سه‌رله‌نووی به‌ئیملايه‌کی یه‌کده‌ست بنووسیتته‌وه جا بیاننیریتته ژیر چاپ و خه‌لکی له‌ پاشاگه‌ردانی رینووسی کوردی پرگار بکا.

۷- له‌ لاپه‌ره‌ی دوایی هه‌ر ژماره‌یه‌کدا چه‌ند شت هه‌لبێژیری و داوا له‌ زانیان بکا ته‌رجه‌مه‌ی بکه‌ن و باشت‌ریان چاپ بکا. هه‌روه‌ها هیندیک مه‌وزوعی خۆمانه به‌گرتیو دابنی تا نووسه‌ره‌کان له‌سه‌ری بنووسن و جوانتریان هه‌لبێژیری.

له‌ هه‌مووان گرینگ‌تر ئەوه‌یه ده‌سته‌یه‌ک له‌ زمانه‌کان پیک بینی، ئەگه‌ر بکری خه‌لکی ناوچه‌ جوړبه‌جوړه‌کانی کوردستان بن، تا ئەم نووسراوانه‌ی ده‌سته‌ی نووسه‌ران له‌باری نیوه‌رۆکه‌وه په‌سندیان کردوون له‌باری زمانه‌وه ته‌ماش‌ا بکه‌ن و ئەگه‌ر پیوست بوو ده‌سکاری بکه‌ن. پیم وایه ئەم کارانه زۆر گران نه‌بن. به‌لام زۆر به‌سوود ده‌بن. بیگومان ئەگه‌ر نووسه‌ره‌کامان بزانی نووسینه‌کانیان ئاوا له‌ بیژینگ ده‌درین و ته‌ته‌له‌ ده‌کرین، به‌سه‌رنجه‌وه ده‌نووسن.

کشتوکال و ملکرداری بوو. سووفی و دلتهر بوو، شاعیری پیشه‌ی همه‌میشه‌یی نه‌بوو. که‌چی له‌ریتی شاعیره هه‌ره به‌رزه‌کانی کورد ده‌ژمیردری، جگه له‌زوقی شاعیری کومه‌ناس و میژووزان بوو.

له‌شیعری دلداریدا که‌که‌می به‌ده‌سته‌وه هه‌ن، شاگردی قوتابخانه‌ی شاعیری بی‌وینه‌ی، پایه‌به‌رزی، هه‌لکه‌وته‌ی کورد (نالی) بووه. ئەگه‌رچی غه‌زه‌له‌ته‌ر و پاراوه‌کانی ناگه‌نه‌غه‌زه‌لی نالی به‌لام به‌راشکاوی ده‌توانم بلیم شاگردیکی باشی ئەم قوتابخانه‌یه و، زۆر که‌متر له‌شاعیره‌کانی دیکه‌ی لاسایی کردنه‌وه‌ی له‌شیعردا هه‌یه، پتشی‌نیان گوتوو‌یانه: «له‌شیر ترسان عه‌یب نییه» شاگردی باشی نالی بوونیش پایه‌کی که‌م نییه. نالی له‌و ئەستیره‌پرتنگدارانه‌یه که‌هه‌ر به‌چهند چه‌رخ جارێک ناسمانی ئەده‌بی گه‌لیک رووناک ده‌که‌نه‌وه و نمونه‌یان له‌نیو هه‌موو گه‌لیکدا هه‌یه. مه‌رج نییه هه‌موو که‌س وه‌ک من بیر بکاته‌وه. ئەما منیش بۆم هه‌یه بلیم هه‌رچه‌ند پاش نالی گه‌لی ئیمه شاعیری زۆر به‌رزی هه‌بوون. به‌لام هیتشتا له‌نیو کورددا شاعیری هه‌لنه‌که‌وتوه جیتی نالی پر بکاته‌وه، مه‌گه‌ر دایکی نیشتمان له‌دوارژدا رۆله‌یه‌کی وا شیرین و نازدار و بلیمه‌تیکی وا گه‌وره و بی‌وینه له‌ئامبیزی خۆیدا په‌روه‌ده‌ بکا. به‌لام شاگردی باشی نالی بوون هونه‌ره. سه‌یفیش به‌شاگردیکی گه‌وره‌ی نالی ده‌ناسم که‌قوتابخانه‌کی به‌هۆی حه‌ریق له‌موکریاندا بۆته‌باو. سه‌یف هاو‌ده‌م و دۆست و شاگردی حه‌ریق بووه.

سه‌یفی قازی له‌شیعری نیشتمانی و شو‌رشگه‌په‌رانه‌شدا یه‌که‌م شاگردی قوتابخانه‌ی شاعیری نه‌مه‌ر فه‌یله‌سووفی زانا و پرووناکبیری کورد حاجی قادری کۆبی بووه. له‌مه‌لبه‌ندی موکریان شاعیری ناسین پتیش ئەو شیعری نیشتمانی، ئەویش ئەوه‌نده حه‌ماسی دانا‌ب.

سه‌یفی قازی خۆی قوتابخانه‌یه‌کی نوێی له‌ئده‌بی کوردیدا کردۆته‌وه. به‌یه‌که‌م شاعیری کوردستانی ده‌ناسین که‌بای داوه‌ته‌وه سه‌ر ئەده‌بی فولکلۆری کوردی و به‌زمانی زه‌حمه‌تکیشان و ره‌نجبه‌رانی لادی شیعری گوتوه. تیکۆشاهه ته‌عبیری ناسک و ره‌سه‌نی کوردانه له‌شیعری ساکار و په‌وان و جوانی خۆیدا بگۆنجینی. وشه‌ی په‌تی و ره‌سه‌نی کوردی له‌کاربینی و زمانه‌که‌مان به‌چه‌شینیکی وه‌ستایانه و شاره‌زایانه بژار بکا و، وشه‌ی بیگانه و نامۆی لێ ده‌رباویتژی و، به‌شایه‌دی هه‌موو زمانناسیک له‌م کاره‌به‌نرخ و به‌که‌لکه‌دا زۆر سه‌ره‌که‌وتوه.

ئەم شاعیره به‌رزه‌پروای وا بوو و، پروایه‌کی راستیش بوو، که‌ده‌بی وشه‌ی په‌تی و ره‌سه‌ن له‌دی و له‌نه‌خوینده‌وار فیربیرین و کیشی شیعری له‌فولکلۆری کۆن وه‌رگرتن و ته‌عبیر

و ئەزمونی کوردانه به‌کاربیین. به‌لام ده‌یگوت ئەم وشه‌بیگانه‌ی له‌کۆنه‌وه له‌کوردیدا جیگای خۆیان گرتوه و نه‌خوینده‌وار تییان ده‌گا تازه‌بوونه کوردی و هه‌ق نییه بیانگۆرین یا وه‌دیریان نیین. ئەو دۆژمنی بی‌ئامانی وشه‌داتاشینی ناشیانه‌بوو و ئەو ناشیانه‌ی له‌خۆه‌نه‌زانانه، وشه‌داده‌تاشن به‌دۆژمنی زمانی کوردی ده‌ناسی. له‌م ئاخرا‌نه‌دا که‌هیتشتا ما‌بوو و وشه‌داتاشین ببووه‌باو. بۆ ئەوه‌ی تووره‌ی بکه‌ی به‌س بوو که‌ وشه‌یه‌کی داتاشراوی ناره‌سه‌نی نیشان‌ده‌ی و بۆ ئەوه‌ی خه‌نی بکه‌ی دیسان به‌س بوو وشه‌یه‌کی ره‌سه‌نی کوردی بۆ بدۆژیه‌وه. ته‌نیا ره‌خه‌یه‌کی له‌باری زمانه‌وه لیتی ده‌گیرێ ئەوه‌یه که‌هه‌ر له‌هه‌جه‌ی موکریاندا زۆر شاره‌زا بوو و له‌به‌ر نه‌بوونی قاموسیکی کوردی که‌متر ئاگای له‌ وشه‌ جوان و ره‌سه‌نه‌کانی شیوه‌کانی دیکه‌ی کوردی بوو.

قوتابخانه‌ی سه‌یفی قازی له‌کوردستانی ئیران به‌تایبه‌تی له‌موکریاندا شاعیری ئەوتۆی پیگه‌یان‌دن که‌زۆریان به‌مامۆستای گه‌وره‌ناسراون و له‌مامۆستاکه‌یان تی‌په‌راندووه. به‌لام هه‌قی مامۆستایی به‌سه‌ریان‌وه هه‌یه، چونکه ئەگه‌ر ئەو ئەم ریتچکه‌ی نه‌شکاندبان دیاره هه‌ر له‌سه‌ر ریتبازی وه‌فایی و ئەده‌ب و حه‌یده‌ری و ئەو جو‌ره شاعیرانه‌ده‌رۆیشتن که‌له‌باری زمانه‌وه پرن له‌ وشه‌ و ته‌عبیری بیگانه. دیاره کارم به‌په‌له‌وپایه‌ی شاعیرانی هاوچه‌رخ‌ی ئەو نه‌داوه به‌لکه‌مه‌به‌ستم ئەوه‌یه ئەوان بۆ بووژاندنه‌وه‌ی زمانه‌که‌مان هه‌ولتیکی ئەوتۆیان نه‌داوه.

به‌لام سه‌یفی قازی به‌خۆی و شاگرده‌کانیه‌وه له‌ژیانده‌وه و بووژاندنه‌وه‌ی زمانی کوردیدا نه‌خشیکی دیار و به‌رچاویان هه‌یه.

تا رادیۆ چه‌په‌که‌کانی کوردی به‌وه‌رگه‌په‌رانی ناپوخت و دژیو و وشه‌داتاشه‌کانی شارنشین و خۆپه‌رست، به‌داتاشینی وشه‌ی ناشیرین و ناله‌بار و ناره‌سه‌ن زمانی کوردییان وا شیریتو و شیرزه‌نه‌کردبوو. قوتابخانه‌ی سه‌یف خزمه‌تی به‌که‌لکی به‌زمانی کوردی کرد. ئیستاش له‌موکریاندا شاعیر و نووسه‌ری وا هه‌ن ریتبازی ئەویان هه‌ر به‌رنه‌داوه و په‌رهبان پێ داوه. ئەوه‌ش چهند نمونه له‌جو‌زه‌کانی شیعری ئەم شاعیره که‌پیم وایه‌ناته‌واویان تیدا هه‌یه. به‌لام له‌دوور ولات هه‌ر ئەوه‌نده‌م بۆ په‌یدا بوو به‌هیوای رۆژتیک که‌دیوانی ته‌واوی چاپ بکری.

کوردینه

کوردینه! تا که‌ی ئیمه له‌شاخان میسالی دیو

بیین و بچین و بۆمه نه‌بی قه‌ت خودان و خینو

خەلکی ھەموو لە شار و لە باخاڤە کە یەفخۆش
 ئێمە بلاو و بێ سەرە ماوین لە دەشت و کێو
 بۆ وانە ھەرچی جوانە، لە جێ، دێ لە ژن، لە مائ
 ھەر شاخ و داخە بۆمە کوپری رەش، کچی دزیو
 بۆ ئاسمان دەرۆن و لە بەحرا دەکەن سەفەر
 ھەر ھەردە نیشتەگاہی مە، سەنعاتە وەرد و شیو
 رەشمالە مائ و کەشک و پەنیرە مەتاعی مە
 قەسر و سەرایێ خەلکی دێبە پر لە زێر و زێو
 ھەر میللەتیک لە لاو ھەقی خۆی بە دەستەو
 کوردیک کە سەر ھەلێنێ دەلێن بۆتە سەربزیو
 بۆ چمانە مائ و سەر کە لە سەر سەرورەری نەچی
 کوپر نابێ قەت بترسی لە زبندان و دار و چێو
 گوردانی کوردەکان بەخودا رۆژی غێرەتە
 دەسەدەنە خەنجەرەن و پیاوانە وەرنە نیو
 سەرچوونی تەخت رۆینی سەرداری پێ دەوئ
 خۆشیمە لەو شەھادەتی شیخانە نیو بەنیو
 فیکری لە حالی خۆکەن و بگرن بەحالی خۆ
 شاھان بەمەحوی ئێمە دەبەستن گری و گریو
 ئەو ژینی بەو زەلالەتە بۆچمانە چاوەکەم!
 بمرین لە پتی نەجاتی وەتەن با بەنیتر و میو
 تا کە لە باخی خەلکی بەزیزی و بەملکەچی
 خۆشە لە باخی ملکی چینی ھەنار و سیو
 ھەرچی دەبێ بلا بێ حەق ھەر حەقە «حەسەن»
 نینە لە پتی وەتەن خەمی دەرکردن و جنیو

ئەمە نمونە ی شیعری نیشتمانی و شۆرشگێڕانە یەتی وا دیارە شینی بۆ شەھیدانی
 کوردستانی تورکیا گێراوە. جگە لەوەی زۆر پر سۆزە، زۆریش ھاندەرە. ئاشکرایە وەک

پیاویکی سیاسی و پەسپۆر لە گریکوێرە ی مەسەلە ی کورد گە یشتوو و ناگای لە فیتل و
 دەھۆی دوژمنان بوو، بەو حالەو نەتەو کە ی بۆ خەبات ھان داو. ئامۆژگاریبەکانی لە
 بنەمالە ی نیشتمانی پەرورەری خۆیدا پتر کاریگەر بوو. وەک دەزانن جگە لە دوو برازا و
 کوپریک، چەند خزمی زۆر نیزیکی لە عەشیرەتی بەگزا دە ی فەیزوللا بەگی لە پیناوی رزگاری
 کوردستاندا چوونە سەردار و بوونە قۆچی قوربانیی نازادیی گەلی کورد. ئەمەش نمونە
 شیعی ر ئاشقانە و دلدار ی سەیفە و دیارنیبە کە ی گوتراو، شیعەرناس دەزانن چەن
 ور دەکاری شاعیرانە ی تیدا بەکار ھاتوو و وشە ی چەن رەسەن و جوانی کوردی تیدابە و
 قافیە بەکی ھەلێژاردوو وەک قافیە ی شیعی ر نیشتمانیبە کە ی رەنگبێ پیش ئەو ھیچ
 شاعیریکی کورد خۆی لی نە دا بن.

داوہلی دل

دایم دلەم بە نالە و زاری و فیغان دەلی:
 خۆش بەو شەو کە رۆژی روخی دل بەرم ھەلی
 زولفت وەلادە رووت بنوینە با دەفەعیە
 شەو رابری، ستارە نەمیئ، قەمەر ھەلی
 تفللی دلەم گرووی شە کەری لیوی گرتوو
 بەو دوو ھەنارە ژیری کەو بەیخە باخەلی
 بەو زولفی میروەحەت مە کە مەنعم لە شەھدی لیو
 تفللی کە دل زەعیف و دەترسی لە داوہلی
 ئەو قافیەت بەسانی دللی موددەعی حەسەن
 تەنگە، درەنگە، مەیلی بەجەنگە، ھەلی، مەلی

شاکاری ھەرە بەناویانگی سەیفی قازی بەلکو یەکیک لە شاکارەکانی شیعی ر کوردی
 پارچە شیعی ر زستانە، بەشی زۆری کوردستان زۆزان و سارد و بەفرگەر، کەچی کەم
 شاعیری کورد دەناسین وەسفی زستانی کردبێ. مامۆستا لەم شیعی ردا تابلۆیەکی لە زستان
 و لە ژبانی لادی نشین و ئاژەلدار و زەحمەتکیشانی کورد کیشاوە کە بێگومان بێ
 وینە یە. جگە لەو بەزمانیکی سادە و رەوان و لادییانە گوتراو و فەرھەنگۆکیکە لە
 وشە ی رەسەن و پاک ی کوردی، پرە لە ئامۆژگاریی سیاسی و کۆمەلایەتی و تەنانەت
 ئابووری بۆ زەحمەتکیشان و دینشینانی کورد. وردبوونەو لەم شیعی ر بۆمان روون

دهکاتهوه، شاعیر چهن پرووناکبیر و نازایخواز و کۆمه‌لناس و گه‌لپه‌روه‌ر بووه. سه‌یر ئه‌وه‌یه سه‌یف خۆی له‌ چینی ته‌سه‌ل و ده‌وله‌مه‌ند بوو و له‌ کشتوکاڵ و مل‌کداری و دار چه‌قاندن و ماڵ به‌خێوکردندا ناوبانگی ئیستاش هه‌یه و شوێنه‌واره‌کانی هه‌ر ماون، که‌چی ده‌بینین شاره‌زای ژبانی چینه هه‌ره هه‌زاره‌کانی ئه‌و سه‌رده‌می کوردستان بووه و دل‌ی بۆیان سووتاهه و شینی ده‌گه‌ل گه‌پراون. ئه‌م شیعره وه‌ک بۆ خۆی ئیشاره‌ی کردوه له‌ ساڵی ۱۳۱۲ی هه‌تاویدا گوتراوه که زستانێکی زۆر درێژ و سه‌خت و قهرانیکی گه‌وره بووه و زۆر ماڵ له‌ ماڵ که‌وتوون و زۆر ده‌وله‌مه‌ند بێلپیان له‌ بن مێچ چه‌قاندوه. شیعره‌که‌ی وه‌ک نامه‌یه‌ک بۆ دۆستی خۆشه‌ویستی عه‌زیز ئاغای عه‌بباسی که‌ ئه‌ویش ئه‌هلی زه‌وق و حال و سوڤی و دل‌ته‌ر بووه نووسیه‌وه:

زستان

نازیز ئاره‌زووت زۆری بۆ هه‌ینام
 فرمیسم سوور بوو زه‌ردی پرووی لێنام
 دیسان به‌ئاوری دووریت که‌وتمه‌ گه‌یر
 دنیاام لێ ساردبوو بوو به‌زه‌مه‌هه‌ری
 تا ناهومه‌ید بووم له‌ هاتنی زووت
 جه‌رگم بووه پولوو هه‌ناسه‌م بزووت
 هه‌وا بۆ حاله‌م وه‌ک شیتان ده‌گری
 به‌ته‌رزه و به‌فهر و باران و هه‌وری
 هه‌ردیش له‌بۆ من هه‌ینده‌ی قور پێوا
 به‌هاری ده‌گه‌ل زستان لێ شێوا
 گه‌یاوگۆلی مێرگان بۆم سه‌یس و زه‌رد بوون
 بۆ شینی که‌وان که‌ویان هاوده‌رد بوون
 شینی به‌هاره ئاسمان هه‌ر ده‌گری
 هه‌وریش ناڵه‌ ناڵ پرووی خۆی ده‌چهری
 بز و مه‌ر پرووتن وه‌ک سووره ساقه
 یه‌ک دانوو ده‌بکوشت یه‌ک به‌له‌باقه

له‌به‌ر بێ هه‌یزی له‌ ترسی سه‌رما
 پشتینیان به‌ستن هه‌مووی جل کرا
 با له‌ کێو و چۆل خۆل وه‌سه‌ر ده‌کا
 گریانی کێوان به‌حران پر ده‌کا
 داری مێشه و باخ به‌فر دایپۆشین
 پاک ده‌لێی مردوون کفنیان پۆشین
 که‌وی کویستانی له‌ قاسپه‌ که‌وتن
 بیهۆش بوون یاخو خه‌ویان لێ که‌وتن
 جریوه و زریوه‌ی چوره و چۆله‌که
 نایه و نه‌یانما هه‌یالانه و هه‌یلکه
 له‌گه‌گ گه‌ل که‌وت، نه‌ما ته‌ق ته‌قی
 سه‌یروش له‌ سه‌یره و فیه‌ته و چه‌ق چه‌قی
 پاک په‌شیمانن له‌بۆ گه‌رمیانی
 بۆ ده‌هاتنه‌وه عه‌مه‌رو نه‌میانی
 قاز له‌ شه‌تاوان قاره‌ی لێ بره‌
 دورنای چۆمه‌تاوان زورنای لێ دره‌
 له‌ درزی ئه‌رزی هه‌ویرده دامان
 بێ هۆش بوونه‌وه سه‌ریوون له‌ سه‌رمان
 وشک بوو دوویشک ئه‌و خواری ناراست
 مشک کونی خۆی به‌ئاوات ده‌خواست
 بۆق که‌ ده‌ی قهراند ده‌ویی کرده‌وه
 که‌هه‌ریش زه‌پینی له‌به‌یسه‌ر برده‌وه
 مار پاپۆکه‌ی خوارد خۆلی وه‌پرووی کرد
 ژووشک ئاره‌زووی که‌ولێکی مووی کرد
 لال بم نابینم له‌ چیه‌یا و له‌ پازان
 سه‌یره‌ی هه‌لۆیان چریکه‌ی بازان

لهبن بهردان مان ههر سهه مازه له
 له باخ و باخچان قهل و قشقه له
 پووشی داپوشی دالدهی پاک بری
 که رویشک ریشهی پاک کرد و بری
 به فوری بی واده ره شانگی بری
 ره شانگ و سپی پاکیان سهه بری
 سهه بری گاشین پاش مانگا بو ره
 له باتی گاران روئی گابوره
 روژ هه تا شه وی گه وره و بچو و کیان
 خیزانی مالتی گه وره کچ بو و کیان
 خه ریکن له باخ فریزوو دهر دین
 وهک شه ونه می گول تاره ق دهر دین
 تاره ق له هه نیان به ریز بزمی ره
 کی دی له ناسمان به روژ نه ستی ره
 له دهوری سهه ریان دهر روکهی هه وری
 وهک مانگی چارده له نیوان هه وری
 که وته سهه پیلان دهر روکهی نوئی
 که ره هه وری گرت له دهوری روژی
 دهسمالی ملیان پشتینی شلیان
 چنار و لاولاو چاوی به کلیان
 زولفیان له دوویان وهک ره شمار دهخشان
 رهش بوون وهک شه وه به روژ دهره و شان
 به له رزه ده چنه فریزوو رین
 گریان کاریانه له جیی پیکنه نین
 بو چینه وه که له کهی ده کهن
 پولی که وانن که چینهی ده کهن

پاچ و پیمه ره و بیل له سهه شاندا
 وهک فه و جی حازر له ژیر فه رماندا
 هینده لا وازه مه و مالاتیان
 قوریانی ناکری نادرئ زه کاتیان
 گا له بهر له بری هه لئاگری نیبری
 نه مه ماستی ما، نه مانگا شیبری
 لوک چه مبهری بو، ماین مشمشه
 گا گوئی ره په ی گرت گامیش خشخسه
 که له و گامیشیان بوونه چه کچه کی
 و شتریان عهینی بیچووی له گله کی
 نایه فیتووی شوان له سهه شه وینی
 میگه لی چیشتاو له کوئی ده نوینی؟
 کوان شه نگه بیبری له هزیه و بانان
 شلقه ی مه شکه یان بهری به یانان؟
 قوئیان هه لئا کهن ده لیتی بلووره
 سینگیان دهر ده خه ن پارچه یه ک نووره
 دهرزی به روکیان که دین دهر دین
 مانگ له ناسمانی بو زه وی دین
 زولفان لابه لا ده کهن به لادا
 روژ هه وری له سهه رووی خووی وه لادا
 قهه د و بالایان وینه نه مامان
 کی دی نه مامان بگرن شه مامان؟
 کویریم نابینم خیل به ره و خواران
 ته قلله و رمبازی و هه و هه وی سواران
 کوا «پیرووت ئاغا» سهه رخیلی کوردان؟
 له «قولسه نی» را بچیته کویتستان

له کوټیبه (تاغی) ټه و چادری جوانی؟
 تیپ تیپ میوانی سهر سفره و خوانی
 کوانی سهد سهد ټه و مەردی رهشید
 بۆ (ماین بلاغی) بچی به ته مهید
 دیهات لیکدی دهی چادر و هوټانی
 گیر ناکه وی رۆن بۆ چهوره سانی
 وه گیر ناکه وی، ماست بۆ هه وینی
 دۆی هه لگه یه وه یا بیکوټینی
 په نیر بووه ئیکسیر شیر ناوی حیات
 هه وهک ټه سکه ندهر که وتینه زولمات
 شه مال و زریان دايم شه ریانه
 ناغاهت شرین کرمانج قریانه
 زستانی ټه مسال دیاره پینج مانگه
 کا و گیا و مه، پرا له دانگه
 ته ویله و هوټ و هه یوان هه لوه شان
 پووش و قامیش و ئالاش دهرکشان
 دران به گاران وهک وینجهی نوخشان
 خرا نه به رمه پرا له دانگه و هه وشان
 کرمانج ده و ټه تی پرا و پاتال بوو
 کوچی دی به دیتی به مانگ و سال بوو
 ټه ویش له دس چوو هینده کوچ مه که نه
 کای سهر و نوی که نه جووتی زۆر بکه نه
 حاسلی عومر و له زۆر و که می
 داتان به کا و گیا له نیو عه جه می
 پتی کاکیشانی وهک که هکه شانه
 قه تاری و شتر وهک ټه ستیرانه

کای زهره و رزیو وهک لیهره ی سووره
 وینجهی رهش و شین پیستی سه مووره
 قیسه تی کایه وهک کاره بایه
 بوته قووتی روح وینجهی سه حرایه
 باخسان دابنیت داران بنیژن
 نه جیب و ټه سل و کوټ و له میژن
 حه یفه میلله تی شهش هه زار سال بی
 نوکه ری مالان رووت و ره جال بی
 نوکه ری مالان عه یبه له بو مه
 کوټان هه لگرین به کوټمه کوټمه
 چیدی دوزمنان به خو خو ش مه که نه
 بو بوو زوو و که په نک بالا پو ش مه که نه
 تاکه ی له دهرکان کز و داماو بین
 بی مه زن و گه و ره و سهر بی کلا و بین
 هه ره که س ئاره زوی مالانی هه بی
 وه جاغی کوټیر بی مندالی نه بی
 ټه و به دبه ختیسه ی له کورد رووی دابوو
 له بهر نه خوټندن کوټ زیان ساو ابوو
 واجب به خوټندن بو دنیا و دینی
 پیغه مبه ره فهرمووی بوچوونه چینی
 به کوته و شانامان میلله ت ده میتن
 به میر و مه زنان شان ده شه کیتن
 دهردی دل ده که م کورت و کرمانجی
 حه سه نه کرمانجی چت له دیلمانجی؟

خوسره و جوانه گا بۆری مردار بوو
 خواردنی فریزوو و گه لای بندار بوو

دهگه‌ل خونچه گيان شينيان دهگيپرا
سالج و قادريان دهسه‌ر دهگيپرا
كه‌ره بوزيشيان له‌سه‌ر وه‌ستايه
كو‌لى گريانيان له‌ئوكى دايه
تازه مالاانى تو داخوا چوئن
ئه‌وانيش خه‌ريك فريزوو و كا كوئن
دل‌ت تنگ نه‌بي تف‌اقت هه‌بي
ئه‌وى تو نه‌بي ياخوا هه‌ر نه‌بي
عومه‌ر و عوسمان بووبه‌كرى نازدار
به‌ناز گه‌وره‌بن ها نامه‌ چوار يار
جيژنى قوربانه خوم قوربان ده‌كه‌م
خوم به‌قوربانى عه‌زىز گيان ده‌كه‌م
تاريخ هه‌زار و سى سه‌ده و دوازده
بيستى فه‌روه‌دين داد و بي‌داده

حاجى قادرى شوڤشگير

ژيان ناپسيته‌وه، ته‌بيعه‌ت ئه‌ستيور نابى، رۆژ و مانگ و سال و چه‌رخ به‌دووى يه‌كد
ريچكه ده‌به‌ستن. زور ئه‌حمه‌د، چاو ده‌كه‌نه‌وه، ده‌گه‌نى، ژن ديتن و ده‌بنه باوك. زور فاتى
به‌خودا ديتن، به‌بووك ده‌چن و زگ ده‌كه‌ن. زور قادر له‌دايك ده‌بن، په‌ره‌وازه ده‌بن، پير
ده‌بن و ده‌مرن. به‌لام كه‌م قادر به‌حاجى قادرى كو‌بى ده‌بن، بوونه حاجى قادرى كو‌بى هه‌ر
وا سووك و هاسان نييه. به‌خو هه‌لمساندن، با فيشكردن و له‌خوبايييون پي‌ك نايه،
به‌چهند دتر نووسين، چهند قسه‌كردن و چهند شيعر گوتن ته‌واو نابى. فيداكارى، گيانبازى
و له‌خوبوردنى ده‌وى. ده‌س له‌خو به‌ردان ده‌گه‌ل سوپرى و تالى راهاتن ده‌گه‌ل سه‌ختى و
به‌ره‌نگاربوونى ده‌وى. پيويستى به‌چاوى نه‌ترس و كو‌لنه‌دان و نه‌به‌زين هه‌يه.

حاجى قادر مه‌لايه‌كى زانا و شاعيريكى ناسك خه‌يال بووه. ئه‌گه‌ر نيشتمانپه‌روه‌ريكى
وا دل‌سوژ و راست و تي‌كو‌شه‌ريكى وا گه‌رم و گو‌ر و نازادبخوازيكى وا كو‌لنه‌ده‌ر و
نه‌به‌زىش نه‌بوويايه و له‌گو‌شه‌ى مزگه‌وتتيك يا كو‌نجى خانه‌قايه‌ك ده‌رسى گو‌تباوه و نو‌يژ و
تاعه‌تى خو‌ى كردبايه و چهند غه‌زه‌ليكى كوردى له‌پاش به‌جيمايه. ديسان ره‌نگ بو له‌نيو
نه‌ته‌وه‌كه‌ى خو‌ى ناوبانگى بكردبايه. - بوئى و امان كه‌من - به‌لام خو‌شه‌ويستى حاجى
هه‌ر له‌به‌ر زانايى و شاعيري نييه. حاجى كوردپي‌كى پاك، تي‌كو‌شه‌ريكى چاك،
ره‌خنه‌گريكى نازا و بي‌باك بووه. نه‌ترساوه، نه‌به‌زيوه، ناهومي‌د نه‌بووه، ماندوويى
نه‌زانپوه، هه‌له‌په‌رست نه‌بووه، ئيمانى ته‌واوى به‌م شيعره به‌رزهى خو‌ى بووه كه‌ ده‌لي:

مه‌رگ و ژين ميسلى سيبه‌ر و تاوه

ئه‌وى باقى بميني هه‌ر ناوه

حاجى له‌قوولايى دل‌ه‌وه نه‌ته‌وه‌كه‌ى خو‌شويستووه و نيشتمانكه‌ى په‌رستووه. شاره‌زاي
ميژوو و جوغرافياى ولاته‌كه‌ى بووه و به‌ته‌واوى هه‌ستى به‌بي به‌شى و چاره‌په‌شى نه‌ته‌وه‌ى
زورلي‌كراوى كورد كردووه. ده‌سه‌وه‌ستان و ته‌وه‌زه‌ل و ترسه‌نو‌ك نه‌بووه، گه‌ريده و كارامه و
نازابووه و هيتز و تواناي خو‌ى بو نازادپي نه‌ته‌وه‌كه‌ى ته‌رخان كردووه.

حاجى له‌نيو خه‌لكدا ژياوه، كو‌مه‌لى خو‌ى باش ناسيووه، كه‌م و كورپيه‌كاني به‌چاوى
خو‌ى ديوه، له‌ده‌رد و نازاره‌كاني گه‌يشتووه و نه‌ك هه‌ر ده‌رمانى بو دوزبوته‌وه به‌لكو
زانايانه و نازايانه باسكى له‌تيماركردن و چاركردن هه‌لكردووه.

حاجی لهو رېنگا پر خه تهرده دا، بهره و نه و نامانجه بهرزه رويشتووه. هه موو رهنج و کوپره و هری و تال و سوپری و گپروگرفتیکي به گیان و دل قبول کردووه. نه وه ستاوه و نه و چانی داوه و نه ترساوه و نه سارد بوتهوه. گالتسهی به مه رگ کردووه و له داوه لیک نه پرینگاوه تهوه و له بهر هیچ رووداویک چوکی دانه داوه.

حاجی به گزاده و شیخزاده نه بووه، به شپیر و شه کر په روره ده نه کراوه، له سه ر دوشه گی په ری قوو پی نه گه یشتووه، به هه ژاری و نه داری و به هه تپوی و هه ناسه ساردی گه وره بووه. به پیتخاوسی و لینگ رووتی و هه دووی خویندن و فیربوون و خو پیتگه یانندن که و تووه و ده لی:

به بیرت دی زه مانیک چووینه بالهک

به پیتخاوسی نه که وشم بوو نه کالهک

حاجی ئینسانیکي واقعی، رابه ریکي زانا و مه زن و رووناکبیریکي شوپشگپ و به جه رگ بووه، نه و ویستوویه تی شوپشیکي قوولی سیاسی و کومه لایه تی و نابووری و فره هه نگي له کوردستان به رپا بکا. نه ته وه که ی له ژیرده سستی و کویله تی، له هه ژاری و نه داری، له نه زانی و نه خوینده واری نه جات بدا. نه و ویستوویه تی بو به جیگه یانندی نه و نامانجه ی خوئی له هپز و توانای هه موو توپز و چینه کانی کومه ل که لک و ره بگری.

حاجی بروای ته وای به مافی دیار بکردنی چاره نووسی گه لان هه بووه و کاتیکي دیوبه تی کورد له و مافه په وایه بی به شه هاواری لی بلیند بووه:

هه ر کورده له به یینی کوللی میلله ت

بی به هره له خویندن و کیستابه ت

یا:

میلله تی بی کتیب و بی نووسین

غه بیری کوردان نییه له رووی زه مین

هوی نه م بی به شبیه ی زانیوه و رپگای نیشان داوه. چونکه تیگه بیوه که به شی هه ره زوری لیتفه ومانی گه لی کورد نه بوونی یه که تیبیه. وای گوتووه:

تا رپیک نه که ون قه بیلی نه کراد

هه ر وا ده بنه خه رابه ئاباد

نه نوعی میلله ل له گه وره تا چووک

خه ملیوه مه مالیکی وه کو بووک

هه ر کوردن نه گه رچی پاکی مه ردن

پامالی زه مانه مه حوی کردن

حاجی ویستوویه تی پی به پیتی شوپشی سیاسی و جوولانه وه ی رزگار بخوازی، شوپشی کومه لایه تیش ده س پی بگری. کوت و زنجیره کان بیسین، رپوشوینه کون و رزبوه کان له نیو بچن. له زه مانیکدا که ژن یانی نیویکی کومه لی کورده واری وه ک پیواز له بن حه وت تویکلدا شاردر اوته وه، له سه رده میکدا که ژن وه کو کویله و ئیخسیر چاو لیکراوه. له حالیکدا که نه نده روونی شیخ و ئاغا و به گه کان به ته قلیدی «بابی عالی» پر بووه له ناسک و نازداری زیر خرید حاجی رووناکبیر چ بلتی باشه؟:

بوچی فه رموویه تی نه بی نه مین

اطلب العلم ولو بالصین

نیر و می له م حه دیسه فه رقی چیه؟

گه ر مه لا نه هی فه رمووی دینی نییه

حاجی بی باک و ئازا، حاجی گه لپه رست و نیشتمانپه رهر، حاجی تیکوشه ر و له خو بوردوو هه ر به وه نده رانه وه ستاوه. به توندی و تووریدی، به بی په روا و سلکردن، ئازایانه و بی باکانه به راشکاوی له چه رخی نوزده دا و پلاری وای له شیخ و خه لیفه ی دروزن و ده سیر و سوئی و ده رویشی بیتکاره و خویری و په مال و مارگری ته وه زهل و مفته خو رگرتوون، که ره نگبی دوو پاته کردنه و هیان له به شی سیه می قه رنی بیسته مدا بو رووناکبیریکي کورد له زور شوینی کوردستاندا به گران ته و او بی وه ک:

خانه قا و شیخ و ته کیه کان یه کسه ر

پیم بلین نه فعیان چیه ئاخه ر؟

غه بیری ته علیمی ته مبه لی کردن

جه معی نه ملاک و خه زنه کو کردن

یا:

وشکه سوئی بلتی به شیخی ته ره س

با به سه رما نه یه میسالی هه ره س

که ر نه بی کام مونه ووه ری خه له تان

به ن گری دان و تا برین و نه فه س؟

ئەم شاعىرە راستگۆيە بەروونى لە فەلسەفەى ژيان دواو و تەوژمى مادىياتى لەسەر
بىروبىرواى ئىنسان بەراست زانىو و ئەم پەندەى پىششىناني باش وەرگرتوو: «زگى برسى
لە خواش ناترسى» و وەستايانە بەتەعبىرتكى دىكە خستوو يەتە ناو شىعەرى خۆيەو:

سۆفى وەك خەستەبوو لە زىكرى ھەناو
سەد نووتى دەدا بەكاسەيە ناو
شىعە وەك تەشنە بوو لەسەينە زەدەن
بەدە قەترەى دەدا حوسەين و حەسەن

يا:

خواردن و سەترى عەورەت و سوکنا
باعىسى ژينە بۆگەدا و پاشا
حالەتى وايە چى لەسەر خاکە
غەيرى عيسا دەلەين لە ئەفلاکە

حاجى و پىراى نىشاندانى رىگای شۆرشى سياسى و کۆمەلەيەتى، رىگای شۆرشى
ئابوربىشى وەك پىسپۆرتكى شارەزا زۆر ژيرانە بەنەتەو پاشکەوتوو کەى نىشان داو
پەنگە ئەم فيکرەى لەم شىعەرى خوارەو دەدا ھەيە لە قەرنى نۆزدەدا بەبىرى کەم زانای
پۆژھەلاتدا ھاتبى:

لە بەينى مىللەتى خۆتان بەيارى
بکەن تەقسىمى شاخ و داروبارى

يا:

ئەمەش تەنبا نىبە سووچ و خەتاتان
لە کەسبىش خافلن مىسلى مەلاتان

يا:

لە بەغدا بۆچى خورما بيت و لىمبون
لەبۆ دەرمان لە مال بى رۆنى زەيتون
لە ئىبە کامتان بوو؟ يەك دوو جار پىک
بکاتە کيسەيەك ياخۆ خەرار پىک

دو پىي لىدا لە کۆلا مىسلى دۆشاو
وەکو رۆن رۆنى زەيتون بىتە سەر ناو
وہيا پىي نىترارو چەند نەمام پىک
لە نارنج و تورنج و چەند مەقام پىک
بزانن شىن دەبى؟ نابى؟ بەبەر دى؟
لە جىگای ساردوگەرمى چى بەسەر دى؟

بەراو و دىمى ئىبە کىمىايە
دور و گەوھەر، گەز و مازووى چىايە؟
مەعادىن خاترى تۆبى لەگەل کان
گەمەتان زىرە، حەتتا زىو، زىوان
پەژووى پاپۆر و خوئى و نەوت و گوگرد
لە کىيوى ئىبەدا کۆيە وەکو گرد

حاجى بروايەكى تەواوى بەشۆرشى فەرھەنگى ھەبوو و دەردى نەزانى و نەخویندەوارى
بەدەردىكى کوشندە زانبوو. تەنانەت خویندنى کۆنیشى بەدەل نەبوو و پەخنى لى گرتوو:

عولەمامان بەقەولى بى سەر و پا
پاکى خنکا لە بەحەرى وشكى ھەوا
سەنعەتى فيرنەبوون لەپاش تەحسەيل
سەيرى چۆن بۆ موناھى بوونە دەليل

يا:

ئەى خەرىكى پموز و پار و نىياز
ئاوروپا فەننى گەيوەتە ئىعجاز
قوللەى ئىشىلى لە ئەفلاکە
عەكسى ئەو گەردىشى لەژىر خاکە

حاجى زۆر بەدرىژى و روونى باسى زانستى تازە و سەنئەتى نوئى دەكا و بۆ نمونەى زالبونى نوئى بەسەركۆندا دەلى:

بەقسەى موخبىر و موئەرخى كۆن
مىللەتى چىنە چوار سەد مىلىيۆن
سەربەسەر مىللەتى ھەموو ژاپۆن
زۆر بەزەحمەت دەگاتە چل مىلىيۆن
ئەھلى ژاپۆن لە ساىەى سەنئەتى چاك
سەيرى چۆن چىنى گرت و كرديە خاك

لەم شىئەرانەو دەردەكەوئى حاجى ھەر خەرىكى خويئندەوئى كتيبە پەر زەردەكان نەبوو
و زۆر خەرىكى پيئىگە ياندىنى خۆى بوو و لە ئەستەمبول رۆژنامە و گۆوار و چاپەمەنى ئەو
سەردەمى باش خويئندەوئەو و ئاگای لە وەزەى جىھان و دەنگوباسى ھەندەران بوو.
ئەمەش نىسبەت بەمەلای قەرنى نۆزدەى كوردەو شتتەكى سەيرە. بەداخەو ئىستاش لە
كوردستان مەلای وا ماون كە تەماشاكردنى گۆوارى وینەدار بەتاوان دەزانن و شىخى
زاهىرسازى وا ماون كە رادىويان نەچۆتە مال. ھەر لەو سالانەى دواييدا دىتمان مەلای
واى كورد ھەيە كە چوونە سەر مانگى «ئاپۆل»ى بەدرۆ دەزانى.

حاجى ئەوئەندەى مىللەتەكەى خۆش دەوئى وەك باوكىك لە رۆلەى شىرپن توورە دەبى و
قسەى سووك لە پارسەنگى ئەو كەسانە دەنئى كە مندالى خۆيان نائىرنە مەكتەب و باسى
بيئگانەكان دەكا كە مندالى خۆيان لەبەر خويئندن دەنئىن تا لە ئەنجامدا ببە گەورەى
كوردان:

ئىستەكە ئاميرانى كوردستان
ھەر لە بۆتانەو ھەتا بابان
ئەو ھەتيوانى مەكتەبن يەكسەر
كوردەكان باردەكەن وەكو ماكەر

حاجى تەوس و پلار دەگرىتە ئەو زانايانەى كە كوردن و بەزمانى كوردى نانوسن و ئەم
مىسالە بەجئى و جوان و كەمىك توند و تىژەيان بۆ دەھيتتەو:

وەك مريشكى كە ئەقلى نەبھيتئى
بیتوو جووجكەى مراوى ھەلبيتئى

وەك بگاتە كە نارى جۆگەلەيەك
نايەتە شوئىنى بمرى جووجەلەيەك
جىئى ئەمى وشكە، جىئى ئەوى ئاوە
تيدەگا، قوون دپانى پى ماوە

حاجى ئەو شاىەر و بەيت بيئانەى كە شىئەر و بەيتى كورديان داناوہ زۆر خۆشويستوون و
رئىزى لئى ناون و پيئى ھەلگوتوون:

دوو عەلبن شاعىرن وەكو حەسان
بەردەشان و حەريە مەسكەنيان

ئەو ھىرشى بردۆتە سەر ئەو خويئندەوارە كۆنەپەرستانەى نەخويئندەوارە ھونەرمەندەكانيان
لەپيئش چاو سووكە:

ئىستە مەعلوومە بۆ ھەموو مىللەت
ئەى مەلای دەرس و موفتى ئومەت
ئىمە بئى غىرەتبن و بئى عارىن
ئەوى نەخويئندووە لەمە عارىن

بەمەرا ديارە حاجى چەند نرخی بۆ ئەدەبى فۆلكلورى كوردى داناوہ. حاجى ناوى زۆر
شاعىر و خۆشخوانى كوردى بەنەمرى لە ديوانەكەيدا ھىشتوونە، كە داخى گرانم بەشى
زۆريان شوئەوارەكانيان فەوتاون و ناويشيان لە بىر چوونەوہ.

حاجى قەدرى ھۆنەرى زانىوہ و لە نيوان بەرھەمى ھونەرمەند و ژيانى تايبەتى ئەودا
فەرقى داناوہ و دەلى:

مەلكەقۆر و حىمارى با بەدناويش بن
شىئەريان جوانە بەس نىيە كوردن
گەرچى بەدناون و گەلى وردن

حاجى نەمر لە نامەيەكدا كە بۆ دۆستە خۆشەويستەكەى، «جەلى زادەى» نووسيوہ باسى
مىكروپ دەكا. ئەوہ لە زەمانىك دايە كە دەرمانى دەردى مندالە نەخۆشەكانى كورد
بەلغەم و تفى شىخ و تۆز و خۆل و داروبەردى سەر چاك و كوتەشالى سەيد بووہ.

حاجى قادر لە قوولايى دلپەوہ ئيمانى بەدپموكراسى ھەبووہ. باسى دپموكراسى لە ولاتە
پيشكەوتووەكاندا دەكا و ديارە ئەوپەرى ئاواتى ئەمە بووہ رۆژتەك رپيئىكى ئەوتۆ لە

ولاته پاشکه وتوه که ی ئه و، دابه زری:

له ته گبیری ئومووری ملکی خو بان
شهریکن پینه دۆز و شوان و گاو ان
له جۆشین و خرۆشین پووره ههنگن
به من چی کافرن یاخو فه رهنگن

وا دیاره حاجی له باره ی سۆسیالیزمدا شتی زانیوه. ئه وه بۆ من گه لێک جیبی رامان و بیرکردنه وه یه. ئایا نووسینه کانی (مارکس) و (ئینگلس) و هاو بی ره کانی ئه وان له و سه رده مه دا به زمانی عه ره بی و تورکی و فارسی که حاجی له و سییانه دا شاره زا بووه ته رجه مه کراون؟ یا حاجی به پیری فیری زمانی دیکه ش بووه. هیچ کام له م دوو شکانه دوورن. چونکه ئه سته مبول له و کاته دا ناوه ندی رۆشن بیری رۆژه لات بووه. ئه م شیعرا نه ی خواره وه ته ماشاکه ن تا ئیوه ش وه ک من بکه ونه دوو دل بیه وه:

وه کو بیستوو مه بۆ ده فعی مه سائب
وه های ته گبیر کرد ئه و فکری سائب
هه موو گه و ره ی ویلا یه ت بینه ئه حباب
وه کو شه خسیکی واحید بن له هه ر باب
هه موویان بینه یه ک ته علیم و نووسین
وه یه ک به رگ و زمان و په سم و ئایین

ئایا ئه م که سانه ی حاجی به شاعیریکی ناسیونالیستی توند دهناسن هیچ بۆنی سۆسیالیستی له و شیعرا نه، ناکه ن؟ گوتم حاجی قادر زۆر وربا و بیرتیژ و دووربین بووه دووری بیرکردۆته وه و باش له مه سائیل گه ییوه. فکری زۆر له پیش خه لکی ساکاردا بووه. ئیستا بۆ سه لماندنی قسه که م ده بی گه لێک بگه ریمه وه دوا وه و لاپه رتیک له میترووی خوتناوی نه ته وه که مان هه لپه ده مه وه.

وه ک ده زانین له ساله کانی ۱۹۱۴ - ۱۹۱۸ دا ته بایی نیوان ئیمپریالیسته کان شه رتیک جیهانی گه و ره و مال و ویرانه کهری هه لگیرساند. پریشکی ئاگری بی نامانی شه ر که وته کوردستانی خۆشه ویستیش و ولاته که مان بوو به مه یدانێ شه ری نیوان ته زاریزمی رووسیا و داگیرکهری عوسمانی له لایه که وه و ئیمپریالیزمی فیلاوی ئینگلیس و عوسمانی له لایه کی تره وه.

عوسمانییه کان که دۆست و هاو په یمانی ئیمپریالیزمی ئالمان بوون، به ئاشکراییی بۆ

قازانجی ئه وان به شه رده هاتن. ئه و شه ره یان ناو نابوو «خه زا» و به بیانووی دینه وه شیخ و مه لا و مه زنه کانی کوردستانیان فریو دا و کرده نوکه ری بی جیره و مواجیبی خو بان. له و شه ره دا ولاته که مان سووتا و خاپوورکرا. نه ته وه که مان قه بوو و له برسان مرد و گه و ره ترین زبانی میترووییمان پیگه یشت.

ته نیا له موکریان چند که س به رابه ری سه رداری موکری و شیخ بابا نه چوونه ژیر باری پروپاگه ندا و درۆ و ده له سه ی عوسمانی، سه رداری موکری «حه مه حوسین خان» که نیسه ت به زه مانی خۆی پیاویکی ئاگا و سیاسی و خوتنده وار بووه. له مه سه له که گه یشتوو وه و زانیویه تی «شه ر له سه ر لیفه ی مه لایه» نه ک له سه ر دینی ئیسلام و ویستوو یه تی ئه وه ندی بۆی ده کری نه ته وه که ی بی لایه ن به یلایته وه. به لام ئاله لگرانی ئیسلام و خه زا که ره کانی عوسمانی، ئه و و شیخ بابا و حه مه خانی بانی و سه یفه دین خانی سه قزیان به و تاوانه ئیعدام کرد.

جا بزانی حاجی نه مر، حاجی زانا و پیشکه وتوو که له و سه رده مه دا ئیسک و پرووسکیشی رزیون چند له وه ی پیشدا له فیل و ته له که و خراپه ی خه لیفه کانی عوسمانی گه یشتوو که ده لی:

ئه مه که مر میزه ده لئین واریسی شه رعی نه به وین
هه موو عه بدی سه نه من باسی مه که گه و ره که یان
یا:

تا له ژیر به ندی رۆمیان نه گرن
زه حمه ته قه دری به یتیی من بگرن
یا:

روومی وه کو گرتی موون که س پشتیبیان بی نه به ستی
که وتوو نه داوی خو بان په ژمورده مان و حه بران

گه و ره گه و ره کانی ئه و سه رده می کورد قه دری به یتیی حاجییان نه زانی و دیمان چۆن له ژیر باری روومیان مردن. دیاره مه به ست له گه و ره گه و ره کان، شیخ و مه لا و خان و ئاغا و به گ و پاشاکانی کورده. چونکه نابیی له بیرمان بچتی که له و سه رده مه دا کۆمه لانی خه لک چ رۆلیان نه بووه.

حاجی ئه و هه موو بی ئاگایی و که مته ر خه مییه ی دیوه. له نه زانی و نه خوتنده واری و دواکه و ته یی نه ته وه که ی گه ییوه، که چی ناھومید نه بووه و به هیوا بووه رۆژتیک له

شيعره‌كاني بگهن، خهبات بگهن و رزگار بن و قه‌دري نه و بزائن. خه‌مي نه‌وه‌ي بووه كه نه‌و رۆژه به‌چاوي خۆي نابيني:

حه‌سه‌تم هه‌ر نه‌وه له دنبا‌دا

حاجي ده‌مري به‌ده‌وره‌تان نا‌گا

نه‌و چاوه‌نۆري هيچ پا‌داشته‌تيكي مادي نه‌بووه و به‌راستي له پي‌ناوي گه‌يشتن به‌ئامانجي بي‌رۆز و ئاواتي به‌رزي خۆيدا وازي له هه‌موو خۆشي‌تيكي جيهان هه‌يناوه و له‌و باره‌دا ده‌لي:

من له دل‌سو‌زي نه‌م قسا‌نه ده‌كه‌م

وه‌ر نه، په‌شمه له لام، هه‌موو عاله‌م

حاجي زانيوه‌تي نه‌ته‌وه‌ي كورد، با پاشكه‌وتووش بي، با له كارواني شارستانيش به‌جي مابي، ته‌وژمي مي‌ژوو پالي هه‌ر پي‌توه ده‌ني و به‌ره‌و پيشي ده‌با. جا نه‌وه ده‌مي خه‌لك له قسه‌ي حاجي ده‌گا:

نه‌م قسه‌ي ئيسته عه‌يبي لي ده‌گرن

نه‌وه ده‌مه‌ش دي زه‌مانه‌ي بو‌ي ده‌مرن

نه‌م به‌نه‌وه نه‌وه به‌نه‌م ده‌لي كا‌كه

سه‌يري قانوني حاجي چهن چا‌كه

هه‌ر چلۆني ئيشاره‌تي فه‌رموو

وه‌ك كه‌رامه‌ت هه‌مووي وه‌ها ده‌رچوو

به‌راستي حاجي له‌وه زه‌مانيدا قانونيكي نو‌يي هه‌يناوه‌ته كا‌يه‌وه و خۆشي نخي كاري خۆي زانيوه و تيگه‌يشتوووه شيعره‌كاني له كوردستاندا شو‌رش به‌ريا ده‌كه‌ن:

حاجييه و شيعره‌كاني وه‌ك كاوه

رۆژي دي‌تن دره‌فشي هه‌لداوه

ديسان له جيگايه‌كي دي‌كه به‌به‌يانتيكي شاعيرانه و جوان ده‌لي:

ئيتفاقي دل‌به‌ريكي بي كه‌ده‌ر

حاجي نه‌نواعي ليباسي كرده به‌ر

بي جياز و ماره‌يي ده‌يدا به‌شووه

له‌وه هه‌موو كوردانه داخوازي نه‌بووه

عاقيبه‌ت ده‌بخوازن و نه‌ما ده‌مي

پير بووه نازي، كه‌ل و كو‌مه ده‌مي

حاجي عيشقي گه‌ل و نيشتماني لي بو‌ته سه‌ودا و به‌هيچ جو‌ري خۆي بو‌زه‌وت نه‌كراوه و نه‌يتوانيوه بي‌ده‌نگ دانيشي و قسه‌ي چاكي هه‌ر بو‌كردوون و تا مردن وازي نه‌هه‌يناوه:

به‌سه حاجي دووسه‌د هه‌زار ده‌فعه

پيم گوتي: نه‌م قسا‌نه بي نه‌فعه

چا‌كه هه‌ر چۆني تو‌ده‌ليتي وايه

تي‌بگه نه‌م قسا‌نه خۆرايه

قوري كام جي بگه‌م به‌سه‌ر خۆمدا

نه‌وه ليم بو‌ته عييله‌تي سه‌ودا

به‌قسه‌ي چا‌كه ده‌ستيان ده‌گرم

ته‌رخي نا‌كه‌م به‌لۆمه تا ده‌مرم

حاجي زۆر باشي زانيوه كه چوارچيوه‌ي نه‌زم بو‌ ده‌رپيني بي‌رو‌راي سياسي و تئوري فه‌لسه‌في ته‌نگه‌به‌ره. يه‌كه‌م شيعر له‌به‌ر ده‌كري و ده‌پاري‌زي و كه‌متر له‌ني‌وه ده‌جي. دووه‌م حاجي ويستوويه‌تي زووتر كورد پي بگه‌يه‌ني. جاري هه‌ر نه‌م وه‌سيله بووه. زۆر ئاشكرايه له‌وه سه‌رده‌ميدا ئيمكاني نه‌وه نه‌بووه هيچ كتبي‌تيكي فه‌لسه‌في و سياسي به‌كوردی بلاو بكرتته‌وه و له‌چاپ بدری و خه‌لك بي‌خو‌تته‌وه. بو‌يه حاجيش له ئاخري ته‌مه‌ني‌دا برپاري داوه هه‌ر به‌كوردی بنووسن ته‌گه‌ر چهن‌د دي‌ره شيعري فارسي هه‌يه ئي هه‌ره‌تي لاوه‌تي و فه‌قيايه‌تي نه‌ون. به‌چي دياره نه‌م ئينسا‌نه خاوه‌ن بي‌ره، بي‌رو‌راي فه‌لسه‌في و سياسي خۆي نه‌نووسي. به‌لام پاش حاجي چ مي‌راتيكي نه‌ومان پي گه‌يشتوووه و ده‌س كه‌وتوووه؟

حاجي وه‌ك به‌هه‌تيوي و هه‌ناسه ساردی گه‌وره بوو و پي گه‌يشت هه‌ر وا به‌هه‌ژاري و نه‌داري و بي‌كه‌سي له ولاتي غه‌ربيابه‌تي سه‌ري نايه‌وه و ته‌نانه‌ت نازانين له‌كوي ني‌ژراوه و گو‌ره‌كه‌ي پي نازانين. به‌لام تي‌كو‌شه‌ران و رووناكبي‌راني ئيستاي كورد به‌مامۆستاي شيعري شو‌رشگي‌رانه‌ي ده‌زانن.

عہلی ناشق

ہیشتا لاو نا، میتر مندال بووم، له کونہ به یازتیکا پارچه شیعریکی فارسیم خویندهوه و له بهرم کرد، ئیستاش له بیرم ماوه، چونکه به دلّمه وه نووساوه، ئەگەرچی به داخه وه، نازانم شاعیره که ی کتیبه؟ راسته ئەم پارچه شیعره له چاوه سەنعەتی شیعرییه وه زۆر پوخت نییه و شاعیری سەنعەتکار هیچ کاتیک «جست» و «گفت» ناکاته قافییه و «افغان» و «شتابان» به قافییه «شایگان» ده زانی، بۆ خۆشم ئەگەرچی وهک جاری دیکهش گوتومه و ده لیم قافییه له شیعردا مهرج نییه، به لّام کیش مهرجه و ئەوه که شیعەر له نەسر هه لداویری. پیم وایه ئەم شاعیرانه ی، شیعری عهرووزی ده لّین ده بی به ته وای ریعایه تی قافییه و رهدیف بکن. ئەمما ئەم پارچه له باری نیوه رهۆکه وه گه لّیک پر و ده ولّمه مند و به هیز و ههست بزوین و کورته:

شنیدستم که مجنون دل افگار
چو شد از مردن لیلی خبردار
گریبان چاک زد با آه و افغان
به سوی تربت لیلی شتابان
در آنجا کودکی دید ایستاده
به هر جا چشم عبرت برگشاده
سراغ قبر لیلی را از او جست
همان کودک بخندید و بدو گفت
که ای مجنون تراگر عشق بودی
ز من کی این تمنا می نمودی؟
میان قبرها را جستجو کن
ز هر خاکی کفی بردار و بو کن
ز هر خاکی که بوی عشق برخاست
یقین دان تربت لیلی در آنجاست

به ناوبانگترین چیرۆکی دلّداری له رۆژه لاتدا داستانی له لیلی و مه جنونه، که م شاعیری عه ره ب، فارس، تورک و کورد ده بیینی که یادی ئەم گراوی و دلّدارانه ی نه کردین.

که م که س هه یه قه یسی عامیری که به مه جنون ناوی ده رکردوه، نه ناسی و نه زانی ئەو لاوه عه ره به ناشقی کچه عه ره بیک بووه، باوکی کچه که که له عیلتیکی به ده سه لات و زۆردار و ده ولّمه مند بووه، کیژه که ی نه داوه به مه جنون و داویه تی به پیاویکی وهک خۆی ده ولّمه مند. قه یس له سوپیان شیت بووه، خیل و هۆبه ی به جی هیشتوووه و رووی له چۆل و بیروونان کردوووه و له ئینسانان بیزار بووه و خوی به گیانداران و درنده و وه حشیه کان گرتوووه و شیعری به گراوییه که ی خۆی هه لگوتوووه.

داستانی له لیلی و مه جنون بۆته هه وینی شیعری زۆریه ی شاعیرانی رۆژه لات و، له رینگای ئەده بی شه رقییه وه چۆته نیو ئەده بی غه ربیه وه. به پروای ئەده بدۆستان و شیعرناسان مامۆستای مه زنی ئەده بی فارسی نیزامی گه نجه وی گۆی هونه ری له هه موو که س رفاندوووه و گره وی بردۆته وه و ئەو داستانه ی له گشت شاعیران باشتر دارشتوووه.

قه ومییه تی نیزامی تا ئیستا بۆ که س ساغ نه بۆته وه و کیشه ی له سه ره. فارس ده لّی فارسه و به لگه ی به ده سه ته وه: «پنج گنج» و شوینه واره کانی دیکه ی نیزامی وه بالی بۆ ده کیشن. تورک ده لّی به م ده لیله ی که گۆری پیروزی ده نیو ئیمه دایه و له شیعره کانی را درده که وی ئافاق خانمی ژنی له جنسی ئیمه یه دیاره تورکه، هه ر بۆیه ش گومبه زمان له سه ر دروست کردوووه و پازاندوو مانه ته وه. کوردی دۆ نه دیوی هه ژاریش ده لّی خوشکه زای خۆمه و ئەم شیعره ش به به لگه دینیتته وه:

چون مادر من رئیسسه کرد

مادر صفتانه پیش من مرد

دریژداری ده کا و ده لّی ئەم په نده ی پیشینیان راسته که گوتوو یانه: «خالان خوارزا مه زن کرد، مامان برازا بزر کرد». نیزامی له ژیر سیبه ری خالۆ عومه ریدا، په روه رده بووه و پینگه بیوه که واپوو کورده. منیش ده لیم کابرا گوته نی هیچیان پیاوی درۆیه نین. هه رسیک ده لیلیان هه یه و که یخودایییان له نیوان ده که م و ده لیم:

نیزامی له وه ی مه زنتره له چوارچیه ی ته نگه نه ته وایه تیدا بگوجی و په یوه ندی به مرۆفایه تیبه وه هه یه: هونه ره که ی مایه ی شانازی ئینسانیه ته و به شاعیریکی مه زن و پیاویکی گه وره ی بناسن و کیشه ی له سه ر مه که ن.

نیزامی بۆ خۆشی هه سته نه ته وایه تی و به رچاوته نگه به شیعره کانیه وه دیار نییه. به و هه موو شوینه واره جوانه فارسییه وه منه ت له سه ر فارس ناکا و نالی: «عجم زنده کردم بدین پارسی». ئەوینی به تینی ژنه که ی که دیاره چهندی خۆش ویستوووه و پاش مردنی چ

شینیکی بۆ گیتراوه به رهو «پان تورکیزمی» نه بردوووه. ناز و نهوازیشی دایکی و نان و نهک و جلو بهرگ و پهروه ده کردنی خالی نه یکردو ته کوردیکی رووت. رهنگه ههرستیگ زمانی زانیین، شیعه کانی شاهیدن که نهک ههر فارسی زانیوه به لکو له ریزی گه وره ترین شاعیرانی فارسدا به. ئەدی به چ زمانیک ده گه ل ئافاق خانم داوه؟ ده زانیین تورک زۆر به زهحمهت فیری کوردی و فارسی و زمانی دیکه دهن، ئەو ژنه خو شه ویسته شی خو که و لال نه بووه، دواندن و لاواندنهوه و نازکیشانی ویستوووه. ئەم چیرۆکانه ی دایکی به مندالی بۆی گوتوون به ناشکرایی له شیعه کانیاندا رهنگی داوه ته وه که له شیعه دا درده که وی:

کردی خرکی به کعبه گم کرد

خر باز بجست و اشتلم کرد

که وایوو کوردیسی زانیوه.

خانی شاعیری مه زنی ئیمهش داستانی به ناوبانگ و درامی کهم وینه ی مه م و زینی له سه ر ئوسوولی نیزامی دارشتوووه، شیعه کانی له سه ر کیشی له یلی و مه جنونه که ی ئەون و دیاره له ژیر ته ئیسیری نیزامیدا بووه. به لام جیاوازی به کی زۆر له نیوان ئەم دوو داستانه دا هه به. له باری روالهت و شیوه دا، نیزامی له پیشتره، ههر چه نده نه زمی خانی چه پی ده بهر نه زمی نیزامیدا نییه، کیش و قافیه ی هه ردووکیان تا دهستی له سه ر دابینی سوار و رهوان و پاراوه. ئەمما زمانی نیزامی له زمانی خانی سواوتر و لیک و لووستر و له بهر دلانتره. به داخه وه کوردییه که ی خانی وشه ی عه ره بی ره قی نامۆی وای تیدان که قامووسی فیروز بادیش نه یگرتوون. ئەوهش هه روا بی بنۆس و عیلهت نییه. خانی له سه رده می ده سه لاتنی بنه ماله ی سه فه ویدا ژباوه و هه موو فارسی زانیگ ده زانی له وه سه رده مه دا زمانی فارسی تووشی چ پاشه کشه و ته نگانه یه ک بووه و دیاره زمانی کوردیسی ده گه ل خو ی به ره وه هه ل د پیر بردوووه. ده نا زمانی کوردی ئەوه ندهش هه ژار و کهم وشه نییه، هینده قه رزاری زمانی دیکه بی.

به لام له باری نیوه ره که وه بی ته عه سووب، ده لیم: «خانی له پیشتره» ئەوهش له خو را نالیم. قاره مانی چیرۆکی له یلی و مه جنوونی نیزامی هه ردووک عه ره ب بوون. ئەویش هه ر چه ند زۆر زانا بووه، ته بیعییه نه ی توانیوه وه ک عه ره بیگ شاره زای رپوشوین و چلونا یه تی ژبان و فه رهنگی عه ره بی بی. خانی چیرۆکه نایابه که ی له به ی تیکی کوردی وه رگرتوووه و قاره مانی کوردی هه ل ب ژار دووه. بۆ به هه تا پی کراره خو ی له ئەفسانه پاراستوووه و به ره وه واقع چوووه. ته نانهت ئەگه ر به وردی سه رنج بده نه درامی مه م و زین بۆتان درده که وی له زۆر جیگایان که هاتوووه له واقع دوور بیته وه له ئەستۆی خو ی داپنیوه

و ده لئ: «بیستوووه، بۆیان گیتراومه وه و یا خهونیان دیوه». خانی هه ژاره ره وه ری و دیفاع له بی ده سه لات و چه وساوانی گه یانده ته راده یه ک که هیندیگ که سی دیاره نه زانی هینا وه ته سه ر ئەم پروایه که ئەو سی سه د و په نجا سال پیشتر بیروبا وه ری چه پی بووه!!!

خانی ویده چه خه ربیک بووبی وه ک نیزامی پینج گه نج بنووسی. جا توانیوه تی و شوپنه وه رکانی جگه له مه م و زین بزر بوون و له نیو چون، بۆمان روون نییه. هه ر ئەوه نده ده توانم بلیم ئەو که له چل و چوار سالییدا مه م و زینی ته واو کردوووه، ده بی پیش ئەو، به م دل هه سه سه و به و ته به ره ره وانه وه، شتی دیکه شی نووسی بی، نه وه هه ر به شی ئەوه نده ی مه حته ل نه کردوووه تا چل و چوار سالی هه ر ئەو دوو شوپنه وه ره ی بی. چل و چوار سال ته مه نیکی نیونجییه، ئەگه ر پتر ژیا بی که هه یج روون نییه پاشانیش ده بی شتیکی دی له پاش به جی مای. ئەمما چمان به ده سه ته وه نییه دیسان وه ک، کوردیک شوکرانه بژیرم، ئەوه نده شمان له ده سدا هه به.

بیگومان خانی له نیزامی فیر بووه که له دوایی مه م و زیندا سالی ته واو کردنی کتیبه که ی و ته مه نی خو ی بکاته شیعه ر و بلئ:

له ورا کو ده ما ژ غه یب فه ک بوو

تاریخ هه زار و شیست و یه ک بوو

ئیسال گه هه شته چل و چاران

وی پیش سه ره وی گونا هه کاران

پیم وایه مامۆستای خو الی خو شو بو سه ججادی که پاش مردووان هه ر ره حمهت باشه، خراب له م دوو شیعه ر گه بیوه به بۆ چونی من، خانی له ۱۱۰۶۱ مه م و زینی ته واو کردوووه و ئەوه مییش خو ی چل و چوار سالی ته مه ن بووه. ئەو که سانه ی به گۆتره شت نانوسن و که میکی بیر لی ده که نه وه و میژوو ده خویننه وه ده زانن ئەو سه رده مه ره شترین سه رده می میژوی کورده. چونکه سه رده می کیشه و شه ری نیوان دوو ده وله تی به ده سه لات و زۆردار و له کنه خو مسولمانی ئەو کاته بووه. شه ری به ینی سه فه وی و عوسمانییه کان زیاتر له کوردستان و له سه ر زگی کوردی به سه ته زمان و لیقه و ماو کراره. زولم و زۆری سه ته مکاران و لیقه و مان و بی هیز و بی ده سه لات له وه سه رده مه دا هه سه تی نه ته وایه تی خانی بزواتوووه که له دیباچه ی مه م و زینه که یدا ده ری برپوه و ده لئ:

ئز مامه د حیکمه تا خو د پدا

کورمانج د ده وله تا دن پدا

نایا به چ وهجهی مانه مهحروروم
بیلجومله ژ بۆچ بوونه مهحکووم

ههستی نه ته وایه تی خانی ههستی کویری ناسیونالیستی نییه. ههستی ئینسانی شاعیریکی ههسساس و به شهردۆسته که نه ته وه که ی خۆی خۆش ویستوو و به مهحروروم و مهحکوومی دیوه و زگی پتی سووتاوه و دیفاعی لی کردوو. خانی ئینسانی خۆش ویستوو و ستهم و ناحهقی ئەم ههستهی تیدا بزواندوو که له بهدبهختترین و مهزلوومترین ئینسانی کورد پشتیوانی بکا.

نیزامی و خانی وهک دوو شاعیری موسلمان له پیشهکی کتیبهکانیادا همدی بینایی چاوان و ئاودیتری دیمه کاران، خودای مهزنیان کردوو و به خۆشهویستی خودا و پیغه مبهری گهوره و نازدار و پیاوچاکیان هه لگوتوو و ههردووک لهو باسهدا سهرکهوتوو.

بهلام که وهک شاعیرهکانی پیشوو هاتوو نه سهر باسی میر و مهزنان، به ته وای لیکن جوئی بوونه وه، نیزامی پتی هه لگوتوو یا نه و په پیری گلهیی لی کردوو، بهلام خانی به نازایه تی کوتاونی و تاوانی کویره وهری و چه ره سه هری هه ژارانی بی دهره تانی خستوته نه ستۆی ئەوان.

له باقی مه بهسته کانی پهراویزی داستانه کهیدا خانی وهک عاریفیتی لیزان و دلسۆز دواوه و نه وهنده به خشنده و به پهرحم بووه که ته نانهت به کره مه رگه وه پری به دفه پری، پاش کوژران و بوون به چه قلی مه م و زینان، به خشیه و به خه ونی پیاوچاکیک کردوو به دهرکه وانی دهرکی کوژیکی به هه شتی مه م و زینان. په نگه خوینه ر و په ز بووی و پتی وای زۆرم درێژدای کردوو. بهلام من پیم وایه زۆرم میشکی خۆم کوشیه تا ئەم باسه کورت بکه مه وه و بچمه سه ر باسی عه لی ناشق. راست بی یا نه فسانه «ده گپنه وه زه مانی زوو له ئاوه دانیه کی ئەم کوردستانه دا لاویک ژیاوه که ناوی عه لی بووه. عه لی گیرۆده ی داوی ئه وینی کچی مه لای ئاوه دانی بووه. مه لازاده ی شوخ و شه نگیش دلی به عه لیه وه بووه. ئه وینی ئه و کوپ و کچه وهک ئه وینی له یلی و مه جنوون و مه م و زین، ئه وینیکی پاک و خاوین و ئاسمانی و دوور له ههوا و هه وهس بووه. خوازی نیکیه ری ناردوو نه سه ر کبژی مه لا. بهلام شوفا ر و پیا باز و دووزمان که هه میشه بوون و وا زووش بنه بر نابن، چوون ده که لیشه ی مامۆستا وه و نه یانه ی شتوو که چه که ی بداتی و پتیان سه لماندوو مه لازاده بۆ بۆره پیا و نابن.

کوری سه ودا سه ر وهک قه یسی عامیری له سوئی گراوییه که ی که به داخه وه ناوی نازانین شیت و دین ده بی و ئاوه دانی به جی دپلی و دهس ره کیوان ده دا. نه مبیستوو ده گه ل

کیویان بیسته هاو ده م. به لام شه و و رۆژ به شاخا ندا گه راوه و به ییت و باو و لاوک و چه ی رانی کوردانه ی به یاره که ی هه لگوتوو.

جیتی داخه له وانه چمان وه دهس نه که و توون. به چه قاله، به لالوو که کیویکه، گیژ و کرۆسک و گیا و گۆلی کوستانان ژیاوه، جاروبار شوان و گاوان و ره و که وان نانی ره قیان به خیرا خویان داوه تی، چه ند وا ماوه ته وه روون نییه. کچه مه لاش هه موو هه لالی دونیای له خۆی حه رام کردوو و قهت له ژوو نه هاتوته دهر و که سی نه دواندوو و شه و و رۆژ گریاوه.

مه لای موسلمان ی کورد زگی پتیان سووتاوه و به زه یی پيدا هاتوو و کچه که ی به زۆره ملی نه داوه به کوپی ئاغا یا کوپه مه لایه کی وهک خۆی، یا بازرگانیتی ده له مه ندی شار، بۆ خۆی وه به نده نان که و تووه و عه لی که ئیتر به عه لی ناشق ناوانگی رۆییوه و به هه زار زه حمهت دۆزبویه ته وه، دلخۆشی داوه ته وه و به لینی داوه تی چیدی به قسه ی دووزمان و شوفا ران نه کا و کچه که ی بداتی.

عه لی ناشق هاتوته ئاوه دانی، مه لا نوشته ی بۆ نووسیوه، دایکی سه ری ده پلاو و گوشتی گرتوو، دهسته براکانی ده وریان داوه و قسه ی خویشان بۆ کردوو تا ژیه له بۆته وه و هۆشی هاتوته وه سه ره خۆ. مه لاش بۆ خۆی کچه که ی لی ماره کردوو و به جلویه رگ و جیازی خۆی بۆی سوار کردوو. سواری کورد ر مپا زنیان له پیش کردوو، ته قلنه یان دا کوتاوه و جلیتیان هاویشتوو. دهسته خوشکه کانی سه مایان له پیش کردوو، دایکی زاوا و پیڕێژنه کان ئاوینه یان به ره و رووی راگرتوو، به ریوک سواری ئه سپی بارگه بووه، خزم و که سوکاری پیاوی عه لی له سه ربانه وه شاباشیان به سه ردا هه لا ویشتوو، مندال تیک وه رووکاتوون و شاباش و نوغل و نه باتیان کو کردوته وه، بوکیان له سه ر کورسی دابه زاندوو. دوو برازا پیلیان گرتوو و به ره و په ردوو یان بردوو. له و حاله دا عه لی له بهر بیتلایه راوه ستاوه و دهستی له بناگوئی ناوه و ئەم به ندانه ی پتی هه لگوتوو:

مه جلیسی ناشقان گه راوه
ساقی له نیو راوه ستاوه
پیا له ی عیشق نوش کراوه
به خیر هاتی په ریزاده
به خیر هاتی
به سه ر چاوی ده من هاتی

به چیم زانی که تو هاتی
 به دهنگی تو ق و خرخالان
 عه لی عاشق!
 نه گهر عیشقت زمانی بی
 سه د جار عومرت زوو فانی بی
 حه یفه ئیخلاس په نهانی بی
 مه لازاده به خپر هاتی!
 مو تریب! لی ده بینای سازت
 به ختت سووتی له بو نازت
 جووتی ساقی گواره زیرین
 مه ی له مه یخانان ده گپین
 ناشقان له ری و هره گپین
 قوریانت بم نه ی بای واده
 تارا له سه ره له یلم لاده
 به ده ستووری حاکم زاده
 مه جنوون یه کی دهرده دار بوو
 به تیری عیشقت گرفتار بوو
 چونکه له یلی وه فادار بوو
 مه جنوونه که ی له کیوانم
 دایم دل پر له هیجرانم
 بو خالی له یل په ریشانم
 خو زگم به فه رهادی چینی
 خه ریکه له سه نگ تاشینی
 نه ویش بو عیشقی شیرینی
 قوریانت بم شه مال و هره
 نه و کاغه زهم له بو به ره

بیده به دهستی دل به ره
 ساقیم ده وی شه راب بینی
 عه کسی خو ی تیدا بنوینی
 ئیننالی لای لی بخوینی
 به و چاوه گیانم ده ستیینی

که ده گاته ئیره شادی مه رگ ده بی و گیانی پاکی به خودا ده سپیری و له بهر ده رکی
 په ردوو ده که وی.

نه وه بوو سه رگورشته ی عه لی ناشق مه جروومی کورده واری. له به یته کانی کور دیدا زیاتر
 گراوی شینی بو کوره حه بران گپراوه، وه ک شینی زین بو مه م، شینی خانزاد و خه زال بو
 لاس، شینی خه ج بو سیامه ند، شینی سنجان و تایشه گول بو سواری خو یان لیره دا شینی
 کچه مه لا بو عه لی دیار نیبه. ده زانن ده بوو چ شینیتیکی بو بگپیری؟ به ئاواته وه م که ده نگ
 خوشه کورده کان نه م به ندانه و پرای ئاهه نگی شمشالیتیکی مه جزوون بلتین و شاعیره
 لاهه کانمان نه م چپرۆکه بکه نه داستانیکی شیعی ریتر. بو سه رچاوه ی داستانی مه م و زین
 و له یلی و مه جنوونی نیزامی هه ر به یتیتیکی وانه بووه؟

زۆرانیس بەههله دهچن

وتارهكهی مامۆستای مهزن و زانای كورد توفیق وههیی بهپیزم له گوواری پهروهده و زانستدا وهبهراچاوكهوت و سهرنجی راكیشام. پاش یهك دوو جار خویندنهوه و چهند جار پیتداچوونهوه ههر چۆنیک بوو شتیكم لئ ههلكراند.

خودا مامۆستای گهورهمان راوهستا و پایه بهرزتر بکا. خوئی ریچكهی بۆ شكاندووین و فیزی کردووین پهخه بگرین و له ههلهی زمان نهبوورین. كهواپوو تهگهر كوردیكی ساكاریش پهخهی له مامۆستایهكی زۆرزان گرت. نه بهردی بهكابه داداوه، نه كوفری چوار ئیمامانی کردوو و نه دهبی سهنگهسار بكری. چونكه جاری وایه زۆرانیس بهههله دهچن.

پاش شیو و وهرددانهوی پوخت و وردی وتارهكهی مامۆستا هاومه سه ئه م بریویه كه ماشاللا، ههزار ماشاللا مامۆستا لهو دوور ولاته وا له (زانستی) خویدا سووتاوه و ههلهچراوه و ئهوهنده توند لهبهراچوو كه بی ئهوهی خوئی ههست بکا و ك هه موو ئینسانیک تووشی ههله دهبی، دیاره ههلهی پیای و بهناوبانگ و جی گهورهش وهك ههلهی ئیمهمانان نیبه و زبانی گهوره دهگهیهنی.

لا حیا فی الدین، پهزینیکی قایم بی، وتارهكهی مامۆستام زۆر شهپزه و شهپزیو هاته بهراچا، پهنگه دهربای بی بهستی زانستی مامۆستا وا شهپۆلان بدا كه ئهدهبی تیتدا نوقم بووی و، مامۆستا هینده زمانی بیگانه فیزیبووی كه كوردیبه ساكارهكهی خویمانی لهبیر نه مایی. یا ئهوهیان پتر ویدهچن، زمانی زانا و زمانهوانان لهگهله هی بۆره پیای و كه په کرمانجان فرهق و جیاوازیبهکی زۆری هه بی.

من وام لیک دابوو كه مامۆستا له کاتی نووسینی ئه م وتارهدا به فارسی بیر کردۆته و به كوردی نووسیویه تی. چونكه شیوهی دارشتنی رستهکانی زیاتر وهك فارسی دهچن تا كوردی. بهلام كوردیكی ئینگلیزی زانی خویندهوار دهیگوت نا مامۆستا به ئینگلیزی بیر دهکاتهوه و به كوردی دنووسی.

جا ههر چۆنیک بی قسهی من بی یا هی ئه م مامۆستا به فارسی بیر بکاتهوه یا به ئینگلیزی ئه م راستیبه ناگۆری كه رستهکانی وتاره به نرخهكهی مامۆستا زۆربهیان كوردانه دانهریژراون و تامی كوردی نادهن دهلین نا، فهرموون بهز دووره گهز نیبیکه ئه م

عیبارته سه رهله نوئی بخویننهوه و حوكمی له سه ره بدهن. «له به ره ئه وه دان نه نان به هه لهی زمانیدا پاش ئه وه پی زانرا گوناهیكه لئ نه بووردنی». جاری با کارمان به وه نه دایی رسته كه مه به ست به دهسته وه نادا و (دان نه نان) مانای ئیعترا ف نه كردن و پی لئ نه نانه. نهك چا و لئ پۆشین و خو گیلکردن كه وادیاره مه به ستی مامۆستا بووه. من ده لیم رسته كه كوردانه دانه ریژراوه و چاکی سه ره نه گیراوه. «گوناهیكه لئ نه بووردنی» وشه كانی هه موو كوردین، به لام ههر كه س كه میك فارسی بزانی تیدهگا مامۆستا «گناهیست نه بخشودنی» فارسی له می شکیدا دارشته وه و گوناهیكه لئ نه بووردنی به قه له مدا هاتوووه. ده نا بۆ خاتری خودا كوردی چۆن وا دنووسری؟ وتاره به نرخه كهی مامۆستا به داخه وه وشه ی كلك و گوئی برا و رسته ی شیواوی تری تیتدا هه ن. به لام ناكری له سه ره یه كی ته وان بدویم. كورد گوتویه تی «چ كه ویژیک چ مه ویژیک؟».

شتیکی ترم به لاه سه ریوو ئه ویش ئه وه یه مامۆستا كه به كوردی زانیکی گه وه ناوبانگی رۆییوه. چۆنه له م وتاره دا بی ئه وه ی دامابی و ناچار بی وشه ی بیگانه ی به كارهی ناوه. بۆ نمونه له باتی نه ته وه كه كوردیكی په سه نه قه ومی عه ره بی و له باتی نیوان مه یانی فارسی نووسیوه.

دیاره من له و كه سانه نیم پیتم وایه نووسه ری كورد هه قی نیبه له كاتی ناچاری و پیوستیدا وشه ی بیگانه به كارینی و ههر كه وشه به کی بیگانه م له نا و نووسراویکی كوردیدا په چا و كرد، پیتم وایی ئاسمان كوله كهی په ریوه و قیبله كه چ بووه و پردی قیامه ت پساوه.

به لام به و حاله وه به هه قی خو می ده زانم په خه له مامۆستا توفیق وههیی بگرم، چونكه ئه و له و كه سانه بوو كه ریچكه ی په تی نووسینی ته خت كرد.

من له سه ره ده میكدا خه ربکی كوردی فیزیبوون بووم كه پرشنگی گه لاویژی گهش خه ربك بوو ورده ورده ئاسوی لیل و ته ماوی زمانه كه مان، روون و پروونتر بکاتهوه و فۆلكلۆری ئه ده بیمان بسووزینیسته وه و ئه ده به كه مان به ره و پیش به ری و به ردی بناخه ی زمانی به كگرتوی كوردی دابه زینی.

كوردی ساكار ده لئ گوناهیكه بۆ لئ بووردن نابی، گوناهیكه لئ بووردنی نیبه، گوناهیكه ناكری لپی خو ش بی. به پروای من ئه و كه سانه ی رسته له سه ره شیوه ی زمانی بیگانه داده ریژن پتر زبان ده گه به نن له و كه سانه ی وشه ی بیگانه له كار دیتن. به داخه وه

دهبی بلیم که ئەم مەترسییە هەرەشە لە زمانەکهمان دەکا و زۆریشی پەرە گرتوو.

مامۆستای بەرپۆز، دیسان نووسیبویەتی «من بەم چەند وشە پێشەکیبە ویستم زەمین نامادە بکەم بۆ ئەوە که گلهیی نەکرێ لێم که دەس بدەمە کۆلێنەوه له...»

من جووتیاری کوردم دیبوو زەمین نامادە بکا بۆ چاندنی توور و گێزەر و چەقاندنی تووتن و تەماتە. بەلام لە زانای کوردم نەبیسستبوو زەمین نامادە بکا، بۆیە سەرم لێ شیتوا و لە دلێ خۆمدا گوتم: خودایا زەمین نامادە بکەم لێرەدا چ مانایەکی هەیە؟ خودا ڕاوەستاوی بکا مامۆستا لە داوێنی وتارەکهدا مانای لێ داووه.

زەمین نامادە بکەم: حازر کردن «نەمردین و ئەم جۆرە مانا لێ دانەوهشمان دی» تیگەیشتم مەبەستی مامۆستا دەبی (زەمینە) ی فارسی بی که زۆرجار لە کوردیدا بەکاردهیندرئ. بەلام خوا هەقە ئیستاش نەم زانیوه مامۆستا بۆ وەک بەیتالی تەپردەست باسکی لێ هەلمالیوه و کلکی پەراندوو و نەرگزی پریوه و نژدی کردوو؟

بەلام هەر لەو کاتەدا مامۆستا و هاوکارەکانی لە دەنگی گیتی تازەدا خەریک بوون فییری کوردی پەتی نووسینمان بکەن. هەر ئەو پەله پەله و کوردی پەتی نووسینە بوو بەجاریک ڕایەل و پۆی تیگداین و سەری لێ شیتواندین و شاعیر و نووسەرە لاوەکانمانی بەهەلە برد، تا گەیشته جیگایەک شاعیر بی بەهەستیار و شێعر بی بەهەلبەست و قافیە بی بەسەر و خزمەت بی بەراژە و ئیمزا بی بەواژوو و ئیستاش هەر نەپرتەوه و تۆزی هەر بکا.

مامۆستا ئەو دەمی ئیمە ی فیر دەکرد که بەهیچ جۆر توخونی وشە عەرەبی نەکەوین و وامان لێ هات هەرچی عەرەبی نەبوو بەکوردیمان زانی و ئەو خۆ له عەرەبی پاراستنە سەدان وشە دزیوی بیگانە ی خستە زمانەکهمانەوه که ئیستا بۆمان لەگێژەو نادرین. کهچی ئیستا خۆی لەباتی وشە کوردی ڕەسەن و کۆن وشە عەرەبی بەکاردی، ڕەنگە مامۆستا بلێ ئەم وشانە ی من لەکاربان دینم زۆر سواون و بوونە کوردی. بەلام منبیش عەرزێ دەکەم بۆچی وشە دنیا نەسواو بوو؟ نەببوو بەکوردی؟ هەموو پڕوپیرتێتیک نەیدەزانی؟ ئە ی بۆ (گیتی) فارسیت لە جی دانا؟

با بیینه سەر ڕایەکهی مامۆستا لەسەر پەرورده و زانست، ئەگەر پیتیست بی، (التربیه والمعرفه) راست و راست بکەینه کوردی ئەوه ڕایەکهی مامۆستا راستە نە پەرورده (التربیه) یه و نە زانست (المعرفه) یه. بەلام بەداخهوه ئەزبیش پێشیارەکهی ئەوم پێ

راست نییه. چونکه نە پەروریشت بەکوردی دەزانم و نە شناسایی.

پەروریش ناوه، چاوهگەیهکی فارسییه. ئەم ناوه چاوهگەیهی که (ش) دەبیته پاشگریان لە فارسیدا یەکجار زۆرن و تاییهتی ئەم زمانەن. دیارە هاتوونەتە ناو کوردیشەوه، بەلام زۆر بەهاسانی دەناسرێنەوه، پڕواناکەم بەو هاسانییهش که مامۆستا فەرموویەتی بتوانین بیانکەینه کوردی. یانی بەلابردنی ژیر و زیادکردنی (ت) شکلیان بگۆڕین.

بەلا لە درۆیهدا من نازانم بەختیاری چۆنیان لەکار دین. بەلام ئەوه چەند ساله له کوردستانی ئێران و عێراقدا وشە شۆریش بۆتە بنیشتە خۆشکه و له کەسم نەبیسستوو بەلێ شۆرشت. ئەگەر مامۆستا وەک زمانەوانیک ئەم کارە ی پێ ڕه وایه که زمانی گه لێکی تر پڕوتینیتهوه و زمانی خۆمانی پێ برازینیتهوه له چی ڕاوهستاوه هه موو ئەم ناوچاوهگانه وه بهر دهستوردهکهی خۆی بخا کوردی دهوله مەند بکا و فارسی له سەر ساجی عەلی دا بنی. دەنا ئەم کلک پەراندن و کلک لێ نانه بی سووده. جا ئەو دەمی مامۆستا دەتوانی لەباتی پەرورشت و شناسایی. ئاموزشت و پەرورشت پێشیار بکا. هەم خۆی بحەسیتیتهوه و هەم ئیمە. مامۆستا دەزانی لە ئێراندا (آموزش و پرورش) ئەوه چەند ساله جیگای (تعلیم و تربیت) ی گرتۆتەوه ئەگەر دەستورەکهی مامۆستا راست بی فەرقتیک لە نیوان آموزش، گنجایش الایش، گرایش و پرورش دا نییه.

له کوردستانی ئێراندا نەک هەر له ئەردهلان بەلکو له زۆر شوێنان وشە شناسایی بەکاردهیئن. بەلام ئەوه بەلگه نییه بۆ کوردی بوونی ئەم وشهیه. له کوردستانی عێراقیش بەشی زۆر ئیش بەکار دین لەباتی کار، بەلام ئیش هەر تورکییه.

مامۆستا نووسیبویەتی «وشە زانست له پاش جهنگی گیتیگری یه که مەوه بلاوبۆتەوه له ناوماندا. بی ئەوهی له کۆتیه هاتوو و به پیتی کام ماده دروست بووه، ئیمه ئیستا پیمان بهوه بردوو که شکلی زانست غه له تیکی دهستوریهیه. ئەم وشە غەلەتە، هەبی و نەبی لەلایەن کەسیکهوه هاوئێژاوه تە زمانەکهمانەوه که هەرچەندە ناگادار نەبووه له فۆنۆلۆژی کورد و فارسی، زۆر بەپەرۆش بووه بۆ بلاوکردنەوهی کوردی پەتی له سلیمانیدا ئەو کەسه یا فەیلی بووه، یا کەلهووری یا لەکی»

منبیش ئەوه نەدی لێ زیاد دەکەم و دەلیم: ئەو کابرایه هەم زۆر گەریده بووه و هەم زۆر بەدەستەلات چونکه ئەو وشە هەر له سلیمانیدا نەکردۆتە باو و بەشیکی زۆری کوردستانی پێ گرتۆتەوه.

دهگیرنهوه دهلین هرریق شاعیری بی بهش و چاره‌په‌شی کورد، جارێک ده‌ردی دلێ ده‌کرد و ده‌یگوت: بۆ پاروه‌نانێک هه‌موو گوندێکی کوردستان گه‌راوم به‌لام نازانم سه‌رم به‌هه‌موو مائێکدا کردووه یا نا؟ منیش وه‌ک هرریق گه‌ریده‌م و هه‌ر له‌پشت ته‌پیی ته‌نیشته‌ مه‌ها‌باده‌وه تا ده‌رگه‌زنی نیزیکی سلیمانیم دیوه و ته‌ماشای ده‌که‌م ئه‌و کابرایه‌ش دێ بویری نه‌کردووه و به‌زه‌بری کوتک وشه‌ی زانستی به‌سه‌ر هه‌موو دانیشتوانی ئه‌و مه‌لبه‌نده‌ فراوانه‌ دابریوه. به‌لام زۆر پێش شه‌ری یه‌که‌م راست یا غه‌له‌ت زانسته‌ به‌مانای عیلم به‌شیتکی زۆری له‌ کوردستان ته‌نیوه‌ته‌وه. به‌لام زانسته‌ پێم وایه‌ جگه‌ له‌ مامۆستا به‌زمانی که‌سدا نه‌هاتووه‌ منیش نازانم زانسته‌ به‌پیتی کام ماده‌ی ده‌ستووری دروست کراوه‌ به‌لام هه‌رچی کیشام و پیتوام هه‌ر سه‌ نۆخته‌ی له‌ زانسته‌ که‌متر بوو. نازانم بۆ ئه‌وه‌یان غه‌له‌ته‌ و ئه‌ویان راست.

۱۹۷۳/۵/۳.

ئه‌رکی نه‌ته‌واپه‌تی ئیمپروۆ شاعیر و نووسه‌ره‌کانمان

له‌ خه‌باتی پرزگاریخوازی گه‌لاندا هه‌میشه‌ شاعیر و نووسه‌ری رووناکبیر و پێشپه‌رو خه‌شیتکی گرنه‌ و به‌رچاویان هه‌بووه‌ و ئه‌رکیکی مه‌زن و پیرۆزیان به‌جێ گه‌یاندووه‌.

یه‌که‌م هاواری پرزگاری نه‌ته‌وه‌که‌مان له‌ گه‌رووی شاعیریتکی مه‌زن و هه‌لکه‌وتوو هاتۆته‌ ده‌ر و له‌ چیا به‌رز و سه‌رکه‌شه‌کانی کوردستاندا ده‌نگی داوه‌ته‌وه‌ و باپیره‌ خه‌وئالووه‌کانی ئیمه‌ی له‌ خه‌و راپه‌راندوون و شیریی پێ سوون و ناروونی بۆ کۆری خه‌باتی پرزگاریخوازی.

ئێستاش پاش رابردنی گه‌لیک مانگ و سال‌ ده‌نگی نێر و دلیری (خانی) وه‌ک وه‌حی ئاسمانی له‌ گوێی تیکۆشه‌رانی نه‌به‌زی نه‌ته‌وه‌ی کورددا ده‌زرنگیته‌وه‌ و ئه‌و ده‌نگه‌ زولاله‌یه‌ ناهیلێ وه‌هه‌وز و وێژینگه‌ بدن و خه‌و ببانباته‌وه‌ و له‌ کاروانی خه‌بات به‌جێ مین.

خه‌باتی گه‌لی کورد له‌ کوردستانی ئێراندا ئیمپروۆ پیتی ناوه‌ته‌ قوناخیتکی نوێ. خه‌باتی گه‌له‌که‌مان خه‌باتیکه‌ عادلانه‌ و ره‌وا بۆ ئه‌ستاندنی مافی نه‌ته‌واپه‌تی پێشیلکراوی خۆی. خه‌باتیکه‌ له‌ دژی دیکتاتۆری و سه‌ره‌پۆیی رژییمی کۆنه‌په‌رستی پاشایه‌تی و به‌شیتکه‌ له‌ خه‌باتی دژی ئیمپریالیستی و ئازادینخوازی گه‌لانی جیهان. گه‌لی ئیمه‌ تێده‌کۆشێ بۆ پێکه‌یتانی ئێرانیتکی سه‌ربه‌خۆ و دیموکراتیک و کوردستانیتکی ئازاد و خودمۆختار له‌ چوارچێوه‌ی سنووری ئێراندا. گه‌لی ئیمه‌ وێرای گه‌لانی تری ئێران خه‌بات ده‌کا بۆ رووخاندنی دیکتاتۆری و تارانندی ئیمپریالیزم له‌ وڵاته‌که‌مان.

ئه‌رکی شاعیر و نووسه‌ره‌ پێشکه‌وتوو و تووه‌کانیشمان له‌ هه‌لومه‌رجی ئیمپروۆدا پشتیوانی کردن و هاندانی تیکۆشه‌رانی ئه‌م قوناخه‌ی خه‌باته‌که‌مانه‌. ئه‌رکیکی گه‌وره‌ و گرنه‌گه‌، ئه‌رکیکی پیرۆز و خاوتینه‌ و ئه‌رکیکی سووک و هاسانیش نییه‌.

شاعیر و نووسه‌ره‌ نیشتمانپه‌روه‌ره‌کانمان له‌ قوناخی ئیمپروۆدا بۆ به‌جیتکه‌ یاندنی ئه‌م ئه‌رکه‌ پیرۆزه‌ ده‌بی له‌ ناو خه‌لکدا بژین، له‌ کۆمه‌لانی زه‌حمه‌تکێش و چه‌وساوه‌ی خه‌لک جوێ نه‌بنه‌وه‌. له‌ پێشه‌وه‌ ئاگاداری وه‌زعی ژبان و به‌رپێچوون و خه‌باتی ئه‌وان بن و هه‌سته‌ به‌ئێش و ژان و ئازاریان بکه‌ن. له‌ ژبانی رۆژانه‌ی ئه‌وان ئیله‌هام وه‌رگیرن و له‌گه‌ڵ ته‌جره‌به‌ و زانستی خۆیان تیکه‌لی بکه‌ن و بیکه‌نه‌ مایه‌ بۆ نووسراو و شیعر.

شاعیر و نووسه‌ری کورد ده‌بی ئیمپروۆ قه‌له‌می به‌قازانجی زۆریه‌ی گه‌له‌که‌مان بگه‌رێ و

بەزمانىك بنووسى جوتيار و كاسبكار تى بگا. دەبى زمانى شوان و گاوان و سەپان بزانتى، دەبى بۆ زەحمەتكىتشان بنووسن و ئەوان ھان بدا بۆ خەبات. نووسىن و شىئەرى ئەورۇمان تا ساكارتر و بى گرى و گۆلتىر بى، زياتر خرمەت دەكا.

شاعىر و نووسەرى ئىمىرۇمان دەبى شۆپنەوارى شاعىر و نووسەرە، پىشكەوتووەكانى جىھان موتالا بگەن و شتى تازە و نوئى فېرىن و لە تەجرەبەى ئەوان كەلك وەرگرن و بەرگى كوردى تەواوى لەبەر بگەن. شاعىر و نووسەرى ئىمىرۇمان دەبى لە دژى رېوشوئىنى كۆن و ناپەسند خەبات بگەن و لە كوردەوى دزىو رەخنەبگرن و رېگای راستى ژيان بەخەلك نیشان بەدن.

شاعىر و نووسەرى كوردستان نابى ئەوئەندە بەرزەفېر بن كە خەلك نەيانگاتى و لەژىرپا تىيان ھەلپروانئى و لە قسەيان نەگا. لەبىريان نەچى رۆلەى ئەم گەلەن، لە باوھشى ئەو چيا و كەژەدا پەرەوازەبوون و دەبى پاداشتىيان بەدەنەو، پاداشتىكى مەعنەوى و بەكەلك، پاداشتىكى جوان و ساكار، پاداشتىكى بەنرخ و بى پىچ و پەنا.

بەداخەو ئىستاش لە كوردستانى ئىراندا نووسىنى كوردى تاوانىكى گەورەبە و بۆبەش ئەركى گرنگ و گەورەى ئەدەبى لە ئەستۆى شاعىرەكانە. شىئەر ھاسانتر دەستاودەست دەكا، زووتر لەبەر دەكرى و چاكتىر بلاو دەكرىتەو و كەمتر بەلگە دەداتە دەست دوزمەن. نالىين ئەركى شاعىرە پىشكەوتووەكانمان لە ھەلومەرجى ئىستادا كە دىكتاتورى بالى رەشى بەسەر ولاتەكەماندا كىتشاو، كارتىكى ھاسان و بى مەترسىيە. بەلام ھەر ئەو قسەى شاعىرى گەورە و ئازادىخوازى تورك (نازم حىكمەت) و ھەبىر دىئىنەو كە دەلى: «ئەگەر مەن نەسووتىم، ئەگەر تۆ نەسووتىي، ئەگەر ئىمە نەسووتىين چۆن رووناكى لە تارىكى پەيدا دەبى».

شاعىرە نىشتمانپەرورەكانمان دەزانن گەلەكەمان ئىمىرۇ لە ھەمىشە پتر پىئوستى بەورىنگەى خەمەرەوئىن و ئاسمانى ئەوان ھەبە. ھەستى نىشتمانپەرورەى و ئەركى نەتەواپەتى و ئىنسانى ناچارىان دەكا لە سزا و ئازار نەترسن و بىدەنگ دانەنىشن.

* رۆژنامەى كوردستان، ژمارە ۳۰، سەرماوەزى ۱۳۵۲-۱۹۷۳

وہلائیکی دۆستانہ

دۆستىكى زانا و ورد و خوشەويستىم كارتىكى بۆ ناردووم و نووسىوبەتى:

«ئەم غەزەلە جوانەى بەم شىئەرە تەرى و ناسكە دەس پىدەكا ئى كام شاعىرى كوردە؟

ھىندە بىزىرى كە زانىومە بەزارى ناپەو

دوور لە بالاكەت سەرىنى ناھومىدېم ناپەو

من ھىندە بەھۆش و گۆش نىم ھەر شىئەرىكى لىم بىرسنەو بەزانم ئى كىبىھە؟ بەلام بەھەلگەوت خاوەنى ئەم شىئەرە دەناسم و تەنانەت دەزانم بە چ بۆنەبەكەو گوتراو.

چونكە رەنگىي زۆر كەسى تىرىش بن نەزانن ئى كىبىھە؟ بەم وتارە جوابى دۆستەكەم داوہ تا ھەم ئەو وەلامى خۆى پى بگا و ھەم خۆپنەرانىش كەلكى لى وەرگرن.

ئەم غەزەلە بەھەلە لە دىوانى نالىدا چاپ كراو، بەلام ئى ئەم شاعىرە بەرز و ناسك خەيال و نەمرە نىبە. بەلكو ئى شاعىرى رەنجەرۆ و چارەرەش مەلا سالىھى حەرىقە.

دىارە شاعىرى سەر بەنەتەو بى بەش و زۆرلىكراوھەكان بەختەو و كامرەوا نابن. ھىچ شاعىرىكى كورد نانسىن ژيانىكى خۆش و باشى رابواردبى. بەلام لە ھەمسوان چارەرەشتەر، لىقەوماوتر و ھەژارتەر حەرىق بوو. ئەم شاعىرە مەزەنە كە ئەگەر دىوانەكەى بەرپىكوپىكى كۆكراپاىو دەمانزانى يەكىك لە شاعىرە ھەرە باشەكانى كوردە، ژيانىكى زۆر تال و تفت و پىر لە كۆپرەو و رابواردو، لە تەواوى ژيانىدا ئاھى خۆشى لە دلى نەگەر او. لە سالەكانى دواى تەمەنىدا كۆپرە و كۆلەوار و گەردەنشىن بوو و كەم بەختى پاش مردنىش يەخەى بەرئەداو و بەنەناسراوى ماوئەتەو. بەشى زۆرى شىئەرەكانى فەوتاون و ئەگەر نەفەوتابن ھىچ نەبى چاپ نەكران، ئەوى چاپىش كراون ئادارىان بەسەر پادارەو نىبە.

چەند سال لەوہى پىش لاوتىكى بەزەوق و شىئەردۆست و زانا بەشى زۆرى شىئەرەكانى حەرىقى كۆكردبوو، دەتوانم بلىم رىكوپىك بوون و يەكىك لە شاگردەكانى ھەرە زاناي حەرىقىش كە ھىشتا ماپو و يارمەتى دابو و منىش تەماشام كرد و لىي رازى بووم و حەرىقىش ناسى و پىم و ابو، باشترىن شاگردى نالىبە وەك بزائم نەتوانى چاپى بكا، بەلكو لەنپوش چوو. حەرىق نەك ھەر باشترىن شاگردى نالى بوو، بەلكو قوتابخانەى نالى بردۆتە موكرىان و شاگردى باشى لەو مەلئەندەى كوردستان پى گەياندوون، ئەدەب،

سه‌ید ره‌شید، عه‌لی به‌گی حه‌یده‌ری و سه‌یفی قازی که خو‌ی خاوه‌نی قوتا‌بخانه‌یه‌کی شی‌عریبه، هه‌موو شا‌گردی حه‌ریق بوون. ده‌لین مشت نمونه‌ی خه‌رواره‌ ئه‌وه له خواره‌وه چهن شی‌عری به‌نمونه‌ دینمه‌وه. جا ده‌چمه‌وه سه‌ر باسه‌که‌ی خو‌م:

چاوه‌که‌م! دو‌ینن له گول‌شه‌ن گول‌ به‌عیشوه خو‌ی نو‌اند نه‌ک مه‌ک گیر بم، به‌مه‌رگی تو‌قه‌سه‌م هه‌ر نه‌م دو‌اند یا:

ستوونی قامه‌تی را‌گرتووه بو‌ خ‌ی‌وه‌تی دینم خودا بو‌ توولی عومری، ئه‌و ته‌ناف و داره نه‌پس‌ینن یا:

به‌ل‌ه‌ک بوو ک‌یتو و سه‌حرا وه‌ک ده‌ل‌ه‌ک خو‌ی دزیه‌وه زستان زه‌یستان چو‌ن به‌ری خست ئیتفا‌قه‌ن ه‌یتزی پ‌یتی ناب‌ی

حه‌ریق هه‌ر له هه‌ره‌تی لاوه‌تی و فه‌قیایه‌تیدا سو‌زی سو‌فی‌گه‌ری له دل‌دا هه‌بووه، کاتی شاکاره بی‌ و‌ینه‌که‌ی نالی بلاو بو‌ته‌وه که ده‌ل‌ن:

عیشقت که مه‌جازی بی‌ خواه‌یش مه‌که ئیلا کچ شیرین کچ و له‌یلا کچ، سه‌ما کچ و عه‌زرا کچ فه‌رقی کچ و کو‌ر ره‌وشه‌ن، وه‌ک فه‌رقی مه‌ه و میه‌ره ئه‌م فه‌رقی شه‌و و رو‌ژه وه‌ک فه‌رقه له کو‌ر تا کچ مه‌ه مه‌ه له مه‌هی ساده یه‌عنی له قه‌مه‌ر لاده هه‌م شه‌مس و سو‌وره‌ییا کچ، هه‌م زه‌ره‌یی زه‌هرا کچ بی‌ب‌ینه گول‌ی ژاله، هه‌م بی‌ به‌ره هه‌م تاله قه‌د سه‌روو و سه‌وبه‌ر کو‌ر، چاو نی‌رگسی شه‌هلا کچ کو‌ر وه‌ک گول‌ی گول‌زاره، ئه‌ما سه‌مه‌ری خاره وه‌ک هه‌نگی چزو‌وداره هه‌نگو‌ینن موسه‌ففا کچ کچ په‌رچه‌می چین چین دوو مه‌مکی له‌سه‌ر سینه وه‌ک شان‌ه‌یی هه‌نگو‌ینه بو‌ له‌ززه‌تی دونیا کچ جه‌ز لی سه‌مه‌روسایه، بو‌ سه‌وله‌تی ئه‌عدا کو‌ر نه‌خلی سه‌مه‌ری مایه بو‌ ده‌وله‌تی دونیا کچ

کو‌ر زب‌ی ده‌بستانه کچ شه‌مع‌ی شه‌بستانه بو‌ به‌زمی ته‌ماشاکو‌ر بو‌ خه‌ل‌وه‌تی ته‌نها کچ موو سو‌نوولی ئاشوفته دو‌ر دانه‌یی نا سو‌فته ده‌م خو‌نچه‌یی نه‌شکو‌فته تی‌ فکه‌ر کو‌ر یا کچ کو‌ر ئایینه‌یی حوسنی تا وه‌ک کچه مه‌نزوره گرتی که غو‌باری موو چینن کو‌ر و مینا کچ کو‌ر تازه و ته‌ر مادام ساده، وه‌کو خوشکی بی‌ ئه‌ما که روا سه‌بزه دیبا کو‌ر و زب‌ا کچ بو‌ شه‌ریه‌ت و شیرینی فینجانه له‌سه‌ر سینی مه‌م توحفه‌یی توففاحی شه‌م عه‌نبه‌ری بو‌یا کچ هه‌م گول‌بونی بی‌ خاره هه‌م مه‌ززه‌عی ئه‌زه‌اره هه‌م مه‌خزه‌نی ئه‌سراره ئه‌سبابی موه‌ییا کچ جه‌ننه‌ت پری ویلدانه خادیم هه‌موو غیلمانه خانم که تیان، خو‌رین یه‌کسه‌ر هه‌موو حه‌سنا کچ گه‌ر ئه‌شره‌فی مه‌حبو‌به یووسف کو‌ری یه‌عقوبه کچ بوو به‌خ‌ری‌داری یه‌عنی که زوله‌یخا کچ سه‌ددیقی عه‌زیز هه‌روه‌ک یووسف که نه‌بی بوو کو‌ر سه‌ددیقه‌یی مه‌عسوومه وه‌ک دایکی مه‌سیحا کچ باب‌یکی هه‌یه دونیا بو‌ عشقی مه‌جازی و به‌س (نالی) چی‌یه؟ ئه‌و باب‌ه ئاده‌م کو‌ر و حه‌ووا کچ

فه‌قی س‌ال‌ح‌ی لاو جوابی داوه‌ته‌وه جواب‌یکی وشکه سو‌فی‌یانه که ته‌نیا ره‌به‌نیکی د‌یرن‌شین ده‌توانن جوابه جه‌نگی ئه‌م شی‌عره‌ی نالی بکا که له‌سه‌ر بناخه‌یه‌کی زانستی ره‌وان شناسی داندراوه و فه‌لسه‌فه‌یه‌کی قوول‌ی تیدا گونجاوه. جگه له هونه‌ر و سه‌نعه‌تی شی‌عریه‌که‌ی که گه‌یاندوویه‌ته ئه‌وپه‌ری.

من جوابی فه‌قی س‌ال‌ح‌ به‌درو‌ و فریو نازانم. به‌ل‌که به‌ناشیانه و لاوانه‌ی تیده‌گه‌م. مرو‌ف له سه‌رده‌می لاوه‌تی و بی‌ ئه‌زمو‌نیندا زو‌ر پابه‌ندی بی‌رو‌پرو‌ای خو‌به‌تی با

بیرو پرواکهشی دهگهَل ئه قَل و زانست و فهلسهفه زۆر یهک نهگرهوه. وا دیاره حهریق له کاتی جوابه جهنگی نالیدا زۆر لاو و بئێ تهزمون بووه و به تهواوی پروای بهم قسانه هه بووه که کردوونی. بهلام گوتوویانه، شانامه ئاخهره کهی خوْشه. ئه وه فقهی سالحه بهگژ مامۆستایهکی زانا و خاوهن ئهزمونی وهک نالی دا هاتۆتهوه و گوتوویهتی:

عیشقت که حهقیقی بئ، تالیب مه به ئیللا کوپ
ههم حه زه تهی له ولا کوپ ههم یوسفی ئه ولا کوپ
عشیقی که به قوهت بئ، مایل به موروهت بئ
نه مدیوه که تالیب بئ، ئیللا که ته له ب کا کوپ
سه د حه یفه که تو نالی بهم پیرییه مندالی
«بهم ته زه له عیشق ئه دویتی زیبا کچ و دیبا کوپ»

بهم بیرو پروای وشکه سۆفیانوه خویندنی تهواو کردوه و چۆته خانه قای شیخی بورهان و بوته سالیکی. سالیکی له خانه قا بهو که سانه یان دهگوت که بو هه میشه له خانه قا داده نیشتن و خهریکی تاعهت و سلوک کیشان بوون و دهستیان له دنیا هه لدهگرت و ژنیان نه دههیتنا و به ره به نی دهمانه وه. ته نانه ت ئی وا هه بوون که دهستیان له ژن و مال و که سوکاری خو یان هه لدهگرت و بو هه میشه یا بو ماوه یهکی درێژ له خانه قا دهمانه وه.

بو که سپکی وهک حه ریق که ته بیهیترین ههستی ئیسنانی به عه یب داناوه و خوْشه ویستی کچی بو پیاویکی وهک نالی به کاری مندالانه ئه ژماردوه جیهگی له وهی باشتر که قهت چاوی به چاوی کچ نه که وی، باشتر چۆن وه گیرکه وتوه؟ حه ریق له خانه قا ماوه ته وه، له کن شیخ ماقوول بووه، خه لک ریژی لی گرتوه، تا بوته مامۆستای تایبه تی کوره شیخه کان. به لام هه وه سی پیاوانه و ته بهی شاعیرانه ی حه ریق ئۆقره ی لی برپوه، نه ی توانیوه وهک سه یید ره شید، مام وسین، مه لا حوسین، مام جه عفر، یار مه مه د، کاکی شفه لی و مه محمود دۆشاو و ده یانی تر تا مردن به ره به نی بژی و بئێ ژن و هاوسه ره هه لکا. به دزی شیخ ژنی هیتناوه و مالی پیکه وه ناوه. دوو زمان له هه موو دور و زه ماناندا هه ن. ئه م خه به ره به گویتی شیخ گه بشتوه و حه ریقی له خانه قا ده کردوه.

سه ره تای چاره ره شی حه ریق به تایبه تی له باری مادیه وه لیته وه دهس پیده کا، له سه ر کچ تووشی کویره وه ری و ده ره ده ری هاتوه، عیشقی مه جازی ئه گه ره بو هه یچ که س موجازاتی نه بووی، بو ئه وه هه یبووه. له زمانی خو ی ده گه یز نه وه که: «بو په یدا کردنی پاروه نانیک

هه موو شار و گونده کانی کوردستان گه راوم جا نازانم سه رم به هه موو مالی کدا کردوه یا نا؟».

پاش ماوه یهک ده ره ده ری، پێش نوێژی مزگه وتی حاجی حه سه نیان، که ئه وه ده می له قه راغ شاری سابلخ و مزگه وتی هه ژاران بووه داوه تی. مزگه وتی نیویرا و چ مه لای زانی پی رازی نه بوون. ئیستاش هه ر کۆلکه مه لایه کی پێش نوێژی کویره دیبه کی بده نی، پێش نوێژی ئه م مزگه وته ناکا.

سه ره رای ئه م هه موو سوو کایه تی پیکردنه حه ریق هه ر سو فی بووه و عه قیده ی به شیخی بورهان هه ر ماوه و نه گۆراوه. بو یه ئه م غه زه له ی داناوه و بو سه یید ره شیدی دۆستی گیانی به گیانی و شاگردی خو ی و ده مرستی شیخی ناردوه. سه یید ره شیدیش له هه لیکی له باردا بو شیخی خویندۆته وه، شیخ به زه بی به حه ریقدا هاتوه و به خشیویه تی. به لام هه رگیز جیتی خو ی نه گرتۆته وه. ئه وه ش غه زه له که یه:

هینده بیتزاری که زانیومه به زاری نایه وه
دوو له بالاکهت سه رینی نا هومییدیم نایه وه
بو پیا له ی مه یلی له یلی قه لبی مه جنون قابیله
شۆرشی شیرین له ناله ی کۆهکن فامایه وه
بولبولیکی خوْش نه وا بووم، بو نه وای دوری گولت
کئ وه کو هود هود حیکایاتی سه با ی گه یراهه وه؟
بو که ناری سه وه زه بی دوری گولی رووت شین ده که م
خاکی کۆی عیشقم به بیژنگی سه رم بیژایه وه
که وته نیو خه رمانی عومرم ناگری توولی ئه مه ل
سه د که رهت بارانی وه عزی لی درا نه کۆژایه وه
تیری موژگان، شیری ئه برۆ، تاق و جووت ده نوینی پیم
تا بزانه روو حی شیرینه ت چلۆن کیشایه وه
جیتی نه زه روو حاشیه ی زولفت له سه ر تایاتی رووت
زۆر مو تالام کرد، وه کو دور و ته سه لسه ل مایه وه
تاقی می حرابی برۆت جیتی نازه بو ئه هلی نیاز
سو فی پیتی وابوو که چه، هیند که ره روو خو ی گه یراهه وه

شهمعی خووبان پرتەویکی شهمسی رووی تۆی لی کهوت
هیند حەیا و شهمی بەخۆبا هات بەجاری توایه وه
گولبژیریکی زهریفم کرد لەنیو باخی خەیاڵ
خۆزگە مەردیکی «رەشید» بۆ شیخی بخویندایه وه

هیوادارم دۆسته کهم لینی روون بیتە وه ئەم شیعرە ئی حەریقە و بەهەلە ناوەکی نیو
دیوانی نالی بووه. دیارە بۆ که سیتی زۆر شارەزای شیعی نالی نهی هەلە که زۆر زەق
نایه ته بهرچاو چونکه وهک گوتم حەریق شاگردیکی زۆر باشی قوتابخانە ی نالی بووه.
بەلام بەداخه وه دەبی بلیم غەلە تیکی زۆر گهوره و دزیو له ئاخر شیعی غەزە له کهدا کراوه:
«ئەکل و شوربیتی زهریفم کرد لەنیو باخی خەیاڵ» بەراستی دەبی پیاو چەن بی زەوق
بی تا تووشی هەلە ی وایی، ئەری ئەکل و شوربی نیو باخی خەیاڵ دەبی چ تامیکی هەبی.

۱- من کچی حەریقم دیوو که پیریژیکی گۆج و ئیفلیج بوو. له دیوی ژنانی خانەقا دەژیا و هەموو
بەتایبەتی شیخ موحەمەدی کوری شیخ و سەید رەشید زۆریان ریزی دەگرت و پیمان دەگوت دیدە.
۲- جاریک حەریق هەجووی بەکیک له کورەکانی شیخ عوسمانی تەوتیلە ی کردوه، ئاغا بەک بەناوی
(اعظام الملک) لەسەر ئەوه ریشی تاشیوه. حەریق شکایه تی بردۆته کن قازی عەلی مەلای ولات،
بەرا بهری قازی خەریک بوون ئاغا که ی تەمەن بکن. لهو کاتەدا کورە کوردیک له قەباغەندی کچه
ئەرمەنیکی هەلگرتوه که باوکی پیاوی رووسی تەزازی بووه. ئەم کاره پچووکه زۆر گهوره بۆتە وه و
خەریک بووه شەری عوسمانی و رووس و دەوله ته مەسیحییەکانی لی پەیدا بی. سالی کچی
هەرمەنی ماده تاریخ بوو. مەسەله که ئەوهنده گهوره بوو، مەسەله ی حەریق له بیر چۆتە وه. رۆژیک
کابرایهک له حەریق دەپرسی ئەری مەسەله ی ریشە که ت چی لی بەسەر هات؟ حەریق دەلی: بابە لی
ریشی من له هینه که ی کچه ئەرمەنیدا ون بوو.

ئەزمونی شاعیریم

بەراستی نازانم چۆن هەستی گرگرتووی دەروونی خۆم دەربیرم، نازانم به چ زمانیک
شوکرانه ی چاکه ی ئیوه ی خوشه ویست بیژیرم. زمان و قەلەم له دەربیرن و نووسینی ئەو
لوتفە تان لال و کۆلن.

ئەگەر لەبیرتان بی له بەشی دوا یی سەرەتای دیوانه کهم «له کویتوه بۆ کوئی» دا وام
نووسیوه:

«لیرەشدا دەمەوی شتییک بلیم به پیتچه وانە ی زۆر هونەر مەندی کورد، من له نەتە وه که ی
خۆم رازیم کهس تا ئیستا بی حورمەتی پی نە کردووم. داوای دراو و مالیشم له کهس
نە کردوه تا بزانی دەمداتی یا نا؟ له لیقە و مانیشدا نانیان داومی و رایان گرتووم،
شیعیریشم تەنیا بۆ دەربیرنی ئیحساسی خۆم داناوه و هیچ هەقم نییه منە تیان بەسەردا
بکه م».

له قوولایی دلمه وه پروام به و قسه به هیه «کاتییک گەرای شیعیریک له میشکما
دەگوروی و رووداویکی جیهان سەرنجم راده کیشی، کاتییک مەسەله یه کی ژیان هەستی
دەروونم دەهارووژین، من به پەلەم هەرچی زووتره ئەو هەسته دەربیرم، خۆم لهو تەنگه ژه و
گیتراوه رزگار بکه م و بحە سیتمه وه، که وابوو چ هەقم هیه منەت له سەر خەلک بکه م و بلیم
شیعیرم بۆ دانان».

له ریکه ی شیعی و نووسینه وه وهک تاکتییک له کۆمه ل تەنیا توانیومه ئەرکیکی سەرشانم
به جی بگه یه نم و له باتی ئەوه ی بەزمانی خویندیم که فارسی بووه، بەزمانی زگماکیم
نووسیوه و ئەوهنده ی له دەستم هاتوه خزمه تی زمان و ئەده بی کوردیم کردوه. ئەوهش
ئەری نەتە وایه تی خۆمه و ئەگەر به جیم نەگه یاندا، له کن ویژدانی خۆم شەرمه زار و
رووزەرد دەبووم و دیسان هەقم نییه خەلک منە تبار بکه م و چاوه نویری پاداش بم. که چی
هەست ده که م و دەبینم زۆر له راده ی پتویست، زیاتر له لایەن رۆلەکانی گەله که مەوه ریزم
لی ده گیرئ هەر ئەم کۆره گهوره نیشانه ی ئەوپه ری ریزگرتنی رۆلە پاکهکانی کورده له
خزمه تکارانی پچووکی گەله که مان و دەبیته هۆی پتر هاندانی ئەوان بۆ فیداکاری و
گیانبازی پتر له ریکه ی نامانجی پیروژدا. له «له کویتوه بۆ کوئی» دا که مییک ژیان و
بەسەر هاتی تال و پر له کویتوه وه ی خۆم بۆ گیتراونه تە وه.

دیاره له بنی کووله که م نەداوه و لیفە م له سەر هەتیوان هەلنە داوه تە وه و ئەسکویم له

مه‌نجەڵ نه‌گه‌رپاره. زۆر نه‌یهنی گرنه‌گ و رازی نه‌گوتراو هه‌ر وا به‌سه‌رمۆری له‌ سنگمدا ماونه‌ته‌وه و ده‌یانبه‌مه‌ ژێر گۆڵ. ئە‌گه‌ر رۆڵه‌ی گه‌لێکی لێقه‌وماو نه‌بووماه و له‌ کۆمه‌لێکی دو‌اکه‌وته‌دا به‌رپۆ نه‌چووبام. زۆرم له‌و رازانه‌م ده‌درکاند.

به‌هه‌یوام ئە‌گه‌ر مه‌رگ به‌رینه‌نگم نه‌گرێ و رۆژگار ده‌رفه‌تم بدا (له‌ کوپوه‌ بۆ کوپ) بکه‌م به‌کتیبه‌تکی سه‌ربه‌خۆ و په‌رده له‌سه‌ر ئە‌و رازانه‌ هه‌لده‌مه‌وه که‌ زیان و قازانجیان ته‌نیا بۆ خۆم ده‌گه‌رپێته‌وه.

به‌بیرم نایه‌ به‌مندالێ قه‌ت بیرم له‌وه‌ی کردبیتته‌وه که‌ به‌گه‌وره‌یی بیه‌ شاعیر و نووسه‌ر و ئە‌دیبه‌، پێم خۆش بوو بیه‌ دکتۆر و ئە‌فسه‌ر و شتی وا.

تا له‌ قوتابخانه‌ی سه‌ره‌تایی بووم فه‌رقه‌تیکم له‌ نیوان ده‌سه‌کامدا نه‌ده‌کرد و له‌ ئینشا و ئیمله‌ و هه‌سایه‌دا ده‌ره‌جی وه‌ک یه‌کم ده‌هه‌یناوه. به‌لام که‌ باوکم هاته‌ سه‌ر ئە‌م رایه‌ ئە‌گه‌ر له‌ قوتابخانه‌ی نوێدا به‌خوێنم بۆ دینه‌که‌م زه‌رده‌ ده‌بێ بچه‌ هوجره‌ی فه‌قییان و بیه‌ مه‌لا و جیتی باب و باپیرانم بگه‌رمه‌وه و که‌وا‌ی ئاودامین له‌به‌ر بکه‌م، مێزه‌ری سه‌بی به‌هه‌ستم و سه‌لته‌ و جووبه‌ به‌بۆشم. گۆرانیکی فه‌رقه‌تیکم به‌سه‌ردا هات که‌ باری ژبانیه‌شمی گۆری.

نازانم ئە‌و زوڵمه‌ی باوکم لێی کردم و نه‌یه‌هه‌شت به‌ئاره‌زووی خۆم به‌خوێنم و پیتی بکه‌م و بکا به‌مه‌ندیل به‌سه‌ر و عه‌با به‌شان وای به‌سه‌ر هه‌یناوم، یا هاوده‌می و هاوئینینی له‌گه‌ڵ ئە‌و مه‌لا و فه‌قیانه‌ی شیعری موته‌نه‌بی و سه‌عدی و نالییان وه‌ک ئا و له‌به‌ر بوو. به‌لام نه‌یانده‌زانی هه‌وت جار هه‌وت ده‌کاته‌ چهند؟ به‌ره‌و دنیای شیعری و ئە‌ده‌بی بردم. به‌کورتی بۆم ناچیتته‌وه سه‌ربه‌ک، بۆچی که‌ چوومه‌ هوجره‌ی فه‌قییان به‌جاریک گۆرام و ئاشقه‌ شیعری بووم و له‌باتی ته‌سریفی زه‌نگانی و عوامیلی گورگانی ده‌ستم به‌خوێندنه‌وه‌ی شیعری خاقانی و قانانی کرد؟ به‌لام فه‌رقی شیعری باش و خراپم نه‌ده‌کرد. هه‌ر شیعریک کیشی سوارتر و قافیه‌ی گرانتر بایه‌ به‌باشترم ده‌زانی.

قه‌دیم له‌ ولاتی ئیبه‌ که‌ مندالیان له‌به‌ر خوێندن دانا له‌ پێشدا گۆلستانیان پێ ده‌گوت (دیاره‌ هه‌ر ته‌قه‌ی له‌سه‌ری ده‌هات) و هه‌یچی لێ تێ نه‌ده‌گه‌هه‌شت. به‌لام من کاتیک ده‌ستم به‌خوێندنێ ئە‌م کتیه‌ به‌نرخه‌ کرد، ته‌واویک گه‌وره‌ ببووم و پله‌ی خوێنده‌واره‌یشم تا راده‌یه‌ک به‌ره‌و ژوور چووبوو مامۆستاکه‌شم زۆر باشی ده‌زانی و خۆی پێوه‌ ماندوو ده‌کردم. خوێندنێ گۆلستان و بۆستان ده‌رکی ئە‌ده‌بی فارسییان لێ کردمه‌وه.

له‌ شازده‌ حه‌قه‌ده‌ سالیدا ده‌ستم به‌شیعری دانان کرد، چونکه‌ زیاتر له‌ژێر ته‌ئسیری شیعری فارسیدا بووم، به‌فارسیم شیعری ده‌گوت، شیعره‌کانم کیش و قافیه‌ی ته‌واویان هه‌بوو، وشه‌ی شاعیرانه‌شیان تێدا ده‌بینرا. به‌لام لاسایی کردنه‌وه‌ی شیعری شاعیرانی پێشوو

بوون و هه‌ست و عاتیفه‌ی خۆمیان تێدا نه‌بوو.

به‌مندالی ناوبانگی چهند شاعیری کوردی وه‌ک نالی و کوردی و سالم و وه‌فایی و شێخ ره‌زام بیسته‌بوو. به‌لام نایشارمه‌وه شیعری کوردیم زۆر پێ خۆش نه‌بوو و گالته‌شم به‌فۆلکلۆری ئە‌ده‌بی ده‌کرد. چونکه‌ تا ئە‌و حه‌له‌ هه‌ر له‌ شار و له‌ هوجره‌ی فه‌قییان بووم. ئە‌وانه‌ش هه‌ر گالته‌یان به‌گوته‌ی نه‌خوێنده‌وار ده‌کرد.

پرووداویک گۆرینیکی سه‌یری به‌سه‌ردا هه‌ینام. تووشی زانا و ئە‌دیبه‌تکی گه‌وره‌ هاتم، مامۆستا ئە‌حمه‌دی فه‌وزی یا مه‌لای سلیمانی خه‌لکی ئە‌م شاره‌ خۆشه‌ویسته‌ بوو، به‌م ئاووه‌وا خاوینه‌ په‌روه‌رده‌ ببوو. نازانم چۆن ئاواره‌ی ولاتی ئیبه‌ ببوو. له‌ کتیه‌که‌مدا نووسیه‌وه:

«ده‌بێ بلێم من ده‌سکردی فه‌وزیم ئە‌و هه‌لی وه‌شاندمه‌وه و تیکه‌ی هه‌لشیلام و سه‌ره‌له‌نوێ دروستی کردمه‌وه، ئە‌و ده‌رکی زانین و فه‌یروونی بۆ کردمه‌وه. ئە‌و رێگای ژبانی پێ نیشان دام. بێگومان ئە‌گه‌ر نه‌چووبامه‌ خزمه‌ت فه‌وزی و له‌کن ئە‌و مامۆستایه‌م نه‌خوێندبا رێبازی ژبانم ئە‌و رێبازه‌ نه‌ده‌بوو که‌ گرتم و پێیدا رۆیشتم و ئیسته‌تاش به‌رم نه‌داوه. ئە‌و فه‌یری کردم زه‌وقی ئە‌ده‌بیم چۆن تیف تیفه‌ بده‌م و مشتومالی بکه‌م، ئە‌و فه‌یری کردم چۆن بنووسم و چۆن شیعری بلێم، ئە‌و فه‌یری کردم ولاته‌که‌م خۆش بوئ و پیتی هه‌لبلێم. ئە‌و حالیه‌ی کردم، کوردی زمانیه‌کی ره‌وان و به‌ربالا و ده‌وله‌مه‌نده‌ و ده‌کرێ ئە‌ده‌بیه‌کی گه‌وره‌ و دنیای په‌سندی بێ، ئە‌و حاجی قادی کۆبی، نالی، کوردی، سالم، مه‌وله‌وی، حه‌ریق، مه‌حوی و ئە‌ده‌ب و وه‌فایی پێ ناساندم و شیعره‌کانی ئە‌وانی بۆ شی کردمه‌وه. ئە‌و فه‌یری رۆژنامه‌ خوێندنه‌وه‌ و رۆمان خوێندنه‌وه‌ی کردم، ئە‌و دیوانی شاعیره‌ شه‌رینه‌ سوێندی دام قه‌ت به‌فارسی شیعری نه‌لێم، منیش ئە‌و سوێنده‌م نه‌شکاند.»

هه‌ر له‌و سه‌روه‌یه‌نده‌دا که‌ له‌ خزمه‌ت فه‌وزی ده‌خوێند مامۆستایه‌کی دیکه‌شم هه‌بوو که‌ وشه‌ی ره‌سه‌نی کوردی فه‌ر ده‌کردم و به‌هیت و باوی فۆلکلۆری بۆ ده‌گوتم. سه‌ید عه‌ولای من له‌ ده‌رویش عه‌بدوللای مامۆستا (گۆران) -که‌ ئە‌ویشم دیوو هونه‌رمه‌ندتر بوو، به‌لام من شاگردیه‌کی ناسویاس بووم و نه‌متوانیوه‌ شیعری بۆ بلێم.

له‌ ته‌مه‌نی بیست سالییه‌وه‌ بووم به‌شاعیر زیاتر هه‌ست و عاتیفه‌ی خۆم ده‌خسته‌ نیو شیعره‌وه‌. به‌لام هه‌شتا ده‌ستم له‌ گرانترین و بێ سوودترین جووری شیعری، واته‌ ته‌خمیس شیعری شاعیره‌ مه‌زنه‌کان هه‌لنه‌گرتبوو. رۆژیک ئاوالیکم گوتی ده‌زانی ئە‌و ته‌خمیسه‌نه‌ی تۆ وه‌ک چی ده‌چن؟ گوتم نا، گوتی: «وه‌ک ئە‌وه‌یه‌ نانی خۆت له‌سه‌ر خوانی خه‌لک

بخۆی». ئەو پەنەنە و شىيارى كۆرەمەو و دەستەم لەو كارە بى سوودە ھەلگرت و ئەو تەخمىسانەى كۆرەمەن نەمەيتىن ھەرچەند ھىندىكىيان ناوبانگيان پەيدا كۆرەو.

يەكەم شىعەرم لە گۆقارى گەلاويز دا بەناوئىكى مۆستەعارو و بلاو كۆرەو. شىعەرىكى سىياسى پىكۆپىك و پەوانە. ئەودەمى زۆرم شايى بەخۆ بوو كە شىعەرم لە گۆقاراندا چاپ دەكۆي. كەچى ئىستا خۆم لى بى ساحتىب كۆرەو و نامەوى كەس بزانتى ئەو شىعەرى ھى منە. جارپىك مامۆستايەك دەيفەرموو سەرگروشتە و نمونەى شىعەرى شەش ھەزار شاعىرى كۆردم (الى ماشالله) كۆكۆرەو و خەرىكم چاپى بكەم. ئەو بەشەى كۆتەبەكەى پى نىشان دام كە لە بارەى شىعەرى شاعىرەكانى موكريانەو و داو. دىتم شىعەرىكەمى بەتەواوى وەرگرتوو و چەند دىرپىكىشى لەسەر بىرى بەرز و زمانى پاراو و خەبات و تىكۆشانى شاعىر نووسىو. بەلام مۆزوى لەدايكبوون و مردنى شاعىرى نەنووسىو بەمامۆستام نەگوت ئەو مەن. تا شەش ھەزارەكەى نەبى بە (۵۹۹۹)!!!

دوو شىعەرم لە ژمارە (۲)ى نىشتماندا نىزىكەى (۳۳) سال پىش چاپ كراو و لەلاپەرى (۵۲)ى تارىك و رووندا دووبارە چاپ كراو تەو تەنيا شىتەك لە شىعەرىكانى ئىستامى ھەلداو پىر ئەو پىش خۆ ھەلكتىشائىكى لاوانە و پۆشنىرانەى. بەكچە كۆرەك دەلەم وەك ژانداركى فەرانسەوى پاپەرە. وىستوو مە بەخەلك نىشانەم كە ئاگام لە مۆزوى پۆشائاش ھەى. دەنا ھىنانى ناوى ژاندارك لىرەدا ھىچ جىگای نىبە.

ھەرچەند لە شىعەرىكانى پىشوو مە سۆزى شاعىرانە و خەمناكانە تا رادەبەك بەدى دەكۆي، بەلام ئەو سۆزە لەپاش سالى ۱۹۴۷ كە توندترىن زەبىم لى درا و گەورەترىن مۆسبەتەم بەسەرھات لەتيفتر و گەرمتر و شاعىرانەتر كەوتە نىو شىعەرمەو، لە (باپرەلە)دا كە ئەو سالى لە ولاتى غەربىيەتى گوتوو مە وا دەگەل بلبى دەدۆيم:

منىش ئەى بلبى شەيدا وەكو تۆم
وہا دورم لە ھىلانە و گۆلى خۆم
منىش وەك تۆ لە كىسەم چوو گۆلى سوور
منىش ھىلانەكەم لى كراو خاپوور
منىش باپرەلەى بەر گىژەلووكەم
دەمىك لەو قۆلكە، تاوئى لەو چلوكەم
لە ئامىزى گەرم بى بەش كراوم
وہكو تۆ تووشى پۆزى پەش كراوم

ژيانم پىر لە پەنج و دەرد و داخە
ئەو گىرسامەو لەو كىو و شاخە
كەسەىك ناپرسى، نازانى چلۆم
لە يادان چومەو چىرۆكە كۆم

ئەم سۆزە لە زۆرى شىعەرىكانى پاش ئەو سالەمدا ھەى و ھەر بەتەنتەر بوو. لە فرمىسى گەش، گرىانى نىوئەو، بۆسى پۆزگار، تەپلى ئەماندا بەرەو ژوور چوو. لە شەوگارى تەنباى و شەوى شاعىردا بەجۆشترە. لەو شىعەرانەى پاش تارىك و رووندا، لە نالەى جوداى و ئىوارەى پايز و سازى ناسازدا گرى گرتوو. لە فرمىسى گەشدا دەلەم:

خۆشەووستى گۆشەى تەنباى ھەر ئەژنۆكەمە
بۆ پۆز و شەو و ھەا گرتوو مە تە نىو باوھەم
ناپىنى زەردە لەسەر لىوى كەسى لەم شارەدا
گەر خەم و دەردى دلى خۆمىيان بەسەردا دا بەشەم
لە گرىانى نىوئەو:

شەوانە گەر نەكەم ئەم شىوون و نالەن و گرىانە
دەسووتىنى و جوووم ئاگرى ئەم جەرگە برىانە

لە خونچەى سىسدا كە شىعەرىكى پەزىبە و لە شىنى شەھىدىكى لاودا گوتراو دەلەم:

نالەنى من بۆ خونچەى
بۆ خونچە پەشەو ھالەم
ئەم داخە لە دلەمدا ھەى
بۆ ھەمىشە دەنالەم
ئەو پىش پشكووتن سىس بوو
بەجوانە مەرگى مردوو

لە بۆسى پۆزگاردا دەلەم:

نىمە ئوالەن لە گۆشەى بىكەسىدا خەم نەبى
چاكە ئەو لىرەش وەفای ھەر ماوہ ساىەى كەم نەبى
لاپەرى ژىنەم ھەموو ھەلەبەتەو تىيدا نىبە
باسى فرمىسك و ھەناسە و شىوون و ماتەم نەبى

نیسه باکم ته گهر راوچی شکاندوویه تی بآلی من
ته مه سه خسته که وا ناگاته گوئی که س ناله نالی من

شیعری وام ههن ته سۆزهشیان تیدا نیبه و بو خوشم لیان رازیم:

من که ناگاته ههفته یهک ته مه نم
بوچی بگرم و بوچی پی نه که نم؟

وه بهر من ناهیلتی لیره، مهی و ساقی جه نابی شیخ
دهنا له ولا، شه راب و خوژی با ههر بو جه نابی با
هه موو عومری ته بهد تیدا نیبه خوژی ده می مهستی
خدر ناوی حه یاتی بوچ بوو فییری شه رابی با

به مندالی له لیوی نالی توم ته ستاندوو ماچی
به پیریش له ززه تی تهو ماچه شیرینه م له بیر ناچی

پیر و زورهانم و ئیستاش دل که هه ده یه وئ
سه ر و مالم به فیدای خال و خهت و په رچه م که م
داستانی مه م و زین کونه کچی کم گه ره که
شلکه رانی بگووشم بونی له سینه و مه م که م

شیعریک وهک سیبه ری بژانگ
وهکو خه رمانه ی ده وری مانگ
ریکتر له گه ری په شه له ک
خوشتتر له خرمنی کرمه ک
وهک شه راب بگه ری له خوین
خه مره وین بی و نه شه بزوتین

شیعریک وهکو ده ریای بی بن
گه رمتر له باوه شی ژن

هه تا کو متر ده بی پشتم، پتر هه لده کشی مینی ژوب
ئیتر دهستم به داوینی کچی ته م شاره را ناگا

من له میژه غرووری ته ده بیم له خو مدا کوشتوو و هیچ به ماک و عه بی نازانم یارمه تی
فیکری له تاوآل و دۆستانی خو م وهر بگرم، هه همیشه شیعر و نووسینه کانم به دۆستانی
لیزانم نیشان ده دم و ره خه و تیبینی به جی به و په ری سوپاسه وه قبوول ده کم. له م
سالانه ی داویدا به تایبه تی زۆرم که لک له هاوکاری دۆستانی شاره زام وهر گرتوو.

تا له دی ده ژیا م شیعره کانم بو لادییبه نه خوینده واره کان ده خوینده وه تا له باری زمانه وه ی
لییان دلنیابم.

یه کیک له تایبه تیبه کانی شیعری من ته مه یه که نهرم و ره ق و سۆزی نه وین و فیکری
سیاسی تیکه ل ده کم له «شه نگه بیتری»، «مه ته ریزی شه ره ف»، «نامیزی ژن» و «په ری
شیعر» و «یادم بکه ن» و «له بیرم مه که ن» و «بناری هه لگورد» و ته نانه ت «شه وگاری
ته نهایی» و «نالهی جودایی» دا ته م کاره م کردوو، جا نازانم تا کوئ سه رکه و توم!!

مه سه له ی زمانیش به گرنگ ده گرم و تی ده کو شم کام وشه ره سه نه به کاری بیتم. ته وه ی
به نه رکی سه رشانی خو م و هه موو ته دیبکی کورد ده زانم، به داخه وه من جگه له زمانی
کوردی و فارسی چ زمانی دیکه نازانم. شاره زاییم له ته ده بی ده وله مه ندی فارسیدا که م
نیبه، کاتی خوژی زۆرم شیعری شاعیره کانی فارس خوینده ته وه و که لکم لی وهر گرتوون،
شیعری شاعیره کانی خو شمان ده خوینمه وه و کارم لی ده که ن. پی م خو شه شیعریک
بخوینمه وه که هه م رواله تی جوان بی و هه م ناوه روک. به لام ته گه ره هه ر لایه کیشی جوان
بی چیژی لی ده کم. وهک ته م شیعره ی (نالی) که هه م رواله تی جوانه و هه م ناوه روک:

ده ورانییه وهک هیله گی سه ودا سه ری گیژم
بو یه به ده قیقی مه سه له هه رچی ده بیژم
هه ر په رچه م و پیشانییه فیکری شه و و روژم
هه ر گه رده ن و زولفه ته مه لی دوور و دریژم

یا ته م شیعره ی شیخ ره زا که هه ر رواله تی هه یه و قسه یه کی خو شه:

خواستی لیتی ماچی (رهزا)، زالمه نه یدایه گوتی:

ئه‌ی خوا له‌م کورپه شیخزاده‌یه چند بئی نه‌ده‌به

بۆ خۆم هه‌میشه خه‌ریکم شیعرێک دابنیم هه‌ر دوو دیوی جوان بئی، جاری وایه توانیومه تا راده‌یه‌ک سه‌رکه‌وم و جاری واش هه‌یه به‌لایه‌کیان رازی بووم.

ناتوانم له‌ پێشدا نه‌خشه بۆ شیعر بکیشم. کاتیک ئیلهام له‌ شتیک وه‌رده‌گرم و (گۆران) گوتنه‌ی خه‌یالی‌یک مه‌ستم ده‌کا و ده‌مه‌وی بیخه‌مه چوارچێوه‌ی شیعرێکه‌وه، ئه‌مه من نیم چوارچێوه هه‌لده‌بژێرم. به‌لکو خه‌یاله‌که‌یه که چوارچێوه و قالبی له‌بار بۆ خۆی ده‌دۆزیته‌وه. من قسه‌ی بئێ کیش با زۆر جوان و قوولیش بئی به‌شیعر نازانم. شیعر ده‌بئی کیشی هه‌بئی تا له‌ په‌خشان جودا بکریته‌وه، جا قافیسه‌ی هه‌بئی یا نا هه‌ر به‌شیعر ده‌ژمێردری.

راسته قافیسه شاعیری بئێ ده‌سه‌لات و که‌م بئێ ده‌خاته ته‌نگانه‌وه و ده‌بیته به‌ره‌ه‌لستی ده‌رپینی هه‌ست و بییری، به‌لام هه‌ر قافیسه‌ی یارمه‌تی شاعیری خاوه‌ن به‌هره و به‌ده‌سه‌لات ده‌دا بۆ ده‌رپینی هه‌ستی ده‌روونی به‌وشه‌ی جوانتر و شیرنتر. به‌کاره‌پنانه‌ی تاقه‌ کیشیک له‌ پایه‌ی شاعیر که‌م ناکاته‌وه، به‌لام خۆینه‌ر ماندوو ده‌کا.

هیچ گومان له‌ پایه‌به‌ری مه‌وله‌وی رۆمی و مه‌وله‌وی تاوه‌گوزیدا نییه. که‌چی من به‌ش به‌حالی خۆم هه‌م له‌ خۆینه‌وه‌ی مه‌سه‌وه‌ی و هه‌م له‌ خۆینه‌وه‌ی دیوانی مه‌وله‌وی ماندوو ده‌بم.

دیوانی شاعیران وه‌ک باخچه‌ی گولانن. گولێ باخچه‌ تا رهنگا‌وره‌نگتر بن ته‌ماشاکه‌ران زیاتر رازی ده‌کن. منیش وه‌ک مامۆستا (گۆران) ی پایه‌به‌رز پیم وایه کیشه‌ خۆمالي و فۆلکلۆرییه‌کان، که له‌ باوک و باپیرانه‌وه بۆمان به‌جێ ماون باشتر ده‌گه‌ل ته‌بیعه‌تی زمانه‌که‌مان ریک ده‌که‌ون. هه‌ر له‌ منداڵیه‌وه گویم به‌لایه‌لایه‌ی دایکی کورد که له‌سه‌ر ئه‌م کیشانه‌یه رها‌تووه و زمانم به‌ (هه‌لوور، به‌لوور ته‌کامه) پشکووتوه که ئیستاش نازانم مانای چیه‌؟

له‌ سه‌ره‌تای شاعیریشمه‌وه شیعرم له‌سه‌ر کیشی خۆمالي داناوه (ئه‌مه‌گی گولان) (بلویری شوان) (رۆژگاری رهبش) (به‌هاری کوردستان) له‌ شیعره‌ کۆنه‌کانی من، به‌لام وه‌ک خۆم به‌وه‌زنی عه‌رووزیه‌وه نه‌به‌ستۆته‌وه له‌ کیشه‌ فۆلکلۆریه‌کانیشدا گیرم نه‌خواردوووه.

گومانم له‌وه‌دا نییه ئه‌گه‌ر (شه‌نگه‌بییری) م له‌سه‌ر وه‌زنی عه‌رووزی دابنايه ئه‌م چێژه‌ی

نه‌ده‌بوو و ئه‌گه‌ر (گه‌رمه‌شین) م له‌سه‌ر کیشی مه‌سه‌نه‌وی مه‌وله‌وی نه‌گوتبايه عاله‌میکم ده‌گه‌ل خۆم نه‌ده‌هیتنا گریان و ناله. به‌کورتی من بریارم نه‌داوه له‌ کام قالبدا شیعر بگۆنچینم له‌ شیعر ده‌گه‌ر پیم خۆی قالب بۆ خۆی بدۆزیته‌وه و ئارامی تیدا بگری.

رهنگه‌ هیچ شاعیرێکی کورد به‌زیندوویی سه‌ری به‌ئه‌ندازه‌ی منی له‌سه‌ر نه‌نووسرابئی، پیم وایه ئه‌گه‌ر ده‌زگای (هاوکاری) بێزار نه‌بووبا و بلاوی نه‌کردبايه‌وه که هیچی تر له‌سه‌ر تاریک و روون چاپ ناکا، تا ئیستاش نووسین درێژه‌ی ده‌بوو. زۆریان بئی هه‌لگوتم، مه‌منوونیان کردم، به‌لام خۆم لێ نه‌گۆرا. جنیو! به‌لئی جنیویان پیدام، به‌لام ناو‌می‌د نه‌بووم.

زۆر شت له‌ رهنگه‌کان فێربووم، به‌لام شتی سه‌یریشم هاته به‌رچاو. رهنگه‌گریک نووسیبووی له‌ دنیای ته‌کنیکدا ئیتر شیعرێ درێژ باوی نه‌ماوه و بئی رهنگه‌مانه‌ هه‌رچی شیعرێ درێژم هه‌بوو به‌هیچی دانا‌بوو. رهنگه‌ راست بئی و له‌ ولاته‌ سه‌رمایه‌داره‌کاندا که دراو هه‌موو شتیکه‌ که‌م که‌س وه‌ختی هه‌بئی نه‌ک شیعرێ درێژ به‌لکو هه‌ر شیعر بخوینیته‌وه. به‌لام له‌ ولاته‌ پێشکه‌وتوه‌کاندا که وه‌ختی کار دیاری کراوه و سال به‌سال له‌ دوایی ده‌دا وه‌خت بۆ خویندنه‌وه‌ی شیعرێ درێژ زۆره. له‌ ولاته‌کانی دنیای سێهه‌میشدا کام شیعرێ من زۆر درێژه‌ وه‌ختی ده‌ستیک دۆمینه‌ ناگری، سه‌یر ئه‌وه‌یه له‌ سه‌روبه‌نده‌دا نامه‌یه‌کم له‌لایه‌ن دۆستیکمه‌وه پئی گه‌بشت که له‌ ولاتیکه‌ هه‌ره‌ بۆرژوازیدا ده‌ژی و هه‌م ده‌خوینیی و هه‌م کار ده‌کا. نازانم راستی کردبوو یا نا، سویندی خواردبوو که سێ جاری تاریک و روون خویندووته‌وه. چونکه‌ خه‌لکی لادیه‌ زیاتر ئه‌و شیعرانه‌ی به‌دل بووه که له‌سه‌ر ژبانه‌ی لادیی گوتراون. (ئاره‌ق و تین) ی به‌باشترین شیعرێ من دانا‌بوو. نووسیبووی تا ئیستا شیعرێ وه‌ک ئه‌م شیعرانه‌م نه‌خویندۆته‌وه:

من جووتیارم من جووتیارم
من ده‌گه‌ل هه‌تاو هاوکارم
من به‌ئاره‌ق و ئه‌و به‌تین
دامان رشتوووه بناخه‌ی ژین
باسکی من و تیشکی ئه‌وی
بژێوه‌ستین له‌ زه‌وی
گه‌ر جووتیار ئاره‌ق نه‌رێژی
گه‌ر هه‌تاو تیشک ناوێژی

دانیشتووی نیو کۆشک و قه‌لا
ده‌خۆن نانی گه‌لا گه‌لا؟

ئاره‌ق و تین شیعرێکی ئامال درێژی منه. که ره‌خنه‌گری ئیره به‌تاوانی درێژ بوون په‌تی کردۆته‌وه و لاویکی کوردیش که له ولاتی ئیمپریالیستیدا ده‌ژی به‌باشترین شیعرێ ده‌زانێ. کارم به‌وه نه‌داوه قسه‌ی کامیان راسته، ده‌گه‌ل ره‌خنه‌گری ئیره، شیعر تا کورت بی باشتره، به‌لام ئایا کورتی و درێژی شیعر به‌ده‌ستی شاعیره؟ بێگومان نا. شاعیر ده‌بی کۆل و کۆی هه‌ستی خۆی برێژی، جا ئه‌و کۆل و کۆیه‌ی زوو بو‌ ده‌رژێ یا دره‌نگ، به‌ده‌س خۆی نییه.

سی و پینج سالتیک له‌مه‌وه‌ر ده‌ستی کچه کوردیکم له که‌له‌بچه‌دا دی که له دلی خۆمدا خۆشم ده‌ویست بیدادی و ئه‌وین هانیام دام ئه‌م رووداوه بخه‌مه چوارچێوه‌ی شیعره‌وه. خۆم لام وابوو به‌هه‌زار دێر شیعر ناتوانم هه‌ستی خۆم ده‌ربهرم. که‌چی ئه‌م گره به‌تینه‌ی ده‌روونم به‌تاقه شیعریک دامرکا:

ئه‌سیری بسکی ئالۆزی کچه کوردیکم نه‌شمیلم

ته‌ماشاکه‌ن چ سه‌یریکه به‌ده‌ستی دیله‌وه دیلم

به‌لام ئیستاش ناله‌ی جوداییم به‌و درێژییه‌وه پێ ناته‌واوه و ده‌زانم کۆل و کۆی ده‌روونی خۆم نه‌پشتوه.

ئیلهامی شیعر بو‌ من وه‌خت و ناوه‌ختی نییه، جاری وابه‌ به‌پیدا ده‌رۆم یا سواری پاس بووم و شیعرم بو‌ دێ زۆر جار له‌نیو جیدا شیعرم بو‌ هاتوه که نه‌متوانیوه بینوسمه‌وه و له‌بهرم چۆته‌وه به‌لام زیاتری شیعرم له تاریکی و بێده‌نگی نیوه‌شه‌ودا خولقاون.

مرۆف هه‌رچه‌ند بژی و هه‌رچه‌ند فێری هێشتا که‌م فێر بووه و زۆر شتی نه‌زانیه. وردبوونه‌وه له شیعرێ شاعیریکم باشی کۆی ئه‌زمونیکی به‌نرخه‌ فێرکردم. له شیعرێ ئه‌و شاعیره‌دا وه‌سفی نهرمی سنگ و گهرمی هه‌ناسه و بو‌نی بسک و شیرینی ماچ و ناسکی لێو و ته‌نگی ده‌می یاره‌که‌ی کراوه. به‌لام باسی چاوی کال و لێوی ئال و کولمی سوور و که‌زی ره‌ش نه‌کراوه. وه‌سفی شنه‌ی با، هاژه‌ی باران، بو‌نی گۆل و ره‌قی به‌رد و تامی میوه هه‌یه ئه‌ما باسی شه‌پۆلی رووبار، به‌رزی چیا، گه‌شی گولاله و زه‌ردی خه‌زان نییه زۆر به‌هاسانی لێره‌دا ده‌رده‌که‌وی که شاعیری واقعی ناتوانێ ئه‌وی هه‌ستی پێ نه‌کا بیکاته شیعر.

(گۆران)ی مه‌زنی خۆمان وه‌سفیکم چیاکانی هه‌ورامانی کردوه له ترۆپیکه هه‌ره

به‌رزه‌کانی ئه‌م چیاخانه به‌رزتره، به‌لام کانی به‌ر تریفه‌ی مانگه‌شه‌وی پێ له ده‌ریای بی سنوور جوانتره.

لامارتین وه‌سفیکم ده‌ریاچه ده‌کا که بێگومان - به‌زمانی فه‌رانسه - دیاره له شه‌پۆلی ده‌ریا به‌ته‌وه‌ژمتره، که‌چی کانی به‌ر تریفه‌ی مانگه‌شه‌وی به‌به‌رچاودا نایه. هه‌ر دوو لاش هه‌قی خۆیانه نه‌ ئه‌م له لێواری ده‌ریا ژیاوه و نه‌ ئه‌و له بناری چیا. شاعیر هه‌ر له‌و شتانه ئیلهام وه‌رده‌گرێ که له ده‌روبه‌ری هه‌ن، ده‌یانینی یا هه‌ستیان پێ ده‌کا و له نیوانیاندا ده‌ژی.

ئه‌زمونی شاعیریش له شیعریدا زۆر دیاره. ئه‌م رۆژانه من خه‌ریکی به‌راوردکردنی شیرین و خوسره‌وی خانای قوبادی و (خسرو شیرین)ی نيزامیم یا راسته‌که‌ی بلیم خه‌ریکم له‌ژێر سیبه‌ری فارسیه‌که‌دا شیوه‌ی کوردی گۆران بزانه. له وه‌سفی شه‌ویکی مه‌ستی خوسره‌ودا بو‌م ده‌رکه‌وت که خانای کوردی دۆ نه‌دیو تا ئه‌و ده‌مه‌ی ئه‌و شیعره‌ی گوتوه قه‌ت ده‌می له شه‌راب نه‌داوه و شیخی نيزامی هاو‌نشینی شا و شازادایان زۆر جار له‌به‌ر مه‌ستی و سه‌رخۆشی به‌کۆل برده‌ته‌وه مال.

زۆرم سه‌ر په‌شاندن. زۆرم «من، من» به‌زادا هات که قسه‌ی نه‌زان و خۆپه‌رستانه. به‌لام ئه‌گه‌ر نه‌زانیش بم خۆپه‌رست نیم و باسه‌که ئه‌وه‌ی هه‌لده‌گرت. هیوادارم لیم ببورن. دیسان له کانگای دلمه‌وه سوپاستان ده‌که‌م و خۆشیتان به‌ئاوات ده‌خوایم.

ناسۆگه

نوسهرانی به پیتی رۆژنامهی خوشه و یستی پاشکۆی عیراق!

به داخه وه نه متوانی زوو داخواری ئیوه بدهمه وه. هیوای لیبوردم ههیه. من ئه وه نده به فیز نیم وه لامی داخواری دۆستان وه دوا بخرم. به لام له بهر دهرده داری و لهش به باری قه له مم رۆناوه، کاغه زم پاموسیوه و مال ئاوا بیم له دنیا ی ئه دهب و هونه ر کردوه. زۆر شیعر و نویسی ناته واوم هه ن که جار ی و از م لی هیناون.

کچ و کوره خوشه و یسته کانی کورد زۆر نامه ی جوان و پر سۆزم بۆ دهنوسن که ناتوانم جوابیان بۆ بنوسمه وه، دهرسم وا بزنان من له بورجی عاجدا ده ژیم و فیزم ناهینن دوو دیریان بۆ بنوسم. که چی من خۆم دناسم و ده زانم زۆر له وه ی بچو و کتر و که مترم که رۆله پاکه کانی نه ته وه که م ریزم لی ده گرن. به لام بۆ پرستی و که م پرستی روزه ردی نه وانم ده کا. ویستوو تانه بیره وه ریبه کی خۆمتان بۆ بنوسم. به لام تا ئیستا کام که سی رۆژه لات ی له خۆی رادیوه بیره وه ریبه کانی خۆی وه ک (رۆسۆ) بنوسی، تا من بویرم. هه رچه ند لام وایه ئه ویش ئیعترا فاتی ته واوی نه کردوه. چونکه ژبانی هه موو که س ده می وای تیدا هه یه که رووی نایه بۆ نیزی کانی خۆی بگیتی ته وه ته نانه ت ده یه وی له بیر خۆشی به ریته وه.

من ژبانیکی پر کویره وه ری و سه ختم رابواردوه ئه لئان نامه وی به بیره وه ری تال و تفت بتانکه مه شه ربکی خه می خۆم له شیعر تکمدا نووسیومه:

«شینم گه لی گیترا خوشیم که م دیوه

شادی ده لئین هه یه، به لام نه م دیوه

هه لوه دا بووم له دووی په ری ئازادی

تووشی نه بوم نه له و دیو نه له م دیوه»

له (له کوپه بۆ کوئی) دا تا راده یه ک خۆم به خه لک ناساندوه. با بیره وه ری ئه وه تان بۆ بگیتر مه وه. چۆن ها تمه سه ر ئه وه ی به سه رهاتی خۆم بنوسم. هینستا وا پیر و که نفت و که له لا نه بوو بووم و په نگ ی مردو وانم له سه ر نه نیشته بوو. جار تک کا براهه ک که نمونه ی نویسیم دیوو و ده مزانی ئه م گو مبه زه چ شه خسیکی تیدا؟ ها ته لام و کاغه ز و قه له می دهرهینا و خۆی ئاماده کرد پرس ی:

«ناوت چییه؟ باوک و با پیره کانت ناویان چی بووه؟ که ی و له کوئی له دایک بووی؟»

زانیم ئه م کا براهه ده یه وی له سه ر که ولی من نانی بخوا؟ پین که نیم و گوتم:

«مامۆستا! ئه دی بۆ نافه رمووی که ی کۆچی دوا بی ده که ی؟»

ئه وه هانی دام سه رگورشته یه کی کورت و پر پیچ و په نای خۆم نووسی. شه ویتک دۆستیکی زۆر خوشه و یستم گو تی: «هینمن! نه حله تی خوات لی بی ئه گه ر (له کوپه بۆ کوئی) ته واو نه که ی» گوتم برا: «من له ته بوا شتر ده زانم چه ن بۆشایی له نووسی نه که مدا هه یه، به لام وه زعی سیاسی و کۆمه لایه تی له وه ی زیاتری هه لئه ده گرت. ئیستا ش له به ر که م هینزی کارم بۆ نا کر ی. ناهومید نیم. به لکو توانیم زۆر شتی دیکه ی لی زیاد بکه م به لام دلنیام قه ت ته واو نابی».

با ئه وه شتان بۆ بنوسم ئه م رۆژانه ده سنووسی کم دی به سه رهاتی چه ند شاعیری کلۆلی کوردی نووسی بوو. هیندیکیان دناسم و ده زانم درۆی چۆنی بۆ هه لبه ستوون. منیشی به سه ر کرد بۆ وه. پروام پین بکه ن ئه م نووسه ره به ریزه هه رگیز منی له نزیکه وه نه دیوه و نامناسی. که چی نووسیویه تی «هینمن له زمانی عه ره بیدا زۆر شه زایه». ئه وانهی ده مناسن ده زانن من عه ره بی هه ر نازانم. بیرم کرده وه به زیندی سه ری ئاوام له باره یدا بنوسن ده بی که لاقم درێژ بۆ وه چ بنوسن؟

هه لم بۆ هه لکه و تووه وه لامی ره خنه گریکی ورد و باش بده مه وه که گو تی: پاشما وه ی گیانی چینایه تی لیت نه گه راوه له پیتشه کی تاریک و رووندا ناوی ژنه که ت بنوسی. ره خنه یه کی یه کجار ورد و به جی بوو کورد گو توویه تی: «خوویه کی بگری به شیر ی ته رخ ی نا که ی به پیری» ئیستا ش نه چوه بچن ژنه که م ناوی «ئایشه» یه یادی به خیر.

۱۹۷۷/۱۰/۲۱

كورد بۆ گشتى شاعيره؟

ئەم جيهانگەر، رۆژھەلاتناس، جوغرافيازان، مېژوونوس و تەنانەت فەرماندە دلرەق و خويىن خۆرانە و دىپلوماتە فيلەزان و چاونەزيرانەى بۆ ھەر مەبەستىكى زانستى و ھەر كارىكى لەشكرى و سىياسى رىيان كەوتۆتە خاپورە ولاتى كوردستان، ئەم مەلبەندە سەير و سەمەرەى جيهان و كوردى لىقەوماو، زۆرلىكراو و پاشكەوتويان ديوە و ناسبوە و چاك و خراپ، راست يا درۆ، دوژمنانە يا دۆستانە شتىكيان لەسەر نووسبوە و ھەموو لەسەر ئەم دياردەيە يەكدەنگن كە «كورد گشتى شاعيره».

من ناوئيرم وا بەراشكاوى راى خۆم دەربىرم و وشەى گشت بەكاربىنم، بەلام دەوئيرم وەباليان بۆ بكيشم و بلتيم راست دەكەن و كەم كورد ھەيە شتىكى بەناوى شتير نەگوئىن تا خەلك پىتى نەبىژن «شەندە لە مەندە كەمترە».

نابى و بەساكارى برونينە ئەم دياردەيە. رەنگى ھەروا بەخۆرايى نەبى كە كورد ئەوئەندە شتير دۆستە. ئەم دياردەيە پەيوەندى دەگەل مەلبەندى ژيان و چلۇنايەتى بارى ئابوورى، سىياسى و كۆمەلايەتى و فەرھەنگى دانىشتوانى كوردستاندا ھەيە.

راستە كوردستان گەرمەسىرى قاقر و كرال و پروتەن و دەشتى بەيتوون و بىروون و كاكى بەكاكى، بى ئاو و كەم باران و دزىبوشى ھەيە. بەلام بەشى ھەرە زۆرى ئەم مەلبەندە، جوان و دلگر و ھەست بزوينە. چيا سەربەرز و گەردنكىتەشەكانى كوردستان كە دونديان دە جەرگى ئاسمان چەقبو، سەرنجى ھەموو رىبوارىك بۆ لای خۆيان پادەكيشن، ئەم كەلە پىباوانەى لە گىيانى خۆيان ببوورن و بەچنگە كركە بگەنە ترۆپكى ئەم چىبايانە، گەوالە ھەوران لەژىر پىتى خۆياندا بەدى دەكەن. ھەواى سازگار و بى خەوش و ئاوى زولال و سارد و روونى ئەم كوتىستان و كەويانە، نوالە زەنوئىرەكان وا دەخەملتىن، گولە جوانەكان وا دەپشكوئىن و گىاوگژى مىرگە بژۆينەكان وا تىك دەچرۆئىن كە باشترىن شاعىرىش لە ھەسفى ئەواندا دادەمىن. خۆ باسى ھۆبە و ھەوارى باسەفا، شمشالى شوان بگرە و بەردەى كابانى نازدار و شەنگەبىرى كىل گەردن لە داوئىنى كوتىستان، كوا بەزمان و قەلەم تەواو دەبى، سىرەى سەقر و ھەلۆ، قاسپەى كەوى كورادە خواردوو، ورىنگەى بولبولى سەرمەست، جىرەوى چورە و چۆلەكە، مۆسقىيايەكە كە كوترايش لە بەزمى بەھار بى بەش ناك، لىر و جەنگەلى كوردستان بەو ھەموو زولمەى لىتى دەكرى ھىشتا فىنكاىى دلانە، كىلگە و دەشت و كانىاو و رووبار و زى و زناوى ئەم ولانە وشكەسۆفیش دەخاتە

گۆرانى چ دەگا بەشەوگەرى دلتەرى سەوداسەرى دەنگ خوش.

زارۆكى كورد دەگەل ھاوئىرا سەر پشتى لانك و بەدەسرازە پىچرا و سەرسىنگەى پى دارا، گوئى بەناھەنگى بلاوئىنى لایى لایى داىكى زەحمەتكىش و ھەژارى كورد رادى. كە گىيانى لە چەنگ نەخوشى مندالانە كە بۆ خۆتان دەزانن چۆن كۆريان لەبەر داىكان دەرفىنن رزگار بوو، زمانى بە «خلوور بلوور تەكامە» رادى كە گەورەتر بوو چ كچ بى و چ كور لەنىوزىل و زال و پەين و پال «حىلانە» دەكا و دەلى: «ئەمن و تۆ مندالین، بەجووتەى دەسماىن، لەنىو پەين و پالین» ھەر دەستى دارى گرت، دەچىتە بەر دەسلەوەر، بزن و مەرى شەل و نەخوش و ئەم بەر ئەوبەر شەرە بالۆرە دەكا.

كەم كچى وا ھەيە كە گەبىشتە دەوروبەرى خۆناسىن بچىتە بەر ئاژەل، ھەرچەند بوختانى ناكەم بەچاوى خۆم دىومە قەيرە كچ نەك ھەر بەرۆژى روون بەلكو بەشەوى تارىك چۆتە بەر مەرى و شپۆخوار و شەوئىنى داو و ئاخىرى مەرى باوكى لەچەرى لەسەر ھەوشە بەجى ھىشتوو و رەدواكەوتوو. بەلام شتى وا كەم ھەلەكەوى. وەنەبى كچ كە نەچوو بەر ماللات بەسەستەو، نەخىر شىياكە رشتن، ھەوشە مالىن، تەپالەكردن، لىژەدەو لىدان و دەوئەلان دانان كارى ھەرە سووكنى، دەسكەنە، كىشە، گىرە، خۆيان مالىن، بالەكەو و گىژەو دەگەل باب و برايان دەكا. مەرى بزن و مانگا دۆشین و پەنىر كوشىن و لۆرك و شىرۆژ كولاندنەو و مەشكە ژاندىش دەگەل داىك و خوشكان فىر دەبى. ھىشتا ئەستىرە بەئاسمانەو ھەن ھەلەدەستى و ماستى جمك لە مەشكەى گاوس دەكا و وەبەر گورمانى دەدا و بەو ھالەو دەس لە شتير ھەلناگرى و پىتى ھەلەدەلى:

مەشكە بژى بەيانە
شەدە رەشمان ميوانە
قەدرى لەسەر چاوانە
مەشكە سوورىم نەژاوە
وەكەف و رۆن گەراوە
كبابانم لى تۆراوە
مەشكەم مەشكەى مانگايە
لۆلەپ لە دار خورمايە
شلقەى گەييە بەغدايە
مەشكەم مەشكەى گارەشى

ههلمان دا له گاهه شی
مهشکه مهشکه ی له بلیندی
له ده رکی دهوله مهندی
له خرینگه ی بازبیهندی

نهم شیعرا نه و زور له وانهش جوانتر دهلی تا مهشکه دهژی و بهر مهشکه رډ دهکړی، نهم
کیژ مهشکه ژینه دهگاتې، باوکی یا ژن بهژنه ی پی دهکا و یا شیربایی ودردهگری، نوشی
گیانی نه بی، رهنجی بویه کهم جار شوی خه نه بهندان دهسته خوشکان خاوتی بکه نه وه و
چلک و چه پوری له لاق و له تهر و مهچک و زندی دامال و بهقه ولی خویان بیرازینه وه
و تارای سووری پی دادهن و که بووکنی هاتن بیبهن. دیسان شیعر سهره له داده اتوه و
شایه ر دهلی:

نایه ته دهر نایه ته دهر، بووک یاخییه و نایه ته دهر
له چیمه نان، له چیمه نان، بووک یاخییه و نایه ته دهر
دایکی بووکیم دهکورکینی، بووک یاخییه و نایه ته دهر

مانگی ههنگوین و شتی وا که له شاران نیستا باوه له لادی نییه، بووک نهوپه پری سی
رژان له کاروباری مالتی مه عاف دهکړی، دووباره، سهوه ی ریخ رشتن، لوله پ و دوزه نگی
مهشکه، ویزبنگی گپزه و له خزمه تی دان، سهرباری نهوه پرته و بوله ی خه سوو، تهوس و
لاتاوی دش و چه موله ی هیوه ژنیسی دپته سر، دیسان بووکی تازه په نا دهباته وه بو
شیعر که پیویست ناکا نمونه یان بینمه وه.

هینده ی پی ناچی نهویش ده بیته دایک و به منداله که ی هه لده لی، به پیی ته مه نی ناوی
دهگوری: دید، خات، یای، پوور، دایکه و نه نه ی پی دهگوتری. نهو کچوله ی حیلا نه ی
دهکرد و شیعی به پیکه نینه وه دهگوت که کوریان به نیجباری دهگرت دهردی دلی خوی
به شیعر دهکا و دهلی:

هه لنه گری هه ی هه لنه گری له په هله وی زولم و زور
ره بی شاپوور شای بری هینامه نه حمه دی کور
یا:

کورم گه وره کرد به قهندی شاری
رهزا شا بردی له بو نیجباری

ته نانه ت که زور پیر بوو له شینگایاندا شینگیری دهکا و به شیعر به مردوو هه لده لی:
خه لکی به تالانی دهچوه، مهره، بهرانه، یهخته یه، شهکه، نه من به تالانم چوته وه به ژنی
باریک و قه دی زراو و چاوی ده به له که.

که و ابو ژنی کورد دهگه ل شیعر دهژی تا گله بانی چاوی دهکړی. ههروه ها نه م کوره ی که
به مندالی دهگه ل کیژکه حیلا نه و شه ره بالوره ی دهکرد که دهستی پاشباری گرت و توانی
هوکانیک و سه ره وه بدا ده که وینه زه حمه ت کیشان. به دهنگی به رزی خوی و باوک و
باپییری گاره ش و گابه ش به نه قیزه تییان دهوه ژنی و دهلی: باره، خه ته، هه لینه هوه ره
به قوریانت بم، که گای وچان دا دهنگی خوش بی یا ناخوش گورانی دهلی:

بریا دهرزی بام تیژ و ته نک بام
دهروازه وانی سینگ و مه مک بام

هه واکه ی دهگوری و ده بیژی:

هه لم گرن نه و بهر نه و بهر
ببهنه ماله باب نوکهر
شینم بو بکه ن شه ده به سر

دهیکاته نایشیل مامان و دهلی:

به هه وران به هاره
ده بخوین کولاره
یار کوله م لی دیاره

چەند نوکتەيەك لەبارەى مێژووى ئەدەبى كوردىيەوه

پۆرژىكى هەرە گەرمى هاوینی مەهاباد بوو، دەگەڵ كۆنە دۆستىكى خۆشەويست، قسە خوش، خۆپن شیرین، رەزا سووك و ئەدەبدۆست و لێزانم دانیشتبووين، كەس ئاگای لە دلى كەس نىيە. منیش نەمدەزانی ئەم دۆستەم كە ماوەيەك بوو، بەكتریمان نەدییوو چەند بەدیداری من شاد بوو. بەلام من بەدیتنى ئەو، دلەم فێنك بۆوه، كۆل و كۆى دەروونم دامرکا و خەم و پەژارەى چەند سالى تەمەنم رەوى.

لە ژووهرە گەرمەكەمدا كە هەرگیز پانكە و كۆولپىرى بەخۆوه نەدیوه، لە تەنیشت يەك دانیشتین و گەرمى قسان بووين، قسەمان لە گرانی، كۆپین، لە كەسادى بازار، لە نەفرۆشانى هیندیك شت و لە رمپین و برەوى شتەكانى ديكە نەكرد. باسى ئەنگران و هەلمسان و دەولەمەندبوونى بەعزە كەسىك و دامالان و هەژارارى و نەدارى بەعزىكى ترمەن بەزاریدا نەهات. تەنانەت لە جووت و گا، جۆگە و جۆمال، بەند و بناوان، باخەوانى و شوانى و گاوانى كە تا رادەيەك سەرمان لێ دەردەچوو نەدواين.

ماوه تەنگ بوو، پۆژ درەنگ بوو، دەبوو زوو لێك جوێ بىنەوه. بۆ بىستنى ئەو چەشنە قسانەى لەسەرەوه باسمان كرد ماوه زۆره، روو لە هەر شوپین و مالىك بكەى باس هەر ئەو باسەيه.

دەسمان كرد بەباسى ئەدەبى. چ بكەين هەردووكمان ئاشق بووين، نەخۆش بووين، نا نا گیل و گیل بووين! كەسىك وەك ئیمە نەخۆش و ئاشق و گیل و گیل نەبێ، دەزانێ شیعەر و شاعیرى و ئەدەبدۆستى لە كوردەواریدا بەهیچ دەور و زەمانان نەبۆتە نان و ئاو. بەتایبەتى بۆ ئەو دوو كەسە جگە لە ئاوارەيى و دەربەدەرى و چەرمەسەرى چ سوود و قازانجى نەبووه.

با فېش و درۆ و دەلسە نەكەين، ئیمە ئیستاش مێژووى ئەدەبىيەكى ئەوتۆمان نىيە جىي متمانه بێ. بۆ ئۆنۆنە نالى شاعیرى گەورەى كورد رەنگی دیوانەكەى لە هەموو شاعیرىكى تری كورد پتر چاپ كرابێ. بەتایبەتى مامۆستا مەلا كەرىم و كۆرەكانى ئەوپەرى زەحمەت و رەنجیان لەسەر دیوانەكەى كیشاوه و ئەوئەندەى هیزیان پێ شكاوه شیعەرەكانیان شى كردۆتەوه، بەلام بۆ ناساندنى خۆى هیچ بەلگە و سەرچاوهیەكى پروا پێكراومان گیر نەكەوتوو. بەراستى من بۆ خۆم زۆر سوپاسى ئەو باوك و كۆرانه دەكەم.

ئەگەرچى لە هەرەتى لاوهتیهوه خەربكى تیگەيشتنى شیعیرى نالى بووم، بەخۆبندەوهى

كتیبە بەنرخ و نایابەكەى ئەوان پتر مانام لە شیعەرە وردەكانى هەلكراند. ئەوى هیشتا تارىك ماوهتەوه و بەوتووێژى كاك عەزیز و شیخ تەهاش رووناك نەبۆتەوه، ژيان و سەرگورشتەى ئەم شاعیرە مەزنەيه. ئەگەرچى دەلێ: «لێوى تۆ ئاوى بەقا من خدرم» من دوولم ناوى خدر بووبێ. چونكە بۆ ئەو كەسەى كە شاعیرە سەد داوى ناوئەتەوه. ئەوى شاعیریش بێ دەزانێ ئاوى ژيان و خدر پێكەوه پەيوەندیان زۆره و بە چى دیارە ئەوهش يەكێك لەم داوانە نەبێ كە ناویەتەوه. گریمان ناوى خدر بووبێ، باوكیشى ئەحمەد شاوہیس بووبێ، ناوى داىكى چىيە؟ كام قورئان و كتیبى پەرزەردمان لەدەس دا، نەك پۆژ و مانگ بەلگە سالى لەدايكبوونى ئەويان لەپشت نووسرابێ؟ دەزانین لە كوردستانى ئازیز تەرەبووه، سەرى خۆى هەلگرتوو و رۆیشتوو. روونە بەخۆشى خۆى نەرۆیشتوو چونكە بەئاشكرا دیارە زۆرى پەرۆشى ولاتەكەى بووه. جگە لەم دوو شیعەرەى كە تاسەى خۆى بۆ دیتنەوهى ولات و دیدارى دۆستان تیدا دەرپرويه لە شیعەرە ئامال درێژ و پڕ سۆز و كۆلەكەيدا:

قوربانى تۆزى رێگەم ئەى بەدى خۆش مروور

ئەى پەيكى شارەزا بەهەموو شارى شارەزور

ئەوپەرى هەست و سۆز و پەژارەى خۆى دەرپرويه و سەلماندوويەتى دەردى غوربەت چ دەردێكە؟ لەم دوايانەدا بۆتە باو و دەلێن و دەنووسن لەو قەسىدەدا كە نالى بۆ سالمى ناردوو وەى گوتوو. بەلام چۆن دەتوانن بەسەلمێن ئەم شیعەرەى بۆ سالم ناردوو؟ دیسان تەماشای شیعەرەكە بكەنەوه بزنان نالى تا قافیە مەوداى داوه باسى شارەزور، بەتایبەتى سلیمانى خۆشەويستى كوردوو، تەنانەت ریشى زوورى كاكە سووریشى لەبیر نەچۆتەوه. بەلام ناوى سالمى نەبردوو كە وا بوو، ئەوه سالمە ئازایەتى كوردوو و جوابى نالى داوئەتەوه. بەلێ بەراستى ئازایەتى كوردوو: يەك وێراویەتى جوابە جەنگى نالى كوردوو كە كارى هەموو كەس نەبووه و پایەى شاعیرى خۆى بردۆتە سەر، دوو، پەژارە و داخى دلى لە نەمان و بنەپر بوونى بنەمالەى بابان دەرپرويه و سێ ئازایانە زولم و زۆرى بلحە پۆمییانى روون كردۆتەوه و چەند بەكۆل و سۆزەوه دەلێ:

زستانی ئەووەلێن بوو، دریا بەرگی شیخ هەباس

رۆمى ئەوئەندە شوومە، لە شەخسیش دەدا زەرەر

دیارە سالم ئەو شیعەرەى ناردوو بۆ شام تا بەدەس نالى بگا. بەلام ناخەقم نییە بلێم بەچى دیارە نالى نیشتهجىي شام بووه؟

«بۆمولكى شامە نامەيى من سوويى نالیيە»

ویندهچی ئەو وهخته نالی له شام بووی. بهلام چوونی نالی بۆ ئەسته مبول جیگای گومانه، چ دهگا بهودی لهوی ژنی هینابن و ژیانن رابواردین و ههر لهوی مردب و له فلان گۆرستان نیترا بن، گومانی تیدا نییه نالی چۆته حج و زیارهتی مه دینهی کردوو و شیعرناس دهزانن و تیدهگا چۆنی به بیابانی بیروونی بئ تاو و گیای عه ره بستان هه لکوتوو، چۆن سه نای خوا و خوشه و یستی خوی به جی هیناوه و دهگه ل ئەوه شدا چهند مه زلومانه و هه ژاران و کوردانه چاره رەشی و بی بهشی کوردایه تی خۆی ههر له بیهر نه چۆته وه و ده لئ: «کوردی دهوری شاره زوورم».

زۆر دوور رۆیشتم. بۆ باسی حه ریق ئەو شاعیره مه زنه که مه کته بی شیعی نالی هینا موکریان و له مه لئه نده ههر کهس شیعی کوردی گوتوو یا ده لئ بئ ئەم لاو ئەولا لهوی فیرووه، نه کهم؟ تا ئیستا چی لئ نووسراوه و گوتراوه به که لک بئ؟ من بۆ خۆم له سه ره ئەو شاعیره گه وری که غه زه لی وهک:

هینده بیزاری که زانیومه به زاری نایه وه

دوور له بالا کهت سه رینی نا هوم ی دیم نایه وه

یا:

چاوه کهم دوینن له گولشه ن گول به عیشه خۆی نواند

نهک نهک گیر بم، به مه رگی تو قه سه م هیچ نه مدواند

گوتوه، ههر ئەوه نده ده زانم، ناوی مه لا سالح بووه، نیزی که ی چه رخی که له وهی پیش له و دیورا هاتۆته ئەم دیوه له خانه قای لووسا وکان یا خانه قای شیخی بورهان گیر ساوه ته وه و زۆری عاقیده به شیخ بووه. نازانم له کوئ، بهلام له سه ره شیعی ریک «ئیعزامولولک» - فیئودالی مه شهوور - ریشی لووس تاشیوه. ئەوه بۆته هۆی ئەوه بیته سابلاغ و بیته مه لای مزگه وتی حاجی سه ید هسه نی خزمی خۆم. ئەو که سانه ی چل په نجا سال له وهی پیش چاویان به و مزگه وته که وتب، دهگه ل من ئەگه ر بلیم برسیا به تی و هه ژاری و ناچاری نه بووا هیچ کۆلکه مه لایه کیش به پیش نوژی ئەم مزگه وته رازی نه ده بوو. ره نگبئ پیش سالی ۱۳۲۸ی کۆچی که سالی وه فاتی شیخه، مردب و له گۆرستانی مه لا جامی نیتراوه و ههر خوا ده زانن ئیستا گۆره که ی بناخه ی خانووی کام موسلمان بئ. خوا بکه م لای سه رووی هال یا میوانخانه بئ و نه کرابیته حه مام و شتی وا.

مه هابادی ئیمه تاقه شاعیری کی به ناویانگی لئ هه لکه وتوو که خه یابانی کی خوشیشی به نیوکراوه، ئەوه جیگای شانازییه. من با خۆم مندال نه که مه وه. زۆرم له و که سانه دیون که

شاگردی مه کته بخانه ی وه فایی بوون. بهلام کۆنترین دیوانی ده سه خته تی وه فایی له به غدا سه ری هه لدا و مامۆستا قه ره داغی زۆری نووسی و که می له سه ره ژیان و مردنی وه فایی زانی. ئەگه ر گوتم تاقه شاعیری مه هاباد میرزا ره حیمی وه فایی بووه، تا ئەو جیگایه ی من بزانه ئەو شاره دلگه ر جوانه، قه ت شاعیرگر نه بووه. چهند غه زه لی کی میرزا سه لیم ناویک له کۆنه به یازاندا هه بوون که پیم وایه له بیهر چونه وه. ره نگه ئەو میرزایه ش سابلاغی بووی. دهن شاعیره کانی موکریان وهک ئەده ب، سه ید ره شیدی شه هید، سه یفی قازی، میرزا له تیفی قازی، خاله مین، حه قیقی، سه ید کامیل، هه ژار ئەگه ر له م شاره ش له دایک بووبن، له لادی ژیاون جا بۆیه ده لیم، زمانی کوردی خاوین و ساکار ده بئ له دی فیترین نهک له شار. جا با ئەو شاره، سابلاغی پیتشوو یا مه هابادی ئیستا بئ، که هه تا بلتی جوان په روه ره. جگه له چهند غه زه ل و دوو به یتی نه بئ له شیعه رکانی مه لا حه سامه ددین زیاتر نه مبیستون که خه لکی بۆکان و ده وری بوو. تو خوا که ی ئەو تاقه شیعه ره سه نییه:

لیوی له علی جینیوی دابوو به من

قینی بنیاده مه منیش گه ستم!

که بلتین شاعیری کی ناسک خه یال و باش بووه؟ هیوادارم دیوانی ته وای ئەو شاعیره کۆ کرابیته وه و رۆژیک بکه ویتته به رده ستان.

پتیوست ناکا، من خۆم جحیل بکه مه وه، نیزی گوته نی: له شه شی شه ست رزگار بووم و به ره حه فتا ده چم و ورده هه نگای به ره و گۆر ده نیم. تازه به هیوا نیم جحیلا یه تی بکه م. گوئ سوانان بگرم. به لئ من پیاو بووم که «شاعیری ک» به کویری له برسان و له خه مان عه مری خوی به جی هینا. دیبووم ده زمانی چهند زانا و خوینده واره، چهند کۆمه لئاسه. له پینج خسته کییه فارسییه که ی و قه سیده کوردییه که ی: «شاعیر عوموم که وتنه مه قامات و بۆله بۆل» دیاره که چهند جامیعه ناسه.

ئگه ر ددان به وه دابنیتین که ئەده بیاتی نووسراوی کورد، مه به ستم فۆلکلۆری ئەده بی نییه، ره وتی سه بکه کانی ئەده بی فارسی گرتوو، ناچارین بلتین که م شاعیری وامان هه بوون له سه بکی خۆراسانیدا به قه د «شاعیری ک» سه رکه وتووبن. قه سیده که ی سیلاوی مه هاباد، ئەو قه سیده ی که له زه مانی ده سه لاتی ره زاخانی خوینرێژدا ره خنه ی له ره فتاری ناله باری کاربه ده ستانی ئەو زه مانه گرتوو و به و نیوه شیعه ره دهس پئ دهکا: «مودده تیکه نه فسی حیز حوکه می خراوم لئ دهکا» شاهیدی قسه که من. ره نگبئ ئیستا ش ئەو ناژانانه مابن که به ئەمری شاره بانی ره زاخانی، مه ندیلی مه لایان، شه ده ی لاوان، چارشیوی ژنان،

نیفہ کی رانک و پانتوئل لہ بہرانیان دہسوتاند، فری دہدا، دہدری و دہبری و ٹہگر کہس دیار نہبا بہ بہرتیل رازی دہبوون. کہ مہلا مارف لہ بارہی ٹہواندا گوتوویہ تی:

دہچمہ سہر چۆم و خہ یابان یہک نہ فہس ٹاسوودہ بم
شہ ہرہبانی حازرہ و داوای کلاوم لی دہکا

بج شک ٹہو سجیل نووسانہ زیندوون و ٹہگر ٹہم شیعہرہ بخویننہوہ، تک تک ٹارہق دہریژن کہ بۆ خوینان دہزانن ٹہو سہردہم چوینان خہ لک دہرووتاندہوہ کہ مہلا مارف لہ بارہی ٹہواندا گوتوویہ تی:

سہیری خوشتہر من کہ مہعرووفم لہ نیو ٹہم شاردہدا
تازہ ٹیحسائیہ داوای ٹیسم و ناوم لی دہکا

لہ بیرمہ شہوئیکی لہ دیوہخانی میرزا رہحمہ تی شافیعی، رہحمہ تی خوای لی بج، کۆمہ لیک گہورہ پیوا و شیعہرناس کہ ٹہوی لہ بیرم مابج یہکیان مامۆستای مہزن تورجانی زادہ بوو، تاریفی ٹہو شیعہرہیان دہکرد. کہ مہلا مارف بۆ شافیعی ناردبوو. من بہ ٹہدہب لہ سہر چۆک دانیشتبووم و متہقم نہدہکرد تا گہیشتنہ ٹہم شیعہرہ:

جائیژہی شیعرم لہ تو ناوی مہگرہ باری رہژی
تا سہر و پرووی دوزمن و بہدخواہی توئی پئی رہش بکہم

ٹہو دہم و دہدنگ ہاتم و گوتم ٹہم شیعہرہ مانایہ کی دیکہشی لہ بندا ہہیہ ٹہویش ٹہوہیہ کہ میرزا رہحمہت ٹہوہندہی دوزمن و بہدخواہ ہہیہ کہ باریک رہژیان دہوی تا مہلا مارف پرویان پئی رہش بکا. مامۆستا تورجانی زادہ تاویک مات بوو و گوتی: «ٹافہریم رۆلہ تو کیتی؟» خۆم پئی ناساند گوتی: «لہکن کیت خویندوہ؟» گوتم: «لہ خزمہت مامۆستا فہووی» گوتی: «ٹہوہ بۆیہ شتی وا دہزانی».

بہ لئی مہلا مارف ٹہو کہ سہ بوو کہ بہو ہہموو زانست و ہونہرہوہ بہزگیچک تیر و بہدوو زگان برسی بوو. دواہش کہ مرد و ہک حہریق لہ گۆرستانی مہلا جامی نیژرا و گۆری ٹہویش و ہک گۆری ہہزاران مہلا و سہید و پیواچاک بہدہستی «وہرہرام» تہخت کرا. ٹای ٹہوانہی مندالن قہبرستانی مہلا جامیان نہدیوہ کہ بیجگہ لہوہی گۆرستانی موسلمانان بوو، ہہزاران کیتی میژووی و جوانی تیدا بوون کہ ہہموو موسلمانان شاردیاننہوہ و لہ نیویان بردن. من بۆ خۆم کیتیکم دیبوو کہ نہویکی لوتفعہ لیخانی زہند ہہلی کہ ندبوو و بہخہتییکی زۆر جوان بوو. بہئاوٹم گۆری مہلا مارف لہ حہوشہی مالتیک دابی و گولکاری و چیمہن بی.

پیشہ کییہک بۆ ((پیکہ نیسی گہدا)) ی ہہسہن قزلجی

شہو درہنگانہ، بیتدہنگییہ کی بہسام ژوورہ سارد و سړ و چۆل و ہۆل و نیوہ تاریکہ کہی داگرتووم. لہ خویندنہوہی ٹہم چیرۆکانہ بوومہوہ، لہ حالیکدا کہ کاریکی زۆریان کردۆتہ سہر میتشک و دہمارم و وردہ فرمیسیکیان پئی ہہلوہراندووم. بہ ٹہسپایی دہفتہرہ کہ دادہ نییم. چراکہ دہکوژتینمہوہ، لہ جیگاکہم دہخزیم و چاو لیک دہ نییم بہ لکو سہرخہویک بشکینم و خہم و پہژارہم برہوینم.

کہچی خہیال ہہلمدہگری، دہمبا... دہمبا... دہوہناو دہوہن و رہوہزاو رہوہز بہ سہر بہ فری سہری کویستاناندا، بہ نیوہ دارستان و لیرہ چروپرہکاندا، بہ پیدہشت و گۆر و نہرمانہکاندا، بہ نوالہ زنویر و بژوینہکاندا، بہ بہستینی چۆمی (تہتہہوو) دا بۆ شارہ خونچیلانہ کہی مامۆستا، بۆ بۆکان، بۆ بووکی شارہکانی کوردستان، بۆ کانگای ٹہوین و دلداری، بۆ مہکۆی خہبات و فیداکاری بۆ بہر سہلای سہرداری شہہید، بۆ سہر حہوز و کانہ جوان و بہناویانگہ کہی، بۆ تہماشای بہژن و بالا و خال و میل و چاو و برۆ و کہزئی و ٹہگریجہ و پووز و بہلہک و سہر و شہدہ و شان و دہسمال و قہد و پشتینی کیژہ بۆکانیان، کہ دہستہ دہستہ و پۆل پۆل و ہک میگہلی مامز و ٹاسک بہلہنجہ ولار و ٹاسکہ تاسک دینہ سہر حہوز، و ہگۆزہ سوور و نہخشاوہکانیان بہ ناز لہ کانی ہہلدہدہن و وینہیان لہ ٹاوینہی روون و بی گہردی حہوزہ کہدا جیلوہیہ کی ٹاسمانی ہہیہ کہ فریشتہ و پہری و ہبیر دہ نییٹہوہ شعور و زہوق مشتومال دہکا و ہہست و خہیال دہ بزوینی.

گویم لہ دہنگی ٹہو مندالہ رہزا سووک و بژۆز و رووتہ لہ ہہلوہ فرۆشانہ دہ بی. کہ تہبہ کی ہہلوہ دہگپرن و بہہوایہ کی خویش پئی ہہلدہ لین و ہاوار دہکەن:

ہہلوای تہن تہنانی، ہہتا نہیخۆی نایزانی

لہ جیگاکہمدا ٹہم دیو و ٹہودیو دہکەم. بہناہومییدیہوہ ہہناسہیہک ہہلدہ کیشم و لہ بہر خۆمہوہ دہ لیم، خۆزگہ و ہہزار خۆزگہ منیش وا پیر و کہ نہفت و شہکەت و کہلہلا نہدہبووم. ٹہوہندہم ہیز و گوپ و تین و توانا دہما تا پر بہ ٹامیزم لہو چیرۆکانہ ہہلگرتبا و بہہموو شار و لادی و کوچہ و کۆلان و خہ یابان و باژیری کوردستاندا گہرابام و یہک بہخۆم ہاوارم کردبا:

خہ لکینہ ٹہگر شتی لہ ہہلوہ شیرینتر و لہ گولالہی نوالان بہ بۆن و بہرامہ ترتان دہوی

وهرن، وهرن بخویننهوه، بخویننهوه تا ئاهی خوشتان له دل و دهر وون بگهړی بخویننهوه تا تامه زروییستان بشکێ، بخویننهوه تا کول و کۆتان دابمکێ، بخویننهوه تا کۆمه له که تان باشتر بناسن و له دهر و نازاری بگهن. بخویننهوه تا پتر شاییتان به زمانه که تان بێ. تا نه بخویننهوه نازانن قه له می سیحراوی مامۆستا قزلجی چ شویننه واریکی به نرخ و بێ وینهی خوێلقاندوو. بیری ورد و خه یالی بلیند و ههستی ناسکی ئەم نووسه ره بلیمه ته چ نمونه یه کی ئەده بی به رزی دارشتوو و په نجه ی به هیز و رهنگینی ئەم هونه رمه نده گه و ره لیزگه یه کی چۆنی له دوو و گه و ههر و مرواری نایاب بۆ هۆنیوه؟

له موکریان باوه ده لێن: «بنه ماله ی قزلجی وه ک بێچوو مراری وان ههر له هیلکه هاتنه دهر مه له وان». مه به ستیان ئه و به ئه و ی له م بنه ماله بێ، ههر له مندالییه وه زانا و بیته لئه. به راستیش ئەم بنه ماله به رتزه گه لیک رۆله ی بلیمه ت و زانی لئ هه لکه و توه، که بێ ئه و ی بۆ خو یان ویستیان ناوبانگی زانست و هونه ریان له دنیا دا بلاو بۆته وه.

مامۆستا هه سه نی قزلجی رۆله یه کی هه لکه و توه ی ئەم بنه ماله گه و ره یه، که مایه ی شانازی نه ته وه که مانه. ئه و رتیزی باوک و باپیره کانی نه گرت و رتگیه کی تری هه لبژارد و، له باتی خزمه تی ئاین، که رتگی باوک و باپیره کانی بوو. خزمه تی ئەده بی و نه ستوگرت ئه ویش چ ئەده بیکی؟ ئەده بیکی به رزی کۆمه لایه تی.

یه کیک له سیاسه ته شوومه کانی ره زا خانی په هله و ی له ماوه ی ده سه لاتی ره شی فاشیستی خویدا هه ولئ بێ و چان و بێ ره حمانه بوو بۆ تواندنه وه ی گه لی کورد له کوردستانی ئێراندا. بۆ جیبه جی کردنی ئەم مه به سه ته شه بیتانییه، داب و شوین و جلو به رگ و ئەده ب و زمان و مۆسیقا و سه مای کوردی به سه ختی قه ده خه کردبوو.

به للام به و هه موو هیزه شه بیتانییه وه. نه ک ههر کوردی کۆلنه دهری بۆ نه به زی و دهرۆستی نه هات. به لکوو ئەم سیاسه ته و ئەم زه بر و زه نگه بوو به هو ی راپه رینیکی به رینی فیکری له کوردستاندا.

هه زاران پێچ و یشتین و رانک و چۆخه و په سه ته ی پیاوی کورد و شه ده و هه وری و ده سمال و کۆلوانه ی ژنی کورد دریا و سووتا، به للام جلو به رگی کوردی وه ک سونه تیکی میلی له هه ر ماوه.

له قوتابخانه و ئیداره، ته نانه ت له کووچه و خه یابان هه زاران کورد به تاوانی کوردی گوتن گیران، نازاردان و سووکایه تییان پێ کرا. به للام زمانی کوردی وه ک سه رمایه ی

نه ته وایه تیمان هه ر پارێزرا. کورد نه تاوه و نا پروو تکاوی و ریسوایی میژوو بۆ پۆلیسی ره زاخان مایه وه.

له و سه ره ده مه تاریک و تنووک و ئەنگوست له چاوه دا له مه لبه ندی موکریان بۆ به ره ره کانی ده گه ل سیاسه تی تواندنه وه ی کورد، کۆمه لیک نه یینی له زانیان و رووناکبیران و گه و ره پیاوانی کورد به رابه ریی مامۆستا مه لا ئەحمه دی فه وزی، سه یفی قازی، پێشه وای نه مر، قازی بۆکان شیخ ئەحمه دی سرپلاوا و گه لیک تر له رووناکبیری ئەو سه ره ده مه پیک هاتبوو که ئامانجی ئەساسی و هه ره گه و ره یان پاراستن و په ره پێدان و بووژاندنه وه ی زمان و ئەده بی کوردی بوو. کتیب و رۆژنامه ی کوردییان که له عێراق بلاو ده بوونه وه به زه حمه ت په یدا ده کرد و به ئیحتیاته وه به سه ر لاوانی پروا پیکراودا بلاو ده کردوه تا فیری کوردی خویندنه وه بێ. ئەوان به تایبه تی مامۆستا فه وزی ده سه ته یه ک لاوی رووناکبیران پێ گه یاندن که له دوا رۆژدا شاعیر و نووسه ری زۆر خزمه تکار و به ناوبانگیان لئ هه لکه وت. یه کیک له ده سه په ره ره کانی و هاو بیره کانی ئەوان کاک هه سه نی قزلجی خۆمانه. که ههر له و ده میرا فیری کوردی خویندنه وه ببوو. ئەوه بوو ده گه ل سایه ی شوومی په هله و ی لاچوو، ته مو مژی چاره ره شی و نه گبه تی کورد ره و ی. وه ک ئەسته ریه کی گه ش و رووناک و پرشنگدار له ئاسمانی ئەده بی کوردیدا دره وشایه وه. لاپه ره ی گۆوار و رۆژنامه کانی کوردی به نووسراوه جوانه کانی خو ی پاراندنه وه.

له سه ره ده می کۆماری دیموکراتی کوردستاندا مامۆستا قزلجی بێ ئه وه ی سینگ ره پێش خا و خو رانی، یه کیک له خو شه ویستترین نووسه ران و نیزی کترین دۆستانی پێشه و قازی موحه مه دی ئەده بدۆست و هونه ره ره وهر بوو. بێجگه له وه ی له رۆژنامه ی کوردستان ئۆرگانی حیزیدا ده ی نووسی سه ر نووسه ری گۆواره جوانه که ی هه لاله ش بوو.

پێشه و له ئاخیرین رۆژانی ده سه لاتیدا خه ریک بوو مامۆستا قزلجی و چه ند شاعیر و نووسه ری لاو و تازه پیکه یشتوو بنی رتته ده ره و تا به قه ولی خو ی چاو و گو ییان بکرتته وه و شتی تازه فیرین. به للام به داخه وه نه گه یشت و ئەم ئاواته شی وه ک زۆر له ئاواته پیرۆزه کانی نه هاته دی.

وه ک ئیستا له بیرمه و تا گله بان ی چاوم ده که ن له بیرم ناچیتته وه. رۆژیکی سارد و سه هۆل به ندانی مه هاباد بوو، خۆم کوزوو کردبوو و به په له دهرۆیشتم جیگایه کی گه رم و گو ر ببینمه وه. ته ماشام کرد پێشه و له به ر بیتلاکه ی هاتو چۆ ده کا و رۆژنامه ی کوردستانی

به دهسته و ديه و يه كيتك له نووسه رانی رۆژنامه كهی له لایه. خهريك بووم فیزمالکی بدهمی و خۆم ببویم. دیتمی و بانگی کردم. هیتستا دووربووم فهرمووی «دیوته ئەم قزلجییه چۆنی نووسیوه؟».

زانیم مهبهستی ئەم پارچه ئەده بییه جوانه یه كه قزلجی له م ژماره یه دا نووسیویه. گوتم: «به لئێ دیومه و به راستی چاکی نووسیوه. کاکي نووسه ره لئێ دایه و گوئی: به لئێ چاک ده نووسی به لام كه م ده نووسی. پیتشه وا بزه یه کی هاتئ و سه ری پاوه شاندا، ئەم دوو شیعه ری سه عدی خوینده وه:

خاک مغرب شنیده ام که کنند

به چهل سال کاسهء چینی

صد بروزی کنند در بغداد

لاجرم قیمش همی بینی؟

که خوالی خوشبوو مه لا مسته فای سه فوه ت ئاوی کردوه به کوردی:

بیست و موه کهوا له رۆژه لاتا

به چل سال ئەیکه نه یه ک کاسه چینی

له مه رده شت ئەکه نه سه دی به رۆژی

بۆیه قیسه تی وایه ئەیبینی

دیسان رووی له من کرد و فهرمووی: «بریا زۆری و امان هه بان» و پیتش ئەوهی من جوابی ده مه وه بۆ خۆی گوئی: «ئه گهر بۆ خۆمان بین زۆری و امان لئێ هه لده که ون».

داخی گرانم زۆر زوو هیلانه که مان لئێ شیوا، سایه ی ئەو پیاوه نیشتمانی به روه ر و ئەده بدۆست و هونه ر په روه ر و قه درزانه مان له سه ر وه لاکه وت.

قزلجیش وه ک زۆر له نووسه ر و شاعیره کانی کورد بئێ ئەنوا و بئێ داشدار و دلسوژ مایه وه و له ده س زۆلم و زۆری ریتیم ئاواره و په ربه وه هه نده ران بوو.

هه ر بۆ خۆی ده زانی له م ماوه دوور و درێژه ی لیتقه ومان و ده ربه ده ریدا چهن تال و سویری ژبانی چیشته وه، چهن دی سه رما و گهرمای دنیا دیوه، چهن دی په ند و گۆلمه ز به سه رها ته وه. چهن گه راره و ئازار دراوه، چهن هه وراز و نشیوی پیاوه و ئەم دیو ئەودیبوی بئێ کراوه و بۆ په یدا کردنی پاروه نانیکی بئێ منه ت ناچار بووه به و ده سه ته وه ستانیی خۆبه وه، کاری چهن سه خت و گرانی به ده نی بکا و سه ر بۆ نا که سان شوێ نه کاته وه.

مامۆستا له کۆری خه باتدا قال بووه، خاراوه و له کل هاتۆته ده ر. له وه هه موو کویره وه ری و ده ربه ده ری و چه ره سه ربه یه، شت فیر بووه، زانستی به ره و ژوورتر چووه. ته جره به ی وه سه ر یه ک ناوه، کۆمه لئێ خۆی باشتەر ناسیوه، هه ستی به ئیش و ئازاری کردوه و ده رمانی بۆ دۆزبه ده وه و بۆته فه یله سووفیکی پسپۆر و نووسه ریکی رنالیست و واقع بین.

پالنه وانانی چیره که کانی قزلجی هه یچ کامیان بۆ خوینده ریکی کورد نه ناسیا و نین. هه موویانی له نیو چین و توێژه کانی کۆمه لئێ کورده واری هه لبژاردوه. کاره ساتی ژبانی ئەوان به کورديه کی ساکار، به و زمانه ی هه موو کورديه کی نه خوینده وار و ساویلکه لئێ حالی ده بی شی کردۆته وه. خوینده ری ورد تی ده گا مامۆستا قزلجی تا چ پا ده یه ک شاره زای زانستی ره وان شناسییه و چۆنی رووحی پالنه وانه کان ناسیوه و چۆته ناخی ده روونیانه وه.

مامۆستا قزلجی کۆمه لئێ کورده واری زۆر باش ناسیوه. خوینده ر له م کورته چیره که نه دا نمونه ی ژبانی ده ره به گیتی چه که ره ق، کۆنه به گیتی بارگین توپیو، شیخیکی ده سپر، ده رویتشیکی زه رک وه شین، جووتیاریکی زۆر لیکراو، باب نوکه ریکی زمان لووس، کاربه ده ستیکی به رتیل خۆری بیگانه، تاجیریکی سووت خۆری ته ماعا کار، جاسووسیکی نیشتمانی فرۆش ته نانه ت، ژنیکی چاره ره ش و بئێ به شی کورد ده بیینی.

خوینده ر پاش خوینده نه وه ی زۆریه ی چیره که کان پیکه نه بن ده یگرئ، به لام چ پیکه نه بینی؟ پیکه نه بینیکی تالتر له که ره.

ئوه ی بۆ کورديه کی دلسوژ جیی داخ و خه فه ته ئەمه یه: که ده گه ل ئەوه شدا زیاتر رووداوه کانی نیوه روکی چیره که کان ده گه رینه وه بۆ سی سال له وه ی پیتش که چی ده بیینی ئیستاش ئالوگۆریکی ئەوتۆ له وه زعی کۆمه لایه تی کوردا رووی نه داوه که ئەم چیره که نه تازه یی خۆیان له ده س بدن.

ئیستاش جووتیار به چه شنیکي نوێ ده چه وسینریتته وه و له به ر زۆری ئیجاره و قیست و سوورسات ده س له زه و یوزاری خۆی هه لده گرئ و روو له شاران ده کا. ئیستاش تونی هه مام پرن له هه ژاره بئێ جیوپیه کان. ئیستاش بازرگانی سووت خۆر و سفته باز، شیخی کۆنه په رست و ده سپر، ده رویتشی فریودراوی زه رگ وه شین له کوردا ستاندا که م نین.

ئیستاش دایک و باوکی کورد بۆ چاری ده ردی منداله نه خۆشه کانیان، ده س و دامیینی

ئامىنە خانى نووشتە نووس دەبن و زۆر ئامىنە خانى بى بەش و چارە پەش ماون كە لە بەر
وەزى نالە بارى كۆمە لايەتى، ھەوەس ناچارىان دەكا بەفېل رەشىد فېركەن نووشتەيان
دەكۆشى باوى.

ئىستاش سەركار رەزايى پاسگاكانى كوردستان لە جەنابى سەرھەنگ ئىجارە دەگرى و
بۆ ئەستاندى بەرتىل و سازکردنى پەلپ و بىبانو حوسىن قولى ھەر بەدەستەو ھە.

خويئەرانى بەرئىز؛ من لەو سەرھەنگ كورئەدا ناتوانم ماموستا قزىلجى بەئىو ھەناسىم.
خوتان كىتەبەكەى بەسەرئىجەو ھەخويئەنەو تا ئەم نووسەر ھەلەكەوتوو ھەناسن و لەبىرى
بەرزى بەھرە وەرگرن.

با تىكرا ھەرمائىشەكەى پىشەوای نەمرمان دووپاتە بەكەينەو و بلىين: «بىر زۆرى
وامان ھەبان».

پىشەكى بۆ قەلای دەم

بەدرئىزايى مېژووى نەتەو ھەى كورد ھەر كارەساتىكى گىرنگى سىياسى و مېژووى، ھەر
روداوىكى كۆمە لايەتى بەرچا، ھەر چىرۆكىكى تال و شىرىنى دلدارى و ھەر شايى و
شىنئىكى گەورە لەھەر مەلەندىكى كوردستان قەوماو، خۆوئ و خۆشخوانە كورە
نەخويئەوار و نەناسراو ھەكان لەسەر كىشى بىرگەى خۆمانە بەزمانىكى ساكار، بەلام پوخت
و پارا و پەسەن و پەوان ھۆندوو يانەتەو و ئاھەنگىكى تايەتى خويان بۆ داناو و پىيان
گوتوو بەيت.

شاھەر و بەيت بىژەكان ئەو بەيتانەيان لە كۆرى دىو ھەخانە مەزان، لە لامىردانى گەورە
پىوان، لە گۆشەى مزگەوتى گوندان و لە چايخانە و كاروانسەراى شاران بۆ خەلەكى تىنو
و تامەزرۆ گوتوو. بەم جۆرە ھەم نەيانەپىشتوو روداو و كارەساتەكان لە بىر بچنەو و
ھەم زمان و ھەرھەنگ و ئەدەبى فۆلكلورى كوردىيان رۆژ بەرۆژ دەلەمەند و دەلەمەندتر
كردوو.

ئەم بەيتانە سنگ بەسنگ و پىشت بەپىشت پارىزان. ديارە بەپىتى جى و كات و
و ھەستايى و ناو ھەستايى شاھەر كەم و زۆر گۆرانيان بەسەردا ھاتوو. زىاد و كەم كراون
وشەى تازە و نوئ و باويان ھاتۆتە نىو و وشەى كۆن و سواويان لى دەراوئىزاو. بەلام
نپو ھەروەك خۆى ماو ھەتەو.

لە سەردەمى ئىمەدا كە جىھان ئالوگۆرئىكى سەير و بەپەلەى بەسەردا ھاتوو. ئىنسان
شەپۆلى ھەوای خستۆتە ژىر ركىف و ئاوەزنگى خۆى و ئاتۆمى قەلشاندوو و لەسەر
مانگ دا بەزىو. ھەرچەند وەزى كوردستان گۆرانيكى ئەوتۆى بەسەردا نەھاتوو و
نەتەو ھەى كورد ھەروا لە كاروانى شارستانىيەتى بەجىماو و تەمومى نەزانى و
نەخويئەواری لە ئاسمانى و لاتەكەمان نەپەيو. بەلام ئەگەر نوورى كارەبا كور دەواری
رەوناك نەكردۆتەو، رادىو و گرام و رېكۆردەر گەيشتۆتە كۆپرە دىبەكانى كوردستانىش
دەتوانىن بلىين تىشىكى زانست ناراستەو خۆ. كوردستانىشى گرتۆتەو.

بەنامەى رادىوكان، ئىستوانەى گرامەكان و شىرتى رېكۆردەرەكان خەلەكان لە بەيت و
باوى شاھەر و ھونەرمەندەكان بى نىياز كردوو. بۆيە مەترسىيە ئەو زۆرە شاكارە
بەنرخەكانى ئەدەبى فۆلكلورىمان وردە وردە لەبىر بچنەو و لەبىر چوونەو ھەشيان زىانىكى
زۆر گەورە لە زمان و ھەرھەنگ و مېژووى نەتەو ھەمان دەدا. ھەرچەند زانايان و

پرووناکبیرانی کورد له هه موو لاره هه ستیان بهو مه ترسییه کردوه و هه کس به پیتی هیتز و توانا و دهرفه تی خوی خه ریکی کوکردنه وه یانن. به لام به داخه وه ده روست نایه ن و پیتشگرییان بو ناکرئ.

یه کیتک له کاره ساته هه ره گه وره و خوتیناوییه کانی میتزووی نوپی کوردستان که پاش دابه شکردنی ئەم ولاته له نیتوان عوسمانی و قزلباشدا رووی داوه، گه مارۆدان و گیرانی قه لای دمدم و شه هیدبوونی ئەمیرخانی برادۆست، خانی له پ زیرین و هاوپه یانان و دۆستانی ئەم سه رداره مه زنه ی کورده .

ئەم کاره ساته ئەوه نده خوتیناوی و به سام بووه، شا عه بیاسی سه فه وی شای خوتینپیتز و پیاوکوژی ئییران، ئەوه نده ی رق له نه ته وه ی کورد بووه، ئەوه نده زالمانه و زۆرداران ه ده گه ل ئەم نه ته وه بی ده ره تانه جوو لاره ته وه. ئەوه نده ی خه لک کوشتووه و ولاتی خاپوور کردوه و ژن و مندالی به دیل بردوه. ئەمیر خانی ش ئەوه ند پیاوانه راپه رپوه و ئازایانه وه ده س هاتووه و سه ری بو شوژ نه کردۆته وه و به رگری کردوه و ئەوه نده مه ردا نه شه هید کراوه که رابردنی زه مان نه یتوانیوه توژی فه رامووشی له سه ر ئەم کاره ساته دابیتزی و له پیتش چاوانی ون بکا.

شایه ر و خوشخوانه کان ئەم کاره ساته یان به شیه ی جوړبه جوړ کردۆته به یت، لک و پۆپیان لی کردۆته وه و شاخ و بالیان لیناوه. له هه موویاندا دوو شت له پیتش چاو گیراوه: ئازایه تی و خوړاگری ئەمیرخان و دلره قی و بی به زیی شا عه بیاس.

له نیو ئەم به یتانه ی من له م باره دا بیستوو من هیچیان ناگه نه ئەم به یتیه که زانی گه وه ی ئالمانی «ئوسکارمان» له سه ره تای ئەم چه رخه دا له ره حمان به کری بیستووه و له (۱۹۰۵) دا چاپی کردوه و ئیستا له ده س دایه. له هه موو به یتیکدا خه یالاتی شاعیرانه به سه ر واقعیاتی میتزووییدا زال ده بی. له م به یته شدا ئەمه ده بیندرئ. به لام وا دیاره ئەم به یته زۆر پاش قه ومانی کاره ساته که نه گوترا بی، چونکه ناوی هیندیپک که س له کاربه ده ستانی قزلباش و دۆستانی ئەمیرخان له م به یته دا وه ک خو یان ماونه وه.

میتزوونووه کانی خو مانه و بیگانه ش له سه ر ئەو کاره ساته یان نووسیوه و سه رچاوه ی هه موویان «عالم آرای عباسی» کتیبه به نرخه که ی ئەسکه نده ر به گی تورکمانه .

ئەسکه نده ر به گ هه رچه ند نوکهر و نه ک خورده ی شا عه بیاس و دوژمنی نه ته وه ی ئەمیرخان بووه و داوای په وای ئەو سه رداره مه زنه ی کوردی به لاساری و سه ره پیتی و ته نانه ت نه ک به حه رامی و له ری ده رچوون داناوه و به ناشکرای بی جنیوی داوه و ده لئ: «ئهرکی سه رشانی شای ئیسلام په نایه ئاسه واریان لی بیری» به لام پیاو هه ق بلئ

میتزوونووسینکی یه کجار ورد و وربا بووه و رووداوه کانی میتزووی سه رده می شا عه بیاسی زۆر به سه رنجه وه تو مار کردوون. جگه له وه خوی له گه مارۆدانی قه لای دمدمدا به شداربووه و ناگای له هه موو که یین و به ینیک بووه.

راسته ئەویش وه ک هه موو ده سوپیتوه ندی شایان ریا باز و درۆزن بووه و زۆری ته شی له به ر شا عه بیاس رستووه و به به ژن و بالای ئەو شا به ده فه ر و خوتینپیتزه ی هه لکوتووه و وای نیشان داوه که تاوانی کوردان بووه که دلئ ناسکی خاوه ن شکویان شکاندووه و هه قی خو یان بووه قه تلوعام بکرتین و به و ده رده بچن. به لام ده گه ل ئەوه شدا زۆر زانیاری تیدایه و سه رچاوه یه کی به که لکه بو ئەو که سانه ی بیانه وی له باره ی قه لای دمدم و سالی موکری قرانه که دا شت بنوسن.

کاره ساتی دمدم و موکریان که یه کیتک له به سامترین رووداوه کانی میتزووی کوردستانه، که هه ستی نه ته وایه تیی زانایانی کوردی جو شان دووه، خانی نه مر ئەم هه سته ناگرینه ی چل و چه ند سال پاش کاره ساته که ده برپوه.

له م سالانه ی دواییدا زانی به ناوبانگ و نووسه ری مه زنی کورد «عه ره ب شه مق» چیرۆکیکی دریتی به ناوی قه لای دمدم له سه ر ئوسلوپیتیکی نوئ و باوی رۆژ نووسیوه. نووسینی چیرۆکی میتزووی له میتزه له ناو گه لانی جیهاندا جیتی خوی کردۆته وه. به لام ئەمه یه که م چیرۆکی دریتزه که من به زمانی کوردی له م باره دا خوتیندوو مه ته وه.

به داخه وه من نووسینه که ی ئەوم نه خوتیندۆته وه. چونکه سه رم له خه تی رووسی ده رناچی و کتیبه که ش به خه تی رووسی چاپ کراوه. به لام مامۆستا شوکور مسته فا که ئەم چیرۆکی هیئاوه ته سه ر شیه ی کرمانجی خو اروو و خه تی په سندرکرای کوپی زانیاری ده لئ: «ده ستم له نیوه رۆکی چیرۆکه که نه داوه و هه ر رواله تم گوپیوه».

مامۆستا عه ره ب شه مق به خه یالی به رزی هونه رمه ندانه ی خوی چیرۆکیکی شیرین و پر کاره سات و هه ست بزوتینی خو لقا ندووه و خزمه تیکی گه وه ی به ئەده بی نه ته وه که ی کردووه. سه رتاسه ری ئەم چیرۆکه به تامه پر له هه ستی پیروزی ئینسانی، نیشتمانپه روه ری و گه ل خوشه ویستی.

چیرۆکی قه لای دمدم نمونه ی ئەده بیکی ریئالیستی ره خه گرانه یه که له ئەده بی کوردیدا ئەگه ر بی وینه نه بی که م وینه یه. له لابه لای دپره کانی ئەم چیرۆکه دا په رده له سه ر واقعی نه ته وه ی کورد، به لایه نی باش و خراپدا نیشان دراوه و بو ئەو بیگانانه ی کورد باش نانس زۆر به که لکه.

پاله وانانی ئەم چیرۆکه هیچ کام بو کوردیک نه ناسیاو نین. «شه باب» لایکی کوردی

ئاسایی و په زاسووکه که هه موو پوژئی له پتیباز و کووچه و کولانان تووشی ده بین و قسه ی ده گه ل ده که بین. «دلبر» کچه کوردیکی له بار و نه شمیلانه یه که له هه موو گوند و شاروکیکی کوردستاندا نمونه ی زوره و هیچ وی ناچ خه یالی نووسه ریک خولقاندییتی. زور «هه مزه چاوه شمان» دیون و دواندوون. زور وه ستای نهرمهی و ئاسوری نامرزی پیوستیبیان بو دروست کردوین. زور «ئه سکه نده ره پیره» چیرۆکی کۆبیان بو گپراوینه وه. که م لوی کورد هه یه له دلداریدا شه بابیک نه بی. که م کیژی کورد هه یه بروای به پر و پوچ نه بووی و په نای بو پر و پیریزنان نه بردی و نوشته ی چه ور و شیرینی و دهمبه سی به مه لا نه کردی. چلدانه و شه مۆله ی نه گریته وه. بن پشک و خوشکی پچوکی وه ک (نه نی) مان زور دیون که دیاری و راسپارده ی کاکیان بو ده زگیرانه که ی بردووه.

به راستی ماموستا شاره زایی ته وای له واقیعی ژبانی نه ته وه که ی هه یه و زانیاریه که ی خوی زانایانه و وه ستایانه له لابه لای دیره کانی ئه م چیرۆکه شیرینه دا نه خت و پوخت گپراوه ته وه.

هه وار و بانه مه ر و ناژه لداری، هه ره وه ز و دهسته وا و، له بهر شانه دانیشتن، خوری پشکینه وه، ته شی رستن، لیک کۆبوونه وه ی کچان. ته ون هه لاوه سین، وینه ی مافوره گرتنه وه، مازوو چنن، رابواردن، داوه ت و هه لپه رین. ژوان و دلداری، جووت و گا و کشتوکال و ناشه وانی، نوپژ و تاعه ت، سواری و ته قلله و رمبازی و راو و شکار و نیچیره وانی، نان بده یی و میوانداری، ژن زوره ییان و کچ فرۆشی و شیرایی و هرگرتن، نیشتمانپه روه ری و فیداکاری و گیانبازی، خه یانه ت و بیگانه په رستی و رووره شی، هه موویان به زمانیکی شیرین و ساکار و له جیی خویاندا باس کراون و نرخی چیرۆکه که یان زیاتر کردووه. ماموستا نه له نیشاندانی کرداره باشه کاندا زیده پوویی کردووه و له راستی دووربوته وه و نه کرده وه دزیو و ناشیرینه کانی شارده ته وه. ماموستا له سه رتاسه ری ئه م چیرۆکه یدا تی کوشاوه ئاکاری پاک و کرداری چاک له نیو کۆمه لی کورده واریدا به و پی بدا. ده یه وی لوانی کوردستان راست و پاک و نیشتمانپه روه ر بن و دوست و دوژمنی خویان بناسن. دوستیان خوش بووی و کۆمه ک و یارمه تیی بدن و باربووی لی و هرگرن و دوژمنیان ناخوش بووی و رقیبان لی بی و له سه ره وه نه چن و فریوی نه خۆن هه ره به وه رانه وه ستاوه و ویستویه تی ئوسولی شه ری پارتیزانی فییری شوړشگپرائی کورد بکا و ته نانه ت ئه وه نده له م باره دلسوژی نیشان داوه که ناچار بووه له واقیع دووربیته وه. بو ئه وه ی شوړشگپرائی کورد له شه ری شه ویدا فییری خوشاردنه وه بکا. له شه ری شه مزیناندا رووداو یک ده خولقیینی و هه مزه چاوه شی هیدی و هیمن و دلسوژ که نمونه ی

فه رمانده یه که ی هه ره باش و له سه ره خویه وا تووره ده کا که ناچار بی داگژیته سه ربازیک و لیتی بدا. چونکه جگه ره ی داگیرساندووه!

بیگومان ماموستا لیره دا هیند به ته نگ فیترکرده وه بووه زه مان و مه کانی له بیروته وه. راسته له زه مانی شا عه بباسدا پتی ئه وروپاییه کان بو ئیران کراوه ته وه و ته نانه ت ئه و پادشایه برایانی «شیرلی» وه ک راویژکه ری سوپایی هیناوه ته ئیران و بالیوژی ناردونه ئه وروپا. دوور نییه تووتن که له ئه مریکاوه هاوتوته ئه وروپا گه بییته ئیرانیش. به لام تو بلتی له کوردستان له و سه رده مه دا قه ننه کیش هه بووبن؟ گریمان تووتنیش بووی و قه ننه کیش هه بووبن. خو ره نگیی ماموستاش وه ک من له بیری بی تا ئه م دواییانه کورد به به رد و ئه ستی ناگری هه لده کرد و سه بیله و قه ننه یان ده کیشا و جگه ره هه ره نه بوو. جگه ره کیشان و ناگر هه لکردن بو پارتیزان زه ره ری هه یه و ماموستای مه زن ده یه وی ئه م ئه زمونه به نرخه مان فیتر بکا بویه تووشی ئه م هه له بووه.

به داخه وه ئه م چیرۆکه به نرخه هه له ی وای تیدا هه ن. که به هیچ باری ناکری چاویان لی پپوشری.

چیرۆکی میژوویی ئه سلکی هه یه و هه مووی زاده ی خه یالی نووسه ر نییه به لام نووسه ر شاخ و بالی لی دهنی و لک و پوی لی ده کاته وه. له چیرۆکه سه رکه و تووه کاندا هه میسه ناوی قاره مانه کان و شوینی گرنگی جوغرافیایی ده پاریزرین. ئه و که سه ی چیرۆکی میژوویی ده نووسی. ده بی شاره زایی ته وای له میژوو و جوغرافیادا هه بی تا به هه له نه چی بو به لگه ئیشاره به چیرۆکی «شه ر و ناشتی» تۆلستوی ده که بین. بیگومان ماموستا له من باشته ئه م چیرۆکه ده زانی. چونکه به زمانی رووسی خویندوته وه. ره نگیی چیرۆکی «ئه وه نده قاره مان» زور که م بن. به لام چونکه تۆلستوی مه زن ناگی له میژوو هه بووه و جوغرافیای ولاته که ی باش زانیوه سالی قه ومانی شه ران و ناوی قاره مانه ده رجه یه که کانی و شوینی شه رگه کانی نه گۆریوه و پاراستوونی بویه خوینه ر قاره مانه کانی تریش به قاره مانه ی خه یالی نازانی و رووداوه پچوکه کانی نیو کاره سات که به زاده ی خه یالی نووسه ر نازانی، جیی داخه ماموستای خوشه ویستی ئیمه زور که می شاره زایی له میژوو و جوغرافیای کوردستان و ئیران هه بووه. سه رانه ری چیرۆکه که ی له سه ره خه یالی خوی دارشته وه بویه هه له ی زور زه ق و به رچاوی له نووسینه که دا هه یه.

که سیک بیه وی له سه ره قه لای دمدم بنووسی ناچاره بزانی پایته ختی شا عه بباس ئیسفه هان بووه نه ک تاران، شا عه بباسکی له سه رده می ده سه لاتی ره ش و زوردارانه ی خویدا زور شاری سووتاندن، زور قه لای رووخاندن، زور په وه ی رفاندن، زور ولاتی

خاپوورکردن، ئیسفه‌هانی و ارازانده‌وه، و اناوه‌دان کرده‌وه، که پیتیان گوت: «اصفهان نصف جهان» ئیستاش ئەو خانووبه‌ره و مزگه‌وت و باغانه‌ی ئەو دروستی کردوون و بیانی ناون، جیهانگه‌ران بۆ ئیسفه‌هان راده‌کیشن.

مامۆستا پیتش نووسینی چیرۆکه‌کی میژووی ئیرانی نه‌خویندۆته‌وه، تا بزانی ئەو شا عه‌بباسه‌ی ئەو باسی ده‌کا چ دیوه‌زمه‌یه‌کی خویندۆته‌وه؟ ئەگه‌ر به‌په‌له‌ چاویکی هه‌ر به‌(عالم آرای عباسی) دا گیرابا، که میژوونووسی تایبه‌تی شا عه‌بباس نووسیبویه‌تی، ده‌یزانی ئەو زۆرداره‌ پیاوکوژه‌ نیرینه‌ی له‌ مه‌لبه‌ندی موکریان، له‌ به‌شیکه‌کی گه‌وره‌ی نیشتمان‌که‌مان برپوه و میبینه‌ ورده‌ی به‌دیل برده‌وه.

پیت وایه‌ ئەگه‌ر ده‌یزانی که شا عه‌بباس ئەوه‌نده‌ زۆردار بووه‌ که نه‌ته‌نها هه‌زاران که‌سی کوشتروه و هه‌زاران وه‌جای کۆژاندۆته‌وه، به‌لکه‌ خووشی وه‌جاخ کویر کرده‌وه و له‌ سی کوره‌کانی خو‌ی دووی چا و ده‌رینا و یه‌کی سه‌ربرپوه. تابلۆیه‌کی زۆر به‌سامتر و په‌شتر و نائینسانی تری له‌ شا عه‌بباس ده‌کیشا.

مامۆستا نه‌ک زۆر ناگای له‌ میژووی ئیران نه‌بووه‌ به‌لکه‌ گوئی نه‌داوه‌ته‌ میژوو و جوغرافیای ولاته‌که‌ی خووشی، ده‌نا هیچ نه‌با ده‌بوو بزانی «سلیمان» زۆر پاش کارساتی قه‌لای دمدم دروست کراوه. من به‌ش به‌حالی خو‌م ناوی عه‌شیره‌تی «به‌روودارم» نه‌بیسستوه‌ که مامۆستا ده‌لێ خانی له‌پ زێرین گه‌وره‌ی و ان بووه. بۆ ئەوه‌ی بزانی ئەمیرخان کێ بووه؟ و چۆن پێ گه‌یبوه. ناچارین په‌نا به‌رین بۆ ئەو نووسراوه‌ی دوژمن له‌سه‌ری نووسیه‌وه، چونکه‌ بۆ خو‌مان سه‌رچاوه‌ی کۆنترمان نین. خاوه‌نی «عالم آرا» ده‌نووسی:

«پاش نه‌مانی شای به‌هه‌شتی، که رۆمیه‌کان مرخیان له‌ نازه‌ربایجان خو‌ش کرد، عییل و عه‌شیره‌ته‌کانی کوردی سه‌ر به‌ئهم ده‌وله‌ته‌ بایان داوه و ره‌گه‌ل رۆمیه‌کان که‌وتن. شا موحه‌مه‌د ناویک له‌ میرزاده‌کانی برادۆست به‌فه‌رمانی خوندکاری رۆم کرا به‌مه‌زن و خاوه‌ن ده‌سه‌لاتی برادۆست. ئەمیرخان سه‌ری بۆ دانه‌نواند و ملی بۆ رانه‌کیشا، هه‌ر ده‌مه‌ ره‌گه‌ل یه‌کیک له‌ ئەمیره‌کانی گه‌وره‌ی کورد ده‌که‌وت. ماوه‌یه‌ک له‌کن عومه‌ر به‌گی حاکمی «سه‌ران» راییوارد. له‌ شه‌رێکدا که عومه‌ر به‌گ ده‌گه‌ل دوژمنانی کرد، ئەمیرخان ده‌ستیکه‌ی له‌ ئانیسه‌که‌وه‌ په‌ری. ناویانگی به‌ئهمیرخانی چولا ق رۆشیت. له‌و ساله‌دا که ئالای به‌رزی پادشائی له‌ نازه‌ربایجان ده‌سه‌کاوه و شا به‌و پێ و قه‌ده‌مه‌ پیرۆزه‌وه‌ به‌ره‌و نه‌خچه‌وان و ئیره‌وان ده‌باژوا. ناوبرا هاته‌ به‌رده‌رکی باره‌گای پادشایه‌تی و خو‌ی به‌ شاپه‌رست و خزمه‌تکار نیشان دا. خاوه‌ن شکۆ ئاوری ره‌حمه‌تی لێداوه. مه‌زنایه‌تی و ده‌سته‌لاتداری

ته‌رگه‌وه‌ری و مه‌رگه‌وه‌ری پێ به‌خشی و نازناوی «خانی» دایه و سه‌ری به‌رز کرده‌وه. مه‌لبه‌ندی ورمی و شنۆی که سه‌ر به‌نازه‌ربایجان و له‌ سه‌رده‌می شای به‌هه‌شتیدا له‌زێر فه‌رمانی یه‌کیک له‌ گه‌وره‌ گه‌وره‌کانی قزلباشدا بوو پێ ئه‌سپارد. له‌سه‌ر فه‌رمانی شا وه‌ستا زێرینگه‌ره‌کان ده‌ستیکیان له‌ زێری سوور دروست کرد و به‌گه‌واهیرات و مرواری به‌نرخ رازانده‌وه و له‌ باسکیان به‌ست. چونکه‌ ئازا و مه‌رد بوو خاوه‌ن شکۆ زۆری روو ده‌دایه و گه‌لیکی چاکه‌ ده‌گه‌ل ده‌فه‌رموو. ئەویش ده‌ستی خزمه‌تی له‌سه‌ر سینگ دانا. له‌سایه‌ی دل‌سۆزی و چاوه‌دێری خاوه‌ن شکۆدا رۆژ به‌رۆژ به‌په‌یژه‌ی مه‌زنایه‌تیدا چووه‌ سه‌ر و له‌ هه‌موو هاوشانانی خو‌ی تی په‌راند. چهند ناوچه و مه‌لبه‌ندی له‌ ئەمیره‌کانی کوردی سه‌ر به‌رۆم ئه‌ستانده‌وه. به‌پایه‌به‌رزی و له‌شکر زۆری ناویانگی ده‌رکرد. زۆر له‌ خپله‌کانی کورد و له‌ ئەمیرزاده‌کان له‌ ده‌وره‌ی هالان و خزمه‌تی ئەویان ره‌چا کرد. هێنده‌ پێ نه‌چوو هه‌وا و فیز له‌ سه‌ری دا و له‌خو‌بایی بوو...»

میژوونووسیک که ئەمیرخانی به‌چاوی خو‌ی دیوه و سه‌ره‌رای ئەو هه‌موو دوژمنایه‌تییه‌، ئیعترا‌ف به‌نازایه‌تی و مه‌ردایه‌تی ده‌کا و ده‌لێ: «ئهمیرخان له‌ عه‌شیره‌تی برادۆست بوو و له‌ شه‌ردا ده‌ستیکه‌ی په‌رپوه و شا عه‌بباس ده‌ستی زێری بۆ دروست کرده‌وه» به‌لام مامۆستا ده‌لێ چونکه‌ زۆری زێر به‌خشیه‌وه پیتیان گوتوه: «خانی له‌پ زێرین».

مامۆستا زۆر به‌وردی و درێژی باسی قه‌لای دمدم ده‌کا. به‌لام به‌و حاله‌وه‌ به‌پیتووستم زانی ئەم کورته‌ باسه‌ی ئەسه‌که‌نده‌ر به‌گ له‌سه‌ری نووسیه‌وه، لێره‌دا بینه‌وه‌ که ده‌لێ: «له‌پیتش ئیسلامدا له‌ زه‌مانی ساسانییه‌کان (اکاسره‌) دا هه‌ر له‌و شو‌ینه‌دا قه‌لایه‌ک هه‌بووه‌ که پیتی گوتراوه (دمدم) و ده‌سد‌رێژی رۆژگار خاپووری کرده‌وه».

له‌ جیگایه‌کی دیکه‌دا نه‌خشه‌ی قه‌لاکه‌مان ئاوا بۆ ده‌کیشی:

«ئهم قه‌لایه‌ له‌سه‌ر دوندی کیتوکی یه‌کجار به‌رز دروستکراوه‌ که یه‌کپارچه‌ به‌ردیکه‌ی درێژووه‌ و ته‌سکه‌ و وه‌ک پشتی گا هه‌لکه‌وتوه‌وه. لای شیمال و جنووبی دۆلی زۆر قوولن که له‌ ژێلا بۆ سه‌ری ده‌بی به‌په‌یژه‌ی خه‌یال بۆی بچی، له‌به‌ر به‌رزی پیتووستی به‌شوره‌ نییه‌ و شووره‌یان بۆ نه‌کیشاوه. دوو لایه‌که‌ی دیکه‌ی که پانایی قه‌لاکه‌ن، لای رۆژه‌لاتی پالی وه‌پانایی چیا داوه و شووره‌یه‌کی زۆر ته‌واوی بۆ کیشراوه. بورجی زۆر بلیندی هه‌ن و ده‌رگایه‌کی به‌ره‌و جنووب ده‌کریته‌وه. له‌ ده‌روازه‌وه‌ بۆ عه‌رزی ریتگایه‌ک به‌نیو به‌ردیدا هه‌یه‌ که ئەوه‌نده‌ ته‌نگه‌ به‌زه‌حمه‌ت سواریکی تیه‌ده‌چی. سه‌نگه‌ر برده‌ن پیتش له‌ لای رۆژه‌لات و رۆژئاواوه‌ نه‌بی ناکرێ. له‌ لای رۆژه‌لات تیره‌او‌پیتکی بۆ ده‌رکی قه‌لای بمبیتی یه‌کپارچه‌ به‌ردی سه‌خت و په‌قه. له‌بنه‌وه‌ بوودری بۆ لی نادری. که به‌رده‌که‌

پراوه بورجیکی زۆر بهرز و قایمیان لێ دروست کردوو که بۆ خۆی قه‌لایچه‌یه‌که . تا ئه‌و بورجه به‌رده‌س نه‌کری سەنگەر بردنه بن قه‌لا محاله . ئاوی قه‌لا له‌ حه‌وزیکی گه‌وره‌را دابین ده‌کری که به‌باران پڕ ده‌بێ . به‌لام له‌ لای شیمال له‌ نیو گه‌لیدا نیزیکی قه‌لا ، کانیه‌ک هه‌یه . ئاوی زۆر که‌مه‌ ئه‌میرخان جوگه‌ی بۆ کیشاوه و پتی بۆ کردۆته‌وه و ده‌حه‌وزه‌که‌ی کردوو . ئاوی ئه‌م کانیه‌ی له‌ ئیواره‌وه هه‌تا به‌ر به‌یان ، حه‌وزه‌که‌ پڕ ده‌کا . ئاوه‌که‌ی به‌شی پوژتیکی قه‌لانیشینه‌کان ده‌کا . گومبه‌زیکیان له‌ ریکی عه‌رز له‌ سه‌ر حه‌وزه‌که هه‌ل‌خستوو که له‌ پیتش چاوان ون بێ . پتی ده‌لین (سولق) ، بۆ پاراستنی حه‌وزخانه‌که بورجیکیان به‌ پال قه‌لاکه‌وه هه‌ل‌چنیوه . له‌ لای جنوبه‌وه سه‌هۆلدانیکیان سازکردوو که به‌ به‌فر و سه‌هۆل ده‌ئاخدری . له‌ ته‌نیش وئ حه‌وزیک هه‌یه تا ئه‌و به‌فر و سه‌هۆله‌ی له‌ هاویندا ده‌توتیه‌وه و ده‌بیتته ئا و به‌ فیرو نه‌روا و له‌ ویدا کویتته‌وه و له‌ کاتی که‌م ئاویدا به‌ کار بێ ئه‌و سه‌هۆلدانه‌ش قه‌لایه‌چه‌یه‌کی له‌ سه‌ر دروست کراوه و پاسه‌وان و تفه‌نگچی له‌ سه‌ر دانراوه . به‌ویش ده‌لین : (بوزلق) یا (قارلق) ، ریکای ویش وه‌ک ریکای (سولق) له‌ ده‌ره‌وه‌را ونه .

به‌ کورتی ئه‌م قه‌لایه له‌ پینچ قه‌لا پینک هاتوو . یه‌کیان ئه‌سلی قه‌لاکه ، یه‌ک قه‌لای خواری ، یه‌ک قه‌لای سولق و یه‌ک بوزلق و ئه‌وی دیکه‌یان بورجی گه‌وره‌ی ده‌ره‌وه‌ی ده‌رگای پوژه‌ه‌لات که له‌ پیتشدا باسما‌ن کرد . هه‌ر پینچ ئه‌وه‌نده به‌رز و قایم که په‌یکی تیزپه‌وی بیه‌ر و میرووله‌ی خه‌یال ریتیان تی نایا و ویتیان هه‌ل‌ناگه‌ری .

پین وایه ئه‌گه‌ر مامۆستا هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ی ئه‌سکه‌نده‌ر به‌گ وه‌ک دوژمنیک له‌ سه‌ر قه‌لای دمدم نووسیویه‌تی ده‌خوتنده‌وه ، جا واقیعییه‌تی میژوویی به‌و خه‌یاله به‌رز و ناسکه‌ی خۆی ده‌رازانده‌وه . چیرۆکه‌ جوانه‌که‌ی ده‌گه‌یشته‌ ریزی شاکاره‌کانی ئه‌ده‌بی به‌رز نووسه‌ره به‌ناوبانگه‌کانی جیهان .

له‌ عالم‌ آرادا ئاوی هه‌موو سه‌رکرده‌کانی قزلباش و زۆر له‌ پالنه‌وانانی کورد هاتوون . چهند خۆش بوو مامۆستا قاره‌مانی ده‌ره‌جه یه‌کی خه‌یالی نه‌خولقاندبان و قاره‌مانه ئه‌سلییه‌کانی ناویردان . جا که‌یفی خۆی بوو بازرگانی عه‌ره‌بی ناو دنا (ئیه‌ن به‌توته) یا نا . چونکه‌ ده‌توانین ته‌ئویلیک بۆ ئه‌وه به‌یتینه‌وه که ئه‌و بازرگانه به‌ناوی جیهانگه‌ری به‌ناوبانگ کراوه و مه‌به‌ستی مامۆستا ئه‌و جیهانگه‌ره نییه .

نامه‌وی باسی ئه‌وه‌ی بکه‌م که‌وا دیاره مامۆستا له‌ دوایی چیرۆکه‌که‌یدا ماندوو بووه و پشوو وه‌ک پشوو درێژ و له‌ سه‌ره‌خۆ نییه . چاره‌نووسی به‌شی زۆری پالنه‌وانه‌کانی نادیاره . چونکه‌ ئه‌م شیوه‌م له‌ زۆر داستانه‌کانی رووس به‌تایبه‌تی شاکاره‌کانی تۆلستوی

مه‌زندا دیوه و مامۆستاش که‌م و زۆر له‌ ژیر تاوی ئه‌واندایه بۆیه هیچ له‌م باره‌دا نایم . به‌لام ده‌وێرم بلتیم باسی گه‌مارۆدانی قه‌لا و قه‌لاداری ئه‌میرخان و خۆراگری کوردان و بێ به‌زیی دوژمنی کورت بریوه‌ته‌وه . چونکه به‌شی هه‌ره گرنگی کاره‌ساته‌که که سه‌رنجی خۆمانه و بێگانه‌ی راکیشاوه و ناوی ئه‌میرخانی له‌ میژووی کوردستاندا به‌نه‌میری هه‌یشتۆته‌وه ئه‌م به‌شه‌پانه .

له‌ نیو کورده‌وه‌رایدا باوه ده‌لین ژنی قه‌لانیشینه‌کان به‌تایبه‌تی ژنه‌کانی ئه‌میرخان له‌ قه‌لاداریدا به‌شداربوون و له‌ به‌یته‌که‌شدا ئیشاره‌ی بۆ کراوه . وه‌ک ده‌لێ :

«کێ بوو له‌ خاتوون په‌روه‌ری

گوته‌ی : کاک ئالی ئه‌تۆ ماوی ئه‌تۆش هه‌لێ»

هه‌روه‌ها مه‌شه‌هوره ده‌لین ژنه‌کانی ئه‌میرخان و گه‌وره گه‌وره‌کان پاش گیرانی قه‌لا و کوژرانی پیاوه‌کانی ، خۆیان له‌ قه‌لا هه‌ل‌داشته‌وه تا نه‌بنه‌ دیلی ده‌ستی دوژمنی بێ شه‌رم . له‌ به‌یته‌که‌ گوتراوه :

«کێ بوو ؟ له‌ خاتوونی خانی

قبوول ناکه‌ن کافرستانی

خۆمان هه‌ل‌ده‌دیرین له‌ چل که‌وانی»

مامۆستاش ویستویه‌تی نه‌خشی ژنانی کورد له‌ خه‌باتی رزگاربخوازیدا به‌رچاو نیشان بدا و جوانیشی نیشان داوه . ئه‌ویش زۆر جوان باسی ئه‌وه‌ی کردوو که ژنه‌کان خۆیان کوشتوو . بۆیه داخه‌ ناچی نه‌یزانیوه که یه‌کیک له‌ ژنه‌کانی ئه‌میرخان که ئه‌سکه‌نده‌ر به‌گ نه‌ک بیزی نایه ناوی به‌ری به‌لکو قسه‌ی سووکیشی پێ ده‌لێ ، شه‌ش سال پاش گیرانی قه‌لا سه‌رله‌نوێ قه‌لا ده‌گریتته‌وه . دلنیام ئه‌گه‌ر مامۆستا ئه‌وه‌ی ده‌زانی چیرۆکه‌که‌ی دوو به‌رگ ده‌بوو . چونکه ئازایه‌تی و فیداکاری ئه‌م ژنه کورده به‌شه‌ره‌فه خۆی به‌رگیک چیرۆک هه‌ل‌ده‌گری .

مامۆستا باسی عه‌شیره‌تی شکاک ده‌کا که ئیستا له‌ ده‌وره‌به‌ری قه‌لای دمدم ده‌ژین ، به‌لام له‌و سه‌رده‌میدا هیچ ناویان نییه . که‌چی باسی عه‌شیره‌تی گه‌وره و به‌ناوبانگی جه‌لالی ناکا که به‌داخه‌وه له‌و سه‌رده‌میدا ته‌نیا عه‌شیره‌تیکی کورد بوون یارمه‌تی شا عه‌باسیان داوه و به‌شی زۆریان له‌ نیو قزلباشدا بوون و ژماره‌یه‌کی که‌میان له‌ سه‌نگه‌ری شه‌ره‌فدا به‌رگریان کردوو .

مامۆستا ویستویه‌تی به‌ئه‌نقه‌ست بلتی شه‌ری کوردان زیاتر به‌تیر و شیر بووه به‌لام له

راستیدا ئەمیرخان تۆپ و تەفەنگیشی بوو، لەباری چەك و قۆرخانەوه تەنگا و نەبوو. هەر بێ ئاوی و تینوایەتی شپرزەیی کردوو و وای لێ کردوو لە قەلا بێتەدەر و شەهید بکری.

لە پێشدا گۆتم من لە خۆیندەوهی خەتی ڕووسیدا کۆلم و چیرۆکەکی مامۆستا عەرەب شەمۆم نەخۆیندۆتەوه. جا بۆیە ناتوانم لەسەر شیتووی نووسینی ئەو چ قسان بکەم. بەلام ئەو کەمی مامۆستا شوکور مستەفام چەند جار خۆیندۆتەوه و بەراستی چێژم لێ وەرگرتووه. عەیبی کار لەوهی دایە ئیمە تا ئیستاش زمانیکی ستاندارمان نییە کە کەس نەتوانی لێی لادا. هەر بوا بەهاسانیش ناتوانین ئەم زمانە پێک بێنین و خۆمان لە پاشاگەردانی رزگار بکەین. ماوەیەکی هیندیک لە نووسەرە زاناکانمان بەکردهوه بۆ ئەم کارە بەنرخە تێ دەکۆشن.

دوێرم بۆ مامۆستا شوکور مستەفا یەکیک لە ئالا هەلگرانی ئەم خەباتەیه و لەریزی پێشەوه دایە، مامۆستا وەک پیاویکی زانا دەستی لە تەعەسویی ناوچەگەری هەلگر تۆوه و لە نووسینەکانی خۆیدا هەول دەدا لە هەموو شێوەکانی زمانی کوردی کەلک وەرگیری و بەپروای من لەم کارە پر سوودەشدا سەرکەوتوو.

مامۆستا تێ دەکۆشێ کام وشە پەسەن و سووک و پەوانە و کام کینایە لەسەر زاران خۆشە بەکاری بێت. لە بەرکارهینانی وشە داتاشاراوی نارەسەن و دزیو و ناشیرین خۆ دەپاریزی. زۆر شارەزای پێزمانی کوردییە و لەژێر تەئسیری زمانی بێگانەدا نانوسی.

مامۆستا خۆیندەوار و ڕووناکییەر، زۆر گەراوه، گەلیکی خۆیندەتەوه. زەحمەت و کۆپەرەوهری کیشاوه و ئەزمونیکی تەواوی وەسەرەیک ناوه. لە سایە ئێم ئەزمونەدا گەیبووتە ئەم قەناعەتە کە هیچ شێوەیەکی زمانی کوردی با زۆریش دەولەمەند و پر وشەبێ بەتەنێ ناتوانی بێت بەزمانی ئەدەبی نەتەوه کەمان. جا بۆیە ئەم رێبازە گرتۆتە پێش کە لە پێکەینانی زمانی ستانداردی کوردیدا بەشداریی. سەرەرای ئەوانە هەرگیز وەک پیاویکی لەخۆبایی لە نووسینەکانی خۆی دلتیا نییە و بەشوورەیی نازانی راویزی بەدۆستان و نیزیکانی خۆی بکا. ئەوەش ئاکاریکی باشە و پیاو دەگەیهنیتە ئامانجی خۆی. مامۆستا شوکور لەمێژە بەنووسەرێکی سەرکەوتوو ناسراوه. بەلام بەپروای من لە نووسینی ئەم چیرۆکەدا خۆی گەیاندوووتە تروپکی هەرە بەرزی ئەدەبی کوردی. لەپێشدا گۆتم ئەم چیرۆکە لەچاوی نێوڕۆکەوه لە ئەدەبی کوردیدا ئەگەر بێ وینە نەبێ کەم وینەیه. ئیستاش لە خۆم ڕادەبینم بۆ ئەم لەچاوی ڕوالت و فۆرمیشەوه هەر وایە.

وتەبێک لە پێشەکیی شەرفنامەدا

هەزار و شەرفنامە

تەرەسالی وام نەدیوو، هەوری رەش و چلکەن بەریبەنگی عاسمانیان بەرنەدەدا، تەم لە سەران نەدەرەوی، باران هەلی نەدەبرینگاند. رۆژ نەبوو چەند رەهیلەتی توند نەهیتێ و شەو نەبوو چەند رێژەیی بەخوێرەم نەباری، شریخ و هۆری هەوران نەدەپساوه بەبێ نێوپر... بریسکەیی دەدان...

لەنگێزە و باسریشک و قوروقچلپاو و جلیتاو برستیان لەکەل دەپری، کەویە بەفر و ڕونوو هەرەسیان دەهینا، زەوی دەجمی و رێویان جملگەیان دەدا.

لەو بەهەرە تەپ و تووشەدا و لەو رۆژە گرژ و مۆنانەدا، لە بناری کێو سەر بەرزەکانی کوردستان، لە بێکەیهکی پێشمەرگە تووشی یەک هاتینەوه.

من و هەزار لە مندالییەوه، هاوال بووین، ویکرا پەرەوازه و گەرە بێوین، هەرەتی لاوه تیمان پێکەوه لەناو چوار دیواری قورماوی پر لە جۆلاتەنەیی حوجرەیی کۆنە مزگەوتاندا رابواردبوو... ئیستاش وا بەسەری پیری، پاش بیست و ئەوئەندە سال لێک دووری و هەلبێران و تامەزۆویی یەکترمان دەدیتەوه... نەهاتی و لێقەومان هەردووکانی کەنەفت و کەلەلا و پیر و زورەهان کردبوو. ئەو ئەستوور بێو من لاواز، ئەو لەبەر ورگ و گەد و گیپالی پشوری لێ پرابوو، من لەبەر کزی و بێ هیزی هەر لاکەیی سەرم دەهات... دیسان سەرمان گەیشتەوه یەک و بووینەوه: یەکمال. مالی چی؟ دوو لێفە شێ و پەتوور، سەر سەرینی پەرپلاو و هەلۆشاو، هەریە کە تەختە شکاویک و بەهەردوو کمان چرایەک و چادانێک و دوو پیاڵەیی ڕووکیش و ئاوخۆرەوهیەکی گلینە و ئاوی بێنە و دەستان بشۆ.

ژووڕە کەمان بەوشکە بەرد داندراوو. دیوارەکانی خوار و خێچ بوون، لە هەموو لایە کەوه زگیان داوو.

هیچ دیوێکی سواغ نەکرابوو، باگیڕەوهی نەبوو، ئالوودارەکانی کەرەواوی بوون و چە کەرەیان دەرکردبوو.

هەلاشە کەیی داچورا بوو، بۆساردێکی پیسی لێ دەهات... هیندە تەنگ و تەسک بوو بەچیرەچیر جێمان دەبوو. هیند تارێک بوو بەنیوەرۆ چرای دەویست. هیند نەوی بوو، تێیدا هەلنەدەهاتینەوه...

قەسەیی خۆمان بێ زۆریش تێر و پر نەبووین. دەگەل پێشمەرگە جوان و جەحیلەکان لەسەر

خوانییک کۆ ده‌بوینه‌وه و ژهمه‌نامان یه‌ک بو، زیده‌پاروی چه‌ور و نه‌رمی پیری چلیس و گرده‌نشیمان بۆ دیاری نه‌کرا‌بو... گوزهر‌انمان پی‌که‌وه می‌خۆش بو: ترش و شیرن تیکه‌لاو بو، یادی رۆژانی رابردوومان ده‌کرده‌وه و دوا‌رۆژمان به‌راورد ده‌کرد... ئە‌وه‌نده‌مان خۆشی و ناخۆشی به‌سه‌ر دل و می‌شکدا تی ده‌په‌ری که وه‌ک ده‌رویشه‌کانی چیرۆکی کۆن ده‌گرایی و پێ ده‌که‌نین، گریانمان به‌پیکه‌نین سواغ ده‌دا. یاخود بلێین زۆر زۆر پێ ده‌که‌نین و قاقا ده‌گرایی. شه‌وگار شه‌ق ده‌بو، له‌ بیداری بێزار ده‌بووم باویشک ده‌میان گه‌زێک پیتا ده‌چه‌قاندیم به‌وه‌نه‌وز و ورده‌ویژینگانه‌وه ده‌بیره‌خه‌و راده‌چووم و ده‌لیفه‌ شه‌که‌م ده‌خزام و ده‌مه‌ویست سه‌رخه‌ویک بشکینم و شه‌که‌تی و کفتیم نه‌میتنی. ئە‌و تازه‌وه‌خۆ ده‌که‌وت: چوار می‌رده‌کی له‌سه‌ر ته‌خته‌ بێ به‌خته‌که‌ی به‌پانه‌وه‌ داده‌نیشت، کاغه‌ز و قه‌له‌می له‌سه‌ر کۆشی داده‌نا، که‌وله‌ تیسکه‌که‌ی به‌خۆی داده‌دا. ملی خوار و سه‌ری زل و شان و که‌ولی که‌ سیبهریان ده‌خسته‌ سه‌ر دیوار، ئە‌و شه‌وله‌بان و غوولی بیابانه‌ی وه‌بیر دینامه‌وه که‌ دایکم به‌ساوایی لیبی ترساندبووم.

دیاره‌ من لیم نه‌ده‌پرسی چ ده‌که‌ی؟ ئە‌ویش نه‌یده‌گوت چ ده‌که‌م به‌لام ده‌مدی: شه‌ره‌فنامه‌ی فارسی و عه‌ره‌بی له‌ده‌وری خۆی داده‌نان و له‌به‌ر یه‌کی راده‌نان و به‌تێرامان چاوه‌کانی بن چاویلکه‌ی بازبازینیان به‌سه‌ردا ده‌کردن. هه‌ر له‌بن لێوانیشه‌وه‌ پرته‌ و بۆله‌ی ده‌هات و ورته‌ ورتی بو. جار له‌دوای جاریش جیره‌ی قه‌له‌مه‌ بۆری ده‌هات... به‌وه‌دا ده‌زمانی خه‌ریکی وه‌رگێرانی شه‌ره‌فنامه‌یه... که‌ وه‌ختی خۆی به‌فارسی له‌سه‌ر می‌ژووی کورد نووسراوه‌ و به‌چهند زمانیکیش ته‌رجومه‌ کراوه. به‌لام وا دیاره‌ هه‌یچ کوردیک به‌پیتیبستی نه‌زانیه‌وه - یان ده‌خۆی رانه‌دیوه - بیکاته‌ کوردی...؟ چونکه‌:

شه‌ره‌فنامه‌ی فارسی یان بلێین فارسی شه‌ره‌فنامه‌ زۆر سه‌خت و گرانه‌ و ئە‌م‌رۆ له‌ناو فارسی زمانانیشدا هه‌موو خۆتنده‌واریک تیبی ناگا... بۆ ئە‌وه‌ی ئە‌م راستییه‌ روون که‌ینه‌وه‌ ده‌بێ تۆزیتیک به‌ره‌و پاش وه‌گه‌رێین و سووکه‌ ئاوریتیک له‌ تیرانی زه‌مانی سه‌فه‌وی بده‌ینه‌وه‌.

سه‌فه‌وییه‌کان زۆله‌ کوردی تازه‌ ترکی له‌رێ ده‌رچووی دووره‌گ بوون و به‌مله‌سوری و گه‌لۆری ده‌ژیان، له‌ژێر په‌رده‌ی ئایین و به‌ناوی وسیتن و هه‌باسه‌وه‌ شه‌ریان به‌خه‌لک ده‌فرۆشت و له‌ کوشتار و تالان و برۆ به‌ولاوه‌ نه‌یانده‌زانی دنیا چ باسه... گولله‌ تۆپیکیان به‌سه‌د کتیبی باش نه‌ده‌گۆریه‌وه، هونه‌ری جوان و شیعری پێ مانا و په‌وان له‌لای ئە‌وان شیر و مه‌تال و تیروکه‌وان بو، ئە‌گه‌ر کاریان بکه‌وتبا نووسینیش، نووسه‌ریکی وایان ده‌ویست که‌ به‌پاروه‌ به‌راموایتیک و چنگه‌ دراویتیک کلکه‌سووته‌یان له‌به‌ر بکا و کیتچیان بۆ بکاته‌ گا و به‌که‌ر بلێ شیر و کوپه‌ر به‌چاوتیژ دانی و دز و بێ و یژدانان به‌خدری زینده‌ قه‌له‌مداد بکا...

نووسه‌ری هونه‌رمه‌ند و کارامه‌ و بروا به‌خۆ شه‌رمیان له‌خۆیان ده‌کرد و پیتیان زۆر شووره‌یی بوو ئاوروویان به‌ئاوه‌رۆ داکن و ویژدان به‌گیرفان به‌فرۆشن... به‌ناچاری خزبانه‌ گۆشه‌ و که‌نارانه‌وه‌ و هه‌له‌وه‌ی شاران بوون و هیندیک له‌ هیند سه‌ری هه‌له‌دایه‌وه‌ و گه‌لێکیش بێ ناوونیشان توایه‌وه...

خوێری و تۆریش که‌ بېسونه‌ گۆشتی سه‌ر چه‌په‌ر، به‌بلوێری خاوه‌ن زێر و زۆران که‌وته‌نه‌ سه‌ما و سه‌ر و گویلاکی ئە‌ده‌بی فارسییان له‌به‌ر پیتا پلێشاهه‌ و خمی لێ شیاو له‌به‌ر یه‌ک هه‌له‌وشا و ره‌تینرا و نسکۆی برد و ئە‌گه‌ر سه‌فه‌وی گۆریان گوم نه‌بووبا... له‌ مردن نه‌ده‌گه‌رایه‌وه. له‌پاش ئە‌وانیش هه‌تا دره‌نگ هه‌ر خۆی به‌سه‌ر پیتوه‌ نه‌گرتوه...

شه‌ره‌فخان له‌و رۆژگاره‌ ئە‌نگوست له‌چاوه‌دا چاوی کردۆته‌وه‌ و له‌ناو ته‌پ و تۆز و گێژه‌لووکه‌ی سه‌فه‌ویدا به‌خۆدا هاتوه‌، له‌ مالی شادا ئە‌و فارسییه‌ دزیو و بن شه‌ری پێ خویندراوه! به‌لام ئە‌و کابرا بلیمه‌ت و هه‌لکه‌وتوه‌ زۆر به‌ده‌خۆ رادیوی باسکی لێ هه‌لمالیوه‌ و له‌و گێژاوه‌ خۆی په‌راندۆته‌وه‌ و هیناویه‌ ئە‌ده‌بیاته‌ بێ زه‌له‌ته‌که‌ی ئە‌و رۆژه‌ی به‌با کردوه‌ و له‌ که‌وی داوه‌ و به‌ردبژێری کردوه‌ و به‌دانسته‌ سپی کردوه‌ و توپکلی فری داوه‌ و کاکلیکی پاک و خاوتن و تیرگۆشتی لێ هه‌لبێژاردوه‌ و له‌سه‌ر په‌ری شه‌ره‌فنامه‌ی داناوه‌ و به‌مونه‌ی په‌وانی و جوانی پیتشکه‌ش به‌فارسی دۆستانی ئە‌و زه‌مانه‌ی کردوه‌. به‌لام له‌ راستیدا ئە‌و کاکله‌ جوان و به‌رچاوه‌ش چونکه‌ به‌ری داری ئە‌و دیمه‌کاره‌یه‌، هینده‌ ره‌ق و چیره‌ ددان ده‌شکینتی... جا من هه‌رچه‌نده‌ ده‌زمانی هه‌ژار فارسی ده‌زانێ و زۆر باشی ده‌زانێ... به‌لام له‌ دلێ خۆمدا پیم وا نه‌بوو ده‌توانێ ئە‌و گابه‌رده‌ له‌سه‌ر شان دانی و له‌و که‌ل و به‌نده‌نه‌ رۆژ و کوره‌ سه‌رکه‌وئ!!

وه‌رگێرانی ئە‌و کتیبه‌ ره‌ق و زله‌ پشووی درێژ و جیکلدانه‌ی گوشاد و له‌ کارنه‌وه‌ستان و ره‌نجی فه‌ره‌ادی ده‌وئ... پیاوی ده‌وئ به‌دریژیایی سال و مانگ سی سه‌ره‌ی له‌سه‌ر هه‌له‌نگه‌رئ و هه‌تا ئە‌و که‌لاوه‌ هه‌راوه‌ له‌ هه‌موو لاوه‌ سه‌ر نه‌گرئ کاری به‌کاری که‌س نه‌دای... هه‌ژاری وا شل و شه‌ویق و په‌رژوبلاو، له‌ لایه‌که‌وه‌ به‌بنکه‌ رابگا و له‌ لایه‌که‌وه‌ ده‌سته‌ چیه‌لی گری شوێش بۆ ئیژگه‌ کۆ بکاته‌وه‌ و له‌ لایه‌کی تریشه‌وه‌ که‌رسته‌ی رۆژنامه‌ و شه‌ونامه‌ ئاماده‌ بکا... سه‌ره‌رای هه‌مووانیش وه‌رگێرانی شه‌ره‌فنامه‌ی شه‌ره‌فخانیش سه‌ریار بێ و ئە‌ویش راپه‌رینێ؟ هه‌یه‌وو!! چی به‌سه‌ر چیه‌یه‌وه‌؟ بروام وا بوو هه‌وايه‌که‌ له‌ که‌له‌لی داوه‌ و کرمیکه‌ له‌سه‌ریدا ده‌جوولیتته‌وه‌ هه‌ر سه‌ریکه‌ و لیبی وه‌ره‌ز ده‌بێ و وازی لێ دینێ.

به‌هار پیر بو، باران وه‌ستانه‌وه‌، هه‌ور ره‌وین، تاو خۆی نواند، ته‌م و مژ بوونه‌ هالاو و ده‌گه‌ل به‌فری پار چونه‌وه‌، گزوگومبه‌ت گه‌رما شالاوی هینا و جروجانه‌وه‌ر، ژبانیه‌وه‌ و

دوژمنانی کوردستانیش دهگه‌ل تینی گهرما بووژانهوه، وهک ژه‌نگه‌سوره هارپوژان و ده سه‌روچاوی نیشتمانپه‌روه‌رانی کورد هالان... رۆژانه له‌بهر گره‌گری فرۆکه و گرمه و زرمه‌ی بۆمبا و ته‌ق و تۆق و شه‌وانه له‌بهر هاشه‌هاشی ماران که به‌درزی دیوار و کون و که‌لیتی باندا بۆراوی مشک و نانی وشک سه‌ریان به‌ژوووه‌که‌ماندا ده‌کرد... تۆقره‌مان لێ هه‌لگیرا و سانه‌وه‌مان لێ تۆرا و له‌هیتانه‌که‌ی ته‌ره‌ بوو...

بهر له‌وه‌ی بزانه‌ شه‌ره‌فنامه‌ی کوردی سه‌ری به‌کوئ گه‌یشت، چاری ناچار لێک هه‌لپه‌راپین و هه‌ریه‌که بۆ لایه‌ک بازه‌بووین و وێرایی که‌وه‌دری ده‌گه‌ل به‌فران هه‌لده‌کشاین...

سال پایزیکی دره‌نگ بوو، سیخوار له‌بهر په‌ساران هه‌لی نابوو. ئاور خۆشه‌ویست ببوو، له‌ ده‌وری ئاورگی پر له‌ پۆلووی داره‌په‌روو دیسان ژبانی دوویراله‌ ده‌قی جارانی گرته‌وه...

ئیمه‌ی و اسویر قسه‌ هه‌یشتا له‌ چه‌نه‌چه‌نی چاک و خۆشی نه‌وه‌ستا بووین و هه‌ژده‌ر هه‌ژده‌ر قسه‌مان له‌ ده‌م ده‌رده‌په‌ری... هه‌ستا و له‌سه‌ر ده‌لاقه‌وه له‌ کۆنه‌ ته‌وراتیک نه‌وی و خسته‌یه‌ نامبێزمه‌وه و گوتی: ده‌ها بیخوینه‌وه... به‌لام گه‌ردنت نازا نه‌بێ ئه‌گه‌ر به‌چاوی دوژمن سه‌یری نه‌که‌ی و ئوبالتم به‌ملت ئه‌گه‌ر هه‌ر په‌خه‌یه‌کت به‌بیر دادی، چاوی لێ بیوشی و پێم نه‌لیتی... ئه‌گه‌ر دۆستی بم گه‌یه‌نه و نامه‌وی قانه‌قدیم ده‌ی... ئه‌گه‌ر چرووک و پووکت وه‌بهر چاو بێ و ده‌نگ نه‌که‌ی تووک له‌ مندالت نه‌یه. منیش به‌بێ فوو له‌ دۆکردن لێفه‌کۆنم لێ راخست و شانم لێ داخست و شه‌ره‌فنامه‌ی فارسیشم له‌لای خۆم دانا و هه‌ژارنامه‌ی کوردیم زۆر به‌وردی خوینده‌وه و ده‌گه‌ل ما‌که‌که‌یدا له‌به‌ریه‌کم پانان و چۆن هاته‌ به‌رچاو، ئاوی ده‌گێرمه‌وه:

پیاو هه‌ق بێ ده‌رباره‌ی میژووی کورد هه‌رچی شه‌ره‌فخان به‌دل نیازی لێ گرتوه‌ و ده‌ستی بۆ بردوه‌ خسته‌ویه‌ته‌ سه‌ر کاغه‌ز. نوک و به‌دی هه‌ر له‌ سیر هه‌تا پیاوی زۆر به‌ده‌سپاکی راگوێزراوه و به‌رگه‌ عه‌جه‌میبه‌که‌ی لێ دارناوه و جوان و قازاخ شو‌راوه و جلوه‌رگی زۆر نایابی کوردی ده‌به‌رکراوه و به‌خشل و زێر و سسله‌په‌له و خه‌رنکه و ئۆیه‌ی کوردانه‌ پاراوه‌ته‌وه و ئه‌گه‌ر ده‌بێنی هه‌زار قورعان ده‌خۆی: که‌ ئه‌و کتیبه‌ هه‌رگیز به‌بۆره‌ خزمایه‌تیش نه‌چۆته‌وه سه‌ر فارسی و هه‌ر زکماک کوردییه‌ و به‌کوردی رسکاوه.

هه‌ر که‌س بزانی ته‌رجمه‌کردن ده‌بێ چۆن بێ؟ تێده‌گا که‌ هه‌ژار له‌ هونه‌رده‌دا دوانه‌که‌وتوه‌ و بگره‌ زۆریش له‌سه‌ره...

ئه‌وانه‌ی ئه‌م کتیبه‌ ده‌خویننه‌وه له‌وانه‌یه‌ پێیان سه‌یربێ که‌ هه‌ژار ئه‌و کوردییه‌ چۆن فێر بووه؟ به‌لام بۆ من که‌ له‌گه‌پ و گه‌مه‌ی سه‌ر سه‌رانگوێلکانه‌وه ده‌گه‌لی گه‌راوم و ده‌زانم چۆن ژباوه له‌ کوئ ژباوه و له‌ چه‌ند سه‌رچاوه‌ی هه‌لینجاوه... هه‌یج شتیکی سه‌مه‌ره‌ نییه‌ و

به‌لای منه‌وه باری خۆبه‌تی:

به‌په‌روای هه‌موو کوردی زانیکی له‌ راستی نزیک و له‌ شه‌ره‌ گه‌ره‌ک به‌دوور ته‌نانه‌ت به‌په‌روای زۆریه‌ی رۆژنه‌لات ناسانی رۆژئاوا و یه‌ش له‌ناو زاراوه‌ی سو‌رانییدا شیوه‌ی موکریان له‌ هه‌مووان پاک و په‌وانتر ماوه و وشه و راوێژی ده‌می بێگانه‌ی زۆر که‌متر تی خزاوه. له‌ناو موکریانیشدا ناوچه‌ی بۆکان له‌و باره‌وه سه‌رتۆپه... هه‌ژار، موکریانیه‌ و سه‌ر به‌ناوچه‌ی بۆکانه و مندالی ئه‌و ناوه‌ هه‌یشتا سه‌ریان له‌ هه‌یله‌که نه‌جوولاوته‌وه له‌ کوردیدا بلبان و زمانیان هه‌تا بلیتی په‌وانه...

بابی هه‌ژار زانا و کوردپه‌ره‌ست بوو، هه‌موو کوردستان گه‌راپوو، کرمانجی و سو‌رانی زۆر باش ده‌زانی و له‌ ئه‌ده‌بی کوردی و فارسی و عه‌ره‌بی و تورکیدا ده‌ستیکی بالایی هه‌بوو... هه‌ژار له‌سه‌ر کۆشی ئه‌و باهه‌ زمانی گرتوه‌ و قسه‌ی خۆش فێر بووه و دل و مینشی به‌شێعر و چیرۆکی کوردی راهاتوه...

له‌ دێ گه‌وره‌ بووه، ده‌گه‌ل مندالان به‌و کوردییه‌ بێ گه‌رد و ساکاره‌ داوه، ده‌گه‌ل کیژۆلاندا له‌وبه‌ر له‌وبه‌ری چیاوه‌ بالۆره‌یان بۆ یه‌کتر هه‌لداوه... شه‌ره‌جنیو و فر پیکدادان و ته‌وس و په‌لار و توانجی پیرێزانی بیسته‌وه... شه‌وانه‌ به‌لایه‌لایه‌ی دایکه‌ کوردی موکریانیه‌ ده‌خه‌و راچوو، به‌یانی به‌وهرینگه‌ وهرینگه‌ دلته‌زینی کیژه‌ کوردی مه‌شکه‌ژین و هه‌تاگا هاتوه... له‌ مزگه‌وتی لادی، به‌یت و لاوک و حه‌یران و گه‌لو، شه‌و و نیوه‌شه‌و و درکانه و ئازیزه و پایزه و سواری، گوێچکه‌یان ئاو داوه...

به‌میرمندی له‌ خانه‌قای شیخی بوهرانی خویندوه‌وه که‌ ده‌تگوت که‌شتی نوحه‌ و هه‌موو توخم و تووکیکی لێ کوئبووه. هه‌ر شیوه‌ و زاراوه‌یه‌کت بوسته‌تایه‌ ده‌به‌رده‌ست داوو... له‌ په‌ریز و خه‌یروکی پیران و زانایانی وه‌ک: سه‌ید په‌شید و سه‌یفی قازی و شیخ محمه‌د و مامۆستای فه‌وزی ده‌سه‌که‌نه‌ی کردوه‌ و گوئی هه‌لگرتونه‌وه... که‌ پێش گه‌یشتوه‌ دۆست و هاوونشینی شاعیران و نووسه‌ران و کوردی زانانی وه‌ک: مه‌لا ماری و خاله‌مین و قزلبجی و حه‌قیقی و جه‌وه‌ه‌ری و کاکه‌ په‌حمانی موته‌دی بووه که‌ له‌و باوخواشتر بوون و هه‌ریه‌که‌یان له‌ ئه‌ده‌بی کورده‌واریدا ده‌ریایه‌ک بوون... له‌به‌ر ده‌ست و له‌ژێر چاوه‌دێری پێشه‌وا، «قازی محمه‌د»ی ئه‌ده‌بدۆست و ئه‌دیبه‌ په‌ره‌ردا فێری رۆژنامه‌نووسی بووه و شیعری به‌کۆماری کوردستان و شو‌رشه‌که‌ی هه‌لگوتوه‌ نازناوی شاعیری میلی پێ دراوه...

له‌ ژبانی ئاواره‌یه‌شدا به‌دردی خۆی گوته‌نی: به‌شه‌قی زه‌مانه‌ فێری شیوه‌ لێک جیاوازه‌کانی کرمانجی کراوه. له‌ ژبانی پێشمه‌رگه‌یه‌یدا شه‌ره‌زای شه‌ره‌زور و شه‌ره‌زور و شه‌ره‌زور و شه‌ره‌زور...

گهرمیان و بیتوتین و ههولیتیر و کوو و خوشناو و سورچی و بالهکایهتی و ناودهشت و گهلیک شوینی تریش بووه و ههر پیرتیکی کوردی زان و زیندووی دهست کهوتوووه زۆر بهوردی دۆزیوبه و ههرچی له دهمیانهوه دهرحوووه قۆزیوبهتهوه ئهوه ههموووی کوکردۆتهوه بهکاوهخۆ له بیژینگه داوون و بنژیلی جودا کردۆتهوه و ساغ و پتهوی ههلبژاردوووه و بهمیشک و دلێ خۆی سپاردوووه... ئیدی بو سهیره که ههژار کوردی زانیکی ههلبژارده بی؟

ههژار بو تهونی ئهوه کره لهبار و سفتهی خۆی، شیوهی موکریانێ کردۆته تهخت و بوو نهخش و وینهکانی وشه پهنگی و خۆپهنگ و جوانی ههموو زاراوهکانی تپوهداوه و تا بوو کراوه خۆی له رایه و پۆی وشه نامۆ و بیگانه و کوردی داتاشرای ناخۆلا و نارسهنی تازه پیداکهوتوو پاراستوووه.

سهیر لهوهدايه دهلی شهرفهخان و ههژار لیکیان گپراوهتهوه. له رۆژگارێکدا که ههژار شهرفهنامهی کردوووه بهکوردی؟ زمان و ئهدهبی کوردی لهبهر بی سهروبههیی و بهرهههلابی خهریکه بهمهردهی زمان و ئهدهبی فارسی، زهمانی سهفهوی بچی... له سایه نهزانانی خۆپهسندوه ئالۆزی و شیواوییهکی زۆری تی کهوتوووه و مهترسییهکی گهوره ههپهشهی لێ دهکا!

بیگومان ههژاریش ههستی بهوه مهترسییه کردوووه و لام وایه مهبهستی هههه گهورهی له وهرگیپانی شهرفهنامه بووژاندنهوهی زمانی کوردی بووه و دهیهوی له مردنی بیاریزی... جا چونکه مهیدانیکی فرت و فرهوان و پان و بهرنیسی بو ههلهکهوتوووه و توانیویه بهکهیفی خۆی قهلهمی تیدا باژوو و خزمهتیکی ههژار بهزمان و ئهدهبی کوردی بکا... هیچ بهدووریشی نازانم که هیندیک لهوه کهسانهی چهند سهاله دهگهله ئهوه خم لێ شیوانهی زمانهکهدا راهاتوون نووسینی ههژاریان بهدل نهبی... ئهوانه له دهباغخانهدا کار دهکن بهبۆنی گولاو دهپشمن و سهههگیتزه دهگرن و تا فیر دهبن ماوهیهکی دهوی.

من لهوه بروایهدام که شهرفهنامهی ههژار دهبی بکرتیه بهردی بناغه بو کوردی ئهدهبی و زمانی یهکگرتوومان. هیوادارم ههموو کوردیکی، کوردیخواز و دلسوژ کهلکی لێ وهرگری و ههژاریش ههر بهوهندهوه نهوهستی و درێژه بهخزمهتکردنی زمانهکهمان بدا و درێخی نهکا...

۱۹۷۱

پیشهکسیهک بو دیوانی نالی

ههموو کوردیکی پاک، چاک، دیندار، دلسوژ و ئهدهبدوست، ئهگه بهدل و گیان خۆی بهمنهتبار و قهرزدارێ مامۆستای ههژار و زانای کورد مهلا عهبدولکهرمی مودهپرس نهزانی ناههقی دهکا. چونکه مامۆستا و کورده کارامه و لیزانهکانی بهههموو ههیز و توانای خۆپهسندوه بههیچ بارێک له خزمهتی کوردی چارهپهشی، دووره بهشی ههژار درێخیان نهکردوووه.

بهراستی ئهوه خزمهته بهنرخانهی ئهوه بنهماله چاکه، بهدین بهفههرهنگ، بهزمان، بهئهدهب و ئاکاری کوردییان کردوووه شایانی ئهوپهپری پریز و سوپاسه. یاخوا له لایه له بهلای لابهلا دوورین. بهردی سارد و گهرمیان وهبهر پێ نهیه و لهولاش وهبهر ئالای پیغهمبهر کهون و حهشریان دهگهله حهشری پیاوچاکان بی. پیموایه خزمهت بهکوردی زۆر لیکراو چاکهیهکه که لهپیش چاوی بینانی چاوان بز نابی و پاداشی دنیا و قیامهتی دهبی.

گهپهدهیی و دهربهدهری ئهوه سوودهی بو من ههبوو که له نیزیکهوه بهخزمهت مامۆستا بگه و دهستی موپارهکی ماچ بکه و بزانی کۆگای نور و دهریای بی سنوووه.

جاریک دهگهله چهند مامۆستای گهوره و ماقوول له بارهگای حهزرتی غهوس له حوجره تهنگ و چکۆلهکهیدا له خزمهتی مامۆستا دانیشتبووین، من ئهوه بیرم بهمیشکدا دههات ئهگه ههموو نووسینه بهنرخهکانی ئهوه مامۆستا کورتهبالا، رهزاسووکه، خوتین شیرین و قسهخۆشه بینی و له تایهکی تهرازوی باوی و جهستهی لاوازی خۆشی له تایهکهی دیکه بخه ئایا سهری وهمیچی حوجرهکهی ناکهوی؟

دیاره ئهونیتیکی پیرسوژ، ئیمانیتیکی پیرسوژ و ئیرادهیهکی قهوی و پتهو ئهوه پیره خاوتنه و ئهوه زانا کهم وینهی هان داوه که لهوه تهمهنهدا له خزمهت بهزانست، بهئهدهب، بهئیسلامییهت و ئینسانیهت خافل و بی ئاگا و شهکهت و ماندوو نهبی.

باسی یهک یهکی نووسراوهکانی مامۆستا وهک تهفسیری قورئانی پیرسوژ و شهریعهتی ئیسلام... نه بهمنی بی دهسهلات دهکری و نه لهوه کورته باسهدا دهگونجی، ئهوه ئهکه له ئهستۆی مامۆستایانی ئایینی و شارهزیانی ئهدهب و پسپۆزانی زانسته که هیوادارم کهمهترخهمی نهکن و شوپنهواره بهکههک و باشهکانی مامۆستا پتر بهخهلهک بناسین. لهبارهی شهریعهتی ئیسلامیدا رای مامۆستایهکی شارهزام پرسی، فهرمووی ههر کهسه بو

خۆی بۆچوونیتیکی ههیه، من بهراشکاوای دهلیم تا ئیستا کتیبی وا تهواو له بارهی فیهقی شافیعیدا نه نووسراوه.

من لیتره دا دههوهی به کورتی له بارهی ئەم دیوانه شتیکی بنووسم. به پروای شاره زایانی شیعر و ئەدهب نالی یه کیکه له گهشتین و پرشنگدارترین ئەستیره بهرزهکانی ئاسمانی ئەدهبی کوردی. ته نیا رهخه یا به ئەدهبتر بلیم دهردی دلکی له شیعی نالییان بوو ئەوه بوو که تیگه بشتنی شیعره ناسک و ورده جوان و رهوانهکانی زۆر هاسان نه بوو، پیوستی به شیکردنهوه، لیتوتیزینهوه و وردبوونهوهی تهواو بوو. که سیک سی زمانی عهره بی، فارسی و کوردی نه زانیایه چاک له شیعی نالی نه ده گهشت. مامۆستای مهزن ههستی بهو کهم و کورپییه کردوه بۆ بهخۆی و به کورپانییهوه، ههستاون، تیکۆشاون رهنجیان کیشاوه و به ههزاران زهحمهت نوسخه دیستونوسییان پهیدا کردوون له بهر یه کیان راناون و ئەم دیوانه به نرخه یان شهرح کردوه. له ههوه له وه پیتشه کییهکی زانیایه یان بۆ نووسیوه که خۆی کتیبیتیکی سه ره خۆیه و خۆتندنه وهی بۆ هه موو ئەم که سانهی سه ریان له شیعر و ئەدهب ده خورئ پیوسته. له دوایه شیعره کانیان راست کردۆته وه. مانا کانیان لیدا وهته وه، هه لسه نگاندوه و له پیتش خۆتنه ریان داناوه.

تا ئیستا کاری وا له نیو کورداندا نه کراوه. زۆر کهس له سه ر نالییان نووسیوه، به لام کهس نه وهندهی خۆ پیوه ماندوو نه کردوه. ئەوانی باش بوون، ناته واو بوون ئەوانه ی نه زانانه نووسرا بوون هه ر نه بان باشتر بوو. هه یج کاریک نه ویش کاری وا ئەسته م و گران بی که موکووری نابئ، رهنگه ئەو کاره گه ورهش نه خته نه قسیتیکی هه بی، به لام بیگومان هاوتا و وینه ی نییه.

من بۆ خۆم پتر له نیو چهرخه سه ر و کارم ده گه ل شیعی نالییدا هه یه ئەو سه رده مه که وهک سوخته یه کی نه زان له خانه قای شیخی بورهان بووم ده مدی مه لا زاناکان و موسته عیده باشه کان له سه ر شیعی نالی ده رۆن، ئەگه ر نیوه خۆتنده واری وهک منیان بۆ حالی نه بوویان، هه یج نه بی سه رنجیان بۆ لای مه له، له و ده ریا مه ند و بی به ستینه راده کیشان، چاپ بوونی نالی له لایه ن کوردی و سه ریوانی وه ده رو پکی بۆ کردمه وه ئەگه رچی ئەم دیوانه نازداره، بی تازاره دیو و دوژمنی پۆلیسی ده ورانی ره شی پاشایه تی ره زاخان بوو به دهس هه ر که سه وه گه رابایه ها واری سه ر و مالی بوو، به لام من په بیدام کردبوو به دزییه وه ده مخۆتنده وه. موقبیل به چاپکردنه وهی دیوانی نالی سه ره رای ئەم که موکووریانه ی له کاریدا هه بوو پتری به ره و تیگه بشتنی شیعی نالی بردم. نیو و نرکه و هه ترشی گه یو له نالیی نه تۆراندم ته نانه ت چاپه که ی مووه فه قیشم نه ک جاریک ده یان جار

خۆتنده وه. خوالیخۆشبوو حاجی مه حمودی وه ته میشیم که بازرگان و ملکدارتیکی پیر و خۆشه وق بوو، باش ده ناسی و به و حاله وه دیتنی بۆ من هاسان نه بوو چونکه ئەو هاوین و به هار له دی بوو، منیش هه ر لادیی بووم و که متر ده چومه شار که زستانان به خزمه تی بگه م زۆرم که لک له شیعر ناسیی ئەو پیاوه گه وره وه رگرت که رهنگی کهم کهس مابن له بیریان بی ئەدی بیکی چه ند به ئینساف و پیره پیاویکی چه ند قسه خۆش بوو. ئیستاش بۆم روون نه بوته وه ئەو بازرگانه زرینگه که سه روکاری ده گه ل گه ز و جاو و که تیره و مازوو و خوری و مافوره بوو چۆن ئەو هه موو شیعره کوردییه جوانانه ی له به ریون. نایا به یاز و ده ستنوسی باشی بوون و ده ری نه ده خست یا حافیزه ی وا به هیز و قه وی بوو که چی له بیر نه ده چۆوه. به ره حمه تی خوادای شاد بی. ناخ و داخ چه ن گه وره پیاومان بوون و حاجی قادر گوته نی: «له بهر بی ده فته ری گوم بوون و فانی».

شه قی رۆژگار هه لی داشته مه کوردستانی عه تراق له وی زۆر نالی ناسم دیتن و باشترم نالی ناسی تا سه رم له به عدا هه تئا ده ر و به خزمه ت مامۆستا مه سعود مه مه د گه یشتم. تا ئیستا که سم نه دیوه وا له شیعی نالی بگا. گه فتولفتیکی خۆشی بوو که به به یانی سیه راوی خۆیه وه ده هاته شه یکردنه وهی شیعی نالی خۆی مه ست و سه رخۆش ده بوو و گو یگری وه جۆش ده هه تئا. داخ ناچی ئەم مامۆستایه ئەوهنده ی له سه ر شیعی نالی ده دوا ئەوهنده ی نه ده نووسی تا کۆمه ل پتری که لک لی وه رگری. له بیرمه له دانیشتنی کدا که مامۆستا به عاده تی خۆی شیعی نالی شی ده کرده وه، یه کتیک له دانیشتون له منی پرسی به پروای تۆ مامۆستا له باره ی نالییدا زۆر زیده ره وی ناکا؟ گوتم: من له ته نیشته مه ها باده وه له لایه که وه تا سه رچاوه ی (زه لم) و له لای دیکه تا هاوینه هه واری سه ره سه نگ گه راوم و ده گه ل زۆر مامۆستای گه وره دانیشتونم که سم نه دیوه ئەوهنده شاره زای شیعی نالی بی. که چی ده ویرم بلیم ئەو گه وره پیاوهش به ته واوی له شیعی نالی نه گه بیوه. مامۆستا مه سعود فه رمووی به خوا راست ده که ی. من ئەو مه له وانه نیم بینم ئەوهنده درێژی که بتوانم له ده ریای بی بنی شیعی نالی ئەو هه موو دو ر و مروا ریبیانه بیتمه ده ر هه روا په له قاره یه کی ناشیانه یه ده یکه م. به لکو شتی تیکم وه بهر ده سه که وی. زۆری پی نه چوو رۆژتیک له خزمه ت مامۆستا مه سعود له کۆری زانیاری کوردا خه ربکی کاربووم. کاکه حه مه ی مه لا که ریم ها ته ژوو ر و گو تی: «ئیمه مانای وشه ی (نه ی سه وار) مان له و شیعه ردا نه زانیوه ئیوه چۆنی بۆ ده جن» زۆرمان بیر لی کرده وه و نه مانزانی. بی ئەده بیم کرد و گوتم: «مامۆستا ئەو کاته من گوتم جه نابیشته دیوانی نالیته به ته واوی بۆ ساغ نه بووه ته وه و تۆ گووت راست ده که ی من پیم وا بوو ته وا زوع ده فه رمووی به لام قسه که م

وهراست گهرا... گوتی: «ماله نالیت نه شیوی کئی سهردهدر لهو ههموو ورده داوانه دهردهکا که ئەو ناویه تهوه؟ من چوزانم نهی سهوار چیه؟» ئیجازهه لئ وهرگرت و چوومه ژووری کاکه ههمه، ههرچی فه رههنگی فارسی و کوردی له کۆردا هه بوون سهنگ و سووژمان دان و سه ره وینمان دان و سهراوینمان کردن و ئەو وشه مان نه دۆزیه وه. دیاره پاش ناھومی دبوون له پهراویزی لاپه ره ۳۳۴ دا گوتوو یانه دوور نییه نه زهدار بی که له شیعه ره که دا بی مانا نییه. ئەو پرۆژهی من گوتم کاکه ههمه حه یف فه رههنگی دهوله مهندی دوکتور (موعین) مان به ته وای له ده سدا نییه. ویده چی ئەو ئەم وشه ی گرتی. ئیستا که ئەم دیرانه ده نووسم فه رههنگی دوکتور موعین له بهر ده سدا یه. ئەو فه رههنگه گه ورهش ئەم وشه ی نه گرتوه. به لام وشه یه کی تیدایه که پیاو ده خاته گومانه وه که مه به ستنی نالی رهنگی ئەم وشه بی و ئەوانه ی دیوانی نالییان نووسیوه ته وه به هله لیهان تۆمار کردی. فه رههنگی موعین وشه ی «نیساری» گرتوه به مانا سوپاهی و له شکری و ده لئ. فیرده و سی له باره ی ته به قه ی دووم له چوار ته به قه ی جه مشیددا ده لئ:

صفی بر دگردست بنشانند

همی نام نیساریان خوانند

و ههروه ها زیادی دهکا و ده لئ وشه ی (نیساریان) له زمانه کانی ئیرانیدا سابیه ی نییه و بی شک موحه ره فی (artistar) ی په هله وی (ئوستایی raeslari) به مانای (شه رکه ر و سوپاهی) هاتوه و ئەم وشه یه له فارسیدا بووه ته (ارتیشدار).

دۆزینه وه ی ئەم وشه منی خسته سه ر ئەم باوه ره که (نه ی سه وار) (نه ی سیار) بی، به غه له ت نووسرا بیته وه چونکه زۆر روونه و به هاسانی له شیعه ره کانی دهرده که وئ که نالی زۆر ئەهلی خویندنه وه و موتالا بووه. ده سه لاتیکی زۆری به سه ر ئەده بیاتی عه ره بی و فارسیدا هه بووه. وهک به ئیشتیا له سه ریان نووسیوه گه پریده بووه و به کوردستاندا گه راوه. ئەگه ر واش نه بی ئاشنایه تی ئەو ده گه ل بابانه کاندای حاشای لئ ناکری. ئەوانیش کتیبخانه ی ئەمیرانه یان بووه که نالی که لکی لئ وهرگرتوه. ته ماشای ئەو چه ند شیعه ره بکه ن تا بزائن من بی به لگه وا نالیم.

نالیا ئەم غه زه له تازه که تازه ت گوتوه

به دووسه د مه سنه وی لویی لویابی نادهم

نییه ده خلم له شانامه و مه سافی غه یری ئەم نوکته که کوشته ی بهندی تۆیه هه ره که سی ئازاد و ئازابن

که دیتم رهنگی سه د رهنگی، گوتم بابایی عه بیاره که بیستم له فظی بیدهنگی گوتم شیپووری شاپوره

به لئ بهم شیعه رانه را که ئەگه ر پریم کردبان زۆر پتریان چی ده گرت دیاره که نالی هه موو جو ره کتیبیک که ده خلی به مه لایه تییه وهش نه بووبی خویندوه ته وه. که سیکی ئەسه که نده رنامه ی ئەفسانه یی خویند بیته وه و نه سیمی عه بیار و شاپووری عه بیار بناسی، ئاشکرایه که شانامه ی فیرده و سی زۆر جار سه ره وین کردوه و ئەم وشه ی له شانامه وهرگرتوه و ئەگه ر ئەوه ی زانیی که نه ی سیاری به ته به قه ی دووم له چوار ته به قه ی زه مانی جه مشید گوتراوه ئەوه ده بی شیعه ره که له ئەسلدا ناو ابووبی.

دیده نیگه بانی یار، ناله ی دل نه ی سیار

تیپی سریشکم هه زار ئاهه عه له مداری من

یانی چوار ته به قه ی زه مانی جه مشیدی ریزکردن و له باتی ته به قاتی له شکری تورکان که له مه غولیییه وه وهرگیرون، (ئون) (یوز) (تومان) به کاری بردن چونکه گومان له وه دا نییه که هه زار پر به پیستی (تومان) ی مه غولیییه. ئایا تا قمه مومتازه که ی ئەحمه د پاشای دۆستی وا ته به قه بهندی نه کردوه و ئەو شیعه ره پر ره مزه ی پاش نه مانی تا قمه که نه گوتوه؟ جوابی به من نادریته وه. به لام ده غده غه ی له دلندا په یدا کردوه.

ماوه شتییک له باره ی نالیدا باس بکه م که تا ئیستا کهس لهو باره دا نه داوه. ئەویش ئەوه یه، جگه له وه ی نالی خه ریکی پیکه ی تانی زمانی یه کگرتوی کوردی بووه، شۆرشێ ئەده بیشی کردوه. ئەم ره سمه ناله باره ی له دیوانی شاعیره کانی پیتشودا هه بووه که له ئەلفه وه تا یا بکه نه قافیه له دیوانی نالیدا نییه. کوا قافیه ی (ض) (ظ) (ذ) (ع) (خ) (ع) له دیوانه که یدا؟ که دیوانی شاعیره هه ره باشه کانیشی دزیو کردوه. له باتی ئەوانه شیعی و اهه یه که پیته تایبه تییه کانی کوردی بۆ کردوونه وه قافیه وهک (ئ). «ته شریفی نه و به هاره که عالم ده کا نوئ» نالی به پیچه وانه ی بۆچوونی هیندییک شیعه نه ناس که گوتوو یانه هه ره خه ریکی دوو کار، شیعه ر و وشه ئارایی بووه و گوئی نه داوه ته نیوه رۆک، شاعیری به ته وای مه عنای که لیمه بووه. شیعی ته نیا بۆ دهر پرینی ئیحه ساسی ناسکی ئینسانی گوتوه جگه له چه ند پارچه ی وهک وه سفی حوجره و گویدر یژه که ی و وه سفی

تهببعهت که ئەوانیش له ئیحساسی شاعیرانه بێ بهش نین. شیعرهکانی دیکه پرن له سوژی ئاشقانه و کۆلۆکۆی دەررونی خۆی. بۆیه گۆتی نه داوه ته ئەو قاعیده و ئوسوولە ی که زانستی عەرۆز شاعیری ناچار کردوه رەچاوی بکا. یانی غەزەل له حەوت شیعر که مەتر نه بێ و حەقەن دەبێ تا ق بێ. باشترین غەزەلی نالی ئەو غەزەلانەن که له حەوت شیعر که مەترن یا جوتن. یانی نالی له هەر جیگایه ک کۆلۆکۆی دامرکاوه قەلەمی رۆناوه و تا ئیحساساتی دانه مرکاوه قەلەمی تا و داوه. ئەگەر له پارچه شیعره که ی مەستووره وردبینهوه، تی دهگەن ئەو نالییهی که وهستای قافییه بووه. لێره دا ریعایه تی قافییه شی له چەند جیگا نه کردوه. دیاره دۆزینه وهی ئەو جیگایانه کاری ئەو که سانه یه که دهزانن رەدیف قافییه چن؟ به رەحمه تی خودا شادبن ئەو مامۆستایانه ی بێ وردبوونه وه و بێ ئەوهی بزائن شیعر چییه؟ فه رموویانه ئیحساسی شاعیرانه له شیعری نالیدا نییه یا که مه، توخودا خوێنه ری خو شه و یستی شیعر ناس سه رنجیکی بده ئەم دیوانه تا بزانی ئەو هه ژارانه چەند له شیعر ناسیندا کۆله وار بوون.

له جیگایه که ی تریش باسم کردوه که قوتابخانه ی نالی به هۆی مه لا سألحی حه ربقه وه له کوردستانی ئێران به تایبه تی له موکریاندا بره وی په یدا کردوه.

له م سالانه ی دوا ییدا کتیبیک به فارسی به ناوی (ایران امروز) بلا و بۆته وه که له نووسینی (ئۆژین ئوین) سه فیری وه ختی فه رانسه کرا وه ته فارسی. ئەم دیپلۆماته له ساله کانی ۱۹۰۶-۱۹۰۷ به سابلاخدا تپه رپوه و چەند لا په ریه کی ناشیانه ی له سه ر ژبانی کوردی ئەم مه لبه نده نووسیوه که سه رنج راکیش نین. ته نیا ئەوه نده ی سه رنج راکیشه که له باره ی نالیدا نووسیویه تی:

له نیه رسته کانی چه رخی رابرد و دا شاعیریک له نیه و کورداندا هه لکه وت که ناویانگی له چوارچیوه ی هۆز و خیل و زیدی خۆی زۆر و پوه تر رۆیی، نالی مه لایه کی خه لکی سلیمانیه که ئەمرۆ شیعره کانی له دوورترین خړ و شیو و دۆله کاندا و یردی زمانی کوردانه ئەم شیعرانه ی، موفتی سابلاخ، (که له جیگایه کی تر به ناوی مه لا محمه دی موفتی ناوی بردوه) بۆ ئیمه ی وه رگێران.

دیاره ناویانگی نالی هه شتا پتره گه یه ته سابلاخ که موفتی وای به سه فیر ناساندوه. نازانین شیعره کانی به چ زمانیک بۆ سه فیر وه رگێران. به لام پاش ئەو هه موو به رده شو ر و ده سکارییه هیشتا تام و خوی و بۆن و به رامه ی شیعری نالییان پتوه دیاره. ئەوه ش جوابیکه بۆ ئەو که سانه ی ده لێن نالی زیاتر به شکل و وشه ئاراییه وه خه ریک بووه تا نیه و رۆک و مه زموون. جاریک هه ر له و باره دا له کۆرپکی ئەده بیدا که خوشک و برای

عه ره بیهی لی بوون گوتم توخوا ئەم شیعره ی نالی بۆ ئەم برا و خوشکه خورمانیژ و خورما خۆرانه که فرچکیان به خورما گرتوه بکه نه عه ره بی بزاین بۆ خۆیان یاری شیرینی خۆیان وا به خورمای خۆمالی شوبه اندوه که کوردیکی شاره زووری که لاش له پتی میوژخۆر شوبه اندوویه تی.

ده خیلتم بم نه خیلی یا روتابی

وه ها شیرین و سینه نه رم و دل رەق

هه موویان که مه زموونی شیعره که یان بیست گوتیان تا ئیستا شیعری وا له تیفمان له عه ره بیدا له و بابه ته وه نه بیستوه. هه موو ده زانین شیعر که وه رگێردا جوانی شیوه و شکل له ده س ده دا.

له پیتیدا گوتم ئەم کتیبه ش بێ که موکووری نییه. به لام تا ئیستا ش بێ وینه یه. له چەند جیگا نه زه ری خۆم له په راوێزدا نووسین. به لام چونکه ئینتیشاراتی سه لاهه دینی ته یوی له چاپکردنه وه ی ئەم دیوانه دا بۆ ئەوه ی کورده کانی ئێرانیش دیوانیکی که م غه فله ت و شه رح لیکراویان له ده سدابی به په له بوو هه قیشی ده ده می منیش نه متوانی چاکی پێ رابگه م.

دیسان له لایه ن هه موو کوردیکی ئەده بدۆسته وه سوپاسی مامۆستا و کورده کانی ده که م. نازانم کێ بوو نووسیوی هه ر مالتیکی ئێرانی که قورئانیکی پیروزی له سه ر تاقه دانابی پیویسته دیوانیکی حافیزیشی له بن بێ.

منیش ده لیم خۆزگه هه موو ماله کوردیکیش دیوانی نالی له ژتیر قورئانی پیروژدا دانا بایه.

به هاری ۱۳۶۴

راوه تازی

سال درهنگ بو، پایز داهات، زهوی رهنگی بزرکا، شینایی نهما، تینی ههتاو کهم بووه، رۆژ چیان بهبهروهه نهما، شهو درپژ و درپژتر بوون، ههوا فینک بوو، ریز پندران، مشتاخ ههلهخران، بیستان له بهرکهوتن، برکه ههلهکیشران، جی تووتن شیو کرانهوه، ناویژه له بهراو دهرچوون، ئهستیر داریان لی راکیشرا، سهراوه، قهوزهیان گرت، بناوان ههلهدیران، دهر او بوگه و لیل بوون، پاوان و ههلهسهوون پیخوست و بوژه بوون، پیوره وینجه داس پهپین کران، رهپسته کوئه پنج بوون، نهوهنده تیشهیان چهند پهلهکه بوو، سارده کیل دندووکهیان دا، کا و گزره له کادین کران، کوئه و پۆلکه و نهرمهگیا له تایه و گیشه دران، تفاقای زستان داخرا، دیم کیل بههسوای بارانی رهحمهت و ههقهپهلهی پایز، دیمه کار و ئیشکه کهندیان داچاند، جارچار ههوری سپی و تهنک بهدهم باوه بهپهله بهناسماندا تپهپین، چهند پریشکی بلاویان وهراندا، دلای شکارته کهیلای بی زهویان داخوریاندا و ترسان نهوه کوئه و ههلهوه که دهغلهی ناو مالان بویان داچاندوون گهندهنی بن و بهجاریک قوت براو و بی سهلات بکهونهوه، دار و دهوهن خه زهلیان دا، میرگ و چیمه بی دیمه بوون، لاپالی بژوین بوونه رپچکه، نوالهی زهنویر کاتور کران، تهلان و بهندهن رووتانهوه، رووباری خورین له خورین کهوتن، ریبواری خورین له تهنکویان دا، سوار بو بوار نهگهیران، گیابه رزه بوونه ئیشکه، دروو بوونه نهشته، تیکان بوونه پهیکان، پینکول و کونجی بوونه بزمار و دهرزی و له پیتی گاله وه پینی پیخواس ههلهچوون و گرده نشینیان کرد، بابردهله وهک له شکرکی بهزیو و شکاو رتیترا، خوئی بو نهگیراوه، بلاو بوو، پووش و پهلاش وهک ترسه نوک و دووره په ریزان خوئیان له خواره بایان گرت، له نه دیو و پهسیو و بوودر و کهندالان خزین، ههوار خالی بوون، چادر و چیغ پیچرانهوه، سیپهک ههلهپه سیران، مهشکه بهرچیغیان تی ههلهکیشرا و له بن میچی قورماوی نران، دودانه و شیر مهشک له خه راره کونان پیچران و له بهر ههویان و بیتلا بهسینگ دا کران، نیره ی بی خیر ههلاوه سران، گوربس و په تک ههلهویران، شهنگه بیتری قولچاغه یان دارنی، بووه له و بهرینکه یان شان و شان کرد، جامی مهردوش و گادوش که یان له بن پیپرک و ههرزالان ناخنی، بیژینگ و دهستاریان وه کار خست تا زمهر بو زستانی دوور و درپژ گیشه بکهن، ساوار بهارن، پرویش به با کهن، بو دراو لی بکهن. کاکای شوان که له کویتسانی مهزن و ههواری سازگاری مهری له چرگه دهچه قاوه و دهمی دهله وهری پر و تهر و ناسک دهن و یهکی له یهکی دهرنه دهچوو، بو خوئی له سه رهردیک داده نیشت و قامکی له بلویر

دهزاوت و نهوی لیی ددها لیی نهده داوه و پاشای بهسه پانی خوئی نهده گرت، ئیستا بلویری له مال داناوه، چونکه مهری کویتستان که لهنگ و لور و دهغه زداری تیدا نهماوه و بی چاوینی بی سمیره و ساکه تهی دووگی دهلیی لینگه دهستاره و پشتی گرتی لی براوه. کوا له نارانی قاقیر و کراپ داده مزرئی و دهچه قیتهوه؟ له دهشتی کاکای به کاکیدا په رهله داوی، په رهم په رهم ده بی، ههر کرتکه ی روو له لایهک دهکا، شوان نه گهر وهک ددانی ماریش بی، پی پانگا پیشی بگری، تیکی بکاتهوه، مهری قهلهو و ساغ له نارانی بی له وه ره چون چیشتاوان مؤل دهخوا، پالینان کویر ده بهستی، شیوه خویران راده وهستی و شهوینان له ههوشه دا گیر ده بی؟ شوان ده بی چاویکی بیسته چوار چاو و خهو و خواردن له خو حهرام بکا، گورگی فیلبار و دز هه میسه له که لیندایه شوان بخافلینتی، سهگ بخچیچینتی، تا که لاک بستینتی، کام مهری شاز و قهلهوه بر فینتی و نه گهر خودای نه خواسته شوان له خهو میتی و ده زینتی نه گرتی میگل رابدا و یهکی نه هیلی و هه مووی بخنکینتی، جا له و حاله دا شوان کوا مه جالی هه یه له بلویر بتوورینتی و عاله میتک و هجوش بیتی؟

سالان لهم وهرزه دا که کاری دیهات کهم ده بوو، سواغ و پینه و په رۆی بان و دهرک و دیواران ته واو ده بوو و ناوردوو داده خرا، جهنگه ی راوه تازی دههات. راوه تازی له میتزه له کوردستاندا باوه. تا نیوهی دووه می ئه م چهره زور به داب و دهستوور دهکرا، ههرچه ند ئیستاش کهم تا کورتیک ماوه، بهلام به رهو نه مان دهچی. دیاره ههر ریشوینتیک به سه ره چوو، ئه م وشه و زاراوه و نامرزانه ی په یوه نندیان بهم ریشوینتیه وه یه، له سه ره زار و زمانان نامیتن و ورده ورده له بیر ده چنه وه، ته نیسا له بهیت و باواندا ده میتنه وه که تیگه یشتنیان بو به ره ی داهاتوو دژوار و نهسته م و گرانه، خو به ناشکوری نالیم فهرهنگ نووسیکی نهوتومان نه بووه و قامووسیکی و امان نیبه ئه م وشه و زاراوانه ی تو مار کردی و له نه مانی پاراستی، ئه م رۆژانه بو نووسینی ئه م وتاره په نام بو فهرهنگی تاقانه ی کوردی بو کوردی «خال» برد، له ژیر وشه ی راو و تانجی و تازیدا شتی وای نووسیوو کابرا گوته نی: «ئه زی تیدا شه رمه زار بوومه وه». بو یه ویستم نهوی له بیرم ماوه و لیی ده زانم له و بارده بنووسم تا قامووس نووسی دوار ژمان که لکی لی وهر بگرن و نه و لاوانه ی که وهک من نه ده بی فولکلوریکی کوردی به خه زینه ی زمان ده زان سوودی لی وهر بگرن.

تازی یا تانجی و تاجی توره مه سه گیتی درپژ، ناسک، شووش و له سه ره لینگه. پیستی تهنک و نامال رووته یه، جوان و ژیکه له یه، گوتوویانه: «تازی نازاده ی سه گانه» توند و تۆله، باش لینگ ددها و به دهوامه و به که لکی راو دی، تازی تا زهنگه ی بهر زتر، تهنگه ی گورجتر، که فله لی بلیندتر، پشتی راکشاوتر و نامال کوورتر، په نجه ی شووشتر، سه ره و

کهله و دهم و له مېوزی باربکتر و په قتر و درېتر بې په سندتره.

وهک هموو توره مه سه گیک به نیری ده لاین گول و به مپی ده گوتری دپل، گول هم همیشه بو جووتبون ناماده، به لام دپل جارېک یا دوو جار و به دې، زور پیشتر نیشانه ی و به هاتنی دیاری ددها، جا نه گهر خاوه نه که ی بخوازی زووتر با بگری باشتی تیر ده کا تا قهله و بې و نه گهر به پیچه وانه نه یه وی ئاوس بې نه وه له ژووریکې تاریکدا ده بیه ستیته وه تا له ر و لاواز بې و له با بچیتته وه. جووتبونی تاثیرش وهک هموو جسنه سه گیک «پتوهروانی» پې ده لاین، دپل و گول پیکه وه ده نو سین و تا ماوه یه ک لیک جوئ نابنه وه، ته نانه ت نه گهر له زمانی کوردیدا به زایینی هموو نینو کدار و گوانداریک «جگه له مالوس که سمداره» ده لاین تره کین - له شیر هوه تا مشک - په ننگه بویه بې که زوریان بیچوو ده بې. تاثیرش و سه گیش له وان ه لئاویرن، ده لاین دپله تاژی به حه فتا شه و و رۆژ ده تره کتی. به و نه ده توتکه ی به زگیک ده بې ده لاین کوخیک، دپلنیک له سیوه تا یازده توتک ده بې، دپله تاژی هشت گوانی هم بهر نه و بهری هیه، توتکه تاژی له پیشدا چاوی نو ساه و نایین، پاش چند رۆژ چاوی ده پشکوئ، به قسه ی کونه راوکه ران ه وه ل توتک و ناخر توتکی کوخیک له وانی دیکه باشت درده چن، توتکه تاژی زو فیری تیکوشین خوارن ده بې و ئیتر نیازی به شیر ی دایک نامین، دپله تاژی تره کیو پیوسته زور باش به خپو بکری و تیر بې، دنا زبانی خور و مالانگه ر ده بې و په کی راوکردنی ده که وی، توتک که ژبه له بو، گوجوکی پې ده لاین و له خو به وه فیری راو پیچکه ده بې، راو پیچکه کردن ته مرینی ریکه وتن و راو فیربونه. گوجوکیک بو نه وانی دیکه ه لند و نه وی تربش رپی ده که ون. راوکه ری کون ده لاین هه ر گوجوکیک ه لاند دیاره... له خو ی پاده بینی و به گه وره بییش له وانی دیکه چیتر و خیرا تر و به کار تر ده بې، گوجوکیک به ساله وه ختیک سونوو یا سونوی دپته وه و پپی ده لاین شهک، نیشانه ی سوون هاتنه وه نه و به که گول له کاتی میزکردندا لاقی ه لندین، پاش سالنیک ده بپته خه رت و نه مجاره ته مه نی به خه رت حیساب ده کری. خیرایی و خو پریا به تیبی تاژی تا نه بپته خه رت دیاری ناکا، وا ده بې شهک نوره ش ناکا و که چی به خه رتی زور چن ده بې و به پیچه وانه شه کی خیرا خو پری درده چن.

په ننگه کانی تاژی:

تاژی په ننگی جوړ به جوړی هیه، سپی، رهش، سوور، نه باتی، شی، خه زال، بوړ، تاله، شله، خورمای، خه نه بی، گورگی، پلینگی، قه زوانی، بازو، بوژقاجی و به لهک، په شبه لهک، سوور به لهک و شین به لهک.

ده ننگه کانی تاژی نه مانه ن:

لوورانن، نوورانن، قرووسکانن، نووزانن، مرانن و ناسکانن.
سیفه ته کانی تاژی:

چی، خیرا، تیز، پهل، په شکوژ، خو شپست، به درست، هه رزه، قرخه مه رس، ده مسارد، ده مگه رم، به هه لم و به ده وام.

تاژی به کاری راوی ئاسک و کیتی و که رویشک دې، چیتین و باشتین و به کارترین، تاژی ئاسک کوژه، من کویتستانیم و ئاسکیش له دهشت و گه رمیان ده ژی و له راوه ئاسک شاره زانیم. ماموستا عه لای په حه ته له کتیبی «کوردواری» باسی راوه ئاسک ده کا من به نه زانی خو مه وه به دل م نه بوو، پیم و ابو هه له ی تیدایه، نه ما پیره به گیکې جاف جارېک باسی راوه ئاسکی بو کردووم نه وه بو تان ده گپرمه وه، راست و دروی و بهال به ستوی خو ی ده یگوت: زه مانې ده سه لات و باوی به گ و پاشاکانی جاف که کوچه ر و په و نه بوون باشتین تاژی و په سه نترین نه سپ له نیو جافاندا هه بوو، له موکریانیش ناویانگی نه سپی جافان بووه - په ننگی راست بې چونکه له عه ربه بان نیزبکن و جسنه نه سپی عه ره بییش له دنیا دا مه شه و ره - ده یگوت: «پاشاکان تیبیه سواریکی باشیان هه لده بژارد، تاژی به کانیان وا فیرکردبوو که راویان داده به ست و رسته یان هه لده کیشا و تاژی خو ی داوینته پیشکو ی سوور و مات ده بوو، که ئاسک هه لده هات سووران به و نه سپه خو شبه ز و به کارانه وه دیان په تاند تا ده یانزانی شه که ت بوون نه مجار تاژی به کانیان به رده دایه تا له خو لی ده گه وزاند، هه موو راوکه ریک خه نجه ری ده به ردا بوو و، کیردی ده بان و تیزی له دیوی ژووری خه نجه ردا له کالان چه قانده بوو به و کیرده سه ری ئاسکیان ده بری و رفیسکه یان کون ده کرد و له به ن سامورته که یان هه لده کیشا و به ته ریزه ی نه سپه وه ه لیا ندا وه سی.

کورد به هه موو گیاندریکې گواندار و سمدار که که وی و رام نه بې ده لنی کیتی، له کیتوه سه رکه ش و شاخه سه خت و رژد و هه له مووت و زهرد و ماهه کانی کوردستاندا کیتی ده ژین، که له کیتی، گاکیتی، شور، یه کجار که م بوون و له وانه یه په گه زیان له م حاله دا له مه ترسیدا بې و هه ر نه میتن و نه مبیستوه نه وانه به تاژی راو بکرتین، بیستوتانه که کیتی به تاییه تی رۆژانه له شاخی هه ره سه خت و په و زه ی نه ستم نایسته وه، ده لاین هه ر جیگایه کی شاخ بارانی وی بکه وی کیتوبش ده توانی پیدایه پروا، دیاره تاژی له جیگای وا کار ناکا.

بو راوه کیتی به تاژی به ره گه ده نینه وه. کیتی که له م شاخه وه بچیتته شاخیکې تر تیره گ به رندا، یانی به جیگایه کدا ده روا که هه ر دووک دیوی کیتی لی دیار بې، جا راوکه ری

شاره‌زا، تیره‌گیتی ره‌چاو ده‌کهن و حاشارگهی لی دروست ده‌کهن، نه‌گهر گوینی و گیا به‌رزی لی هه‌بئ، کۆخته‌یه‌کی دوو میتیری یا که‌متر ساز ده‌کهن و خۆیان و تاژییه‌کانیان له‌ویدا مه‌لاس دده‌ن، نه‌گهر نه‌وه‌یان بۆ نه‌لوا و ارشی به‌رد دروست ده‌کهن، کیتومال به‌ریکی شاخ به‌هه‌را و هۆریا و ته‌ق و ره‌ق و چه‌قه چه‌ق ده‌ته‌قینن تا چه‌یوان به‌ترسی و، به‌تیره‌گدا به‌په‌رپته‌وه شاخی نه‌وه‌یه‌ر و له‌وه‌یه‌ره‌گه هه‌له‌نگوی، نه‌گهر مه‌ودای نیوان دوو کیتو به‌رین بی له دوو جیتیگه‌وه به‌ره‌گهی بۆ ده‌گرن. تا نه‌گهر تاژی پیتشه‌وه راستی بکه‌ن به‌سه‌ر به‌ره‌گهی دووهمدا بکه‌وی و رزگاری نه‌یه، تاژی قایم و به‌هه‌لم و فیلاوی نه‌بئ نه‌ ده‌گاته کیتی و نه‌ ده‌ویزی خۆی لی‌دا، به‌ران و نیتری قه‌یره ده‌س ده‌که‌نه‌وه و به‌گژ تاژی‌دا دینه‌وه و به‌شه‌قۆن تیتی هه‌لده‌ده‌ن و برینداری ده‌کهن، وا ده‌بئ ده‌شیتۆپین. به‌لام تاژی که‌ فیلاوی بوو، هه‌ر له‌ پاشرا له‌ کیتی رۆ دئ و که‌ بۆی هه‌لکه‌وت، باتووی ده‌گری و پرستی ده‌برئ، راوکه‌ر ده‌لین هۆی نه‌وه‌ی تاژی ده‌گاته کیتی، نه‌وه‌یه کیتی له‌ هه‌لاتندا زۆر ناوران ده‌داته‌وه و مه‌حتهل ده‌بئ، ده‌نا زۆر به‌باز و بردتره، کیتی به‌ته‌له و شتی دیکه‌ش ده‌گرن که‌ دیره‌دا جیتی باس نییه.

نه‌خۆشییه‌کانی تاژی:

سه‌گ بایی، شان‌ره‌قه، شه‌کگه، سه‌بنیسی، هاری، سووزنه‌ک.

راوه‌که‌رویشک به‌نازی:

که‌رویشک گوانداریکه که‌ نینۆکی هه‌یه، گیا خۆره، کلکی زۆر قوله‌یه، تووکی نه‌رمه، دریتیایی له‌ به‌رزایی پتره، پیتشووی له‌ پاشووی کورترین، به‌باز و قنه‌ ده‌روا، گوپی زۆر دریتن، سه‌ری له‌چاو له‌شی زۆر گه‌وره‌یه، چاوی زه‌ق و له‌روون و نانوقین. زیاتر به‌چاوان ده‌بیندریته‌وه، ده‌لین میتیه‌که‌ی چه‌یز ده‌شوا، ده‌تره‌کی و زه‌و و زووی زۆره، له‌ جیتیگای سارد و گه‌رمدا هه‌یه. له‌ بژۆپنترین کۆپستانی کوردستاندا و گه‌رمترین و کراپترین بیروونی عه‌ره‌بستاندا ده‌ژی، به‌بیچووی ده‌لین به‌چ و که‌ په‌ره‌وازه بوو و توانی توند رابکا «سه‌پسین» ی پئ ده‌گوتی، به‌روالته‌یه که‌جبار به‌سته‌زمان و بی ده‌سه‌لات و ترسنۆکه و له‌به‌ر هیچ گیاندارای چوارپئ و بالنده‌ی پچووکی راوی ده‌س ناکاته‌وه، که‌چی دۆزمنی وه‌رزیر و ره‌زه‌وان و بیستانچییه. تا ده‌ستی له‌سه‌ر دا‌بنیتی به‌زه‌ر و به‌دغه‌ره، به‌رۆژ له‌ لاندای خۆی مه‌لاس دده‌ا و به‌شه‌وه ده‌گه‌رئ و ده‌له‌وه‌رئ، هیچ ناپاریزی. بۆ باغ، بیستان، شیناوه‌رد و، ره‌پسته‌ ته‌نانه‌ت خۆیان و خه‌رمان وه‌ک به‌لا وایه. بۆیه وه‌رزیر و باغه‌وان رقیان لیتییه و به‌ته‌پکه و ته‌له و خورده و داو ده‌بگرن. گوشتی ده‌خوری، ده‌لین ته‌مه‌نی

به‌وه‌را دیاره که‌ هه‌ر ساله‌ کونیتی له‌بن کلک ده‌بئ.

نیزیکه‌ی سی، چل سال له‌وه‌ی پیتش که‌م ساحیب ملک و ئاغا و مه‌زنی کورد هه‌بوو، رمووده‌ی راوه‌که‌رویشک نه‌بئ، دیاره ئه‌م کاره‌ش به‌سته به‌ده‌ست رۆین و نه‌رۆینه‌وه بوو، ئاغای ده‌وله‌مه‌ند رسته‌یان له‌ ناوریشمی ره‌نگا‌وره‌نگ ده‌هۆنییه‌وه و گولینگی سیم پیتی جوانیان وئ ده‌خست. سه‌ری گولینگداریان له‌ باسکی راسته یا راست و چه‌پ له‌ شان ده‌کرد. قه‌لاده‌یان له‌ قایشی باش دروست ده‌کرد و به‌ناوریشم ده‌چنی، زه‌نگوله‌ی زه‌رد، زیو ته‌نانه‌ت زیریان لی ده‌دروو، سه‌ری دیکه‌ی رسته‌یان له‌ ئالقهی قه‌لاده هه‌لده‌کیتشا. ئاغای دئ به‌خۆی و باب نۆکه‌ر و ره‌عیه‌ت و سواره‌وه ده‌چووه راو، له‌و جیتیگه‌یه‌ی زانیسیان که‌رویشکگره‌ راویان داده‌به‌شی و سوار سه‌فیان ده‌به‌ست، له‌کیتو یا بانوو سواریک به‌تاژییه‌کی کارامه‌وه سه‌رراوی ده‌گرت، سه‌رراو ده‌بوو له‌پیتش سواراندا بی و چاوی له‌لای خورای بی تا نه‌گهر که‌رویشکیان له‌ داویتی تیبه‌ردا وریا بی و بزانی روو له‌ کام لا ده‌کا، نه‌و ده‌بوو راسته و راست له‌ پیتشدا بی، نه‌گهر تاژی خواره‌وه نه‌یانکوشت و به‌ماندوویی گه‌یشته سه‌رراو نه‌و تاژییه‌که‌ی خۆی به‌رداتئ، ده‌بوو تاژی سه‌ره‌وه‌ژیر به‌رنه‌دا و راوه‌ستئ تا که‌رویشک که‌میکی لی ره‌ت ده‌بئ، به‌رراو سواریک بوو که‌ باشترین و چیتترین تاژی پئ بی و که‌میکی له‌ دوا‌ی سوارانه‌وه بی تا نه‌گهر که‌رویشک پاش راو بکا، تاژی خۆی تیبه‌ردا، سواره‌کانی دیکه که‌ نیوانیان پیتش شه‌ش گه‌ز پتر نه‌بوو، چ تاژییان پئ با یان نه‌با، ده‌بوو له‌ ریکی یه‌ک برۆن و هه‌ر که‌سه له‌لای سه‌رووی خۆی ورد پروانی و هه‌ول بدا هیچ بنچک و به‌ردیک نه‌بوئ، تا سه‌ف راستتر و نیوانی سواران که‌متر بایه، که‌رویشک چاکتر ده‌بیندرا وه یا زووتر هه‌لده‌هات، لانی تازه و کویره و لانی شه‌وی دینی نیشانه‌ی نه‌وه‌بوو. که‌رویشک هه‌ر له‌و ده‌روبه‌ره‌یه، جا ده‌بوو به‌فیتوو یه‌کتر حالی بکه‌ن سه‌ف راستتر و سوار خورترین، ورد پروانن و نه‌یوئین. که‌م وایه که‌رویشک له‌به‌ر سه‌فی راست و ریکوپیکی و سواری ئارام، بوئری را بکا، خۆی له‌ لاندای مه‌لاس دده‌ا و له‌ عه‌ززی ده‌خا. راوکه‌ری لیزان به‌ته‌مال ده‌بینیته‌وه.

نه‌و سه‌رده‌می داب بوو نه‌گهر نۆکه‌ریک یا ره‌عیه‌ت سواریک ته‌مالی دیباوه ده‌بگوت: «نۆکه‌ری ئاغای خۆم و راوکه‌رانم پئ ده‌لین هۆی ته‌ماله‌!» عاده‌ت و ابوو ئاغا و خه‌مه‌کانی ته‌مالانه‌ بدن به‌و راوکه‌ره و خه‌لاتی بکه‌ن، سوار له‌ ده‌وه‌ی ته‌مال کۆده‌بوونه‌وه، پایزه، نازیزه، گولئ گولئ، حه‌یران و گه‌لۆبان له‌سه‌ر ده‌گوت و جاروبار ده‌هۆل و زورنا و سن ته‌پلشیان له‌سه‌ر لی دده‌ا، نه‌گهر بۆ خاتری سه‌یر نه‌با به‌هاسانی به‌ده‌ستی ده‌گیرا، به‌لام ئاغای گه‌وره بۆ سه‌یر ده‌چوونه راو نه‌ک بۆ راوه‌گۆشت، جا بۆیه

ئەسپيان وەسەر دەپەراند كە هەلئى و تازىبى تى بەردەن، دوو يا سى تازىيان تى بەردەدا، ئى وابوو چى و دەمگەرم بوو گوربىستىكى نەدەبرد و لە سەفى سوارانى دەرنەدەكرد و هەلئى دەگرت و ئى وابوو خىرا و پەل و دەمسارد بوو، چەند جارى دەگىپراو، لىتى دەدا، تىبى رۆدەهات تا هەر خۆى يا تازىبەكانى دىكە دەگەينە نۆرە و هەلىيان دەگرت، تازىبى رەسەن كە كەرويشكى هەلدەگرت نەيدەشەمزاندا يا بەدەمىبەو دەگرت يا چەمۆلەى لەسەر دادەدا، سوارىك دادەبەزى و سەرى دەبرى و وەبەن سامورپەى دەخست، ئەگەر تازى خوتىرى بايە نەيدەشكاندەو و خوارەى پى نەدەكرد و كەرويشكى رزگار دەبوو، ئەگەر باشتر بايە راستى دەكرد و دەيگەياندە سەر راو يا لە كونى دەكرد، كەرويشكى هەمىيشە بۆ لىقەومان كونىك رەچاو دەكا، بەلام تا زۆرى بۆ نەيە ناچىتە كونەو. سەرراوى شارەزا لای كونىيان لى دەگرت وا دەبوو لە زاركى كوندا دادەنىشتن و ئەویش خۆى لە باوہش داویشتن. ئەگەر چوو لە كونىشەو بەپىچەك دەريان دەهينا، لە هينديك مەلبەند بەتەمال دەلئى «دياردى».

خۆشترىن كاتى راو كەرويشكى پاش بارانە. چونكە كوتىرە و لانى تازه لە دوورەو دەيارە. وا دەبى كەرويشكى لەو كاتەدا كۆنەلان دەكاتەو كە ئەویش دۆزىنەو بۆ راوكەرى شارەزا هاسانە، جگە لەو بەر پىبى تازى كە روت و بلە، نەرم دەپىتەو و ترسى كالتە درانى نامىتى، بەرپىبى كەرويشكى كۆلكنە و قور دەگرى و باشىش ناتوانى رابكا و پىبى دەلئى كەلاشە كردن، ئەو سەردەمە زۆرى پى ناچى و وەختى نىنۆك شكىن دى. كە وشكەبەند پەيدا بوو و كەرويشكى لان بەرەژىرى كردهو و رەپستە و باغى پاوانى داو بەر پەلامار هيند قەلەو دەبى كە دەلئى گورچىلەى دەبەزىدا ون بوو، ئەمجار بەسەر زەوى بەستراو و رەقدا وا هەلدەى هەر وىزەى لەبەر پىبى دى، تازى لە ترسى هەلخلىسكان و نىنۆك شكان ناوئى توند رابكا، هەر تازىبەكى لەكاتى نىنۆك شكىن و سىخوار لە پشتدا بگاتى نايابە. كە نوابەفرى هەوەل كەوت و بارنى نەكرد باسى سەرى كەرويشكە، چونكە شوتى دەگەرى و بەپىشوى كورتهو هەر دەرنەچى. ئەو گياندارە بەرپالەت گىل و گىزە كە زانى شوتى دەگەرى زۆر فىلەزان دەبى، شوتى جووتەيە، پاشوى بەجووت وەپىش پىشوى دەخا، راوكەر كە تووشى راستە شوپن هات دەزانى كەرويشكى يا چۆتە شەوگەر يا گەرپراو تەو و بەپەلە دەيگىرى تا دەگاتە «دوولايى»، دوولايى ئەوئەيە كەرويشكى بەسەر شوتى خۆيدا دەگەرىتەو، لە جىگايەكى بازىكى بلئى داوى و لەسەر كەلەكىك يا قەدى رەوئىك دەكەوى، دەبى راوكەر بەقەرەغ دوولايىدا پروا و نەيشىلئى تا بزائى كەرويشكى لەكوئى بازى داو و وريا بى پاش راو نەكا و بازەر نەبى، «هەزارە» هەر وەك دوولايى وايە، بەلام كەرويشكى چەندىن جار بەشوتى خۆيدا هاتوچۆ دەكا، وا دەبى

هەر لەنىو هەزارەدا دەكەوى، وا دەبى ديسان بازىكى دوور داوى و لەهەر جىگايەك كەوت مات دەبى. شوتىگىرى باش لە فىل و هەزارە و دوولايى كەرويشكى دەگا و دەيدۆزىتەو. «كورتە» ئەوئەيە كە كەرويشكى داوى هەزارە و دوولايى بەقەد جى جىخونىك بەدەورە دەگەرى و ئەوئەدى پىندا دى و دەچى كە كەس سەردەر لە شوتى ناكسا، راوكەرى شوتىگىرى دەبى زۆر بەسەرئەو دەورەى كوتە بدا، كە نەرىبىبوو ئەو ديارە لەنىو كوتەدايە ئەو دەم دەبى وەنىو كوتە بكەوى، تا يا بيدۆزىتەو يا ناچارى بكا هەلئى. كە بەفر زۆر بوو و بەفر بەسەرىش نەبوو كەرويشكى رونوو بەفر دەكۆلئى و دەچىتە نىو بەفرەو، بەو دەلئى «خوزە»، كەرويشكى لە خوزەدا بەو ديارە كە جىبى هەناسە هەلكىشانى زەرد دەبى و ديارە لىرەدا فىلئىك دەكا بەبەن بەفردا رەهەندىك دەكۆلئى و لە چەند جىگا خوزە ديارى دەدا. بۆ ئەوئەى ئەو فىلەشى لى بىرن، يەكىك بەتازىبەو لە نىوئەراست رادەوستى و ئەوانى دىكە خوزەكان دەشىلن، كەرويشكى خوزە زياتر ناوئى رابكا و بەدەستى دەگىرى. لە پىشدا گوتم كەرويشكى تا زۆرى بۆ نەيە ناچىتە نىو كون كە چوو نىو كون و دياربوو و دەستى نەگەيشتى، دارىكى نەرم و درىژ دىن سەرى لە دەكەن و لە تووكى كەرويشكى بادەن و بەم دارە دەلئى «پىچەك». ئەگەر بەوہش نەهاتە دەر، ئەمجار تەلەى لى دادەنئەو و دەيگرن، لە مانگى رەشەمەدا راو كەرويشكى داوى دى، هەم لاواز دەبى و بۆ خواردن نابى هەم با دەگرى، بەناوبانگترىن چىشتىكى لە گۆشتى كەرويشكى دروست دەكەن «سەنگەسىرە»، لە كابانان بىرسن چۆن ساز دەكرى!!!

راو رىوى بەتازى

كام مندالى كورده ناوى رىوى نەبىستى، سەدان ئەفسانە لەسەر رىوى لە فۆلكلورى كوردیدا هەيە، خۆ لە پەندى پىشنىيانىشدا ئەوئەندە باسى رىوى كراو هەر مەپرسە وەك: رىوى خۆى لە كونەو نەدەچوو قانگەلاشى بەكلكىهەو دەبردە ژوور، رىوى دەمى نەدەگەيشتە ترى دەبگوت ترشە، رىوى كىچى دە كەولى كەوتوو، رىوى خۆى لە ناوى خور نادا، راوى رىوى بۆ كەولىبە و سەبرى لە راو رىوى خۆشترە، وەك رىوى سىرمە خۆرە...

رىوى بەراستى جانەوئەرىكى فىلاوى و مەكربازە، نەوسن و بەزەرە، هەموو شت دەخوا ميوە و گۆشت و شتى وا، دوزمنى كەرويشكى و مشك و بالندەيە بەتايبەتى بالندەى پىرۆيە. ئەوئەدى كەرويشكى بۆ باغەوان و وەرژىر خراپە ئەویش ئەوئەندە بۆ ئەوانەى بالندەى كەوى و مالى رادەگرن جىگاي مەترسىيە، تووشى رەو قەلەموونىك بى تاقتى لى دەبرى، مرىشكى و جووچك هەر ناھىلئى، لە كىتوبىش هەمىيشە لە كەو و سوتسكە و

ئەگەر ئەویش بۆى نەھاتە دەر تەلەى لى دادەنیمەوہ ئاخرى پىتوہ دەبى .
رېبوار گوتى:
- كەوابوو، بۆ رېتوى خودا ماوہ و بەس!

زىرەكەو و ھەوپردە لە كەمىنداىە، تەنیا كارى چاكى خواردنى مشكى كىوى و بەچە كەروپشكە، بەلام ئىنسان فىلى لەویش دەپرى، بەراستى راوہ رېتوى سەبرى خوشە، رېتوى لە كوردستاندا زۆرە، وەك دەلین راوى بۆ كەولییە، دەنا گۆشتى ئەگەرچى دەبخۆن، زۆر دزىو و ناشىرىنە، دەلین وەك گۆشتى ژووشك بۆ بادارى دەرمانە.

بەراستى ھەقىانە ئەو كەسانەى دەلین «سەبرى لە راوہ رېتوى خوشترە» راوہ رېتوى زىاتر بەپىادە دەكرى، رېویش وەك كىوى كە ترسا ھەمىشە تىرەگى كىو دەگرى و بۆ كىوتىكى دىكە دەپەرپتەوہ. دىارە لە كىو و شاخى ئەستەمدا ناژى. لە ھەموو جىگاپەك تەنانەت لە دەشتى نەرمانىش ھەبە، دوو دەستە كىومال كىوتىك دەتەقینن و ھەرا و ھۆرباىەكى زۆر دەكەن تا رېتوى بترسى، راوكەرىك لە حاشارگەدا بەرەگەى لى دەگرى تا كىومالەكان رېتوى وا دەتەقینن بەسەر بەرەگەدا بكەوئ، ئەو دەم بەرەگەر تاژى تىبەردەدا. تاژى دەرناچى، بەلام دەستى دەگەل دەكاتەوہ، گازى لى دەگرى، بەنىنۆك دەپرنى، تاژى كارامە ھەول دەدا لە پشت ئەستوى رۆبى و راپوھشىنى تا لە كارى دەخا یا لە قەفەزى پشتى رۆبى و ھەلبدىرى تا برستى لى دەپرى. بۆ راوہ رېتوى پىويست ناكە تاژى خىراپى، ئەسلەن تاژى پەشكوژ و چى لە رېتوى بەرنا دەن تاژى رېتوى كوژ ئازا و قايم بى باشتەر نەك تىژ و گورج.

دورە یا «دوورەگ» بۆ راوہ رېتوى باشتەر. دوورەگ وەك لە ناوہكەبەوہ دىارە جسەنە سەگپەكە لە جووتىونى سەگ و تاژى پەيدا بووئ، جا فەرق ناكە گۆل، سەگ بى یا تاژى، ھەرچەند ئەگەر گۆل تاژى بى دوورەگ جوانترە. دوورەگ لە باسكە سەگ پرووتەر و بەرزەلینگتر و لە پاش تاژى لە ھەموو جسەنە سەگپەك توندتر رادەكا، ئى زۆر خىراپان لى ھەلدەكەوئ كە بۆ راوہ كىوى و كەروپشك تەنانەت گورگىش بەكاردى، تۆرەمەى دوورەگ و تاژى، پى دەگوترى «قەدەم».

خوتنەرى خوشەويست! بەم باسە دوور و درىژە ماندووم كردى با نەقلەكى خوشت بۆ بگىرمەوہ، كەمىك بىبەوہ سەرەخۆ، دەلین رۆژتىك رېبوارىك تووشى راوكەرىك ھات، تاژىبەك و تولەبەكى كونى و دارىكى درىژ و تەلەبەكى پى بوو، گوتى: كاكە ئوغر بى، چ دەكەى؟

- دەچمە راوہ رېتوى.

- ئەوانە چن پىتن؟

- كاكە ئەگەر رېتوى لەبەرم ھەلات، ئەوہ تاژىبەكەى تى بەردەدەم، ئەگەر كوشتى باشە، دەنا لە كونى دەكا، كە كونەكە زۆر قوول نەبوو ئەم دارەى لى پىچەك دەدەم، دەبەتەنمە دەر، ئەگەر زۆر قوول بوو، تولەكەى لەبال دەكەم.

نەورۆز

لەبارەى نەورۆزى پېرۆزدا زۆر شت گوتراوه و نووسراوه. مێژوونووسان دەلێن ئەو رۆژه کە ئاور دۆزراوه خەلک کردیه جیژن و ناوی نا نەورۆز، یا دەنوسن ئەو رۆژه کە کاوهى ئاسنگەر لە زەحاکى خوینخۆز و زۆردار راپههري و دوايى بەدهستهلاتى زۆردارانەى هینا، کرا بەنەورۆز.

تەنانەت لە هیندیك برادەرى شیعەم بیستووہ کە حەزەرتى عەلى سلاوى خواى لى بى ئەو رۆژەدا لەدايک بوہ. هېچ کام لەم بۆچوونانە بۆ رەتکردنەوہ نابن. دۆزینەوہى ئاگر ئەو نیعمەتە گەورەى خودا، راپههرينى کاوه و لەناخ رۆکردنى زەحاکى زۆردار و لەدایکبوونى حەزەرتى عەلى ئەو سەردارە بەناوبانگەى ئیسلام هەموو بۆیە دەبن جیژنیان بۆ بکەى، بەلام بۆچوونى من لەبارەى نەورۆزدا بۆچوونىكى لادىيانە و کرمانجانەيە. لەوہش ناترسم مێژووزانەکانى شارستانى پيتم بلین کەرە کرمانجى مێژوونەزان و نەخویندەوار ئەوەت لە کوئى هیناوه.

من پيتم وایە ئەم رۆژه پېرۆزە و ئەم جیژنە گەورەى زۆرەى گەلانى رۆژەهلالت پيئەندى بەئابووربەوہ هەيە.

جا ئیجازە بەدەن بەکورتى لەو بارەوہ بدویم. تا بزائن منى کەرە کرمانج کەنگى و لە کوئم دەرسى ئیقتساد خویندووہ تا قسەى وا زل بکەم.

بابە با نەخویندەواریش بم! خو ئەوەندەم لە خویندەواران بیستووہ کە ئەو گەلانى بەزمان گەلى ئیرانى دەدوین لە رۆژگارێکدا کە نە من دەزانم کەنگیبه و نە ئەو کەسانەى خویان بەمێژووزان و مێژووناس دەژمیرن بۆیان ساغ نەبۆتەوہ چەند هەزار سال دەبى لە قەفقاژوہ سەرەوژیر بوونەوہ و هەر یەک بۆ لایەک رۆیشتن.

ئەم گەلانى هەموویان شوانەوێلە و مەردار بوون و ژيانیان بەپيست و گوانى ئەم گیانلەبەرە خوین شیرین و بەستەزمانە کە زۆر زوو دەستەمۆ بوہ، دابین کردووہ.

پروونتەر بلیم خۆراکیان لە شیر و پۆشاکیان لە خوربى ئەو حیوانە بوہ. جا بۆیە خۆشيان و بیستووہ و گەرمین و کویتستانیان دەگەل کردووہ و بەدواى هەوار و لەوەرگەدا وێل بوون و گەراون. نە زۆر شارەزای نووسینەکانى «هیرۆدۆت»، «تەبەرى»، «گزنفۆن»، «فردۆسى»، «مینیۆرسکى» و «زیرنۆف» و ئەوانەم کە بنەچەکەى کورد بەرمەوہ سەر کاردۆخ و ماد و نازانم کئى و کئى؟...

بەلام دەزانم کوردیش یەکیک لەو گەلانىە لەپیشدا شوانەوێلە بوہ ئیستاش ئەگەر کارەساتى رۆژگار لینگەرێ کەیفى لە شوانەتییە و ولاتەکەشى بۆ ئازەلدارى یا بەزمانى ئیمپۆ دامدارى و دامپەرورەى دەنالى.

ئىستاش هەرچەند مەردارى لە کوردستاندا بەداخەوہ زۆر کەم بوہ و دامپەرورەکان کاتى بەران تیبەردانیاں گۆرپوہ، بەلام ئەو دابە هەر نەگۆراوہ، هەر کەس کەرتکە مەپتیکی بى ئەو رۆژە بەران دەمەپرى دەکا، میواندارى لە جیرانان دەکا، مێوژ و خورما و شیرینی دەدا بەمندالان و ئەگەر خەلاتیکی زۆر باش بۆ شوان لە ئەستۆى بەران نەکا، کاکى شوان نایەلئى بەرانى رەنگاو بچیتتە نیو مێگەل.

بەلام زۆر دوور نیبە هەر بەبیری من مەردار لە ئاخ و ئۆخرى مانگی میهر بەرانیاں دە مەپ کردووہ و جیژنى میهرەگانیاں بۆ کردووہ. دیارە ئەو جیژنە ئەوەندە، گەورە بوہ کە عەرەب وەریان گرتووہ و کردووایە بەمیهرەجان و بەهەموو رۆژى خۆش دەلین میهرەجان.

مەپ بەپینج مانگ دەزى پيشینیاں دەلین بەرخ پاش سەد رۆژ رووحى وەبەر دى و مەترسى بەر ئاویتن کەم دەپیتتەوہ. جیژنى سەدە کە ئیستاش لە زۆر شوینی کوردستان دەیکەن و پتی دەلین «بیلن دانا» پيئەندى دەگەل ئەم باسە هەيە. دوو مانگ پایز و سى مانگ زستان دەکاتە پینج مانگ و لە شەوى ئەوێلە بەهاردا زەوى مەپ دى و جیژنى هەرە گەورەى مەردارە.

پيتم وانیبە پيئوستى بەروونکردنەوہ بى بەرخى مەستە شیر پاشى سیتزە رۆژ دەبى لە کۆز دەرکرى و بەزاوہماک ببەيە لەوہر. ئەوہش سیتزە بەدەرەکەمان.

ئەوہیە بۆچوونى منى کەرە کرمانج کە لە ژيانى باوکم بەسەر مەپ رادەگەیشتم و گەرمین و کویتستانم دەکرد و بەپسپۆرى ناوبانگم هەبوو. بەلئى ماوہیەکی زۆر وێراى شوانى شەوگەر و شەنگەبیری توند و تۆل لە کویتستانە جوانەکانى کوردستانى رەنگین ژيانم راپواردووہ.

زۆر پالینیاں لە مندارە مانگدا بۆ ئەوہى شوانەکاتمان نیوہرۆ، خەوى بۆ بکەن و شەوانە مەپ برەتین بۆ خۆم دەستم داوہتە گۆچان و چوومە بەر مەپ و لەو وەختانەدا بوہ شیعرم بەتەبیعت و خۆرسک و ژيانى کوردەوارى هەلگوتووہ.

جوانترین دیمهن

نهدی و بدی نیم، وهک کارگ به شریخه‌ی هه‌وری به‌هار هه‌لته‌توقاوم، نه‌گه‌ر هه‌لئی به‌رزه‌فری نه‌بم بازی چاو دوورایش نیم، نه‌گه‌ر شیری خه‌وتوو نه‌بم خو‌رپویی گه‌پیده‌م.

نازپه‌روه‌ده و هه‌تاو نه‌دیو نیم، جه‌فاکیش و جیهان دیده‌م. گه‌رمین و کویتستانم لیک داوه، هه‌وراز و نشیوم بریوه، دهشت و بیروونم پیواوه، به‌رکه و رژد و تهرت و ته‌لانی نه‌سته‌مدا سه‌رکه‌وتووم، به‌خپ و شیو و دۆلندا تی په‌ریوم، له‌گه‌وه و کویره‌ری و لاپالان هه‌لاوم.

له‌کیوی سه‌رکه‌ش و شاخی هه‌له‌موت و هه‌زار به‌هه‌زار تاره‌قی ماندویی و شه‌که‌تیم نه‌ستریوه. له‌زیی خو‌ر و چۆمی مه‌ندم داوه. له‌ده‌روو و گه‌رو و گایان ناوابووم.

له‌بناری کیویکی به‌رز و په‌قن و سه‌خت و قوچ له‌دایک بووم، به‌ژه‌کی شیره‌ژنیتیکی کورد رۆژووم کراوه‌ته‌وه و فرچکم گرتوه، له‌سه‌ر بیژینگ له‌فیلی ئال و شه‌وه پاریزراوم، گوژیه‌بانم بو‌کراوه و له‌لانک نراوم، سه‌ر سینگم پی‌دادراوه و به‌ده‌سرازه پیچراوم، لایه لایه‌ی کوردیم بو‌کراوه و گولزاری موت و مووروو و کووژه‌که و گوئی ماسیلهم بو‌هه‌لاوه‌سراوه، داره‌دارم کردوه، به‌په‌وپه‌وه پیم گرتوه.

به‌شیر و ماست و توئی شیر و په‌نبر و مه‌یله و لۆرک و شیریز و رۆن به‌خپو کراوم، ناوی سارد و زولال و پروون و بی‌خه‌وشی کانیاوم خواردۆته‌وه.

ژیوله‌ و په‌ه‌وازه بووم، له‌نیو‌باخ و باخچه‌ئالووبالوو، گیلاس، شیلانه، هه‌رمی، سیو، تری، بادام و سنجووم رنیوه، له‌بیستان، هاروی، تریزوو، کالیار، شووتی، کاله‌ک، گرکه و فاته‌بۆرم خواردوه.

له‌داره‌گوژان جو‌لانه‌م هه‌لاوه‌سیوه، به‌سپی چناری به‌رز و لووس هه‌لچووم، شه‌وی مانگه‌شه‌و، قه‌ره‌قهری و خو‌شاردنیککی و هه‌یجۆیه‌نم کردوه.

به‌رۆژ هه‌لووکین، توپه‌پاکردنی و هه‌مزله‌م کردوه، گه‌وره‌تر بووم فیری میشین و جگین و نه‌سه‌که‌مله بووم. به‌جورابین و کاله‌مستین و فه‌نه‌ی بیده‌نگ و گه‌ره‌لاوژه، شه‌وانی دریی ساردی زستانم گه‌یاندۆته‌ رۆژ، مژ و ته‌م، هه‌ور و هه‌لا و کرپوه و باران و به‌فری سپی و خاوتینی یه‌ک نوام دیوه.

گه‌بیومه‌ ته‌مه‌نی می‌مندالی، فیری سواری و پاو بووم، ریمبازی و شه‌پانخویی و ته‌راتم کردوه ته‌قله‌م داکوتاوه، جلیتم هاویشتووه و پی‌دادراوه.

ده‌ستم به‌جله‌و جه‌مام بووه، به‌لام نه‌سپم له‌سه‌ر گولی مافوره‌ گنپه‌راوه‌ته‌وه، شوینم گنپه‌راوه، شینکه‌ی مات و مه‌لوولم له‌خوزه و گه‌رمه‌لانی ده‌رپه‌راندوه و تازی چی و خیرام تی به‌رداوه.

سیاسوتی به‌هاری، کۆلکه‌ره‌ش و می‌رۆژان چوومه‌ پراوه‌که‌و و داوم چه‌قاندوه و تفه‌نگم ته‌قاندوه. له‌نیوه‌وه چووم و سه‌ره‌پای نه‌و وه‌رزیش و یاریبانه‌ی لادیبانه‌ خه‌ریکی کار و کاسی بووم، ناوم داشتووه، که‌شاوم کیلاوه، مه‌له‌غانم گنپه‌راوه، گنپه‌رم لی خو‌ریوه، خو‌یانم هه‌لداوه‌ته‌وه و له‌به‌ر شنه‌ی زریانی فینک شه‌نم کردوه، مالووسکم زرینگاندۆته‌وه، باله‌که‌وم کردوه و، خه‌رمانم هه‌لگرتوه.

ناژه‌لداریم کردوه، له‌ته‌ر و قوری به‌هاریدا، له‌کاتی «بخۆ و بله‌رز» دا چوومه‌ هه‌واری زه‌نویر و سازگار و چادر و په‌شمالم له‌سه‌ر کانی سارد و زولال هه‌لداوه، له‌بن چادر دانیشتووم و خوناوه‌ی بارانی نه‌رمم دیوه، مه‌رم له‌بیر داوه و لایبیرم گرتوه و زۆر جاریش خو‌م له‌سه‌ر به‌رده‌بیر دانیشتووم و مه‌رم بو‌شه‌نگه‌بیریان گرتوه، هاویرم کردوه و زاوه‌ماکم لی خو‌ریوه، مه‌ری نه‌بانم گرتوه و به‌رخ‌ی می‌چکه‌م می‌ژاندوه.

پالینان مه‌رم له‌به‌نده‌نی فینک هه‌لکردوه، مه‌رم له‌وه‌راندوه و به‌رخ‌م چه‌لاندوه و له‌به‌ر خو‌مه‌وه به‌یت و لاوک و سه‌یرانم گوتوه، له‌نواله‌ی بژوین و زه‌مه‌ند، مه‌رم شیوه‌خوار داوه و له‌حه‌وشه‌ی گه‌رم و بانه‌گردا رام گرتوه و ده‌زینم گرتوه و سه‌گم له‌ورگی دز و چنۆک و درنده‌به‌رداوه و گیانی ناژه‌لی ترسه‌نۆکی بی‌تازاری فه‌قیرم پاراستوه.

شه‌ویتان به‌پرووتنی مه‌ری ده‌سبیتی پاپه‌ریوم و به‌وربایی چ تاریکه‌شه‌و بووبی و چ مانگه‌شه‌و تا مه‌ر تیری خواردوه و که‌وتۆته‌وه به‌دوایدا رۆیوم و پاش سه‌رخه‌ویکی خو‌ش وه‌ک شوانیکی باش پیش‌گزنگی هه‌تاو مه‌رم له‌به‌ر رۆژتیکی کاتۆر هه‌لکردوه و چیشتاوی له‌ده‌راویکی خاوتین چیشتانگام داوه و هه‌لم کردۆته‌ به‌ر رۆژتیکی باگر بو‌نووستن و سانه‌وه و خو‌شم له‌به‌ر سیبه‌ری گابه‌ردیک سه‌رخه‌ویکم شکاندوه. پاش نه‌وه‌ی میگه‌له‌که‌م ساوه‌ته‌وه، به‌ره‌و تاو‌ل نی‌ری کیشم کردوه.

نه‌وه‌ژیانی من بوو له‌کوردوه‌واری. به‌پرواله‌ت ژیانیکی ساکار و خو‌ش بوو به‌لام وه‌ک په‌زه‌کانم قه‌ت ترسی گورگم له‌زگ ده‌رنه‌ده‌چوو، چونکه‌ جاروبار گورگه‌ می‌شه‌کانی خو‌مالی، گورگه‌ برسییه‌کانی به‌رتیلخۆر، به‌دغه‌ر، پیاوکوژی سه‌رده‌می تاغوتیان تی به‌رده‌دام و نه‌وی خواردبووم له‌بن ددانیان ده‌ردینام. تاخری ده‌ریان په‌راندیم و هیلانه‌یان لی شیواندم، په‌نام برده‌ به‌ر نه‌وانه‌ی که‌ گیانیان له‌سه‌ر به‌ری ده‌س دانابوو، له‌ویش نه‌سامه‌وه

زۆرم ناپالم و راکیت به سهر سهریدا باری، زۆرم خانووی رووخوا و گوندی سووتاو دین. گه لیکم تهرمی شه لالی خوینی شه هیدان دیت و کروو زهی هه تیوی بی دایک و باب و شینی دایکی رۆله کوژراو و هه ناسهی هه ژاری لیتقه و ماو بیست، گرمهی تۆپ دایانچله کاندیم، ویزهی گولله له په سیوانی خزاندم.

له و ماوه دا وهک حه ریق ده لئ: «گوند و شاری کوردستانی ئه و دیو نه بوو نه یگه ریم جا نازانم سهرم به هه موو مالتیکدا کردوو یا نا» له سوونئ را تا قه لادزی راپه ریوم و تی هه لئوو مه وه بو به رزاییبه کانی پشت هترو و داگه راومه وه بۆ لای ماوه ت و شینکابه تی. له سهرچاوه ی زه لیم تاوم خواردۆته وه... (وا دیاره ئه م وتاره ناتهاوه).

بووکی به کشه وه

هه ستا چوو ه دیوه تاییه تیبه که ی خۆی، زوو جله کوردیبه جوانه که ی داکنه د و جلی ئیداره ی له بهر کرد تا بچیته بیمارستان. دایکی خه ریکی هه لئوتژاردنی دیوی بهر ده ستان بوو که دیتی، به پیکه نینه وه گوئی:

- ئه یرو پهری به و جلانه وه ده لئتی بارۆکه ی کلک کیتشراوی!

پهری وه لامی دایه وه:

- دایه به و جلانه وه له بیمارستان باشتتر ده توانم هه لئسووریم، ده نا لیباس نازاده و ده توانم به جلی کوردیشه وه بچمه بیمارستان. دایه ده مه ویست عه رزت بکه م ئه گه ر ئیوارئ دره نگ ها تمه وه نیگه ران مه به و دنیا ت لئ نه بیته چه رمی چۆله که ی، خاترجه م به، نه ون ده بم نه گورگ ده مخوا، له ماله کاک شه هابی خۆمان بانگ کراوم نه هاری له وی ده خۆم و پاش نیوه رۆ دیمه وه. ره نگه با پیریش بیته وه. دوینئ ته له بفوونی لئ کردم و گوئی، کاره که م ته واو بووه.

دایکی گوئی:

- رۆله گیان! برۆ به خوا و پیغه مبه ر و پیاوچاکانم ئه سپاردی. ده زانم نه گورگ ده تخوا و نه له و شاره گچکه دا ون ده بی. به لام ولاته که مان ئالۆز پلۆز و هه رچی و په رچیبه. به خوی تا ده گه رپیبه وه هه موو رۆژی دلم له مستیدایه. ئه ما رۆله تۆقه بریکی بابت تیی چوو ه هینده نیرگس عه زیه ت مه ده، زۆرم خۆش ده وی، ژنیکه سه نگین و له سه ره خۆ و بیده نگ و به سته زمانه. سه ری ماویژه سه ر، فه قیره، به خۆیدا ده شکیته وه و دلئ دیتش، گوناخت ده گاتی.

- دایه گیان ئه تۆ ئه و گیتله ده بنه وه بره ت نه ناسیوه. به قه سستی له مه جلیسان خۆی وا نیشان ده دا، ده نا وهک ماری سووجه به گژ ئیمه دا دیته وه و گه زاره ی نیو گه ز ده رده کیتشئ و شورت و شۆمان ده ردینئ و کاریکمان پئ ده کا با به ده واری شری ناکا. نازانی کاک شه هابی هه ژاری چۆن کونده جه رگ کردوو؟

- کچی ده مه یرپسه ئه و ژنه فه قیره میتشی له بهر ده می نافری چۆن به ری نیو نرکه و ته وس و لاتاوی دیل بیلان و چه ختی وهک تۆ ده گری؟

- دایه گیان بو خۆت ده زانی له مندالیبه وه ده گه ل نیرگسی ده سته خوشکم قه تمان دل له یه کتر نه یه شاوه. ده زانی قسه کانی من هه مووی گالته ی دۆستانه ی نیو خۆمانه ده نا راست

دهکەى نيزگس به راستى ژنيكى چاک و دلپاکه.

ئەوێ گوت و خودا حافیزی له دایکی کرد و رویشت. تا گه یشته دهرکی حەوشه دایکی له په نجه رهوه تیی دهفکری و دهیگوت:

«دهک دایکت به قوربانى ئەم گفتولفته خوڤه، ئەم بهژن و بالا بهرزە و ئەم رهوت و له نجه جوانه بێ. یاره بى رۆله ئەوه ندهى منت لى رازیبه خوداش ئەوه ندهت لى رازى بى. یا خودا رووسوورى دنیا و قیامهت بى. به بهختى چاک بى، دایکت مه رگت نه بینى. خودایه شوکرانه بژیرم ئەگه ر سوارهت وا زوو لى ئەستاندمهوه، ئەم جووته گوله، ئەم کچ و کورپه باشهت داومى.

کاک سوارهى میتردی دید ئەستى و باوکی په رى و باپیر، پیاویکی باش، خیره ومه ند، قسه خوڤ و تیگه یشتوو بوو. ئەگه رچى نه خوینده وار بوو، به لām به قه ده حهوت مه لایانى ده زانى. چونکه بۆ خوێ زۆر زرينگ و وریا بوو و هه مېشه ه و هختى بیکارى خوێ له حوجره ی فه قیبان یا له خزمهت مه لایان رابواردبوو، تا له دى بوو، زستانان هه ر ئەو بانگى ددها و قامهتى ده کرد. شه وانەش بى شه و بویر ده چۆه حوجره ی فه قیبان و به و دهنگه خوڤ و زولاله وه لاوک و حهیران و بهیت و باوى کۆنى بۆ ده گوتن و شت له وان فیر ده بوو. به یانان پېش مجیور ده چۆه مزگه وت، چرای هه لده کرد. کووره ی پېوه دنا و به رمالى راده خست و که نوێر ده بوو بانگى ددها. که جه ماعهت سه فى ده به ست ئەویش قامهتى ده کرد.

کاک سوار ده وله مه ندرتین ئامپای ئاوه دانى بوو، به لām چلکن ده وله مه ند نه بوو، سه خى و به دل و دهس بلاو بوو، حه وتوو ی جار پک ماموستا و فه قیکانى بانگه یشتن ده کرد. له هه موو کارى خیردا پېشه نگ و پېشه ده م بوو، که یخودایه کى باش بوو، خه لک ریزبان لى ده گرت و قسه یان قه بوول ده کرد، کیشه و نېوان ناخوڤى ئاومالانى عادلانە جیبه جى ده کرد. ئیره بى به کهس نه ده برد.

کاک سوار هه مېشه خاوینترین و باشترین که وا و پانتۆلى ده به ر ده کرد. مام وسووى براى به سه ر کشتوکال و مه ر و پاتال راده گه یشت و کاکه سوار کارى زۆر سووکى وه ک پاراو و شتى وا نه با چى نه ده کرد.

کاکه سوار پیاویکی که له گهت، به شان و باهو و سوارچاک بوو. هه مېشه ئەسپ و ماینى زۆر ره سه ن و باشى راده گرت و له جلپیت و رمبازى و شه رانخېویدا کهس نه یده گه یاندى. که مه دره سه یان له گونده که یان دانا کوپ و کچه که ی خوێ نارده فیرگه. مودیرى هان ددها که دهرس باش بلتى و هینده ی ئیحترام ده گرت و چاکه ی ده گه ل ده کرد که

مودیر شه رمى ده کرد به قسه ی نه کا. منداله کانى زۆر زبره ک و هوشیار بوون و چاکیان ده خویند. سالى ۱۳۴۷ که «ئوهیسی» کوشتارگای له جلدیان دانا و مام وسووى به سته زمانى به تاوانى ئەوێ که ده سته یه ک چه کدارى شه ویک له تاولخ پراگرتبوو گرت و پاش چه ند رۆژ تیره بارانى کرد، کاکه سواریش مه ر و پاتال و ئەسپ و ماینه کانى فرۆشت و ده ستى له جووت و ئازله لدارى هه لگرت و له نېو شار خانوویه کى گه وره و خوڤى دروست کرد و دووکانى کى به ققالتى دانا. له ویش له خیر و چاکه و ها توچۆى مه لا و فه قیبان که مى نه کرده وه. هه ر پېنج فه رزه ی به جه ماعهت ده کرد. به لām ده ستى له گوتن هه لگرت. دووکانه که ی بوو به مه کۆى ئەده بدۆستانى شار. ئەو که سانه ی ئاشقه ئەده ب بوون، ئیواران له دووکانى کاکه سوار کۆ ده بوونه وه، ئەو نوکته ی شیرین و قسه ی خوڤى بۆ ده گێرانه وه و بهیت و لاوک و گه لو و حهیرانى فیر ده کردن ئەوانیش شیعری شاعیره کانى کوردیان بۆ ده خوینده وه. سه یر ئەوه بوو، ئەو پیاوه نه خوینده وه مانای زۆر به رتوچیبى له شیعره جوانه کان ددها وه و ره خنه ی زانایانه ی له شیعری هیندی ک شاعیر ده گرت که به راستى جیبى سه رسورمان بوو.

کاک سوار تانویۆى له سه روپیش که وتبوو. به لām هېچ شوینه وارى پیرى پېوه ديار نه بوو. دووکانه که ی زۆر به رمین بوو چونکه هه موو کهس تى گه بیبوو که راست و دروست و بى فروفیل و هه رزان فرۆش و دهس خاوینه. هه موو خه لکى ديهاتى ده وروبه ر و رووناکبیرى شاره که مان سه و دایان هه ر له وى ده کرد. کاکه سوار ده یگوت راسته ئیعدامى مام وسوو پشتى شکاندم، ئەوێ ئەو له کشتوکال و مه ردارى ده یزانى من نه مده زانى، به لām هوى دهس له جووت و گا و ئازله لدارى هه لگرتنم ئەوه بوو که بتوانم به منداله کانىم بخوینم تا پى بگه ن و تى بگه ن.

خا هه لئاگرى کچ و کوره که شى جگه له وه ی ئیستیعادى باشیان هه بوو چاکیشیان ده خویند. تا ئینقلابى پیرۆزى ئیران ده ستى پى کرد. هېچیان زۆر ناسراو نه بوون، به لām له سه روه ندى ئینقلابدا خوڤان دهرخست. به تايبه تى په رى که هه زاران شیعری حه ماسى کوردیى له به ر بوو. هه مېشه له ریزى پېشه وه ی خوڤیشانداندا بوو و به خویندنه وه ی شیعری شاعیره شوڤر شگیره کلمان خه لکى هان ددها. دهنگخوڤى و زمان پاراوى له باوکى به میرات گرتبوو. تۆله ی مامیشى له و رېژیمه بۆگه نه له بېر نه چو بووه.

پاش ئینقلاب بۆ درېژه دان به خویندن چوه تاران و بوو به نیرس و گه راوه بۆ شاره که مان که ژبان لیره دا بى مه ترسېش نه بوو. به لām په رى خزمه تى خه لکى بى دهره تان و هه ژارى به لاوه گرېنگ بوو. له بيمارستان کهس نه بوو دوعاى به خیرى بۆ نه کا و خوڤى نه وى،

چونکه به‌دهرد و مهرگی هموو که‌سه‌وه بوو.

باپیر سالیکی مابوو زانستگه ته‌واو بکا و بیسته موهه‌ندیس که کاکه سوار له بومبارانی شاره‌که‌ماندا له‌بهر دهرکی مزگه‌وت شه‌هید کرا و خه‌لکی شار به‌تایبه‌تی که‌سوکاری خوی تازه‌دار و ماته‌مبار کرد.

بیست ده‌قیقه‌ی بۆ وه‌ختی ئیداری مابوو که پهری گه‌یشته بیمارستان، حه‌وشه‌ی بیمارستان له نه‌خوش و برینداران ژاوه‌ی ده‌هات. ته‌ماشای کرد جه‌نده‌کیک له‌سه‌ر داره‌مه‌یت له‌بهر دهرکی بیمارستان دانراوه، سلاوتیکی کرد و پرسى:

- ئەم جه‌نده‌که چییه؟

پیاویکی قه‌یره‌لاو هاته پیش و گوتی:

- بیلامانی ئه‌وه خیزانی منه و له‌سه‌ر ته‌راکتۆر هه‌لدیراوه و هموو له‌شی هارداوه و بی‌حاله.

پهری بزه‌ی له‌سه‌ر لێو نه‌ما و به‌کابرای گوت بیه‌ینه ژوور بزانه چی لێ قه‌وماوه؟ به‌جوار که‌سان داره مه‌یته‌که‌یان هه‌لگرت و بردیانه دیوی چاوه‌نۆپی دوکتۆر. لێغه و سپیاله‌کانیان لێ کرده‌وه و له‌سه‌ر نیوه ته‌ختیک رایان کیشا. پهری ته‌ماشای کرد و تیگه‌یشت به‌حال ماوه و به‌زه‌حمه‌ت پشوو دی. له‌میترده‌که‌ی پرسى:

- ئه‌وه بۆ وای به‌سه‌ر هاتوو؟

- خانم گیان، دوینی ئیوارێ به‌ته‌راکتۆر ده‌چوینه‌وه، ته‌راکتۆره‌که‌م که‌میک چه‌په‌ی کرد و ئه‌وه‌ش وای به‌سه‌رهات، به‌نۆکه‌رت بم عیلاجیکی بکه. سێ مندالی سه‌ر و پینچکه‌م هه‌یه و که‌سم نییه چاوه‌دیربیا بکا.

پهری لێوی خوی گه‌ست، به‌لام چی نه‌گوت. له‌وه‌حاله‌دا دوکتۆر هات و ئه‌ویش چاویکی له‌برینداره نیوه گیانه‌که کرد و گوتی:

- زوو بیه‌نه دیوی عمه‌ل.

پهری هاته‌وه نیو خه‌لک شه‌هابی پزشکیاری ده‌گه‌ل بوو، گوتی:

- شوکر ئیوه چاکن و ئه‌وه کاک شه‌هاب ته‌ماشاتان ده‌کا. ئه‌وه‌ی زانی پیوستی به‌موعایه‌ی دوکتۆره‌ی رای ده‌گرێ و ئه‌وه‌ی بۆی دهرمان کرا دهرمانی ده‌کا، ده‌بی بیوورن ئه‌و ژنه‌حالی باش نییه و په‌نگ بۆ عمه‌لی بوئ و وه‌ختی دوکتۆر زۆر بگرێ.

پاش سه‌عاتیک پهری هاته‌وه نیو خه‌لک، بزه‌یه‌کی شیرنی له‌سه‌ر لیوان بوو، میتردی ژنه برینداره‌که‌ی بانگ کرد و گوتی:

- مزگینیم ده‌یه ژنه‌که‌ت له‌مردن رزگاری هات و په‌نگی پاش ده‌رۆژی دی بگه‌ریته‌وه مالتی. به‌لام کاکه‌گیان! ئه‌و ده‌می که له‌ژیانی ژنه‌که‌ت دلنیا نه‌بووم دل‌مه‌هات سه‌رکۆنه‌ت بکه‌م. ئیستا که شوکر مه‌ترسی و نیگه‌رانیم نه‌ماوه پیت ده‌لیم ته‌راکتۆر بۆ زه‌وی کیتلان دروست کراوه نه‌ک بۆ مسافیرکه‌شی. ئیوه تا که‌ی ده‌س له‌و ته‌ماعه هه‌لناگرن و ژبانی خۆتان و خه‌لکی ده‌خه‌نه مه‌ترسیبه‌وه.

کابرا زۆری دوعای خیر بۆ پهری کرد و به‌لێنی دا که له‌وه‌دوا موسافیر سواری ته‌راکتۆری نه‌کا.

نیزیک سه‌عاتی سێ له‌بیمارستان نه‌جاتیان هات و ویکرا به‌ره‌و مالتی کاک شه‌هاب که زۆر له‌بیمارستان دوور بوو وه‌رێ که‌وتن. خوشکه‌ نیرگس چارشیه‌که‌ی له‌خوی وه‌رگرتبوو و چاوه‌روانی ئه‌وان بوو. که‌نیزیک بوونه‌وه، خوشکه‌ پهری به‌ده‌ست ئیشاره‌ی بۆ کاک شه‌هاب کرد و ئه‌م شیعره‌ی به‌ده‌نگیکی به‌رز خوینده‌وه:

هیند مونت‌زیری تۆ بوو هه‌تا چاوی سپی بوو

نیرگس که له‌سه‌ر یه‌ک قه‌ده‌م و دیده چه‌قیبوو

ئه‌م شیعره ئه‌وه‌نده جوان و به‌جی بوو که هه‌موویانی سه‌ره‌رای ماندوو‌یه‌تی و برسایه‌تی وه‌پیکه‌نین خست. نیرگس چه‌مۆله‌یه‌کی له‌پهری نا و گوتی:

- جه‌رگت په‌ش بێ کچه‌تیوه‌ ده‌م هه‌راشه هه‌ر ده‌قه‌سه‌ی زه‌لامت کردوو. خۆلت وه‌تر و تیتۆلان، بۆیه ته‌شک و داوینت وا جوانه... پهری پیکه‌نی و گوتی:

- به‌سی برتسه، وه‌ره پاروویه‌کمان نان بده‌یه هه‌موو له‌برسان لاتره‌ی ده‌به‌ستین، بۆ خۆت تا ئیستا حه‌وت جه‌مت کردوو. په‌نگه ئه‌وه‌ی خه‌زوبه‌ز بێ بۆ خۆت لرفت دا‌بێ. ده‌ک نه‌وست ده‌به‌ر پیت که‌وی.

پاش ئه‌و شه‌ره دندووکه که چوونه ژووری، ئه‌وان ده‌ستیان، ده‌ستۆی یه‌ک کرد وه‌ک ده‌سال بێ یه‌کتریان نه‌دیبه‌ که‌وتنه رامووسینی یه‌ک. پاش ماوه‌یه‌ک نیرگس رووی له‌پهری کرد:

- باجه پهری توخوا ئه‌م شیعره جوانه ئی کام شاعیره؟... پیکه‌نی و گوتی:

- ئه‌گه‌ر پیتان ده‌لیم زیاتر موتالا بکه‌ن بۆ ئه‌وه‌یه. ئه‌گه‌ر که‌میک شاره‌زای ئه‌ده‌بی کوردی بای ده‌ترانی ئه‌م شیعره جوانه ئی «نالی» شاعیری مه‌زن و به‌ناوبانگی کورده.

تا نه‌هاربان کرد و پیکه‌وه بوون هه‌ر له‌سه‌ر شیعری کوردی دوان، هه‌موویان له‌شاره‌زایی و شیعرناسی و زه‌وقی ئه‌ده‌بی ئه‌م کچه سه‌ریان سوپما، زه‌رده‌ی هه‌تاو به‌حال

لهسه ترۆپکی کتوه بهرزهکان مابوو که خواحافیزی له خوشکه نیرگس و کاک شههاب کرد و له حالیکدا هیتشتا پهری گالتهی بهنیرگس دهکرد و ئهویش جوابه جهنگی دهکرد بهپیکه نین لیک جوئی بوونهوه.

پهری که گهیشته بهردهرکی خویان و شوپنی تهگه ره ماشینی دی زانی که ئهوه ماشینی خوازیبیکه رانه که موهندیس پیرانی ناردوونیه سهر پهری. دوو مانگ لهوهی پیش موهندیس کاغهزیکه بهئهدهب و جوانی بۆ پهری نویسیوو و داوای لێ کردبوو ئهگهر پیتی خوش بێ ده نیریتته سهری. پهری که دوو جار زیاتر موهندیسی نه دیوو له ولامدانهوه پهلهی نه کردبوو و کاغهزه کهی به کاک شههاب که دهیزانی دۆستتیکه باش و بهئهزمونیته نیشان دابوو. کاک شههاب بێ ئهوهی ئهه رازه له کن کهس بدرکتینی ته حقیقی تهواوی لهسه ره موهندیس کردبوو و بۆی دهکره وتبوو که موهندیسیش وهک پهری خه لکی لادییه و له سایه ی وریایی و زانایی خۆبه وه بۆته موهندیسی کشتوکال و مالی باوکی هیتشتا ههر له گوندن و وهک خویان کرمانجن و له هه موو بابه ته وه لایقی هاوسهری کچیکی وهک په ریبه و چند رۆژ پیشتر وای کردبوو که به حوزووری ئه وه له جیگایه ک په کتر ببین و قسه ی خویان رووبه روو ته و او بکه ن و هه ردووک په کتریان په سه ند کردبوو و قه راریان دانا بوو، له و رۆژه دا دایک و پووری موهندیس بچنه خوازیبینی و تامی زاری دیدنه سستی و موهندیس باپیر بزائن. کاک شههاب ئه وه میوانییه ی به و مه به سه ته کردبوو که پهری ئه وه رۆژه له مال نه بی.

به ئه سپایی ده رکه ی کرده وه و چۆه ته ماشای کرد دایکی و خاله خدری و باپیر له دیوی به رده ستان دانیشتون، خاله خدری پاش شه هیدبوونی باوکی به سه ره دوو کانه که یان راده گه یشت - که وه ژووور که وت هه رسیک له قاقای پیکه نینیان دا و دایکی گوتی:

- بی بی جان خانم چۆن که له کی و اشت له بن سه ریدان؟

پهری شه رمیکی کچانه دایگرت و سوور هه لگه را و سه ری داخست و په کسه ره چۆه دیوه که ی خۆی و جله کانی گۆرین و به خه یال بوو ئه مشه وه له دیوه که ی خۆی وه در نه که وی. به لام زۆری پێ نه چوو دایکی هه رای کرد:

- پهری گیان! مالی باپم له وی به ته نی چ ده که ی وه ره ئیبه.

پهری به شه رمه وه چۆه دیوی به رده ستان و به ئه ده ب دانیشت. دایکی گوتی:

- رۆله گیان ده تزانی ئه مرۆ خوازیبیکه هه تبه ونه سه رت؟

- به لێ دایه گیان ئاگام لێ بوو.

- وه لالا کچم دایکی ژنیکه ویچوو و که یخودا ژنه، بۆ خوشی که ههر له ماشیندا دیم زۆر قۆزه. جا نازم بۆ خۆت ده لێی چ؟ به یانی دینه وه تا جوابیان بده ینه وه. باپیر هه لێ دایه و گوتی:

- خوشکی گیان! من پیرانی باش ده ناسم کورپیکه ی زۆر به ئه ده ب و پاک و چاکه، مه دره کی ته حسیلاتی به رزیشی هه یه، جا دلێ خۆت ده زانی.

پهری له بن لیوان گوتی:

- بۆ خۆتان ده زائن.

دایکی گوتی:

- ئه وه بۆ ده لێی مانگی شه رمیته. له که نگیه وه وا شه رمیون بووی ره پ و راست بلێ میردی پێ ده که م و رزگارمان بکه.

هه موو پیکه نین و ئیدی باسی ئه وه مه وزووعه یان نه کرده وه. چند رۆژ پاش، باپیر، کاک شه هاب و چند که سی دیکه ی بانگه یشتن کردبوو. له پر مه لا و دوو فه قی و پیره پیاویکی خاوین و ره زا سووکی دیهاتی وه ژووورکه وتن، په کتیک له دوو فه قیه کان ده فته رتیکه گه وره ی له بن هه نگلدا بوو. له به ریان هه ستان، وه لای سه روویان خستن و له سه ره چۆکان دانیشتن. ماموستا سیغارتیکه داگیرساند و رووی له موهندیس باپیر کرد و گوتی:

- ئاغا میرزا! مام سمایل بابی ئاغای پیرانییه و وه کاله تی شه رعی داوه تی که پهری خانم ماره بکا. ئیستا چ ده فه رمووی؟

باپیر گوتی:

- مامه گیان پر به دل سوپاست ده که م و ئیسه له ئیبه هه ره خزمایه تی گه رمان ده وی و ئیحه ترامی خوشکم و هیچی دیکه.

کورته ی بیره نه وه، ئه وی رۆژی په ربیان له موهندیس پیرانی ماره کرد. چند رۆژ پاشان خه نه به ندانیتیکه خوش بوو. باو باوی نیرگس بوو. وهک که وی شه رانی په ربازی له ده وری پهری ده کرد و دابوویه به ره هیرشی لاتاو و ته وس و پلار. پهری ده سستی له به ره نه ده کرده وه، رۆژی پینج شه مۆش هه موو له مالی بووکی بوون. نیرگس وهک خوخله هه لده سوورا و په زیری له خه لک ده کرد و جار جاره چه پۆکتیکه به په ریدا ده دا یا چه مۆله یه کی لێ ده نا و هه موویانی وه پیکه نین ده خست، لای بانگی شه وان تارای سووری جغ جغه داریان به سه ره پهری دادا و بووکیان سواری ماشین کرد و به داب و ده ستووریکه کوردانه و موخته ره مانه

ئىوارەى جومعه بوو و ئىداره نه بوو. له مالى دانىشتبووم و تەماشای تەلەويزيۆنم دەکرد. له پىرگرم و هۆر پەيدا بوو و تۆز و خۆل بەرى ئاسمانى گرت. هەواپەيماکانى بەعسى شارە خونچيلانە کەيان دا بەر پراکييت و بۆمب. ئيمه بەپەله خۆمان له ژييزه مين هاويشت. هارپە و زرمەى فېرۆکەى دوژمن و تەقەى دەسپيژى دژى هەوايى خۆمان زراوى دەتۆقاند و گوپى کەر دەکرد. وەک پۆژى قەرەوەيس باب ئاگای له کورپى نه بوو. پاش نيو سەعات کە هاتمە دەر دووکە ئەشېنکە له هەموو لايەکی شار هەل دەستا و لەبەر بۆنى بارووت و تۆز و خۆل پشوو هەل ئەدە کيشرا. بەتالووکە خۆم گەياندە مالى کاکە سوار. ديار بوو سەدەمەى نەديبوو. بەلام دەرکی داخرا بوو، کەس له مالى نه بوو. بەنيو خەلکی سەرلېشيواو و چاو بە گرياندا بە غاردان چومە ماله موهەنديس پيرانى. بەداخەو خانووه تازە و جوانە کەى ئادارى بەسەر پادارهو نه ما بوو. کاک شەهاب و نيرگس و ديد ئەستى و باپير، له حالتي کدا بانگ لەسەر بانگيان لى دەدا، خەريکی لابردنى خشت و بەرد و گل بوون، منيش وەک ئەوان له گابۆرم دا و خەريکی کار بووم. وردە وردە خەلک هاتە يارمە تيمان. له لای نيوه شه ودا جەنازەى زاواى تازە و بووکى يەکشەو هەيان لەبن خاک و خۆل دەرئنا.

هەواری خالى

شەو راشکابوو، موسە جە لە کەمان کارى دەکرد، شىرتە کە ئارام ئارام هەل دەويزندرا. گۆرانىيە کوردىيە خۆشە کافمان يەک له دواى يەک دەبيستن. هەر من و ئەو بووين. کەسى دیکە مان بەدەورەو نه بوو. پيرە مات و بیدەنگ بوو، چاوە ليل و سىسەکانى ليک نابوون، جگەرە لەنيو ئەنگوستە رەق و تەقەکانيدا دووکەلى دەکرد و بەخۆپايى دەسووتا. دەنگى حەسەن زبەرەک و خالەقى و مەلا حوسينمان گوئى لى بوو.

شريت گەيشتە سەر دەنگى «ماملي» کە دەمزانى زۆرى پى خۆشە. کەچى لە پىر وەک گۆزىکيان ئاوى سارد پيدا کردى. تىکرا بوو، داچلەکی چاوى هەلپى، دەورويەرى خۆى بەسەر کردەو و بەدەنگيکى نووساو و لەرزۆک کە دەتگوت لە بنەبانی ئەشکەوتەو دى گوتى.

«کاکە بەسە تۆ خوا بیدەنگى بکە».

دەسبەجى ئەنگوستم لەسەر دوگمەى موسە جە لە کە داگرت. بەلام سەرم سوپما و له دلئى خۆمدا گوتم:

«يانى چى؟ بۆ واى بەسەر هات؟ بۆ رەنگى بزپکا؟ بۆ پەشۆکا؟ بۆ تکای لى کردم موسە جە لە کە بکوژينمەو؟ خۆ ئەو دۆستى نيزيکی ماملېيە، ماملېيى زۆر خۆش دەوى و گۆرانىيەکانى گەليک پى خۆش. جارن کە گۆرانىيەکانى ماملېيمان لى دەدا سەر تاپاي دەبوو بەگوئى و مووى لى نەدە بزووت، دەبوو ئيمەش ورتەمان لەبەر نەيەتەدەر، دەنا ليمان توورە دەبوو، دەيگوت: دەنگى زولال و ئاسمانى ئەم هونەر مەندە خەم دەرهوينا، کول و کۆم دادەمرکيتى ئۆخژنم دەخاتە نيو دل و دەروون».

ئەدى چۆنە ئەمشەو گۆراو؟ بۆ نايەوى گوپى له دەنگى ئەم خۆشخوانە مەزنە بى؟

دوو مژى توندى له جگەرە کە دا دووکەلى بەزار و تفنکدا هاتەدەر، بەتوورە بى لەژيتر جگەرە کەيدا کورژانديەو و هەلى پرواند. ديسان مات بوو، هەناسە يەکی سارد و دريژى هەلکيتشا، لىوى کرۆشت، دەستى وەبەر چەنەى دا و چاوى بى ترووکان له سووچيکى ژوورە کە پرى خەميکى قول، ئازار يکى بى نامان و دەرد يکى گراني له سيمادا بەدى دەکرا. وەک پيرە هەلۆيە کى بال وەريوى چەنگ شکاوى له راو کەوتووم دەهاتە پيش چاو. وئ دەجوو بىر له رۆژانى خۆشى و هەرەتى لاوەتى خۆى بکاتەو کە تازە بەهيو نيسە بگەرپتەو. لەميژ بوو هاو دەم و هاو دەنگ بووين، باشم دەناسى و دەمزانى ئەو کاتەى

کۆنه برینه کانی ده کولینه وه و ناسۆزه کانی ته شه نه ده بنه وه و ژان له دهروونیدا پهنگ ده خواته وه، تووشی ئەم حاله ده بێ و پیتی خوش نییه بیدویتن.

جاری وا به جیم ده هیشت، لیتی ده گه رام به ته نه له نیتو خه مه کانیدا بتلیته وه و خۆی ده رمانییک بۆ ده رده که ی بدۆزیته وه. به لام ئەمجاره لیم بوو به وه سوسه نه مده زانی بۆ وای به سه رهات؟ ده مه ویست هه رچۆنی بێ له م رازه بگه م، جگه ره یه کم بۆ داگیرساند و دامه دهستی.

بزه یه کی تال لیتوه وشک و به باره کانی لیک هه لپچرین ئەم بزه غیره تی له بهر نام بلیم: «مامه گیان! پیم سه یه ره ئەوه بۆ له ماملێ زیز بووی، خۆ تۆ جار ان ماملیت به هونه رمه ندیتی گه و ره ناو ده برد و گۆرانییه کانت زۆر پێ خوش بوون».

که میک به تووره بییه وه گوتی:

«من له ماملێ زیز بووم؟ نا ئەم تاقه گۆرانییه م پێ خوش نییه».

گوتم: «نه کا هه وای گۆرانییه که نار سه ن بێ».

– له بیرم بوو ده گه ل ئەو هه موو ریزه ی بۆ ماملیتی داده نی په خه نشی لێ ده گری و پیتی ناخۆشه جار جار هه وای نار سه ن ده لێ که مایه ی موسیقای بیگانه یان پیتوه دیاره.

زۆر جار ده یگوت چونکه ماملێ خوشخوانیکی گه و ره و به ناوبانگه و دهنگی داخواری زۆرن و لاوه کان وه دووی ده که ون زیاتر له و که سانه ی ناشیانه و نه زانانه ئەم کاره ی ده که ن، به لام خه لک پیشوازیان ناکا زیان له مووزیکی نه ته وایه تیمان ده دا.

گوتی: «کارم به ره سه نی و نار سه نی هه وایه که ی نه داوه، دهنگی ماملیم له هه موو حالیکدا پێ خوشه، به لام ته عبیرییک له شیعری سه ره نه ندی گۆرانییه که دا هه یه که تازارم ده دا و گه لیکم تازار ده دا».

گوتم کام ته عبیر؟ «ده مه ویست به وردبوونه وه له ته عبیره که رازه که بدۆزمه وه و مه ته له که هه لیم».

گوتی: ته عبیری گه بیمه هه واری خالی. «ئەم ته عبیره بیره وه ره یه کی کۆن و تالم دینیته وه یاد، که رابردنی رۆژگار و تال و سویری ژیان تا ئیستا نه یه توانیه ژیه مۆی فه رامۆشی به سه ردا بکا».

هه ودا که م هینده ی دیکه لێ تالۆز بوو، دلم هینده ی دیکه که وته خرت و پرت خوایه! ده بێ ئەم چه ند وشه ساکارانه چ بیره وه ره یه ک بخه نه وه یاد ی ئەم پیره، زوره انه، ره نه چه رۆیه؟ که له ژبانی درێژ و پر مه ترسیی خۆیدا تووشی کاره ساتی گه لیک گه و ره و

گران و روودای فره به سام و تال هاتوه. زۆری رهنج و کۆتیره وه ری و ئاواره یی و ده ره ده ری دیوه سارد و گه رمی رۆژگاری چیشته وه و شه و شه ونخوونی کیشاوه و له گژ به دکاران رۆچوو و له بهر زۆرداران دای نه وانده وه و له پیتاوی ژیاندا زۆر جار تا لیواری گۆر ریشته وه. نه مده ویترا بیهارووژتیم، له خۆم رانه ده دی لیتی پرسم، دلنیا نه بووم وه لام ده داته وه، که م وا بوو پریتسه که ی دلێ بۆ که س بکاته وه و رازه کۆنه کانی بدرکیتی، ناچار بیده نگ بووم و چاوم له سه روسیمای پیاوانه و پیرانه ی بری، ئەویش کر و مات بوو. دیار بوو ده ربای دهروونی شه پۆلان ده دا و کووره ی له جۆشی هه ناوی ئاورینگان داوی.

پاش ماوه یه ک بیده نگ شریته که م له دوو دا تا گۆرانییه کی دیکه ی ماملیم دۆزیه وه، ده نگم دایه، پیره هۆشی هاته وه به رخۆی، سوورایی خوشی و شادی له کولمه سیس و چرچ و بێ ره نگه کانیدا په یدا بوو. به تاسه وه گوتی بۆ گۆرانییه که هه لخست تا ته واو بوو.

به زه رده خه نه وه گوتی:

«برا تۆ ئەوهم بۆ لیده بزانه پیم خوشه یا نا؟»

هه ستا خه ریک بوو برۆا به روو هه لمالاوی پیتشم لێ گرت و گوتم: «پیت نه گوتم ئەم گۆرانییه چ بیره وه ره یه کت ده خاته وه یاد و ئەوه نده ت تازار ده دا؟».

چرۆا، لیتی له رزین، نیوچاوانی گرژکرد و گوتی: «له م دنیا پان و به رینه دا هه موو که س هیندیکی رازی ئەوتۆ له سینه دا هه ن که بۆ نیزی که ترین که سیان ناگپیتنه وه و ده گه ل خۆیان ده با ته ژیر گل. ئەم رازه ی منیش له وانه یه، تا ئیستا که س لیتی نه بیستوم. تۆش بیزانی چ قازانجت پێ ناگا و نه یزانی چ زیانت لێ ناکه وی».

زانیم زۆر قه لس نییه، بۆیه گوتم:

«نازانم بۆ ئەوه نده م پێ خوشه له و رازه بگه م، به لام ئەگه ر درکاندن ی زانی بۆ تۆ هه بێ گرته ت لێ ناگرم».

زۆر توند کۆکی، دهستی به سنگه وه گرت و دانیشته وه و گوتی:

«پیاو واز ناھیتی، له کۆلم نابسته وه، ده وده بۆت بگپیمه وه: ئەو سه رده مه ی من له تافی لاوه تیدا بووم، هیشتا شه ری دووه می جیهانی نه قه وما بوو. دنیا ئەو هه موو ئالوگۆره ی به سه ردا نه هاتبوو، ژیان زۆر ساکارتر بوو به تابه تی ولا ته که ی ئیمه له ئیستاش پاشکه و تووتر بوو. هیچ شاریکی کوردستان به رق و کاره بای نه بوو، هیشتا له دپهات چرای رۆن گه رچه ک و چۆله چرا ما بوون و ناگر به به رد و ئەستی هه لده کرا. هه رچه ند تاک و تووک ئۆتۆمبیل به رتگا ناخۆش و ناهه مواره کانیدا راده بردن. به لام هیشتا با شترین مالی

سواری ئەسپ بوو. شازده، حەقده ساڵە بووم کە دەستم لە خویندن هەلگرت و چوومهوه دئ. باوکم ئەسپتکی زۆر جوان و باش و تفهنگیکی راوییی دامی، وەک هەموو دنیام هەبێ و با بوو، زۆرم شاییی بەخۆ بوو.

هەموو رۆژی بەیانی زوو سوار دەبووم و بەدەشت و مەزرادا دەگەریم، پاش نیوهرۆیانیش دەستم دەدایە تفهنگ و دەچوومه راو.

پایز داهاات کاروبار لە کەمی دا، راو خۆشتر بوو، رۆژتیک پیره راوکەریک پیتی گۆتم کەو رەو دەستی پیتی کردوو، کەویکی زۆری تەرەکەمە لە فلان کیتو کۆبوونەوه کە هەم ماندوون و هەم ناشارەزا راویان خۆشە و کوشتیان هاسانە، ئەگەر زوو لێیان وەخۆ نەکەوی، بەرەو گەرمی دەڕۆن و لە کبیس دەچن. بەیانی دەستم دا تفهنگ و لە لاقانم وەرینا و خۆم گەیانده چیا. راستی دەرکرد وەک خیز و خۆلی کەو لێ بوو، هەرچەن ناشی بووم و راوم نەدەزانی و باشم نەدەنگاوت، دیسان زۆرم کوشت. ئیوارێ ماندوو و شەکەت، بەلام شاد و بەکەیف بەرەو ماڵ بوومهوه یەکەم جار بوو توورەکەمی راویم ئەوئەدی نیچیر تیدابێ، لام دا سەر کانیاییک کەمییک بحەسیمهوه. تەماشام کرد رەشمالتیک گەوره لەسەرچاوه کانیه کە هەلداراوه. رینگام بەبەر دەرکی تاوئەکەدا بوو، دیتم کیرتیک بالابەری، بەژن باریکی، گەندومی کۆلمە سووری، چاو و برۆ رەش و کەزێ شۆری زۆر جوان و رەزا سووک لەبەر دەرکی چادر راوهستاوه و تەشی دەرپستی. لیتی نیزیکی بوومهوه، بەراستی حەپەسام و پیم لە بەند چوون، بەشەرمهوه سلاوم لێ کرد. لام وابوو جوابم ناداوه و خۆی لە ژووری داوی. کەچی بەرووخۆشی جوابی دامهوه، بەگەرمی بەخیرهاوتنی کردم و گوتی: فەرموو لادە چامان سازه پیاڵەیه کە چا بخۆوه. گۆتم: رۆژم لێ درەنگە، ناگەمهوه، بەزیاد بێ. بەلام لە دلی خۆمدا زۆرم پیتی خۆش بوو لادەم و هیچ نەبێ تاویک لە بەژن و بالا و رەنگ و رووی ئەم کیرتە ناسک و نازدار و شۆخ و لەبارە بفکر، کە هەر ئەمجار چاوم پیتی کەوتوو و نازانم خەلکی کۆتیه و کچی کیتیه؟ خەریک بووم برۆم و تێپەر دەستی بەسویندان کرد و گوتی: نابێ برۆی. چوومه ژوور لە لامیردانی، لێفەیهکی خاوینی بۆ لەسەر لبادان راخستم. چووه کولتینی هیندە فووی لە قەننەکی کە کەولتیک نان و جامتیک شیرتێ و رۆن و تاسیک دۆی ترشی ساردی لەپیش دانام. بۆ خۆشی شانی وە دیرەگی تاوئە دا و راوهستا. تا پتری تێ دەفکریم زیاترم پیتی جوان بوو نەمدەتوانی چاوی لێ بترووکتیم. ئەویش چاوی لە من نەدەترووکاند، گۆتم بۆ راوهستاوی دانیشه. بێ پەرەیانە زۆر لە نیزیکم دانیشتم، ئەو لە من باو خۆشتر بوو، رەنگبوو یەک دوو ساڵ لە من بەتەمەنتر بێ، ئەو گەوره کچ بوو و من میترەندال، دیاربوو لە دلداریشدا

ئەزموونی زیاتره. ورده ورده، شەرمم شکا و لیم پرسی: ناوت چییه؟ کچی کیتی؟ بەراشکاوی و بەدەنگیکی سیحراوی گوتی. ناوم هەمینە، کچی پیاویکی مەرداری دەولەمەند بوو مالیان رینگای چوار رۆژی کاروانی لێرەوه دوور بوو بەدوای لەوەرگەدا گەییونە ئیره. گوتی: چوار بیرییم دەگەلن ناروومەنە ئاوردوووان. خۆم پیتی رانگیرا و گۆتم: خۆشم دەویی. بەنازەوه پیکەنی و گوتی ئەیهەرۆ! (کەنگر و قوماش نابنە وێلداش). کورتی بپرمهوه لە ماوهیهکی کورتدا نامۆبیمان لە نیواندا ئەما.

بەلێنی پیدام هەموو رۆژی پالینی بۆم بیتە بن بەردتیک کە لەویدی چادرەکەیان بوو. هەموو رۆژی بێ نیوهرۆی بەیانووی راو دەچووم یا باشتر بلیم دەفریم بۆ ژوانگەکەمان. هەموو جارێ کە دەچووم ئەو لەویندەرێ چاوهنوایم بوو. بەهیچ زمانیک ناتوانم خۆشی و شادی ئەو ماوهت بۆ بگێرمهوه کە پیکەوه رمانبوارد. بەلام خۆشترین دلداریم بووه. رۆژتیکیان بەعادهتی رۆژان دەستم دا تفهنگ و لە بەندەن هەلبووم. هەواراز و سەربەرەژتیرم نەدەزانی. وەک با دەفریم، دەمهویست زووتر بگەمە جێ ژوان، دەمهویست زووتر چاوم بەچاوی (هەمین) بکەویتەوه، دەمهویست لەشە نەرم و نۆل و گەرم و گورپەکەمی لە نامییز بگرم. چاوه لە چاوه جوانەکانی بپرم. لیتوه، ناسک و ئالەکانی بژم. مەمکە تورت و خڕەکانی بگوشم. دەمهویست گۆتم لە دەنگە خۆش و ناسک و خەمپەرەوتنەکەمی بێ. خۆی بەقوربان و سەدەقه بکەم هەرچەن رینگاکەم زۆر نیزیکی نەبوو. بەلام زۆر زوو خۆم گەیاندئ. پشوووم سواربوو هەناسه برکەم گەیشتی. چوومه بن بەردەکە کەسی لێ نەبوو دلم داخووریا، بۆ نەهاوتوو؟ بۆ دیار نییه؟ لیم نەتۆرابی؟ نانا دوپینی بەخۆشی لیتک جوئی بووبنەوه. ئاگام لێ بوو تا ئاوابوو چەند ئاوری ئاسکانەمی لێ دامهوه. باوکی بەکەین و بەینەکەمی نەزانیبی؟ ئەو پرسسیارانەم لە خۆم دەکرد و وەلامتیکم بۆ نەدەدۆزرایهوه، دەتگوت: لەسەر پۆلوان دانیشتوو، حەجمینم لێ هەلگیرا، ئۆقرەم لێ برا چیدی خۆم بۆ زەوت نەکرا. بەسینگە خشکە لە بستۆکە ئاوابوو، ئەوئەمی زانیم چم لێ قەوماوه؟ رەشمال لە جیبی خۆی نەماوو داگەریم بۆ جێ هەوارەکەمی، لەوی دانیشتم. لیت ناشارمهوه تیر و پر گریام و شینیکی باشم گیترا، قەت هەمینم نەدیتەوه. نازانم ماوه یا مردوووه؟ ئەگەر مابێ دەبێ ئەویش وەک من پیر و کەنفت بووبی، بەلام هەرگیز فەرامۆشم نەکردوووه و ئیستاش لە خەیاڵدا وەک کچه جوانەکەمی ئەوئەمیم دیتە پیش چاوه. ناتوانم بەخۆمی بسەلمینم پیربووه و پیری دزیو و ناشیرینی کردوووه. سی ساڵ بەسەر ئەو رۆژەدا رابواردوووه. منیش دنیام زۆر قوونەکەو کردوووه و لە تالی و ناخۆشییان رهاوتوووم و رۆژگار خاڕاندووومی. بەلام هەرچەن جارێک بەسەر هەواری خاڵیدا کەوتوووم بەخۆم نەبووه

گريابوم». مامه پيره ههستا بروا له حالتيكدا كه گرياني له ئهوكي گيرابوو و فرميسكي له چاواندا قه تيسما بوون، چهند ههنگاوئيك رويشت و ئاورتيكي لي دامهوه و گوتي: «بويه گوتم ئه م گورانييه لي مه ده!»

هههاباد

له وهتي تووشي ئاواره يي بووم، له وهتي ولاتي خوشه ويستي خوم به جي هيشتوو، له وهتي له يار و ديار و كهسوكاري خوم هه لبرابوم. هه موو ئيواره يهك بي نيوي خه ميكي گران، ئاوازيكي بي ئامان و ژان و بركيكي بي دهرمان، روو له دل و دهر و نوم دهكا، ئوقره م لي هه لده گري، ئارام بي ناهي لي و برستم لي ده بري.

ناتوانم له ژوروي دانيشم، پيم خوش نيهه كهس به ده وه مه وه بي، هه ز به ته نيابي ده كه م، بي ده نگيم بي خوشه، پيم خوشه ماوه يهك ده گه ل خوم، ده گه ل هه ستي خوم رايبويم. هه ور بي يا سامال، گهرم بي يا سارد، خوش بي يا ناخوش وه ده رده كه وم. كه ميكي به پييان ده گه ريم و بيرده كه مه وه. خو ئه گه ر بتوانم له ئاوه داني وه ده ربه كه وم، كه له گوتي كه ندالتيك، له دم رووبارتيك، له سه ر به رديك، له بن دارتيك دانيشم و له ئاسو راميم، زور زو سووك ده بم و دل ده كرتيه وه و جاري وايه هه ست به شاديش ده كه م.

له م روژانه دا وهك هه موو روژتيك په ژاره سواري شانم بوو، خه فته دا يگرتم، نازار هيرشي بو هينام، هه جمينم لي هه لگيرا و ناچار بووم وه ده ركه وتم. هه وا نه رم و خوش بوو، له ئاسماني ساوي زستانيدا په له هه ور يكي پچووكيش به دي نه ده كرا. هه تاوي بي تيشك و تين وهك ته شتيكي پر له خوين له ئاسويه كي دووره ده ست به ره و ئابوون ده چوو. كي ده زاني ئه مرؤ له و دنيا پر شه ر و كيشه دا خويني رژاوي چهند كه سي بي تاواني ديوه و ناله ي چهند برينداری به جيماوي بيستوو؟

جگه ره يه كم دا گيرساند. به جاده دا رويشتم. ئه وه نده ي با نه ده هات دوو كه لي سيغاره كه م دارفيني و گه لاي داره كاني ئه م به ر و ئه ويه ري جاده كه بزويني. لام دا كو لا ئتيك كه له جاده كه راستتر و ئارامتر و بي ده نگتر بوو. چهن ژن به جلي ماله يوه له به ر ده ركيك ليك هالا بوون، هه ژده ر هه ژده ر قسه يان ده كرد، قاقا بي ده كه نين. به كي؟ به جي؟ بو جي؟ نازانم - به لام خو هه موو كهس وهك من ئيواران خه م بار نيهه. تا پتر هه لده كشام بي ده نكي زياتر ده بوو.

سه گيكي گه رو كي، وريا و قووت و ره وهك كلكي له گه لوزي گرتبوو، مل و مزي ده كرد. قه په گو ليكي گه وره له ولاتر له سه ر چينه چه كان هه لئرووشكا بوو، گوتي خشت برابوون پير و كه نه فت بوو، له به ر لاوازي هه موو په راسووي ده بريان، له مبووزي بوزي و بناگووي و نيوجاواني شويني كه لپ و كو نه بريناني پيوه بوو، دياربوو روژگارتيك در و شه راني بووه.

دیلّه به بای له گه مالان بریوه توه، به چی مه علوم گورگی نه خنکاندووه، هیلکه و رۆن و کولیچهی نه خواردووه و خوشه ویستی خاوه نه که ی نه بووه؟ به لام که له ره و که وتووه و که لاکي داوه، ئینسان، ئینسانی بی و هفا، به ره لای کردووه!

چاوه پرووشکه کانی له سهر یهک دانابوون، ده تگوت بیر له سهرده می گوجوکی و جحیللی و خوشه ویستی و به ده سه لاتی خۆی ده کاته وه. تیی رامام، زگم پیتی سووتا، خه می ئه ویش بوو به سهر باری خه مانم. ژنیک له پیتی کوچه یهک و ده درکه وت، ژنیک شۆخ و شه ننگ و جوان و چه له ننگ و کۆک و پۆشته، قژ زهرد و چاو کال و سوور و سپی و پرومه ت پان، بالا بهرز و به ژن باریک، مه مه که خه کانی، بلتوزه ته ننگ و ته نه که که ی هه لدا بوو، به له نجسه ولار ده رۆیشت ئه و هیه چ ناوری وه من نه ده دا. به لام من چاویکی کربارانه م به سه رتاپای داگتیرا، هیه چ ئه ندای له شیم نه بوارد. ده لاین «به نده ی بی عه یب نییه» به لام من نه متوانی هیه چ عه یبانی لی بگرم. ده رفه تم هه بوو تیی فکر، من له رۆیندا په له ناکه م، ده گه ل ئه وه شدا ئه و نه یده توانی جیم بیتلی. چونکه ده ستی کچیتکی پچوکی زۆر رهزا سووک و ژیکه له و پاک و خاوینی به ده سه ته وه بوو و پیتی به پیتی ئه و ده رۆیشت.

پشیله یه کی سوور به له کی کولکن و قه له و له مالتیک هاته ده ر. دیار بوو خوشه ویستی کابانه، تیروته سه له، جیتی گهرمه و پارووی نهرمه. کلکی قه ف کردبوو، به فیزه وه راهه ستا لووتی به رز کرده وه. له پر کچه که ده ستی ژنه جوانه که ی به ردا و رای کردی. پشیله نه بزووت، ده یزانی، په نجه نهرم و نوله کانی ئه م کیژه نازاری ناده ن.

ژنه که وه په له که وت، به ده نگیکي زۆر ناسک و خوش هاواری کرد، ناویکی ئه وه نده خوش و پیرۆز یا هیه چ نه بی به لای منه وه، خوش و پیرۆزی به زار داهات که وه ک پرووسکه لیم بدا له جیتی خۆم وشک بووم. به چاوترووکانیک نیزیکه ی نیو چه رخی ژبانم، ژبانی پر تالی و سویری، پر له ره نج و کویره وه ری، پر هه وراز و نشیوی خۆم وه بیر هاته وه.

(گویم به هه له نه ییست؟) ئه مه پرسیاریک بوو له خۆم کرد. به لام شۆره ژنه که نه به یه یشت چیدی دوودل بم. هه رای کرد: «مه هاباد رۆله مه چۆ ده ترنی!» ئیتر خۆم پی رانه گیرا، وه ک شیتان رام کرد. پشیله که له بهر من هه لات، کچکه م له نامیز گرت و تیر تیرم ماچ کرد. باش بوو ئه م فریشته پاکه لیم نه ترسا و نه گریا به سه یروه چاوه جوانه کانی له چاوم بری. دایکی به زرده خه نه یه کی په ربیانه وه لیم نیزیک بووه باوه شی بو کچه که کرده وه، پیتی گوت: «شه یتان!» ئه م جار به زمانی خه لکی شارکه سوپاسی منی کرد، به کوردی گوتم: «من سوپاسی تو ده که م که ناوی وا شیرینت له کچه که ت ناوه».

ئیتر ئه و پیاوه پیره هه وه سبازی چه ن ده قیقه له وه ی پیتش نه بووم، بوومه وه ئه و لاهه تازه

پیتکه یشتووه ی سی سال پیتش که سو فیگه ری سیاسیم ده کرد، که به چاوی بریانه ته ماشای هه موو کچه کوردیکم ده کرد. ئیدی به چاوی هه وه س ته ماشای ئه م ژنه جوانه م نه ده کرد و وه ک خوشکی خۆم ده هاته پیتش چاو. حه یف ئه و نه به یه یشت زۆر به پاکي بمینمه وه وه ک هه موو ژنیکي به پرسیار لیتی پرسیم: «مامه خه لکی کویتی» به درۆ جوابم داوه. درۆ که م هیه چ زبانی بو ئه و نه بوو. به هاسانی پروای کرد به لام من پیتم خۆش نه بوو له م ده مه دا درۆم به زار دابی و پاکیه که م گه ردی لی بنیشی، چه ن هه نگاوی تر پیتکه وه رۆیشتین ده رکیتکی کرده وه.

- نافه رمووی؟
- ئاوه دان بی.
- خوا حافیز.
- به خیرچی.

ئه و چۆه ژووری، منیش پیتی خۆم گرت چوومه بن ئه و تاقه داره ی که زۆر ئیواره ی تریش له بنی دانیشتموم. ئه م داره ی له دوور ولات بو من بوته «سنگ صبور» و زۆر جار پریسکه ی دلیم له بن کردۆته وه. ئه م دۆسته بی زمانه ی ئاگای له زۆر راز و نه یینی ژبانی ئاواره یی من هه یه و دلنیام که که س لیتی نابیس.

جگه ره یه کی دیکه شم داگیرساند. مژیکي توندم لیتدا و که و تمه نیو ده رای خه یال. مه هاباده پچکۆلانه که ی ده می دیم وه بیر هاته وه، خه یالیم زۆر به ئه و نه گیرساوه. چوه بو لای شاری مه هاباد. ئه و شاره خوشه ویسته ی که نیشتمانیه ره رانی کورد ته نانه ت له ولاتی غه ربیش کچی به ناو ده که ن. ئه و شاره ی نیزیکه ی په نجا سالی ته مه نم له وئ و له ده ور به ری رابواردووه، ئه و شاره ی شاره زای هه موو کوچه و سیله و په سبوکی ویم. ئه و شاره ی که زۆر رۆژی خۆشم تیتدا کرده وه به شه و زۆر شه وی تالم تیتدا کرده وه به رۆژ.

سه رم به ماله هه موو خزمه کا مندا کرد. سه ری هه موو دۆست و ئاشناکانم دا، هه موو شوینه به ناو بانگه کانی شار گه رام. گومبه زان، ده شتی عه لی ئاباد، کانی مام قه مبه ران، ته پکی گراوان، تاقه دار، باغی سیسه و سی ئاشانم وه ک خویان هاته به رچاو.

که روانیمه خه زایی به خه یال له بن ئه م تاقه داره فریم و له بن تاقه داره پیره که ی مه حمود کانی نیشتمه وه. له پر شتیکم وه بیر هاته وه که له میژ ساله نه لیتی ده ترسم و نه بیبری لی ده که مه وه. «مردن!» ئه و شته ی پیاوه هه ره نازاکان لیتی توقیون. ئاره زووم کرد پاش مردن له بن ئه م داره بنیژریم.

هه و دای خه یالتم پسا، هاتمه وه سه ره خو، به خو مدام شکامه وه، ره خنهم له خو م گرت و گوتم: «نهمه چ ناواتیکه مه گهر نه تو نه بووی ده تگوت پاش مردن پیاو ههر چو نیک بنیترئ و له ههر جیگایه ک بشارد ریته وه فه رق ناکا. ته نانه ت ده تگوت هه ق نییه مردو زهوی له زیندووان داگیر بکا. نه گهر له باتی ههر مردو ویک نه مامیک بنیترئ و که لاکمی مردو وه که بسووتیترئ و خو له میشه که له بن نه مامه که بکرئ تا پیتی به قه وه تی مرؤ قایه تی زیاتر تی دایه.»

جوابی خو م داوه:

«راسته من وام گوتووه و ئیستاش پاش نه وهی به لیره واره کانی کوردستاندا گه راوم و نه م راستییهم بو روون بوته وه که به داخه وه مردو وه کان له زیندووه کان باشتر دارستانه کافمان بو ده پاریزن، دیسان له سه ر پروای خو م ههر ماوم. به لام نه م ناواته شم هه یه. پاش مردن خو له میشی من ده بن داری مه محمود کانی بکرئ تا به خو له میشی من نه م داره به قه وه تی بی که کهس نازانی چن ساله به قه دی کتیه رووتنه کهی خه زاییوه دیاره؟»

له رۆژیک پایزیدا

بو ماموستا شلماشی

پایزه سارده، ره شه بای پایزه وه که دییان گوتوویانه چ به سه ر دهواری شر دینی! وه که هه میشه باری سه فه ره ده به ستم، تووره که یه که پر له کاغه ز و قه له م و دوو سی نان... کورگه ل پیتم ده لئین نه وسن، وه که پیره میترد که لیتی ده گینه وه هه میشه بابوله ی نان و که بابی له گیرفاندا بووه. منیش له ده ره وه بابوله ی نان و په نیرم له گه ل دایه گه رچی ده زانم هیندییک دوورتر، له لادی، ده رگای ههر مالتیک بکه یه وه پیتلاوت له سه ر چاوی خاوه ن ماله. نانی گهرم و په نیر، یان ماست و ههر خوارده مه نییکی دی که شک به رن له میوان شاردراوه نییه.

خه لکی ئیمه ده لئین میوان هه بییی خویه و ته نانه ت هیندییکیش له سه ر نه و پروایه ن ئیستا میوان دانه به زیوه، رۆزی نه و له لایه ن په روهر دگاره وه هاتوته ماله که وه. دوا ی هیندییک ری رۆشتن، چنند لاپه سیو و هه وراز و نشیویک و دینتی روانگه ی سروشت و دیمه نی جوانی ناو هه وه لئین قو ناغم گوندیکه که خو م ناوم ناوه مه لبه ندی نازایان. (شلماش) به لئی شلماش. له داوینی زنجیره چپای هومل چنند ره شمال له په نا یه که دان و هیندییکیش جیا له یه که، وینه ی گونده کانی لیک بلاوی هۆلند و دانمارک و بیروت. له گه ل خه لکیکی نازا و نه به زیو و هه ولده ر، سال دوانزه ی مانگ له هه ول و تیکۆشاندا ن. له هۆلند و پاریس و لبنان و وارشه و، هه رچی شوینی جوان و به دیمه نه بو م مه لئین! که دلگیر ده بم، چونکه شلماش له سه رووی هه مووانه و له هه مووی نه وانه جوان و رازاوه تر و به دیمه نتره.

له وانه یه هیندییک کهس به وه تاوانبارم ده که ن که له نووسین زیاده ره ویم کردووه و وه که ده لئین قه له م له دهستی دوژمندایه، به لام من بو ئیسیپاتی نه و داوایه م چنند شاهیدیکم هه ن، که یه کیک له وانه بولبولیکی مه هجوره و به داخه وه ئیستا ده ستم پی ناگا نه و ئیستا له گه ل هیندییک له یاران له ولاتی غوریه ت دایه... چاوه پروانی رۆژیکه نه و سه رماوسۆل و ره شه بایه له عنه تییه له ولات بارکا و سر و سیپالی تیک نی و بو نه به د له و ولاته گۆری گوم بی، ناخر نه و په روهر ده ی نه و خا که جوانه یه.

نه و بولبوله دنگ خو شه له (سه ربانه و سابنی و هومره و دارنیشان و چوم په مو) له گه ل گولاندا هاو نامیز و دهس له مل بووه و نه غیار وه که گورگی چاوبرسی به غیلیان پی

بردووه، وهك بۆ خۆی پیتی لى ناوه له (سهربانه) زۆر خۆشى رابواردووه.

لهو بولبوله دوور ولاته كه بگوزهرپين، نهو بالئدانه كه له كاتى گه رانهوه بۆ گهرمپين بهسه ر شلماشدا تى ده پهرن شاهيدن. سه ر قافلّه كه بيان و چانتيك ده گري و هاوارى هاواله كانى دهكا و دهلى: نيوهى ژبانى ئيمه له سياكيو به فيرۆ چووه، هاوالان ده لپين بوچى، سه ر قافلّه ده لپى سه ر دانه و پين و ته ماشاييتكى خواره وه كهن و نهو ديمه نه جوان و پاراوه بيپين. وا چاكه بچينه خواره وه و پشوويك بدهين. به لّام به داخه وه و ديسانيش به داخه وه، كاتتيك دپنه خوار و نزيكى زهوى ده بنه وه بزيان ده رده كه وي كه سه رما و سۆلتيكى چۆن به سه ر نهو مه لبه نه ددا زال بووه و له وهش خراپتر نهو راوچييه بى به زه بيپانه كه ده ستيان له سه ر ماشه ي تفه نكه و ها ئيستا گرمه ي لى بيتن ها تاويكي دى، نه وه يه كه به گورجى تى ده پهرن و له چاو گوم ده بن و به ره و گهرمپين ده رۆن و ده رۆن...

به لّام به هيسواي رۆژتيكن كه له گه رانه وه دا دوور له چاوى راوچى و سه رما و سۆل و ره شه با تاويك لهو مه لبه نه وه و چانتيك بدهن. به لّام ئيستا رۆژ به رۆژ تووشتر ده بى و ده ره تانى نه وه نييه .

به لّام به هار... رۆژى مه وعود... رۆژى ديدارى ياران، رۆژى يه كتر دۆزينه وه و چاو ليكه وتنى هاوالان، رۆژتيك كه سه رما و زمهه ربرى زستان ده روا و گۆرى گوم ده كا، خۆزگه بۆ نه به د بايه ! گوله كان سه رله نوئى سه ر له زهوى دپينه ده رى، له جار ان چاتر و زۆرتر و بۆن خۆشتر، رپواس و مه ندۆك و بيزا و كه ما و گوله ميلاقه و وه نه وشه ... هه ريه ك له لايه ك .
نهو كاته شلماشيش وهك هه مو مه لبه نه دتيكى كوردستان ده بيتته وه مه كوئى ياران، بولبولى دوور ولاتيش دپته وه مال و سه رله نوئى به ديدارى گول شاد ده بيتته وه .

ده روا نه ده ورو به رم له ژيتر چناره گه وه رى سه رچاوى له پيشه وه م هينديك به ولا وه تر گۆرى پيرۆزى خوالتيخوشبوويك ده بينم كه بى شك نه هلى ئيمانه . مورشيدي گه و ره مه لا حه مه ده مينى هه مه وه ند، هه زاران فاتيحه و ره حمه ت پيشكه ش به رۆحى پيرۆزى و هه زاران هينده ش له كورپه قاره مان و نه به زه كه ي، ده مه وي قه له مه كه م بشارمه وه ... چى دى نه نووسم تا نهو رۆژه ... به هار... به لّام له گه ل نه وه شدا و به شار دنه وه ي قه له ميش سيلاوى نه سرينم بۆ ناشار دپته وه . چونكه ده لپين كاسه كه پر بوو له سه ريه وه ده رۆژى، سه رم داده نوپتم و به دزيه وه فرمييسكه كانم پاك ده كه مه وه ، هه تا نه غيار له رازى ده روونم تى نه گهن و به ترسنۆك و بى ورم دانه نين. نا نه من... هه رگيز ترسنۆك و بى ئيراده نيم وهك نهو كيته ي پشتم پۆلايين و سه ركه شم. به لّام ئيستا ليم گه رپين به و فرمييسكانه كه له نووكى خامه ده رۆژينه سه ر كاغه ز، به فرمييسكى چاوم بلتيسه ي تاگرى ده روونم بۆ ماوه يه ك

خامۆش كه م و وهك تاگريك له ژيتر خۆله ميشدا له كوره ي دلم راي گرم، چونكه ده زانم به كزه بايه ك ديسان نهو تاگره بلتيسه ي لى دپته وه و سه رله نوئى گر ده گريته وه .

هه تا به هارى مه وعود، كه زۆر جوان و به ديمه نه و دلرپين، هه تا نهو رۆژه خواتان له گه ل. ره فيقان هيجم لى به جى نه ماوه و تووره كه كه م هه ر له شاندايه و كاغه ز و قه له م و بابۆله نانه كه . ده روپشم و ده لپين ده روپش له هه ر جيتگايه ك شه وي به سه ردا بى، لى دپته وه .
به لّام له خه ويشدا هه ر له ببرى هاتنى به هار و دپتنى هاوالانم... و بى ده رپيم و ده لپين بى ده رپى هه ر دوو گه زى جاو له خه وي دى...

۱۳۵۶/۸/۳.

* نه م نووسينه ي هيمن موكرىانى له بنه رته دا نامه يه كه له ۲۰ى خه زه لوه رى ۱۳۵۶ى هه تاوى (۹ى تشرينى دووه مى ۱۹۷۸) بۆ مه لا محه مه دى شلماشيبى ناردووه . بروانه : سديق صالح، گۆفارى ئيستا، ژماره ۱۲، ئيارى ۱۹۹۸

شیری به دههستیگهوه بوو ههتاوی به دههستی دیکهوه

نووسینی: دوکتۆر سادق جهلالی

چیرۆک له مالتیکهوه له کۆلانی (دو دختران) له بن پیره چناریکدا که گه لیک مۆمی سووتاوی له دهوره کهوتیبون دەس پێ دهکا.

(هۆمیرۆس) ته نیا ههر حه ماسه بیتییک بوو، به لآم فیردهوسی حه ماسه بیژی فهلسهفه، مرقّایه تی و میژوووی گه لیک بوو، حه ماسه بیژی بیری پاکي ئینسانان: پالئه وانه کانی میترخاس بوون له سه رانسهری ئیلیادیدا هه رگیز تووشی قسه به یه کی ئەوه نده ئینسانانه نابین:

شهرابی ئالّ بخۆزه خوینی خه لک مه ریژه
تۆ خاکی، وهک ئاگر توند و تیژ مه به
ئه م ئاوه رهنگینهی بخۆیه وه باشتره
له وهی پیــــرریژن تووکت لی بکا
نه زه ری (برتراند راسیل) له هه لسه نگانندی شانامه و ئیلیاده دا.

ناوی مه نسوور کونیهی ئەبولقاسم فیردهوسی بووه: له هه ره تی لاوه تیه وه دوو هه تاو له دلیدا به جووت تیشکیان داویشت. خۆشه ویستی نیشتمان و ئەوینی کتایونی. ئییرانی ده په رست که نیشتمانی له میژینهی بوو، کتایونی خۆشه ویست که وهک گورد ئافه رینی پۆسته م نه شمیل و شیر دلّ بوو.

زه رده په ری، پۆژیکی به هاریبو له به ستیینی رووباری (باژ) له سه هر گابه ردیک دانیشتبوو. هه تاوی جهنگه ی زه رده په ری ته ماشا ده کرد. خوینی خوړ ده رزایه نیو رووباره وه. لاوی خورسانی له بن لیواندا ده پیرتاند:

- ده لئی خوینی سیاوه شه له ته شتی زیڕیندا.

ئه مجار له ریگایه کی چۆل و پیچاوپیچ که به کیه که وه دیار بوو راما، نه سواریک راده برد، نه ههستی پێی ریوارتیك دههات. ریگا چۆل و به تال بوو، لاوکۆله ی خورسانی که میزه ریکی سپی به سه ره وه بوو و لفکه کانی به نیو شاناندا به ردابۆوه، له به ره خو به وه گوتی:

- ئەدی بو میترخاسان و شوژه سواران به و ریگایه دا به پرتاو لی ناخوړن؟ بو کورژنی ئەسپان له و شیو و وهرد و لانه دا دهنگ ناداته وه؟ بو هه را هه رایان که په ؟ پرسیاره کانی بی وه لآم مانه وه، له باتی وه لآم دهنگیکی ناسک و ژنانه گویتی زرینگانده وه:

- ئیتر میترخاس و شوژه سواران نابینی، پالئه وانان له شیرینی خه ودان، هه ره تی لاوه تی به فیرو مه ده شیعت پيشکه شی به ژن و بالای من بکه.

فیردهوسی رووی وه رگپرا کیژیک به کۆمه ی ئالّه وه، به برۆی که وانیه وه، به چاوی ره شی وهک چاوی کارمازمه کانی (ده شتی ئاهوان) به ره ورووی پێ ده که نی، دلّی گه شایه وه:

- ئیتر میترخاسیک نه ماوه.

- کتایون چه ند ته نیا بووم!

کتایون دهستی له ژیر چارشیتو ده ره پینا، ده سه به ندیکی زیتر له مه چه که سپی و قه له و و پره کانیدا ده بریسکایه وه:

- ها مه نسوور ئەمه ئەو کتیبه یه که ده تووست.

فیردهوسی لاو به په له کتیبه که ی له دهستی رپاند، به رگیکی چه رمی کۆنی تی گیرابوو، له به ر پرشنگی مانگ که تازه سه ری له که لّ ده ره پینا بوو و دارستانی چر و پر و چیای به رز و سه وزی دهنگاوت. چاوکی به لا په ره زه رده کانیدا خشانده، به زه حمه ت چه ند دیری بوو خۆتندرایه وه:

«کاتیك بیژنه یان له چالآوا هاویشت،

مه نیژه ی کچی ئەفراسیابی پیر،

ئاگادار بوو - و...

به خه م و ئەسربنه وه هاته سه ر چالآو، شه و تاریک بوو. تاریک و بی مانگ بوو.

ئه فراسیابی پادشای تووران له غورابی خه ودا بوو.»

کتایون گویتی هه لّخه ستبوو، ده په ویست بزانی پاش ئەوه ی مه نیژه چوو ه سه ر چالآو چ رووی دا؟ له سه ره خۆ گوتی:

ئه م کتیبه چیرۆکی چه ند خۆشی تییدا هه ن.

فیردهوسی له چاوه پرشنگ تی چه قیوه کانی که چه که راما:

- چاوپه شی خۆم! ئەم کتیبه چیرۆکی ژیان و نازایه تی و تیکۆشانی که سانیکه که له سه ره ئەم خاکه ژیاون. تۆ نازانی زوو ئەم خاکه هه لآله و شلیتر و سویتسن و به بیوونی لی

ده پروا، رۆسته م له سیستانه وه به ره مازنده ران ئه سپی راده دا ئاره ش له سه ر ترۆپکی ئه لبورز زبئی که وانی ده کیشا ئاگری ئاورگه کان نیله یان ده هات و...

کتایون به پال لای سه ودا سه ری خوراسانیه وه روونیشت:

- ده زانی ئه مۆرۆ خه لک چیان ده گوت؟

فیردهوسی دهسته نه مره کانی له نیو دهستی خۆی گرت و گوتی:

- ئاسکۆله ی دهسته مۆی من ده بلتی! بزانه خه لک چیان ده گوت؟

- ده یانگوت باوکت له خه ودا دیتوو به تی تو له سه ربانیکی بلند هاوار ده که ی و ده نگت ده گاته هه ر چوار لای جیهان.

فیردهوسی دهستی به ره و ئاسمان هه لئینا و گوتی:

- سه یره، ده ی چی دیکه ش؟

- تو پروا ناکه ی؟ باوکت له مزگه وتی گه وره ته عبیری خه ونه که ی له (نجیب الدین) پرسبوته وه، ئه ویش وه لامي داوه ته وه و گوتوو به:

«ئه بولقاسمی تو ناویانگ ده رده کا له هه موو جیهاندا و له هه موو رۆژگارێکدا». لاوه که گوتی له و قسانه گرت و که وته بیه کردنه وه.

له و رۆژه وه که ده چوو بۆ فیرگه ئاگریک له ده روونیدا بلتسه ی ئه ستانده بوو، ئه م ئاگره ده یسووتاند، ده بیه ژاند، ده یکرده ژیله مۆ، ئه م ئاگره ئه ستیره بارانی ده کرد، ئه ستیره و ئه ستیره...

فیردهوسی خۆی ده خوارده وه، ره نجی ده کیشا، ههستی ئاگرینی ده میتک دانه ده مرکا. لاو بوو، داوین پاک بوو، نیشمانپه روه ر بوو، زانا و به رزه فری بوو.

ئه گه ر له نیو شاعیره کانی ئیبراندا بگه رپین، کهس له فیردهوسی مه زنتر نادۆزینه وه. هه ماسه بیه تیک بوو که تابلۆی دلپاکان و مبه رخاسانی ده کیشا. شیری به ده ستیکه وه بوو و هه تاوی به دهستی دیکه وه. شیرکه ی جه رگی ناپاکانی ده نجنی و هه تاوی ده روونی پاکانی رووناکتر ده کرده وه.

وه نییه هه ر من و تو بیناسین، کتیه به نه مره که ی فیردهوسی له سه رانه ری جیهاندا ناسراوه. لیره دا که برتراند راسیل، پاش له به ر یه ک رانانی هه ماسه کانی فیردهوسی و «هۆمیرۆس» راستگۆیانه ده لتی:

«هۆمیرۆس ته نها هه ماسه بیه تیک بوو، به لام فیردهوسی هه ماسه ی مروف و مروفایه تی ده ژیانده وه».

فیردهوسی فه لسه فه ی گه وره ی ئینسانی ده رازنده وه له پیتاوی ژیانده وه ی میژووی گه لیکدا تی ده کوشا و ده گه ل جه بری زه ماندا به ره ره کانی ده کرد.

با بچین له سه ر گۆره پیره زه که ی فرمیتسک برتین، کول و کۆ دامرکینین. له به رامبه ر ئه ودا چۆک دابه دین. به پیاویک هه لبلتین که پاک بوو، مه زن و له دوایی ژبانیدا ته نیا و دهس ته نگ بوو، داخدار و ملته بار بوو که چی به و حاله وه گه وره ترین هه ماسه ی خولقاند.

فیردهوسی به و په ری ئه وینه وه خه ریکه ی هۆندنه وه ی شانامه بوو. هه رچه ند پیتش ئه و (ده قیقی) دهستی به و کاره ی کردبوو. به لام تازه دهستی پیه کردبوو که به دهستی کۆیله که ی خۆی کوزرا و کاره که ی به ناته واوی به جی ما و فیردهوسی درتیه ی به و کاره دا.

ئیه تر که م کهس رۆله وه رزتری تووسی له کووچه و کۆلانان ده دی ئه و له ده ربایه کی قوول و بیه بند، له باوه ش شه پۆلان باسکی داویشتن. هه رچی له کاری شانامه دا پتر ده چوه پیتش وه ک پشکۆیه کی شه بیگه شینیه وه زیاتر گری ده گرت، بلتسه ی به تیه تر ده بوو، دنیا و ژبان و هه بوون و نه بوونی ئه و له وشه یه کدا کۆکرا بووه ئه ویش «ئیران» بوو...

رۆژتیک کتایون کچی چاوپه شی خوراسانی که کولمه کانی خری و خالی و چاوه کانی بادامی بوون و دوو گۆی بلوورین له سه ر سینگی ده له رینه وه به ئه سپایی له پلیکانی ئه و بالاخانه ی فیردهوسی تی خزابوو سه رکه وت. په رده ی هه لداوه که میتکی تی فکری. فیردهوسی خه ریکه ی کاری خۆی بوو هیچ ناگای له ده رووبه ری خۆی نه بوو، کتایون به ته وه سه وه گوتی:

- تو...؟! خۆزگه قهت ئه م کتیه به م بۆ نه ده هیتنای. فیردهوسی به و ده نگه ناسک و شیرین و پیر تواجیه راجه نی و گوتی:

- ناخ کتایون ئه وه ئه تۆی؟ گۆلی سه د ره نگم، ده گه ل ئه م کتیه به کۆنه که دوو هه زار سال له ته مه نی ده گوزه ری و خه ربکم که پروا بکه خۆشم له بیه رچۆته وه. ناخ تو نازانی چ خه زنه یه کی دارماله؟

شادی له روخساری فیردهوسیدا به دی ده کرا. کتایون سوور هه لگه رابوو، به شیرینی لیه ئاله کانی ده گه ست و به ناز گوتی:

- مه نسوور، به هار ده شتی (تابران) ی گولباران کردوه. شینکه ده رووی، گول ده پشکوی هه ور ده گری، هه موو لایه ک پر له جوانی و له چریکه و گۆرانی و سترانه، به لام تو ته نانه ت ئه وین و دلداری و ژوانیشت له بیه کردوه.

کتایون ئه م قسانه ی ده کرد و هات له کن دۆشه کچه ی فیردهوسی دانیشت و به تووره یی و

نازهوه کاغزه‌کانی تیک وهردان، دیار بوو ئیره‌یی پی دهردن. دیسان به‌توسه‌وه پیتی گوت:

- تۆ له بیرت چۆته‌وه به‌هار هه‌ره‌تی شادی و دل‌داری و خوشی و ئاهه‌نگه.

فیرده‌وسی له چاوه ره‌شه‌کانی کیه‌ژۆله‌ی تووس راما و به‌ئارامی گوتی:

- گۆله‌که‌م! سویتد ده‌خۆم به‌خالی ره‌شی گۆشه‌ی لیتوت که ده‌لێتی جادووه له‌سه‌ر کانێ ژبان پڕنیش‌ستووه. دنیا له‌به‌ر پیتی تۆدا ده‌بینم، سه‌رتاپات به‌زێر و زیو ده‌پرازی‌نمه‌وه، تۆ نازانی شه‌وی ئه‌و شه‌و خه‌و بی و له‌ چاوی من نه‌که‌وتووه، چاوم وه‌ک چاوی ئه‌ستیران خه‌وی نه‌دیوه ئه‌وینیتیکی به‌تین له‌ مندا ده‌گورێ، هه‌ماسه‌یه‌کی نه‌مر له‌ مندا چه‌که‌ره‌ی ده‌دا. ئه‌ی کچی بالا به‌رزی به‌ژن باریک تۆ نازانی، تۆ نازانی.

کتایون ئارام ئارام سه‌ری فیرده‌وسی له‌سه‌ر رانی خۆی دانا، ده‌ستیکی به‌کاكوئه ئالۆزه‌کانی داهیتنا و گوتی:

- ئیستا ئارام بگره بنوو سه‌ر وه‌سه‌رینی رانه نهرمه‌کانی من بکه.

فیرده‌وسی به‌ناره ناره گوتی:

- که په‌رده‌یان له‌پیش هه‌تاو لادا.

- به‌یان ئه‌نگوت و خه‌و زرا،

دیسان گوتی:

- کتایون ئه‌و کتیبه تۆ دات به‌من ده‌ریایه‌کی مه‌ند و قووله ئه‌و شانامه‌ی به‌ده‌ستی منه‌وه، ئاسمانیکی به‌رزی پر ئه‌ستیره‌یه.

ناگری ئیره‌یی له چاوه جوانه‌کانی کتایوندا بریسکایه‌وه و به‌تورپه‌یی گوتی:

ئه‌دی ئه‌ستیره‌کانی چاوی من؟

فیرده‌وسی که‌زیه نهرم و درێژه‌کانی له‌ چه‌نگی گرت و بۆ لای خۆی پاکیشا و گوتی:

له ئاسمانی چاوه ره‌شه‌کانی تۆدا هه‌زار ئه‌ستیره‌ی گه‌ش ده‌دره‌وشیته‌وه. پرووناک، پاک و بی گوناھ.

چاوه‌کانی تۆ دوو چرای رۆشنی من که له‌به‌ر پرووناکی ئه‌واندا مروارییه نه‌سماوه‌کانی شانامه ده‌سمم و ده‌بانه‌ۆفه‌وه و به‌رمووریکی نایاب دروست ده‌که‌م و له ئه‌ستۆی بووکی شیعیر و خه‌یال نا، له ملی میترووی ئیرانی ده‌که‌م.

کتایون به‌ناز و شه‌رمه‌وه گوتی:

- ئه‌دی بووک و زاوايه‌تی ئیمه؟

فیرده‌وسی پینکه‌نی:

- بیست رۆژی دیکه مانگی محه‌ره‌م دوایی دێ، جا په‌نجه بلوورینه‌کانت له خه‌نه ده‌گرم، تارایه‌کی هه‌ری، سووری ته‌نکت به‌سه‌ر داده‌ده‌م، په‌ردووت به‌گۆل و وه‌نه‌وشه ده‌خه‌ملینم.

کتایون له خۆشیان وه‌ک مندالان شاگه‌شکه بوو و گوتی:

- ده‌ی قسان بکه ده‌ی، ئه‌و قسانه‌ی تۆ چه‌ند جوانن چه‌نه شیرینن.

فیرده‌وسی له دووره ده‌سته‌کانی ده‌شتی خوراسان راما و گوتی:

- چاوه جوانه‌که‌ی تۆ ده‌روانیتته به‌ره‌به‌یانیتیکی دوور، دوور ده‌روانیتته ئه‌و پڕۆژانه‌ی که گزنگ که‌وت. ئیتر من نه‌مام مه‌نسووری تۆ ئیتر بوته خاک و خۆل، بوته تۆزی رینگای ئه‌و کاروانانه‌ی که شه‌ودره‌نگان له ده‌روازه‌ی تووس ده‌رده‌که‌ون به‌لام شانامه‌ی من نه‌مه‌ر. ناکتایون من نامرم، نامرم له دوارۆژدا ده‌زانن ئه‌و پیاوه‌ی له خوراسان رابوو، مه‌شخه‌لێکی له ناگری زه‌رته‌شت بلێسه‌دارتری داگیرساند، له‌به‌ر پرووناکی ئه‌و مه‌شخه‌له، تۆی ئه‌ده‌ب، نا میترووی ئیرانی چاند. هه‌تا هه‌تایه زیندووه و نامری.

کتایون! ئه‌و کاتی خه‌لک ده‌لێن: ئه‌و پیاوه له سالی ۲۲۹ی کزچی هاته سه‌ر دنیا. رۆژه وه‌رزێریکی پاک بوو. نیشتمانی خۆی ده‌په‌رست بای نه‌ورۆزی له شنه‌ی به‌هه‌شت پی خوشتر بوو. بی په‌روایانه له ده‌ریای شیعردا مه‌له‌ی ده‌کرد، به‌ئیراده‌یه‌کی مه‌حکه‌م، مه‌حکه‌متر له چیا به‌دۆل و شیو و رکه و به‌رده‌لاند راده‌برد، له سه‌رما و گه‌رما له دیو و درنج نه‌ده‌ترسا: نه‌به‌زی تا گه‌نجینه‌ی شیعری دۆزیه‌وه و پینکه‌شی خه‌لکی جیهانی کرد!

- من ئیدی نامرم زیندووم، تۆی شیعرم چاندووه.

پڕۆ هاتن و رابردن، سال به‌سه‌رچوون، چۆن سالانیتک؟ ئه‌و سالانه‌ی ژبان و ته‌مه‌ن و مال و سامانی فیرده‌وسییان وه‌ک هه‌زیا هه‌لده‌لووشی.

مال و سامان و زێر و زیوی نه‌مابوو، به‌ره‌و پیری ده‌چوو بی هیتز و که‌نه‌فت بوو، گنج و چین روخساریان داگرتبوو. به‌لام به‌ده‌ستی ئه‌و شووره‌ی کۆشکیکی به‌رز دارپێژابوو که به‌خه‌تیکی نوورانی له‌سه‌ر ده‌رکه‌که‌ی نووسرابوو:

«کۆشکه به‌رزه‌کان ویران و خاپوور ده‌بن، به‌ری با و باران و گه‌رما و سه‌رما ناگرن، من کۆشکیکی به‌رزم له نه‌زم دامه‌زراند که با و باران زبانی پی ناگه‌یه‌ن».

ورده ورده، ته‌مه‌نی فیرده‌وسی به‌ره‌و ژوور ده‌چوو، پیری په‌لاماری ده‌هیتنا، هیچی نه‌ما

بوو، به لّام بهو حاله شهوه شهو و روژئی له کن نه بوو همیشه سهری به سهه شانا مهی (ئه بو مه نسوور) دا داده گرت و چیرۆکه کۆنه کانی ده خوتبندنه وه و ده بهوتندنه وه تا پیری و دهسته نگی به جارێکی شپزه ی کرد:

- ئه ی ئه وه ی ئه و چه رخه به رزه ت را گرتوه!

- بوچی به سههری پیری منت هه ژار کرد.

- تا لاو بووم چاکترت به ختیه ده کردم.

- به پیری سووکت کردم.

- روژگار له باتی جله و، وه کازی له دهست نام.

- ماله کهم بلاو بوو و حاله کهم شتوا.

فیرده وهی په نجا و ههشت ساله بوو که بیستی سولتان مه محمودی غه زنه وی چۆته سهه ته ختی پادشایه تی، به پیری داهات شانا مهی به ناوی ئه وه وه بکا، به لّام نه ییده زانی ئه و پادشایه زۆر به ددیه و خراپ و هه ق نه ناسه.

له و سهه رده مه دا ئاسمانی به رزه فیری فیرده وهی به ره و تاریکی ده چوو، ئه ستیره کانی یه ک یه ک را ده خوشان به رده بوونه وه و ده که وتنه سهه خاکی نه هاتی و دامای.

کاره ساتیکی تال و ناخوش بوو، پیره وه رزیری خوراسانی له سهه ترۆپکی ناوبانگ ئه وه نده هه ژار و نه دار ببوو که ئیتر دوو که لئ له مائی هه لنه ده ستا و ئاورگی له دلی نا هومیتدان ساردتر بوو، له پیناوی نیشتماندا تۆزکال تۆزکال دل و گیانی خۆی خسته ژیر پیتی میژوو و هه ماسه وه تا تواوه.

له کاتیک که زمان لووسی بی مایه، له باره گای سولتاندا زێر و زیویان وه سهه یه ک ده نا، ئه و له ئاگری نیشتمان په ره ریدا ده سووتا و جگه له خه م و فرمیسک و هه ناسه به شیک نه بوو، به و حاله شه وه هیشتا دوو دل بوو:

- چ بکه م ئایا شانا مهی به دیاری بو سولتان مه محمود به رم؟

- ئایا داچیندراوی سهه وز و شین و جوانی خۆم به کت بسپیرم؟ ئه وانه نه قه دری زانست ده زانن و نه هه ست ده که ن چ ئاگرێکی نه مر له دلی مندا بلێسه ئه ستان دووه.

له و سهه ربه نده دا دردیکی گرانی دیکه ی وه ک نه شتهر، له دل راچوو. روژه سی و هه وت ساله که ی نه خوش که وت. نه خوشیه که ی درێزه ی کیتسا، له سهه سه رینی ئه و لاوه دوو دل ده کولین و ده یان کورکاند. دلی کتایون و دلی ئه بولقاسمی فیرده وهی.

شه وپکی رهش و تال و گرژ و مۆن بوو، سیبهری مه رگ به سهه سیمای لاوه که کشابوو،

کتایون یه ک به خۆی قیزاندى:

- ته ماشای که هیچ دهنگ نایه، هه موو بیده ننگن هه موو خاموشن، هه موو مردوون، ئیمه برسین، ته واوی مال و سامانی خۆت دانا تا چیرۆکی روسته م و سوهراب و بیژن و مه نیژه و سوودابه و سیاوهش و کیوه مه رس و هوشه ننگت کرده شیعر، تو چت پیگه یشت؟ چت بو ماوه ته وه؟

فیرده وهی هیچی نه گوت هه ر چاویکی لی کرد، له نیگای ئه ودا تیشکان و لیقه و مان و دهد و ژان په نگی خوارده بووه وه. ئه و چی به و ژنه ی که له گه لئ پیر ببوو و به و لاوه ی که مه رگ ده ستی له ئه وکی نابوو گوتبایه؟

هیشتا شه و په ر و بالی رهش و شوومی هه لنه ویزنیبوو که کور پشوری لی برا و پیره میرد داخدار و تازیه بار بوو:

«من ته مه نم له شیست و پینجی هه لبارد،

ره وا نه بوو به زێر و زبوی بگۆرمه وه،

مه گه ر سوودیک له په ندی خۆم وه رگرم،

بیر له مه رگی روژه خوشه ویسته که م بکه مه وه

نۆره ی من بوو بروم ئه و لاوه رویشت

له بهر ده ردی ئه و لاشه ی بی گیانم».

لیردها بوو که ناچاری ته نگی پی هه لچنی و قورسای بی باری کاره سات شانی چه ماند، شانا مه ی که ئاوینه ی رهنج و ئه وین و هه ستی به تینی خۆی و تازیه تی و میترخاسی دلیرانی ئیران بوو به ناوی سولتان مه محمود ته واو کرد. له و کاره دا ئه بولعه باسی فه زلی کوری ئه حمه د نه خشیکی گرنگی هه بوو.

له کولانی (دو دختران) له ژیر پیره چناریک که گه لیک می نیوه سووتاوی له بن که وتبوون، پیاویک که سهه ر و ریشی هه موو سپی ببوو شه وپیک ده ستی کتایونی به ده سته له رزه کانی گرت و گوتی:

- شانا مه ته واو بوو هه تاوی لاوه تی من و توش ئاوا بوو!، کتایون که کولمه کانی چرچ و بی رهنگ و چاوه کانی پرووش ببوون گوتی:

- له و ماله دا هیشتا مومیک دائیسی.

- هیشتا ژیان درێزه ی هه یه.

- هیشتا دلێک لی ده دا.

فیردهوسی زردهیهکی خه مناکانهی هاتی، خه مناکانه به لّام بهرزه فرانه و گوتی:

- ئەو مۆمه هیتشتا رۆنه مرکاوه، ئیستا ههزار شیعر، شپست ههزار زێری پی دهن.

به یانی پیری چیرۆک بیت به رهو غه زنه یین کهوته ری. فه زلی کوری ئەحمده له سه ره کار نه ما بوو و ده رکرا بوو، خاوه نی شانامه له باره گای سولتان مه حموود دۆست و پشتیوانیکی نه بوو کئ ئەو چاره نووسه دهناسئ؟ ئایا پیاله ی بهرزه فری و خۆراگری پیماوه نه مره کان به دهستی کئ ده شکئ؟ بۆ چاره نووسی که له پیماوان، زانایان و هونه رمه ندان هه ره تاریکی و تاریکیه؟

فیردهوسی به پلکانی مه ر مه ری کۆشکی سولتان مه حمووددا سه رده کهوت، سه ره ره ز بوو وه ک هه لۆکانی دوندی چیا، شانامه ی وه ک خه زنه یه کی دارمال له گه وه ره و دوری نایاب له بن هه نگلدا بوو، شانامه نه بوو، ئاوینه یه ک بوو که دیمه نی ئاوات و ئاره زوه کانی لاوه تی و په نج و ژان و دهرد و کویره وه ری پیری خۆی تیدا ده بینئ. ته مه نی له هه شتا نیزیکی ببوه وه، دهستی ده له رزین و شانامه ش گران بوو به قه د گرانیی میژووی کۆنی ئیران. هیزی که م بوو، ئەژنۆی ده له رزین، چاویکی به ده وه روه ری خۆیدا گپرا:

- کوان قاره مانه کانی من؟ پاله وانه کانی شانامه له کۆین؟ کوان گیو و گو دهرز و رۆسته م و تووس تا باسکی من بگرن؟

حه کیم ئەبولقاسمی فیردهوسی له باره گای سولتان مه حموود راوه ستا بوو. سولتان به ریزه وه تیبی راما شانامه ی که له حه وت به رگدا به خه تی عه لی ده یله می نووسرا بوو لی وه رگرت و چه ند شیعرێکی خۆینده وه و رووی گرژ کرد و گوتی:

- ئەوه یه شانامه؟

- فیردهوسی وه لّامی دایه وه:

- ئەوه یه چیرۆکی کۆنی میرخاسان و گه وه گه ورائی ئیران.

- به لّام من جگه له باسی رۆسته م هیچ له و کتیبه دا نابینم، له له شکری مندا هه زار پیماوی وه ک رۆسته م هه یه.

فیردهوسی سه ری هه لئینا، ملی قه ف کرد، سینگی ده ربه راند، راسته وخۆ و بی په روا چاوی له سولتان مه حموود پری و گوتی:

- نازانم له له شکری سولتاندا چه ند پیماوی وه ک رۆسته م هه یه؟ به لّام ئەوه نده ده زانم دایکی رۆژگار رۆله یه کی له وینه ی رۆسته م نه دیوه.

ئوه ی گوت و ئیزنی وه رگرت و رۆبی، سولتان مه حموود به وه زبیره که ی گوت:

- ئەو پیماوه به منی گوت درۆزن، به لّام من به و حاله شه وه له سه ره ئەوه م جایزه که ی بده من.

زۆر شه وان شانامه یان له کاتی خه ودا بۆ سولتان مه حموود ده خۆینده وه. به لّام ئەو نارحەت ده بوو، ئیره یی نازاری دها، نازایه تی و پاله وانی و داوین پاکی قاره مانانی شانامه ده ربه نجاند هیتندی رق هه لده ستا وه ختابوو شیت بی.

له ئەنجامدا دوو زمانی پیماوخراپان کاری خۆی کرد. ئایا ئەوه خواجه حه سه نی میمه ندی بوو که ئەو کاره دزبوه ی کرد و به سولتان مه حموودی گوت: «قوربان! شاعیریکی وا هه ره ده بی چه ند دره می بدریتئ»، سولتان مه حموودیش بیست هه زار دره می زیو جایزه بۆ نارد. ناگری رقی فیردهوسی بلتیه سی سه ند، هه ستی کرد ناپیماوان ده یانه وی بیشکینن به لّام ئەو وه ک کۆنه شوو رتیکی قایم خۆی راگرت و هه ره سی نه هیتنا. له توورده یی سولتان نه ترسا به ماندوویی و رق هه ستاوی چوه هه مام. ته واوی دراوه که ی دا به کیسه کیش و ئاوگر و حه مامچی و له غه زنه یین وه ده رکه وت و سه ری خۆی هه لگرت.

ئوه گه وه ره پیماوه شار به شار رای ده کرد و سیبهری شوومی پیماوه کانی سولتان مه حموودی به شوینه وه بوو. تا خۆی گه یانده مازنده ران ئەو مه لبه نده ی که زۆر لاپه ره ی شانامه ی پر کردۆته وه.

شه ویکی تاریک بوو، زه نگی کاروان ده شتی بیده نگی پر زرينگه زرینگ کردبوو، فیردهوسی له مازنده رانرا به ره و خوراسان ده چۆوه. که گه یشته ده روازه ی (تابران) له رزی و فرمیتسکی گه رمی به ریشی سپیدا هاته خوار و له بن لیواندا گوتی:

- کوا لاوه تی من؟ بۆ کوی چون پاله وانه کانی من، هه موو ئاوابوون. ئاسمان بی ئەسته ریه و وجودی من به تال و بیده نگه. ئیستا ته مه نم نیزیکی هه شتا ساله، هیوام به جاریک با بردی.

رۆژی دیکه تپه ره بوون، سالی تر به سه رجوون، تا له به ره به یانی سالی ۴۱ یا ۴۱۶ ی کۆچیدا، بالنده ی زامدار، ئەسته ریه ی شکاو و ئاوینه ی تۆز گرتوو و هه تاوی گیراو، خراپه و دوو روویی و فیلتبازیه کانی ئەم جیهانه ی لی ون بوون و مرد. دهنگیتک له ئاسمانی خوراسانه وه هات: فیردهوسی مرد، خودای شیعر مرد!

یاری رۆژگار بیین، هه ره له و رۆژانه دا بوو که سولتان مه حموود په شیمان بۆوه و فه رمانی دا تا شپست هه زار دیناری زێر بۆ فیردهوسی بنیره تووس.

ئمه گالته ی دزیوی رۆژگار بوو، زبیره کانیان گه یانده به ره ده رکی فیردهوسی کچه که ی که

له شینی باوکیدا فرمیسیکی دهرشت و مووی دهرنیوه که جایزه‌ی شانامه‌ی چاو پیکهوت
وهک شیتان پیکه‌نی و به‌تورپه‌یی گوتی:

- برۆن، برۆن نامهردینه، ئەو به‌خششسه به‌رنه‌وه خه‌زنه‌ی سولتان، من هه‌رگیز وه‌ری
ناگرم! لێ گه‌رتین با گیانی باوکم له ئاسماناندا هه‌روا به‌رزه‌فر بی هه‌روا به‌رزه‌فر بی...
به‌رزه‌فر.

ئهو جوهری به‌هوی

شه‌کسپیر

رۆژگارێک بوو ولاتی جوان و دلگه‌ر و کانه‌گی ئه‌وین و دلداریی فه‌رانسه، به‌ره‌للا و
هه‌رکەس هه‌رکەس بوو، که‌س سه‌ری بۆ که‌س دانه‌ده‌نواند، که‌س به‌ریه‌ی که‌سی نه‌ده‌پیتوا،
هه‌ر لایه‌ی به‌ده‌س می‌یر و مه‌زن و ده‌ره‌به‌گیکه‌وه بوو. له ناوچه‌یه‌کی ئه‌م ولاته‌ میریکی
زۆرداری، داگیرکهری، دلره‌ش فه‌رمانه‌وایی ده‌کرد. که‌ ده‌سه‌لاتی مه‌زنایه‌تی له‌ده‌ست
براکه‌ی خۆی ده‌رتنابوو، ملک و ماشی لێ پرېبوو.

ئهو میره‌ له‌ده‌س پیسی و ناپاکی و مالپه‌رستیدا وینه و هاوتای نه‌بوو. براکه‌ی خۆی که
تا راده‌یه‌ک له‌نیو خه‌لکدا ناخۆشه‌ویست بوو. ده‌رکردبوو. برای زۆر لیکراوی، لیتقه‌وماوی
وه‌ده‌رنراو په‌نای بۆ لیتره‌واری دووره‌ ده‌ست و چر و پری «ئاردن» بردبوو. له‌وێ ده‌گه‌ل چه‌ند
دۆست و ئاشنا و لایه‌نگری خۆی ژبانیکه‌ی شاد و ئازاد و بی‌ده‌ردی سه‌ریان راده‌بوارد.

ورده‌ ورده‌ ئۆگری ژبانی ساکاری جه‌نگه‌ل بوو، خه‌م و په‌ژاره‌ی به‌دیتنی دیمه‌نه‌ جوانه‌کانی
خۆرسک ده‌په‌واند. ئاوی سارد و روون و بی‌خه‌وشی کانیاوی ده‌خواردوه. هه‌وای خاوین
و سازگاری زه‌نوتیرانی هه‌لده‌مشت، کارگ و پتواس و گوارد و شیر و په‌نیر و لۆرک و
که‌ره و هه‌نگوینی کویستانی له‌ چیشته‌ چه‌ور و سویر و تیشه‌کانی کۆشک باشته‌ پێ
ده‌که‌وت. ده‌رد و ده‌غه‌زی ده‌په‌راند و ئازار و نه‌خۆشیی نه‌ده‌هتشت رۆژ به‌رۆژ ژماره‌ی،
لیتقه‌وماو و ده‌رکراو و راونراوی پتر لێ کۆ ده‌بوونه‌وه و ده‌وره‌ی قه‌وغاتر ده‌بوو، وه‌ره‌زی
زیاتر ده‌شکا و، مه‌ترسی که‌متر ده‌ما.

ئهو میره‌ ده‌رکراوه‌ کیژیکی هه‌بوو، تا چه‌ز بکه‌ی نازدار و له‌بار و وریا و زانا و وشیار
بوو. ئه‌وه‌نده‌ گه‌فت و له‌ت خۆش و خوین شیرین بوو که‌س نه‌بوو به‌دل خۆشی نه‌وی، نیو
«روزلیندا» بوو.

روزلیندا له‌و رۆژه‌وه‌ باوکی بۆ پاراستنی گیانی په‌نای بردبووه «ئاردن» له‌ ماله‌ مامه
به‌دغه‌ره‌که‌یدا مابۆوه. تا ئاوده‌نگ و هاوده‌می «سلیا» ی کچی مامی بی. ئهو گلدانه‌وه
هه‌رچه‌ند رۆژه‌کانی هه‌وه‌ل سه‌خت و تال و ناخۆش بوو، به‌لام ئهو جووته‌ کچه‌ زوو ئۆگری
یه‌ک بوون و بوونه‌ دۆستی چاک و پاک و گیانی به‌کتر.

چیپۆکی ئیمه‌ لیره‌وه‌ ده‌س پێ ده‌کا، «روزلیندا» رۆژیکی وه‌ک رۆژانی پیتشوو، له‌به‌ر
په‌نجه‌ره‌ی ژووری «سلیا» به‌وه‌ره‌زی ده‌ستی وه‌به‌ر چه‌نه‌ی هه‌لدابوو و بی‌ری له‌ ژبانی پچراو

و هه‌لوه‌شاه‌ی خیزانی خویان ده‌کرده‌وه و «سلیبا»ش به‌په‌نجه نهرمۆله‌کانی دۆستانه پرچه خاو و جوانه‌کانی داده‌هیتا.

له‌و کاته‌دا خزمه‌تکارێکی ئه‌میر هاته ژوور و په‌یامی ئه‌میری بۆ هینان و گوتی:

ئێستا ئه‌میر دوو پالنه‌وانان به‌گژیه‌کدا ده‌کا ده‌فه‌رمووی ئه‌گه‌ر ازبان لێیه ئه‌وانیش بینه ته‌ماشاش.

له‌و سه‌رده‌مه‌دا باو بوو که پالنه‌وانان له‌ پیش چاوی میر و گه‌وره‌ گه‌وران زۆرانبازی بکه‌ن و ئه‌وانیش به‌فیزه‌وه له‌ سوێیان راوه‌ستن و ئه‌م کاره‌ دزیوه و ناپیاوانه‌ مایه‌ی رابواردن و سه‌رگه‌رمی و دل‌خۆشی ره‌سه‌زاده‌ به‌ده‌سه‌لاته‌کان بوو. «پوزلیندا» و «سلیبا»ش که زۆر وه‌رز و دلته‌نگ بوون بۆ ته‌ماشاشا چون. به‌لام به‌داخه‌وه دیمه‌که‌ له‌باتی وه‌رزه‌بان بشکینێ پتری خه‌مبار کردن. چونکه‌ دیتیان میر مندالێکی ریوه‌له‌ی، باریکه‌له‌ی شووش و گشت خه‌ریکه‌ ئامبازی له‌نده‌هۆرێکی مل ئه‌ستوور و سینگ پان و دێوه‌زمه‌یه‌کی بێ کلک و شاخ و به‌شان و باهو و بێ ره‌زا بێ.

جیاوازی ته‌مه‌ن، ویک نه‌چوونی له‌ش و ئه‌ندام، نیشانه‌ی کارامه‌یی و ئه‌زمون، دیار و به‌رچاو بوو. هه‌موو که‌س ده‌یتوانی به‌هاسانی ئه‌نجامی ئه‌م به‌گژیه‌کداچونه‌ نابه‌رامبه‌ره‌ خه‌فه‌تیاره‌ پیشبێنی بکا. که‌چی لاوه‌که‌ هه‌یج نیشانه‌ی ترسان و بزکان و تیشکانی پتیه‌ دیار نه‌بوو ده‌تگوت، لێی روون و ئاشکرايه، زال ده‌بێ و سه‌رده‌که‌وێ و، رووسوور ده‌رده‌چێ و بزهی هه‌ر له‌سه‌ر لێوان بوو.

«پوزلیندا» زۆر په‌شێو و خه‌مبار بوو، ئارام ئارام له‌ کوره‌که‌ چۆ پیش، نیگای دل‌پیتن و سیه‌راوی تێ بێ. به‌زمانیکی نهرم و شیرین پیتی گوت:

«ده‌س له‌م کاره‌ مندالانه‌ و شیتانه‌ هه‌لگه‌ره، چونکه‌ ئه‌م کابرا زل و زه‌به‌لاح و به‌هه‌بزه‌ له‌وانه‌یه‌ نه‌ته‌هیتێ و ژبانی لاوه‌تی تو بخاته مه‌ترسییه‌وه».

لاوه‌ نه‌ناسیاوه‌که‌ به‌ئه‌ده‌به‌وه‌ گوتی:

«داخی گرانم ناتوانم په‌ند و ئامۆزگاری ئه‌م که‌چه‌ نازداره‌ له‌ گوتی بگرم. من بریاری خۆم داوه، به‌ره‌نگاری ده‌بم، ئه‌گه‌ر سه‌رکه‌وتم شانازییه‌ و ئه‌گه‌ر تێداچوم، له‌م دنبا پان و به‌رینه‌دا تاچه‌ که‌سێک نییه‌ ده‌نکێک فرمیسکم بۆ برێژی!» له‌ حالیکه‌دا چاوی به‌تاسه‌وه‌ له‌ چاوه‌ پر شه‌رم و جوانه‌کانی که‌چه‌که‌ بریبوو گوتی:

«ته‌نیا ئاواتم ئه‌وه‌یه‌ دل‌سۆزی و خه‌مخۆری تو پشتیوان و هانده‌رم بێ».

زۆره‌وانێ ده‌س پێ کرا، «سلیبا: به‌ئاواته‌وه‌ بوو لاوی نه‌ناسیاو سه‌رکه‌وێ. پوزلیندا

ده‌س به‌دوعا بوو و ده‌پاراوه‌ خودا لاوه‌که‌ له‌ شه‌ری ئه‌م لوزه‌نده‌ره‌ بپاریزی. به‌تایبه‌تی ترسی جوانه‌مه‌رگی ئه‌و په‌ریشان و هه‌راسانی کردبوو. تێ گه‌یشته‌بوو ئه‌م لاوه‌ش وه‌ک ئه‌و بێکه‌س و بێ په‌نایه‌ دل‌ه‌کوته‌ی گرتبوو، بۆیه‌که‌م جار له‌ ژبانیدا هه‌ستی به‌شتیک له‌ دل‌ی خۆیدا کردبوو، ئه‌ویش هه‌ستی ئه‌وین بوو.

به‌پێچه‌وانه‌ی بۆچوونی ته‌ماشاکه‌ران لاوی میر مندال که‌ له‌به‌ر کابرای به‌گه‌د و گیپال نه‌ک هه‌ر خۆی له‌به‌ر راگرت و چه‌قی، به‌لکو به‌رسینگه‌ی لێ بریه‌وه، مه‌چه‌که‌ی لێ ئه‌نگاوت، سه‌ر سمته‌ی دا و باو له‌سه‌ر باوی هینایه‌. تا کابرا پرستی لێ برا شل بوو و فیلێ پێ نه‌ما. ئه‌مجار به‌هه‌ردوو ده‌ست به‌رزی کرده‌وه و به‌رقه‌وه‌ وای له‌ ته‌ختی هه‌ردی راکیتشا که‌ چوار په‌لی هاویشته‌ و له‌جیتی نه‌زووت و پشوو لێ برا.

چه‌پله‌ریزان، هۆریاکیشان، ده‌نگی ئافه‌ریم، ده‌ستت نه‌رزی، باوکم ده‌به‌رت مرێ، رووی دایک و باوکت سه‌پی بێ به‌رز بۆوه. میر خۆی پێ رانه‌گیرا لاوه‌که‌ی بانگ کرد و له‌ ره‌سه‌ن و بنه‌چه‌که‌ی پرسى:

«وه‌لامی داوه‌ کوره‌ گچکه‌ی (سیر رولاند بز)م. ئه‌میر چرژا، گه‌رژ بوو، رووی لێ وه‌رگیرا. باوکی ده‌ناسی و ده‌یزانی یه‌کێک له‌ دۆستانی نیزیکی براکه‌ی بوو».

به‌لام په‌لی خۆشه‌ویستی «پوزلیندا» به‌رزتر بۆوه و له‌ حالیکه‌دا که‌ له‌ بنه‌وه‌ ده‌ستی «سلیبا» ده‌گوشی گوتی:

«باوکم باوکی ئه‌م کوره‌ی زۆر خۆش ده‌ویست و متمانه‌ی ته‌واوی پێ هه‌بوو». ئه‌گه‌ر ده‌مزانێ رۆله‌ی ئه‌و پیاوچاکه‌یه‌ به‌هه‌یج باریک نه‌مده‌هه‌شتت توخوونی ئه‌و غوله‌ بکه‌وێ. به‌پاراوه‌ به‌ئاوه‌ و فرمیسک داوینم ده‌گرت و وازم پێ ده‌هینا».

هه‌ردووک چوونه‌ لای کوره‌که‌ که‌ له‌ بێ مه‌یلی میر دل‌ی یه‌شا بوو، زۆریان لاوانده‌وه‌ و دل‌خۆشی دایه‌وه‌. که‌ هاتن برۆن «پوزلیندا» زنجیریکی له‌ گه‌ردنی بلوورینی ده‌ره‌ینا و له‌ مستی نا و گوتی:

«ئه‌م یادگار هه‌ر چه‌وه‌که‌م لێ وه‌رگه‌ره. من له‌ مالى دنبا چیدی شک نابم، ده‌نا تو بۆیه‌ ده‌بووی دیاری زۆر به‌نرخترت پیشکیش بکه‌م».

(فره‌دریک) فره‌مانه‌ره‌وای داگیرکه‌ر که‌ وه‌فای «پوزلیندا» ده‌گه‌ل لاوه‌که‌ بینی و له‌لای دیکه‌وه‌ش باسی چاکی و پاکی و به‌به‌زه‌یی و بێ نازاری پێ راگه‌یانده‌بوو. به‌رقه‌دا چوو و

هاته سهر ئهوه برازاكهي له مائي خوي دهركا .

رۆژتيك كه دهگهڵ «سليا» دانيشتنبوون وهژوور كهوت و بي شهرمانه و ناپياوانه پيئي گوت: ههر ئيستنه دهبي ليره برۆي! ههرچي «سليا» پاراوه و لالاوه و گريا و دهست و داويئي باوكي بوو سوودي نهبوو. ناچار تكاي له باوكي كرد مهودا بدا ئەمشهوهش پيئكهوه رابوئرن.

شهوي تهگبيريان كرد و هاتنه سهر ئهوه بهجوت رابكهن و خوئشارنهوه. بهياني زوو يهك له جلي لاويكي توند و توڵ و ئهوي ديكه له بهرگي لاديبيدا بهدهركي نهيتي كوئشك دهريازبوون و بهنهشارهزايي روويان له جهنگهلي «ئاردين» كرد.

هيچ كام نهياندهزاني چيبان بهسهردي و رۆژگار چ بۆسهيهكي بو ناونوه. ريباز ناديار و دارپۆژ ون بوو. تهنيا ئامانجيان ئهوهبوو. ريگاي دوور و دريژ بېرن و زوو خوئبگهيهنه ليري «ئاردين» كه بهشكو مير له ويندهري بدۆزنهوه ژياني تاريك و تنووك و سارد و سريان له بهر تيشكي بهتېن و لاواندهوهي ئهودا گهرم و رووناك بيتهوه.

«روزليندا» بهجلي پياوانه و «سليا» له بهرگي كيژتيكي لاديبيدا بهنيو سهدان ريبواردا تيبهپرين و كهس نهيناسين. كاتي رۆژئاوا بوو له يهكهم هسانهوهدا چونكه خشل و دراوي زوريان پي بوو توانيبان ژووري پاك و خاوين بگرن و خواردني باش بخوئن و راحت بنوون.

۳

«ئورلاندو» گچكهترين و لاوترين كوري «سبير رولاند» بوو. ههر له سههرهتاي ژيانهوه رۆژگار زههري ناکامي له جامي کردبوو، هيشتا زارۆكيكي پچووک بوو كه باوكي ههميشه بهجيتي هيشتنبوو و چارهنووسي بهيرا گهورهكهي «ئليور» ئهسپارد بوو. «ئليور» لاويكي سووك و خوئش رابوئير و له خوئبايي بوو. بهپيئچهوانهي وهسيهتي باوكي هيچ ناگاي له براكهي نهبوو و باشي پي نهگهيانند. «ئورلاندو» دهگهڵ ئاوالي گهروك و سووكهله و خوئپري و هيچ و پوچ گهوره بوو. بهلام چونكه بو خوي چاك و دلپاك بوو بهپيئكاره و دهستهوهستان دهرنهچوو، باش پيئگهيشت. لاويكي بوئير و نهترس و بههيتي لي دهرهات. ئهوه ههستي ئيرهيي و بيئزاري كاي بزواند و خهريك بوو بهههر جوئريك بي سهري له ناخي روکا و لهنيوي بهري.

بهم مهبهسته شوومه هاني دهدا بهرهنگاري پالاهواناني بههيتز و بي رهزا بيئ بهلكو

بهدهس ئهوان بچي. بهلام بهختهوههوانه ههموو جاري زال دهبوو و ئهواني دهشكاند و دهبهزاند. كه لهم كاره ناهوميد بوو، شهويكي ژووري نووستني ئاگر تي بهردا كه بهههزار زهحمهت و ناري عهلي رزگاري هات.

«ئادام» كوئه خزمهتكاراي باوكي كه بهشي زوري تهمني له خزمهتي ئهمنهالهدا بردبووه سهر، لهم رازهي گهياند و واداري كرد پيش ئهوي نهخشه ناپاكهكاني كاي جي بگرن، رابكا و خوي دهرياز بكا و ولات بهجي بيئي. چونكه دهيزاني چ شك نابا و هيچ دراوي نيبه، پاشهكهوتي چند سالهي خوي دايه و بو خوئشي رهگهلي كهوت.

كه گهيشته جهنگهلي «ئاردين» پيره پياوي كه نفت و زورهان له پي كهوت، «ئورلاندو» ئهوي لهين سيهري دارتيك دانا و بو خوي بهباريكي ريبهكي ليرهواردا روئيشت تا گهيشته جيگايهك كه مير و دوستاني خهريكي خواردن بوون. شيري له كالان دهركيشا كه بهزوري خواردنيان لي بستيني، بهلام مير فهرموي دا و بهرووخوئشي گوتي: «وهه دهگهلمان بخو».

«ئورلاندو» لهكاري خوي پهژيوان بووه و داواي ليئوردني كرد، پاشان سهرگوزشتهي خوي بو گيئراوه و گوتي: «ناوي (ئورلاندو) و كوري چووكي (سبير رولاند)ه».

مير كه بيروهري زور خوئشي له دوستايهتي باوكي ههبوو گهليكي بهخيهرهاتن كرد و له ناسيني ئه و زور شاد بوو ناردی پيره پياوهكهشيان هينا و لهژير بالي خوي گرتن.

۴

هيشتا ههوتويهك بهسهر ژياني «روزليندا» و «سليا» له جهنگهلهدا رانهبردبوو، رۆژتيك «روزليندا» بهبن پيره دارتيكدا تيبهپري و ديتي ناوي ئه و له بهژني دارتيكي ههلكهندراوه. بهلايهوه سهير بوو...

ههروا دهگهرا و تهماشاي كرد ناوي بهدارتيكي ديكهوهش ههيه، ههرچي سهري هينا و برد بوئ نهچوهه سهر يهك ئهوه چيبه؟ ئاخري هاته سهر ئهوي لهم ليرهوارهدا فرشتهيهكي ئهفسانهيي ههبي كه هاوناوي ئه و بي له و خهيالهدا بوو كوتوپر تووشي لاويك هات كه خهريكي راو بوو، كه باشي تيراما «ئورلاندو»ي ناسييهوه، دلي كهوته ليتدان و رهنگي بزركا، ليتي نيزيك بووهوه و گوتي:

«ناوت چيبه؟»

گوتي: «ئورلاندو»

ئەویش ئەوینیکی شورت و گوم و ئاواتیکی بابرده‌له‌ی له‌په‌نگ و پرووی ئەودا به‌دی کرد و گوتی:

«ئەدی تۆ ناوت چیبه؟»

– «کانیمد»

پینکه‌وه گه‌ران «ئورلاندو» بۆی گیتراوه که چون جاریکی له‌وه‌په‌ری ناهومیتیدا له‌کاتی ملانه‌دا کچیکی جوانچاک و دلپاک هومیدی وه‌به‌ر ناوه و شیت و شه‌یدا و گیرۆده‌ی خۆی کردوه له‌وه‌مه‌وه له‌بیری نه‌کردوه و هه‌میشه‌گۆرانی پر سۆزی پێ هه‌لده‌لێ و ناوی له‌داری جه‌نگه‌ل هه‌لده‌که‌نی. «روزلیندا» وه‌ختا بوو له‌هۆش بچێ و خۆی له‌نامیزی باوئ.

به‌لام خودای ئەقل تیبی راخوړی، جارێ وه‌ختی خۆ ناساندن نییه، چاک‌ی تاقی بکه‌وه و بزانه‌ی راده‌ی وه‌فاداری و فیداکاریی چهنده؟ گوتی:

«من نه‌ک (روزلیندا) ده‌ناسم، به‌لکو خزمایه‌تیشم ده‌گه‌ل هه‌یه. وا چاکه‌ هه‌رچی له‌دلت هه‌یه بۆ منی هه‌لرێژی تا هه‌مووی پێ رابگه‌یه‌نم.»

«ئورلاندو» هه‌موو رۆژی ده‌چوه‌ کێ دۆسته‌تازه‌که‌ی و ویکرا ده‌چونه‌ نپو دار و ده‌وه‌ن و گوڵ و گولزار و ته‌نیشته‌کانیاو و جۆبار و خه‌می دلی خۆیان ده‌په‌واند.

به‌ره‌ به‌یانیکی زوو تازه‌گه‌زنگ که‌وتبوو. که «ئورلاندو» هه‌ستا و به‌ره‌و دیداری دۆسته‌که‌ی رۆشیت. ته‌ماشای کرد که‌را به‌ک له‌سه‌ر چه‌قی رینگا راکشاه و خرپ خه‌وی لێ که‌وتوه. تیبی فکری و برا گه‌وره‌که‌ی «ئیلور»ی ناسییه‌وه. پێی سه‌یر بوو ئەو فیلباز و ترسنۆکه‌ لێره‌ ده‌بینی؟ ئەو زۆر له‌وه‌ ئازاتر و پیاوتر بوو که‌ تۆله‌ له‌ دوژمنی خه‌والوو و بێ ده‌سه‌لاته‌ بستیته‌وه. به‌لام به‌بیزاری لیبی لادا و پرووی وه‌رگیترا و خه‌ریک بوو تیبه‌رێ و پروا و ته‌ماشای کرد ماریکی شینی ئەنگیتی وه‌ک دۆدانه‌ دۆ، ملی قه‌ف کردوه و گه‌زاره‌ی ده‌رکیشاوه و ده‌هاژینێ و به‌ره‌و ئەو ده‌خوشی. هه‌ستی ئینسانی و خوینی برابه‌تی هه‌موو رق و قینی له‌بیر برده‌وه، شیرێ هه‌لکیشا و رای کرده‌ ماری، له‌ پر نه‌په‌ی دێله‌ شیریکی سه‌ر تووتکان جه‌نگه‌لی له‌رزانده‌وه، ئەو ده‌سته‌ پاچه‌ نه‌بوو، له‌پیشدا ماره‌که‌ی به‌زه‌بریکی دوو له‌ت کرد و پاشان به‌گژ شیردا هات. شه‌ریکی خوتناوی پرووی دا، شیرێ تووره‌ په‌لاماری دایه. ئەویش دای نه‌واند، وه‌به‌ر شیرانی دا و شپه‌زه‌ی کرد. شیرێ رق هه‌ستای بریندار نامبازی بوو و به‌چه‌نگاله‌ تیزه‌کانی لایه‌کی شانی تا په‌نجه‌ی دادری، به‌لام نووکی شیرێ ئەویش جه‌رگ و ریخۆله‌ی شیرێ وه‌ ده‌شتی خست و خستی و حه‌یاتی په‌شی لێ پری.

«ئیلور» که‌ ئەو دیمه‌نه‌ی دی ئەسربنی په‌شیمانی به‌چاواندا هاته‌ خوار. ئەوه‌نده‌ به‌خۆی

داشکاوه و شه‌رمه‌زار بۆوه که‌ خۆی خسته‌ سه‌ر پیتی براکه‌ی و داوای کوشتن یا بوردنی لێ کرد. «ئورلاندو» که‌ دلکی پاک و بیستی پرووناک و خاوتینی بوو له‌ باوه‌شی گرت و پارووی له‌ بێر برده‌وه و به‌خشی. به‌لام خوتنپێژی باسک و ماندوویی پرستی لێ پرپیوو، نیشانه‌ی مه‌نزلێ دۆسته‌کانی پێ گوت. ئەویش له‌کۆلی کرد و برده‌وه‌ ماله‌ «روزلیندا» و کاره‌ساته‌که‌ی سه‌رله‌به‌ر به‌ته‌واوی گیتراوه. «سلیا» و «ئیلور» خه‌ریکی برزاندنه‌وه‌ی باسکی و هه‌ساندنه‌وه‌ی کفتوکۆی له‌شی بوون «ئورلاندو» شه‌رمه‌زار بوو که‌ بۆ ئەوه‌نده‌ شه‌که‌ته. «سلیا» به‌پینکه‌نینه‌وه‌ گوتی:

«پیت وایه‌ ده‌گه‌ل بچوه‌و پشیله‌ گه‌مه‌ت کردوه، هه‌تیبو! تۆ دێله‌ شیرێ سه‌ر تووتکانت کوشتوه» له‌م حاله‌دا «ئیلور» چاوی له‌ چاوه‌ جوانه‌کانی «سلیا» نه‌ده‌ترووکاند. دیاربوو «سلیا»ش بێ مه‌یل نه‌بوو و جارجار به‌ناز په‌نجه‌ی «ئیلور»ی ده‌کوشی و وه‌لامی داخواییه‌کانی ده‌داوه «روزلیندا» پاش تاویک گوتی:

«ئورلاندو بینه‌ لای من باشترم ناگا لێ ده‌بی، به‌لام باسی په‌ریشانی منی بۆ مه‌که.»

ئیلور که‌ دل و دینی له‌ پیناوی ئەوینی ئەم کیزه‌ نابوو به‌په‌له‌ هاته‌وه‌ لای «ئورلاندو» و ئەوی له‌ رازی خۆی ناگادار کرد و گوتی:

«له‌خودای ده‌وی (سلیا) بپته‌ ژنی ئەو.»

ئورلاندو بزه‌یه‌کی هاته‌ سه‌ر لیبان و گوتی:

«بچۆ لای و هه‌موو قسه‌ی خۆتی بۆ بگیتره‌وه. نازانی ئیستا ته‌نیا به‌ «کانیمد» دیته‌ لای من.»

دوو دلدار که‌ به‌په‌له‌ت دوو دۆستی گیانی گیانی بوون به‌ته‌نی مانه‌وه. «ئورلاندو» باسی ئەوینی «ئیلور» و «سلیا»ی بۆ گیتراوه. پاشان گوتی:

«خۆزگه‌ و هه‌زار خۆزگه‌ ئیستا روزلیندای خۆشه‌ویستی منیش لێره‌ ده‌بوو.»

«روزلیندا» پینکه‌نی و گوتی:

«هیوا پر مه‌به‌ سۆزی جوانترین به‌رگی خۆت له‌به‌ر بکه، وه‌ره‌ بنکه‌ی میر. نارووومه‌ خۆشه‌ویسته‌که‌ت بێ تکای لێ ده‌که‌م بپته‌ ره‌زا و شووت پێ بکا.»

سۆزی میوانداریکی باش و جوان له‌ بنکه‌ی رازاوه، میر، ئیلور «ئورلاندو» و ئەوانی دیکه‌ چاوه‌نۆز بوون. له‌ پر دوو کچی جوان و چه‌له‌نگ به‌جلی خۆلانییه‌وه‌ ده‌س له‌نیو ده‌ستی به‌کتر ده‌رکه‌وتن.

«روزلیندا» خۆی به‌سه‌ر پیلای باوکی دادا و تکای لێ کرد ئیزن بدا می‌رد

به «ئورلاندو» بکا، میر له خوشی دیداری کچه که ی وهختا بوو بال بگری، دهستی دوو نو بووکانی له دهستی دوو تازه زاوا نا.

لهولاشه وه میری داگیرکه ر که ته نانهت کچه که ی خوشی له دهستانی رای کردبوو. بهری شه پۆلی تووره یی خه لکی نه گرت و په نای بو دهر برد، میری پیشوو سه رله نوی چوو سه ر جیگای خۆی.

خه سته خانه - ۱۹۷۸/۱۱/۱۰

رێزی نان بگرن

پیاویکی بالا بهرز، موو کهژ و چاو کال بوو، نمونه ی پیاویکی ئالمانی، پزیشک بوو، زۆر هیدی و له سه رخۆ بوو، نیشانه ی ئەندامه تی حیزبی به یه خه یه وه ده دره وشاوه.

پۆژتیک به میوانی هاته مالی ئیمه له کاتی خواردندا ورکه نانیتکی زۆر وردی لی کهوت به سه ر سورمانه وه دیتم داها ته وه و هه لی گرته وه و پیش نه وه ی من چ بلیم خسته یه زاریه وه.

ئه گه ر جارن کاریکی نه وتۆم به ئیرانییه که وه دیبا که له هه موو ته مه نیدا نان و خواردنی به نیعمه تیکی ئاسمانی زانیوه و ریزی لی گرتوه، زۆرم به لاه سه یر نه ده بوو، بۆچی ئیستاش خۆم نه گه ر له کۆلان و ریباز تووشی ورکه نانیتک بم که فری دراوه یا وه ریوه، هه لی ناگرمه وه و فووی لی ناکه م و له کۆنه دیواریکی را ناکه م؟ تا نه بیته پێخوست. به لām نه و دوکتۆره ئالمانییه که هه میشه تیر و ته سه ل بووه و له ئیروو و خوشیدا ژیاوه. بو وای کرد؟ بیر کردنه وه که م بوو به پرسیار و گوتم:

«بۆچی ئەم ورکەت که رهنگی پیسیش بووی خوارد؟»

بزه یه کی هاتی به لām بزکا و نیگای تاریکی و په ژاره ی لی باری. پاش تاویک رامان گوتی: «ده زانم خوارده مه نی هه یه و ده زانم ئیستا له زۆر ولاتان گه لیک شت وه گیر ده که وی و ته نانهت له هیندیک مالان به پتی فیلان. ئیمه ش لی ره له ئیروودا ده ژین، به لām من مه رجم کردوه هه تا ماوم هه رگیز هیچ خوارده مه نییک فری نه ده م و خه سار نه که م».

دوا یه ئەم سه رگوزه شته ی بو گپرامه وه:

«لا و بووم تازه له زانستگه ی پزیشکیدا ده ستم به خویندن کردبوو، یه کبک له دوستانی کۆنم دۆزیه وه که له مندالییه وه ئاشنا بووین. ده گه ل خۆی برده م کۆری لوانی کۆمونیست نه گه رچی ده ترسام به لām چالاک و هه لسه و رانی ئەم لوانه سه رنجی راکیشام و ویستم به م ناگره ی له ده روونی نه واندا بلێسه ی گرتبوو خۆم ببوژینمه وه و نه ک هه ر خۆم گه رم که مه وه به لکو گرێک له ده روونی خۆم هه لگیرسینم.

ئه و دیوه زمه م ناخۆش ده ویست که ورده ورده سیبه ری شوومی به سه ر ولاندا کیشابوو و هه موو که لپن و قوژینی ته نیبوو. ئەم لوانه ده یانویست ده گژ نه و راجن. که م که م له وان نیزیکتر ده بوومه وه و نه و تاعوونه ره شه م که بریتی له هیتله ر و حیزبی نازی بوو، باشتر ده ناسی و له جارن پتر رق و قینم لی هه لده گرت و تی ده گه یشتم چ تارمایییه کی ره ش و

به سام و مۆته يه كى خوينمژ هه ره شه مان لى ده كا و چ چاره نووسى كى شووم و دزىومان له پيشدايه و دوا رۆژى كى چهن پر مه ترسى چاوه روانمان ده كا .

ژيان و كار منى له م لاوانه هه لبرى ، ترس واى هه موو كهس داگر تىبو كه من نه متوانى دۆستانى خۆم بدۆزمه وه . نه وه ندهى پى نه چوو شه ره هه لگيرسا و منيش كه ئيتير پزىشك بووم ناردامه جه بهه . ده رۆيشتىن و پيمان له هه ره جىيه كه دنا . چاره ره شى ، مالىترانى ، برسايه تى و نازار و جه زه به و ناگر و سووتمان و كىم و خوين و نه خۆشى و مه رگمان ده گه ل خۆمان ده برد . من به تاقى ته ني له نىبو نه وه هه موو نه فسسه ره و سه ربازانده دا كه به كرده وهى خۆيان ده نازىن ، خه فه تم ده خوارد . ته نىبا كارى كى نه ختىك باش كه له ده ستم ده هات نه وه بوو به نه يتى يارمه تى گرتوه كان بده م . يا نه وه كه سانهى به زۆرى و به پىگار خزمه تى خۆمان پى ده كردن نازار نه دهم و پارووه ناننىك يا تۆزه ده رمانىكيان به دزى و فزى بده مى .

زۆر زوو گه يشتىنه ولا تى پان و به رىنى شووره وى ، له وى جارى وا بوو چهنده مانگ له جىگايه ك ده مائىنه وه ، من خه رىك بووم له فه رمانده كه م نىزىك بىمه وه . تا له سايهى دۆستايه تى نه ودا نازادى پترم هه بى و بتوانم خواردن و ده رمان بده م به و ژن و كچانهى خزمه تمان ده كه ن و نه وه شم بو كر . ئيتير هه موويان خوويان به و كارى من گرتىبو جاروبار سه ربان داويشته سه رم پىيان ده گوتم دلته ره ، جارى واش بوو ناويان ده نام دوكتۆرى سوور . منيش به كاوه خۆكارى خۆم ده كرد و گويم به و گالته و گه پانه نه ده بزوت . چونكه كارم باش ده كرد و له كار كردنم رازى بوون نه فسسه ره به رزه كان ده گه لم دۆست بوون . منيش ناگام له دزى و ده سپىسى نه وان بوو ، بو به كهس وىم نه ده رىست و نازارى نه ده دام و دۆسيهى بو دروست نه ده كردم . دنا شو فار و دووزمان و جاسوسس يه كجار زۆر بوون ورده ورده زمانى رووسى فىر بووم .

«رۆژىك يه كىك له و كچانهى ده مناسى به په شو كاوى و سه رلى شى تو اووى لىم وه ژوور كهوت و گوتى : دوكتۆر ده ستم به داوينت نه گه ره ده توانى يارى ده م بده . گوتم چ قه و ماوه ؟ چ كارىك له دهس من دى ؟ گوتى : داىك و باوكم سه ربان دى شى و زۆر سه خله تن و ئىمه نازانىن چ بكه ين و چمان له دهس نايه ، ماله كه يان به په نا مالى ئىمه وه بوو . كار ده كانم ته واو كرد و ده گه لى چووم برىك ده رمانىشم برد . باش ده مزانى نه م ژانه سه ره له برسانه ، چووينه نىبو مالىك ئيتير چى تىدا نه ما بوو چهن سىپال ، چهن ته ختهى له ت و په ت چهنده قاپه شكاو و كو نه سه ماوه رىك و ، چادانىكى گاو كراو و ، چهن پىاله نه بى ، خانوويه كى بچووك بوو كه شه رى شووم و ئىمهى داگىر كه ره بى ره حم گه سكمان لى دا بوو . له ته نىشت نه دىوور پىر بىژن و پىره پىاو يكى نىوه زىندوو تخىل بىوون . له روخسارى نه واندا ته نىبا

دوو چاوى رۆچوو برىسكه يان ده دا . به په نا يه كه وه راكشابوون . وهك مر دووان زه رد هه لگه رابوون . بى هىز و له ر و لاواز بوون ، نه يانده توانى قسه بكه ن يا بىزوون . دوو سى زارۆكى ره شو رووت و كز و مرده لوخه به تر سه وه ته ماشاى منيان ده كرد . ته ماشام كردن پرىسىم : چهنده رۆژه چىيان نه خواردوو ؟ كچه كه به كو لى گريانه وه گوتى : هه وتوويه كه زه وادىان نه برىوه ، به نىگه رانىبىه وه گوتم : چما چتان نه بوو ؟ بو زووتر به منت نه ده گوت ؟ من نه وشه وه له به شى خۆم شتىك ده ده مى ده رخوا ردىان بده .

كچه كه گوتى : دوكتۆر تو زۆر دل سو زى ، به لام هه رچى ده كه م نه م دووانه هىچ ناخۆن ته نىبا جار جار چۆر پىك ناو نه بى . نووزهى پىر بىژنه كه م گوئى لى بوو چوومه سه رىنى تا باشتر ، گويم لى بى . ده يگوت ئىمه به شى خۆمان ژباوين نابى پاروو له زارى نه م زارۆكانه بگىر بىنه وه . هه رچى هه بى با نه وان بىخۆن ، تا بژىن ، تا گه وره بن تا رۆژى خۆشتر بىين دايكه بىده نگ بوو ، دىتم نه م دوو پىره فىداكارانه ده ستى يه كترىان گرتوو و چاويان لىك ناوه ، ده تگوت به م كرده وه دل يه كه ده ده نه وه و پىشى نالهى خۆيان ده گرن . نه وكم گىرابوو ، زمانم له به ند چووبوو ، له به رامبه ر نه م هه موو خۆراگرى و پىداگرى به دا چم پى نه بوو بىلتم . نه وان به گىبان و دل به پىر مه رگه وه ده چوون . چهنده حه بى ئىسپرىنم دانى تا كه مىك ژانه سه ره كه يان كه م بىته وه . ته نىبا تا واتم نه وه بوو وهك ئالمانىبىه ك بن رىسمهى ده ركى نه م ماله خاپووره ماچ بكه م و له راست نه م هه موو زىبك و غىره ته دا چۆك دادم ، به لام به داخه وه هه ره نه وه نده م توانى له به ره نه واندا كه ئيتير نه ما بوون سه ردانو بىم .

له و رۆژه وه مه رجم كر دووه خوارده مه نى هه رچى بى نر خىش بى زا به نه كه م و تا هه م له سه ره مر جى خۆم راده وه ستم . من له نىزى كه وه به لى زۆر له نىزى كه وه دىوه زمهى برسايه تىم دىوه .

۱۹۷۳/۱۳۵۲

کورتەى ئۆدیسە

ھومیر

شارى ئەستەم و شوورەدارى «تروادا» پاش گەلىك قەلادارى و دەستەووەكەرى و بەرگرى و شەر و كيشە و خوينىزى و قات و قىرى بەدەس دەگىرى و بەجارتىكى تەخت و خاپوور دەكرى.

ھېرشبەرانى كۆلنەدەر، پالەوانان و مەردانى گەمارۆدەر و دلأوهرانى نەبەز، سەرخۆش لە بادەى زالبوون و نازايەتى دەگەرپىنەو بە ئىبو مال و مندال و كەسوکار و خاووختىزانى خۆبان.

لەم نىوهدا تەنبا «ئۆلىس»ى كەللەرەق، سەرىزىو و چاوەترسى پاتشای «ئاتاك» لە ترسى ھەرەشەى «نپتۆن» خواى دەربايان ھەلۆددا و ئاوارە دەبى. «پنلوپ» ژنە جوانەكەى و (تلماك) رۆلە تاقانەكەى ھەر چاوەروانن و چ سەر و سۆراغى نىبە. سال و مانگ تىپەرىن و ئەو ھەر بى سەروشوتنە. دوژمنانى «ئۆلىس» و گىرۆدەكانى ئەوینى «پنلوپ» دەرفەتبان ھىناو و مرخيان لەو نازدارە شوخ و شەنگە و لەو ژنە جوان و چەلەنگە خۆش كەردووە و ھەرىكە خەرىكن بەفېلىك ئەم ژنە پاك و خاوتنە بەدەس بگرن. بەلام «پنلوپ» ژىرانە ھەر كامەى بەچەشنى تەفرە دەدا و بۆ گەرپانەو ھەى مېردەكەى رۆژ ئەژمىرى دەكا. لەلايەكى دىكەو بەيارمەتى «مىنروا» خواى ئەقل، كورەكەى و دەواى شوووەكەى خستووە گىژاوى توند و تىز و بى بەزەبى دەريا جارىكى دىكەش پەلامارى شىتسانەى برده سەر كەشتى سەرگەردان و بى پەناى «ئۆلىس» و پىش ئەو ھەى كەشتىبەوانەكانى وەخۆكەون و چارەبەك بدۆزنەو. كەشتىبەكەيان لە بەستىنى «ئۆزىزى» لە قور دەنیشى ئەم دوورگە بنكەى ژنە جادووگەرىكى زۆرجوان بوو كە ناوى «كالىسىپو» بوو. ھەر لە بەكەم نىگادا دلئى چو ھەر «ئۆلىس» و وىستى دەستى دەگەل تىكەل بكا و دەگەلى بىنیتەو. بەلام سەردارى مەزن دلئى لە جىگايەكى دىكە بوو. ئاواتى گەرپانەو بۆ نىشتمان و زىدى خۆشەوىست و دیدارى ژنە وەفادارەكەى و رۆلە نازدارەكەى دەیتواندەو. بۆبە ھىچ پرووى نەدايە و خۆى تى نەگەياند. جادووگەرىش بەرق داچوو و سویندى خوارد تا مابى لەم دوورگەدا زىندانى و دەسبەسەرى بكا.

«ئۆلىس» ماو ھەشت سال لەم دوورگەدا دەسبەسەر بوو. رۆژانە لە كەنار دەريا لەسەر گاشە بەردىكى دادەنىشت و فرمىسكى ھەلدەرپشت و بەخەمناكى لە ئاسۆ رادەما.

پەرىشانى و لىقەوماوى گەبىبوو رادەبەك كە خودايان ھەموو بەزەبىيان پىدا دەھات بەلام «نپتۆن» خواى دلرەق و رق ئەستوورى دەريا، بلىسەى قىنى دانەدەمراو. ئاخەر ئەو چۆن لە كەسىكى ياخى و سەركىش و نەترس دەبوورى كە خۆى لەو بەكەمتر نەدەزانى؟

رۆژى «مىنروا» خوداى ئەقل پىتى زانى كە «نپتۆن» سەفەرىكى دوور و درىزى لەپىشدايە و وا زوو ناگەرپتەو بەھەلى زانى و ئۆلىسى سوارى تەختەبەك كەرد و ناردىو ھەى بۆ ولاتى خۆى. بەلام بۆ بەدەختى نپتۆن ئەوئەندەى پى نەچوو و گەرپانەو كە ئەو ھەى دى چاوى چووە پىشتى سەر. بەك بەخۆى نەراندى و فەرمانى بەگەوالە ھەوران دا. پال وىك بەدەن و شورابە بەر بەدەنەو و يارمەتیش لە رەشەبا و گىژەلوو كە وەر بگرن. بەم جۆرە فەرتەنەبەكى نايەو كە بەچاوترووكانىك تەختەى ئۆلىسى چارەرەشى تىكوپىك شكاند و ورد و خاش كەرد. ئۆلىسى بىچارە كەوتە نىو نىرىنەى دەرياي بى نامان و وەپەلەقارەكەوت. بەلام لەم جەنگەدا (ئىنۆ) پەرى دەرياي بەچاوى ئەنگاوت و زگى پى سووتا و تىتولتىكى لە روو پۆشەكەى خۆى دراند و بۆى ھاو پىشت و گوتى:

«لە نىوھەدى خۆتى بىستە دەتگەبەمە وشكايى»

ئۆلىس كە لە سەرەمەرگدا بوو بەقسەى كەرد. بەلام بووراىو ھەى و ئاگاي لە خۆى برا. كاتى وەخۆ ھاتەو ھەى لە بەستىنى دوورگەى (فىناس) دى.

ئەمشەو «نازىكا» كچى فەرمانرەواى (فىناس) خواى خوايانى خۆيانى لەخەو بىنى: كە فەرمانى پى دا بەيانى زوو ھەستى جلى باوك و براكانى بەرى لە دەريا بشوا. بەيانى زوو داىكى چىشتىكى باشى بۆ دروست كەرد و گۆزەبەكى شەرابى كۆن و دەفرىكى پى زەبىتونى داىە و خزمەتكارى دەگەل ناردن بۆ لىوارى دەريا.

كېژەكان تازە لەسەردەمى كەنارى دەريا دەستيان بەيارى و گالته و گەپ كەردبوو. كە دىتبان كەلەپىاوتىكى بەشان و باھۆ و بەدار و بار و كەلەگەت، بەلام شپىزە و خوتناوى و برىندار لەبن گابەردىك ھاتە دەر. خزمەتكارەكان كە چاويان پى كەوت ترسان، زىراندیان و ھەلانن. ئەمما نازىكا نازايانە بەپىرىبەو ھەى چوو و ماندوو نەبوونى لى كەرد ئۆلىس كە لەبەر بى ھىزى و شەكەتى و برسايەتى تواناى نەمابوو. بەسەرھاتى خۆى بەكورتى بۆ گىپراو. نازىكا، نان و چىشت و شەرابى بۆ دانا. تا تىر و پىر خوار و ئاھىكى ھاتەو بەر. ئەمجار پىلى گرت و بردىبە كى باوكى «ئالىنوس» فەرمانرەواى دلپاك و پىر و زورھان پىشوازىكى گەرم و بەخىرھاتنىكى زۆرى لى كەرد و لە حال و ئەحوالى پىرسى. ئۆلىس پاش رۆژىك ھەسانەو سەرگورشتەى خۆى وا بۆ گىپراو:

(من ناوم ئۆلىس كورى «لائىرتىس» پاتشای ئىتاكەم لە سەرانسەرى يوناندا كەسى

نه بوو ناوبانگی منی نه بیستی و داستانی نازایه تی و نه بهزی و تاریفی هیزی باهوئی منی نه زانیسی. شووره تی دلیری و بویری من هه له دنیا دا نه ما و گه یشته حهوت ته به قه ی ئاسمان. بویه خودایان لیم تووره بوون و تووشی ئه و هه موو به لایانه بیان کردم. نه یانه یشت بگه ریمه وه زید و نیشتمان و نیومال و خیزانی خوم.

کاتیک گه ماروی تروادا دواپی هات. من له شکره کی خوم گپراوه و رووم له ولاتی خوم کردهه. به لام هه له یه کهم رۆژدا ده ریا به گژماندا هات. چوار شه و رۆژ نیمه ی وه که زله کایه ک خسته بهر شه پوله بی ئامانه کانی خوی. رۆژی پینجه م شه پوله کان هتوربوونه وه. خومان گه یانده دوپرگه یه که ئی هۆزی «سیکون» بوو له پیشدا نیمه هیرشمان برده سه ر ئه و هۆزه وه حشییبه و تالان و ده سکه و تیکی باشمان وه گیرکه وت. به لام به یانی کوره کوره ی هۆزه که لیمان وه خو که وتن و کوشتاریکی باشیان لی کردین و به زحمه ت خومان رزگار کرد.

کاتیک که شتی نیمه که وته ری هه و نهرم و خو ش بوو و هه تاوی به تین و گهرم تیشکی زپین و جوانی خوی به سه ر ده ریای شین و هیمندا بلاو ده کرده وه و چاو له دینتی تیر نه ده بوو. به لام ئه وه نده پی نه چوو هه و ئالوز و تووش بوو. با و توفان و گه رده لوول، گیزه نه یان نایه وه. پاش نو رۆژ خه بات و به رهنگاری نازایانه له به ستینی دورگه ی «کنار خوران» له نگه رمان گرت. له م دورگه دا هۆزی «کنار خوران» ده ژین. به شکی نیمه دابه زین و چونه ئاوه دانی به شکم نان و ئاو یک په یدا بکه ن. ئه وان له وینده ری به خو اردنی میوه یه کی شیرین که پی ده لین «کنار» سه رخوش و گیز و ویز بوون و له بیره خه و راپوون و هیزی وه یان نه ما له جیگای خو بان بیزوون. به زوره ملی و پاله په ستو هه رچونیک بوو گه یاندماننه وه که شتی و به په له دوور که وتینه وه نه وه که فیری خو اردنی ئه م میوه بین و هه تا ده مرین له وینده ری دایکوتین.

سه فهری نیمه له ده ربای توفانیدا هه روا درپه ی بوو تا گه یشتینه ولاتی «سکلوب» یا سه رزه مینی غوولانی یه کچاو. له نگه رمان گرت و ده گه ل دوازه هاو ری بو په یدا کردنی تیشووی ریگا به رکه و هه ورازه کانداهه لگه راین. له وی تووشی ئه شکه و تیکی زور گه وه بووین. که به ریز، مه شکه شیر، پیسته په نیر، خیگه روونی لی داندرا بوون. له خو شیان شاگه شکه بووین و هه لپه رین و چاو هریی خاوه ن مالی ده وله مه ند بووین. تا بگه رپته وه و نازووخه یه کی زوری لی وه رگرین.

که زه رده په ری و رۆژ ئاوا بوو پی او یکی زل و زه به لاح و خوینتال و دزیو که ته نیا چاو یکی له نیوچاوان بوو. ده گه ل رانیک مه ر گه رپه وه ئه شکه وت. په زه کان هه موویان له

خوی قه له وتر بوون که چاوی پیمان که وت و به ده نگیکی وه که هه وره تریشقه که هه موو نه دمانی له شمایی له رزاند گوتی: ئه ی بیگانه کین؟ له کوپه هاتوون؟ لیره چ ده که ن؟ نیمه له سه ره خو وه لامان داوه: ئه ی خانه خو بی مه زن نیمه پولیک له له شکر ی یونانیانین له شه ری تروادا ده گه رپینه وه. ماوه یه که ریگامان لی گوزاوه و نازووخه مان لی پراوه و چمان نه ماوه و نیستا په نامان بو نیمه هیناوه که له ریگای «ژوس» دا ئه مشه و په نامان بده ی و به یانی که میکمان نازووخه پی که ره م بفرمووی. وه لامی ئه و به رقه وه بو نیمه ی لبقه و ماو ئه وه بوو: ئه ی چاره ره شینه نیمه به هه له چون که پیتان وایه نیمه به نده ی ژوسین خوی نیمه نپتونه. ئه مجار هه ستا و به ردیکی یه کجار گه وره ی به زارکی ئه شکه وته که وه نا. پاشان دوو که سی لی هه لبرژاردین و به هاسانی پچر پچری کردن و له پیش چاوی نیمه زور به نیشتیاه خو اردنی و پیکه نی گوتی شیوی ئه مشه وم ناخوش نه بوو. دواپه له سه ر لوده کایه که که له قوژنی ئه شکه وته که هه لدرابووه له سه ر گازه رای پشت پاکشا و خرپ خه وی لی که وت. له پیشدا ناره قه یه کی ساردم ری نیشته. به لام دواپه غیره تم بزووت و ناگری تووره یی هه موو له شی داگرتم و مووم لی بوونه نه شته ر. نیازم و ابوو شیره که م هه لکیشم و به هه موو هیزی خوم له سه ر دلی رۆکه م. به لام دواپه بیرم کرده وه ئه گه ر بیکوژم ده بی هه موومان له م ئه شکه وته دا برین و برزین. چونکه ده مزانی جگه له خوی که س ئه م به رده ی بو له ده رکی ئه شکه وت نا کریتته وه.

به یانی زو هه ستا ناگری کرده وه، په زه کانی دوشین رسقه که ی ره عه مه ل هینا و دوو که سی دیکه ی نیمه ی برژاندن و خو اردنی و دم و له وسی لسته وه و مه ره کانی ده رکردن و به رده که ی به زاری ئه شکه وته وه نا. ئه و رۆزه ی هه ر ئه وه نده مان پی کرا شینی دوستانمان بگیرین. دوا ی زور لیکدانه وه بیریکم به می شک داها ت. له گو شه یه کی ئه شکه وته که دا داریکی زور گه وره ی زه بتوون هه لپه سیردرا بوو. ده گه ل دوستان به زحمه ت نوو کمان تیژ کرد و له ناگرمان نا تا باش داگیرسا. شه و که غوولی یه کچاو ها ته وه. چوومه لای و گو زه یه کی شه رابی توند و کوفمان پی ما بوو بوم برد و گو تم قوربان! ئه و دیار بیبه ت ده ده می به و مه رجه به رم بده ی. غوول وه ری گرت و یه ک بین به سه ریه وه نا و گوتی: شه رابیکی زور باش بوو. ئه ی بیگانه ناوت چییه تا من وه بیرم بیته وه. گو تم: قوربان ناوم هیچکه سه دوستان هه ر پیتم ده لین هیچکه س. گوتی: ئافه رین هیچکه س به لینت پی ده ده م تو له دوا ی هه مووان بخوم.

شه راب کاری خوی کرد، خوی کرده وه، گیز بوو و به پشته وه دا که وت و له غورابی خه وی را چوو. نیتر خو گنخاندن که لکی نه بوو به یارمه تی شه ش که س له یاران داره

زهیتوئمان له ئاگردا سوور کردهوه و بههه موو هیتری خۆمان له تاقه چاوه کهمان رۆ کرد. چاوی سووتا و یهک بهخوی نه راندی کیتو و دهشت دهنگی دایهوه و ئەشکهوت له رزی، هیندهی پێ نه چوو ئەو غوولانهی لهم دهروبه ره بوون داوه پروکان. ئیمه هه موو خۆمان شاردهوه و چاوه پروانی چاره نووسی خۆمان بووین. غوولهکان لییان پرسی: چ بووه؟ کئی وای لی کردی؟ ئەو که له تاوی ئیش و ژان وهک مار جینگلی ددها له وهلامدا ده بگوت هیچکهس، هیچکهس، دۆستهکانی وای بۆ چوون ئەم به لایه «نپتۆن» به سه ری هیناوه و هیچ له دهس ئەوان نایه و رتی خۆیان گرت و رۆیشان.

غوولی بریندار و کوپیر و کوتر بهردی زارکی ئەشکهوتی لای برد. تا مه رکهکان برۆن. دهستی به پشتهی هه موویان داده کیتشا تا بزانی خۆمان به پشتهیانه وه قایم نه کردوو؟ تا بمانگری و تۆله مان لی بکاته وه. به لایم ئیمه که خۆمان به بهر زگی به رانهکاندا هه لالاوسی بوو رزگاریمان هات. مه رهکانیشمان وه پیش خۆماندا و خۆمان گه یانده وه که شتی. من گالته م پێ کرد و گوتم: من پاتشای ناشتاکم. غوولی نیوه گیان به ردیکی گه و ره ی هه لکه ند و تیی هه لکه ردین. باش بوو دوورتر له ئاو کهوت، دهن له وانه بوو که شتی به که مان غه رق بکا.

له وێوه به ره و مال گه راینه وه. به لایم سه فه ره که مان چه ند رۆژ له بهر تۆفان درێژێ کیتشا. رۆژیک گه یشتینه دورگه یه کی پان و پۆر. که زانیمان بنکه ی «ئایوولوس» پاسه وانی بایه کانه. که به سه رهاتێ سه یر و سه مه ره ی خۆمانم بۆ گێراوه. هه مبهانه یه کی پر له بای دامی. گوته ی: به هیزی خۆم بایه کانم تیدا به ند کردوو، به لایم نه که ی زارینه زی پینه که ی به هیچ باریک بکه یه وه. که بایه کان به ره لالا ده بن و ده سه جی پاپۆره که ت تیک ده شکین زۆرمان سوپاس کرد و به تیشوو و ئازوو خه یه کی ته واره وه که وتینه ری به لایم دوو رۆژ له سه فه ری ئارام و ئاسووده ی ئیمه تی نه په ری بوو که: هاو رپیکانم بیریان کردبووه وه که «ئایوولوس» بێگومان گه نج و گه واهیراتیکی زۆری بۆ من له هه مبهانه که کردوو و په نگبێ، به شی وانی لی نه دهم. خویان پێ رانه گیرابوو و زارینه که یان کردبووه. له پر هه و گۆرا با هه لێ کردی تۆفان په یدا بوو. دیسان گه مبه که مانم که وته وه فه رته نه و دالی مه رگ به سه رماندا ده خولاوه. به هه زار ناری عه لی گه یشتینه دورگه ی «سیرسه» ی جادووگه ری به دفه ر. له ویش گولمه زی و امان به سه رهات له گێرانه وه نایه. هه ر چۆنیک بوو له و موله که ش رزگاریمان هات. پاشان چووبه دورگه ی «ترزباس» شوانی میترخاس زۆر پیاوانه و به روو خوشانه ده گه لمان جوولاهه. به لایم هاو رپیکانم ئەوهنده تامه زرۆ بوون. چه ند مه ری ئەویان کوشته وه و خوارد. «هیلوس» خوای هه تاو ئەو نامه ردیبه ی به دل نه بوو گازنده ی بردبووه بهر «ژئوس» خودای خودایان بریاری دابوو تۆله یان لی بکاته وه. بۆیه که ئەو

دورگه مان جی هیشته تۆفان که شتی به که مانێ تیک شکاند و به ته نی من ده رچووم. ماوه یه ک له نیو ده ربادا مه له و په له قازهم کرد تا گه یشتمه دورگه ی «ئوژیه ی» هه شته سال له وێ ده سه به سه ر بووم تا به ته خته یه ک نه جاتم بوو و ئیستا ئەوه لی به م ده بینن).

کاتیکی سه رگوزشته ی ئولیس دوا یی هات هه موو زگیان پێ سووتا. پاتشای فیناس که شتی بۆ ئاماده کردن و پیاوی ده گه ل خستن و به رپیی کرد. که گه یشته به نده رگه خودای ئەقل خۆی گه یانده ی پێی راگه یانده که هه ر ئیستا ته واری دۆژمانی له کۆشکه که ی ئەون و ئەگه ر به ئاشکرای بچیتته وه. له وانه یه به هه مووان سواری سه ری بن و به خۆرای بیکوژن. وا چاکه جلی هه ژارانه له بهر بکا و بچیتته کۆخی کۆنه دۆسته که ی «ئومائوس» ئولیس به قسه ی کرد و له وێ لایکی جوانچاک و رپیکو پیک و به شان و باهو ی چاو پیکه وت به درۆشم زانی کوره که ی خۆبه تی. باوک و کوپ پیک شاد و شوکر بوون و پاش نیزیکه ی بیست سال یه کتریان له ئامیتر گرت و ماچ کرد.

شه وێ به جلی شه ره وه چوه کۆشکی خۆی. که له ده رکی وه ژوو ره که وت سه گه پیرو نه خۆشه که ی «ئارتوس» کلکه سووته ی له بهر کرد، سواله ریکی خوی زانی ئەو رپیاره، هه ژاره، رووته له جگه له ئولیس نابێ که سی دیکه بێ. ده سه جی خه به ری بۆ (ئایننتوس) که یه کتیک له سه رداران بوو برد. ئەو ئەگه رچی پروای به سواله که ره که نه کرد. هه ستا و چارابایه کی به هیزی خۆی له تۆقی سه ری را کیتشا. ئولیس تیک هه لگلا و به ته وره یی هه ستاوه و خه ریک بوو تۆله ی بکاته وه. به لایم خودای ئەقل تیبی راخوپی. ناچار له سووچیک خزا. (ئایننتوس) دلنیا بوو کابرا به هه له چوه.

له ژووری تالار هه را بوو. (پنلوپ) که وانه گه و ره که ی ئولیس به ده سه ته وه بوو و ده یگوت:

«دوا هه لتانه هه ر که س توانی که وانی میترده که م بکیتی و تیربکی پێ باوی شو ی پێ ده که م».

هه موو ئەم پێشنیاره یان قبو ل کرد و به فیزه وه ئاماده بوون. به لایم هه رچی قه وه یان دا به خۆ و هه ولیان دا نه یانته وانی که وان بکیشن. تا له دوا ییدا ئولیس هاته پیش هه موو به وه پیکه نین که هه ژاریکی پیرو و زورهان ده به وێ هیزی خۆی ده گه ل هیزی لاوانی به ناویانگ تاقی بکاته وه. به لایم به پێچه وانه ی بۆچوونی ئەوان که وانی تا ناخر کیتشا و تیربکی توندی هاویشته.

ئهمجار جله شه کانی له بهر خۆی داپنی و نه راندی:

«ئهی زۆردارانی خۆپه رست ئەو که سه ی له به رامبه ر ئیوه دا راوه ستاوه که س نییه،

ئۆليس نەبىي كە پاش گەلىك سال دەگەرپتەو مالى خۆي و دەبىنى دۆستانى خەيانەتى
پى دەكەن»

تلماكيش بەجلى زىركفت و رەنگاوپرەنگەو ھات و لە تەنىشت باوكى راوہستا. ئۆليس
كەوانەكەي راکيشا و تىرىكى لە ئەوكى ئاينتوو دا و لە حالىكدا كە جامى شەرابى
زىرىنى بەدەستەو بوو لە خۆينى خۆي گەوزى.

كە ئەو كوژرا ئەوانى دىكە وەخۆ ھاتنەوہ. بەلام ھەرچى لە نىزە و شىر و مەتالى خۆيان
گەران نەياندۆزىنەوہ. چونكە تلماكى ژىر و وربا لىي شارديوونەو مەيزيان شكاندن و
كورسىيان دەس دانى و رامالىيان بۆ ئۆليس برد. بەلام لە بەرامبەر ھىزى باھۆ و تىرى
گرچووبرى ئەودا خۆيان نەگرت و توانايان نەبوو ھىندە پى نەچوو ھەموو لە خۆينى خۆياندا
تلا نەوہ.

پالەوانى مەزن ژنە خۆشەويستەكەي لە ئامىز گرتەوہ و پاش بىست سال ئاوارەيى،
بەختەوہرى رووى تى كرنەوہ.

۱۹۷۸/۱۲/۴

وشە ونبوودگان

كاتۆل مەندىس

سەردەمىك لە مەلبەندىكى زەنوئىر و سازگار وەك بەھەشتى بەرىن پەرزادىك راى
دەبوارد كە لە شۆخ و شەنگى و جوان و چەلەنگىدا وىنەي نەبوو. بەلام لە بى بەزەبى و
دلرەقى و دەسپەشيدا كەس دەسكى لەدوو نەدەكرد. لە مەلبەندەكەي ئەودا خەلك ژن و
پىاو، پىر و لاو، وردە و زارۆك ھەموو بەشىكى باشيان لە پىتى خۆرسك پى برا بوو.

كەس نەيزانى پەرزاد بۆرقى لە پر و لە نەكاو لە دانىشتوانى ئەم مەلبەندە پر خىر و
بىرە ھەستا؟ بۆ ئورگى توورەبى بلتسى بەرز بۆو؟ بۆ ھاتە سەر ئەوہى بەگژياندا بچى؟
لە پىشدا بىرى كرنەوہ توفانىكى توند و بەسام بەرپا بكا، كۆشكان پرووخىنى
خانوبەران برمىنى، كۆخان تىك تەپىنى، كەپران رابىنى، تاو و رەشمال و چىغ و
چادران رارفىنى تا شوپنەواری ژيان و مان و بوون و گوزەران لەو نىوہ نەمىنى.

پاشى خەرىك بوو، ھەموو گولەگەش و بۆنخۆشەكان پىرووكىنى، ھەموو گىيا شلك و
تەرەكان، ھەموو دارە سەوز و بەرزەكان، سىس و ژاكاو و كلۆر و ھلۆل بكا. تا كەس
خۆرسكى دلگر نەبىنى، تا كەس دىمەنى خەمپەوین نەبىنى و ھەموو لایەك بكا
بەبىابانىكى كاكى بەكاكى و بى ئاو و شىنابى و ئىشكارۆبەكى زوورك و رەق و
بىروونىكى چۆل و ھۆل و شۆرەكاتىكى خۆتەلەن و سووتاو.

دوايە ھاتە سەر ئەوہ ناسك و نازدارەكان، تەسك و لەبارەكان، رەزا سووك و خۆين
شىرىنەكان بكاتە رموزنەي دزىو، پىرئىنى سەر بەسۆدرە، يال يابووى لاجانگ بەرشك،
پورە گولنەتەلەي ئەفسانەبى تا ئەوین و دلدارى، ژوان و شەوگورد و چاو برەكەن و تاسكە
تاسك، دەسبازى و راز و نىازى دلدارى دوايى بى.

بەوہشەوہ زەرد نەبوو وىستى گىژەلووكە و رەھىلە و لەنگىزەبەك، لە بەرد، لە ئاگر، لە
مشكى و خۆلەمىش، لە ژىلەمۆ و پزىلك بەسەر ولا تدا ببارىنى و ھەموو زىندەوارىكىيان
وہن دا.

پاش ئەوہ، خەيالچىكى واى بەدلى داھات ھەتاو داپۆشى و تىشكى گەرم و بەتەن و
ژيانبەخش بتارىنى تا تارىكى و سەرما و زوقم و سىخوار و سەھۆلبەندان كارى خۆيان
بكەن و گيانلەبەر نەھىلن.

ئاخەرەكەي وەك كۆنە دزىكى دەس پىس و دىوارپرىكى چاوچنۆك كەلنى دۆزىبەوہ،

پاش وردبوونهوه و بېر لیکردنهوه بریاری دا رسته په کی ئینسانی و سې وشه ی ناسمانی له بېر همموان بهریتنهوه:
«تۆم - خوښ - دهوئ».

له هه وه له وه خه لک نه یاننده زانی چییان لئ قه ووماوه، چ پرووی داوه، تووشی چ به لایه ک بوون، چوئیان تانو پو لئ تیک چووه؟ ته نیا هیئتیک ده یانزانی له م نیوه دا شتیک بزر بووه. به لام ههستی پئ ناکرئ، کیژه جوانه کان که جاروبار ویرای ده زگیرانه کانیاں ده چوونه سهیران و گه ران و بووکه نازداره کان که ده گه ل تازه زاواکان، ده چوونه نیو پهرده ههستیان ده کرد که ده بئ رسته په کیان پئ بگوترئ و به شهرم و نازوه وه لامی بده نه وه به لام کام رسته؟ هیچ له بیریان نه مابوو، ده یانزانی له م رسته ته عبیرتکی شاعیرانه یه، له چه ند وشه ی زور ناسک و شیرین دروست بووه که پره له تاسه و تاوات و راز و نیاز و ههست ده بزوئیی و ئوین ده جوولئیی. له ما زمانیاں گری درابوو. په شوکابوون، سه رسام بوون ده یانوبست بېرسن، یارمه تی له یه کتر بخوازن. به لام هه موو بی هوش و سه رگه ردان بوون و چیان به بېردا نه ده هات.

زه مان تی ده په پری، که چی خه م و په ژاره ی خه لک هه ر زیده تر ده بوو. گشت نه وه ند ه هه راسان و په ریشان بوون. ده تگوت: خوئیان به سه ردا دابیشتونون. ده تگوت: هه موو جگه رگوشه ی شیرینی له ده س داوه و رولنه ی لئ ون بووه. هه رچی ده یانکرد ره مزی به خته وه ربی جارن و رازی شادی پیشوویان بدوزنه وه نه ده کرا و نه ده لوا.

ورده ورده هه ودای دؤستایه تی پسا، بلئسه ی خوشه ویستی دامرکا. پشکوئی ناشنایه تی ژیله موی ناموئی به سه ردا کرا. له هه موو لاه ئینکه به ری، ئیره یی، دردوئگی و دوژمنایه تی سه ری هه لدا، وشه باو و شیرین و خوشه کانی وه ک: گیانه که م، جه رگه که م، نازیزه که م، چاوه که م، باوکم، دابکم، رولم، کچم، کورم، مامه، کاکه، داده، به ته واوی له بېر چوونه وه.

گراوی له کوره حهیرانان توران چونکه ده یانوبست رسته خوشه که یان لئ بیسن و نه وانیش چاریان بیچار بوو. کابان مېردانیاں ری نه ده دا سه رجی چونکه پییان وابوو، سارد بوونه وه. بوئه له م چه ند وشه یان به زاردا نایه. ریگای کانی و ده راوان نه ده گیران و ژوانگه چول بوون و به قور گیران.

خوایا! نایا له م جیهانه ی تودا، بئ ههستی نه وین، هیچ شت تام و بوئی هه یه؟ نایا نه گه ر نه و په ریزاده رق نه ستور و خو په رسته، نه و مه لبه ند ه ی به یه کجاری ویران و خاپور کردبایه باشتر نه بوو له وه ی ههستی نه وینی تیدا برئیی؟

له و مه لبه ند ه دا شاعیرتکی لاه و دلته ر و خاوه ن هه ست ده ژیا. حالی وی نه ک له خه لکه که خوشتر و باشتر نه بوو به لکو په شیتو تر و تالتر بوو. بو دربرینی ههستی ناگرینی دهروونی خوئی، له رسته ونه که ده گه را. به تاییه تی پیش نه وه ی پهری دلاز و به دناکار. نه و بریاره ناهه مواره بدا و نه و کاره ناله باره بکا. نه و غه زه لیکتی ناسک و پر سوئی ده س پئ کردبوو. که هه موو قافیه کانی به وشه ون بووه کان ته واو ده بوو. غه زه لی شاعیری لاه ی، دامواوی، دلسووتاو، ناته واو مابووه چونکه رسته پیروزه که ی نه ده هاته وه بېر.

به ره به یانیک شاعیری خه مناک و دلته نگ له ده ره وه ی ناوه دانی له بن دارتیک له سه ر جواریتیک دانیشتیوو و بیری ده کرده وه:

خوایا! بو وام به سه ر هاتووه؟ بو بېر شتواوه؟ بو وشک بووم؟ بو من ناورگی هه ست، ده ربای شتیر و خواد قافیه نه بووم. بو ئیستا ناتوانم غه زه له که م ته واو بکه م؟ بو؟ بو؟ به هه لکه وت له م به یانه دلرفینه دا پهری تیژیا ل و بئ خه یال و، دلر دق و به دفره هاته له م شوتینه، تا شنه ی به یان هه لمزئ، تا بوئی گولان بکا، قاسبه ی که وانی گوئی لئ بئ، ورینگه ی بلبلان بیسی، خوره و هازه ی شه پوئی چومی خورین دلئ شاد بکا.

له پر چاوی به شاعیری دلته نگی تیگیراو که وت. دلئ داچله کی، ته زووی به له ش داها ت، ده ربای نه وینی خرؤشا، شیت و ویتی شاعیری لاه بوو. خوئی هینا سه ر په نگی کیژوله یه کی خونجیلانه و نه شمیلانه و خوین شیرین و ره زا سووک و به پالییه وه دانیش ت. به نیگای پر هه وه س و به ناز و عیشوه ی دلرفین به له نج و لاری شوخانه، دلئ ته ر و ناسک و جوانی په رستی رفاند، دهستی ناویشته نه ستو و لیوی به لیویه نا، تیری رامووسی و له ده ربای خوشی و کامه رانیدا نوقمی کرد. شاعیری بئ به ش و ناکام، به م نه وینه کوتوپره. به م لاواندنه وه و له زه ت وه رگرتنه. یه کپارچه بوو به کوئی ناگر. ده تگوت: له باتی خوین، مسی داخی له ده ماران ده گه ریئ. پهری له نامیزی گه رم وه رتینا گیان و له ش و دل و دینی پیشکش کرد.

به فهرمانی پهری ده روازی ناسمانی شین کرایه وه، پهری و شاعیر وه ک جووته کوئرتکی سپی تیژیا ل به ره و ناسوی بئ سنور هه لفرین. نه ستیره گه ش و پرشنگداره کان، وه ک خه رمانتیک له ماس به گرشه به ده وه ره یاندا سووران و سووران و سووران. گالیسکه یه کی زتری مرواری کوت که نه سپتکی سپی بالداری تی کرابوو. راگیرا، سواری بوون و به پانای ناسماندا گپرانئ. بو خوشیاں نه یانزانی له م گه شت و گه رانه له م شادی و سهیرانه چه ندی درتزه کیتشا؟

به جووت هاتنه وه سه ر زه مینی خاکی و هه ر له و مپیرگ و چیمه نه نارامیاں گرت،

شاعیری لار و ویرای جربوهی مهلانی سهرمهست غهزهلی ناشقانه و پر سۆزی وای بو پهری خویندهوه که ناگری له دهروون و ههناو بهردا و ئوقرهی لی بری پهری ههگریز دهنگی و زولال و قسهی و خوشی نه بیستبو. کهچی بهو حالهوه گهردی خهم و پهژارهی لهسه روخسار نیشتبوو و پۆلی فرمیستی و هک مرواری له چاوان ههلهوهی، شاعیر بیدهنگ بوو، سهری سورما و، بهشله ژاوی بهسه پیبانی داکهوت و گوتی:

(ئهی فریشتهی جوان، ئهی ئارامی دلان! چت لی قهوماوه، چ رووی داوه؟ پاش ئهه ههموو خوشی و راباردنه بو دهگری و دهبارینی؟ ئایا کهس له گول کالتری پی گوتوی ئایا کهس دلای ناسکی شکاندوی؟ ئایا کهس خه یالی ئارامی شیاندوی؟)

پهری له حالیکدا که فرمیستی لهسه کولمهی له گول ناسکتری دهسپهوه گوتی:

(بهلی خوشهویستم، بهلی! له ماوهدا که ئیمه پیکهوه رامانبواردوو تو ههموو شتیکت گوت مهگهر شتیکت نه بیج که ههر له ههوه لهوه گیانی من تینوی بیستنی بوو. تو له نیو ئهه ههموو قسه خوشانه و شیعره ته رانهدا، جاریک نه تگوت تو خوش دهوی).

هیشتا پهری قسه کهی تهواو نه کردبوو که شاعیری دلتهر ههراي شادی لی بلیند بوو و دهستی کرد بههله پهرین و سهما، ون بووه کهی دۆزیهوه که ئهه ههموو رهنج و نازار و مهینهت و کویره وه ریهی له پیناودا کیشا بوو. وهک مهلیکی بهرزه فر بهسه میرگ و چیمهن و گول و گولزار و باخ و دارستاندا فری گه یشته شار و له گۆشه یهک دانیشته و غهزه له کهی تهواو کرد. نه مجار بو خه لکی خویندهوه، خه لک به بیستنی شیعره که کهوتنه سهما و ههله پهرین، ژبان دهستی پی کردهوه، ئهوین له دلاندا پهیدا بووه. دل بهر و دلدار، گراوی و کوره حهیران دۆست و دهزگیران پیکهوه نامیزیان بو یهک کردهوه. کیژه سرک و پهوه که کان به رهو ژوانگه بوونهوه، ههتاوی بهخته وهری تیشکی هاویشته و تاریکی و سهرمای نه هاتی و ناهومیدی نه هیشت.

بهلی له دنیا پهیدا ئهگهر شیعر نه بوو، هیوا، خوشی، ئهوین، دلدار و پیک گه یشتن مانای نه بوو و ئهگهر شاعیر نه بوو تا په بامی ئاسمانیان بداتی سهرما و سۆلی ژبانای جیهان رهقی ده کردین.

له فارسی ته رجه مه کراوه

۱۹۷۸/۱۱/۱۵

لامه زه بسی خیر ده مه ند

بئزاک

دوکتور (بیانشوون) شاگرد و پزشکیاری جه رپراح و توپکاری هه ره به ناوبانگ پرۆفیسور (دیپلۆن) بوو. رۆژیک به ریکهوت به مه یدانای (سین سوولپیس) دا تی ده پهری. مامۆستا کهی خۆی دی که بو کلیسا ده چی، سهعات نۆی به یانی بوو، پرۆفیسور (دیپلۆن) که هه میشه به گالیسکهی تایبه تی ده گه را، به پیتیان بوو و له لای کۆلانی (پوتی لیوون) را ده هات که کۆلانیکی به دناو بوو، راست وهک که سیک ده چوو که به یه وئ خۆی له یه کییک لهو ماله سووک و به دناوانه رۆکا.

بیانشوون مامۆستا کهی خۆی باش دهناسی و ده یزانی پیاویکی ماددی و له خوا به دووره. پروای به تایین و مه زب و زیندوو بوونه وه و دنیای دی نییه. ههر بو یه ش سهری له م کاره سورما و به ئه سپایی شوتنی کهوت و چوو کلیسا دیتی مامۆستا کهی که به قه دهر نووکی ده رزی پروای به دین و تایین و کلیسا و که شیش و نوژ و دوعا نه بوو، ئهوا له سوو چیکی کلیسا له به رام بهر کۆته لی حه زه تی مر به مدا چۆکی داداوه و وا خه ریکی نوژ و پارانه وه به ناگای له خۆی و ده ورو به ری نه ماوه. به راستی پیتی سهیر و سه مه ره بوو.

ترسا نه وه کو مامۆستا کهی بیین و لای وای بی شاگرده کهی شوتنی ده گپری و کیشکی ده کیشی. ههروهک به ئه سپایی چوو بووه ژور ئارام و بیده نگیش ده رکهوت و پیتی خۆی گرت و رۆیشت. ئهه ریکه وته چاوه پروان نه کراوه بیری ئارووژاند به لام گوپی نه دایه و فرهامۆشی کرد.

سی مانگیکی پی چوو رۆژیک مامۆستا یه کی زانستگا که هاوکاری دیپلۆن بوو هاته سهردانی و له کن بیانشوون دۆستانه دهستی له سه ر شان دانا و گوتی:

«هاوړی! تو م له کلیسای سین سوولپیس دی و به لامه وه سهیر بوو؟ بوم نه چوو سه ره یه ک له وینده ری چ ده کهی ئاخو تو و کلیسا؟»

دیپلۆن وهلامی دایه وه: «چوو بوم ته ماشای قه شه یه ک بکه م که ئه ژنۆی ئاوی هیتاوه و ده بی عه مه ل بکری و شازاده خانم (نانگولیم) به منی ئه سپاردوو.»

بیانشوون به وه دلای ئاوی نه خوارده وه، ده یزانی نه خوشی و له کلیسا ته ماشا نا کری به خۆی گوت: «دیسان بو نوژ و پارانه وه چوو.»

لهو کاته وه بریاری دا هه ر چۆنیک بی سه ره دهری له م گری پوو چکه دهریکا. له بیبری بوو

چ رۆژتیک مامۆستاکی له کلیسا دیبوو. سالی دواتر راست لهو رۆژهدا چوو و ئی و خۆی له پهنایهک حاشار دا. چی وای نهکیشا دیپلۆن له پیچی کۆلانی (پووتی لیوون) له گالیسکه دابهزی و بهپهنامهکی ریگای کلیسای گرتی پیش و خۆی تی کوتا. بیانشوونیش بهدوای ئەودا چوو ژوو و روانی مامۆستاکی بهچۆکدا هاتوو و خهریکی نوێژ و پارانهوهیه. واقعی بردهوه و له بهرخۆیهوه گوتی:

«سهیره؟ له لایهک بی پروایی و بی دینی و خوانناسی و له لای دیکهوه چۆک دادان و نوێژکردن و دوعا خۆتندن؟»

که نوێژ و پارانهوه دوایی هات و کلیسا بهتال بوو و مامۆستاکی دهرکهوت بیانشوون خۆی گه یانده سه ره رشتی کلیسا و پرسى:

«ئەرى ئەو پیاوه ماقولهی لهو سووچه نوێژی ده کرد و ده پاراوه دناسی و ئایا زۆر دیتته کلیسا؟»

وهلامی داوه:

«ئەوه پێ له بیست سال دهنێ من به سه ره ئەم کلیسایه رادهگه م. دیومه که هه موو سالی دوکتۆر دیپلۆن چوارجار بیه ئیره و خیر و خیرات بکا به راستی خیرومه نده.»

ده وری شاگردی بیانشوون ته و او بوو دیسان رۆژتیک به بهر کلیسای گۆریندا راده برد. به دللی داها ت که رهنگی مامۆستاکی له وئى بئ. چوو ژوو، به لئ دیپلۆن وه ک جار ان چۆکی دادابوو و خهریکی نوێژ و پارانهوه بوو.

بیانشوونیش له ته نیشتی چۆکی دادا. که نوێژ بهتال بوو سلاوی لی کرد و خۆی پێ ناساند. پیکه وه له کلیسا هاتنه دهر گوتی:

«مامۆستا! جهساره ت نه بی رازیک له من بۆته مه ته لۆکه و بۆ خۆشت نه بی که س ناتوانی هه لیبیتن»

نه قلله که ی له سه ره تا وه بۆ گێرا وه و له سه ری رۆیی:

«تۆ که سیکی له کاتی دهرس گوتنه وه و کارکردندا به راشکاوی و ئاشکرای ده لیبی پروات به و خودایه ی که خه لک ده بیه رستن نییه. ئەدی چ بۆته هۆی ئەوه ی به په نامه کی ده چی بۆ کلیسا و نوێژ ده که ی و ده پارێیه وه و ته نانه ت خیر و خیراتیش ده که ی؟»

دیپلۆن گوتی:

«دۆسته لاه که م! من تازه پیر بووم و پیم له سه ره لیواری گۆره و هیه چ پتوبست ناکا ئەم رازه که ده گهریتنه وه بۆ سه ره ده می لا وه تی و ده و رانی خۆتندن له تۆ بشارمه وه.»

بیانشوون شان به شانیه جهرراحی مه زن و زۆر به ناوبانگی پاریس که وه ته ری. ورده ورده گه یشتنه کۆلانی کاتروان (چواربا) که له کۆلانه هه ژارنشینه کانی پاریسه. دیپلۆن له به رامبه ر خانوبه ریکی ته نگ و تاریکدا که وه ک قه لایه کی پر پیچ و لابه لا ده چوو، را وه ستا و گوتی: «وه ره سه ر» و خۆی به پلێکاناندا هه لگه را، تا نوهوومی شه ش سه رکه وتن له وئى گوتی:

«چیرۆکی چوونه کلیسا و نوێژ و پارانه وه و خیر و خیراتی من لیبه وه ده س پێ ده کا. ئەو کاته رۆژگاریکی یه کجار سه خت و ژیانیکی زۆر تالم راده بوارد. هه م نامۆ و غه رب بووم و هه م برسی و ره شو رووت. که وش و پیلاییکی باش و جلو به رگیتی خاوتیم، نه بوو. ئەم ری که چل په نجا سال لهو سه رده مه تی په ربوه. بیره ده که مه وه که چۆن توانیم بژیم و بۆ له نیو نه چووم. له پاریسدا ته نیا و بیکه س بووم و بۆ خه رجی خۆتندن و کرینی کتیب هیه چ به هیوا نه بووم له چ لایه ک ته نانه ت یه ک شایه چیه پیم بگا. ده سکورتی و برسیه تی تو ره و تۆسنی کرد بووم دۆست و ئاوالیکم پتوه نه ما بوو و سه ر و وه زعیکی واشم نه بوو که س ئاره زووی دۆستایه تی من بکا. لهو ماله ی له پیش چاوته نیشته جئ بووم و ده رسی پزیشکیم ده خۆتند و خۆم بۆ یه که م ئەزمون ئاماده ده کرد، وام گوریس گه یبووه هیه چکان، که نه ده متوانی بچه پیش و نه بگه رتیه وه دو وه و بریارم دا بوو یا بمرم یا خۆم بگه یه نمه لای سه روو. قه رار وا بوو که سوکارم مانگانه سی فرانکم بۆ بنیرن، به لام زۆر جار ئەم پوله که مه شه م پێ نه ده گه یشت. باش ده مزانی په یدا کردنی ئەوه ندوو که درا وه ش بۆ ئەوان چه ند دژوا ره. پوو ریکی پیرم بوو. سندوو قیکی کۆنی جلو به رگی کۆن و نوئ له سندوو قخانه که یاندا دۆزیبو وه وه بۆی نار دبووم. هیه چ نه بی خاوتیم و پاگژبوون. به لام چونکه دراوی کریم شک نه ده برد نه مده توانی ئەم جلانه وه ربگره وه. هه میشه له م دهرک و ئەو دهرکم ده دا به لکو بتوانم سندوو قه که وه ربگره وه و خۆم که میتک کۆک و پۆشته بکه م. ته نیا چاره م ئەوه بوو، بریک له شتومه که کان هه رزان فرۆش بکه م و ئەوانی دیکه م بۆ ده رجئ. له م ژوو ره ی هاوسیمدا پیایکی ئاوفرۆش خه لکی (سین فلور) ده ژیا ناوی (بووژارت) بوو ئاشنایه تی ئیمه هه ر ئەوه نده بوو که تووشی یه ک ده بووین وه ک دوو هاوسئ سلاویکمان لیک ده کرد و چیدی. رۆژتیک هه ر ئەو پیاوه پتی راگه یاندم که خاوه ن مال رای ئەسپاردوو چونکه سین مانگه کریم نه دا وه. ده بی ژوو ره که ی بۆ چۆل بکه م. که نیگه رانی و په شتوی منی هه ست کرد گوتی: خه م مه خو به ته نئ نی، منیش ده رده کا و بیانووی ئەوه به کاری ئاوفرۆشی ده گه ل وه زعی ئیره ریک ناکه وئ و دانیشتوانی خانوه که ی وه زاله هینا وه. ئەو شه وه سه ختترین شه وی ژبانی من بوو، به یانی زوو له خه و

ههستام، بېرم ده کرده و خاویا هم سر و سپیاله بو کوئی بهرم؟ خه ربکی خواردنی نان و شیر که تهنیا خواردنی من بوو، بووم له پر بووژارت وه ژور کهوت و گوتی: ناغا گچکه! تو ده خوینی و ده چیه زانستگه. من مندالی سهر ریگام له هه تیوخانه گوره بووم و دایک و باوکی خوم ناناسم و قهت نه وهندهم دراو نه بووه بتوانم ژن بیتم و مال پیکه وه نیم. بزیه وهک تو بیکهس و تهنیام داشقه یه کم هه یه بی شک دیوته له بهر دهرک رای ده گرم و ئاوفرۆشی پی ده کم هم خرت و پرتهی من و شتومه که کانی توئی تیدا جی ده بیته وه. ئیستا که لیره مان دهرده کهن دهرۆین، به لکو بتوانین په سیویک بو خومان بدوژینه وه و سهر پیکه وه نیین. کوره خو ئیمه کوشکی پاتشایه تیمان ناوی ههر هینده تیتیدا بحاویتینه وه بهسه و نوایهک بی له با و بارانمان بیاریزی شوکری خوا ده کهین. گوتم زور سوپاست ده کم، به لام من سی مانگ کرئی ئیره قه زدارم و جگه له مه سندوو قیتکیان کونه بو نار دووم که ده بی کرئیاری بدم و وهری گرمه وه و هه موو نه غدینه م له پینج فرانگ تیپه ناکا. گوتی: گوئی مه دبه خوا شوکر کیسه م به تال نبیه به شی ئه وانم هه یه، خه مه خو خوا گه وره یه، هه سته خوت خری بکه وه تا پرۆین.

قه رزه کانی دامه وه و خرت و پرته کافمان له داشقه نا و تهنافی هاویشته شانی و رویشتهین له ههر جیگایهک نووسرابوو (ژور بو ئیجاره) راده وهستا و پرسباری ده کرد. کرئی ژوره کان زور گران بوون و بو ئیمه نه ده بوون ههرچی هه لمان دا له گه ره کی (کار تیه لانین) که گه ره کی خویندکاران بوو ژور ربکی هه رزان په یدا بکهین گیرمان نه کهوت ناچار بووین چاو له ویندهری بیوشین درهنگانی، ئیواری له پاسازی بازگانی له به شی (حه وشه ی پروهان) دوو ژورمان که له م بهر و ئه وه ری پلیکان بوون به شیتست فه رانگ ئیجاره ی سالانه به کرئی گرت و بووینه ئاومال. بووژارت هه رچونیک بوو رۆژانه سه د شایی په یدا ده کرد و سه د (نه کز) په کیشی پولی نه غد بوو و ئاواتی ئه وه بوو که بتوانی ئه سپیک و چه له نگیکی ئاوفرۆشی په یدا بکا و بی به ئاوفرۆشیک ئاپروومه ند. که له حال و بالی من ناگادار بوو وازی له ئاواته که ی هینا و گوتی: تو ده بی. بخوینی و کاری تو له کاری من واجبتره. ئیتر له و رۆژه وه خه رچی منی وه نه ستو گرت. ههر پی ده گوتم ناغا گچکه. شه وانه که له کار ده گه راره له ژوره که ی من داده نیشت و به تاسه وه سه یری خویندنه وه و موتالای منی ده کرد. ئه و پیاره باشه که تهمه نی خوئی له چل سال ددها سهر تا پی هه ست و عاتیفه بوو، نه یده زانی هه سته خاوینی خوئی چون دهر بیری، ده یگوت له م دنیا په یدا هه یج زینده وار یک منی خوئ نه ویستوه سه گیکی به ره لالا نه بی، ئه ویش پیش نه وه ی ده گه ل تو ئاشنایه تی په یدا بکه م له بهر بییری توپی. بووژارت ورده ورده، هه موو ئاواتی ژبانی له سه ر

من ساغ بووه به جو ربکی وا که ته وای که سوکار و هیوا و ئاره زوی به تهنی له مندا کو بووه. بو من له دایک دل سوژتر و به به زه بیتر بوو. ئه وی باش بایه بو منی ده ویست. حازر بوو خوئی هه یج نه خوا و هه یج له بهر نه کا تا پیدا ویستیه کانی دهرس و کتیب و ژبانی ساکاری من جیه جی بکا. ئیمه په یره وه کانی ئایینی مه سیح هه میسه له باره ی خو پاریزی و چاکی و پاکیه وه ده دوین. ئه م پیاره ئاوفرۆشه هه موو ئه م سفه تانه ی تیدا کو بوونه وه. به رۆژ که له کولان و خه یابان تووشی یهک ده بووین له حالیکدا که تهنافی داشقه که ی به شان وه بوو و به دوا ی خویدا ده ی کیشا به و په ری مه زنا یه تی و دل سوژی به وه بزهی ده هاتی دیار بوو که چه ند به ساغی و سه لامه تی و پاک و خاوینی من دلخوش و شاده.

که م که م خویندمن ته و او بوو و ده ستم به کاری پزیشکی و جه رپراحی کرد. ده بوو وهک پزیشکیاریک له نه خو شخانه بمینمه وه. ئه م دوو ربوونه وه ی به لاهه گران بوو. به لام وه سه ر خوئی نه ده هینا و باسی نه ده کرد. پتری زه حمه ت ده کیشا و خه ریک بوو دراوی په یدا بکا و مه داتی تا من بتوانم - تیزی - دوکتورام ته و او بکه م و له چاپی بدم، به لئینی دابوو ههر دهره تی بی، سه رم بدا.

که چیرۆک گه یشته ئیره پرۆفیسور به شاگردی پیشووی گوت: بیان شانوون نه گه ر رساله ی دوکتورای من ته ماشا بکه ی ده بینی که ئه وم به ناوی ئه و پیاره جوامیره نووسیوه و پیشکیشی ئه وم کردوه. که م که م له نه خو شخانه دا هاتیکم په یدا کرد و توانیم دراویک بو هینانه دی ئاواتی له مه ئینه ی ئه و پاشه کهوت بکه م و ئاخری ئه سپ و چه له نگم بو کری له لایه که وه ده تگوت دونیایان دا وه تی که بوته ئاوفرۆشیک ئاپروومه ند. به لام له لای دیکه وه له حالیکدا ئه و په ری راستی و دروستی و پاکی و خاوینی پیوه دیار بوو پرته و بو له ی به سه رمدا ده کرد و ده یگوت: ئه مه چت کردوه؟ تو تازه سه ره تای کارته و پیدا ویستت به هه زار شت هه یه و دراوت پی ده وئی و له راستیدا ئیستا تو له من موحتاجتری. شوکر له شم ساغه و شانم زامی نه هینا وه و نیازم به نه سپ نییه. که چی دیار بوو له خو شیان خه نی بووه و له پیستی خویدا ناحه ویتنه وه که ده بینی من، منی بی ده سه لات و پروت بو خو م بوومه پیاو یک و دا هاتی خو م هه به. ئه مجار وازی له من هینا و بو لای ئه سپه که چوو، ده سته به یال و بژ و شانی و بده وگه و پشت و که فه ل و لاق و له ته ریدا ده کیشا و چاوی له خو شیان گر شه گرش بوو. جار یک ده پروانیه من و جار یک له ئه سپه که ی ده فکری ئامرازی جه رپراحی من ئیستاش ههر ئه و ئامرازانن ئه و بوئی کر پیووم و به یاد گاریکی خو شه ویست هه لم گرتوون. ورده ورده نوابانگم ده رکرد و به گه وره ترین جه رپراحی فه رانسه و جیهان ناسرام. به لام ئه و پیاره جار یک به پرووی دانه دامه وه و له کن

کەس بەزاریدا نەهات کە لەسایەیی پیاوێتی و جوامیری و فیداکاری ئەودا گەشتووومە ئەم پایە. هەر خۆم باشم دەزانای ئەگەر دڵسۆزی ئەو نەبایە من نەک نەدەبوومە پیاو و نەدەگەیبمە هیچ بەلکو لەوانە بوو هەر نەشمینم.

پۆزتیکی خەبەرم پێ گەشت نەخۆش کەوتوو، دەستم لە هەموو کار و پیشەیی خۆم هەلگر و خۆم گەیانە سەری و دەرمان و پەرستاریم کرد. جاری یەکەم توانیم لە چەنگالی مەرگ رزگاری بکەم بەلام بەداخووە پاش دوو سال نەخۆشییەکەم هەلی داو و برووزی ئەستاند. ئەوی بۆم دەکرا کردم، دەرمانی ئەوتۆم بۆ پەیدا کرد لە قوتووی هیچ عەتتاریکدا نەبوو، کاری وام بۆ ئەنجام دا لە چ کتێباندا نەنووسراوە. ئەوەندەم قەدر گرت لە هیچ پاتشا و خاوەن دەسلەتتیک نەگیراوە. بەلام داخی گرانم سوودی نەبوو. سەر تا پێم پڕ بوو لە قەدرزانی و ئەمک ناسی و بەراستی حازر بووم لە عومری خۆم کەم بکەمەوه و لەسەر عومری ئەوی دانیم. ئەما بەداخووە هەموو کار و زانستم، هەموو رەنج و تیکۆشانم، هەموو شەو و شەونخوونیم بەفیرۆ چوو، بووژارت، بووژارتی خۆشەویست باوکی دووهم یا باشتەر بلتیم باوکی راستیم لە باوەشماندا گیانی دا. وەسیەتنامەکەم بەخەتی عەزیزەنووسێکی گشتی سەر شەقام نووسرابوو بەپیتی ئەو بەلگە هەرچی لە پاشی بەجێ ما بێ مالتی من بوو و تەنیا میراتگری من بووم دیارە ئەو وەسیەتنامە ئەو کاتە ئامادە کرابوو کە لە گەرەکی حەوشەیی پڕووهان تازە بێسوونە ئامالتی یەک. ئەو پیاوێ نەخۆشەوێ هەر خێوی ئیمان و بروایەکی یەکجار پتەو بوو حەزەرەتی مریەمی گەلێک خۆشەویست و لەبەر نەزانی و ساکاری ئەوی بەدایکی خوا دەزانی. دەگەڵ ئەو هەشدا ئەو لە ئەوینی خوا و مەزەبی کاتۆلیکی خۆیدا سووتابوو و دەشیزانی من بیروپروام دەگەڵ ئەو جیاوازه و ئیمانم بەخوا و کلیسا و ئایین سستە، هەرگیز لەو بارەدا نەیدەواندم و سەری نەدەهاوێشتە سەرم و وای دەنواند کە هیچ دەریەستی بیروپروای من نییە. لە قوولایی دڵمەوه دەلێم: ئەی ئەو کەسەم پیت دەلێن خوا ئەگەر لە عالەمدا شوێنێک هەبە پاش نەمان پیاوچاکی بچن، بووژارتی من لەبیر مەکە ئەگەر لە ژیا نیدا تووشی گوناھ و تاوانیکی وا بوو کە دەبێ سەزا بدرێ. لە سەرەمەرگدا داوای لێ کردم بەپیتی ئایینی مەسیحی بێنێژم. دڵنیام کرد کە داواکەم بێنمە جێ و ئەسپاردم کە لە کلیسا بۆی پیاپتەوه و نوێژی بۆ بکەن. لە نەخۆشیدا هەمیشە دەیکوت: دەترسم بمرم و نەمتوانیبم، وەک پتیبستە ئەرکی سەرشانم ئەنجام بەدم. بێچارە لە هەموو ژیا نیدا ئازاری بۆ کەس نەبوو و لە بەرەبەیانەوه تا بوومەلێل رەنجی دەدا و ئارەقی دەرشت و هیشتا لای و ابوو خوای لە خۆی رازی نەکردوو. نازانم ئەگەر لە راستیدا بەهەشتیک هەبێ و بووژارتی

نەچیتێ ئەدی کینی لێ دەبێ؟ لەو پەری ساکاریدا مرد تەنیا کەسێکی دەگەڵی چوو سەر قەبران من بووم. منیش کاتێ گەورەترین دۆست و دڵسۆزترین سەرپەرشتی خۆم بەخاک ئەسپارد بیرم کردوو کە چۆن چاکەم بەدەمەوه. ژن و زارۆک و کەسوکار و خزم و نیزیکی نەبوو کە بیانخەمە ژێر چاوەدێری خۆمەوه. وەبیرم هاتەوه زۆر جار باسی ئەوێ بۆ کردبووم خۆشە پیاو پاش مردن نوێژ و دوعا و خیر و خیراتی بۆ بکری. بەلام بۆ ئەوێ بێر نەکەمەوه پیتی قەرزدارم و دەبێ بۆی پڕ بکەمەوه هەرگیز خواھیش و داوای لێ نەکردبووم پاش مەرگی کاریکی بۆ ئەنجام بەدم. بەلام خۆم هاتە سەر ئەم بێرە کە تەنیا لەم رێگایەوه دەتوانم هەق ناسی خۆم دەربخەم و ئەو چاکەم بەدەمەوه کە هەرگیز و هەرگیز فەرامۆشی ناکەم کە ئەو رێوشوێنە پاش مردنی بۆ جێبەجێ بکەم. بۆبە دەگەڵ کاربەدەستانی کلیسای سین سوولپیس قەرارم دانا کە هەموو سالتی چوار جار وەک باو، نوێژ و دوعای گشتی بۆ بکەن رۆژی یەکەمی هەر چوار فەسلی سال خۆش دەچمە کلیسا و بەیادی دۆستی گەورە و لەدەسچووم نوێژ و دوعا دەکەم و من بەگیان و دڵ حازرم لەباتی ئەو سەزا بدریم. تا ئەو زووتر بچتە ئەو جێگایە پیتی دەلێن بەهەشت.

کە چیرۆک گەشتە ئێرە دیپلۆن تاوێکی بێدەنگ بوو و دواپە سەری بەرزکردوو و گوتی:

«دۆستی خۆشەویست! کەسێک کە خاوەنی بیروپروایەکی وەک منە لەوێ زیاتری لە دەستی نایە. لەو بێرەدا نیم کردووێ من لەلایەن خواوە پەسند نەکری. من بەهەرچی خۆش دەوێ سوێند دەخۆم کە ئامادەم هەموو دار و نەداری خۆم بەدم تا بتوانم ئەو بیروپروایە بووژارت لە مێشکیدا بوو لە مێشکی خۆمدا بگۆنجینم».

پاش ماوەیەک دوکتۆر بیانشوون لە ژوور سەربینی مامۆستای پایەبەرز پڕۆفیسۆر دیپلۆن حازر بوو و ئەویش بەنۆرە خۆی مرد. کتیبە بتوانی بلی مامۆستا دیپلۆن کە رۆیی بەئیمانەوه نەرۆیی.

* ئەم چیرۆکە لە نووسینی بلزاک، گەورە نووسەری فەرانسەییە. من لە رووی گۆڕینی فارسی مامۆستا جەمالزادە بەدەسکاریکی کەمەوه کردووومە تە کوردی.

تەنیا ھەمیشە تەنیا

گی دو موپاسان

پاش خواردنی ژەمیکی تیروپر ھەموو شاد و دلخۆش بوون، بەکینک لەوان دۆستییکی کۆنم گوتی:

«پێم خۆشە کەمیەک لە شانزەلیزە بگەرێن».

وهرێ کەوتین بەبن ئەو دارانەدا کە ھیشتا تاک و تووک گەلایان پیتوھ مابوو، رابردین ھیچ دەنگیەک نەدەھات جگە لەو زەنا زەنایە ھەمیشە لە پارێسدا ھەبە و نابێتەو، شەنبایەکی فینک روومەتی ئیمە دەنگاوت. کۆمەلە ئەستیرەکان بەئاسمانی شبن و سامالەو ھەگرشە گرشیان بوو و پرشنگی زۆنیان داویشت. دۆستەکەم گوتی:

«نازانم بۆ شەوانە لێرەدا لە ھەموو جێیان زیاتر بەئاسوودەیی ھەناسەم دێ و دەچی؟ بیرم پان و بەرین دەپیتو، لەپر برووسکیک مێشکم رووناک دەکاتەو کە بۆ تاویک دەمەوێ لە ھەموو رازەکانی جیھان بگەم».

پاشان رۆژنە دادەخندری، ھەموو شت دەپرێتەو. ھەر وا دەرویشتین جار جار دوو سێبەرمان دەدی کە لە سیلە دیوارێک دەلەرزین یا بەلای تەختیکدا تێ دەپەڕین کە دوو ئینسانە لەسەر بوون و پیکەوھ نووسابوون و دەتگوت دوو پەلە ڕەشن. ئاوالەکەم دەیگوت: «بێچارانە، نام ئارووژیتن، ھەر ئەوەندە ھەبە ھەست بەبەزەییکی توند و قوول دەکەم».

لەنیو رازەکانی ئەم جیھانەدا تەنیا لە یەکیان وردبوومەو، چارەڕەشی ھەرە گەورە یتیمە لە ژیاندا ئەوھەبە تا ھەین تەنیا، ھەمیشە ھەموو تیکۆشمان ئەوھەبە لە دەس ئەو تەنیا ییھە رابکەین «ئەوانە ھەسەر ئەم تەختانە دانیشتون وەک یتیمە و وەک ھەموو کەسی دیکە دەیانەوێ تەنانەت بۆ تاویک بەتەنێ نەژین، کەچی ھەتا ھەتایە تەنیا، ھەموو کەس کەم تا کورتیک لەو گەبشتو».

من ماوھەبە کە رەنجی تەنیا دەکیشم دلنیا ھم ھیچ شتیکی ناتوانی دواپی بەم رەنجە بێنی. گویت لێیھە ھیچ شتیکی، ھەر کاریک بکەین ھەر چەندی تێ بکۆشین قسەمان چەند نەرم بێ و باوھشمان چەند گەرم! ھەمیشە ھەر تەنیا. من ئەمشەو تۆم بۆیە دەگەل خۆم گێرا تا بەتەنێ نەچمەوھ ماڵ. چونکە زۆر لە تەنیا بێزارم. بەلام قازانجی چ بوو؟ من قسانت بۆ دەکەم تۆش گویم بۆ رادەدیری، پیکەوھەین کەچی تەنیا، تێ دەگە یتیم

چی؟ لە کتیی پیروژدا ھاتوو: «چەند بەختەو ھەرن ساویلکەکان، ئەوان خۆ بەختەو ھەر دەزانن، ئەوان ھەست ناکەن تەنیا. ئەوان لەو تەنیا ییھە شوومە یتیمە ناگەن. ئەوان وەک یتیمە سەرلێشیاو نین» رەنگ بێ پیت وای کەمیکی شتیم وا نییە؟

گوێ ھەلخە لەو کاتەو ھەستم بەتەنیا کردوو. پێم وایە ھەموو رۆژی بەرەو تاریکخانەیک دەچم کە دیوارەکانی نابینم و نازانم بەبانی لە کۆتییە؟ بەو تاریکخانەدا دەروم، بێ ئەو ھەسەر رابەرم بێ کەس بەدەورو بەرمەو بێ و کەس وەک من ئەم کۆتیرەری باریک و تاریکە پیتو.

لەم تاریکخانەدا جگە لە دەستی خۆم ھەست بەھیچ دەستی دیکە ناکەم. دەزانی چ دەلیم؟ چەند کەسیک لەو ژیانە بێ ئامانە گەبشتون. ئالفیرد دوو مووسە دەلی:

«کێ دێ؟ کێ بانگ دیت؟ ھیچ کەس تەنیا تەنیا. ئەو تەنیا یی ڕەش و شووم».

بەلام ئەو ھەبە بۆ من برۆیەکی تەواو بۆ ئەو گومانیک پتر نەبوو، ئەو شاعیر بوو، ئەو تاپۆ و تارمایی دەخولقانن ئەو بەراستی قەت بەتەنێ نەدەماوھ کەچی من تەنیا تەنیا. (گوستاو فلۆبیر) کە یەکیک لە چارەڕەشتین مرۆفی جیھان و رۆشنبیرترین کەسی سەر زەوی بوو ئەم رستە کورتە بۆ دۆستیکی خۆی نووسیو:

«یتیمە لە چۆلێکدا دەژین کە کەس نەناسی».

ئایا زەوی دەزانی لەو ئەستیرانەدا کە ئەوەندە لە یتیمە دوورن ھەر پرشنگیان دەگاتە یتیمە؟ چ روو دەدا؟ بەلێ ئینسان زۆر لەو ھەسەر کەمتر لە ھەستی ئینسانییکی دیکە ئاگادارە. یتیمە وەک ئەم ئەستیرانە لێک دوورین. زیاتریش تەریک بووبنەو. چونکە ناتوانین بیکردنەو ھەبە یەکتەر شی بکەینەو لە رازی یەکتەر بگەین. تۆ ھیچ شتیکی لەو ئینسانانە خۆ تیک ھەلەسوون بەلام ناتوانن یەکتەر بناسن چارەڕەشتەر دەبینی؟ یتیمە ئەوەندەمان یەکتەر خۆش دەوێ دەلی زنجیر کراوین. بەئامیزی ئاوەلاو لە پەنا یەکتەرین بێ ئەو ھەبە یەکتەر بگەین. تاسە یەکتەر بوونەو بەتەواوی ھەست دەکەین. بەلام ھەموو بێ کەلکە. ھەموو پەلەقازە یەکتەرمان بێ سوودە، دەردی دلمان، لە باوھش گرتنمان، لاواندنەو ھەمان خۆرایییە. دەمانەو ئاویزان یەکتەرین، لێک ھالین. خۆ لە نامیز ھاویشتمان تەنیا دەبیتە ھۆی ئەو یتیک ھەلنگوین.

من ھیچ کاتیکی لەو کاتە خۆم بەتەنیا نازانم کە رۆژنە دلیم بۆ دۆستیکم دەکەمەو. چونکە باش ئەم پەرژینە بێ کەلپنە دەبینم کە لە نیوانماندا ھەبە. ئەم دۆستە بەرامبەرە،

چاوه رووناکه کانی ده بییم که له منی بریون. به لّام گیانی له پشت ئه م چاوانه وه نابینم. گویم ده داتی، به لّام بیر له چ ده کاته وه؟ به لّی بیر له چ ده کاته وه؟ تو ههست به م نازاره ناکه ی؟

رهنگ بی لیم بیزاری، رقی لی هه لگرتیم، یا گالتم پی بکا؟ ئایا بیر له وانه ده کاته وه ده یانلیم، تیزم پی ده کا، یا به گیشم ده زانی؟ چون بزائم بیر ده کاته وه؟ چون بزائم له چی بیر ده کاته وه؟ چون ده توانم تی بگم ئه وه ندهی خوش ده ویم که خوشم ده وی؟ و له و سه ره پچوکه خرده دا چ لیکدانه وه یه که هیه؟ چ رازیکه سه ره به موره بیره کانی نه ناسراوی ئینسانیک. بییری بز و نازاد، بیریک که ناتوانین سنوور و ریبازی بو دیاری بکه یین. ناتوانین به سه ریدا زال بین یا بیبه زینین.

هه موو شتیک له قوولایی تاریکی (من) دا راده گرین، له و قوولاییه دا که کهس دهستی ناگاتی، کهس رپی تی نایا، کهس بو نادوزریتته وه. چونکه کهس نیبه وه که من بچی، که سیش نامناسی.

هیچ نه بی تو ئیستا ده مناسی؟ نا به شیتیم ده زانی، تاقیم ده که یه وه، دوورم لی راده وهستی له خوت ده پرسی:

«ئه مشه و بو وای به سه ره هاتوه؟ ئه ری تیت گه بیوم؟» رهنگه بتوانی بو تاویک به خته وه رم بکه ی. ژن ئه وی دووره په ریزی خوم باشت نیشان ده دن.

چاره ره شی، داماوی، حه په ساوی، ئای چه ند ئه وانه له دهس ژنان دیوه چونکه زور له پیاوان پتریان ههستی ته نیا نه بوون بو په یدا کردووم.

کاتیکی پیاو تووشی ئه وین ده بی ههست ده کا له جارن بلاوتره، ههست به به خته وه ریبه کی به رزتر له به خته وه ری ئینسانی ده کا. ئه م ههسته ی له کوپه په یدا ده بی. له وپرا که پیاو ههست ده کا ئیتر ته نیا نیبه، ته ره که مه بی دواپی هاتوه، چ هه لّیه که؟

ژن که تاسه ی ئه وین له ئیمه دا تین ده دا درۆیه کی گه وره یه، بیره خه وه. من ئه وکاته شیرینه ی ده گه لّ ئه و که زه یه درۆیه، کولمه سووره، چا ووانه که نیگای هوشی پیاو ده فریتنی رای ده بویم. ده زانی چونه؟ چ تراویلکه یه که چاوم فریو ده دا؟ چ بیره خه ویک ده مباته وه؟ وا ده زانم من و ئه و بو تاویکی دیکه ده بینه تاقه که سیک به لّام ئه و ده مه قهت نایه. پاش چه ند حه وتو چاوه روانی، هیوا، شادی، خوشی، رۆژیک خوم له هه میشه ته نیاتر ده بییم. پاش هه ر ماچیک، پاش هه ر دهسته ملان بوونیک، پاش هه ر له ئامیز گرتنیک ته نیایی پتر ده بی. شاعیریکی (سوورلی پرودهام) ده نووسی:

«لاوانده وه یان، دلّخوشی دانه وه یان، جگه له تاسه یه کی به سام و په له قازده یه کی ناکام نین که ده یانه وی یه که تی نامومکین له نیوان گیان و له شدا پیک بیتن». پاشان خواحافیز، ته و او پراوه، پیاو هیشتا ئه وه ی بو ماوه یه که هه موو شتی ژبانی بووه، نه ناسیوه و له ههستی ده روونی بی خه به ره. له وپه ری نیزیک بوون و تیکه لاویدا له قوولایی گیانی بی خه به ره. وشه یه که تاقه وشه یه که، هه لّیه پیاوی روون ده کاته وه. وه که بریسکیک که له تاریکیدا بریسکیک ئه م که ندالّه ره شه ی که له نیوانماندا هه یه نیشان ده دا. ده گه لّ ئه وه شدا جوانترین ده می ژبان ئه و ده مانه ن که شه ویک له پال ژنی خوشه ویستماندا بی ده سبزیوی رای ده بویم. با به رزه فری نه بین، زیده ره ویی نه که یین، چونکه هه رگیز دوو ئینسان نابن به یه که. به لّام بوچی رۆچنه ی دلّم ناخنیوه، هه رگیز ئه وی له دلّمدایه، میتشکی خه ریک کردووه، باس ناکه م چونکه باش ده زانم حوکمی ته نیایی هه تا هه تایه م دراوه. سه رنج ده ده مه هه موو شت بیرو رای خوم ده رده برم. بیرو راکان، کیشه کان، دیمه نه کان بو من گرنگ نین. ناتوانم له هیچ کام له زه مینه کانی فیکریدا ده گه لّ هیچ کهس هاویه ش بم. چه ند وشه ی زور ساکار و کورت بو وه لّامی پرسیاره کانی رۆژانه به کاردینم جاری واشه زه حمه تی وه لّامدانه وه ش ناکیشم و هه ر بزیه که لیوه کانم لیک هه لّده پچرن. تیم ده گه ی؟ له مه به ستم حالی ده بی؟

شه قامی درۆیمان تا تاقی نووسره تی «ئه توال» پیوا. چونکه دۆسته که م ئه م قسه ی به په راویزه وه - که من ئیستا له بیرم نه ماون بو کردم - ئه ویش زور به کاوه خۆ. دوایه راوه ستا له پر دهستی بو لای ستوونی (کرانیستی) میسری که سه رگوزه شتی ولاته که ی به خه تیکی سه ی له پایه ی نووسراوه و له پاریس له نیو ئه ستیره کانداندا بزره، راداشت و قیزاندی «ئیمه هه موو وه که ئه م به رده یین».

بی دهنگ و بی مالآوایی به جیتی هیشتم. مهست بوو، زانا بوو شیت بوو یا ژیر بوو هیشتا نازانم. جاری وایه بیرده که مه وه هه قی بوو جاری واشه پییم وایه ئاقلی شتیا بوو.

چیرۆکی کووله‌که

یه‌کتی بوو، یه‌کتی نه‌بوو، کابرایه‌کی گاووان بوو، له دهره‌وه‌ی شار له ئەشکه‌وتی‌کدا ده‌ژیا. وا هات ژنه‌که‌ی ئاوس بوو پاش نو مانگ و نو رۆژ و نو سه‌عات و نو ده‌قیقه‌ خودا له‌باتی زارۆکی‌کی ژبوئه‌له و خڕینه کووله‌که‌یه‌کی دانێ، ئەوانیش کووله‌که‌یان له که‌لینه به‌ردیک رۆکرد و لیبی گه‌ران.

رۆژی گاووان ماندوو و مردوو له به‌نده‌نێ هاته‌وه و له تهنیشت ژنه‌که‌ی رۆنیشت، له پر کووله‌که وه‌زمان هات و گوتی: «باوکه!» گاووان تێکرا بوو و ترساو گوتی: «خودایه‌ ئه‌وه چیه‌؟» کووله‌که گوتی: «بۆ هه‌تره‌شت^(١) چوو؟»

سه‌ینێ بچۆ کچی ئه‌میرم بۆ بخوازه. کچی ئه‌میرم زۆر جوان و له‌بار بوو به‌ناویانگ بوو. کووله‌که گوتی: «له‌ باره‌گای ئه‌میرم کورسییه‌کی زێر له‌م به‌ر و یه‌کی‌کی زیو له‌ویه‌ر داندراون، ئه‌وی بۆ مائی دونیا یا نیازتیکی دیکه‌ بچی له‌سه‌ر ئه‌وی زیو، ئه‌وی بۆ خوازی‌تی بچی له‌سه‌ر ئه‌وی زێر داده‌نیشت.»

کابرای گاووان زۆر پاراوه گوتی: رۆله‌ من زۆر ده‌سکورت، زۆر نه‌دارم داوای وا له‌ ئه‌میرم بکه‌م ده‌سه‌به‌جێ له‌سه‌رم ده‌دا.

کووله‌که به‌تووه‌یه‌یه‌وه گوتی: «من ده‌لێم برۆ کچی ئه‌میرم بۆ بخوازه.»

سه‌ینێ گاووان گارانی ئاوه‌دانی به‌ره‌للا کرد و رووی له‌ کۆشکی ئه‌میرم کرد له‌ تالار و سه‌سه‌رایان وه‌سه‌رکه‌وت و چوو له‌ باره‌گا له‌سه‌ر کورسی زێر دانیشت و گوتی: چش با ئه‌میرم له‌سه‌رم دا و رزگاریم.

ئه‌میرم به‌فیه‌زه‌هاته‌ باره‌گا و دیتی گاووان له‌سه‌ر کورسی خوازی‌تی‌که‌ران دانیشتووه‌ زگی یێ سووتا و گوتی: «کاکێ گاووان ده‌زانم تهن‌گه‌ست و بی ئیرووی^(٢) ده‌لێم بێ به‌شت نه‌که‌ن. گاووان گوتی: «هاتووم کچه‌که‌ت بۆ کوره‌که‌م بخوازم» ئه‌میرم گوتی: زۆر باشه‌ مه‌رجی‌کی هاسانت ده‌گه‌ل ده‌به‌ستم، ئه‌گه‌ر برده‌ته‌ سه‌ر کچه‌که‌مت ده‌ده‌م.

- فه‌رموو

- سوۆزی چل سواری سوورپۆش به‌چل ئه‌سپی سووره‌وه و، چل نیزه‌ی سوور ده‌بی له‌ چه‌وشه‌ی سه‌را رابگری!

- به‌سه‌رچاوا!

گاووانی داماو به‌دلی شکاو و چاوی پر ئاو گه‌راوه‌ دیتی ژنه‌که‌ی به‌هاوار و بانگ ده‌گری، پالی به‌پالی‌یه‌وه دا و، ئه‌ویش له‌ بانگی دا و گوتی: «هه‌ر ئه‌مروم له‌سه‌ر ئه‌م دنیا‌م روونه‌ ماوه، به‌یانی ئه‌میرم کام له‌ پیستی سه‌ری داخنی» ژنه‌که‌ی پرسی: چی گوت؟! گاووانه‌که گوتی: «چل سواری سوورپۆشی به‌چل ئه‌سپی سووره‌وه و^(٣) له‌گه‌ل چل نیزه‌ی سووردا لی ویستم!».

- بابانم ویران بی!

کووله‌که گوتی: «ئه‌وه چ شین و شه‌پۆرتیکه‌ ده‌یکه‌ن؟! له‌ فلان جێ تاته‌ به‌ردیک هه‌یه‌ زۆر گه‌وره‌یه، پیتی ده‌زانی؟»
- به‌لێ.

- کونیکێ تیدا‌یه، بچۆ ده‌م به‌کونه‌که‌وه‌ بنی و بلێ: «ئه‌حمه‌د خان! موحه‌مه‌د خانی برات سلاوت لی ده‌کا و ده‌لێ: سه‌به‌ی پیش گزینگ چل سواری به‌و حال و ره‌نگه‌وه‌ بنیری بۆ چه‌وشه‌ی سه‌رای ئه‌میر، هه‌ر نیو سه‌عاتیان پێ ده‌چن!».

گاووان چوو، راسپییری به‌جێ هینا، به‌لام که‌س وه‌لامی نه‌دایه‌وه‌ و گه‌راوه‌! کووله‌که گوتی: «چووی؟»

- به‌لێ، چووم.

- ده‌برۆ به‌سه‌ره‌وه، خودا که‌ریه‌. گاووان تی خزا، به‌لام خه‌و چیه‌ له‌ چاوی نه‌که‌وت تا شه‌و بپاوه‌ ئه‌م دیو و ئه‌ودیوی کرد و گینگلی دا.

ئه‌میرم به‌جه‌للادی گوت: «به‌یانی ده‌چی سه‌ری گاووانی گۆشاوگۆش ده‌پری چونکه‌ ئه‌و مه‌رجه‌ی ده‌گه‌ل ئه‌وم به‌ستوووه‌ نه‌ک هه‌ر به‌ئهو، به‌که‌س جیه‌جێ نابێ». تاریک و روونی به‌یانی جه‌للاد شیریی سوو و ده‌رکه‌وت، ته‌ماشای کرد چل سواری سوورپۆش به‌چل ئه‌سپی سووره‌وه و چل نیزه‌ی سوور ریزیان گرتوووه. ئه‌میرمان هه‌ستاند و گوتیان: «بزانه‌ گاووان چۆن مه‌رجی لی بردیه‌وه و کچی لی ئه‌ستاندی»، ئه‌میرم هاته‌ده‌ر به‌چاوی خۆی دیتتی.

له‌ولاشه‌وه‌ گاووان کازیوه‌ی به‌یانی له‌ ترسان ده‌ریه‌ری و چوو بۆ کۆشکی ئه‌میر، ئه‌گه‌ر چوو چ بیینی؟ هه‌رچی داوای کردوووه‌ ئاماده‌یه، له‌خۆشیان شاگه‌شکه‌ بوو و به‌هه‌له‌داوان گه‌راوه‌.

کووله‌که پرسی: «ها باوکه‌ سواره‌کان هاتوون؟»

- به‌لێ، هاتوون.

«ئهدی له‌ چی راوه‌ستاوی؟ هه‌سته‌ بچۆ کچی ئه‌میرم بۆ بینه‌». گاووان چوو و گوتی

«میرم مهرجی خۆم برده سەر». ئەمیر کچه کە ی سوارکرد و گاووان جلەوی کیشا و بووکی هیتا بۆ ئەشکەوت. ئیوارێ گاووان و ژنە کە ی چوون بۆ ئاوه دانی، کچ بە تەنێ و بە خەمناکی لە ئەشکەوتدا مایه وه. لە پر کۆولە کە شاتلۆرە ی بەست تا بەرپیتی کیشە کە. کچ راجەنی و گوتی: «خودایه ئەوه چیبیه؟» پاش تاویک کۆولە کە قەلشی و لاوچاکیتی لێ هاته دەر. کچ نە ک بە دلێک، بە سەد دل ئاشقی بوو. موحەمەدخان گوتی: کچی ئەمیری دلێ دەمگری؟ کچ بە شەرمه وه گوتی: «بەلێ». لاو گوتی: دە هەستە قاووم بۆ لێ بنێ بەلام وریابە هەلنە چن، هەلبجی پینک نابریین. کچ گورجانە هەستا قاوه ی وه سەرنا، بەلام وای چاو لە لاوه کە بریبوو هۆشی نەما و قاوه هەلچوو لە پر موحەمەدخان بزر بوو، کچ حەپەسا و ئەو شەوی تا بە یانی بەبانگ و سەلا گریا و لە خۆی دا.

بە یانی کالە ی ئاسنی لە پین کرد و گۆچانی ئاسنی بە دەستە وه گرت و رۆیی و گوتی: «پاش موحەمەدخانی حەلالی دنیام لێ حەرام بێ، حەوت سال بەو دنیایه دا گەرا و گەلێکی کوپرە وه ری و چەرمە سەری دی، کالە کانی سوان و گۆچانە کە شکا و سۆراغی دۆستە کە ی نە کرد. رۆژێک بیری کرد وه و گوتی: دەگەر پیمه وه و بە باوکم دەلیم کۆشک و میوانخانە یه کم لە سەر حەوت رێپیانیک^(۴) بۆ دروست بکا، هەر رێپوارێک هات سەرگوزشتە ی خۆی پین دەگێریمه وه بە شکم ئەو کە سانه ی دنیا گەراون خە بە رێکی موحەمەدخان بزانی و رەنجەرۆ نەبم.

کچی ئەمیری گەراوه. باوکی کە وا کز و کە لە لای دی گوتی: «کچم گیان! بۆ خۆت تووشی ئەم رۆژە کرد؟».

باوکە گیان! گەراونی رۆژگار و سوورانی دەوران دەگەل ئازادان یه ک نیبه».

ئەمیر گوتی: «کچم چت دەوی؟».

باوکە گیان چم لە تۆ ناوی ئەوه نەبێ کە لە سەر حەوت رێپیانیک لە دەشتی کۆشک و میوانخانە یه کم بۆ دروست بکە ی تا هەر رێپوارێک بەوی داها ت چیرۆکیکم بۆ بگێریتنه وه. - «هە ی بە سەر چاو کچم گیان!» ئەمیر وهستا و کرێکاری وه کار خستن و کۆشک و میوانخانە یان دروست کرد. غولام و قەرەواشیشی^(۵) دانی.

کچ هەموو رۆژی لە بە یانه وه تا ئیسواری درەنگ لە هە یوانی دادە نیشت و بە دووربین تەماشای دە کرد، هەر رێپوارێک بە ویندەریدا رابردبا بە زۆر یا بە خواهیشت رایان دەگرت و میوانداری دە کرد و چیرۆکی پین دەگێرپیه وه.

رۆژێک لە رۆژان پیاویکی کوپر، کە کوپریکی حەوت سالە ی خۆی دەسکیتشی بوو، لەم گونده وه دەچوو بۆ ئەو گوند، ئیواره بوو گەینه رووباریک کە تاتە بە رێکی گەوره ی لێ

نیزیک بوو، پیرە پیاو بە کۆرە کە ی گوت: «رۆلە گیان! خەوم دی سەر خەویک دەسکیتنم وریابە مار پیمه وه نەدا» کۆرە کە لە کن باوکی دانیششت و ئەویش خەو بر دیه وه لە ناکا و دەنگێک لە تاتە بە رده کە وه هات و کۆرە کە لە خەو راپەری، ترسا و گوتی: «ئەوه چیبیه؟» بینی وای مەنجە لێک لە بە رده کە بە ریبوو و سەر بە ژیر هاته خوار و لە رووبار کەوت و پر لە ئا و بوو و تی هەلبۆوه و چووه وه نیتو تاتە بە رده کە وه، هەتیو چوو لە قەرەغ رووبار راوهستا و بیری کرد وه: ئەگەر جارێکی دیکه مەنجە ل هاته وه خۆی تیرا ده کەم و دەچم بزانی نیتو ئەو تاتە بە رده چی تیدایه؟!

کوپر یه شکی کیشا تا دیسان مەنجە ل خلۆر بۆ وه، لە نیتوی دانیششت و چووه نیتو تاتە بە رده، تەماشای کرد ئەشکەوتیکی زۆر جوانه و دیواره کانی هەموو بە ردی مەر مەرن و چل تەختی خەوی لێ داندراوه. چوو لە بن تەختی خۆی شارده وه. پاش بە ینیکی چل کۆتر لووربوونه وه ئەشکەوت، پەر و پالی کۆتربیان دامالی و هەموویان بوونه لاوی جوانچاک، هەریه کە لە سەر تەختی راکشا، یه کیان خەمناک بوو تەنبوورێکی دەس دایه و لیتی دا و گۆرانی زۆر ئاشقانه و بە سۆز و کولی گوتن.

دایکی شیوی بۆ هیتان هەر کەسه بە شی خۆی بۆ دانان، بۆ موحەمەد خانیشی هیتا و گوتی: «رۆلە! ئەوه حەوت سال پتره بۆ خاتری پیرە ژنیکی خۆت بەو دەرده بر دووه و هەموو شەوی دەگرووزیبه وه و ئیمهشت وه تەنگ هیتاوه، بۆ خاتری خودا شتیکی بخۆ».

- دایه! شیوه کەم بۆ لە بن تەختە کەم دانی کە هیتور بوومه وه دەبخۆم.

دایکی شیوه کە ی بۆ وه بن تەختە کە نا.

بە یانی هەر چل لاو بوونه وه کۆتر و رۆین. کۆرە کە وه رەز بوو و بیری کرد وه: خودایه! دەبێ مەنجە ل کە ی بچیتنه وه بۆ ئا و تا من خۆم رزگار بکەم؟ بێ شک باوکم هەستا وه دەمکوتی.

کوپرەش وه خەبه ر هات. بانگی کۆرە کە ی کرد چ جواب نەبوو، وای خە یال کرد وه کە لە ئا و کە وتوووه و خنکاوه. هەر هەرای دە کرد و دە گریا. بە یانی کە مەنجە ل لە تاتە بە رده دەرکەوت کوپر خۆی تی هاویشت، دیتی باوکی بە کوپرە کوپرە لیتی دەگەرێ و هەرای دکا. بانگی کرد: باوکە! چیبیه؟

- لە کوپێ؟

- من چوو بوومه ئەم گونده گۆشت بکرم. باوکی هەرەشە ی لێ کرد و گوتی: «منت لەو چۆله بە جی هیشتوووه و بە ئەستۆی شکاوت چووی گۆشت بکری؟! تۆ له خودا ناترسی؟!» کۆرە کە زۆر شەیتان بوو. دلخۆشی داوه و خاوی کرد وه، دەستی گرت و رۆیشتن. کە

گه‌یشتنه رووبار بواری دۆزه‌وه و باوکی له کۆل کرد و له ئاوی په‌راندوهه و پیتی خۆبان گرت، له‌هوت پێیان کوره‌که کۆشکیکی دی، بوولیتی ئیواره بوو، کچی ئەمیر به‌دووربین ده‌پروانی کورپکی وه‌به‌ر چاوه‌ات که ده‌ستی پیریک ده‌کیشی پیاوه‌که زۆر پیر بوو هه‌شتا سال ده‌بوو و کوپیش بوو کچی ئەمیر گوتی: «به‌خودای ئەوه بیگومان زۆر نه‌قل و نه‌زیره ده‌زانێ ئەمشه‌وه هه‌ر چیرۆکانی پێ ده‌گێرمه‌وه. که رێبواره‌کان نزیک کۆشک بوونه‌وه هه‌رای کرد: «مامه‌ پیره! له‌م نزیکانه‌ ئاوه‌دانی نییه‌ ئەگه‌ر ناتهووی له‌ چۆلی رابووێری وه‌ره‌ ئەمشه‌وه میوانی من به‌».

کوپه‌ گوتی: ئاوه‌دان بێ خاتوون! وه‌سه‌رکه‌وتن دۆشه‌گیان بۆ راخستن، دانیشتن.

وه‌ختی شیوی خواردنیان هینا خواردیان قاوه‌یان هینا خواردیانوه، کچی ئەمیر به‌کوپه‌ری گوت: «مامه‌ پیره، تۆ دنیات زۆر دیوه، ولاتان زۆر گه‌راوی، نه‌قلیکی خۆشم بۆ بگێره‌وه، من زۆر وه‌ه‌زم و دل‌م گیراوه. کوپه‌ گوتی: خاتوون! به‌خودای من هه‌چ نازانم، کوری کوپه‌ گوتی: له‌باتی ئەوه‌ من عه‌رزت ده‌که‌م، باوکی تانیشکی له‌ که‌له‌که‌ی کوتا و گوتی: «تۆ چیرۆک چووزانی؟» کچی ئەمیر گوتی: پیره! ئیستاکه‌ بۆ خۆت بۆم نالیی ده‌لینگه‌ری با ئەوه‌ شتیکی بلێ! کوپه‌ گوتی: «زۆر باشه‌ خاتوون! با بۆت بگێرته‌وه».

کور به‌باوکی گوت ئەوه‌ چته‌ باوکه‌؟ کچی ئەمیر گوتی: «خوا بتپاریزی ده‌م و کاوێرت چهند خۆشه‌» کور گوتی: «که‌ گه‌یشتنه‌ نزیک ئاوه‌ دانیشتن باوکه‌ خه‌بردیوه‌وه، من گویم لێ بوو ده‌نگیک له‌ تاته‌به‌ردیک هات»، کچی ئەمیر گوتی: «رۆله‌ وه‌ره‌ له‌ په‌نام دانیشه‌ و راسته‌که‌م بۆ بگێره‌وه»، کوری هینا له‌ ته‌نیشته‌ خۆی دانا ئەویش گوتی: «خاتوون! من دیتم مه‌نجه‌لیک له‌ تاته‌به‌رده‌که‌ هاته‌ ده‌ر سه‌ر به‌ژێر خلۆر بۆوه‌ و له‌ رووبار که‌وت و پر ئاوه‌ بوو و دیسان له‌ که‌تو هه‌لبۆوه‌، من چوومه‌ لێواری رووبار دانیشتم که‌ مه‌نجه‌ل هاته‌وه‌ من خۆم تێ هاویشته‌ و چوومه‌ ناوه‌ تاته‌به‌رد، ژوووری ئەوه‌ تاته‌به‌رده‌ ئەشکه‌وتیک بوو که‌ چل ته‌ختی خه‌ویان لێ دانا بوو بوولیتی ئیوارێ چل کۆتر هاته‌وه‌ په‌ر و بالیان وه‌راند و بوون به‌ چل لاوی جوانچاک هه‌ریه‌که‌ له‌سه‌ر جێ و بانیک دانیشته‌ یه‌کیک له‌وان ناوی موحه‌مه‌دخان بوو زۆر خه‌مناک بوو له‌سه‌ر ته‌خته‌که‌ی دانیشته‌، ته‌نبووێکی ده‌س دایه‌ لێی دا و گوتنیشی گوت دایکی شیوی بۆ هینا، به‌لام نه‌بخوارد، دایکی هاته‌ کنی و گوتی: «هه‌وت سال پتره‌ بۆ خاتری پیره‌ژنیک خه‌م ده‌خۆی، تۆ ئیسته‌شت به‌خۆته‌وه‌ تووشی په‌ژاره‌ کردوه‌وه. ئەوه‌ گوتی: دایه‌گیان خوارنه‌که‌م بۆ له‌ین ته‌خت دانێ دوايه‌ ده‌بخۆم. دایکی وای کرد، به‌لام ئەوه‌ ده‌ستیشی بۆ نه‌برد. به‌یانی هه‌ستان و بوونه‌وه‌ کۆتر و له‌ شه‌قه‌ی بالانیاں دا. من چاوه‌نۆر بووم تا مه‌نجه‌ل به‌ره‌و ئاوه‌ چوو خۆم تێ هاویشته‌وه‌ و له‌وئ هاتمه‌ ده‌ر،

دیتم باوکه‌م لێم ده‌گه‌ری، ده‌ستم گرت و ئەوه‌ ئیستا لێره‌ین».

کچی ئەمیر به‌کوپه‌ری گوت: «بیلله‌ کوره‌که‌ت بێ ئەوه‌ تاته‌به‌رده‌م پێ نیشان بدا ئەوه‌ کۆشکه‌ و هه‌رچی تێی دایه‌ مالی تۆ و گه‌ردنت ئازابێ» به‌یانی کور وه‌پیش کچی ئەمیر که‌وت و برديه‌ په‌نا تاته‌به‌رده‌که‌. تا نیسوێ (٦) له‌وینده‌ری دانیشتن، له‌پر ده‌نگیک له‌ تاته‌به‌رد هات و مه‌نجه‌ل هاته‌ده‌ر و به‌ره‌و رووبار خلۆر بۆوه‌، کچی ئەمیر خۆی تێ هاویشته‌ و چووه‌ نیو تاته‌به‌رد و کورپیش به‌ره‌و کۆشکی باوکی گه‌راوه‌.

کچی ئەمیر له‌بن ته‌ختی ده‌زگیرانه‌که‌ی خۆی شارده‌وه‌ و چاوه‌نۆر بوو. ئیوارێ چل کۆتر هاته‌وه‌ و په‌ر و بالیان له‌خۆ کرده‌وه‌. کچی دیتی موحه‌مه‌دخان زۆر لاواز بووه‌. له‌سه‌ر ته‌خت دانیشته‌ و ته‌نبوووری به‌ده‌سته‌وه‌ گرت و گۆرانی به‌سۆزی تێ هه‌لکرد، دایکی شتیوی بۆ هینا و گوتی: رۆله‌ گیان! ده‌بخۆ هه‌وت ساله‌ له‌ سوپی پیره‌ژنیک ئاوات له‌ خۆت کردوه‌! دایه‌گیان! له‌بن ته‌ختی بنێ دوايه‌ ده‌بخۆم. نیوه‌شه‌وه‌ کچی ده‌ستی موحه‌مه‌دخان گرت، ته‌ماشای کرد گراویه‌که‌ی (٧) خۆبه‌تی گوتی: له‌کوپه‌ هاتووی؟

- هه‌وت ساله‌ من ده‌وری دنیات لێ ده‌گه‌ریم. سه‌به‌ینێ موحه‌مه‌دخان به‌دایکی گوت: ئەمرۆ نه‌خۆشم ناچمه‌ گه‌ران. ئەوه‌ رۆژه‌ی نه‌چووه‌ ده‌ر و خۆشیاں رابوارد.

موحه‌مه‌دخان به‌کچی ئەمیری گوت: دایکه‌م نایه‌لێ تۆ بینم هه‌سته‌ رابکه‌ین! به‌لام له‌وئ که‌له‌شیریک بوو هه‌ر شتیکی قه‌وما با ده‌بخویند. که‌ قووقه‌ی به‌رز بۆوه‌. دایکی رای کرد و گوتی: ده‌بێ شتیکی له‌ موحه‌مه‌دخان قه‌وما بێ که‌ ئەمرۆ ده‌گه‌لمان نه‌هات، که‌ دیتی موحه‌مه‌دخان نه‌ماوه‌ وه‌شوینی که‌وت. موحه‌مه‌دخان وێردیکی خویند بۆ خۆی بووه‌ شوان و ژنه‌که‌ی بوو به‌ مه‌ر.

پیریزن لێی پرسی: «شوانه‌ ژن و پیاویکت نه‌دیوه‌ رابیرن؟».

- به‌لێ پیش پێی تۆ رابردن، پیتی گرت و رۆیشته‌، به‌لام که‌سی نه‌دی دیسان گه‌راوه‌ بۆ لای شوان، به‌لام شوان ون ببوو ئەمجار موحه‌مه‌دخان خۆی کرده‌ ناشه‌وان و ژنه‌که‌ی کرده‌ ناشیر. دایکه‌ کوره‌که‌ی ناسیه‌وه‌ و گوتی: رۆله‌! تۆ ناتوانی له‌ چنگی من ده‌رچی به‌خودای ئەگه‌ر ژنه‌که‌ت له‌تۆ جوانتر نه‌بێ سیحریکتان لێ ده‌که‌م هه‌ردووک بینه‌ تۆز و خۆل، ئەگه‌ر جوانترین پیرۆزت بێ. موحه‌مه‌دخان ده‌ستی ژنه‌که‌ی گرت و هینای، پیریزن ته‌ماشای کرد بووکه‌که‌ی له‌ کوره‌که‌ی جوانتره‌، گوتی: «پیرۆزت بێ پیکه‌وه‌ بژین».

ئیشاللا وه‌ک ئەوان به‌مراد گه‌یشتن ئیوه‌ش به‌مراد ده‌گه‌ن.

(١) هه‌تره‌ش چوون: زنده‌ق چوون، ترسان.

(۲) ئیروو: مهعیشهت، گوزهران.

(۳) به کوردی به ئه سپ نالین: «سور»، به لکو ئه گهر رهنگی تاریک و کلک و یالی رهش بوو پیتی ده لین: «کویت»، خو ئه گهر رهنگی کال بوو کلک و یالی له رهنگی خوئی یا کالتر بوو پیتی ده لین: «شی».

(۴) له فۆلکلۆری کوردیدا زیاتر چوار پیمانم بیستوو.

(۵) قهره واش: وشه یه کی لیکدراوی تورکی و کوردییه، (قهره) تورکییه، یانی رهش، (واش) ی کوردیش یانی رهنگ، واته: که نیه کی رهش پیست.

(۶) نیورئ: نیوه رۆژ، نیمه رۆ.

(۷) گراوی: یار، دۆستی کچ.

مامۆستا هیمن و دیوانی تاریک و روون و چهند پرسیاریک

شنه نامادهی کردوو

مامۆستا هیمن مامۆستاییکی گهره ی شیعری کوردییه ههروه ها له پال شاعیریتی بهرزی خوئی وه کورۆ له ییکی کۆلنه دهر و خه باتگیری کورد ناسراوه، وهه لکه وتنی شاعیریکی وا به توانا و له ناو میلله ته که مانا مایه ی شانازی هه موو کوردیکه له هه موو لاییکی کوردستان. شاعیری نه به زمان هه میسه ژبانی خوئی له پیناوی نازادیکه ی میلله ته که ییدا به گران نه زانیوه، ته نانهت وازی له هه موو خوشییکی ژبانی تاییه تی خوئی هیناوه، وهک له و ماوه یه ی ژبانیدا که دهستی له خوشه ویسته که ی خوئی هه لگرتوو به ئه وه ی زیاتر خوئی بو خزمه تکردنی بزوتنه وه ی نازادیکه ی میلله تی کورد ته رخا بکات (ههروه کو له سه ره تای دیوانه که ییدا ئه لئ). ئه وه ی راست بی به هه ر شیوه یه ک باسی مامۆستا هیمن بکه ین له م لایه نه وه ناتوانین به ته واوه تی مافی خوئی بده ینی، به لام به باوه ری من ئه و دیره ی که نازم حیکمه ت وتوویتی تا راده یه ک به سه ر هیمنی ئینسان و شاعیردا ئه چه سپینری... نازم حیکمه ت ئه لئ: «شاعیریا ن برد بو به هه شت وتی: ناخ نیشتمانه که م»، ئه وه ش لیرده ا به نا شکرایی دیاره که چۆن مامۆستا هیمن وازی له ژبانی خوشی و مال و مندال هیناوه و ژبانیکی ئاواره و ساکارانه ی له دوور ولات بو خوئی هه لباردوو. هیمن (سه یید موحه مه د ئه مین شیخه لئیسلامی موکری) بووه و دایکی ناوی (زهینه ب) و کچی شیخی بورهان بووه. له (۱۹۲۱ز) له گوندی (لاچین) نیزیکی سابلاخ له دایک بووه.

خوینهری نازیز، ماوه یه ک له مه وه بهر مامۆستا هیمن گولبژیریکی له هه لبه سته ته ره و پاراوه کانی کرده چه پکه گولیک و له ژیر ناو نیشانی (تاریک و روون) له دیوانیکی قه شه نگدا بلاوی کرده وه و خسته ییه به رده سته ی خوینهران. جا بو ئه وه ی زیاتر مامۆستا هیمنی شاعیر و ئینسان و ئاواره به خوینهرانی هاوکاری بناستین به پیتوست زانرا چاومان پیتی که ویت و گفستوگۆیه کی له گه لا بکه ین... به لام دوا ی گه ران و به لئینی و چاوه پروانی کردنیکه زۆر، به هه زار حال مامۆستا هیمنمان بو دۆزرایه وه و ئه و دانیشتمانه له گه لا کرد، جا وا پیشکه ش به خوینهرانی به پیزی هاوکاری ئه که ین:

* له ژباننامه که تا ده لئیه ئه و قازانجه ی که له شاعیریم کردوو ناوی دوور و درێژم له کۆل بوته وه... که چی له شوینیکی تری ژباننامه که تا ده لئیه ناوی نه یینی حیزیم بوو... ئایا په یوه ندی شاعیریتی به حیزیتیه وه هه بوو؟

- لهو کاتهی که بووم به حیزی من هه شاعیر بووم وه له بهر ته بیعه تی شاعیریم ناوی نهینیم کرد به هیمن که به ته بیعت حز له بیده نگی و سولم و رابواردنم پین خوشه بویه ناوی هیمنم هه لێژاردوه.

* به لām شاعیر هیچ کاتیک هیمن نابیت...!؟

- به ته بیعت حز له هیمنی ئە کهم به لām ئە گهر هیمنی بۆم نییه ئەوه جیا به.

- یا وه ک سالم له بهر نه خوۆشی ناوی خوۆی ناوه سالم... تۆش له بهر ژبانی ناواریه بیت ناوی خوۆت ناوه هیمن.

* دوای ده چوونی دیوانه کهت، ئایا هیچ شیعری ترت وتوو؟

- پاش ده چوونی دیوانه کهم شیعریکی درێژم وتوو که کهم جار شیعری وا درێژم وتوو، وه ئەم شیعره ته ئسیری شیعری فارسی تیدایه وه هۆی وتنی ئەوه بوو که ههستم به جودایی و غوربهت ئە کرد وه توانیم لهم شیعره دا ئەوه ههسته ده بریم که تیا یا ده لیم:

بشنو از نی چون حیکایت میکند

واز جدائیها شکایت میکند

ساقییا وا باده وه وا باده وه

پوو له لای من که به جامی باده وه

نابئی قهت نالهی جودایی بئی ئەسه ر

جا چ نهی بیکا چ پیاوی ده ربه ده ر

بویه نالهم تیکه لی نهی کورد وه

شیوه نیکم کرد که نهی نه یکرد وه

شیوه نی من شیوه نی ئینسانیه

بانگی نازادی و گروی یه کسانیه

شیوه نی من شینی کوردی بئی به شه

ئهو گه لهی حاشا ده کهن لیبی و هه شه

دوای ئەوه ش شیعریکم وتوو له مناجاتی مانگدا که له ژیر ناوی (تریفه ی سارد) ه ده لیم:

به لیبی راگه یاندی راسپارده

گوتی بۆت دیتسه بن ئەم پارده غارده

له جیژوانی له میژه چاوه ریتیم

نه هاتی کیژی جوانی هه لێژارده

ته زووی گهرم به له شدا دی ئە گهر چی

ته زاندی شان و پیلیم به ردی پارده

وه ره با رهنگ و روخسارت ببینم

به من چی تیشکی داوی مانگی چارده

گری ئەم روومه تهی تۆ جوان و گهرمه

تریفه ی مانگه شه و جوانیش بئی سارده

* له گه ل ئەوهی دلداریت نه کرد وه ته نیا ماوه یبکی زۆر کورت نه بئی به لām شیعره دلداریه کانت وه کو ئەوهی که ته جره به یه کی دوور و درێژت هه بئی، ئەمه به چی لیبکی ئە ده یته وه؟

- هه رچه ند له و ماوه یه دا دلداریه کهم لئی تیک چوه به لām ههستی راسته قینه ی ئەو ماوه یه له ناخدا ماوه، چونکه بئی به ش بووم له م نیعمه ته، (حرمان) وای لیبکردم که شیعره کانم به م جوۆه بیت.

* ئە گهر ئە دیب نه بوویتایه حهزت ئە کرد بیت به چی؟

- زۆر دلیم خوشه که ئە دیبم وه ئە گهر نه بووما یه به ئە دیب حهزم ئە کرد بیم به ئە دیب.

* به رای تۆ ئە دیبی ئیستای کورد تا چ راده یه ک له مسته وای مه سئولیهت دایه؟

- زۆریان توانیوانه بگه نه ئە نجام به لām که مان توانیومانه مه سئولیه تی خو مان جیبه جی بکه ین، زۆربه ی ئە دیبانی کورد باری سیاسی رێگه ی گرتوون و اتا هه ر خه ریکی ئەو دۆخه ناله باره ن که کورد تیا ی بووه و وه ویستوو یانه له م لایه نه وه بگه نه ئە نجام بویه باری کۆمه لایه تی بیان له بیر چوه که لایه نیکه ی گرنگی ژبانه و رهنگه به لامه وه عه بیه که بلێین له م سه رده مه له باری کۆمه لایه تیدا دو اکه وتووین. به لām ئە بئی به ره و باشتری به رین.

* شنه نه بزبوی سه ره ی بسکی ره شی

که له سه ره روومه تی ئارامی گرت

گوئی مه ده ئەو قسه کۆنه ی که ده لئی

له شکره ی کافره ئیسلامی گرت

ئهم شیعره ت به چ مناسه به تیک وتوو؟

- رۆژتیک له کۆری زانیاری دهگه پامهوه و سواری ئۆتۆمبیل بپووم له گه ل کیهتیکدا وهبایهکی توند ئه هات که هه قزى تیک ئه دا ئه ویش هه خه ریکی چاککردنه وهی بو و بۆی نه ئه کرا وه جوانی ئه و کیه منی مه ست کردبوو بۆیه ئه م شیعهرم به دلا هات.

* ئایا ئیمه ئه توانین سنوور بۆ ته و او بوون و ده ستپیکردنی قوناعی ئه ده بی دابنیتین؟ وه ئایا قوناعی پاش گۆران ده ستی پێ کردوه؟ وه چۆن ئه ده بی ئه و گه نجه تازه پیتگه یشتووانه ی ئیستا هه لده سه نگیتنی؟

- ئیمه ناتوانین سنوور له نیوان قوناعی ئه ده بیدا دابنیتین ته نیا ته بیعه ت شاعیریک دیتیته ناوه وه که تازه کردنه وه یه ک یا دا هینانیک له شیعریا ئه بی که جیاواز ده بی له گه ل شاعیرانی پیتشو. به لام به نسبه ت قوناعی گۆران وه ته و نه بووه و هه ر به رده وامه چونکه تا ئیستا شاعیریک په یدا نه بووه که له مه سه وه ای گۆراندا بیت وه تازه کردنه وه یه کی جیاوازی کردبێ له هی گۆران. وه تا راده یه ک ئه م جیه له تازه یه ی هه لئه سه نگاندوه، زیاتر له وه ش گۆران له کوردستانی ئیراندا زیاتر خۆشه و یستتره و شیعهره کانیشی له وێ بلاوتره که به داخه وه تا کو ئیستا به رتیک کۆنه کراونه ته وه. من وه کو خه لکی تر سه یری گۆران ناکه م که ته نیا شاعیریکه تازه کردنه وه یه کی به سه ر شیعهر هیناوه، چونکه ئه و شیعهره کۆنه کلاسیکییه کانی که مه تر نییه له هی تازه کانی، «گۆران گه راوه ته وه دواوه به لام گه رانه وه که ی پیتشکه و تووانه یه».

* ئایا کیشه هیه له نیوان شاعیرانی نه وه ی کۆن و تازه، وه تا چ راده یه ک تازه کان پاش (۱۹۷۰) توانیویانه هه نگاو بنیتن؟

- به لێ کیشه له نیوان شیعری کۆن و تازه دا هیه به لام شاعیرانی تازه نه یان تونایوه هه نگاو بنیتن ته نیا زۆر که میان نه بیت له به ر که مبوونی ته جره به یان وه له به ر مه غرووری.

* رات چیه به رامبه ر به و شاعیره ی که بلێ قوناعی تازه ده ست پێ ده که م وه قوناعی گۆران به جێ ده هیلتم وه هه نگاوی تازه ده نیتم؟

- ئه گه ر توانی ئیقناعم بکات به رتیره وه سه یری ده که م.

* هه تا ئیستا هه ندێ که س شیعری (حور) به شیعهر دانانی... ئایا تۆ رات چیه به رامبه ری؟ وه هه ولدانت بۆ دانانی هیه؟

- شیعری (حور) به لای منه وه شیعهر نییه، به لام ئه گه ر جوان بێ له زه تی لێ وه رئه گرم وه کو پارچه یه کی ئه ده بی به رز. چونکه ئه بی شیعهر چوارچه یه کی تایبه تی هه بی وه ئه گه ر به شیعری نه زانم هه ولدانیشم نابێ بۆ دانانی، وه من نالیم شیعهر هه ر ئه بی له قالبی کۆندا بێ به لام ئه بی وه زن موراعات بکری، به لام قافیه زۆر گرینگ نییه.

* به س به لای خۆیا نه وه وه زنی هیه.

- من به لامه وه وا نییه و که سیش ئیقناعی نه کردووم.

* ئه گه ر ناوه رۆکی شیعهر گۆرا مه رجه روخساریش بگۆری؟

- به لامه وه شیعهر ته نیا ناوه رۆکه که ی به ره و پیتش پروات باشته هه تا ئه گه ر له روخساری کۆنیشدا بیت، بۆ نمونه ئه م دوو شیعهره فارسییه هه رچه ند له کۆنترین قالبه به لام بیه (فکر) ی تازه ترین ئینسانی تیدا یه وه ئه توانین بلتین زۆر تازه یه:

ساحلی افتاده گفت گرچی بسی زیستم

هیچ نه معلوم شده که من چیستم

موجی فرو فوضته نرم بجنبیدو گفت

هستم اگر میروم گر نرم نیستم

واتای دیری یه که م:

رووباری به ختی من زۆر مه علوم نه بوو که من چیم

دیری دووهم:

شه پۆلی ئارام بووه وه ده لێ وجودی من ئه وه یه ئه گه ر نه بم نیم

* ئافره تی کورد له نووسین و ئه ده بیاتدا دواکه و تووه هۆی چیه و چۆن چاره سه ر ده کری؟

- من ته جره به وا فیتری کردووم که جیاوازی له نیوان کور و کچدا نییه، به لام له به رئه وه ی که جنسیان جیاوازه به ره مه شیان جیا ئه بی، وه که م دیار بوونی ئافره ت له کۆری ئه ده بیاتدا ئه وه ناگه یه نێ که له پیاو بێ توانا تره به لکو کۆمه ل رینگای نادا که ئه و هه سه ته ی هه ییتتی ده ری بری وه نووسه ریش ئه و کاته سه رکه و توو ئه بی که هه سه تی راسته قینه ی خۆی بنوینێ بۆیه هه تا کۆمه ل رینگه نه دا ناتوانی بیته ئه م کۆره وه چاره سه رکردنیش له خه باتیکتی توندا یه دژی پیاو.

* ئایا جگه له شیعهر با به تی تری ئه ده بیت نووسیه؟

- گه لێ چیرۆکی کورتم نووسیه به لام چاپ نه کراوه وه ئیستاش لام وانیه بلاوی بکه مه وه هه روه ها و تاری سیاسیشم هه یه وه هه ولدانی ته رجه مه شم هه یه وه ئیستا رۆمانیکتی فارسیم وه رگه یاره که ئاماده یه بۆ چاپ له نووسینی (مارک توین) ه به ناوی (شازاده و هه زار).

* ئه دیبی سه رکه و توو ئه بی چۆن بێ؟

- ئەبى سەھلى مومتەنيىع بنووسى، وانا شتتيىك بنووسى كە خەلكەكە تىتى بگا و بەرھەمەكەى ئەبى جوان بى و تەرخانى بكا بۆ كۆمەلى خۆى وه له گىروگرفتى كۆمەلى بدوى و چارەسەرى بۆ بدۆزتيئەوه، وهنابى زۆر پرواى بەبەرھەمى خۆى ھەبى بەلكو ئەبى تا رادەيەك دوودل بى لىتى، وه بەرھەمەكەى ھەرچەند بەلای خەلكەوه پەسند بكرى و لەلای رەخنەگر سەرکەوتويى نابى له خۆى بايى بى چونكە ئەگەر لەخۆى بايى بوو ئەوه بەرھەودوا ئەچى و ئەوھستى.

* كام شىعر لە شىعرەكانت لەوانى تر بە بەرزترى دەزانى و بۆچى؟

- ئەوھى لە خەيالەم بىت (كاروانى خەبات)م لە شىعرە ھەر چاكەكانمە لەبەرئەوھى ھەستى راستەقبنەى خۆم دەرپرپوھ بەرامبەر بەرەفيقيكى خۆشەويستم وەلام واىه تيايدا سەرکەوتووم.

رۆژنامەى ھاوکارى، ژمارە (۲۳۴) - ۱۳/۹/۱۹۷۴

وتوويز دەگەل مامۆستا ھيىمن

لەبەھارى ئەمسالدا (۱۳۷۶ى ھەتاوى - ۱۹۹۷ى زايبىنى) لە شارى نەغەدە، لەلای دۆستانى بەرتيز، كاك سەلاح بەيگى، كاك يوسف فازلى و... نەوارى شەوى شىعەريىكم وەدەست كەوت كە لە رۆژى پينجشەمە ۳۰ى خاكەليئەوى ۱۳۵۸ى ھەتاوى - ۱۹۷۹ى زايبىنى)دا، لە شارى مەھاباد بەرپوھ چوو بوو. لەم شەوھ شىعەرەدا مامۆستا ھيىمن، سەيد كامىلى ئىمامى، مەلا غەفوور دەبىاغى، حوسەين شەريف پەناھى و ژمارەيەكى ديەكە لە شاعيرانى كوردستانى ئيران بەشداربيان كردبوو. لە ماوھى ئەو سە سەعاتەى كە شەوى شىعەرەكەى تيدا بەرپوھ چوو، ھيىنديىك پرسىارى ئەدەبىيان لە مامۆستا ھيىمن كردوو و ھەميشە بەويەرى دلۆسۆزيبەوھ وەلامى داوئەتەوھ.

لەژيئەوھ چاوتان بەپرسىار و وەلامەكان، دەكەوئ و لەگەل ھيىنديىك بيروراى مامۆستا ھيىمن ئاشنا دەبن.

دواى ئەوھى خوالتيخۆشبوو مەلا غەفوورى دەبىاغى (حافز) شىعر دەخوتيتتەوھ لە مامۆستا ھيىمن دەپرسن كە بيروراى سەبارەت بەم شاعيرە چىيە. مامۆستا ھيىمن دەفەرموئ:

بەراستى مامۆستا مەلا غەفوور، جىيى شانازيبە بۆ شارەكەمان، يەكيىك لە ھونەرەكانى كە دە مامۆستادا دەبينم ئەوھى كە سەرەراى ئەوھى كە بۆ خۆى شارستانىيە و بەناشكورىش ناليم كوتير و رۆشندلە، بەلام لە شىعەرەكانيدا، وشەى زۆر جوان و ناسك و رەسەنى كوردى دەبينم. ھەتتا جىيى تەعەجووبە بۆ من! من جارىكى لىبيان پرسيم كە مامۆستاي شىعەرى تۆكى بوو؟ گوتم: روودەكى. من لە روودەكى فيربووم، كاتى شاعير شتتيىك نەبينى و لەمسى نەكا ناتوانى شىعەرى لەسەر بلتى. پيم واى ھەموومان خوتندوو مانەتەوھ. منيش بەمنداالى ئەو شىعەرەم خوتندووھ:

«بوى جوى مولىان آيد ھمى

ياد يار مھربان آيد ھمى

ريگ ھامون و درشتيھاي او

زير پاي م پرنىيان آيد ھمى»

تەماشە دەكەن ھەموو حىسى كوتيرانەيە تييداىە، لەمسە. ھىچى تر نىيە، بۆنى دەكا، حىسى دەكا لەبەر پييدا. كەوابوو باسى دىتنى تيدا نىيە. بەلام مامۆستا ديارە لە

ئەسەرى مومارەسەي زۆردا، يانى لە ئەسەرى زۆر خويندەنەوئى شىئەرى شاعىر، گوئى لىگرتنى شىئەرى شاعىرەكانى دىكەدا، ئەو شتانەي كە ناشيانىبىنى دەتوانى جوانيان وەسەف بكا. كە ئەو بە عەقىدەي مەن ھونەرئىكى يەكجار گەورەيە. لىئەدا دەمەوئى نوكتەيەكتان عەرز بكام. دوكتوئىكى رۆشندلمان ھەيە لە كوردستانى عىراق. كە دوكتوئە دە ئەدەبىياتى عەرەبىدا، كەچى بەراستى بى يارمەتى ژنەكەي ھىچى بۆ ناكرى، ژنىكى خويندەوئى ھەيە كە ھەم ژنەتەي و ھەم موشىبەتەي... ئەگەر شىئەرى بۆي زەپت دەكا، ئەگەر نەقد يا ئىنتىقاد دەكا، ئىنتىقادەكانى بۆ دەنووسىتەو. ئەو دەيلئى، ئەو دەينووسىتەو. مامۆستا بەداخەو لەو دەش مەحرۇمە (ھەموو خەلك پىدەكەنن) نوكتەيەكى خۆشم لەسەر ئەو دوكتوئە ھەيە. رۆژئىكى پىنكەو دەگەرپاين، ژنەكەشى دەگەل بوو، ديارە ژنەكەي خويندەوارە. ژنىكى زۆر ماقولىشە، چاوساغىتى. رەفلىقىكى كوردى ئىرانى يادى بەخىر لىبى پرسىم ئەرى ئەو كىيە؟ ئەو ژنە چىيە دەگەل ئىو دەگەرئى؟ گوتم ئەو عەساي موماسايە بۆمە.

لىئەدا كاك شەرىف حوسىن پەناھى شىئەرىك دەخويندەتەو و پاشان مامۆستا ھىمن دەفەرئى:

شىئەرى ئەو براىمان درىژ بوو، شىئەرى (ملوانكەي شىن)، و ئەغلبە شاعىرە لاوكانمان دەيانەوئى شىئەرىيان درىژئى. پىيان وايە بەدرىژ و كورتىي چاكە. ئەم شىئەرى بەعەقىدەي مەن ئەگەرچى درىژ بوو و وختىشى زۆر گرت بەلام كورت بوو، چونكو پترى دەبوو وەسەف زىبار و شتى وا كرىدا. بەوئى شىئەرىكەي عەبىدار نەدەبوو. دەمەوئى لىئەدا ئامۆزگارىيەكى شاعىرە لاوكان بكام، پىيان وانەبئى شىئەرى بەدرىژئى چاك دەبئى، شىئەرى ئەوئە كورتىش بئى وە شاعىرى چاك ئەو كەسەيە بتوانئى مەتلەبى گەورە لە شىئەرىكى بچووك دابرىژئى. ئەمما ئەو مەزووعە دەبئى درىژئى، و بەعەقىدەي مەن كورتە. دەنا دوئىئى ئەو شاعىرە لە منى پرسى كوتى: تو كام شىئەرى خۆت خۆش دەوئى؟

مەن كوتم: نرىك بەچل سال لەوئى پىش شىئەرىكم گوئو، تاقە شىئەرىك تاقە بەيتىك و بۆم زىاد نەبوو ھەتا مام، چونكو پىم وابوو تەواوئى ئىحساسى دەروونى خۆم لەو شىئەرىدا كوتو. ھەر يەك شىئەرى، مەنزورم ئەوئەبە شىئەرى فىرن، دەلئىم:

«ئەسىرى بسكى ئالۆزى كچە كوردىكى نەشمىلم

تەماشاكەن چ سەرىكە، بەدەستى دىلەو دەلم»

دەوئەدا ئەوئە ئىحساسم بوو كوتوومە ئىدى چىدىكە نەماوئەتەو. كچى كورد بۆ خۆي دىلى ئىجتىماعى كوردەوارىيە، منىش ئەسىرى ئەوم. تەكا لە شاعىرە لاوكان دەكەم گوئى

مەدەنە شىئەرى درىژ و كورت.

لىئەدا بەرئەوئەبەرى كۆرەكە دەلئى برىباربوو بەپىي تەمەن، مامۆستاكان شىئەرى بخويندەو، ئىستا كە دەمەوئى داوا لە مامۆستا ھىمن بكام كە شىئەرىمان بۆ بخويندەتەو، دەترسىم پىي وابئى كە بەپىرمان داناو. مامۆستا ھىمن دەفەرئى:

- وەللا پىم وايە مەن زۆر لە پىرى ناترسىم، مامۆستاي گەورەمان سەيد كامىل ئىمامى لە پىرى دەترسى، چونكو لىيان پرسى شاگردەكانت كئى بوون؟ ھىمنى بەشاگردى خۆي قبوئل نەكرد. ئەو وەختى ئەو شىئەرى دەگوت ئەمەن مندال بووم. «پىدەكەنئى» عەرزت دەكەم كە وابوو منىش يەكئىك لە شاگردانى ئەو مامۆستا گەورەيە.

ئەوئەكە رەفلىقىك باسى ئەوئە دەكرد كە ئىو بۆ ئەوئەندە ئەھمىيەت بەشىئەرى دەدەن. بەھونەرەكانى تر نادەن؟ مەن پىم وايە ئەو لەبەرئەوئە نىيە ئەمە ھونەرەكانى دىكەي كوردمان لەبەرچا و نەبئى بەلكو لەبەر بئى دەرتانىيە. كورد پەناي بردوو بۆ شىئەرى كە زووتر بەگوئى خەلك بگا. ئەوئە بەشىئەرى دەلئىن ئەگەر بەمەقالە نووسىيامان نەدەگەيشتە گوئى خەلكى. ئەمە ئىحتىياجمان بەرۆژنامە ھەيە ھەتا بتوانىن ھونەرەكانى دىكەشمان نىشانى خەلك بەدەن. برىا ئەمەش چىرۆكنووسىكى وەك سەمەدى بىئەرنىگىمان ھەبا، دەبوو ئەوئە پىرئىفتىخارى پى بكامەن. بلئىن چى؟ رەنگە ھەشمان بن، رەنگە لەنىو ئەو عالەمەيدا ئى وا ھەبئى چىرۆكى چاك بنووسئى. ئەمما لە رابردوودا لە كوئى بلاوكرىداو؟ چۆنى بلاوكرىداو؟ ئەوئەبە كە دىسان پەنامان بردوو بۆ شىئەرى كە زو لەبەر دەكرى و زو دەچىتە ناو خەلكەو.

مەن زۆرم كۆرى شىئەرى و شاعىرى دىون، چونكە شەقى رۆژگار گىراومى بە ولاتاندا و دىومە، عادەتەن ئەگەر شىئەرىك گوئىگر پىيان چاك بوو (ئەوئە بۆيە نالىم داواي چەپلە بكام ھا لە بىرتان نەچئى!) چەپلەي بۆ لئى دەدەن بۆئە دوو جارى بخويندەتەو. يەكئىك لە شىئەرىكانى مامۆستاي كە زۆر بەرز بوو چەپلەتان بۆ لئى دا، بەلام بەداخەو ئەو كەمترى ئەو كۆرآنە دىو دەنا دەبوو جارىكى دىكەشى خويندەباو تا چاترى لئى حالى بن. تەكا دەكەم شىئەرى ھەر شاعىرىكتان لەوئە پاش پى چاك بوو پىي رابگەيەنن دوو جارى بخويندەتەو، با بىتە حىفزانەو. مەن بۆ خۆم شىئەرى تازەم نىيە بەلام پەنا دەبەمەو بۆ دىوانەكەي كۆنم يانى بۆ نالەي جودايى كە لەوئەدا شىئەرىكتان بۆ دەردئىم.

بىگومان مامۆستاي ھەموو شاعىرە نىشتەمانىيەكانى كورد ئەحمەدى خانى بوو كە حەقمانە پىي بلئىن نابىغە چونكو زۆر لەپىش شاعىرەكانى دەوروبەرى خۆشماندا حىسى مىللىيەتەي تىدا بزوتو، بەلام ھەر دەردى كوتووە دەرمانى نەكوتو. دەلئى كورد

میله تیکی لیکه و ماوه و چیترا، ئەما ئیمه شاعیرێکمان هه‌بووه به‌ناوی حاجی قادری کۆبی که ده‌بێ هه‌موو به‌حهق ئەم شاعیره بناسین. ئەو هه‌ڵ شاعیره که ئەله‌مدولیللا موجه‌سه‌مه‌ی بۆ دروست کرا. من هه‌رچه‌ند شاعیری مونا‌سبات نیم و، له‌ مونا‌سباتدا شاعیر نا‌ئیم به‌لام ئەو که‌سانه‌ی تاریک و پروونیان خۆپێندۆته‌وه‌ ده‌زانن که شاعیرێکم بۆ موجه‌سه‌مه‌ی حاجی قادری گوتووه. به‌لام به‌داخه‌وه‌ جارێکی پاش موجه‌سه‌مه‌ که چوممه‌ کۆبی و دیتم سه‌ری موجه‌سه‌مه‌ی حاجی قادری گولله‌یکی وێ که‌وتبوو و کونی کردبوو. ئەوه‌ حیسسی منی زۆر بزواند و غه‌زه‌لیکم گوتووه‌ که‌ ره‌نگ بێ زۆری ره‌مز تیدابێ. بۆیه‌ له‌ سانسۆر ده‌رچوووه‌ و له‌ نا‌له‌ی جوداییشدا چاپ بووه. ئەگه‌ر زۆری ره‌مز تیدا نه‌بووبا پێم وایه‌ ده‌ر نه‌ده‌چوو. به‌ئیجازه‌ی ئیوه‌ ئەو شاعیره‌ ده‌خوینمه‌وه‌.

له‌کۆ ئەسه‌رین ده‌بارینم له‌بۆ کوردی په‌راگه‌نده
 له‌ گه‌رمین غه‌رقی ئاره‌ق بووم و چاوم هه‌ر له‌سامه‌په‌نده
 منی زنجیر پسین لێره‌ ئەسه‌ری بسکی جوانی‌کم
 زه‌مانه‌ گه‌رچی ئالۆز و په‌شینه‌، که‌ڵ به‌موو به‌نده
 کوتی ئیواره‌ بازاری و هه‌ر ماچت ده‌می نه‌م و بیست
 هه‌لۆی کویستانی کوردستانم و نا‌زیم به‌ده‌سته‌نده
 دلم سه‌د هیندی دیکانه‌ به‌ناز بشکینی ده‌نگ نا‌که‌م
 چ سه‌ودیکی هه‌یه‌، کێیه‌ په‌رسی داد و گه‌زه‌نده
 جیهان و هه‌رچی خیر و خۆشیه‌ بۆ هه‌لبژاردانه
 به‌قانونی ته‌بیعه‌ت پاشه‌ره‌ۆکخۆره‌ ئه‌وی گه‌نده
 ئەگه‌ر تاوانی بێ هیزی نییه‌ بۆچی له‌ دنیا‌دا
 به‌شی من ماتهم و شینه‌، به‌شی خه‌لکی زه‌ماوه‌نده؟
 به‌مردوو بیس نیشانه‌ی گولله‌یه‌ ئەو که‌لله‌ پر شۆره
 ئەو یستاش ده‌رسی سه‌ریازی ده‌لێ ئەو شاعیره‌ په‌نده
 سه‌ری ته‌عزیم له‌به‌ر تۆ دانواندن فه‌خره‌ بۆ هیمن
 بژی حاجی که‌ کیوی هیمنه‌ت سه‌د هیندی ئەله‌ونده
 لێره‌دا به‌رپه‌به‌ری کۆر په‌رسیاریکی له‌ مامۆستا هیمن ده‌کا و ده‌لێ:

مامۆستا تکایه‌ به‌فرموون که‌ جه‌نابتان زۆتر ده‌ چ حالێکدا، یانی زۆتر له‌ چ کاتێکدا

شاعیر ده‌لێن؟ هیندی‌ک وه‌ده‌زانن شاعیر له‌ وه‌خت و سه‌عاتیکی تایبه‌تدا ده‌گوتری ده‌مانه‌وی ئه‌وه‌ی بۆ شاعیره‌ لاوه‌کان روون بکه‌یه‌وه‌؟

ئهو وه‌ختی منیش لاو بووم، پێم وابوو شاعیر یه‌عنی قسه‌یه‌ک که‌ وه‌زن و قافییه‌ی هه‌بێ. منیش داده‌نیشتم و کاغه‌ز و قه‌له‌می‌کم به‌ده‌سته‌وه‌ ده‌گرت و وه‌زن و قافییه‌یه‌کم ده‌نه‌زه‌ر ده‌گرت و شاعیرم ده‌کوت. زۆر مه‌منوونی باوکی خۆم که‌ دیوانه‌که‌ی مندالی لێ سووتاندم ده‌نا ئەلعان به‌ده‌ست خه‌لکییه‌وه‌ مابا گالته‌یان پێ ده‌کردم. به‌راستی شاعیری هه‌روا وه‌زن و قافییه‌ نییه‌، شاعیری ده‌بێ سۆز و ده‌روون و کۆل و کۆی ئەو شاعیره‌ بێ بخه‌رتنه‌ قالی نه‌زم و ئاهه‌نگه‌وه‌. من زۆر جارم گوتووه‌ هه‌رچه‌ند بۆ خۆم په‌رێکیش قافییه‌ سازم به‌لام زۆر ئەه‌میه‌ت به‌قافییه‌ ناده‌م ده‌شاعیردا، به‌لام بۆ وه‌ی شاعیر و نه‌سر لیک بکه‌مه‌وه‌ موعته‌قی‌دم به‌مۆسیقا و ئاهه‌نگ و وه‌زن ده‌ شاعیردا. من وه‌ختی شاعیر ده‌لێم که‌ به‌راستی شاعیر زۆریم لێ بکا. تا زۆریم لێ نه‌کا، تا له‌ خه‌وم هه‌لنه‌ستینی، تا خه‌و و خواردنم لێ نه‌تۆرینی، من شاعیر نا‌ئیم. چونکه‌ من ده‌توانم مه‌قاله‌یه‌ک بنوسم، ئەگه‌ر به‌وه‌ی و تاریکی سیاسی بنوسم به‌نابه‌رین شاعیر شتیکی دیکه‌یه‌ که‌ کۆل و کۆی ده‌روونی خۆمه‌ ده‌و وه‌خته‌دا ده‌یلێم. نازانم توانیومه‌ لاوه‌کان حالێ که‌م یا نا؟ به‌لێ، شاعیر شوکار نییه‌، ئەورۆ بیلێتی و سه‌هینێ بمرێ. شاعیر ئەوه‌یه‌ که‌ هه‌ر نه‌بێ پاش شاعیره‌که‌ی به‌نیکی مینیته‌وه‌. زۆر شاعیری وام پێ شک دی شاعیره‌کانیان ده‌پیش خۆیاندا ده‌مرن. ئەما زۆر شاعیری وا هه‌بووه‌ هه‌روه‌کو نالی، ئیمه‌ تازه‌ ده‌زانین، تازه‌ تی گه‌ییوین ئەو نامرێ و قه‌تیش هه‌تا تاریخ هه‌یه‌ نامرێ، که‌چی هه‌ر شاعیری عاشقانه‌شی کوتووه‌، شاعیری نیشتمانی و شتی که‌متر کوتووه‌، ئیلا شاعیرێکی زۆر گه‌وره‌ نه‌بێ که‌ به‌شاره‌که‌ی خۆی هه‌لکوتووه‌:

«قوربانی تۆزی پێگه‌تم ئە‌ی بادی خۆش مروور

ئە‌ی په‌یکی شاره‌زا به‌هه‌موو شاری شاره‌زور»

که‌ په‌نگی ده‌ که‌م زیاناندا قه‌سیده‌ی هینده‌ وه‌سیع و جوان هه‌بێ.

لێره‌دا به‌رپه‌به‌ری کۆره‌که‌ داوا له‌ مامۆستا هیمن ده‌کا که‌ له‌ باره‌ی ئەو شاعیره‌ لاوانه‌ی که‌ له‌ ماوه‌ی چه‌ند رۆژێکدا که‌ کۆره‌که‌ به‌رپه‌به‌ر چوووه‌، شاعیران بۆ کێ به‌رکیتی ئەده‌بی ناردوووه‌، قسان بکا «مامۆستا هیمن، مامۆستا هاوار (عه‌لی حه‌سه‌نیانی) و کاک مه‌جیدی نانه‌وا داوه‌ری ئەم شاعیرانه‌ بوونه‌». مامۆستا هیمن ده‌فه‌رموی:

ئهو سه‌ی که‌سانه‌ی که‌ ئیوه‌ هه‌لتان بژاردوون، شاعیری شاعیره‌ لاوه‌کان ته‌ماشاکه‌ن، ئەو سه‌ی که‌سه‌ن که‌ موعته‌قی‌د به‌شپه‌وه‌ی نوێ و کۆن. ئەگه‌رچی ئەو ئیستلاحه‌ په‌نگه‌ په‌رێکیش غه‌له‌ت بێ «کۆن و نوێ» شاعیر ئەگه‌ر چاک بوو هه‌میشه‌ تازه‌یه‌ قه‌ت کۆن نابێ. به‌لام

گردو کو کردن. یهک وتاری دهخوتندهوه، یهکی تر تاییی دهکرد، یهکی تر بهرگ و پرویهرگی بۆ گۆقاری بیئاو چی دهکرد، ئهوی دی ژی خوشخه تیبی وهئهستو دهگرت... مام هیتمن خۆشی بهسهری پیری، خورتانه دهکۆشا و شهو و رۆژی لئی گۆزابوون، نان و چای بیوو سهیغار و، گوتار و نووسراوهی ههلهدهسهنگاندن بهسهرباندا دهچۆوه، شیعیری باشی شاعیرانی ههلهدهبژارد و بۆ ههوهلین ژماردی گۆقاریک که پرپاربوو بیهته وهشان، ئامادهی دهکردن. ههرکات تهلهفۆنت لئی دهکرد دهیفهرموو: سهرن قاله و کاروبارن زۆرن.

پابزی ئهوی سالی، له کرماشانهوه بۆ چهندهمین را هااتهوه مههاباد و چوومه ورمی و سهردانی مام هیتمن، ههتا بزائم کاروباری گۆقاری گۆربن بهکۆی گه بیوه؟

گشت دامودهزگای گۆقاری بیئاو و دهرنهچوو، دوو سێ هۆده بوو. مییز و سهندهلی و مویل و شتی وا له ئارادا نهبوون. له ههر هۆدهیهک تهخته موکیتیک راخرابوو و کوگرههلهسه زگ لیبی راکشاپوون و ملیان لئی قوت کردبووه و خهریکی خوتینهوه و ههلهبژاردنی وتارهیل و شیعیرگهه بوون. مامۆستا بالنجیکی وهین شانی دابوو و لهسهر تهنیشت پالی دابوو و خهریکی سیغارکیشان و بهوتار داچوونهوه بوو. سههرهرای ئهوهی ژیر سیغاریکی گهوهری لهپیش بوو بهلام دهووبههری پر له سووتوو سیغار بوو. ههر سلاووم کرد و منی دی ههستا سههر بۆ و یهکدین دهباوهش گرت و سهروچاوی یهکن رامووسی و پاشان فهرمووی کاکه کوانی؟ عهرزم کرد، چی قوربان؟

بهروو تهلهخییهوه فهرمووی نهکا نهتنوسیبی؟ مهگه نههنگوت دهبی لهسهر گۆرانی ناوچهی کرماشان شتی بنووسی؟

دهستم دهگیرفانی پان و بهربنی دهرقۆبان راکرد و وتارهکهه لهپیش دانا بهپهله چاوکی پیداخشانده و فهرمووی دهیدم بهکههریم (کههیمی قه بیووومی)یش بهسهربا بچیتتهوه.

گوتم مامه ناوتان نا؟

پینکهنی و فهرمووی کورپه مندال ههتا چهوتوو نهچن نیوی نانین. با جارێ ئیمهش ههموو کاروباریکی ئامادهکهین و پاشان خۆ نیو قات نییه، خودا بۆ نیویک کههیمه.

عهزم کرد مامۆستا دۆستانی کرماشان سههرهرای سلایوی بۆ پایان، زۆر

ئارهزومهندی دیدارتن، دهیانهوی بهرهو باشووریش بیتی.

فهرمووی: کاکه ئهحمده بهسهری تۆ. منیش ده تاسهی دیتنی سهید تاهیر و مامۆستا مهلا محمهد (خوالیخۆشبوو مهلا محمهدی رهیبیی) و کاک موسا (خوالیخۆشبوو موسای گهرمیانی) و شیخ لهتیف (سهید عهبدولباقی هاشمی) و دۆستانی تردام. خودا کارسازی زستانی، یان سههره بههاری دیمه زیارهتی ئهو زاتانه.

زستان هات و هیتمن نههات. بههاری سالی ۱۳۶۳/۱۹۸۴ داهات، له سههرهتای مانگی گۆلان، رۆژیک له رۆژان مامۆستا تهلهفۆنی کرد و فهرمووی دیمه سنه و لهوترا دیمه کرماشان، پرپارمان وا دانا رۆژانی (۱۱ و ۱۲) له سنه بۆ و رۆژی (۱۳) بیهته کرماشان. فهرموویان ئیوارهی رۆژی (۱۲)ی مانگی گۆلان له سنه (شهوه شیعیر)یک پینک دی. ئهگه توانیت تهتۆش وههه و سههرهلهبانی رۆژی دواتر لهگهه من بگه پتوه کرماشان. بهلین وا داندر پاش نیوه رۆی ئهوی رۆژی له سنه یهکتر ببینهوه.

شهری داسهپاوی ریژی بهعسی و بۆردومانی پهیتا پهیتای شاری کرماشان، ئهوی رۆژی لئی کردینه شین و گریان. ههرکهس بهلا یهکدا پهروازهی گوندهیلی ناوچهی گۆران و ههورامان بوو، منیش رۆژی روونم لئی بووه شهوی تار و بهرهو پشت چیای بیستوون و ناوچهی نهژباوهران بۆی دهروچوم و نزیکهی حهوتوویهک نهمتوانی بگه ریمهوه شار و له دیداری مامۆستا له سنه و کرماشان بیبههری بووم. بهلام مامۆستا پاش تهواووونی شهوه شیعیری سنه، سههرهرای ئهمه که دۆستانی وی زۆری بۆ دلین مهچۆ کرماشان، دیته ئهوی و رهحمهتی سهید تاهیری هاشمی دهبینی.

با ئهوهش بلیم، سالی داهاتوو، یانی سههر له بههاری سالی ۱۳۶۴ مامۆستا جاریکی ترهاتهوه کرماشان و ژماره ۱ی گۆقاری «سروه»ی وهک دیاریهکی گرانبهها بۆ هیناین. لهم سهفهرده دهرفهت ههموارتر بوو و توانیمان پینکهوه، دیدار و سهردانی زۆر زانای گهوهری کرماشان بکهین و سههر له شوپنهواره میژوو بییهکانی تاقی بوستان و بیستوون بدهین. مامۆستا بریاری دا له دهرفهتیکێ تردا، جاریکی تر بیهتهوه کرماشان و بچینه ناوچهی ههورامان و گۆران و قهلهخانی و سهرپیتلی زهاو، بهلام مهگ مۆله تی نهدا و ئهه سهفهرهی تر ههرگیز نهنجام نه درا. مامۆستا بهدیتنی شاری گهوهری کرماشان پر بهدل شاگهشکه بیوو، دهیگوت: کورپه قهت باوهرم نههکرد شاریکی وا گهوره هه بۆ که خهلهکههی ههموو کوردین و ههموو شیوه زاراویهکی تیدا بئاخیشی و

هه موو جوۆره جلوه‌ی گه‌یگی کوردی تیندا به‌دی کرئ. ئاره‌زوومه‌ندی ئه‌وه بوو ده‌فته‌ریکی گۆقاری سروه له شاری کرماشان دابندرئ له‌گه‌ل زۆر ئاواتی ترکه به‌دی نه‌هاتن. پاش کۆتایی هاتنی شه‌وه شیعیره‌که‌ی سنه برای شاعیر و نووسهرم کاک سه‌ید «سمایلی حوسینی»، ئه‌م وتووێژه‌ی له‌ ته‌ک ئه‌نجام ده‌دات و پاشان نه‌واره‌که‌ی ده‌دا به‌من و، منیش ئیستا سه‌ره‌رای سپاس له‌ کاک سمایل، ده‌قی ئه‌م وتووێژه‌ پیشکه‌ش به‌ره‌وانی پاکی مامۆستا هێمنی خۆشی نه‌دیو ده‌که‌م.

ئه‌حمه‌دی شه‌ریفی

وتووێژیکی بلاونه‌کراوه ده‌گه‌ل مامۆستا هێمن

- له‌باره‌ی شیعیر و شاعیریدا

- سه‌باره‌ت به‌زمانی یه‌کگرتووی شه‌ه‌ب‌یی

- چۆنییه‌تی دابه‌زراندنی گۆقاری («سروه»)

سه‌ید سمایل: ئیستا پیمان خۆشه‌ له‌م فرسه‌ته‌ که‌ ده‌ستی دا و ئه‌م هه‌له‌ که‌ که‌وته‌ ده‌ستمان (به‌خته‌وه‌رانه‌ له‌ خزمه‌ت تاخمیک له‌ ئه‌ده‌ب‌دۆستاندا کۆبووینه‌وه‌ و به‌تایبه‌ت مامۆستا هێمن ئه‌ستیره‌ی پرشنگداری ئاسمانی ئه‌ده‌ب و شیعیری کوردی) که‌لک وهرگرین، لام وایه‌ ئه‌مانه‌ی که‌ سه‌روکاربان له‌گه‌ل ئه‌ده‌ب و ئه‌ده‌بیاتدا بێ، که‌م تا فره‌، گومانم نییه‌ هیچ که‌س هه‌بێ ناوی مامۆستا هێمنی نه‌بێستبێ، شیعیریکی له‌ مامۆستا له‌ به‌ر نه‌بێ و به‌تیگراییی ئه‌م شاعیره‌ پایه‌به‌رزه‌مان نه‌ناسێ...

ئه‌مانه‌ی له‌ خزمه‌تیان داین: بریتین له‌ ئاغای که‌رمی قه‌ییومی و ئاغای جیهانی که‌ به‌زاراوه‌ی کوردی شیمال به‌حسمان له‌گه‌ل ئه‌کا و، هه‌روه‌ها ئاغای ئه‌سه‌دی که‌رمی له‌ مه‌نته‌قه‌ و ناوچه‌ی کرماشان.

مامۆستا هێمن له‌گه‌ل به‌خیره‌تنتان، ئه‌گه‌ر ئیجازه‌ به‌رمووی یه‌که‌مین پرسیارمان وا مه‌تره‌ح بکه‌ین که‌ جه‌نابتان له‌ چه‌ند سالییه‌وه‌ ده‌ستتان داوه‌ته‌ شیعیر؟

مامۆستا هێمن: له‌ ته‌مه‌نی ۱۰ - ۱۲ سالییدا ده‌ستم کرد به‌شیعیر گوتن. به‌لام شیعیرم نه‌ده‌ناسی که‌ شیعیرم ده‌گوت، پێم وابوو شیعیر ئه‌وه‌یه‌ که‌ وه‌زن و قافییه‌یه‌کی له‌باری هه‌بێ و ئه‌وی دیکه‌ هیچ نییه‌. خۆشه‌ختانه‌ ئه‌و شیعیرانه‌ی له‌و ته‌مه‌نه‌دا گوتبوومن به‌ده‌ستی باوکم ده‌ ئاگر خران و ئه‌گه‌ر مابان ئیستا خۆم ده‌ ئاگرم ده‌خستن. به‌لام ده‌ بیست و یه‌ک سالییدا هه‌ستم کرد که‌ شاعیر ده‌بێ چۆن بێ؟ له‌ بیست و یه‌ک سالییدا، یه‌که‌م شیعیرم ده‌ گۆقاری

«نیشتمان» دا بلاو بووه‌، که‌ پێم وایه‌ شیعیره‌. ره‌نگبێ له‌باری شیوه‌وه‌ نه‌گه‌بیسته‌ باری شیعه‌کانی ئیستا، به‌لام له‌باری ناوه‌رۆکه‌وه‌ کۆلوکۆی ده‌روونی خۆم بووه‌ و ده‌رم برپوه‌. چونکه‌ من پێم وایه‌، شاعیری واقیعی که‌سیکه‌ که‌ ئیحساس و کۆلوکۆی ده‌روونی خۆی ده‌رپه‌ی و بیه‌تیتته‌ سه‌ر کاغه‌ز. ده‌نا قافییه‌ ریک‌خستن و وه‌زن دروست کردنم پێ شاعیری نییه‌. دیاره‌ وه‌کو که‌ لامیکی زیبا به‌لامه‌وه‌ خۆشه‌ویسته‌، به‌لام ده‌ ئیستلاخی خۆمدا پیتی ده‌لێم نه‌زم، نه‌زمی جوان، شیعه‌ به‌شتیکی دیکه‌ ده‌زانم. ئه‌وه‌ نه‌زه‌ری منه‌، له‌باره‌ی شیعه‌وه‌. وه‌ک عه‌رزیشم کردی له‌ ده‌ دوازه‌ سالی را ده‌ستم پێ کردووه‌، به‌لام شیعیری کرچ و کالم ده‌گوت.

سه‌ید سمایل: مامۆستا! که‌وابوو به‌مروری زه‌مان، ئینسان هه‌رچی ده‌ زه‌مینه‌ی شیعه‌را کار بکات ئه‌و کرچ و کالی و به‌ئیستلاخ ئه‌و خامییه‌، پوخته‌ ئه‌بێ و ئه‌گه‌یه‌ته‌ مه‌رحه‌له‌ی ته‌کامل و ره‌خسان. نه‌زه‌رتان له‌م باره‌وه‌ چیه‌؟

مامۆستا هێمن: وه‌للا نه‌زه‌رم له‌م باره‌شه‌وه‌ فه‌رقی هه‌یه‌، شاعیریش وه‌کو هه‌موو ئینسانیک فه‌رقی هه‌یه‌، هیندییک شاعیر، به‌جه‌وه‌لانییک له‌ ژانیاندا ده‌گه‌نه‌ ته‌کامل. وه‌نه‌بێ هه‌ر ته‌جره‌به‌ بێ. ده‌ورانییک له‌ ژانیاندا ده‌گه‌نه‌ ته‌کامل و ته‌واو بوون، وه‌کو مامۆستا گۆرانی گه‌وره‌، که‌ له‌ ده‌ورانیکی عومری خۆیدا پێم وایه‌ شاعیری وا به‌رز هه‌ر نه‌بووه‌ و نابیتته‌وه‌. ئه‌گه‌ر برۆا به‌رموون، زۆر جه‌ساره‌ته‌ ئه‌وه‌ی عه‌رزده‌که‌م، شیعه‌کانی ده‌ورانی ژبانی ناگاته‌ شیعه‌کانی ناوه‌راستی ژبان...

سه‌ید سمایل: مامۆستا شیعه‌ هه‌یه‌ که‌ بۆ مه‌قته‌عی خاس له‌ زه‌مان و تراوه‌، یانی به‌ده‌رد مه‌قته‌عی خاس له‌ زه‌مان ئه‌خوات، نه‌زه‌رتان له‌م باره‌وه‌ چیه‌؟ باش وا نییه‌ شاعیر شیعه‌که‌ی بۆ هه‌موو زه‌مانیک باش بێ، یانی واقیعیه‌تیکی مه‌لمووس بێ که‌ هه‌موو زه‌مانیک قابیلی ده‌رک بێ؟

مامۆستا هێمن: عه‌رزت ده‌که‌م، ئه‌من ئه‌و شیعه‌ی که‌ بۆ زه‌مانیکی تایبه‌تی ده‌گوتری به‌شیعیری نازانم، به‌شوعاری ده‌زانم. ئه‌من پێم وایه‌ که‌ شیعه‌ ئه‌وه‌یه‌ که‌ پاش مردنی شاعیریش زیندوو بێ. هه‌روه‌کو ده‌زانین سێ سه‌د سال له‌ وه‌فاتی ئه‌حمه‌دی خانی مه‌ رابردوو، ئیستا شیعیره‌کانی هه‌ر به‌تام و خوین. هه‌روه‌ک بۆ ئه‌و رۆژه‌ی گوتبن وایه‌، قه‌تیش کۆن نابن. شیعه‌ریک که‌ ئیحساسات و عه‌واتفی ئینسان به‌یان بکا ئینسانی واقیعی، ئه‌وه‌ شیعه‌، ئینسان ئه‌و شیعه‌ی ده‌وێ. هه‌تا شیعه‌رمابێ و ئینسان مابێ، ئینسان ئه‌و شیعه‌ی ده‌وێ. زۆر شاعیری وا هه‌ن، پێش ئه‌وه‌ی بۆ خۆیان بمرن، شیعه‌کانیان مردوون. زۆر شاعیری و اشمان پێ شک دێ - با هه‌ر باسی کورد نه‌که‌ین -

وهك حافظى شيرازى كه تازه ئيمه دهزانين كه شيعرهكانى چهنده له گهڵ ژيانى نهوړو
ئيمهن. نه گهر ئيجازه بدهى دوو شيعرى حافيزى بخوښمه وه تا قسه كه م وهراست بگهړي:

بيا تا گل برا افشانيم و مى در ساغر اندازيم
فلک را سقف بشكافيم و طرح نو در اندازيم
اگر غم لشکر انگيزد كه خون عاشقان ريزد
من و ساقى بهم سازيم و بنيادش براندازيم

ئايا نهو شيعره كوژن دهبي؟ به عه قیدهى من كوژن نه بووه.

سهيد سمايل: به لئى، ماموستا نهوه لئى شاعيرى كورد كه به كوردى شيعرى وتبى كى
بووه؟

ماموستا هيمن: ته عبيرى نهوه برپك گرانه. به للام تا نهو جيبى نه من متاله عم له سه ر
نه ده بى كوردى كردبى، پيموايه نهوه ل دهنگيكي شيعرى كوردى له هه ورامانه وه
به رزبوته وه، ناشانم شاعيره كهى كى بوو. به للام سهيره له هه ورامانه وه له وپه رى جنوبه وه،
په رپوه ته شيمال... شيخ نه حمدهى جزيرى و فهقى ته يران، نهو شاعيره ناسراوانه پيش
نه حمدهى خانى به زاراهى شيمال شيعريان گوتووه. به للام نه حمدهى خانى ئيتر دنيايه كى
بووه كردوته وه، كه به راستى دهبي خه لكى كورد بو نه به د ئيفتيخار بهو شاعيره بكات.

سهيد سمايل: ماموستا گيان، ههروهك خوژت نه زانى له مه نته فهى كوردستانا له هجهى
فره ههيه، كه نه له هجانه، ههروهك خوژتان نه زانن، به عزيكى جه رديانانى تاريخى و
به هه رحال مه وقه عيه تى جوغرافيايى بوته باعيسى مانى و به عزي لهو له هجانه به مروورى
زهمان قابيلى نهوه نهمين، به عزيكيشيان به هه و ل و ته قه لاي خه لكى لانه چن... جا بو
شيعر له ناو له هجه كورد بيه كانا كامت پى باشه؟

ماموستا هيمن: نه گهر بو خوژ موكرىانى نه بام، پيم و ابو، له هجهى موكرىان باشتين
له هجهيه بو زمانى كوردى. بو زمانى به كگرتووى كوردى، به للام ده ترسيم نهوهى
به ته عسسوب دابنين، كه نه من و ته عه سسوبيان نه گوتووه. ماموستا جه ميل رۆژبه يانى
ده فه رمووى، موكرىان به ماناى (موغ رپيان)ه، يانى رپگاي نهو موغانه بووه كه له
هه ورامانه وه هاتوون، يا له جىگاي ديكه را، به (درياس/درياز) كه كوئه شارى موكرىانه،
به ويدا رابوردوون و هه ربه كه له وانه هينديك وشهى كورديان به جيه هيشتووه. هينديك
ته عبيرى شيعريان به جى هيشتووه، نه وانه ئيستاش له موكرىانا حيفز كراون
(پاراستراون). نه م له هجه دهروا تا ده گاته نزىك سوله يمانى. دياره له هجهى سوله يمانى تا
حه دديكى له گه ل له هجهى موكرىانى، يانى له هجهى شارى سوله يمانى - نهك له هجهى

ديها ته كانى - فهرقى ههيه، يانى له هجهى موكرىانى ناوه راسته له كوردستاندا.
به عه قیدهى من چاكترين له هجهيه كه ئيمه بيكه ينه بناغه بو نه وهى زمانى به كگرتووى
كوردى لى دروست بكهين.

سهيد سمايل: به لئى، كه و ابو هه بو په خشان و هه م بو شيعر؟
ماموستا هيمن: به لئى...

سهيد سمايل: ماموستا گيان له ناو شاعيره كورده كاناندا، قه ديه كان، يانى
كلاسيكه كان، كاميات به لاوه باشترو پاراو تره؟

ماموستا هيمن: عه رزت ده كه م من زاراهى كلاسيك له بارهى شيعرى شه رقيدا
به كه يفى نيبه. به للام شيعرى ههرووزى و هيجايى بلين باشته...

سهيد سمايل: يان شيعرى ته قليدى!

ماموستا هيمن: ... به لئى شيعرى ته قليدى! عه رزت بكه م، به عه قیدهى من، ئيمه
شاعيريكمان نه بو له نالى به كارتر. نهو شاعيره به پرواى من هه ر لهو وه خته دا ده بيري
دروست كردنى زمانى به كگرتووى كورديدا بووه. نه تو ديوانى نهو شاعيره به ديقه ت
بخوښنه وه، ته ماشا ده كهى وشهى هه ربه كه له له هجه كانى كوردى تيدايه، جا ناسك
خه ياليشى چ عه رزكه م، چ بلين؟! به تا بيه تى يارى به وشه كردنى ماموستا نالى قابيلى
موقايه سه نيبه له گه ل هيج شاعيريكى تر. نه گهر ئيجازه بدن، دوو شيعرم رهنگه له بهر
بى بوژان بخوښمه وه:

ده ورا نيبه وهك هيله گى سه ودا سه رى گيژم

بويه به ده قيقى مه سه له هه رچى ده بيژم

هه ر په رجه م و پيشانيبه فكري شه و و رۆژم

هه ر گه ردن و زولفه نه مه لى دوور و دريژم

نهو شيعرانهى برپك قولن، كه مانا ليكدانه وه يان وه ختى ده وى... به للام نالى به راستى
شيعرى (سه هل و مومته نبع) يشى هه بووه.

نه وه م زۆر گيپراوه ته وه، جارپك كوژيكي نه ده بى بوو، براى عه ربهى لى بوو، پيم گوتن
برا عه ربه كان، نهى نهو كه سانهى به خورما فرچكتان گرتووه، نهى نهو كه سانهى ده بن
سيبه رى دارخورمادا په روه ازه بوون، ئايا بو خوژتان شيعريكى وا جوانتان له بارهى خورمادا
ههيه كه نالى ده فه رمووى:

دهخیلت بم نهخیلی یا پروتابی
وهها شیرین و سینه نهرم و دلرّهق

پروا بکه، ههموویان گوتیان نیمانه...

سهید سمایل: ئەگەر ئیجازه بفرموی شیعرێکی ههیه که مهتلهعهکهی: «چییه گواره
گوناهی وا به نهستهق/ به گوێ ههلتاوه سیوه، سهر موعهلهق؟!»...

مامۆستا هێمن: لهبارهی گوارهدا، شتیکی دیکه ی جوانتری ههیه زۆر کوردانهیه:
«سهراپای گواره زهردی ترس و لهرزه/ دهلتی عاسیی بووه لهو جیگه بهرزه»

(به پێکه نیینهوه) ئەوه کوردانه تره.

سهید سمایل: به تیکرایی نالی له سه نهعه تی به دیعی ئیمتیازێکی زیاتری له شاعیرانی
تر ههیه. شیعرهکانی فره به دیعی هاتیا، مامۆستا گیان... نیما، قسه یهکی ههیه، ئیتر
ئەشی ئینسان موسه لهت بێ به سه ر قافیه دا، نهک قافیه موسه لهت بێ به سه ر ئینسان. من
وا ده رک ئەکه م له م قسانه، که حه تمه ن وه زن و قافیه ئەبێ هه ر هه بێ، مونته ها نه ک
حاله تی ته قلیدی و عه رووزی هه بێ، بۆچوونی جه نابتان له م باره وه چییه؟

مامۆستا هێمن: منیش قسه یه کم هه یه، ده لێم شاعیر ده بێ شیعر نازاد بکات که خۆی
بۆ خۆی قالب بدۆزیته وه، له «ئه زمونی شاعیریدا» که پێم وایه چاپکراوه له ویدا ده لێم
ئەگەر من ناله ی جو داییم له وه زنی مه سه ویدا نه گوتبا یه، نه مده توانی کولکووی خۆم
دا بمرکێم، به لام ئەگەر «په ری شیعر» م ده وه زنی هه یجا ییدا نه گوتبا یه هه یچ تامی نه ده بوو،
ئەوه یه پروای من. من شاعیرێکم ده پێشدا چوارچێوه دروست ناکه م بۆ ئەوه ی شیعرێک ده
چوارچێوه و وه زن و قافیه یه کدا بلێم، لێ ده گه رێم شیعر بۆ خۆی ده بیینیته وه. ئەگەر شیعر
بێ ده توانی بیینیته وه، وه زنیش بیینیته وه، قافیه ش بیینیته وه. مامۆستا گۆران شیعر
کوردیی نوێ کرده وه، گۆران په نای برده وه به ر فۆلکلۆری کوردی. کام شیعرێ گۆران تو
هه لده بژیری، که ئەو ده ناو فۆلکلۆری کوردیدا وه زنی نه بێ؟ بۆ ئه وونه، شیعرێکی که زۆر
به دلمه، نازانم له بیرمه یان له بیرم نییه. «کوردستان گه رام، دۆلا ودۆل پێوام، نه له شار و
نه له دێ، نه مدی که س، وهک تو جوان بێ، تویت و به س، که چه کوردیک دل پێی شادی،
وهک فریشته و په ریزاد بێ...». به لام تو ته ماشا ده که ی له به یته کانی کوردیدا ئەم وه زنه
هه یه.

که ریم قه ییومی: به یتی خه زیم...

مامۆستا هێمن: به لێ، به یتیک هه یه به نیوی خه زیم، ئەوانه ی هه موو تێدایه. نازانم له

بیرمه یان نا؟ که ریم ئەتۆ له بیرته؟ به لام ئەگەر هه مووشم له بیر نه بێ، شتیکم له بیره که
ده لێ:

سه د وه ستام بۆ بێ له لای شیرازی

دووسه د وه ستا بێ له لای دریازی

کراسی بدروون بۆ بووکه نازی

ده بلا ته نک بێ، نهرم و شلک بێ

بۆ بووکه نازی...

ئایا ئەوه هه ر ئەو وه زنه نییه؟ ئەما ده فۆلکلۆری کوردیدا ئیتیفاهه ن قافیه ش مه تره ح
بووه. ئەگه رچی ئەمن بۆ خۆم پێموایه مه تره ح نییه قافیه بۆ شیعر. وه زنه م پێ مه رجه،
قافیه م پێ مه رجه نییه. ئەگه ر ئەتۆ فۆلکلۆری کوردی چا تر مه تاله عه بفرموی ده زانی که
ئەوان قافیه یان ره عایه ت کردووه. تیکراری قافیه یان، وه کو له شیعرێ عه رووزی یا
ته قلیدیدا که ئیوه ده فه رموون، کردووه. ئەوه یان پێ عه یب نه بووه، بۆ ده برپینی مه تلّه بی
خۆیان، زۆر جا ریان تیکراری قافیه کردووه.

ئومێده وارم رۆژتیک (توحفه ی موزه فه ربیه) که پێشکه ش کراوه به که رترین شای ئێران
یانی موزه فه ره دین شا (گشتیان پێ ده که نن) و هه ر بۆ به ش ناوی توحفه ی موزه فه ربیه یه،
به ده ستتان بگا و بزانه که به راستی فۆلکلۆری مه چه ند ده وله مه نده.

ئەم رۆژانه ئەده بدۆستیکی کورد بۆی گێرامه وه گوتی: «ده گه ل جه لالی نالی ئەحمه ددا
چووبوینه ده ماوه ند. من ئەو شیعره ی گۆرانییه کوردیه م گوت: من و ده ماوه ند هه ردوو
هاو ده ردین»...

که ریم قه ییومی: ... شه رتیکمان به ست.

مامۆستا هێمن: به لێ، شه رتیکمان به ستنه ... نا، (من و ده ماوه ند، شه رتیکمان
که رده ن/ ئەو ته م و من غه م تا وه رووی مرده ن)

جه لالی نالی ئەحمه د گوتی: ئەی خاک به سه رمان، ئیمه له داوینی ده ماوه ند ده ژین و
وهک به چه که کوردیک ناتوانین باسی ده ماوه ند بکه ین.

سه ید سمایل: باسی وه زن و کیش و قافیه مان ده فۆلکلۆری کوردیدا کرد. مه سه له یه کی
تر که به نه زه رم لێره دا ماوه، مه سه له ی هۆره یه که ئەویش هه رووه کو به یت ئەخویندری
(ده گوتری). ئاهه نگێکی تایبه تی هه یه. مونته ها سه ر به ئەو یستایه، به شتیک له گاتا کانه.

گاتاکانی ئەو ئیستا له کۆنا به ئاههنگی تایبەت خۆبندراوه به ناوی (هۆرئامه نان)، که دوایه تهسحیفی به سهردا هاتوو و وشه ی هۆرئامه نان بووه به هۆره. که لیمه ی هه ورامانیش هه ر له هۆرئامه نانی ئەو ئیستاییه وه بووه. جا چه ز ده که یه که بیرو پای جه نایبشت سه بهارت به هۆره و مه نشه ئی هۆره بزاین که ئەمڕۆش به هه رحال به سوپه تی ئاههنگی که ده یی هه ر ماوه.

مامۆستا هیمن: من له زمانه وانیدا شاره زاییم نییه. به لām له بهاره ی ئەم که لیمه تایبه تیه دا، پروام هه ره که بروای مامۆستای گه وره مان «زه ییحی» یه، که پیموایه راست ده کا که ده لێ هۆره هه ره که کێک بووه له گاتاکان و، زۆر به ئاشکرایه دیاره که که لیمه ی هۆره وه کو ئەهۆر و مزما، ئەهۆر و مزدا دیته بهرچاو. پیموایه ئەو که لیمه هه ر ماوه ته وه.

سه یه د سمایل: به لێ، ئەهه نیش ده فارسیدا که لیمه ی «هۆرا» بۆ ده نگێکی مومته د (کشاو) هه ر به کار نه بری. ئەهه ته هۆره ش هه ر ده نگێکی مومته ده. ئەم له م با وه ره دام که «هۆرای» ئیستای زمانی فارسیش هه ر پاشما وه ی هه مان «هۆرئامه نان» یان «هۆرا» بی که له ئاو ئیستادا بووه.

مامۆستا هیمن: به لێ، خراپی بۆ نه چووی، بۆچی؟ ده کو ردی خۆشماندا «هه را» ماوه. «هه را» یانی بانگ کرن بۆ لای خوا. که وابوو هه رچی ئەم «هه ی» یانه ی له پێشه وه بی و ئەو چه رفانه ی تیدابی، پیموایه مه ربووتن به گاتاکان. ئیتر ماون و ته حریف (سوان و جیگۆرکی) یان به سه ر داها تووه و وایان لیتها تووه.

سه یه د سمایل: مومته ها، ئەو هۆره یان هۆرئامه نانی ئەو وه خته له گاتاکاندا، به عینوانی مونا جات، به عینوانی گات و ستایش هاتوو.

مامۆستا هیمن: به لێ به مانای دو عا کردن هاتوو. مومکینه هه ر به مانای دو عا کردن بی. سه یه د سمایل: ئەمڕۆ هۆره ش هه ر ئەو حاله تی که ده یییه ی هه یه، به عنی له حاله تی شیوازی ئەمڕۆیدا نییه و هه ر حاله تی کۆنی که ده یییه.

که ره یم که ییو می: شیوازی گوته ی هۆره و خۆبندنی هۆره بۆ خۆی موشه خه سه که جه ره یانی ئەو چۆنه، یه ک نه و ع عیبا ده ته، یه ک نه و ع لا واندنه وه یه، یه ک نه و ع پارانه وه یه، ئەهه ن له حنی سیستی می گوته که ی موشه خه سه.

سه یه د سمایل: مامۆستا گیان! ئیستا ئەهه ر ئیجا ره به ره مووی له زه مینه ی کاری ئەهه بی خۆتان پرسیار بکه یه ن. ئیستا به چیه وه مه شغو لێ، خه ربکی کام کتییێن؟

مامۆستا هیمن: عه رزت بکه م وه لā ئەم نه ئه لعان کاری تایبه تیم نو سینی کتیب نییه.

ئەم ئیستا خه ربکم له موجه له یه کدا کار ده که م که به زمانی کو ردی خه ربکین له ورمی بلاوی که یه نه وه. به داخه وه کا درمان که من. زۆر مان ها وار کرد بۆ براکانی هه موو جیگایه ک که یارمه تیمان به دن و، به راستی یارمه تیشیان دا یه ن. به لām بۆ خۆتان ده زانن که وه زعیکی ناخۆش له و وه خته رووی دا. به داخه وه ئەو که سه انه ی که نامه یان بۆ نار دوو یه ن له سه ر ده شته وه، له پیرانشاره وه، له سه قزه وه، ئیبه که جوایمان بۆ ده نوو سینه وه، به رگه شت ده بوو نه وه. چونکه نازانین بۆ کو ی ئاواره بوون. ئەما ئەهه ی که ئیبه ئاره زو ومانه ئەهه یه که موجه له یه کی فه سلێ لانی که م بلا و که یه نه وه. دیاره ره نگه دوایه ره خه گرانی کو رد ئەو مه سه ئو ولیه ته ش با وینه سه ر ئەهه سو ی من. به لām ده مه و ی من ئەو موجه له یه به زمانی ئەهه بیی کو ردی بلا و که یه نه وه. ئەما ئەهه ده لیل نییه که ئیبه له موجه له دا، له هجه کانی دیکه ی کو ردیمان له بیر بچیته وه. ئیبه تکا له هه موو که لām به ده ستان ده که یه ن که شیعر و په ندی پێشینیان، ئاداب و رسومی کو ردی به له هجه ی خۆیا مان بۆ بنیترن که ئیبه له گو ئشاره که ماندا بلاوی بکه یه نه وه. به تایبه تی زۆر مان پێ خۆشه که وینه ی دیه نه کانی کو ردستان بلا و که یه نه وه. ره نگ بی خوا یارمه تیمان بدا یه که م موجه له یا گو ئقاری کو ردی بی که مه سه وه ر (ره نگی) ده بی، جا ئیبه و هیبه تی ئیبه.

سه یه د سمایل: به لێ، مامۆستا گیان موجه له که ناویکی تایبه تی هه س؟

مامۆستا هیمن: نه خیر، خه ربک نیی ناویکی تایبه تی بۆ دروست که یه ن، ئەهه رچی هیندی که له برایان ناویان بۆ دۆزیوه ته وه، به لām چونکه موجه له یه کی فه سلیه جاری ناومان بۆ دانه ناوه، ئومیده وارم بگاته جیگایه کی گه و ره تر له ناو.

سه یه د سمایل: مامۆستا گیان، مه جمه عه عیلمیه که تان، یا ئینتشاراتی سه لاهه دینی ئەهه یی جگه له و موجه له یه کاری تری فه ره نگی ئەکا؟

مامۆستا هیمن: به لێ، تا ئیستا پینج کتیبمان نار دۆته ژیر چاپ و ئەهه ن له ژیر چاپدان، که یه کێک له وان دیوانی نالی ئەو شاعیره گه و ره یه به شه رحه وه که مامۆستا مه لا که ره یی مو ده ریس و کو ره کانی له سه ربان کو ردوو. ئەهه ی دیکه دیوانی وه فاییه که شاعیرێکی مه هابادییه. دوو کتیبی نه سری هه ن، یه کیش فارسییه (کرد در تاریخ بیگانگان) که به عه قیده ی من هه ر ده بوو به فارسی بی هه تا برا فارسه کانا ن بزاین ئیبه چ زه جری کمان کیشا وه له توولی تاریخدا. له به رو ده ی ئەو کتیبه مان به فارسییه. ده نا باقی دیکه مان ئەهه ی ده ژیر چاپدان کو ردین. پیموایه زۆر زو و ده که ونه ده سستی خۆبندرا ن ئیشتالا.

سه یه د سمایل: نیازتان هه یه که ئیدامه ی به دن و کو ره که هه ر کاری ئەهه بی بکا؟

ماموستا هیمن: عه‌رزم کردی، له‌م رۆژانه‌دا لێیان پرسیم تو بۆ له‌ ورمیی، چده‌که‌ی؟ گوتم ئە‌من گەر کارمه‌ندیکی ره‌سمیش بووبام ئە‌لعان بازنشسته‌ بووم. به‌لام عیشق به‌زمانی کوردی، عیشق به‌ئاداب و رسومی کوردی، عیشق به‌خه‌لکی کورد، منی وادارکردوه‌ به‌ و پیرییه‌ به‌ و نه‌خۆشییه‌وه‌ بچم و ده‌و موجه‌له‌یدا کارێ بکه‌م، له‌و کۆرده‌دا کارێ بکه‌م. ئومێده‌واریشم زۆر پتر سه‌رکه‌وتوو بین. به‌لام شتیکی که‌ لێره‌دا ده‌مه‌ویست بیلێم ئە‌وه‌یه‌ که‌ ئێمه‌ که‌شف و که‌رامه‌تمان نییه‌ بزانی «ئاغای حوسینی» یه‌ک له‌ سه‌نه‌نده‌ج هه‌یه‌ و شاعیره‌. ده‌بی ئە‌و خۆی به‌مه‌ بناسینی جا ئێمه‌ بزانی شاعیره‌ یان شاعیر نییه‌.

ئێمه‌ ده‌فکری وه‌ی داین کۆرپکی زۆر گه‌وره‌تر ته‌شکیل ده‌ین. جا له‌هه‌ر جی‌گایه‌کی بوو. ده‌بی بزانی کێ ده‌عه‌وت ده‌که‌ین بۆ ئە‌و کۆره‌ی، بزانی کێ ده‌بی له‌و کۆرده‌دا خاوه‌ن نه‌زه‌ری. له‌به‌روه‌ی تکا له‌ هه‌موو ئە‌و قه‌له‌م به‌ده‌ستانه‌ ده‌که‌م که‌ کوردییان خۆشده‌وی، که‌ ئە‌و میله‌ ته‌ بی به‌شیه‌یان خۆشده‌وی، که‌ ئە‌و میله‌ ته‌ لێقه‌وماوه‌یان خۆشده‌وی له‌ ناردنی ئاساری خۆیان درێغی نه‌که‌ن.

سه‌ید سمایل: ئینشاللا، هیوادارین که‌ هه‌موو لایه‌ک بێن به‌ده‌نگتانه‌وه‌. ئە‌وانه‌ که‌ مایه‌یان هه‌یه‌ و ده‌توانن خزمه‌تی بکه‌ن به‌کورد و فه‌ره‌نگی کوردی به‌ده‌نگتانه‌وه‌ بێن و یارمه‌تیتان بدن. ئە‌گه‌ر ئیسه‌ که‌موکۆرییه‌کتان بێ، به‌هه‌رحال چون سه‌ره‌تای کاره‌، هیوادارین به‌مرووری زه‌مان ئە‌م که‌موکۆرییه‌ لایچن و جه‌نابت له‌و مه‌جمعه‌ عیلمیه‌دا هه‌ر بێنی ئیشاللا بۆ داها‌توو.

ماموستا هیمن: مان و نه‌مانی من موه‌یم نییه‌، ئیوه‌ بێن، زمانی کوردی بێنی، من ده‌بی رۆژیک هه‌ر بچم، به‌لام نه‌ کورد ده‌مری و نه‌ زمانه‌که‌ی.

سه‌ید سمایل: ماموستا گیان، من وه‌ک بزانی ناله‌ی جودایی که‌ ئاخیرین دیوانی ئیوه‌ بووه‌ که‌ گه‌یه‌وه‌ ده‌ستمان، خه‌لکیش حه‌قمن چاوه‌روان که‌ له‌ ئاینده‌دا کارێکی ترتان بلاوبیتته‌وه‌ ئیشاللا، ئایا خۆشتان به‌ته‌مای ئە‌وه‌ نین که‌ له‌ ئاینده‌دا دیوانه‌ شیعریکی ترتان بلاوبیتته‌وه‌؟

ماموستا هیمن: (به‌پێکه‌نینه‌وه‌) وه‌للاهی ئێمه‌ تا ئیستا هه‌ر قسه‌ی جیدمان کردوه‌، به‌لام با شۆخیه‌کیش بکه‌ین. مریشک ئە‌گه‌ر پیر بوو له‌ هیلکه‌ ده‌چیتته‌وه‌، پێم وایه‌ شاعیریش ئە‌گه‌ر پیر بوو له‌ هیلکه‌ ده‌چیتته‌وه‌. پێم واییه‌ دیوانه‌ شیعریکی تری منتان به‌ده‌ست بگا، به‌لام هه‌تا ده‌مرم ده‌نووسم، نه‌سر ده‌نووسم.

سه‌ید سمایل: ماموستا، ئە‌و شیعرا‌نه‌ی که‌ به‌هه‌انه‌ داتان ناوه‌ بۆ بۆمبارانی بانه‌، بۆ بۆمبارانی پیرانشار، هه‌ر ئە‌وانه‌ به‌شێوه‌ی کتیبیک بلاوبیتته‌وه‌ باشتر نییه‌؟

ماموستا هیمن: زۆرم کتیبی بچووک خۆش ناوی، ون ده‌بی له‌نیو قامکاندا. ره‌نگه‌ شتیکی وه‌ک تاریک و روونیشم تازه‌ بۆ دروست نه‌بیتته‌وه‌.

سه‌ید سمایل: ماموستا شیعری فارسیته‌ هه‌یه‌ یان نا؟

ماموستا هیمن: نه‌خێر.

سه‌ید سمایل: تا ئیستا شیعری فارسیته‌ نه‌بووه‌؟

ماموستا هیمن: به‌مندالی شیعری فارسیم ده‌گوت، زۆر خراپیشم ده‌گوت، چونکه‌ به‌عه‌قیده‌ی خۆم ته‌سه‌لوتم به‌سه‌ر زمانی فارسیدا نه‌بووه‌. برواشم وایه‌ قسه‌ی حاجی قادری کۆبی زۆر به‌جێیه‌، له‌باره‌ی ئە‌و شاعیرانه‌ی که‌ به‌زمانیکی تر شیعری ده‌لێن که‌ ده‌فه‌رموی:

وه‌ک مریشکی که‌ عه‌قلی نه‌هیتنی

بیت و جوجکه‌ی مراری هه‌لیننی

ناگا که‌ هاتوو گه‌یشته‌ جوگه‌له‌یه‌ک

ناچیتته‌ شوینی که‌ بمری جوجه‌له‌یه‌ک

جیبی ئە‌وی ئیشکه‌، جیبی ئە‌ویش ئاوه

تێده‌گا هه‌ر قون درانی پتی ماوه

که‌رمی قه‌ییومی: ببوره‌ ماموستا، زۆر به‌جێیه‌ که‌ ئاغای «حوسینی» یش شیعریکمان له‌ شیعره‌کانی خۆی بۆ بخوینیتته‌وه‌.

سه‌ید سمایل: شیعره‌کانی من ئە‌لبه‌ته‌ بۆ ئە‌وه‌ ناشین که‌ له‌ خزمه‌ت ماموستا هیمن و جه‌نابتانا بخویندرینه‌وه‌، به‌لام به‌سه‌رچاو منیش له‌ شیعره‌کانی خۆم قه‌تعه‌به‌کتان بۆ ده‌خوینمه‌وه‌، به‌لام ئە‌گه‌ر ئیجازه‌ بدن سوئالێکی تر له‌ ماموستا بکه‌م که‌ تا ئە‌ندازه‌یه‌کیش خاریج له‌ به‌حسه‌که‌مان نییه‌.

ماموستا هیمن: فه‌رموون.

سه‌ید سمایل: به‌لێ، ماموستا هه‌ژارت له‌ نه‌سرا پێ به‌قه‌وه‌ت تره‌ یان له‌ شیعرا! یان له‌ هه‌ردووکیان؟

ماموستا هیمن: به‌عه‌قیده‌ی من سوئالێکی بریک گرانه‌. هه‌ژار له‌ نه‌زم و نه‌سردا، له‌ هه‌ردووکیاندا زۆر قه‌وییه‌. به‌لام ئە‌وه‌ی ئە‌من پێی ده‌لێم شیعری زۆر که‌م له‌ شیعری هه‌ژاردا هه‌یه‌، ئیلا له‌ (به‌ره‌و موکریان)یدا نه‌بێ که‌ سۆزی ئاشقانه‌ و شاعیرانه‌ی تێدا به‌ و تێیدا ده‌بینی.

سه‌ید سمایل: عیده‌یه‌ک لایان وایه‌ که‌ ماموستا هه‌ژار له‌ نه‌سرا باشتره‌ له‌ شیعری. له‌

نەسرا بە قەوەتترە. لە بەر ئەمە بوو ئەم سوئالەم عەرز کردن.

مامۆستا هیمن: بیگومان، عەرزت دەکەم کە هیچکەسمان نییە لە مامۆستا هەژار کوردیزانتر بێ، قەلەمیتکی زۆر جوانی هەیە، هەم لە نەسریدا و هەم لە نەزەدا، بەتایبەتی دە تەرجەمەدا. یانی من تەرجەمەیی خەیاڵی مامۆستا هەژارم بێ لە ئەسڵەکە کە مەتر نییە. جا ئەگەر حەمەلی نەکەن بەسەر تەعەسسوبەو، پێموایە لە ئەسڵەکە خراپتر نییە، چونکە هەم مەفهوومی شیعەرەکانی خەیاڵی هێناوەتەو و هەم خەزمەتی بەزمانی کوردی کردووە کە واپوو دوو خەزمەتی کردووە ئەو لەویدا.

سەید سمایل: خەلکیش تا ئەندازەیهک لەو باوەرەدان کە خۆتندنەو هەمەکانی هەژاریان لا خۆشترە لە فارسییەکە. باوەکو عەلاقەشیان پێیەو هەیه، بەلام لەبەر پاراوی شیعەرەکانی مامۆستا هەژار، حەز ئەکەن ئەو بخوێنەو.

جا ئەگەر ئیجازە بفرموی لە شیعەرەکانی خۆشم هەرچەند قابیلی نییە، قەتەیهک ئەخوێنەو:

کۆلی گریان و ئەسرینم وەکو چۆم دایە ناق ئیمشەو
لە خەلوەتخانەیی غەمدا من و چاویکی زاق ئیمشەو
لە کونجی نائومییدا لە پیمە کۆت و بەندی غەم
چلۆن رێگەیی ئومید بپریم کە ماوم بێ لە فاق ئیمشەو
کە رۆیی، دین و دلمی برد بەجاری ئەو بەبێ رەحمی
لە دلدا لی ئەدا تاسەیی دیار و ئیشتیاق ئیمشەو
لە مەیدانی ژیاندا بەرەو ئاوات و ئامانج
چییه ئەسپی مرادی من کەوا نادا و زاق ئیمشەو
لە هیجری ئەو مەلەک شێو بەشم هەر دەرد و نالییه
خودا کەیی بێ، نەجاتم بێ لە دەس دەرد و فراق ئیمشەو
غەریب و مەنزلی هیوام نشیو و پر لە هەروارە
چلۆن ئەم رێگەیی بپریم، بەبێ تۆشە و تفاق ئیمشەو

مامۆستا هیمن: پێموایە ئاغای حوسینی تەوازوعە کەت بێ جێ بوو، ئەو شیعەرە لە ریزی غەزەلە هەرە جوانەکانی کوردی حیساب دەکری.

سەید سمایل: تا ئیستا شیعەر قوربان بۆ کەس نەخوێندۆتەو، یانی لای هیچ کەس نەم

وتوو کە شیعەر هەیه. مەنزوریش لە خۆتندنەو هەو، ئەمە بوو کە جەنابتان ئیهارێ نەزەر بکەن کە پەسندی جەنابتان بێ.

مامۆستا هیمن: بەراستی جوان بوو کاکە.

سەید سمایل: ئەگەر ئیجازە بفرموی، ئەمجار نۆزەیی جەنابتانە کە بەدەنگی خۆشی خۆتان شیعەرێکمان بۆ بخوێنەو.

مامۆستا هیمن: شیعەرێک کە بۆ خۆم خۆشەو، شیعەرێکە بەنێوی (ئێوارەیی پایز). هەرچەند بەداخەو لە گەل ئەم فەسلە یەک ناگریتەو، دەبێ ببورن لیم کە شیعری ئێوارەیی پایز لە بەیانی بەهاردا دەخوێنەو، بەلام خۆم پیم خۆشە:

لە ئاسۆیهکی دوورە دەست
ئاوابوو زەردی پایزی
دەتگوت بووکیکی بێ نازە
پەردە جێ دێلی بەزیزی
پەلە هەورێکی چلکنە
گرتی سووچینکی ئاسمان
گەلای زەردی دارێک وەری
زریان بردی بەرەو نەمان
(هتد)

سەید سمایل: خۆش بێ مامۆستا گیان، بەراستی فرە بەتین و تەئسیر بوو، هیوادارین سەرکەوتوبی. مامۆستا هەرەک خۆت ئەزانی بۆ ریزلیتان بەبۆنەیی حەفتەیی موعەلیمەو، بەشداریتان کردبوو لە ئاهەنگی شەوی شیعەرێکا کە لە هونەرستانی سەنەتیا رێک خرابوو، حەز ئەکەین بفرموی نەزەرتان لەو بارەو چ بوو؟ ئەو شەو شیعرتان بەدل بوو یان نا؟

مامۆستا هیمن: بەلێ بەراستی زۆرم بەدل بوو. بۆ هەموومان خۆش بوو، ئەو پێشڕەفتیکی زۆر گەورەیه، ئیمە دەبێ قەدری بزانی.

بەلام لەبارەیی شیعری شاعیرەکاندا، بەراستی شیعری وایان هەبوو لە ئەوجی شیعریدا بوو. هەر و شاعیری چاکیشمان دی کە شیعری خۆیان لەویدا نەخوێندەو، بۆمەیان خوێندەو کە بەراستی شیعری زۆر چاکیان هەبوو.

به‌لام هەر ئه‌و شه‌وه، که ده‌و به‌نامه‌یه‌دا دوو شی‌عیری زۆر درێژی من خوی‌ندرانه‌وه، وه‌سیه‌تی‌ک ده‌که‌م بۆ شاعیره‌ لاوه‌کان، تا پێیان ده‌کری شی‌عیری کورت بلێن با خوی‌نەر و گوێگر ماندوو نه‌که‌ن. چونکه ئه‌و برا کاشانییه‌ی که شی‌عیری هه‌وه‌لێی به‌راستی سه‌رنجی منی راکیشا، که داوای شی‌عیری دیکه‌یان لێکرد ئیدی ئه‌و تام و خوییه‌ی نه‌ما...

هەر ئه‌وه به‌سه‌ بۆ ئه‌وه‌ی ئیتمه‌ عاده‌ت بکه‌ین شی‌عیری کورت بلێن. چ له‌وه‌ی چاکتره‌ که گوێ نه‌ده‌ینه‌ قه‌واعیدی عه‌رووزی و نازانم قه‌واعیدی شی‌عیر و له‌هەر جی‌گایه‌کی ئی‌حساسی خۆمان براره‌وه، قه‌له‌مه‌که‌ دانێن و چیدی‌که‌ نه‌لێن.

دیسان نالی نه‌مر مویته‌گیری ئه‌و شته‌یه‌ که غه‌زه‌له‌ جوانه‌کانی ئه‌غله‌بیان چوار یا پینج شی‌عیرن. ئه‌وه وه‌سیه‌تی‌که‌م بۆ شاعیره‌ لاوه‌کان که حه‌شو ده‌شی‌عیریاندا نه‌بێ، دیاره‌ شی‌عیر به‌پیاوی نییه‌، ئی‌حساس به‌شاعیر نییه‌، وا ده‌بێ ناپرێته‌وه‌ و درێژ ده‌بێ. ئه‌مما ئه‌گه‌ر پێیان کرا کورتی بکه‌نه‌وه.

ئه‌وه وه‌سیه‌تی منه‌ بۆ شاعیره‌ لاوه‌کان.

سه‌ید سمایل: زۆر ته‌شه‌کور ده‌که‌ین له‌ راه‌نوما‌یی‌تان هه‌روا له‌ توو‌پێژه‌که‌تان مامۆستا گیان.

تییینی:

۱- له‌کاتی ئه‌و توو‌پێژه‌دا، هێشتا گۆفاری «سروه» ناوی لێ نه‌ندرابوو.

۲- که‌رمیی قه‌ییوومی که‌ له‌م توو‌پێژه‌دا ناوی هاتوو. نووسه‌ری‌کی کارامه‌ی خه‌لکی مه‌هاباده‌ و ماوه‌یه‌کی زۆر پیاوانه‌ شان به‌شانی مامۆستا هێمن به‌نانه‌زگی سروه‌ی هه‌لسوو‌راند. کاتی مامۆستا هێمن کۆچی داوی کرد، ته‌له‌فۆنم له‌ که‌رم کرد و پرسیم سروه‌ چی لێ دێ؟ گوتی خوا یاری‌کار بێ هه‌تا چه‌ند رۆژی دیکه‌ وتاره‌کانی ژماره‌ی ۵ ئاماده‌ ده‌که‌م و ده‌یان‌ه‌یتمه‌ که‌رم‌شان و نیشانی مامۆستا سه‌ید تاهیر و مه‌لا محمه‌د و تۆیان ده‌ده‌م، ئه‌رخه‌یان بن ناهێلم نه‌مانی هێمن بیه‌ته‌ هۆی نه‌مانی سروه. له‌ زه‌مانی مامۆستا هێمندا، گۆفاری «سروه» چوار ژماره‌ی لێ بلاو‌کرایه‌وه.

۳- سه‌ید سمایلی حوسینی، شاعیر و نووسه‌ری مه‌ریوانییه‌ و ئیستا له‌ سنه‌ ده‌ژی.

له‌ گۆفاری «گزی‌نگ» ی ژماره‌ ۲۳ به‌هاری ۱۹۹۹ بلاو‌کراوه‌ته‌وه.

له‌ به‌هاری شیلاناویوه‌ تا پایزی ورمی

هاوینی ۱۹۸۵، داوی نی‌زیکه‌ی ده‌ سال دوورکه‌ته‌وه، بۆ یه‌که‌م جار گه‌رامه‌وه بۆ کوردستان. له‌ ورمی چوومه‌ ئینتیشاراتی سه‌لاحه‌ددینی ئه‌ییوی و گۆفاری سروه، که ئه‌و ده‌م تازه‌ دامه‌زرا‌بوون، بۆ سه‌ردانی مامۆستا هێمن، که ده‌ سالی رێک بوو چاو‌م پێی نه‌که‌وتبوو. دوا‌جار که یه‌که‌مان بینیوو هاوینی ۱۹۷۵ بوو. ئه‌وه‌ش چیرۆکی‌کی خۆشی هه‌یه، هه‌وادارم له‌ ده‌رفه‌تی دیکه‌دا بتوانم باسی بکه‌م.

ئێواره‌ی رۆژی ۱۹۸۵/۷/۲۵ له‌گه‌ل دۆستێکه‌دا میوانی ماتی مام هێمن بووین. ئه‌و شه‌وه‌ تا دره‌نگی دانیش‌تین و قسه‌ و باسی‌کی یه‌که‌جار خۆشمان کرد. ئه‌م گه‌توگۆیه‌شمان هه‌ر له‌و دانیش‌ته‌دا ئاماده‌کرد. رۆژی دواتر ۷/۲۶، مالا‌وا‌ییم له‌ مام هێمن کرد و چووم بۆ سا‌بلاغ. مامۆستا زۆری تکا کرد که له‌ گه‌رانه‌وه‌دا دوو سی شه‌وی دیکه‌ له‌ لایان مێنمه‌وه، به‌لام به‌داخه‌وه هه‌رگیز رێک نه‌که‌وت و ئیدی چاو‌م پێی نه‌که‌وته‌وه. له‌م ژماره‌یه‌دا به‌شی یه‌که‌می گه‌توگۆیه‌که‌ بلاوه‌که‌ینه‌وه. به‌و هه‌یوایه‌ی پاشماوه‌که‌ی له‌ یه‌ک یا دوو به‌شی دیکه‌دا، له‌ ژماره‌کانی داها‌توودا، بکه‌وتیه‌ به‌رچاوی خوی‌نهران.

فه‌ره‌اد شاکه‌لی مامۆستای کورد

* لای میلیله‌تانی دیکه‌، ده‌زانی شتی‌ک هه‌یه‌ پێی ده‌لێن فه‌ره‌هنگی ناوداران.

- به‌لێ...

* ئه‌گه‌ر له‌ فه‌ره‌هنگی ناوداران کوردا ناوی هێمن بنوسری. ده‌ته‌وی چی له‌سه‌ر بنوسری، چۆن بنوسری؟!

- پر‌وا بکه‌، بنوسن شاعیری‌کی لادیی کورد بووه‌ که فه‌ره‌هنگی میلیله‌ته‌که‌ی خۆی له‌ چارچێوه‌ی شی‌عیردا به‌خه‌لک نیشان داوه. من بۆ خۆم پێم وایه‌ هونه‌ری‌کی دیکه‌م نییه‌ (جگه‌ له‌وه‌ی) که ژبانی میلیله‌ته‌که‌ی خۆم نیشان ده‌ده‌م، ئه‌وه‌نده‌ی توانییم، ئه‌وه‌نده‌ی شی‌عیر ئی‌جازه‌ی دا‌بم، ئه‌وه‌نده‌ی ده‌توانای شاعیرمیدا بێ...

* یانی له‌ ریزی شاعیراندا باس بکری...

- ئه‌گه‌ر کورد نه‌بام، به‌عه‌قیده‌ی من ده‌بوو له‌ ریزی نووسه‌راندا باس بکه‌ن. به‌لام چونکه کورد هه‌لی وای بۆ هه‌لنه‌که‌وتوو کتیبی گه‌وره‌ بنوسنی، یا رۆمان بنوسنی، یا

داستان بنووسی، حه تتنا مه‌قاله‌ی سیاسی بنووسی... ده‌نا من بۆ خۆم پێم وابوو ئەگەر له ولاتیکی پێشکه‌وتوودا بام نووسەر ده‌بووم، له‌پێش وه‌یدا شاعیریم.

* ئیستا به‌هه‌ر حال تۆ شاعیری.

- به‌لێ ئەلئان شاعیرم.

* باشه به‌لای تۆوه شێعر چیبه‌؟!!

- به‌لای منه‌وه، شێعر کۆل و کۆ و هه‌ستی ده‌روونی ئینسانیکه‌. له‌هه‌ریه‌ک له‌ حیسسه‌کانی ئینسانیبه‌وه، یانی چ له‌ حالێ شادیدا، ده‌رپرینی ئەم هه‌سته ده‌بیته‌ شێعر، چ له‌ حالێ ناخۆشیدا، که به‌داخه‌وه، من به‌شاعیری غه‌م مه‌شهورم، چونکه‌ ژیا نیشم هه‌ر سه‌رتاسه‌ر پر بووه له‌ غه‌م و داخ و، ئەویش هه‌ر ئیلهامم له‌ نه‌ته‌وه‌که‌م وه‌رگرتوه، چ بکه‌م؟! وه‌ختیکه‌ من شاعیری نه‌ته‌وه‌یه‌کی بووم که هه‌مووی بۆ خۆی غه‌م و داخه، منیش هه‌ر غه‌م و داخم دیوه. له‌به‌ر وه‌ی شێعره‌کانم هه‌مووی بۆنی غه‌می لێ دی. زۆر که‌مه، هه‌ر نییه، له‌ ته‌واوی شێعره‌کانی مندا خه‌لک وه‌پێکه‌نین بخه‌ن. هه‌ر وه‌ گریانیا ن ده‌خه‌ن.

* تۆ باسی ئیلهامت کرد. به‌لای تۆوه ئیلهام، به‌وه مه‌عنا کۆنه‌ی که ده‌گوترا، به‌راستی هه‌یه‌؟!!

- نازانم، ئەو ئیلهامه‌ی که پێت وابی فریشته‌یه‌ک، یا په‌رییه‌ک، باوجودیکه‌ من ئەوه‌م گوتوو، یا شه‌یتانیک دێته‌ بن هه‌نگلی پیاوی، وه‌ شێعری پێ ده‌لێ، من پروام به‌وان نییه. به‌لام پێم وایه، دیتنی ده‌میکه‌ یا بیستنی داستانیکی، شتیکی له‌ دلێ یا له‌ خه‌یالی - شاعیردا به‌دی دێتی، که ئەوه ته‌عبیری ئیلهام، له‌باره‌ی ویدا دروسته‌ و من بۆ خۆم، هه‌ر ئەوه‌بووه، وه‌ختیکه‌، مه‌سه‌له‌ن بۆ نمونه‌ ده‌یگێرمه‌وه، من به‌شارتیکه‌ گه‌وره‌ی وه‌ک سوله‌یمانیدا، ئیوارتیکه‌ پایز رۆیشتم، چۆل چۆلم دیوه. ئا ئەمه‌ منی هان دا شێعری (ئیواره‌ی پایز) بلیتم. وه‌ خۆت ده‌زانی نه‌ باسی سوله‌یمانی تێدایه‌ و نه‌ باسی کوردیشی تێدایه. به‌لام ئیواره‌ییکی پایز بوو که من دیتم شاری سوله‌یمانی چۆل بوو. هه‌ر ئەمه‌ بوو به‌باعیسی ئیلهامی وه‌ی ئەو شێعره‌ بلیتم. به‌لێ من ئەوه به‌ئیلهام ده‌بینم. له‌ راستیدا، ده‌ناسم...

* تۆ لێره‌دا بۆ تاکه‌ تیکستی، با بلیین بۆ تاکه‌ شێعری باس ده‌که‌ی. به‌لام بۆ ده‌ست پێکردن، به‌شێعر نووسین، هه‌ر کابراکه‌ ده‌بیته‌ شاعیر، ئەوه‌یان چۆن ته‌فسیر ده‌که‌ی؟!!

- به‌عه‌قیده‌ی من، شاعیری واقعی هه‌ر ئەو که‌سه‌یه‌ که وه‌کو وێنه‌ هه‌لگرتیک وێنه‌ له‌ شت هه‌لگرتی، بیخاته‌ ناو خه‌یالی خۆی و به‌خه‌یالی خۆی بیرازتێته‌وه. به‌پروای من شاعیری واقعی که‌سه‌یکه‌ که له‌ ژیا ن ئیلهام وه‌رگرتی له‌ ژیا ن ئینسانی، له‌ ژیا ن

ده‌رووبه‌ری خۆی. یه‌کتیک له‌ نه‌زه‌رییه‌کانی من له‌باره‌ی شێعره‌وه‌ گوتومه‌ و هیندی که‌سه ته‌ئیییدی ده‌کا و هیندی که‌سه ته‌ئیییدی نا‌کا، من پێم وایه‌ شاعیر ناتوانی له‌ چوارچێوه‌ی ده‌رووبه‌ری خۆی بجیتته‌ ده‌ری. یانی ئەلئان من شێعریکی له‌سه‌ر سویدیکی، که نه‌مدیوه، بلیتم، پێم وایه‌ شێعر نییه، خه‌یالیکیه‌ بۆ خۆم کردومه‌... شتیکی بێتامی لێ ده‌رده‌چی، به‌لام وه‌ختیکه‌ من له‌ ولاتیکی ده‌ره‌وه‌ی کوردستان ده‌مه‌وی شێعر بلیتم، ته‌ماشای ده‌که‌م کوردستانم دیته‌وه‌ یاد. هه‌ر وه‌کو له‌بیرمه‌، له‌ جیگایه‌کی شاخاوی و به‌رده‌لان و جه‌نگه‌لدا، شه‌ویکی نیوه‌شه‌و، من گویم له‌ ده‌نگی بولبولان ده‌بوو، لای به‌یان، کوردستانم هاته‌وه‌ بی‌ری، ولاتیکی دووریش بوو له‌ کوردستان، ئەو شێعره‌م گوت:

به‌یان ئەنگوت و شه‌و رابرد و من هیشتا خه‌وم نایه

ده‌خوین بولبول و قومری، به‌لام قاسپه‌ی که‌وم نایه

خه‌یال ده‌مباته‌ جیژوانی شه‌وانی لاوه‌تی ئەمما

خه‌رینگه‌ی بازنه‌ و خرخال و به‌رمووری ئەوم نایه

هه‌رچی کردم، نه‌متوانی له‌و موحیته‌، له‌و ده‌رووبه‌ره‌ی خۆم ئیلهام وه‌رگرم بۆ ئەو شێعره‌ی گوتومه‌، هه‌ر خه‌یال برده‌یه‌وه‌ کوردستان و بازنه‌ و خه‌یالی که‌چه‌ کوردتیک.

* تۆ پێت وایه‌ بۆچی بووی به‌شاعیر. بۆ نه‌بووی به‌شتیکه‌ تر؟

- به‌لێ... ره‌نگی ئەگه‌ر پێشه‌کی تاریک و روون بخوینیته‌وه، له‌ویدا نووسبومه‌، من تا له‌ مه‌درسه‌ی سه‌ره‌تاییدا ده‌مخویند، هه‌یچ پێم وانه‌بوو ئەده‌بیات چیبه‌. له‌ هه‌موو ده‌رسه‌کانیشمدا هه‌ر وه‌ک یه‌ک بووم، یانی ده‌رسی ریازیش و ئەده‌بیشم هه‌ر وه‌ک یه‌ک بوو. به‌لام وه‌ختیکه‌ چوومه‌ حوجره‌ی فه‌قییان بۆ ده‌رس خویندنی، له‌وی زۆر باسی شێعر و ئەده‌ب ده‌کرا، و من له‌ پێشدا ئەوه شیفته‌ی کردم بۆ لای شێعر و ئەده‌ب. له‌ پێشدا پێم وانه‌بوو شێعر چیبه‌؟!!

پێم وابوو وه‌زنه‌ و قافییه‌یه‌ و هه‌رچی وه‌زنه‌که‌ی له‌بارتر و قافییه‌که‌ی گرانت‌تر بێ، شێعری چاتر ئەوه‌یه. به‌لام زۆری پێ چوو تا تێگه‌یشتم، شێعر به‌یانی ئیلهاماتی شاعیره‌. وه‌ به‌خته‌وه‌رم که ئەغله‌ب له‌و، یانی سه‌دی نه‌وه‌د و پێنج له‌و شێعرانه‌ی که له‌و وه‌ختیدا، پێش وه‌ی بزانه‌ شاعیری چیبه‌ (نووسبومن) به‌تلاون، وه‌ شکور نه‌بوونه‌ به‌لا به‌سه‌رمه‌وه‌، ئەلعانه‌کانی، حاشایان لێ بکه‌م!

* ئەوانه‌ی که باوکت سووتاندنی...

- ئەوانه‌ که باوکت سووتاندنی... ده‌ستی خۆش بێ...

* ئیستا، بههرحال، ئەگەر خۆت ویستبیت یا نا، یهکیکی له شاعیره گهورهکانی کورد. بهلام که ئیسته ئاور بۆ دواوه ئەدهیتهوه سهیری شیعرى خۆت ئەکهی، پیت وایه چیت خستۆته سهر شیعر، چیی تازەت هیناوه؟!

- لهبارى قالبى شیعرهوه پیم وانییه شتیکی تازەم هینابیته گۆرئ... وهکو بۆ خۆم له جیگایهکی دیکهشم گوتوه و ئەلعانیش تیکراری دهکهمهوه، وهختیکی خهیاڵتیکی شاعیرانه بهربینگم پین دهگرئ شیعر ئازاد دهکهم بۆ خۆی قالب بۆ خۆی بدۆزیتهوه. من قهت دهپیشدا قالبم بۆ شیعر نه دۆزیهتهوه تا شیعر لهو قابلهدا بلیم... له بهر وهی لهبارى قابلهدا شاعیرى نهگوتوه (شهنگه بیری) یهکهمه، پیم وایه لهپیش مندا هیچ کهس دهو قابلهدا شیعرى نهگوتوه... با ئەوهشت لهپیشدا بۆ تهشریح کهم، که هیچ یهک له شاعیرهکانی مه، قابلیکی نوییان نههیناوهته گۆرئ، من دهتوانم بهدریژی بۆت سابیت بکهم، که مامۆستا گۆران، که ئیمه بهشاعیرتیکی نویی دهزانین، هونهرهکهی ئەوهبوو گهراوهتهوه بۆ وهزنى هیجایی، که وهزنى هیجایی وهزنىکی فۆلكلۆریکی زۆر کۆنى کورده، یانی گهراوهتهوه بۆ وهزنى.

* هه مو وهزنىهکانی گۆران...؟!

- تهقربهن، هیچی نییه له فۆلكلۆردا نه بئ... یانی نهه مو وهزنىهکانی دیوانه کهی، ئەوهی پینی دهلین شیعرى نوییه کهی. ئەوی شیعرى نوییه کهی، ئەتۆ توحفهى موزه فهرییهى چاک پروانه، هه مو وهزنىهکانی تیدایه. بهلام ئەو برتیکی کورت و درێژ کردوونهوه. مامۆستا گۆرانتیکی دهلی:

کوردستان گه پام

دۆلا و دۆل پیتوم

نه له شار و نه له دئ

نهمدی کهس

جوان بئ وهک تۆ

تویت و بهس

کچه کوردئ وهک گول و ابئ، کوردستانئ پین ئاوابئ...

برۆ ته ماشای توحفهى موزه فهرییه بکه، دهلی:

سه د وهستام بۆ بئ

له لای شیرازی
دووسه د شاگرد بئ لای دربازی
کراسئ بدروون بۆ بووکه نازی
دهبلا ته نک بئ، دهبلا شلک بئ
بۆ بووکه نازی.

هه ر ئەو وهزنىه نییه؟! مولا حه زه بفرموو هه ر ئەو وهزنىه. مامۆستا گۆران هونه رتیکی کردووه، گهراوهتهوه بۆ وهزنى هیجایی. ئەمن تهئیدی دهکهم که دهفرمووی ئەم وهزنى له گه ل ته بیعه تی زمانى کوردی پتر ریک دهکهوی. وه بهعه قیدهی من پتریش ریک دهکهوی. ئەمنیش عه قیده م ههروهک وی وایه لیته دا. ئەما من پیم وایه مامۆستا گۆرانیش، ئەو کهسهی که پیم وایه قهرنى بیسته م شاعیرى لهوی چاتری تیدا نه بووه له بیرت نه چئ، ئەوه دهلیل نییه که من نه قه د دهگرم یان باس دهکه م، له ئیراده تی من نیسه بت به مامۆستا گۆران که م ناکاته وه مامۆستا گۆران، بهعه قیدهی من، بریاری خرابی دا له ژيانى خزیدا، که دهفرمووی ئیدی تازه من ناچمه وه سه ر قالبی کۆن، پیم وابوو دهیتوانی شیعرى دیکه ی وهک دهرویش عه بدوللاش هه ر له قالبی کۆندا بلئ و میلله ته که ی ئەلعان ئیستفاده ی لی بکا. خۆ مه حدوود کردنی شاعیر ده قالبیکدا، یا ده چهن قابله دا، پیم وایه کارتیکی ناقلا نه نییه، به لئ...

* من پرسیاره که م ئەوه بوو که چیت هیناوه ته شیعرى کوردییه وه، چیی تازەت هیناوه، تۆ باسی شه کلت کرد، بهلام ئەی شتی تر؟!

- چی تازەم هیناوه؟! وه للاهئ... ئاخه ر من بۆ خۆم بلیم چی تازەم هیناوه... به لئ شتی تازەم هیناوه رهنگبئ له پيش مندا هه بوون، شاعیره غه ربیه کانی کوردستان، که به داخه وه هه ربیه که ی که س نازانئ له کوئ مردوون، وهک حاجی قادر، یا وهک نالی، که باسی دهردی غوربه تیان کردووه، بهلام من پیم وایه زۆر نویترم له وانه له (نالئى جودایی) دا باس کردووه... رهنگبئ، بئ تهئسیر نه بووبئ شیعرى به هاره که ی حاجی قادر یا شیعره که ی نالی بۆ سوله یمانی ناردۆته وه، رهنگه ئەوانه هیچیان بئ تهئسیر نه بووبن ده میتشکما جوله یان کردبئ، بهلام منیش دهردی غوربه تی خۆم له نالئى جودایییدا پیم وایه زۆر چاک ته شریح کردووه. ئەوه شته نوییه که که من هیناومه. زۆر شتی نویی دیکه شم هه یه که نازانم، ئەلعان له وهخته ییدا، نه کتیبم له پیشه و نه چی... بۆ خۆم ئەلعانه کانتئ، بئ ده که مه وه که هیچ ناتوانم شیعر بلیم، چونکه هه رچی ده بوو بیلیم گوتومه، وهختیکی من گه رمه شین

دهلیم بۆ شههیدیکی کورد، ئیدی تازه هه‌رچه‌ند ده‌کهم له‌وه‌ی چاتر ناتوانم، پیم وایه، بلیم.

* له‌وه‌ گهرمتر...

- له‌وه‌ گهرمتر ناتوانم شین بگێرم... وه‌ختیکی من باسی به‌هاری کوردستانم کردوه، پیم وایه ئیدی نه‌ققاشییهم کردوه له‌ به‌هاری کوردستان، له‌وه‌ی چاتر ناتوانم تازه نه‌ققاشی بکه‌مه‌وه. وه‌ختیکی باسی ته‌بیعه‌تی کوردستان ده‌کهم... هه‌موو... ئیدی لیم پراوه، وشه‌م لێ پراوه. تازه چی دیکه بلیم؟! هه‌رچی بلیم تیکراری موکه‌په‌ره. وه‌ له‌وانه‌دا به‌عه‌قیده‌ی من، نوێ... شتی زۆر نوێم هه‌تاوه... نوێیان تیدا هه‌یه.

* باش بوو باسی زمانت کرد، که ده‌بوو زووتر بتگوتایه، به‌لام وا دره‌نگتر باست کرد. ئیسته زۆر که‌س پیتی وایه تۆ له‌ زماندا زۆر شتت تازه کردۆته‌وه، یانی ئه‌و زمانه شتیرییه‌ی که تۆ به‌کاری ده‌هینی، چ وه‌کو وشه، وشه‌ی ته‌نهای سه‌ره‌خۆ وه‌ری بگری، چ وه‌ک ده‌رپین. هه‌ندێ ده‌رپین هه‌یه، راسته، کۆمه‌لێ وشه‌ی ئاساییه و له‌ناو خه‌لکا هه‌یه، به‌لام که به‌شیه‌یه‌کی تازه پیکه‌وه‌ت نا، ده‌رپینیکی تازه‌ش دروست ده‌کا. تۆ ئه‌وه‌ت زۆر وه‌ستایانه کردوه. به‌لام ئه‌مه‌ت چۆن کردوه؟ ئه‌مه‌ت چۆن بۆ دێ؟!!

- ئه‌وه هۆی ئه‌وه بووه که من بیچوه‌وه لادایی بووم، وه‌ زانیومه ئه‌و وشه‌یه خه‌لکی نه‌خوینده‌وار له‌ لادیدا چۆنی به‌کار دین. وه‌ختیکی من له‌ لادیدا ده‌ژيام زیاتر شتیره‌کانی خۆم له‌ پێشدا بۆ پیرێژنیک ده‌خوینده‌وه تا بۆ رۆشنییریکی بخوینمه‌وه، بزانه‌مانه‌که‌م چاک پیکه‌وه‌ هاتوه، یان نه. و من لێرده‌دا مه‌نووینی دینشینی خۆم بووم. یه‌کیک له‌ شتیره‌ناسه‌کانی مه‌هاباد له‌باره‌ی مندا ده‌لێ: هه‌تمن شاعیر نییه، شیلاناوی کردویه‌ته شاعیر. به‌لێ من له‌ شیلاناوییه‌که‌دا ده‌ژيام که هه‌ر چی له‌ شتیره‌کاندا هه‌یه، له‌ویشدا هه‌یه. ئا وه‌لدێر ده‌لیم، نازانه‌م چ ده‌لیم، ئه‌وانه هه‌موو له‌ دێیه‌که‌دا هه‌ن، دیومن. ئه‌و گولانه‌ی که باسیان ده‌کهم له‌نێو شتیره‌کانی خۆمدا، هه‌موو له‌و دێیه‌ هه‌ن و من عه‌قیده‌م وایه ئه‌گه‌ر براهه‌کی زه‌وقی شاعیری هه‌بێ، به‌قه‌د من گه‌په‌دا، کوردستانی گه‌رابا، ئه‌ویش ده‌یتوانی وشه‌کان وا جێبه‌جێ بکات. ئه‌لعان من، نووسه‌ریک که په‌نگه‌ی تۆش بیناسی و هه‌ر له‌و ولاته‌ش بێ که تۆ لێی، دیم، نووسینیکم دیوه، ئه‌و وشانه‌ی که من له‌ شتیره‌ی خۆمدا به‌کارم هه‌تاوه، ئه‌ویش به‌کاری هه‌تاوه. ئه‌و به‌کاره‌یتانه‌ش هه‌ر ئه‌وه‌یه عه‌رزم کردی، دێهاتی به‌کاری دین. مامۆستای من دێهاتی بووه.

* له‌ پرسیاریکی پێشتردا باسی ناله‌ی جوداییت کرد. هه‌لبه‌ت به‌لای منه‌وه، په‌نگه به‌لای زۆر خه‌لکی دیکه‌شه‌وه، وه‌ک ئه‌و په‌ژه‌ش بۆم باس کردیت، تۆ ئه‌گه‌ر ته‌نیا ناله‌ی

جوداییشت هه‌بێ، به‌سته. به‌لام ناله‌ی جودایی چۆن دروست بوو، یانی بلیم به‌ره‌می ساتیکی عاتیفی بوو، به‌کورتی چیرۆکی ئه‌و شتیره‌ خۆی چیه‌؟

- په‌نگه‌ی بریک گران بێ به‌لام باوه‌رم پێ بکه ئه‌م شتیره‌ وه‌ک برووسکیک به‌میشکمه‌دا هاتوه و، له‌ ئانیکیشدا که من هاواریک بۆ غه‌ریبی خۆم بکه‌م. ئه‌ویش، به‌لێ، عیله‌تیکه هه‌بوو. من له‌ به‌غدایه‌کی گه‌رمی هاویندا، به‌تاقی ته‌نێ، له‌گه‌ڵ یه‌ک دوو په‌فیکی زۆر فه‌قیر به‌جێ ما‌بووم و، په‌فیکه‌کانی دیکه‌م، که ئه‌و ده‌می له‌ به‌غدا ده‌بون، هه‌مووی چوو‌بوونه ئه‌وروپا بۆ گه‌ران، منیان له‌ به‌غدایه‌ به‌جێ هه‌شتبوو. وه‌ په‌فیکه‌کانی له‌ به‌غدایه‌شم په‌یدا کردبوون، کورده‌کانی عێراقی، ئه‌ویش هه‌موو وه‌ شاخ که‌وتبوون. من به‌ته‌نێ ما‌بوومه‌وه. ئه‌و غه‌م و داخ و ده‌رده‌ وه‌ک برووسکیک ده‌ یه‌ک په‌ژێدا به‌میشکمه‌دا هات، به‌لام بۆ ساز و په‌رداخ کردنه‌که‌ی شتیره‌که‌ ماوه‌یه‌کی زۆری توول کێشا.

* یه‌که‌م جار که نووسیت، هه‌موویت نووسی؟!!

- نا هه‌مووم نه‌نووسیوو. به‌لام ته‌قربه‌ن، ده‌توانم بلیم ئیسکلێته‌که‌م دا‌رشتبوو، به‌لام دوايه زۆری پێدا هاتم و چووم و، ئیستاش بڕوانا که‌م که هه‌مووی به‌ده‌ستی خه‌لک گه‌ییبێ. با ئه‌و حه‌قیقه‌ته‌ بلیم، ئه‌گه‌ر من له‌و وه‌خته‌یه‌دا که خه‌یالی ئه‌م شتیره له‌ مێشکمه‌دا هه‌بوو، ئه‌گه‌ر من مه‌سنه‌وی مه‌وله‌ویم له‌ ئیختیاردا با، په‌نگ بوو ئه‌و شتیره به‌وجود نه‌یه، ئه‌گه‌ر مه‌سنه‌ویم خویندباوه...

* ئه‌و که‌ف و کوله‌.

- ئه‌و که‌ف و کوله‌م ده‌نیشته‌وه. هه‌ر ئه‌وه‌نده شتیره‌م له‌به‌ر ما‌بوون که له‌وئێ ئیستینام پێ کردوون...

* به‌کارت هه‌تاوه...

- به‌کارم هه‌تاوه... ده‌نا مه‌سنه‌ویم ده‌ ئیختیار دابا ئیدی که‌ف و کوله‌که‌م ده‌پۆی. ئه‌وه‌م بیستوه که ده‌لێن به‌مامۆستا گۆرانیان گوت، گوتیان: بۆ شینت بۆ په‌فیک حیلمی نه‌کردوه، بۆ ئه‌و پیاوه گه‌وره. گوتی: وه‌للا گریام. له‌به‌رئه‌وه‌ی هه‌ست و که‌ف و کوله‌که‌م بوو به‌فرمیسک، نه‌بوو به‌شتیره‌. من پڕوام به‌و حه‌قیقه‌ته‌ هه‌یه که ئه‌گه‌ر پیاو بۆ شتیک گریا، ئیدی شتیره‌ی بۆ ناگوتی.

* ئه‌م باسه‌ی که ده‌یکه‌ی زیاتر پیاو بۆ ئه‌وه رانه‌کیشتی که بێر له‌ ته‌کنیکی شتیره‌ نووسین بکاته‌وه، چۆنی ده‌نووسی... یانی که‌ف و کولتیک دیت، جاری وا هه‌یه به‌خوینده‌وه‌ی مه‌ولانا یه‌ک ده‌روا هیچی لێ نامینیته‌وه، جاری واش هه‌یه به‌گریانی

قەرەبووی دەکەى...

- بەلئى...

* بەلام جارى وا ههيه ئەوانه ههچيان دادت نادەن، دەبى بىنوسى...

- دەبى بىنوسى...

* دەمەوى زياتر لەوه تى بگەم، تەکنىكى نووسىن لای تۆ چۆنە؟! دەنوسى و چاکی دەکەى؟! دەنوسى و وەکو خۆی دەبەيتەوه، چۆنى دەنوسى؟!

- بەلئى... من لەپیتشدا کەف و کولەكەم دپنمە سەر کاغەز... بەلام زۆر کەس وا بووه ئىنتىقادى لى کردووم کە تۆ زۆر دەست لە شىعەرى خۆت دەدەى. من تا جىگایەک کە لى بىزار دەبم هەر دەستى لى دەدەم، هەر کەلیمەى دەبەمە پىشەوه، دەبەيتەمە پاشەوه، قافیەى جوان دەکەم، قافیەى ناھیلەم، نازانم... یەكێک لە رەفیعانى قەدیم، کە رەنگى ئەلعان، ئەو دەعیەى نەهینى من بەرەفیع بزانی، دەیگوت جارى وا ههیه تۆ شىعەرى خۆت خراوەکەى. هیندەى دەست لى دەدەى، خرای دەکەى. من بەخۆم نییە ناتوانم دەس لە شىعەرى خۆم نەدەم. پىم وایه، بۆ خۆم پىم وایه چاکی دەکەم، خەلکى واش ههیه پىم دەلین خراپى دەکەى. زۆرى دەس لى دەدەم، بەلام...

* پىاو کە «لەکوێوه بۆ کوێ» کەت دەخوینیتەوه و، ئەو پىشەکییەى کە بۆ تارىک و پرونت نووسیوه، یان نالەى جودایىیە کەت دەخوینیتەوه، وا هەست ئەکا تۆ زۆر لە ولات دوورکەوتووتەوه... یانى وەک بەلئى هەزاران میل کەوتوتە نىوان تۆ و ولاتەوه، کوردستانەوه... بەلام لەهەر لایەنیکەوه لىکى بەدەیتەوه، تۆ لە کوردستانى عىراق بویتە، نەک تەنیا لە عىراقى عەرەبا، کە ئەوەندە هەست بەغەربى بکەیت. ئەى بۆچى ئەو هەستەى کوردستان وای لى نەکردووى کە کەمترى بکاتەوه بەلئى ئەوەندە هەست بەغەربى نەکەى، وەک پىاو لە شىعەرەکە و لە پىشەکییە کە دا دەبىنى؟!

- وەللاھى، کاکە، من بەراستى با ئەو هەقیقەتە بەلئى، من نە تەنیا لە کوردستانى عىراق هەستم بەغەربى نەدەکرد. بەلکە پىم و ابو لە ماله خۆم. وە بەتایبەتى ئەگەر دەچومەوه شارەکانى کوردستان، ئەو زۆر دەردى غوربەتى لە مندا دەکوشت. بەلام عاتیفەى ژن و مندا... من شاعىرىکى رەبەنى وەک حاجى قادر نەبووم... تاقانەیه کەم بەجى هیشتبوو کە زۆرم غەم بوو... دیارە هەر کورە کوردەکانم زۆر خۆش دەویستن، بەلام جى وىیان بۆ پر نەدەکردمەوه. خوشکەم بەجى هیشتبوو، برام بەجى هیشتبوو... ئەوانەش... پىاو با زۆر درۆزن نەبى، هەرچى کورە کوردیکم زۆر خۆش وىستى، پىم و انبىە بەقەد کورپى خۆم خۆش وىستى. بەلام ئەو شىعەرەى کە زۆریان بۆنى غەربى لى

دئ هەر ئەو شىعەرەن کە من دەسالى ۷۴-۷۵ دا کوتوومن... ناوێرم... بۆچى بەنىو بلئى... تەنیا موسەکىنىکى هەمبەو، ناوەکەى نایەم، کابرایەک بوو، کوردیکى کە پىم وایه نەویرابوو بچیتە شاخى، دەنا کئ هەبوو نەچوویتە شاخى...
* ناوی مەحمود زامدار بوو.

- بەلئى... وەللاھى... ئىدى ئەو تۆ دەیلئى... دەچووم دەردى دلئى خۆم لەکن ئەو کەسەى هەلئەدەشت. بەلئى مەحمود زۆرى زەرەر لە خۆى دا، ئەگەر مەحمودیش لە شاخى بایه شىعەرى چاتریشم دەکوت... رۆژئى دەچووم لەکن وی خۆم دەخافلانند... ئەو مەلعوونە نەیدەهیشت بىتە شىعەر (پى دەکەنئ). با خاترەیه کى خۆشى خۆم و مەحمودت بۆ بگىرەمەوه. رۆژئىک لە یەکیەتى نووسەرانى کورد دانیشتبوو... مامۆستا عەبدورزاق بىماریش لەوئى دانیشتبوو، بۆ خۆشى لەوئى بوو... سئ چوارئىک لەو بىمار و نازانم زامدار و شتانە لەوئى بوون. ئەو کابرایە دەستى کرد بەکەرنامە خویندەوهى. دەپیش هەموو شتیکدا گوتى: کەر گیانلەبەرىکى هیمە... کورە گوتم، هەتیوه بۆ هەژار نییە، بۆ زامدار نییە (هەموو پى دەکەنئ)، ئاخر، بۆ بىمار نییە، بۆ هەر هیمە...؟! یەکجار زۆر خەجالت بوو (هەموو پى دەکەنئ).

* بەشىکى زۆرى تەجروبهى غەربى پتوهندى بەو ماوہیەوه ههیه کە لە عىراق، یا لە کوردستانى عىراق بوو... ئىستا ئەو تەجروبهیه چۆن دەبىنى؟!

- مولاخەزە بفرموو، شىعەرەکانم تارىخیان ههیه. من ئەو موددەتەى کە لە کوردستان بووم، لە ژبە ناپالم و تىزابى دوژمندا بووم، یەک شىعەر نییە کە باسى غەربى تىدابى... مەتەرزى شەرەفم لە شەردا گوتووه، بەلام دەلئىم ئاوارەنیم، وا دەزانم لە مالم... بەلام نارەحەتیه کەى من هەر ئەو وەختە بوو... ئەگەر تارىخى شىعەرەکانم بخویننەوه، هەر ئەو وەختەیه کە من هەست بەغەربى دەکەم، کە لەبەغدا بەتەنى بەجى ما بووم...

* کەواپئ ئەم غەربىیە، ئەم غوربەتەى لىرەدا باس دەکرى، غوربەتى زمانە، یانى پتوهندى بەزمان و فەرھەنگەوه ههیه، فەرھەنگى نەتەواپەتى مىللەتى...

- بەلئى...
* یانى تۆ غەربىیە کەت زياتر لەوه دابوو کە لە ولاتیکدا بووى، لە پرووى زمانەوه لە پرووى فەرھەنگەوه لىیەوه دوورى... وا نییە؟!

- بەلئى... ئەو کامیلەن وایه... من کە نىزىک بە... نازانم دە سال... یا هەشت یا نۆ سال لە بەغدا مام، وىستا ئەوەندە عەرەبى فیر نەبوووم کە بتوانم ئىحتیاجاتى رۆژانەمى پى رەفە بکەم. دیارە ئەوەش موحتاج نەبووم. راستىیە کەى ئەو بوو کە دەمتوانى هەمیشە

بهشی ئەوەندە کوردێک پەیدا کەم که ئەگەر قاتیەک بکرم ببیتە دیلمانج و بۆم بکری. دەنا پێم وانیبە هێندەش نازیرەک بەم که زمان فێر نەبم... بەلام... وەللاهی ئیستعدادی زبان فێربوونیشم کهمە... ها... ئەوەت پێ بلێم وەدواپە بەراستی من نەمەدەویست ئەدەبی عەرەبیش فێربم، چونکو تەماشام کردبوو که قەت ناچە ئەدیبتیکی چاکی عەرەب، ئەدەبی عەرەبی، ئەدەبیاتی عەرەبی بخوینمەوه، یا نووسینی عەرەبی بخوینمەوه، مەگەر خەبەرێک زۆرم ئیحتیاج پێ بووی، خۆم عەزبەت دا، دەنا قەت گوڤار و شتی وام نەدەخویندەوه. عیللە تیشی ئەوێه که بۆ خۆت دەزانی ئەدەبی عەرەبی چەندی زەرەر له زبانی کوردی داوه. با حەقیقەتێک بلێم، دیارە ئەو دەمی من نووسینە کوردییەکانی عێراقم زۆر دەخویندەوه. تا له کوردستان دەبوون، بەئیستلاخی ئێره دەبیرستان، یا بەئیستلاخی وئ سانەوی و شتی واتان دەخویند، هەموو کوردییەکی خالیس و جوان دەنووسرا. لەگەڵ دەبوونە دوکتۆر، ماشاللا عەرەبیتان فکر دەکردهوه و کوردیتان دەنووسی. وای چ بەدبەختێک بەسەر زبانی کوردیدا هاتبوو... ئەو عەرەبی فکر کردنەوه، هەستام بەو کارە (پێ دەکەن) ... یەقووومو بیهازه لعمەل... بەراستی زەرەری گەورە دی داوه.

* با جارێکی دی ببینەوه سەر مەسەلە ی دەری دەری، یا ئاوارەیی و دوورکەوتنەوه له ولات... ئایا پیاو دەتوانی بلێ یەکت له هۆبه هەرە سەرەکییەکان له شیعری تۆدا دەری دەری و ئاوارەبوونە؟!

- نا عەرزت دەکەم ئەوه بۆ زەمانتیکى مەحدوودە. شیعری من ئەگەر غەمناکه، هەموو لەبەر لێقه و ماوی، چارەڕەشی، بەدبەختی میلله تەکه مە تیبدا موعەکیس بووه، نه ئی خۆم، وەختیکى من له تەمەنى بیست و دوو سالی دەلێم:

گەرچی تووشی رەنجەرۆبی و حەسەرت و دەردم ئەمن

باوەر بەکن کورە دەولەمەندیکی زۆر تیر و پێ و پاک و خاوین بووم، بەلام میلله تەکه مە تووشی رەنج و دەرد و حەسەرت بوو... (ئەمن) لێره دا (هێمن) نییه، (ئەمن) میلله تی کورده.

* بەلام ناتەوی ئەوەش بلێی که جوانترین شیعرت ئەوانەن غەربیی پێی گوتوی!!

- با... نه ئەوه لهبەر وهش بووه کاکه، لهبەر وهی بووه من تهجروبهی شیعرم زۆرتر رۆبۆته پێش... هەر غەربیی نەبووه، من تهجروبهی شیعریشم زیاتر بووه... ئەزمونی شیعرم هەتا تەمەن بەرەو ژوورتر چوو، بەرەو پێشتر چوو.

* ئە ی کهواته سەرچاوهی شیعەر، لای تۆ، جگە لهوهی وتان، که رەنگە دەری دەری

جوانترین شیعری پێ گوتی، چی دیکهیه؟!

- وەللاهی... جوانیش زۆری تەئسیر له من کردووه، جوانی دیارە بەهەموو مەعنای که لیمەوه. بەلام جوانترین شتیش له نەزەر مندا ژن بووه، یان ئینسان بووه، که دیارە جینسی موخالیفه، له هیچ شیعریکی مندا، تۆ پێم وایه، بۆنیکى وا ناکه ی که من تەمایولتیکى غەیره ئینسانیم تیدا بووی... بەلێ... بەلێ... تۆ هەر نالە ی جودایی دەبینی له شیعره غەربییەکانی مندا، ئەدی... شیعری وام هەیه که نالە ی جودایی نییه، بەلام بۆنی غەربیی لێ دی، که دەلێم: یادم بکەن، زۆر سەیره... بەراستی ئەو شیعره ی من کهم که وتوووه تە بەر لیکۆلینەوه و ئینتقاد. من پێم وایه لهو شیعره یدا زۆر شتی نویم هیناوه تە گۆرێ. که له پێش مندا هیچ شاعیریکی کورد لائەقەل - نەیکوتی. من دەلێم:

لهو دەمه یدا گر دهگرێ مه یل و تاسه

لهو دەمه یدا تیک هه لدهنگون هه ناسه

پێم وایه «تیک هه لدهنگون هه ناسه» رەنگبێ ئەو تەعبیره زۆر کهم پێ له شیعری شاعیرانی که من بیاناسم. ئەوەش هەر نەوعیت که له درده غوربه تەکه م... بەلێ... جوانی له هەموو شتیکی دی... جوانیش یەکیک بووه لهو شتانه که منی هان داوه بۆ شیعەر گوتن... جوانی تەبیعەت... دیارە پتر له جوانی تەبیعەت، جوانی ئینسان... ئینسانی جینسی موخالیف.

* تۆ بلێی لێره باسی تەعبیرت کرد... لهو دەمه یدا تیک هه لدهنگون هه ناسه...

- بەلێ...

* ئەمە ئەگەر بەراوردی بکە ی له گەڵ ئەو دەرپرینە ئیحساساتییه ی که له نالە ی جوداییدا باست کردووه، ئەوه یان زۆر بەناشکرا پێوه دیارە که زیاتر شتیکی ئیحساساتییه و رەگەزتیکی ماددی تیدا بەدی ناکرێ. بەلام «تیک هه لدهنگون هه ناسه» شتیکی زیاتر ماددی نیشان دەدا. ئەمە بەرە ی تۆ، دوو تەجرەبه ی جیاواز نیشان نادا؟!

- با... با... بەلێ... بەلێ دوو تەجرەبه ی جیاوازه. بەعەقیدە ی من لێره مەحرورومییه تیکى دیکه نیشان دەدا، لهوئ مەحرورومییه تیکى دی. ئیدی پێم وایه زۆریش شکافتەر نەلێم... (پێ دەکەن)... چونکو هەر ماچی کچه سوله یانیا ن تیری نەدەکردم بەتەنیا... (پێ دەکەن)... چونکو باوکانه بوو... وەکو عەرزم کردی، ماچیان نەئەدا بەشاعیره لاوهکان، دەیاندا بەمن، چونکو پێیان وابوو بێ نازارم (پێ دەکەن). بێ نازار نەبام بۆ دەیاندا (پێ دەکەن)... نازارم تۆ ئەو شیعره ی منت دیوه، که خەلک رەنگبێ زۆری فکر لێ نەکردبیتەوه:

وهره ماچم دهیه ماچی خودایی

که بیتزارم له ماچی سینهمایی

لیژهدا ماچی سینهمایی ئەو ماچانەن که وهکو بابیتک ئەو خەلکە منیان ماچ دەکرد... پیتیم وایه ماچی بابانە بوو (پێ دەکەنێ) کردوومه ته ماچی سینهمایی...

* جگه له دهر به دهری جگه له خۆشه و یستی نیشتمان، دیاره ئافره تیش رۆلێکی زۆری له شیعری تۆدا ههیه... تۆ چۆن سهیری ئافرهت دهکە... به لای تۆوه ئافرهت بۆ شاعیر ده بێ چی بێ؟!!

- پرسسیاریکی زۆر گرانه، رهنگه گوێیان لێ بێ (پێ دەکەنێ) به لām چ بکه، ده بێ جوابت بدهمه وه. من پیتیم وایه ئافره تیتک به راستی بۆ ئینسانیتک... یا ژنیتک... من که لیمه ئافره تیشم قبول نیه، له بیرت نه چن، پیتیم وانیه له «خودای جوانی» را هاتبی، پیتیم وایه له (عه ورت) ی.

* منیش لهم کاغه زهدا ههردوو وشه کهم نووسیوه...

- به لێ... با تۆ خواکهی ئیمه برێک له سه ره و هی برۆین... کیشهم زۆر له سه ره و هی بوو، ده مکوت ئافرهت «عه ورت» ه که له ئەده بیاتی فارسیدا فه و قولعاده به کارهاتوه، به مانای ژن و مندال، به مانای... حه رهم... یه عنی ئەم که سانهی که نابج خەلک بیانین... که و تۆته زمانی کوردیه وه. له کوردستانی ئیراندا ته نیا ئەو که سانهی پێیان عه بیه باسی ژنه کانیا ن بکه، ئەوان بانگی ده کەن ئافرهت... دهنه ئەگه ر ناوی ژنه کهی بویری بلی: فاتم، ئایش، نازانم... گوئی... چی... نالی ئافرهت، ئیدی بانگی ژنه کهی ده کا.

زۆر سه یره... رۆژیتکی ده گه ل یه کیک له مامۆستا کان کیشهم بوو. ده یکوت ژن به مه رحه له یه که له ژبانی ئافرهت ده لێن که کچیتتی نه مینتی... گوتم یانی ئەگه ر که سپک بچیتته حه مامی ژنانه، حه تمه ن ده بێ کچایه تی نه مابێ (پێ که نین)... یا کابرایه ک که ده لێ که وشێ ژنانه ده فرۆشم، ئیدی ئەمه هه ر ده بێ به کچی نه فرۆشی... نا وانیه... ژن که لیمه یه کی دژی پیا وه. که و ابوو ژن هیندهی که لیمه که ناسکه، هیندهش بۆ خۆی له لای من ناسکه... به لām به و حاله وه به لای منه وه موخته ره مه. یانی ئەوه نده به لای منه وه موخته ره مه که ده گه ل ئەو هه موو خۆشه و یستییه ی من ده گه ل ژنم هه یه، خۆت له من باشتر ده زانی، یازده سال من دهر به دهر بووم، ژنیتکی دیکه م نه هینا، چونکو پیتیم و ابوو ژنیتک بۆ ئینسانیتک به سه. دهنه پیت وانه بوو ئەمن له و کوردستانی عیراقه پیریتنیکم وه گیر که وئ...

* ئەگه ر به (سیغه) ش بوایه...

- (پێ دەکەنێ)... ئەگه ر به سیغه ش بووبا... به لێ...

* ئەوه پاشان دیمه وه سه ره ئەو باسه... به لām شتیتک باس کرد که تۆ وا دیاره ئەوه ی خۆت له بیه چۆته وه. ئەو سه ره تا دوور و درێژهی تاریک و روونت نووسیبوو، له یه ک شوینا باسی خیزانه کهی خۆت به ناو نه کردبوو... دواییش له سه ره ئەوه ره خنه یان لێ گرتی...

- به لێ

* ئەوه چی بوو...؟

- عه رزت ده که م... من له و ره خنه دا جوابم داوه ته وه، ده لێم ئەوه پاشما وه ی ژبانی چینیایه تی بووه که ته ئسیری کردووه له مندا و، به ئیستلاحي فارسی، نازانم به کوردی بلێم چی، (ناخوداگاه) من باسم نه کردووه، دوایه له مه قاله یه کی بچوو کدا مه عزه ره تم خواستوه...

* ده لێ «نه چوه بچن»...

- نه چوه بچن... به لێ... به لێ... ئەوه پاشما وه ی... جا ئەلعان که ئەوه له مندا نه ما وه... ئیستا که زه مان وای کردووه پیتک گه یشتووینه وه، دیسان هه ر له شاریتکی غوره تین ئیدی...

* به لێ...

- ئەگه ر من جاریکی مه وئ کۆمه کیتکی... وه کو ده زانم ئە تۆ له ئەو روپایه... ره نگیت... به ماله خۆت بکه... ئەگه ر من مه وئ... ئەو مال ده مالت، بلێم بیده به من برێک گه سک لێ دهم، ئەو پاشما وه ی چینیایه تی تیدا ما وه، ده لێ تۆ چۆن کاری ژنانه ده که ی؟! (پێ ده کەنێ)... دهنه من پاشما وه ی چینیایه تیم تیدا نه ما وه...

* باشه... ئەگه ر وای باشه... به هه ل سوکه وت له گه ل ژندا، بابلیتین بۆ شاعیرتک... پیت وایه له رێگه ی دلداریه وه پیا و باشتر ژن دهناسی، یا ژن هه ر وه کو خۆی له ته بیعه تدا هه یه...

- وه للاهی، کاکه، من وه کو کوردیتک تووشی ژن بووم. بۆ خۆت ده زانی داب و روسوومی کوردی، دلداریه کی... دلداریه که ش هه ر مه حدووده، وه کو ئەو دلداریه ی که ده زانم ئە تۆ ده لێ چی... و من به و شکافته یی بلێم... وه للاهی پیت وایه، پیا و ته نیا وه ختیک ده توانی ژن دهرک کا، که ئیزدیواجی کردب، یانی ژنی هه ب، ئەو ده می ده توانی دهرکی کا... پیت وایه له دلداریدا پیا و بتوانی ئەو ته جروه ی بیته ده ستی وه کو ژندارتک هه یه تی... عیشقیک، ئەو بیتک یا عیشقیک پایه داره که ئەخلاقیشی له گه ل

بئی. گوايه... ئەگەر تۆ سەیری دیوانەکانی من بکە، من لە ساڵی ۱۳۲۵ی هەتاویدا ژنم هیناوه...

ئەگەر تاریخەکان بەهێ زایینی بلێی... کە دەکەنە تەقربەن چل و شەش، ۱۹۴۶ من ژنم هیناوه. ئەگەر تەماشای تاریخی شیعەرەکانم بکە، شیعەرە دلدارییەکانی من هەموو پاش ژن هینان گوتراون، ئەوانی کە تام و خویبەکیان هەیه.

* کەواتە بۆ کیت و توون...؟! *

- کە وابوو زۆری شایبە بەخۆ دەبی، قسەکانمان تونده (پێ دەکەنێ)... کە وابوو پێم وای نییە بۆ شتیکی دیکەم گوتی...

* هەندێ بیروورای جیاوازی لە بارە پێوەندی ژن و پیاووه هەیه، سیکس بەردەوامی دلدارییە، لووتکە ی دلدارییە یا دلدارییە، یا دلدارییە لەگەڵ سیکسدا دەمری... تۆ چۆنی دەبینی؟! *

- من پێم وایە دلداریی لەگەڵ سیکسدا پەرورده دەبی و دەرواته لای سەرور...

* یانی بەلای تۆوه لووتکەیه؟! *

- بەلای منەوه، بەلێ، لووتکەیه... من زۆرم برۆا بەعیشقی ئەفلاتوونی نییە.

* ئەم جارە لەو گشتییەوه دیمەوه سەر تۆزێ تاییبەتیتەر، دەربارە تەجرووبەیی خۆت. دایکی سەلاح، با بلێین خێزانەکەت بۆ تۆ چی دەگەبەنێ؟! ئەم ناویم لەبیر نییە...

- نیوی ئاییشە... بەلێ...

* بەلێ...

- وەللاهی لە هەموو کەس خۆشەویستترمە لە ژياندا، بێ ئەولا و ئەولای، با گوێشی لێ نەبی...

* بۆ ئەمەیان گوێی لێ نەبی ها...؟! *

- بەلێ گوێی لێ نەبی، زۆر غورور دەیگرێ (پێ دەکەنێ)... با غورور نەیگرێ... بەلام بەلای منەوه لە هەموو کەس بۆ من خۆشەویستتر بووه لە ژینمدا... و ئەلعانیش تەحەککومیکی کە گالتەم بەگیانی خۆم کردوو لە تەواوی ژیاندا، دەگەڵ زۆر ملهوری گەورەدا موبارەزم کردوو، خەباتم کردوو، لە موقابیلی ویدا، ئەلعان، زۆر بێ دەسەلاتم. لە حالی حازردا زۆر بێ دەسەلاتم... بەراستی دەبی لەسەرم بکەنەوه (پێ دەکەنێ).

* ڕەنگە هەر تۆ وانەبی... تەجرووبەیی تۆ... نازانم ئیوه چەند ساڵ بوو یەکتان نەدیوو؟! *

- ئیمە... پتر لە دە ساڵ و نیوو...

* بەلێ...

- دەلێن کە نازم حیکمەت... نازم حیکمەتیش تەجرووبەیهکی وای هەیه...

* بەلێ...

دوای، وایزنام، یانزده یا دوانزده ساڵ کە مونهووهری بینیبهوه... ژنهکهی...

- بەلێ...

* هەمووی هەر چوار مانگ لەلای مایهوه... ناردیبهوه... ئیدی نەشیدیبهوه... تۆ چۆن بووی؟! *

- وەللاهی... من پێم خۆش نییە تازە لێک جوێ بینەوه... تا ئەوێ پێی دەلێن مەرگە و هادیموللەزات (هادم اللذات) لە یەکمان جوێ نەکاتەوه، پێم خۆش نییە، لێی جوێ بێمەوه، راستییەکە ی ئەوێه. بەلام بەراستی وەکو من، پاش گەڕانەوهشم ئیتر شیعری دلداریم نەگوتوو و هەر ماناییشی نەماوه بۆ من و، ڕەنگبێ پرانی کەلیماتە. یانی، بەراستی کەلیمەم بۆ جوانی لەدەست چوو. ئیدی هیچم نەماوه پێی بلێم. ڕەنگە ئەوێش مەسەلێک بێ، کە ئیتر من چ بلێم... من کەلیمە کلاسیکم لەبارە شیعری کوردیدا پێ غەلەتە، بەلام لە شیعری ئەو ڕۆژەدا ئەوێ من لە بارە ژندا دەلێم:

بەریشی بۆزهوه سوجدە ی دەبەم من بۆ جەمالی تۆ

ئەدی بۆچی دەیانگوت دار کە پیر بوو تازە دانایە

تازە ئیدی تەماشای دەکەم شتی وای لەتێفم نایەتەوه خەیاڵ و لەبەر وە ی دەستم لێ هەلگرتوو... بەهەزار زەحمەت توانیومە لەو بەینانەدا شیعریک لەسەر جیجایی ئیسلامی بلێم کە پێم وایە شیعریکی خراپ نەبی، ئەمما لەبەرم نییە ئەلعان بۆت بخوینمەوه.

* ئەمە پیاو بۆ پرسیاریکی تر پادەکیشی... بەلام مەبەستم تۆ خۆت، وەکو مام هیمن، نییە. بەلکو شاعیر بەگشتی، ژن هینان بەلای تۆوه چۆنە، یەعنی شاعیر دەبی ژن بەهینێ؟! *

- وەللاهی، کاکە، ئاخر وەکو عەرزم کردی، من پێم وایە هیندێ کەس، دەگەریمەوه بۆ پرسیارەکە ی تۆ، هیندێ کەس پێی وایە ئەگەر ژنی هینا دادەمرکێ و، هیندێ کەس... من بۆ خۆم ئەگەر ژنم هینا بوومە شاعیر، بەلام نازانم خەلکی دیکە چۆنە؟ *

* تۆ پیت وانییە مامۆستا گۆران پاش وە ی دایکی رووناک ی بوو (دەبی مەبەستی دایکی هیرۆ بێ، نەک دایکی رووناک - ف.ش) ئیدی شیعری دەربارە ی جوانیدا کەم کۆتوو؟! *

- جوانترین شیعره‌کافی ئەوانەن کە لە بەینی ژن هینانەکانی و دواى ژن هینانەکانی گوتوونى...

گوتووبه‌تى...

- به‌لى...

* نازانم، چونكو تاريخبان نيبه... به‌داخوه شيعرى ماموستا گوران عه‌يبتيكان هه‌يه كه پياو نازانى... بيستومه ژنه عه‌ره‌به‌كه‌ى زور جوان بووه، من كه نه‌مديوه. پيت و نيبه دامركابى پاش وهى ژنه عه‌ره‌به‌كه‌ى بووه؟!

- وه‌للاهي، وه‌ك توپش باست كرد، نازانم، يانى له‌به‌رئوه‌ى تاريخه‌كه‌ى پينه نيبه، پياو نازانى...

* به‌لى... به‌لام من شاعيريك ده‌ناسم، ئەلعان ده‌توانم ليتره باسى بكهم، ئەمما پيم خوڤش نيبه له زمان منهوه، ئەوه بكوترى بو خوت قسه‌ى له‌گه‌ل ده‌كه‌ى. ئەمن پيم وايه ماموستا هه‌ژار له‌گه‌ل ژنى هينا ئيتر شيعرى جوانى نه‌گوت. له‌گه‌ل ژنى دووه‌ى هينا شيعرى عاشقانه‌ى جوانى نيبه... به‌لى، له‌به‌ره‌و موكرباندا، كه دووربوته‌وه، بو ماوه‌يه‌كى له‌ براژنم دووربوته‌وه، پريك شيعرى عاشقانه‌ى جوانى تيدا هه‌يه، كه ئەويش بو ماوه‌يه‌كى موخته‌سه‌ر بووه. يا له‌ بابا هه‌ژارى موكربانيدا پريك عاشقانه شيعر ده‌لى، به‌لام تو پيت و نيبه زوربان ته‌قليدين!

- وايه... راسته...

* به‌لى...؟!

راسته وايه

- به‌لى... و من له‌بیرمه كه هه‌ژاريكى زور مندال پيش وهى رهنگيى ئەو شيعرانه‌ى له ئاله‌كوکدا بلاوبوينه‌وه، پيش وهى ژن بينى ده‌بتوانى شيعرى عاشقانه بلتى...

چاوت كه گۆشه‌داره وه‌كو رۆژى نيشتمان

په‌يدا ده‌كا هه‌رايه‌كى له‌و كورده‌واريبه

ئەو شيعره‌ى زه‌مانى زور مندالى مام هه‌ژاريبه، زوريش جوانه. ئەوه مه‌ربووته به‌ئەو رۆژه‌ى كه له پشتى گۆقارى نيشتماندا چاپ ده‌كرا، ته‌ماشاهه‌كه‌ى ئەو شيعره‌ى زور جوانه...

* وايه...

- به‌لى...

* ئەم دوو سى پرسياره‌ى دواى هه‌ستىكى وا به‌پياو ده‌دات، وه‌ك بلتى شاعير، كۆمه‌لى قانون هه‌يه كه ده‌يگرته‌وه، يا كۆمه‌لى چوارچيوه هه‌يه كه ته‌نيا بو شاعيره و رهنگه بو خه‌لكى تر نه‌بى. من به‌ش به‌حالى خۆم ئەوه‌نده باوه‌رم به‌وه نيبه قانونى تايبه‌تى هه‌بى بو شاعير، كه خه‌لكى ديكه نه‌گرته‌وه.

- به‌لى...

* به‌لام، به‌هه‌رحال، ديسان يه‌ك دوو پرسيارى له‌و بابه‌ته‌ت لى ده‌كه‌م. به‌لاى تۆوه پينه‌ندى نيوان شاعير و نازادى چيبه و... چۆنه؟ رهنگه وا راستتر بى بلتى نووسه‌ر و نازادى، چونكه مه‌سه‌له ته‌نيا شاعير نيبه... (ئه‌گه‌ر ئەم پرسياره‌م ئەم‌پۆ بکرديه ده‌مگوت هونه‌رمه‌ند و نازادى - ف.ش).

- به‌عه‌قيده‌ى من... به‌لى... ئەفسوس... له‌وه‌تى من قه‌له‌مم به‌ده‌سته‌وه‌يه قه‌تم هه‌ست به‌نازاديبه‌ك نه‌كردوه كه قه‌له‌مى خۆم به‌كه‌يفى خۆم به‌رده‌م... پيم وايه قه‌يد و قيودتيك هه‌ميشه هه‌يه كه شاعير يا نووسه‌ر ناتوانى ئەو نازاديبه‌ى جيسسى ده‌كا...

هه‌رچى ده‌كه‌م ئەو خه‌ياله‌ى پيتى مه‌ستم (له‌راستيدا - هه‌رچه‌ند - ف.ش) بۆى بيته سه‌ر كاغه‌ز. سه‌يره... ئيوه پيتان وايه شاعيره‌كانى غه‌ربى يا ئەوروپايى، نووسه‌ره‌كانى غه‌ربيش توانيويانه به‌و هه‌موو نازاديبه‌ى، به‌ره‌للایى، يا... نازانم چى شيعر بنوسن...؟ رهنگيى هه‌موو كه‌س پيتى وابى ئيعترافاتى رۆسو زور سه‌ريحه.

به‌لام تو فكر ده‌كه‌يه‌وه رۆسو شتى شاردۆته‌وه يا نه؟! من پيم وايه زور شتى شاردۆته‌وه... له هه‌موو كه‌س سه‌ريحترى نووسيه‌وه، به‌لام ئايا شاعيريك ئينسان نيبه؟! ئينسانتيك جاريك، بلتى رۆسو، ده‌عومرى خۆيدا جاريكى زگه‌شۆره‌ى نه‌گرتيى... تو ته‌واوى ئيعترافاته‌كه‌ى بخوينه‌وه، قه‌ت باسى وهى تيدا هه‌يه...؟! (پى ده‌كه‌نى)...

- جوانه...

- كه‌واوو، كاكه به‌راستى قه‌ت ئەو نازاديبه‌ى كه ئيده‌ئاله بو شاعير و نووسه‌ر... به‌تايبه‌تى شه‌رقى، ئيدي بو خوت ده‌زانى شه‌رق ئەوه‌په‌رى... به‌عه‌قيده‌ى من، ئەو نازاديبه، هه‌لنه‌كه‌وتوه. جا ئەو جار بو من پتره، چونكو من...

- به‌لى... له‌پيش هه‌موو شتيكدا چونكو كوردم... ئەو جاره‌كانه ماوه‌يه‌كى دوور و دريژ، خوت ده‌زانى... ئەوه‌شت با پى بلتم، ئەگه‌ر نه‌كه‌وتبامه عيراق و، چاهمه‌نيبه‌كانى عيراق شيعره‌كانيان بو چاپ نه‌كردبام و هه‌ر ده‌مه‌تبوعاتى حيزيدا چاپ كرابايه. زور له شيعره‌كانم ده‌فه‌وتان. من ناله‌ى جوداييم ده‌دا به‌ئورگاني حيزه‌كه‌مان، ده‌يگوت به‌من چ مه‌ربووته تو مه‌شرووب ده‌خۆبه‌وه يا نه... (هه‌موو پى ده‌كه‌نى) و رهنگيى له‌ ناله‌ى

جودایی چاتر من شیعریکم ههیه بهنیوی (سووری دهوران)، بهراستی هه له ناله‌ی...
... ناله‌ی جوداییبدایه...

تیبدایه...

* به‌لئی...

- من له‌ویدا پیشبینی رووخانی شام کردوو... دوو سئ سال پیش رووخان... پیتم
وابوو...

به‌ئه‌فسانه‌ی دهزان سووری دهوران

غولام و ورتکه‌خووری ده‌رکی گهوران

به‌لام رۆژتیک ده‌بئی دهوران بدا سوور

له‌به‌ر گهوران نه‌بئی پشتی خه‌لک کوور

* بیوره... پیش ئه‌وه‌ی بجمه سه‌ر پرسیاره‌که‌ی تر...

- به‌لئی... من له‌ویدا زۆر...

* بۆچی پیت وایه ئه‌مه پیشبینییه؟! خو هه‌ر زۆر که‌س وای وتوو و واش ده‌لئی که
زۆرداری نامینتی، هه‌ر ده‌بئی پرووختی... یانی بووه به‌قسه‌یه‌کی که هه‌موو که‌س ده‌یلئی...
(هه‌موو پین ده‌که‌نن)...

- وه‌للا... ئه‌لعان ئه‌ویه، ئیدی... من حه‌یاتم داوه‌تی، خه‌لکی دیکه... ئی خه‌لکی
دیکه با بردوو به‌تی... (پین ده‌که‌نن)... به‌لئی، راسته... ئه‌وه مه‌سه‌له‌یه‌کی دیکه‌یه، به‌لام
من ده‌مزانێ که زۆردار هه‌ر ده‌رووختی... به‌راستی هینده نیزیکیشم پیشبینی نه‌کردبوو...
ئه‌م رۆژانه برایه‌کی عیراقیم دی، گوتی ئه‌تۆ وه‌سیه‌تنامه‌یه‌کت له‌کن خوشکه‌که‌ی من هه‌یه،
که وه‌سیه‌تت کردوو، نووسیوته‌ که ئه‌گه‌ر مردم چی لی بکه‌ن. یانی من پیتم وابوو له
کوردستانی عیراق ده‌مرم و تازه کوردستانی ئیران نابینمه‌وه... یانی رووخانی ئه‌و
زۆرداره‌ی بریک دوورتر بوو... پیتم وابوو دوورتره... به‌راستی ئینقلابی ئیرانی وه‌کو من
ده‌خه‌یالی خۆمدا پیشبینیم کردبوو، پیتم وانه‌بوو و هاسان و وا زوو ئیمپریالیزمی
پاشه‌کشه‌ ده‌کا... ئه‌گه‌رچی ئیستاش نه‌یکردوو، بۆ خو‌ت ده‌زانی... ئه‌وی زولم و زۆره هه‌ر
دیکا، به‌لام نیوه به‌زیوتیکی، به‌لکه به‌زیوه ئیدی...

* دیسان یه‌کنی له‌و شتانه‌ی که زۆر باسی لیه‌وه‌ ده‌کری، شاعیر و سیاسه‌ت، یا نووسه‌ر
و سیاسه‌ت. تۆ په‌یه‌هندی ئه‌و دووانه‌ چۆن ده‌بینی؟! سیاسه‌ت شیعر ناکوژی؟

- وه‌لا به‌عه‌قیده‌ی من، زۆر زه‌ره‌ر ده‌دا له‌ شاعیر، زه‌ره‌ری زۆر گه‌وره‌ش ده‌دا،

موقه‌یه‌یه‌دی ده‌کا، به‌لام بۆ کوردتیک چ بکا؟! پینی وایه ئه‌وه‌ش ئه‌رکیکه‌ له‌سه‌ر شانی که
ده‌بئی بۆ رزگاری خو‌ی هه‌ول بدا... ئه‌من له‌ ولاتیکدا که ژیا نیککی نه‌ته‌وایه‌تی سه‌ره‌خۆم
هه‌با، پیتم وایه قه‌ت نه‌ده‌چومه‌ ناو سیاسه‌ته‌وه. یانی من پیتم وانییه ئه‌ده‌ب له‌ سیاسه‌ت
دووربئی... ئه‌وه شتیککی سه‌یره... که هه‌ر که‌س ده‌توانی نه‌وعیک له‌ ئه‌ده‌ب بۆ خو‌ی
هه‌لئیرئی... و ئه‌ده‌ب، هه‌موو ئه‌ده‌بیک، که‌م و زۆر له‌ خزمه‌تی سیاسه‌تدا هه‌ر هه‌یه، به‌لام
خۆیه‌ستنه‌وه به‌حیزبیک زۆر زه‌ره‌ر له‌ شیعر ده‌دا. تۆ رهنگ بئی هه‌موو ژماره‌کانی رۆژنامه‌ی
کوردستان، که له‌ عیراق ده‌رده‌چوو و، ئیمه ده‌رمان ده‌کرد، هه‌مووت...

* بینومه... به‌لئی...

- بینوته و، له‌وی که‌م شیعیری من ده‌ رۆژنامه‌دا چاپ کراوه. ئه‌و شیعرانه‌ی بئی ئیمزان
زۆریان هی من ئیدی. ئه‌و ده‌مه‌ی من حه‌قم نه‌بوو هینیمان له‌بن بنوسم. ئه‌گه‌ر
رۆژگارێکی «تاریک و روون» بلاو نه‌بوو باوه تۆ نه‌تده‌زانی «گه‌رمه‌شین» هی کام شاعیره،
یا «کاروانی خه‌بات» هی کام شاعیره، جا وه‌ره به‌داویدا بگه‌ری. ده‌بئی کئی بئی «کاروانی
خه‌بات» ی گوتبئی، ده‌بئی کئی بئی «ئاره‌ق و تین» ی گوتبئی... مه‌سه‌له‌ن شیعیریکی که من بۆ
ته‌رمی حاجی قادری کو‌بیم گوتبوو، رۆژنامه‌که‌ی خۆمان حازر نه‌بوو چاپی بکا ئیدی.
ده‌یگوت تۆ تازه ئاشکرا بووی و شاعیری ئه‌و شیعیره‌ی، ئیمه ده‌مانه‌وی شاعیری ئه‌و
شیعیره ئاشکرا نه‌بئی. ته‌نیا شیعیری که من به‌ته‌واوی، وه‌کو خاتیره‌یه‌کی، له‌زه‌تم له
شیعیری خۆم بردوو، چونکو ته‌ئسیری ئانی کردۆته سه‌ر خه‌لک، ئه‌و شیعیره بوو که من بۆ
ته‌رمی حاجی قادری گوتومه، بۆ کو‌ته‌لی حاجی قادر گوتم. له‌و کو‌بوونه‌وه‌ی کو‌یه‌دا،
کا‌که، ته‌ئسیری ئانی هه‌بوو له‌سه‌ر خه‌لکه‌که‌ی که له‌وی بوو. زۆرم ئه‌وده‌می خو‌

خۆشوبست که ده‌توانم شیعیریکی وا بلێم...

به‌لام شاعیری کورد، وه‌ک گۆزان ده‌یگوت:

له‌پیش هه‌موو شتیکا چونکو کوردم

چۆله‌که‌ی ناو هه‌زاران داوی وردم

* هه‌رچۆنی بئی، خو‌ ده‌بئی کوردا به‌تی بکا...

- به‌لئی...

* کوردا به‌تی له‌ پارتایه‌تی جیا ده‌که‌ته‌وه؟!

- نه‌خیر... ئه‌ویه عه‌رزت ده‌که‌م... به‌لام پارتیک که له‌ خزمه‌تی کوردا بئی. وه‌ختیککی من
پارتیکم دیت که له‌ خزمه‌تی کوردا نه‌بئی، ئیدی بۆ ده‌بئی جاش بم که من ده‌خزمه‌تی ئه‌و

پارتییسه‌دا نهم؟! من ده‌توانم له ریځگایه‌کی دیکه‌دا خزمه‌تی‌ئو کورده بکه‌م. به‌داخه‌وه سه‌رکرده‌کانی مه زور بئ ئینسافن، پیتیان وایه ههر که‌س ده‌گه‌ل وان نه‌بئ دوژمنی وانه...
 * به‌لام‌ئو گهر مه‌سه‌له‌که له‌وه چوارچینویه بیه‌ینه ده‌روه که مه‌به‌ست ههر تو یا شیعری کوردبئ، با ههر باسی شاعیر به‌گشتی بکه‌ین... نایا شاعیر پتویستی به‌وه هه‌یه له ژبانیدا فه‌لسه‌فه‌یه‌کی هه‌بئ؟ خوئی به‌فله‌سه‌فه‌یه‌که‌وه بیه‌ستیته‌وه!؟

- نه‌وه‌للا... من زورم فه‌لسه‌فه له شیعردا... خوش ناوئ. من پیم وایه شیعیر ههر ئه‌ویه که ئی‌حساساتی ئه‌و ئینسانه‌ی بئ که خوئی پئ شاعیره... به‌لام وا ده‌بئ هیندیک هه‌ن شاعیری باش که فه‌لسه‌فه به‌ئ‌اندازه‌یه‌کی باش دیننه به‌رهم. عه‌رزت ده‌که‌م مولا‌حه‌زه بفرموو فه‌لسه‌فه ناسکی شیعیر ده‌کوژئ. حاجی قادری کوژی ئه‌و شاعیره مه‌زنه‌ی ئیمه ئیتر ویستووویه‌تی فه‌لسه‌فه‌ی کوردا‌یه‌تی، رزگاری کورد، بخاته چوارچینویه، چونکو وه‌سیله‌یه‌کی دیکه‌ی نه‌بووه ئه‌و بیرورای خوئی به‌کورد بکه‌یه‌نئ، ئیلا شیعیر نه‌بئ، یه‌عنی نه‌زم نه‌بئ... له‌بیرت نه‌چئ... من شیعیر و نه‌زمیش فه‌رق ده‌که‌م... حاجی قادر ئه‌گه‌ر ته‌ماشاش ده‌که‌ی... ته‌ماشاش شیعیره عه‌رامییه‌کانی ده‌که‌ی شاعیریکی ته‌واو بووه... به‌لام وه‌ختیکی ته‌ماشاش شیعیره سیاسییه‌کانی ده‌که‌ی ئیدی گوئی نه‌داوه‌ته جوانی شیعیر، ههر ویستووویه‌تی ئه‌و په‌یغامه‌ی پتیه‌تی، ئه‌و ریساله‌ته‌ی پتیه‌تی به‌خه‌لکی رابگه‌یه‌نئ. ته‌نیا که‌سپکی که من پیم وایه فه‌لسه‌فه‌شی هه‌بووه و شیعیریش... حافزی شیرازییه، به‌عه‌قیده‌ی من له‌عه‌ینی حالدا شیعیره‌کانی یه‌کجار زور جوان و پر مه‌عنان، شیعیریشن، فه‌لسه‌فه‌یه‌کی زور گه‌وره‌ش له شیعیره‌کانیدا هه‌یه. نوێخ‌وازییه‌کی زور گه‌وره له شیعیره‌کانیدا هه‌یه که ئیستاش بو من نوین. مولا‌حه‌زه بفرموو پاش نیزیکی به‌حه‌وتسه‌د سال شیعیره‌کانی نوین، ئه‌ورۆ‌کانه‌ش نوین... که‌چی (مه‌سنه‌وی) که به‌لای ئیمه‌وه زور کتیبیکی گه‌وره‌ی فه‌لسه‌فی یا عیرفانییه، هه‌ریه‌ک شاعیر کوتووویه‌تی... دیوانی شه‌مس و مه‌سنه‌ویش ههر شاعیریکی کوتووویه‌تی. له دیوانی شه‌مسدا له‌باری قالب و که‌لیمات و ئه‌وه‌دا زور گه‌وره‌تره، به‌لام له مه‌سنه‌ویدا فه‌لسه‌فه‌که‌ی گه‌وره‌تره... نازانم... لیره‌ش ده‌بیتته دوو ئینسان له جی‌گایه‌کی توانیویه‌تی قالبی جوان، که‌لیماتی جوان، فکری جوان له شیعیری خویدا بگونجینئ. ده‌مه‌سنه‌ویدا زوری گوئی نه‌داوه‌ته قافییه و وه‌زن و که‌لیماتی جوان، ههر ویستووویه‌تی فه‌لسه‌فه‌که‌ی نیشان‌دا، عیرفانه‌که‌ی نیشان‌دا...

* باشه ئه‌م ئیمتیازه بو ته‌نها ده‌ده‌یت به‌حافز خو شاعیره سو‌فیه‌کان، به‌گشتی یا بلتین ئه‌ده‌بی سو‌فی، ئه‌گه‌ر هه‌مووشی نه‌بئ، ئه‌وا به‌شیک زوری، شتی زور جوانیان وتوووه، ئه‌وجا سو‌فی‌گه‌ری نه‌ک ههر لای ئیسلام به‌لکه ئه‌وه‌ی به‌زمانانی ئه‌وروپایی پتی ده‌لین

Mysticism ده‌وریکی گه‌وره‌ی له ئه‌ده‌بدا بینیه...

- جا ئه‌وه سه‌یره که منیش به‌خیلاقی، به‌پتچه‌وانه‌ی هه‌موو که‌س حافزم پئ سو‌فی نییه.

* من مه‌به‌ستم به‌ستنه‌وه‌ی فه‌لسه‌فه‌یه به‌شیعیره‌وه...

- به‌لئ...

* خو سو‌فیزمیش...

- به‌لئ بو خوئی فه‌لسه‌فه‌یه‌که. جا ئه‌و جار بیینه‌سه‌ر ئه‌وه. ئه‌گه‌ر بیینه‌سه‌ر سو‌فیزمیش... هه‌ن، شاعیری وا که به‌راستی سو‌فیزمیان له شیعردا زور جوان کوتوووه، وه‌کو مه‌حوی خو‌مان... یا مه‌وله‌وی خو‌مان، سه‌ید عه‌بدولپه‌حیمی مه‌وله‌وی به‌راستی توانیویه‌تی؛ سو‌فیزمی به‌شتیکی مومتاز ده‌زانم، ده‌نا دیوانی شاعیره‌کانی دیکه‌ی فارسیش هی وای زور تیدا‌یه... سه‌نایی باس ده‌که‌ی، عیراقی باس ده‌که‌ی، به‌راستی ئه‌وانه‌ش زوربان هه‌ن، شاعیری زور به‌رز، سو‌فیزمیان زور چاک هیناوه‌ته ناو چوارچینویه شیعیره‌وه... به‌لام حافیز من پیم وایه زور به‌رزتره له سو‌فیزمیش، پیم وایه عارفیکی زور گه‌وره‌یه که ده‌لئ:

بیا تا گل برافشانیم و می در ساغر اندازیم
 فلک را سقف بشکافیم و طرح نو در اندازیم
 اگر غم لشکر انگیزد که خون عاشقان ریزد
 من و ساقی بهم سازیم و بنیادیش براندازیم

کوا ئه‌وه له‌گه‌ل شیعری سو‌فیه‌کی وه‌ک یه‌ک ده‌چئ، ئه‌وه شیعریکه نازانم له کوتیه. هه‌تا مه‌سه‌له‌ن خه‌لک پتی وایه... خه‌بیام زور مه‌شه‌وره، که‌چی، من سه‌یره که هه‌یج... پیم وایه خه‌بیام نه فه‌لسه‌فه‌ی هه‌بووه و نه هه‌یج... پیم وایه شک و دوودلئ و ته‌ردیدیکی له شیعیره‌کانیدا گونجاوه، که بو خوشی ئینسانیکی شه‌کاکه، که نازانئ... من فه‌لسه‌فه‌ی خه‌بیام هه‌یج به‌لاوه فه‌لسه‌فه‌یه‌کی عه‌جایب و غه‌رایب نییه. ئیدی ئه‌وه عه‌قیده‌ی شه‌خسی خو‌مه. خه‌لکی دیکه نازانم توچ به‌راوردیکی له‌وه‌ی ده‌که‌ی که من فه‌لسه‌فه‌ی خه‌بیامم زور پئ فه‌لسه‌فه‌یه‌کی سه‌یر نییه.

* ئه‌ی جه‌لاله‌ددینی روومی؟ تو له باشترین شیعرتا که ناله‌ی جودایییه، له دوو شوینا په‌نات بردۆ‌ته به‌ر جه‌لاله‌ددینی روومی... بوچی؟

- به‌لئ... من پیم وایه عارفیکی یه‌کجار زور گه‌وره‌یه...

* له بهر عارفییه که ی یا له بهر شیعره کانی؟

عهرزت ده که م... عهرزم کردی له شه مسدا... له دیوانی شه مسدا شاعیرتیکی زۆر گه ورهیه... له مه سنه ویدا ئه و شاعیره نییه، یان ساحیبی ئه و قابله که له ویدا نیستیفاده ی لئ کردوو، ساحیبی ئه و که لیما ته جوانانه نییه که له شه مسدا، له دیوانی شه مسدا باسی کردوو. مه سه له ن «خود» و «به د - بد» که ئیمه ئه لعان ته له فوزی ده که ی ن، زۆر جاری کردۆته قافییه، که ئه و ده می زۆر عه یب بووه، به لام گوئی نه داوه ته قافییه... ئه گهر ته نیا موقه دیمه که ی که من... منیش ههر زۆر له موقه دیمه که ی موته ئسیرم: بشنو از نی چون حکایه ت می کند.

کاکه، ئیدی ئه وه... ئه لعانیش ئه من ههر تیبیدا حه بسم... له موقه دیمه ی به ولاوه تر ناچم... پیم وایه موعجیزه یه، شیعر نییه... له موعجیزه ش گه وره تره... به لام له دیوانی شه مسدا که ده لئ... ته ماشای ئه و شته جوان و تازه ی، که ئه لعانیش ههر تازه یه:

دی شیخ با چراغ همی گشت گرد شهر

کز دیو و دد ملولوم و انسانم آرزوست

له و ده میوه له ئینسان ده گهری، ئیمه ئه لعانیش له قهرنی بیسته مدا... ئاخر و ئۆخری قهرنی بیسته مدا ههر له ئینسان ده گهرین...

* به لام دپوچین، ئه وه ی یونانی، پیتش ئه و، ده لئین به چراوه ده گهر، ده یگوت له ئینسان ده گهریم...

- به لئ... ئیدی ئه وه... به لام ئه و خستوو یه ته ئه و زویانه جوانه وه... له ئینسان ده گهری... به راستی له ئینسان ده گهری...

* باشه پیت وانیییه ئه م ئیعجابیه تو، ئه م خۆشویستنه ی تو، بۆ جه لاله ددین مه سه له ئه وه یه تو زیاتر فارسی ده خۆتینته وه...

- به لئ... جا من چ بکه م... غه یری فارسی و کوردی چی دیکه نازانم... زبانی دیکه نازانم غه یری فارسی و کوردی و... کوردیییه کانی شمان... به خوی... کاکه... مامۆستای وا هه یه ده لئ... میژوو ی ئه ده بی شه ش هه زار شاعیرم کو کردۆته وه، به لام ئه من هه رچه ند ده یانیزیم ههر قامکه کانم به سن بۆ شاعیره گه وره کافان... بۆ شاعیره گه وره کانی پینشوومان و له نیو لاوه کاندایه بینم شاعیر هه ن و ئه م ئیدی ویستا کال و ویستا مه جالیان نییه شیعر بلین و... چووزانم، هه زار دهر د و گرفتاری که بۆ خۆت ده زانی بۆ شاعیری کورد هه یه. به لام شاعیره گه وره کانی مه... مامۆستا عه لئه ددین سه جادی، هینده ی گل له سه ر

وییه، هینده عومری لاوه کافان بن که ده یانه وی میژوو ی ئه ده بی کوردی ئینشائه للا بنووسن... ئه و کتیبه زه لامه، پیم وایه دوازه شاعیره باسیان ده کا، که هیچیشیانی نه توانیوه به خه لک بناسین ئه وه یه که... کاکه چ بکه ی ن... له بهر وه ی پروو ده که مه ئه ده بی فارسی، بلیم چی، ئه ده بی فارسی ئه ده بیکی ده وله مه نده.

* تو باسی حافر و مه ولانات زیاتر کرد، ئه ده بی فارسی هیچی تری تیا نییه؟!

- ها... شاعیری زۆر گه وره ی تریش هه یه... مه سه له ن گه نجه وی، که که سیش نازانی میلله تی چیبیه.

* ده لئین کورده...

- کورد ده لئ کورده، چونکو دایکی:

گر مادر من رئیسسه کرد

مادر صفتانه پیش من مرد

ئه وه گومان له وه یدا نییه دایکی کورده. ترکیش ده لئین ترکه، چونکو قه بری له گه نجه یه و ژنیکیشی هه بووه به نیوی «ئافاق» ترک بووه. به لام من عه قیده م وایه نه لاوانه وه ی ره ئیسسه خانمی دایکی کردوو یه تییه کاژیک (پن ده که نی)، نه ئافاق خانم کردوو یه تییه پانتورکیست، نه... پیاو نازانی باییشی کتییه و به راستی... بۆ خۆی... ناوی ده با، به لام میللییه ته که ی نالئ بۆ خۆشی به میللییه تی نه نازیوه، وه ک فیردۆسی ده لئ:

بسی رنج بردم در این سال سی

عجم زنده کردم بدین فارسی

به عه قیده ی من ئه و عه جه می زیندوو کردۆته وه به پینچ گه نجه که ی، به لام نه یگوتوه زیندوو شم کردۆته وه... به زمانی فارسی چاک دهرده بری. ره نگبی تورکیشی زانیبی، تو پیت وایه پیاو دایکی کوردی و کوردی نه زانی، به عه قیده ی من زانیوه تی...

* ده بی زمانی دایکیشی زانیبی...

- ژنیکیشی کورد (بینگومان مه به سستی مامۆستا هیمن تورکه، نه ک کورد. ف.) بی، ئیدی چون، چون نازی ئه و خانمهی هینده ی خۆشویستوو... پیم وانیییه به لالئ ئه ویش رازی بکات... به زبانی به یه لیلله لی (بین المللی) ئه وه کوا جیبه جئ ده بی (پن ده که نی)... به لام «فارسی» پیتی وا بووه مونسایبتره بۆ شیعره که ی، بۆ ئیحساساته که ی. و له هیچ کوئ نالئ من بۆیه م ئه و شیعره به فارسی گوت پیم وایه فارسی چاتره له تورکی یا له کوردی. به لام ته واوی ئاساره که ی، هه تتا بۆ نمونه ش ئیمه نابینن ئه م کابراه میسره عتیکی کوردی

کوئیتی، وەکو هیندیک بۆ خۆت دەزانی، شاعیرەکانی مە، هی قەرنی، نۆز دەمان، بۆوەی
 کە بلتی فارسی دەزانین، ئەقەللەن... باوەر بفرموو وەختیکی دیوانی مەحوی بلاو بۆوە من
 زانیم مامۆستا گۆران فارسی باش نەزانێوه، چونکو کاکەیی فەللاح بۆی گێڕامەوه کوتی:
 مامۆستا دەلتی ئێوه شیعەرەکانی مەحوی مەعنا نازانن، هونەری مەحوی لە فارسی
 گوتنە کە یادیە، وە حالئیکی من دەزانم، فارسبییه کانی، بەداخەوه، هەر کاوئیزی
 کوردبییه کانییتی (پێ دەکەنتی)... وە لە کوردبییه کە یادی زۆر چاکی پتر دەرپرپوه، کەوابوو...

* ئەهی مەولانا فارس بوو، تورک بوو، چ بوو، بەلای تۆوه؟!*

- وەللاهی، کاکە، ئەویش... پروا... نازانم... لە بەلخەوه هاتوو، بەلخیش ئەو دەمی...
 فارسی زوبانیکی... رەواجی هەبوو، نووسین بە فارسی بوو، تۆ بۆ خۆت، کاکە فەرهاد،
 پیت وایە تاران بەقەد سولەیمانی تۆ فەرەیدوون و ئیرەج و نازانم گەرشاسب و... ئەوی
 تێدان... ئەسفەندیار... وەللاهی رەنگی، تاران بەقەد سولەیمانی سی سالی لەوهی پیش
 ئەسفەندیاری تیدا نییه... ئەدەبی فارسی رۆییوه کاکە... ئەدەبی فارسی رۆییوه، وای لێ
 کردوون کە پادشایەکانی عوسمانی، کە بۆ خۆت دەزانی خەلیفەکانی عوسمانی
 ویستووین، هەمیشە شەریان بوو لە گەل فارس، کەچی بە فارسییان شیعر گوتوو بۆ
 خۆیان. من زۆر بەزەحمەت، لە بولغاریا بووم، فیری ئەو خەتە عەجایب و غەرابییهی بووم
 کە ئەوان پێیان دەنووسی، بۆ ئەوهی تابلۆیهکی بخوینمەوه. رۆژئیکی بەبەر دەرکێکدا
 رۆیشتم، تەماشام کرد لێی نووسراوه «مەبخانە» ئەوهی تەعەجوبم کرد، گوتم کاکە
 مەبخانە چ دەکا لە بولغارستانی؟! تەماشای دەکەم لێرەرا رۆییوه، چۆتە تورکیه و لە
 تورکیهرا، لە گەل تورکان چۆتە بۆ بولغارستان و لەوێ بە «بار» ئی کە تەواوی ئەوروپایی
 دەلێن بار...

* لەوێ بۆتە مەبخانە...

- لەوێ بۆتە مەبخانە... کەوابوو ئەدەبی فارسی رۆییوه ئیدی... ئیمەیی کورد، سەیره،
 دیوانی خانای قوبادیت نازانم بەنەزەر گەییوه یا نا؟ ئیستاش، ئەمن مەم و زینیکی کۆنم،
 ئەلعان، لێرە لەکن رەفیقه کەت هەیه، کە ئەودەمی هەمزە بلاوی کردۆتەوه، سەر
 بەحسەکانی هەموو بە فارسی نووسیوه...

* راستە...

- کەوابوو ئیمە پیمان و نەبوو کوردی... بابی مە پیتی و نەبوو کوردی نەسری پێ
 دەنووسری. هەر پیتی و ابوو شیعری مومکینه پێ بکوئری، ئەمما نەسری نابێ پێ
 بنووسری، حالئیکی ئەمە دەزانین کە بە راستی دەتوانین پەخشانی زۆر بەرز بە زمانی کوردی

بنووسین. من «شازادە و گەدا» م لە فارسیرا، دیارە، تەرجمە کردوو، هی مارک توینی.
 لەبیرمە بەموتەرجمە فارسییه کەیی، کە بە راستی جیتی فەخری ئیران، وە ناتوانم بلیم جیتی
 فەخری کوردە، با وجودی کە کوردە، چونکو خزمەتی بە زمانی فارسی پتر کردوو،
 بەداخەوه. کوردی و باش نازانی ئەگەرچی کوردیش دەزانی، ئاغانی محەمەدی قازی، کە
 ئەگەر ئینشائەللا پیت لە تارانێ کەوتەوه بەخزمەتی بگە، بە راستی پیاویکی زۆر گەورە
 کوردە... ئەو... نازانم لە چ زمانیکرا وەری گێراوه تە سەر فارسی، منیش لەسەر
 فارسییه کەیی ویرا کردوو مەتە کوردی. بەداخەوه ئیستاش چاپ نەکراوه. هەر لە عێراقیشم
 کردبوو کوردی. وە لێرەدا بەحسیکی دیکە دیتە گۆرێ. من دەعەینی حالدا کە نالەیی
 جوداییم دەگوت، بۆ ئەوهی کە برێکیش دلی خۆم خۆش بێ و پێکەنینیک بیته دلم،
 شازادە و گەداشم تەرجمە دەکرد کە کتیبیتی تەنز و... رۆژئیکی عەرزم کرد، کوتم
 مامۆستا من شازادە و گەدام لەسەر فارسییه کەیی تۆ تەرجمە کردوو، دە زۆر جیگایاندا
 پیم وایە رەتم کردوو لە تۆ، بەلام لە جیگای واشە زۆر دەست کوئتم... کوتی - تەوازی
 فەرموو - فەرمووی تۆ نەخیر هەر چاترت کردوو. بەلام واقعیەت ئەوهیه، لە جییه کە
 من گەیشتوو مە باسی هەژاری، فەقیری، نەداری، باسی هەژاری و فەقیری و نەداری و
 چارەڕەشی و بەدبەختی دەکەم، بەبێ شک چاکم کردوو، چونکو ئەو نەدەم لە ئیختیاردا
 و فرمیسک و رۆندک و نازانم چم لە ئیختیاردا.

* لای فارس نەبوو...

- لای فارس نییه. بەلام وەختیکی دەگەمە تەخت و تاج و پادشا و تالاری پادشایی و
 پەردە پادشایی و سفەری پادشایی، تەماشای دەکەم منیکی کە لەسەر کەولێ رەق نانم
 خواروو، چۆن دەتوانم، ئەو کە لیماتانەیی لە کوئ بێنم کاکە... منیکی کە بەنان و ماست
 و لۆرک و شیرێژ پەیدا بووم، کوا دەزانم باسی خۆراکی پادشایانە بکەم و لەویدا زەعیفم.
 من خۆم ئیعترا ف دەکەم زەعیفم... لەباتی ئەعلا حەزرتی قەدەر قودرەتی نازانم
 هوما یونفەری نازانم چی، ئیمە هەمانە و نیمانە خاوەن شکۆیه (پێ دەکەنتی)، ئەویش
 دروست کراوه بۆ خۆت دەزانی.

* باسی نەسر و شیعر و ئەودەت هینایە پێشەوه، باسیکی چاکە! زۆر کەس پیتی وایە تۆ
 نەسرت لە شیعرت جوانتره!

- وەللاهی منیش... هەر لە ئەوێ موساحە بەکەمدا کوتم، ئەگەر کورد نەبام، مەجیوور
 نەبووم ئیحساساتی خۆم بە شیعرەوه بەخەلک رابگەینم، منیش پیم وایە نەسر نووسینم
 خۆشتره. وەنەبێ بۆ خۆم موخالیفی ئەو کەسانە بێ کە وا دەلێن.

* بیجگه له ئه دهبی فارسی، ئه دهبی میلله تانی تر چی و چهندت خویندۆ ته وه، مه به ستم له ڕیگه ی فارسییه وه...؟!

- به لێ... ههر له ڕیگه ی فارسییه وه... وه لاله ی، کاکه، من ته قریبه ن رهنگه ی دوو سال بێ، مواته عه م له که می داوه، چونکو کاری دیکه م هه یه، به داخه وه مواته عه م که مه، دهنای پیم وایه ته وای شاکاره کانی ئه دهبی غه ربی که به فارسی ته رجمه کران خویندۆ مه ته وه. مه سه له ن پیم وایه هه یچی چیه خۆف و تۆلستۆی و شۆلۆخۆف و ئه وه نه مایه نه مخویندۆ بیته وه.

* ئی دیستۆفسکی و شکسپیر؟!

- شکسپیر کاکه، من به راستی له شیعی ته رجمه... شیعی شکسپیرم خویندۆ نه وه، به لام من له شیعی ته رجمه که راوه و له ززه ته نابه م که... وه ختیکی هاملیت ده خویندۆ مه وه نازانم، به راستی ناتوانم گه وره یی شکسپیریک که بۆ منی ته شریح ده که ن، به وه هاملیتیه... دۆنی ئارام ده خویندۆ مه وه و شۆلۆخۆفی وا ده ناسم. وه ختیکی جهنگ و سولجی تۆلستۆی ده خویندۆ مه وه، وه ختیکی ئاناکارنیای ده خویندۆ مه وه، وه ختیکی چیرۆکه کانی جهک له ندهن و ئه وی دیکه، نیوی چیه پیاو!! (خوشه های خشم) هه کییه، نازانم، ده خویندۆ مه وه، به راستی ئه وه نیوه ئه وروپایه یان نه هینده ناخۆش دینه بهر گوپی پیاوی نازانم بیانیتم. ئه ما، به لێ شاکاره کانی ئه ده بیاتی غه ربم هه موو...

* جۆن شتاینیکی ناوه...

به لێ... به لێ... وه ختیکی (خوشه های خشم) ده خویندۆ مه وه ده زانم چی گوته وه... به لێ... به راستی... باسی دۆمای کرد... ئه لیکساندر دۆما منی زۆر کیشا بۆ لای... دیاره بۆ خۆت ده زانی زۆر رۆمانتیکن نووسینه کانی. به لام به راستی پیاوی به زه وق ده که ن، یانی پیاو ناتوانی... فیتری خویندۆ نه وه ی ده بی... وه ختیکی سێ چه و نده ری دۆمای ده خویندۆ مه وه ئیدی ناتوانی ده ست له خویندۆ نه وه ی هه لگری. پیم وایه هه تا من له بیرمه به جه وانی چیرۆکه کانی پۆلیسیشم ده خویندۆ مه وه و زۆریشم به لاوه خۆش بوو...

* شه رلۆک هۆلمز و شتی وا...؟!

- به لێ... ئه وانه شم ده خویندۆ مه وه و زۆریشم به لاوه خۆش بوو. ئه م رۆژانه باسی ئه وانه م به وانه کرد، دوایه ده ستم به خویندۆ نه وه کانی دۆما و نووسه رانی رۆمانتیکه فه رانسه یی... زیاتر ئه وده می له فه رانسه وه شت ده کرا به فارسی... باوه ر ده که ی تۆ، من (بینوایان)ی: فیکتۆر هۆگۆم له سێ رۆژاندا خویندۆ بیته وه چونکو ره فیه که م به ئه مانه تی دامی، گوتی له سێ رۆژان زیاتر نابێ و، هه مووشم خویندۆ ته وه و ئه لغانیش که ده یکه مه وه، ره نگه ی چل

سال رابردی به سه ر ئه و خویندۆ نه وه ی مندا، ئه گه ر ده یکه مه وه، ته ماشا ده که م دینه وه بیرم، ئه وده می هینده به دیقکه تم خویندۆ ته وه. ئه لغان وا نیم، به داخه وه، کتیبیکی ده خویندۆ مه وه له بیرم ده چیتته وه. ئه ما به مندالی خویندۆ مه ته وه، به جه وانی خویندۆ مه ته وه، تازه ئیدی تازه گی بۆ من نه ماوه.

* باش بوو هیناته سه ر باسی خویندۆ نه وه، تۆ چیت خویندۆ ته وه، چ ده خویندۆ ته وه؟ یانی خویندۆ نه وه کانت زیاتر له چ مه جالی کدان؟!

- وه لاله ی کاکه، من به راستی عه لاقه یه کی زۆرم به داستان هه یه، رۆمان هه یه...

* تۆ خۆت شاعیری و داستان زۆرتر ده خویندۆ ته وه...

- زۆرتر ده خویندۆ مه وه... زۆر سه یه ره، باوه ر به فرمو و هختی دیوانی شاعیریکم وه ده ست ده که وی، له پیشدا موقه ده یه که ی ده خویندۆ مه وه. پیم خۆشه له پیشدا موقه ده یه که ی بخویندۆ مه وه تا بچمه سه ر شیعه ره کانی. پیم خۆشه بزانه نه سه رکه که چۆن نووسراوه له باره یدا، ئه و شاعیره چۆن به من ناسیتره وه به لێ، رۆمان و داستان ده خویندۆ مه وه. به لام تۆ نازانی به راستی له فارسیشدا، بیجگه له وه ی ته رجومه کراون، ئه مجار خۆشیان، فارسی به راستی نووسه ر و شاعیری گه وره یان هه یه، نووسه ری گه وره یان هه یه. باوه ر بکه ئه و به یانه کتیبیکم خویندۆ مه وه، (از صبا تا نیما) ئه ده بی کوردی له به ینی دوو شاعیردا، شاعیریک که...

* ئه ده بی فارسی...

- به لێ... ئی فارسی...، به لێ... باوه ر به فرمو و پیاو ته عه ججوب ده کا، ئه و ئینسانه چه نده ی مواته عه کردووه بۆ نووسینی ئه و کتیبه، وه چۆنی توانیوه نه سه ر نووسه کان و شاعیره کانی له (صبا) وه تا (نیما) - پیم وایه قه رنیک یا قه رن و نیویکی به یه - هه مووی به خه لک ناساندووه. نه ئه وه ی که مه سه لا عیشقی هه مه دانی بابی نیوی سه یه ئه بولقاسمی کوردستانی بووه، ئه وه موهیم نه بووه له نه زه ر ویدا، چی کوتووه ئه و کابرایه، ئه وه بۆ وی موهیم بووه، وه ته حلیلی که ئه و کردوویه تی له سه ر ئه وه، که به داخه وه ئیمه ویستاش شتیکی وامان له ئه ده بی کوردیدا نییه. ئه وه ش هه ی چیه... من خودای نه خواسته، پیم وایه کورد بێ ئیستیعداده؟! نا... خودای نه خواسته نییه، چونکو پرۆام به وه ی هه یه که کورد به ئیستیعداده، به لام مه جالی نییه کاکه. ئه لغان ئایه ئه گه ر محه مده ی قازی مه جالی با، ئه و هه موو کتیبه ی که به فارسی ته رجمه کردووه - ره نگه ی بۆ خۆشی حیسابیان نه زانی چه ندی کتیب ته رجمه کردووه - به فارسی ته رجمه ده کرد؟! نا... پیم وایه ئه گه ر له کوردستانیکدا با بۆ کوردی ته رجمه ده کرد. وه ئه لغان ته سمیمی گرتووه که ئه وی ته رجمه می ده کا، هه ددی ئه قه ل هه ول دا شتی ته رجمه مه بکا که له سه ر

کوردی شت تیدابن، که ئەلعان کورد و کوردستانەکهی نیکیتینی لەبەر تەرجمە دایە و ئەو رۆژانە پیتەم وایە، ئینشائە ئەللا دەگاتە دەستمان و ئەگەر منیش بپیتەم یا بۆ خۆم تەرجمەمە دەگەم سەر کوردی یا یەکی دیکە وادار دەگەم که تەرجمەمە بکاتە سەر کوردی. یەکیک لە مامۆستاکان کتیبیکی بەعەرەبی... من نەمدی، ئەو دەمی چاپ نەکرابوو، گوایە، دەبێ پاش من چاپ کرابی... قەتم لەبیر ناچێ و، ئەو داخیکە لە دلما. کۆتم تۆ بۆ لەسەر ئەحمەدی خانی بەعەرەبی دەنووسی، خۆ وێستا کورد ئەحمەدی خانی نەناسیوه، بۆ بەعەرەبی دەناسینی؟!... کۆتی وەللاهی کاکە ئەو پوولی پتر تیدایە... باوەرم پێ دەکەم، بۆ خۆم لیم بیستوو، ئایا من دەبێ چ بکەم ئەحمەدی خانی ناناسم وەکو... وەک ئەو دەیناسی، یا وەک هەزار دەیناسی، من نیناسم. وە لەبەری پارامەوه، کۆتم بریا تەرجمەمە نەکردبا شیعەر بەشیعەر پیتەم ناساندبا... پیتەم ناساندبا خانی چیبە، بەراستی خانی ناناسین، بەراستی نازانین چ بلیمەتیک بوو... بەخۆراپی نیبە کاکە، رەنگبێ لە جیگایەکی دیکەشدا نووسیومە کە کاکە ئێو چ هەرا و هۆریا یەکتانە. شیعەر هەر بە کوردی بلتین و کەلیمە عەرەبی تیدانەبێ... خۆ بۆ مەم و زین دەبێ تەماشای قامووسی فیرووزتابادی بکەم تا لە کەلیمەکانی بگەم، بەلام تا وێستا، بۆ خۆت دەزانی، بەچەند زمانی دنیا یە تەرجمەمە کراوه مەم و زین...

* بەزۆر زمان...

- بەلێ... کەوابوو بەوێی کە: (سەرنامە بەنامی تۆیە ئەللا) بەوێی پیتەم وایە نیبە خانی لەبەر چاوی دنیا یە کەوتبێ، شاعیریکی گەورە یە.

راستە... خانی... ئەلبەتە دەوایی دێینە سەر خانی... خانی تەنیا شاعیر نیبە، موفەککیرە، خاوەن بیری، بیریارە، دەردی کاک مەسعوود دەلێ... وە باوکی کوردایە تیشە... * بەلێ...

- یە کەم کەسە کوردایەتی کردوو و بە پرۆگرامیش کردوو یەتی...

- بەلێ بە پرۆگرامیش... وە من... با ئەو هشت عەرزکەم، کە کوردایەتی، یا ناسیۆنالیزم لە شیعەری خانیدا، دیفاع لە هەزارترین، چارەڕەشتە قەومی دنیا یە بوو، وە حەتا ئەو کەسانە یە کە موعتەقید بە ناسیۆنالیزمیش نین، ئەگەر لە موقابیلی ئەویدا، ئەگەر بلتیم ئەو ناسیۆنالیستە زۆلمە... ئەو ناسیۆنالیستی نیبە... دیفاع لە...

* بۆ خۆت دەزانی... ئەو باسە یە کە زۆر جار خەلک وای باس دەکەن... شەری نیتوان، یا بلتین پیتەندی نووسەر و رەخنەگر... تۆ چۆنی دەبینی؟! بۆ خۆت تەجرۆبە یە خۆت لەو بارەیدا چۆن بوو؟

- وەللاهی، کاکە من، بە داخەوه، کەم رەخنەگری وام دیوه، کە لە کوردستاندا، لە خۆم رەخنە یە باش بگری... بەلام زۆر بروام بە رەخنەگر هەیه. من پیتەم وایە رەخنە یە نووسەر و شاعیر دەگاتە نووسەر و شاعیر. وە هەر شاعیریکی یا نووسەریکی، لە ترسی رەخنەگر، دەستی بە قەلەمەوه نەلەرزبێ وەختی نووسینی پیتەم وایە قەت ناگاتە... نازانم لە کۆتیدا خۆت دەوومە تەو دەلێ شاعیریکی بە رەخنەگریکی کۆت، کۆتی ئەم دەجمە هەر جیگایەکی پەیکەری شاعیریکی لیبە، بەلام تا ئێستا پەیکەری رەخنەگریکم نەدیوه لە هیچ کۆی. کۆتی ئاخر لە سایە یە ئیمە یە کە ئێو...

* پەیکەرتان بۆ دەگری...

- پەیکەرتان بۆ دەگری... بەلێ... من پیتەم وایە رەخنەگر زۆر باشە، وە بە داخەوه کورد... من... لە کوردستانی عێراق دەگەل مەتبوعات سەرۆکارم بوو، خەلک زۆر دوژمنایەتی لە گەل پیاوی پەیدا دەکرد ئەگەر رەخنە یە لێ دەگرت. تەنیا کەسیکی کە رەخنە یان لێ گرت و رەخنە یەکی بە عەقیدە یە من بە جیش نەبوو، هی دلشاد محەممەد ئەمینە لەسەر من. خۆی لێ شاردمەوه، رۆژیکی لیبی گەرام، ماچم کرد، کۆتم کاکە گیان، تۆ بوویە باعێسی ئەو هەموو هەرایە ی...

* لەسەر تاریک و پروون کرا...

- لەسەر تاریک و پروون... نەخیر، وەللاهی بە کەیفی خۆتم لەسەر بنوسە... زۆریشم پێ خۆش بوو... ئەلعانییش هەر پیتەم وایە کە رەخنەگر زۆر زۆر دەوریکی گەورە ی لە بوژاندنەوه ی ئەدەب و فەرھەنگی میللە تیکدا هەیه.

* ئە ی بلۆ کردنەوه چۆنە بە لاتنەوه؟ زۆر کەس پیتی وایە کە پیاو مەجالی هەبوو بلۆ بکاتەوه، شتی خراپیش دەلێ... وای لێ دەکا، حەز لە بلۆ کردنەوه کردن وای لێ دەکا کە شتی کال و کرچیش بخاتە سەر لاپەرێ...

- وەللاهی، کاکە، ئیدی،... من هەر ئەو رۆژانەش دەگەل مامۆستا هەزار لەبارە ی وەیدا مونا قەشە یە کمان بوو. من پیتەم وایە هەموو نووسینەکانی ئەو کەسانە ی دە پازدە کتیبیان نووسیوه، بە ئەندازە ی شیعەری «شوکری فەزلی» م بەلاوه موهیم نیبە... هەر ئەو غەزەلە ییشم لێ دیوه، ئەو پیتەم شەش شیعەری بۆ کوردی گوتوو. کار کە رووی ئێستە لە هەورازە سەرەولتشی نەکە ی... (پراستی یە کە ی: ئیش کە رووی ئەمڕۆ... ف) من پیتەم وایە کەم و پوخت زۆر چاکترە، وەک زۆر... لە گەل زۆر و بۆری یە کجار موخالیفم. پیتەم وایە کەمی بنووسی و چاکی بنووسی باشە.

* سانسۆرت پێ چۆنە؟!

- وه‌للاهی لیتی بیزارم...

* سانسۆری سیاسی ئەلبەتە...

- بەلێ... بەلێ... ئیدی... وه‌للاهی له هه‌موو نه‌وعه سانسۆریکی بیزارم...

* ئەه هه‌ندی جار پیاو خۆشی ده‌بی به‌سانسۆری خۆی...

- بەلێ، لیتی گه‌ڕێ شاعیر بۆ خۆی، یا نووسه‌ر بۆ خۆی سانسۆری خۆی بکا...

* باشتره...!؟

- باشتره... ده‌زانی، سانسۆر زۆر له زه‌وق ده‌دا! له هه‌تتا سانسۆری ئەخلاق، هه‌تتا سانسۆری نازانم عه‌قیده‌تی. به‌عه‌قیده‌ی من لیتی گه‌ڕێ، پیتی بلێ خۆت خۆت سانسۆر بکه‌ نووسه‌ر! نووسه‌ریکی عه‌قلی وه‌ی نه‌بی خۆی خۆی سانسۆر بکا حه‌یفه هه‌ر قه‌لهم به‌ده‌سه‌وه بگه‌ڕێ.

* یانی له کوردستانیکدا ئەگه‌ر تۆ وه‌زیری راگه‌یاندن بی، چ ده‌که‌ی...

- وه‌للاهی ئەگه‌ر (پێ ده‌که‌نی)...

* که ناشی...

- بەلێ... دیاره... (آرزو بر جوانان عیب نیست)، له فارسیشدا شتی وا هه‌یه... به‌لام قه‌ت ئەوه‌ی نابینم. ئەما ئەگه‌ر ببینم... ئیلا شتی خراب نه‌بی... ها... (پێ ده‌که‌نی).

* شتی خراب چیه‌؟!؟

- شتی خراب، له باری ئەده‌بییه‌وه ئەرزشی نه‌بی، ده‌نا له باری دیکه‌وه هه‌رچی ده‌یلێ من سانسۆری ناکه‌م. به‌لام که‌سیکی به‌راستی ئەرزشی نه‌بی و بیه‌وی خۆ به‌سه‌ر خه‌لکیدا به‌سه‌پینی په‌نگی (پێ ده‌که‌نی) نه‌یه‌لم شتی وی چاپ بکری...

* ئەه‌ی باشه، باشتر نییه ئەوه‌ش بکه‌ویتته به‌رچاوی خه‌لک و خه‌لک بۆ خۆی بلێ تۆ خرابی...؟

- کاکه هێند دواکه‌وتووین، به‌داخه‌وه. مامۆستا زه‌بیحی ده‌یکوت، بۆ خۆی هه‌زار جاری کوتووه، له کتێبه‌که‌شیدا نووسیویه‌تی. نووسیویه‌تی، من نامه‌یه‌کم له به‌رواره‌وه بۆ هاتووه، وه‌ختی کۆمه‌له‌ی ژێ. کاف بووم، نووسیویه‌تی به‌رواری...

* ئەوه‌نده‌ی ئەوه‌نده...

- ئەوه‌نده‌ی ئەوه‌نده... ده‌لێ په‌نجا ساڵه... من بۆ خۆم ئەوه‌می به‌ته‌ئریخم زانیوه، په‌نجا ساڵه خه‌ریکم له‌بیر خه‌لکی به‌رمه‌وه له‌بیری ناچیتته‌وه. وه باوه‌رم پێ بکه له‌و نامانه‌ی که ئیستا بۆمان دێ، بۆ سه‌روه‌ی، ئەغله‌بی به‌رواری نووسیوه... بلێن چی... وه‌ختیکی

غه‌له‌ت هاته‌ گۆڕی... نازانم بۆ ئەو کورده ئەو نه‌خۆشییه‌ی هه‌یه، شتی غه‌له‌تی چاتر دیتته‌ بی...

* تۆ، ئەلبه‌ته، سانسۆرت توش بووه، سانسۆری داگیرکه‌رانی کوردستان...

- ته‌واوی ژبانی خۆم من له‌ژێر سانسۆردا بووم...

* ئەه‌ی سانسۆری کورده...؟

- له‌ژێر سانسۆری کوردیشدا بووم.

* ئەوه‌یان چۆن...؟

- وه‌للا، کاکه، ئەوه‌م ده‌توانی په‌ف بکه‌م. سانسۆری کوردم ده‌توانی په‌ف بکه‌م، به‌وی ده‌ویرام. له‌ولایه، وه‌کو عه‌رزم کردی، وه‌ختیکی ئەندامی حیزب بووم، سانسۆریان ده‌کردم، ده‌چوم له‌ جێگه‌یه‌کی دیکه‌ بلام ده‌کرده‌وه، یا ئەقه‌للن ده‌مدایه‌ ده‌سی خه‌لکی...

* ئەه‌ی ئەو شیعرانه‌ت که به‌بی ناو له کوردستاندا بلاوت ده‌کرده‌وه، مه‌به‌ستم له‌ رۆژنامه‌ی کوردستاندا...

- بەلێ ئیدی، ئەوه سانسۆره‌که‌ بوو، به‌لام له‌ تاریک و پروندا شیعریکم هه‌یه، که دیاره ئەوه‌ش ده‌بی له‌بیر نه‌چن که مه‌حه‌للییه. له مه‌هابادا وه‌ختیک که من ئەو شیعره‌م بلاوکرده‌وه به‌نیوی (پاوه به‌راز)، ئەوه‌لا شوجاعه‌تیکی سه‌یرم کرد، که چه‌کی راویان، تفه‌نگی راویان له هه‌موو که‌س ستانده‌وه و که له عێراق ته‌قه هه‌یه، نابێ لێره تۆ تفه‌نگی پاوت به‌ده‌سته‌وه به‌ی، من ویرام، بۆ خۆشم پاوکه‌ر بووم، ئەوه‌می، ئەو ئیجساساته‌ی خۆم بلاو بکه‌مه‌وه. له‌ویدا برێکیشم گالته‌ کردوه. له کوردستانی عێراق ئەو شیعره‌ی من زۆری ده‌نگ نه‌داوه، به‌لام له کوردستانی ئێران ئەو وه‌ختی، ده‌نگیکی عه‌جایی داوه، چونکه ئەوه‌لا که‌س نه‌یده‌وێرا بلێ بۆ شا چه‌کی له خه‌لکی ئەستانده‌وه. من ئەوه‌م بلاوکرده‌وه، به‌لام ده‌ لیباسی جه‌فنه‌گ و شتی وادا ونم کرد. هه‌تا وایان لێ هاتبوو زابته‌کان، ئەفسه‌ره‌کان، ئەفسه‌ره‌کانی پاوکه‌ر، بۆ خۆیان هه‌موو له‌به‌ریان بوو، ئەوانی کورد. مه‌سه‌لا ده‌ویدا ده‌لێم:

ئیتیرمه‌حموود بانادا سمیلتی
سمیلت بادانی پێ عه‌یبه‌ به‌دیلتی
که پاوکه‌ر بی تفه‌نگ ئەلبه‌ته دیله
له هه‌مووان دیلتیریش مه‌حموود سمیلته

له‌وانه‌دا دوو سێ شیعره‌ی وای تیدا بوو که پساوه، ئەلعان دیمه‌وه، پاش ئەوه‌ی

هاتوومهوه مههابادی، پیم دهلتین بو ئه و شیعری تیدا نییه. خه لکی مههاباد له بهربان ماوه، بهلام سانسۆری حیزب ئه و شیعرا نهی لێ په راندن. هه رچی حه ولم دا که باو کم ئه قه لله ن نوخته یان له جیگا دانین... گو تیان نا. که چی شیعره که له بییر خه لکی ماوه. ئه وه سانسۆری حیزب بو که ئه مه که لیمه ی سووکی تیدا یه. بریکم گالته کردبوو، دوو سی که لیمه ی، په نگین، ده گه ل و بقاری (ئه لفه که به شپوه یه کی گالته ئامیز درێژ ده کاته وه. ف) سیاسی یه کی نه گرتباوه، لێیان فری داوه.

* ئیسته که ئه ندامی پارتی نیت، یا ئه ندامی پار تییه ک نیت، زۆتر باسی سیاسه ت و باشتر باسی سیاسه ت ده که ی. ئه وده م بو نه تده کرد...؟ له تاریک و پرو نیشدا وات نه گوتوو، یا پیشانت نه داوه که سانسۆری حیزبیش و کوردا یه تیش ته ئیسیری لێ کردوی...

- ئه وده هه ر سانسۆری حیزبه کاکه (پێ ده که نی)، مه گه ر تاریک و پرو ن کێ بلاوی کردۆته وه؟! حیزب بلاوی کردۆته وه، خو من بلاوم نه کردۆته وه.

* ئه ی ئیسته چون سهیری ته جروه ی سیاسی خو ت ئه که ی!؟

- قه رار وا نه بوو له سیاسه ت قسه نه که یین...!؟

* نا... مه به ستم ئه وه نییه به درێژی باسی بکه ی، ته نیا وه ک یه کێ له ته جروه کانی، سه رچاوه کانی شیعر لای تو، هه لبه ته سیاسه تیش ده وریکی بینبوه. ئیسته چون سهیری ئه و ژیا نه ده که ی که له سیاسه تدا بر دوو ته سه ر!؟

- وه للاهی من ئه لعانی ش به جیتی شانازی خو می ده زانم، چونکو پیم وایه کورد هه ر به شیعر رزگاری نه ده بوو... له رژی می تاغووتیدا، پیم وابوو که ده بوو سیاسه تیشی بو بکه ی، حه تتا چه کداریشی بو بکه ی. له شه ری سی مانگه ی له گه ل لیبرالیزم و به نی سه دردا من چه کداریشم کرد، به و پیری به ی خو مه وه. ئه لعان «به رده هیمن» مه شه ووره که له بن به ردیکی دانیش تووم و هیلکی کو پته رم وه به ر تفه نگان داوه. به ده ست و تفه نگیش خو تیری نیم، ئه ما پیم وابوو به نه فعی ئیمپریالیزم کورد نابێ ده ست بداته چه ک ئیدی. من ده و بر وایه دام، ئه لعانی ش هه ر ده و بر وایه دام که ئیمپریالیزم ده ی توانی له شه ری ئه و وه للی جیهانی دا کورده ستانی به وجود بێنێ، زۆر به ئاسانی ده ی توانی، نه یکرد، به تابه تی ئه و ئیمپریالیزمه ی فه ره نسه، که به حاله تیکێ برا کورده کانی سووریه مان به له ش و خو ین و هه موو شتیکی خو یانه وه، ئیحه ساسیان کردوو. تاریخ نیشانی داوه ئه گه ر ئیمپریالیزمی فه ره نسه یاری ده ی که مال ئه تاتورکی نه دا، به و زوانه شوژی کوردی تورکیه ی دان هده مرکایه وه. ئیمه چۆمان هیوا به وه ی بێ. ئه وه یه که من، راستییه که ی، وه کو

ئینسانیکێ دژی ئیمپریالیزمی ئه لعان له سیاسه تدام.

* ئه و جا با بچینه سه ر شیعی کلاسیکی کوردی یا هه ر ئه ده بی کلاسیکی کوردی...

- به لێ...

* چند شار ده زاییت لێ هه یه؟

- به لێ، وه للاهی هه ر له پیشدا ش گو تم من کلاسیک نالیم، کاکه، چونکو... من ده لیم، هه رووزی، کو ن، نازانم... هه رچی ده لێ... وه للاهی زۆر شار ده زام من.

* کلاسیک که ده لیم، لێ ره دا مه به ستم ته نیا شه کل با لیتن فۆرمی شیعر نییه، به لکه هه ر وه ک قۆناغیکێ تاریخی ناوی کلاسیک ده به م... هه ر ئیمه ش نین، میله ته دیکه ش هه موو وان...

- ئیمه دوو نه و عمان ئه ده ب هه یه، به راستی... ئه ده بیات، شیعر هه یه... نابێ بلتین ئه ده بیاتمان هه یه به ته وای مه عنای که لیمه... دوو نه و عمان ئه ده بیات هه یه، نووسرا و نه نووسرا، یانی ئه وان هه ی وه ک شاعیره کانی له جزیری، فه قێ ته بران و له جزیری را دییه خواری... ئه گه ر ئه وان ده لیتی من شاعیری زۆر گه و ره ده نیتو وان هه دا ده بینم. ئه گه رچی زۆر چاک له هجه ی گو زانی نازانم من - با ئه و حه قیقه ته ش بلیم - به لام وه ختیکی به راوردیکم کردوو له به ینی شیرین و خوسره ی خانای قوبادی و نیزامیدا هیچ به که می نازانم له نیزامی، له نیزامی به که م ترم نایه ته به رچاوی. وه ختیکی مه م و زینی له موقابیلی یه کیک له پینج کتیه کانی نیزامیدا داده نیتم، ئه گه ر مه م و زین ده موقابیلی له یل و مه جنوونی که هه ر له سه ر ئه و وه زنه دانراوه، موقابیلیان بکه یین، ئه من پیم وایه له باری مه عناه، مه م و زین چیتر و فه یله سووفانه تره. وه بزیه ش زۆری به مو فه ق ده زانم قاره مانه کانی ش کوردن، سه حنه ی داستانی ش هه ر کورده ستانه، فه ره ه نگ هه ر فه ره ه نگی کوردیه. داب و ره سم هه ر داب و ره سمی کوردیه، به لام نیزامیه کی له گه نجه پرا ده چی بو خو لێ عه ره بستانی نه ی توانیوه ئا داب و روسومی عه ره ب وه کو عه ره بیک به یان بکا. دیاره فارسییه که ی زۆر ریک و دروستتره له کوردیه که ی خانی. ده گه رتینه وه بو نالی و مه حوی و ئه وان، به راستی پیم وایه شاعیری زۆر گه و رهن، وه زۆرم ئیمان پیتیا نه... شاعیره کانی قه رنی بیسته مان...

* ئه ی شیخ په زا...!؟

- وه للاهی کاکه، شیخ په زا به راستی نازیمکی چاکه...

* نازیم...!؟

- نازیم، فەرقی ھەییە بەعەقیدەى من. یەعنى توانیویەتى وەزن و قافیە و قالبی زۆر جوان دروست بکا. بەلام شیعەرەکانی سەرفی نەزەر لەوەی ھەجون، تەز نین...
 * ئەى ئەو، بەرئى تۆ، تازە نییە؟ شتیکی تازە نەبوو لە ئەدەبى کوردیدا؟!
 - نەخپەر... دە ئەدەبى کوردیدا تازەن، بۆچی...
 * ئەى زمانى شیخ رەزا، بۆچی پیاو باسى ئەو ھەش نەکا...؟!
 - ئای... زۆر، زۆر... بەراستی رەوانە...
 * زمانىکی زۆر سوارە...
 - زۆر رەوانە... زۆر سوارە... عەرزم کردى، من لەبارى وەزندا شیخ رەزای زۆر بەگەرە
 دەزانم و، لەبارى وەیدا کە تەعبیری کوردانەیشی ھیتاوەتە ناو شیعەرى خۆیەو، کە لە
 پێش ویدا دیارە لە شیعەرى نالیدا کەم تا کورتیک دەبیرى، لەبیرت نەچى، بەلام:

کارى کە غەم و دەردى فەراقت بەمنى کرد

سەرما بەھەتیسو، با بە دەواری شەرى ناکا

ئیدی کوردی کوردییە. لەبەرەو شەخ رەزاشم... بەلام بەداخەو شەخەکانی زۆریان
 پرووی مەجلیسیان نییە ئیدی... دەلێتى چى... تۆ خوداکەى... ئەو لەکن خۆمان بى
 ئینشائەللا، خۆ ئەو بۆ ھەموو کەس لیتادەى... رۆژیکى کچەکانى تەلەبەى بەشى
 کوردی دانشکەدەى بەغدا ھاتنە لام ھەموویان پێدەکەن...
 * جا کوا کچمان ھەبوو...؟!
 - بەدى، سى چوارىکمان ھەبوو...
 * نیویان لەپیاو دەچوون.

- ھاھا... وا... ھاتنە لام، پێدەکەن سەبەر. کوتم بەچى پێدەکەن؟! کوتیان وەللا
 مامۆستا عەلادەدین سەجادی ئەرۆ لەسەر دەرس باسى شیخ رەزای بۆ کردووین و ئەو
 شیعەرەشى بەمۆنە خوتندۆتەو:

بەو جووتە گونە من کە دەلێتى عەنتەرى نیرم

لیم لادە نەو ھەک بتخەمە بەر حەملەبى کیرم

دەبگوت مامۆستامان بۆ خۆمان وەک عەنتەرى نیر ھاتبوو بەرچاو (ھەموومان
 پێدەکەن)... ھەموو پێدەکەن، بەراستی ئەگەر لەبیرت بى رەنگبى، مامۆستا ئەگەر
 رووتت کردباو، رەنگبى لە شتیکی سەبیری بکردایە... بەلێ... شیخ رەزا، بەداخەو،

شیعەرەکانى، بلیم چى، بۆ پیکەن دەبن، بۆ خوشى دەبن. بەلام کاکە، شیخ رەزا، ئەو
 کەسەى شارەزای ئەدەبى فارسى بى، زۆر شاگردى عوبەیدی زاکانى بوو، زۆریش لەوى
 شاعیرتر بوو، یانى، موسەللەتەر بوو بەسەر وەزن و قافیە... بەلام ئى شیعەرى عوبەیدی
 زاکانى دەعەینى ھالدا کە جنىوى داو، کە ھەجوى کردوو، نەتیجەبەکی موسبەتى لە
 شەخەکانى وەرگرتوو، بەداخەو شەخ رەزا ھەر جنىوى داو، بۆ خۆت دەزانى... ئەم
 جنىودانە وە نەبى بۆبە بووبى ئیسلاحى جامیعەى بکا... دەنا حاجى قادری کۆبیش جنىوى
 گەرەبە. بەلام ھیتن لە مەقابیلی وەیدا دەلێتى: وەکو بالى پەرى پاکە جنىوت... چونکو
 جنىوھەکی موسبەت بوو. لەبەرەو ئەو نەقەدەم لە شیخ رەزا ھەبە... و پیم وایە، با ئەو ھەش
 دەبارەى شیخ رەزا بلیم: ھىچ کوردیک لە شیخ رەزای ئەلعانىش فارسى چاکتر نازانى...
 * فارسى؟

- بەلێ... بەعەقیدەى من، ئەلعانىش، لەو کوردستانە ئیرانەیدا، کە ھەموومان
 بەفارسیمان خوتندوو، ھىچمان ناتوانین شیعەرى فارسى وەکو وى بلیم. مەحشەریکە لە
 شیعەرى فارسیدا کە پیاو ھەر سەرى... تەعەججوب دەمیتى. ئەلبەتە من دەگەل فیکرەکەى
 یەک نىم، بەلام تەماشای ئەو دوو شەخە دەلێتى:

رسم فرنگیان کله از سر فکندن است

تعظیم چون کنند خداوند جاه را

من اکتفا بشیوهء ایشان نمى کنم

هم سر به پایت افکنم و هم کلاه را

کە رەنگبى شاعیرە مەدداحەکانى فارس بۆ خۆیان مەدحى وای پادشایان نەکردوو، ئەمما
 پیم وایە ھىچى نەداوئەتى چونکو کورد بوو... (پێدەکەن)... بەلێ...

* ئەى مەلای جەزیریت پى چۆنە؟

- وەللاھى کاکە، توخواکەى من شتیکی نازانم بۆ دەبى بەزۆرى... من کرمانجى وا
 نازانم... حەتتا کاک ھەزارم ئینتقاد کرد، کە تۆ دەلێتى ئەو لەگەل مەولانای رۆمى
 ھاوشانە... پیم وایە بىرێک زیدەرەویت کردوو لەویدا. بەراستی شیعەرىکى بۆ خوتندەو
 کە من مۆتەو ھەجیبە نەبووم، ئەلعانىش لەبیرم نییە، ھۆ وەتا دیوانەکەشى، بەداخەو
 فرسەتى وام نییە تەماشای بکەم، بۆم نابیرتەو. تەماشام کرد بەراستی عارفىکى
 گەرەبوو. رەنگبى جەلالەدین شیعەرى وای نەبوو. کە ابوو ھەزار بەخۆرایى ھیتەدى
 پى ھەلنەکووتوو. بەلام ئەو ھەش ئەگەر مامۆستایەکی کرمانجى چاتر دەزانن لە من، ئەگەر

به وان بلتی... من گۆرانی چاتر ده زانم له کرمانجی. به راستی له کرمانجیدا زۆر کۆلم...
ئه گهر عهرزت ده کهم برتیک له خانیدا شاره زاترم ئه ویه که ئه و له زۆر پترم خوینده وه... ده
بیتکاریدا توانیم مەم و زین چاکتر بخوینمه وه.

* به کرمانجییه کهی یا ئه وهی هه ژار؟

- به کرمانجییه کهی. هی هه ژاریش یارمه تی دام، پیاو حه ق بلتی، ئه ویش یارمه تی داوم
ئیدی. وه ختیکی شیعریکی تی نه گه یشتووم چووم ته ماشای هه ژاره که شم کردوه.
ته ماشام کردوه، ئه گهرچی ئه گهر ته ماشای پیشه کی توحفه ی موزه ففهریه بکه ی هه ژارم
نه قد کردوه که نه ی تانویه فله سه فه که ی خانیمان پی نیشان بدا.

ئهو رۆژانه ش تووشی ئه دیبیتی زۆر گه وهی کورد بووم به نیوی سه ید تاهیری هاشمی،
که ئیوه نایاسن... به راستی گه وه یه. ئهو، حه تتا ئینتقادی له مامۆستا مه لا که ریمی بوو
که به خۆرایی شه رحی له سه ر نالی کردوه. ده بی شاعیر لیبی گه رپی، هه ر که سه وه کو
ده ریا بیک، به شی خۆی لی هه لپنجین. حه یفه... حه یفه ئهو که سه ی له نالی ناگا، تیبی
بگا... لیبی گه رپی با تیبی نه گا... به راستیش ئه وه نده ی جوان فه رموو. حه تتا له سه ر مه لای
جزیری کاک هه ژاریش ئهو نه قده ی هه ر هه بوو. ده ی کۆت مامۆستا هه ژار ده بوو ئهو
که لیمانه ی بۆ ئیمه ی گۆران موشکیله بۆمان بکاته فارسییه ک، یا کوردییه کی سۆرانی، با
تیبی گه یشتبا، ئیدی لازم نه بوو ئهو شه رحه ی له سه ر بکا. ئهو عه قیده ی وایه...

* سه یید تاهیری هاشمی...

- به لتی... به راستی ئه دیبیتی گه وه ی کورده. ئه ده بنا سینی گه وه ی کورده.

* په خنه گرتیکی باشیشه وا بزانه...

- په خنه گرتیکی باشه...

وتاره کانی له رادیو کرمانشاه وه ده ی خویندنه وه شتیکی به راستی نایاب بوون. به لتی،
عهرزت ده کهم، ئهو جار کتیبخانه یه کی زۆر عه زیمی کوردی هه یه. ده یگوت پتر له بیست
دیوانی مه وله وی...

* ده ستنوس مه به ست...

- ده ستنوسی هه یه. به لتی وه ده یگوت وه ختیکی مامۆستا مه لا عه بدولکه ریمی
موده ریس خه ریکی مه وله وی بوو، له منی نوسی که ئه تۆ عه قیده ت چۆنه... بنووسه، ئهو
شتانه ی که مه شکوکی هی مه وله وین، یا هی مه وله وی نین. گوته و له هه مووم بۆ
نوسی، به داخه وه هه مووی چاپ کردوه (پێ ده که نی). کۆتی ئه وه ی ئیوه له سه روه تاندا

چاپ کردوه یه کتیک له وانه بوو که ئه من به مه شکووک پیم موعه رپه فی کردبوو و من دلّم
نه هات ده و مه جلیسه خوسوسییه یدا بلیم کتیب له عیراقیدا هه تا ئه ستوورتر بی پتری
پوول لی وه گیر ده که وئ... دلّم نه هات ئه وه ی عه رز بکه م (پێ ده که نی) به لتی، گوته،
زۆریان به مه شکووک ده زانم ئه وی ئهو هه یه تی. من شتی چاترم هه یه. وه ئه وه ی که ئیمه
له سه فحه ی دووه می...

* سه روه.

- له سه روه دا نووسیومه انه: هه رچه ن مه واچان...

* ئه وه هی خانای قوبادییه...

- خانای قوبادییه، خه لک به نه وه ی دیکه ی بۆ نار دووین: «مه حزووزهن هه ر که س
وه زوان خویش»، ئهو ده لتی: دلشاده ن... عه رزت ده که م، ده لپن (ئه وره نگ) وای دروست
کردوه. ئه وه مان له زمانی مامۆستا تاهیری بیستوه، ده لتی من ده ستم لی نه داوه، وه رن
نوسخه ئه سلویه که تان نیشان ده م خۆی وای نووسیوه. ئه م که سانه ی ته سه روفیان تیدا
کردوه پاش وی ته سه روفیان کردوه...

* ئه ی مه وله وی...؟! سه ید عه بدولر ه حیم.

- به لتی... سه یید عه بدولر ه حیمیش هه ر ئهو چاکی ده زانی.

* نا، مه به ستم وه کو شاعیرتیک چۆنی ده بینی؟

- من زۆر به گه وه ی ده زانم. زۆر سه یره، باره ها، له بیرته که له عیراقیش ئه گهر
ده یانکۆت به مونسه به تی، مه سه له ن، وه فاتی (ئه لفه که به شیوه یه کی گالته نامیز درێژ
ده کاته وه. ف) ته وفیق وه ردی شیعیرتیک بلتی (پێ ده که نی)، من شیعیرم بۆ نایی
به مونسه به، ده مکۆت من شاعیری مونسه بات نیم، که چی ئه م کابرایه هه موو شیعه رکه ی
مونسه به ته، که چی ده هه موویدا، بۆ خۆت ده زانی، گه ییوه ته ئه وح، پیم وایه...

* راستگۆ بووه، ئه وه یه مه سه له...

- به لتی زۆ راستگۆ بووه...

* به لām په نگه له هه مووی جواتر ئه وانه بن که بۆ عه نه ر خاتوونی نووسیون؟!

- په ک، په ک، په ک... به لتی، پیم وانیه... دیاره له بیرت نه چی که،
نازانم شیعیری کامه یانه، پیش وی، حه ماغای ده ره ند فه قه ره یه، نازانم چی، که ئه ویش
له سه ر گلکۆی تازه ی له یلی...

* ئه حمه د به گی کۆماسی...

- کۆماسی بى، يا نازانم، به لى... گلکۆى تازه لىله پىش عه نبه ر خاتوندا کوتراوه. ئە گهر ئە وه نه با، يانى ئە وه شمان له ئىختياردا نه با، ده بوو به قه تعه شىعيرىكى عالهمى ناسرابا، به راستى. پىم وانىيه كه س شىنى بو خوشه ويستى خۆى وا گىرايى، وهك ئە و دووانه ههردوو كىيان گىراويانه. ههردوو كىيان زۆر چاكن... به لى... و خوشه ويستى عه نبه ر خاتونى هه ر له مه رگه كه پىدا ديار نىيه. ئىدى، له نه خۆ شىبه كه پىدا كه جه رگى بو ده كاته، دللى بو ده كاته هه نار و ده لى كون كونى كه و بو ئى پىوه كه، هه نار بو هه لامه ت...

* ئە وىشى هه ر بو عه نبه ر خاتون نووسىوه؟! *

- به لى. ئە وىشى هه ر بو عه نبه ر خاتون نووسىوه... به لى... نه خىر، شتىكى سه يره. باوه ر به رموو شىعيرىكممان... قه رار وا به مامۆستا تا به ر بۆمان بنوسى، ئە گه ر ئىنشائه لالا سروه گه يشته فه سللى زستانى. بو، خوتىدينه وه مه فهوومه كه م له بىره ئە گه ر شىعيره كانم له بىر نه بى، مه فهوومه بو خۆت ده زانى، كه... ئە گه ر بىكه يه زىانىكى دىكه ش ئە و تام و بو نه ي هه ر هه يه، ده لى زستانه و عوزرى هه يه بو دىتنى... بچىته خزمه ت شىخه كه ي، شىخى سه راجو دىدين، زستانه. ناتوانم بىم، پىرم، نازانم چم، ئە من ناتوانم بىم، به فر رىگاي گرتووم، به لام ئە و كه سانه ي شه وقى زياره ت زۆرى بو هىنانون، من رىگايه يان پى نىشان ده ده م زۆر به ئاسانى برۆن بو لاي وى، ئە وىش ئە و رىگايه يه كه هه ناسه ي من بو خزمه ت شىخ كر دوويه تىبه وه، ره شانگه... هىند گه رمه هه ناسه كه م، به ره شانگه كه پىدا برۆن ده گه نه ته وىله... ئايا تا ئىستا فكري وا ناسكت... پىم وا به زۆر كه م هه به. له سه ر زستانى ناشىرىنى چه ند جوان... ئە وى كر دووه، به لى...

نوورى چاوم كه رىم (١) گىان:

به م نىوه شه وه سارده، سلا وىكى گه رمه ت پىشكىش ده كه م. وه بىرم دى كه تازه عه لائه ددىن په يدا بوو كا ك مامه ندى شه ختانه ي هه زار ره حمه ت له گۆرى بى و ده گه ل نوورى خودا ي وه خه به رى، خه به ر ده زانى و به په له پىاو ئىك ده نىرى بو ي بگري و بىه ئىته شه ختان. سه رتان نه يه شىنم زۆرى پىنده چى عه لائه ددىن ده گاتى. به داب و ده ستوور له دىوه خان هه لده كرى كا ك مامه ندى ره حمه تى خۆى رى ده خا و ته ماشا ده كا تىنىكى ئە و تووى نىيه ده لى: «ئوه يه عه لائه ددىن؟» ده لىن: «به لى». ده فه رمووى: «هه ر سىك ته لاقى ده مامه ندم كه ون و كچى خۆم... بى تسى مامه ندى گه رمتره» منىش ئىستا وام به سه ره اتوو ه. منىكى به مندالى له بن كورسى ره ذى كوورانىدا په ره وازه بووم، به مىر مندالى و لاوى و ئە كا برى له لاچىن و شىلانائى له ته نىشت كووره ي سوور بو وه ي سه خته دارى به تىن ده نوستم، به پىرىش تووشى گه رما ي به غدا بووم و له و ئاخرا نه شدا دىسان له كورسى به ركه مران خزاوم. ئە مسال ئە وه تووشى ورمى بووم. گو تىيان با بم ئە تو له و قه لاقوو چكه دا به كووره ي نه فتى ئە م زستانه نه ك مه قاوى ده گرى به لكو تووشى ئىپىلىگىش ده بى و سه كه ت ده بى. وا چا كه خانوويه كى شوو فاژدار بگري. پاش هه ول و ته قه لايه كى زۆر شوو فاژم په يدا كرد. هه ر ئىستا كه ئە م نووسرا وه ت بو ده نووسم سه عات سى و نىوى پاش نىوه شه وه كه له سه رمان ده رپه رىوم و پالم وه ئاسنى شوو فاژ داوه. به لام ئە گه ر له ترسى دا به خانم و تىرابام «به قورىانى به ژن و بالايى بم» سى به سى ته لاقم ده خوارد تسى خانباغى گه رمتره له و شوو فاژه.

كه رىم گىان! مزگىنىت ده مى دىزه ي سه رو پىمان له سه ر سى كوچكان دامه زرانده، به لام جارى تاورمان كه م وه به ر داوه. هىوادارم ئە گه ر له سه رمان ره ق نه بم و له برسان به لادا نه يه م و به كلكه له قه بگه مه به هارى واى بكو ئىنم هه ل و په ل بى. به لام كوا ئە وه به ته نى به منى پىرى سه رما برده له ده كرى. باوى ئىسه وىه ئە ي نوورى چاوى هه مسو و كوردىكى راست و دروست و ئە ده بدۆست بگه نه هانام. ئىواره ي رابردو له لام بوون ده يانگوت ها زا گو و ها زا مه يدان. پىشنىيارم كرد له پاش دىوانى حه رىق كتىبىكى شىعيرى به ناوى «ته بىعه ت له شىعيرى كور دىدا» تاماده بكه ين. بىرم كر دووه بو خۆم

به تهنی چم پئی ناکری، واش دهسته وهستان نیم. ئەما دەمدی شتیکی باش دەردەچی بۆیه پەنام بۆ ئیوه دۆستانی لاو هیتنا. تکایه بچ هەدادان خەریک بن له به هاری «سێمان» و «نالی» و «حاجی قادر» و «پایزه» وه دەس پئی بکەن، تا دەگاتە زستانی سه یف هەر کەس له بهر خۆیه وه خەریک بئی نەواران بپنیتە سەر کاغەز، دیوانان بپشکن. سەفەرەن بکەن، خەلکی تازه ببینن. پتیویست ناکا هەر شیعەر بچ. نووسینی تۆم دیوه رەنگە زۆری وه ک تۆه بن نه یاناسم به په خسانی جوان وه سفی جوانی ته بیعت بکەن. کاک عەلی حەسە نیانی بئی ئەزمون نییە ببینن. بۆ خۆتان خۆیه سەندی وه لا بنین، لیک هالیتن. دیاره هەر به وه نده وه زه ود نابین. خەریکی کۆکردنه وهی هەموو جوهر فۆلکلۆریک بن. په ندی پیتشینیان، گۆرانی باش، حەیران، گەلۆ و چیرۆکی مندالان، کورپه ئەگەر خۆ سه خله ت بکەین زۆر هه ژار نین. ئاغای خانباغی خوا را وه ستاوی بکا، قسه ی خوشی قسه خوشه کانی سابلانغی و خۆی ئاماده بکا، ئەحمەدی به حری خەریکی کۆکردنه وهی په نده کان بچ، هەر کەس به قەد خۆی. دیاره من چاوه پروانی یارمه تی پیاو و ئینسانانم، له بالنده و درنده و برنده داوای هیچ ناکەم. رهش ئەحمەدی «تحفه مظفریه» ی پئی شک دئی. ده کری خاوه نه که ی ئەوه نده، پیاوه تی بکا و یارمه تیمان بدا. دەسبه چی ده گەل عەلی ته ماس بگره. بۆ خۆت و هەر کەسی دیکه پاش جیژن ده توانن سەرم بده و که لله پاچه ته ماشا بکەن. من به هیوای ئیوه خۆم له و قائمه قاله هاویشتووه. وه بالی کوردتان به ئەستۆی ئەگەر خۆتان ماندوو نه کەن. قاسم و سمایلی پاکزادت له بییر نه چی. له ئیستاوه دیه نیکی به هاری کوردستان بۆ پشتی کتیب ئاماده بکەن. که هاتی زۆر قسه ده که یین.

برات هیتن

(۱) که ریمی قه بیوو می.

کاک که ریم

نووسینه که ت له باره ی شاعیری پایه به رزی کورد (سالم) دا په سندکرا و ئەوه له گۆواره که ماندا چاپ بوو و سوپاست ده که یین. ئیمه وامان دانا بوو که له هەر ژماره یه کدا شاعیریکی مه زنی کورد بناسینین. بۆ خۆمان میترووی

ئەده بی مامۆستا مه لا عه لانه ددینی خوالیخوشبوومان له دەسدا بوو به لام زۆرمان پئی جیتیگی موقمانه نییە. چند که سی دیکه ش نووسینی ئامال جوانیان له سەر شاعیره کانی کورد بۆ ناردبووین. به لام چ بکەن هەر ئەو سه رچاوه یان پئی شک هاتبوو و که لکیان لئ وه رگرتبوو. بۆیه به دلمان نه بوو. ئەوه ی تۆ هه رچەند به داخه وه سه رچاوه ی وات نه بووه که سالم باشتەر بناسینی دیسان که لین پرکه ره وه بوو.

به راستی سالم شاعیریکی مه زنه و باش نه ناسراوه. که سیکی زۆر شارەزای ئەده بی ده وله مه ندی فارسی نه بچ ئەگەر سالمیش باش نه ناسی عه یب نییە. وا دیاره ئەگەر دیوانی سلامت له ده سدابایه بۆ تۆیه کی که شارەزای ئەده بی فارسی، ناساندنی سالم دژوار نه بوو.

که سیکی له ورده کاری شیعر بگا و دیوانی ته واوی شاعیریشی له ده سدابی چون ئەو شیعره جوانه به لکو که م وینه یه ی سالمی له بییر ده چوو که ده لئ:

قه راری ئاشق و قانونی حیکمه ت زیددی یه ک هاتن
که ته سکینی برینی دل به نه فحه ی زولفی موشکین بوو

یا:

به عیشوه و غه مزه بی مه عشوقه ئاشق کیتو له بن دپئی

به لای سالم که ننده ی بیستوون موزگانی شیرین بوو

چ بنووسم، کورپه به گیانی تۆ هیتن ده م نووسیوه چم له «نووسیندان» دا نه ماوه دیسان بۆ خاتری تۆ بۆ خاتری که سیکی به دل خۆشم ده وئ و هیوادارم خزمه تکاریکی باشی گه له بچ بهش و چاره ره شه که مان بچ، بۆ که ریمی ئازیزم ئەم چند دپیره ده نووسم و ئەم دوو شیعره ی خۆم که زۆرم خوش ده وین تۆمار ده که م:

ته ک و ته نیام و عه زیزانم کوان؟

بۆنی گۆرخانه یی لئ دئی جئ ژوان

نامه وئ پاشی نه مان بۆم بگری

ئیسسته ماچم بده یه کیژی جوان!

خۆت بناسه

خۆشه‌ویسته‌که‌م: خۆت بناسه بزانه تۆکتیی؛ مێژوو بخوینه‌وه و تێبگه له چ په‌گه‌زێکی، ئە‌گه‌ر بروا به‌مێژوونووسه‌کانی خۆمان ناکه‌ی، ئە‌گه‌ر وه‌کو جۆلاکه به‌سه‌ردری خۆت رازی نی، بروا به‌بیگانه‌کان و به‌رۆژه‌لاتناسه‌کان بکه بزانه ئە‌وانه ده‌بارهی تو، باب و باپییری تو، خاک و نیشتمانی تو، چی ده‌لێن و چی ده‌نووسن.

نازیه‌که‌م: تو کوردی، تو له نه‌ته‌وه‌کی خاوینی، تو په‌گه‌زێکی پاک، باپییره‌کانی پیشووی تو هه‌ر له‌م خاکه‌دا (که کوردستانی پێ ده‌لێن و ئیستا تۆی تیا ده‌ژێ و داخه‌که‌م هه‌ر له‌ته‌ی به‌ده‌ست که‌سیکه‌وه‌یه) ژیاون، به‌لام چۆن ژیاونیک؟ وه‌ک تۆ دیل و ژێرده‌ستی دراوسێکان بوون؟ نه‌ به‌خوا ئە‌وان سه‌ربه‌ست و سه‌ربه‌خۆ بوون و نازاد ژیاون.

گیانه‌که‌م؛ کورده‌گیان به‌قسه‌ی برای خۆت بکه، له‌ خه‌وی نه‌فامی هه‌لسه‌ تۆزێ له‌ حالێ خۆت وردبه‌وه هۆشت بینه‌وه به‌ر خۆت، قۆلت هه‌لماله‌ به‌هه‌موو هێزی خۆت بقیژینه‌ بلێ: ئە‌منیش ئاده‌میزاد، حه‌قی ژیاون هه‌یه ئە‌مه‌وێ وه‌کو خه‌لک نازاد و سه‌ربه‌ست بژیم سه‌ربه‌خۆبیم ده‌وێت و حه‌قی مه‌شروعی خۆم دا‌واده‌که‌م، له‌ دیلی و ژێرده‌ستی دراوسێکان جارس بووم و ئە‌مه‌وێت پرگار بيم.

گۆفاری (نیشتمان)، ژماره (٢)، خه‌زه‌له‌وری ١٣٢٢/١٩٤٣.

پۆزی کاره

چاکه به‌رژه‌وه‌ندیکی له‌ حالێ خۆمان بکه‌ین و بزانی بۆچی وه‌پاش که‌وتووین؟ بۆ چما ئیمه له‌ په‌گه‌زی ئە‌و میلله‌ته نه‌جیبه‌ نین که به‌گوتیه‌ی مێژوو ئیقراری هه‌موو مێژووزان و رۆژه‌لاتناسیک یه‌کیک له‌ میلله‌ته هه‌ره‌ گه‌وره و له‌مێژینه‌کانی رۆژه‌لاته، مه‌گه ئیمه له‌ نه‌ته‌وه‌ی ئە‌و قه‌ومه غه‌یور و دلیره نین که لاپه‌ره‌کانی مێژوو پرن له‌ شه‌رحی نازایه‌تی ئە‌وه‌وه به‌عالم ده‌سه‌لمێن که قه‌ت له‌ چ ده‌ور و زه‌مانیکدا هێچ دراوسێک

نه‌یتوانیوه ئاسوک په‌رینی و بچیتته نیو سنووری مولک و نیشتمانی ئە‌و.

ئە‌دی بۆچی ئیستا و امان به‌سه‌رها‌توو؟ بۆچی هێنده وه‌پاش که‌وتووین و بووینه ژێر چه‌پۆکه‌ی هه‌موو که‌س؟ ئە‌گه‌ر که‌میک بیه‌ر بکه‌ینه‌وه و تۆزیک له‌ حالێ خۆمان وردبینه‌وه بۆمان ده‌رده‌که‌وی که‌ مایه‌ی چاره‌ره‌شی و به‌ده‌ختی ئیمه هه‌ر ئە‌م نیفاق و دووبه‌ره‌کیه‌ی ناو خۆمانه، که‌ وایێ له‌سه‌ر هه‌موومان لازم به‌لکو واجبه بۆ رێکخستنه‌وه‌ی براکامان تیکۆشین په‌گورپه‌سه‌ی دووبه‌ره‌کیی له‌بن به‌یینه‌ده‌ر و یه‌کیه‌تی و براهه‌تی له‌ هه‌موو کورده‌ستاندا دامه‌زرێن.

ئە‌ی برا خۆشه‌ویسته‌کان، ئە‌ی لاوه‌ بیه‌ر رووناک و خوینده‌وارانی کورد؛ مایه‌ی ئومیدی ئە‌و قه‌ومه لیقه‌وماوه ئیوه‌ن، ئە‌ورۆ رۆژیک نییه ئیوه‌ بێده‌نگ و هه‌ست دا‌بنیشن و له‌ قوژبێک بخزن. کاتی ئاسایش و ته‌مه‌لی رۆیی، جه‌نگه‌ی هه‌ولدان و تیکۆشان و ماندوو‌بوونه، به‌لێ ئە‌م‌رۆ رۆژی کاره و نابێ قه‌ت له‌ کارکردن راوه‌ستن، ده‌نا ئە‌و هه‌له‌تان له‌کیس ده‌چی و زه‌حه‌ت وه‌گیرتان ده‌که‌وتیه‌وه.

لازمه به‌دلێکی پر هیواوه به‌هه‌موو هێزی خۆتان بۆ پرگارکردنی نیشتمان وه نه‌جاتدانی هاوخوینه‌کانتان کۆشش بکه‌ن هێچ شتی‌ک نابێ بیه‌ته پیشگری کارتانه‌ی یه‌کیه‌تی و براهه‌تی ئە‌و که‌سانه‌ی که‌ ده‌بینه به‌ره‌لستی پیشکه‌وتنی ئیوه‌ و هه‌ز به‌له‌ناوچوونتانه‌ ده‌که‌ن، له‌ناو‌به‌رن.

ئە‌گه‌ر رۆژگار یارمه‌تی ئیوه‌ی نه‌دا ئە‌گه‌ر چه‌رخێ چه‌په‌گه‌رد به‌مرادی ئیوه نه‌گه‌را مه‌به‌زن و مه‌یدان به‌تال مه‌که‌ن و دلنیا‌ین به‌سه‌ر هه‌موو قۆرت و ته‌گه‌رێکدا زال ده‌بن و له‌ هێچ که‌س و هێچ شتی‌ک مه‌ترسن خوا پشتیوانتانه و هه‌میشه ئە‌م وتاره‌ی پیغه‌مبه‌ری گه‌وره‌ی ئیسلام و ناردراوی خۆشه‌ویستی یه‌زدان که‌ ده‌فه‌رموویت:

«کار بکه و دلنیا‌به به‌ئاوات ده‌گه‌یت!»

له‌بیر بیت و بیکه‌نه سه‌رمه‌شقی هه‌موو کارێکتان تا به‌یارمه‌تی یه‌زدان حه‌قی مه‌شروعی خۆتان له‌ بیگانه‌ ده‌ستبێنه‌وه.

گۆفاری (نیشتمان)، ژماره (٥)، رێبه‌ندانی ١٣٢٣/١٩٤٤.

سکاایهک له گهڼ نیشتمان

ئەوی نیشتمانی خوڤشه ویستم، بۆیه هیندەم خوڤش دەویە ی چونکو ئەمن ئیستا که لاویکی توند و تۆلم له پیتسا کۆرپه یه کی لاواز و ساوا بووم له دامینی تۆدا گهوره پهره وازه بووم و گه یشتوو مه ئەم رۆژه گه وری وهک (حه زه تی محمه د «ص») و گوپیان له قورئان خویندنی ده بوو ئیمانیان پیهیتنا، یا له حالیکه که کتیبه ئاسمانیه که ی ئەم زاته پهرده یه کی ئەستووری له نیوان خویمان و ههوا و هه وه سی ناپاکه که یان ئەکیشا و پیاوه زانا و تیکه یشتوو کانی له وان به زیاتر ده زانی و ده یفه رموو:

«هل یستوی الذین یعلمون والذین لا یعلمون»!؟

خوینره خوڤشه ویسته کان ئەگه ر نمونه ییکو له ژبانی عه سری خویمان نیشان بدهین سه رتان سو رنامینی ئەویش ئەمه یه: ئاغاییکی کوردی عیراق، به لکو سه ردار عه شیره تیک یه ک دوو سال له مه وه به ر نامه ییکی بۆ ئاغاییکی کوردی ئیران نووسی بوو: «که دهستی من و دامانی تۆ نه که ی به هیج باریک له پیتناوی کوردایه تیدا تیبکۆشی چونکو کوردایه تی مانای ئەمه یه هه موو لاهه خوینده وار و گه نجه تازه پیکه یشتوو ده کان بینه سه رکار و ئیمه له ژووری دیوه خانا دا نیشین».

ئیمه نازانین خوینره به ریزه کا ئمان چه نده فه رق له نیوان ئەم ئاغای کورده عیراقیه خوڤشه ویسته و (ئهو جه هل) و (ئه خنه س) دانه نین به لام ئیمه ئەلین: ئەوی به برین چی دهستیکی بۆ زبانی نه ته وه ی خو ی داوینی مه ردوم ئەگریت ئیوه ش بلین ئامین.

گۆقاری (نیشتمان)، ژماره (٦)، رەشەمە ی ١٩٤٣/١٣٢٢

شیخ یوسف شمس الدین البرهانی

«چه ندیک له مه وه پیتسا به سه رهاتیکه دوور و دریزی ئەم زاته م نووسی بووه و پیتسا که شی ئیداره ی ناوه ندیم کردبوو تا بۆ چاپ بینیرنه دایره ی چاپه کانی کۆمه له، به لام عه نینی ریساله یان بۆ ره دکرده وه تا چاوتیکی تری پیدا بخشینم، ئیستا خه ربکی ئەو کاره م به لام تا حازر بوونی به سه رهاتی موفه سه لی شیخ، چه ند دیریک ده باریه ی ژبانی ئەم زاته ده نووسم».

که میری گه وری ره وان دز له داگیرکردنی ولاتانی (سووما و برادۆست بووه وه - ١٢٤١هـ)، به ولاتی لاجاندا ده گه راوه ره وان دز، به گوندی (نه لۆس) دا که گوندیکی زل و دارای قه لاتیکه بلینده راده برد خه لکی ئەم گونده که به (به گزاده) نیویان کردبوو، پیتیان وابوو میر شکاوه و به شپیرزه بی هاتوونه وه، ده ستیان کرده گه پ پیدان و «قه بو، قه بو» یان لیداناوه؛ میر رقی هه لستا گه راوه کوشتاریکی زلی لیکردن، ته نیا ژنیک به کورپکی ساوای مه مک مژه وه رزگاری بوو بۆ لای (سابلاخ) هه لات له گوندی (عیسا که ند) جیگیر بوو، کوره که ی (وسوو) به خیکرد تا گه وری بوو کرا به گوتلکه وانی (ئاغا). به لام (وسوو) که دیتبووی له مزگه وتی فه قیتیان ده خوین ئەویش ئاره زووی خویندنی کرد، هه موو به یانیک ده چوه کن مه لای ئاوه دانی ده رسی ده خویند تا بیته (مه لا!).

ئاغا که زانی (وسوو) ده رسی ده خوینت بانگی کرد و لیتی تووره بوو گوتی: ئەگه ر جاریکه دیکه بزانه م ده رست خویندوو ده تکوژم، به لام هه ره شه ی ئاغای گیانی پاکی (وسوو) ی له خویندن نه گپراوه و ئیجازه ی له داکی وه رگرت و رۆیشته شاری (سابلاخ) له مزگه وتی (رۆسته م به گ) دهستی به خویندن کرد. چه ندیک علومه دینی خویند پاشان سه وه دای ته سه وه فی که وه ته میتشکی، وه کو ده گپرنه وه خه ونیک ده بینن پیتی ده لین وه ره شیخ عوسمان بانگت ده کا، ئەویش له به ر ساده بی خو ی وا ده زانیت شیخ فه قه ت له (مه که) و (مه دینه) ی ده بن، ده ست ده داته گۆچان و توورینی نان و ملی رینگا ده گرت، نازانه م له چی شاریکی کوردستانی عیراق پیاویک پرساری لی ده کا: «بۆ کو ی ده چی؟» وه لامی ده داته وه ده لی: ده چم بۆ (مه که) ی خزمه ت شیخ عوسمان، کابرا پیده که نی و ده لی: «فه قی، شیخ عوسمان وا له ته ویتله»، ئەو نیتیک بوونه وه ی رینگا دلخو شیتیک بۆ (وسوو) سازده کا، رینگای ته ویتله ده گرتته پیتسا ده خزمه ت حه زه تی شیخ عوسمان (سراج الدین) دا تا چه ند سال ریازه ت ده کی شیت پاشان له لایه ن ئەم زاته موعه زه مه ئیرشادی بۆ موکریان ده دریت، پارانه وه و تکای زۆریش نه ی توانی باری ئەم وه زیفه قورسه له سه ر شانی (وسوو) یا وه کو حه زه تی سیراجو ددین فه رمو یانه (مه لا و سوو) لابه ریت، به ناچاری دیتته موکریان له گوندی (بورهان) داده نیشیت مه شه ور ده بی به (شمس الدین البرهانی)،

دوای چەند سالیکی دەچیتە گوندی (شەرەفکەند) لە زەویێکی بێ کەلک خانەقاییک بینادەنێ و دەست دەکا بەئیرشاد. لە سالی (١٢٢٨ھ) دەتەمەنی ٩٧ سالییدا لەم جیگایە وەفاتی کردوو و نپژراو.

شیخ یوسف پیاویکی زۆر مۆتەعەسیب بوو بۆ قەومی کورد، هەمیشە بەکوردییکی پەتی دواو، بەفەرمانی ئەم زاتە موقەدەسە گەلیک کتییی شەری وەکو (ابن حجر) لەلایەن مەلاکانەوێ کراوێ کوردی، مالا و دراو نەیتوانیوێ هیز بخاتە سەر مێشکی، دەوڵەمەند و هەژار لە بەرچاوی وەکو یەک بووێ خوای لی خۆش بێ.

گۆفاری (نیشتمان)، ژمارە (٩٠٨٠٧)، بەهاری ١٣٢٣/١٩٤٤.

ئەدەبیاتی تازەى سۆڤیەت

نامەى کەڤىکى دىل

هەلبەستەى: ئارکاد

خۆشەویستە کەم

غەم و دەردى من یە کجار زۆرە، لە درێژایی شەقامى مژاویدا گۆراییبیەکانى ئییمە لە پێش چا و ن دەبن، ئەم بەخەر و دۆلاند دەبەن و بۆ لای شارى مەرگم رادەکیشن، بەتەنێ هەر ئەم نیم بەلکە هەموو کچانى گوندە کەم دەگەلن. خواهی نەخواهی لە کەسوکار و مالى خۆمان دووربووینەو، ئاوێلە کانم هەموو بەتاو دەگرین، بەلام ئەم لە بەر زۆری غەم و فرمیسکم لە چاویدا قەتیس ماو. ئاواتم هەر ئەو نەو نەو بە کەزێهەکانى خۆم و بەر ئەو چەرخانە بەم کە هەمیشە دەسوورین، بەلام سوودی نییە، دەگەل ئەو کیشکچیانەى ئاگاداریمان دەکەن هیچ ناکرێ!

خۆشەویستە کەم

لەو کاغەزە ژاکاوە نامەت بۆ دەنووسم، ناتوانم بلێم ئەو وتانە بەخوێنى خۆم دەنووسم چونکو خوێن دەرهگ و دلێ مندا بەستوویەتی. بەلکە ئەو نامەت بەو میدادە بۆ دەنووسم کە لە گیرفاندا شار دوومەتەو و ئەتۆش تکا دەکەم بۆ خزمەکانى بخوێنیو. ئەتۆ چوویتە جەبەهەى جەنگ و ئەم

تاویستا لە تۆ بێ خەبەرم، تەنانەت ئادریسیشت نازانم، ئەدى بۆ کوێ؟ بۆ کوێ دەنووسم؟ تەنیا مەوزوو عیێکی دەدەمە دەستی دوژمن تا پێم پێکەنى!، ئەم بەقەولى گۆرانیبیژانى شارەکەمان وەلام بەئاسماندا دەنێرم.

نامە کەى من کە بەدوای بادا بۆ لای هەوران دەروا، شايدە رۆژێک دەگەل پریشکە پریشکی بارانێ وەدەس تۆ بکەوێ.

خۆشەویستە کەم: ئییمە بەبەستینى چۆمە بەرینەکانى خۆماندا تیبەرین و چەپکە گۆلیکمان لە چۆمى هاویشت^(١)، شەپۆلێ ئاوێ چەپکە گۆلەکانى مەى قوم کرد، ئاوالە کانم هەموو هەویا پراو بوون، تەنھا چەپکە گۆلە کەى من قوم نەبوو و ئاو بردى. لەوکاتەدا ئەتۆم بەجلکی سەربازیبیەو هاتە پێش چا و، لەسەر بەردیکی راوہستابووی و کلاوہکەت بۆ لای من رادەوہشان و بزەت پێم دەهاتى، گۆلە بەهەوادا دەرویشتن بەلام وەتۆ نەدەکووتن و ئەگەر ویشت کەوتیان نەیان دەپری و برینداریان نەدەکردى. لە پاشان ئییمە بەدایى جاران دەگەل ییکتر وەری کەوتین، ئەم لەو کاتەدا پێم وابوو کە بەدەختى بۆمە لە خەو و خەیا لیک زیاتر نییە، چونکو لەتەنیشت یەکتەرین و خۆشەختین. ئەدى هیچ پیمان وانیبیە کە عرابەکانى دوژمن بەنیو زەمەند و گیاوگژ و دەخلداندا رێگامان بۆ دەکەنەو.

لەو عانەدا ئەم پێم وابوو خیزانى تۆم، ییکترمان لە ئامیز دەگرت و قاقا پێدەکەن. چەپکە گۆلە کەى من هەروا بەسەر ئاوا دەرویشتن، بەلام بێرکردنەوێ من لەو بابەتەو بێ کەلکە، چونکو بەراستی ئەم پروام بەفال نییە.

خۆشەویستە کەم: تاو پەریو، تارمایی بەسەر لیپەرەوارەکاندا کشاو، بەسەر چلوکی دارەکانى کاج دا و، بەپەریپەرۆچکەى ئاسماناندا مانگی هەنگوینى منى لیقەوماو، دەچیتە پێش. لە پەنجەرە گۆلێ عال دەبیندین کە ئاونگیان لەسەر دەدرەوشێ.

هەر دەلێ چاوی کالە دەگری، بەلێ دەگری تا نەنگى من نەبینى و دەزانى چ شەویکم لەپێشدا یە!، شەویکە کە نازانم لە ئامیزی پیاویکی بیگانەدا یا لە باوہشى خاکی شاردا دەبێ بنووم. ئەم بەنەدیەکی شەرمەزار زیاتر نیم تا دەژیم، لەباتى وەى دەگەل تو جووت بەم دەگەل خەم و کوپەرەوہرى

بوومه ئاوال. بهسه ئه و شكايه ته خوڤايانه، مائئاواييت ليدده كه م و نازام ئه و نامه نووشتاوه و هت له كوئ پيدده گات. ئه گه ر ئه و نامه يه ت پينه گه يشت، ده بئى نامه دريژه كه ي ديكه بخويينه وه، كيهه نامه؟، ئه و نامه ي كه فرميسكى ده سگيرانه كه ت له ريگاي ئاسنى نووسيوه. ئه گه ر ئى منيش نه بئى هئى ئه و كچانه يه كه له سه ر هه موو شه قامي ك و هه موو ريگايه كى ئاسن فرميسكيان رشتوه.

بيخويينه وه و وه لامه كه ت ئاماده بكه و به نووكى سه ر نيزه ته وه بيه يته به رلين. گویت له دننگم بئى و به دريژايى ئه و ريگايانه فرميسكه كانى من به خوئنى دوژمنان بشووه. ئه من له تو ده نووسم، له تو ده پاريمه وه و ده ليم به و چه شنه ناتوانم بريم، نهنگى من بشووه، په له ي بكه تو له م بستينه وه، به تايبه تى تو له ي خاكه كه م بستينه وه، ئى كيهه خاكى؟، ئى ئه و خاكه ي له ژير پيماندا نه رم و ره حه ته.

گوڤارى كوردستان، ژماره (٢)، ٣٠ سه رماوه ز ١٣٢٤، ٢١ ديسه مبه ر

(١) ئوكرانى و هينديك له شارانى ديكه ي روسيه له روژى جه رنى ... دا (ناوى جه رنى كه ناخوتندر يتته وه) كچان هه ربه كه چه پكه گوئيكى ده به ستن و به ئاوتى داده دن، ئه گه ر گوڤ قوم بئى نيشانه ي به ده بختيبه و ئه گه ر قوم نه بوو ئه وه باشه.

ئىقتىباس له پوژنامه ي نازوو

ئازايه تى سمايل ئاغاي سكو

ده گيڤنه وه ده لئين سمايل ئاغاي سكو سهردارى ره شيد و به نيويانگى كورد له چاخيكدا كه شارى ره زايه ي داگير كرد له پيش ته وه دا بچيته نيو شارى، گه وره گه وره كانى ولات به پيريه وه چون و له ده ره وه ي شار ديدنه ييان ليكرد. سمايل ئاغا ده هات و ده چو گه فى ليدده كردن، له و كاته دا ماريك له و مارانه ي كه به به بئى ره زاي له و ولاته دا مه شه وورن بو لاي هات. سمايل ئاغا بو ئه وه ي ئازايه تى خوڤيان پئ نيشان بدا و به يه كجارى بيان تو قيتى، داها ته وه و ماره كه ي گرت. ماوه يه ك هه ر هاتوچوو و هه ره شه ي له وان كرد و ماره كه ي ده ده سته وه دا، له نه كا و رهنگى بزكا و ليوى به ددان گه ست و ماره كه ي له هه ردى دا و كوشتى. له دوايه خه نه جهرى

هه لگيشا و ئه و قامكه ي كه ماره كه پيوه ي دابوو په راندى و ده گه ل ئه وه شدا كه خوئنى قامكى وه ك پلوسك هه لى ده داشت وازى له قسه كردن نه هينا تا قسه كه ي ته وا بوو.

وام بيستوه له پاش كوشتنى ئه و مه رده نه به رده و ئه و پياوه نه به زه و ئه و سه رداره به جه رگه كه له سالى (١٣٠٩) دا به درو و ده له سه هه ليان خه له تاند و هينايانه ناو شارى شنو و له وئى به فيل شه هيديان كرد، كه لاكيان له نيو كه لاكى سائيرى شوهه دادا به و قامكه په ريوه ناسيبه وه، چونكو هينده شپريزه كرابوو ئه گه ر ئه و نيشانه ي نه بوايه به زه حمه ت ده ناسراوه.

روژنامه ي (كوردستان)، ژماره (٣)، ٢٦ به فرابارى ١٣٢٤ / ١٥ ژانويه ١٩٤٦.

ئازاديمان دهوئى

شه ش سال جهنگ بوو، شه ش سال خوئىن رزا، شه ش سال كوشتار كرا، شه ش سال، به لئى شه ش سالى ته واو ئالا هه لگه ره كانى ديوكراسى بئ وچان و پشودان، بئ دامان و راوه ستان هه و ليان دا و تيكووشان و خه و و خو اردنيان له خوڤيان هه رام كرد. بوچى؟ هه ر له به ره وه ي بناغه ي زولم و زوردارى پرووخيتن و ره گوريشه ي جه وور و بيداد له بنه ره ت ده ريتن و نازادى و ديوكراتى له گيتيدا بلا و بكه نه وه و نه هيلن چيدى زورداران مالى هه ژاران بخون و به ده سته لاتان هه قى بئ ده سته لاتان پامال بكه ن. له پاش كيشه و هه رايه كى زور، له پاش جهنگ و كوشتار و خوئىن ريژيبه كى به سام، له دواى زه ره ر و زبانيكى بئ نه ندازه نازادى خوزه كان زالبوون و ده س له كوشتار هه لگيرا، خوئىن ريژى نه ما، كووشكى زولم و ئيستيبداد رووخا، نه مامى جه وور و بيداد هه لگيشرا، موئسولينى كوژرا هيتله ر مرته ي ليبرا گورنيك گيرا و دنيا هه ساوه.

جا ئه و جا باوى هه ژار و زورلي كراو و ليقه و ماوانه و كاتى هاوار كردن ها تووه و ئه و نه ته وانه ي كه هه ميشه له ژير پيى دوژمندا نالا ندوويانه هاوار ده كهن و ده لئين: «ئازاديمان دهوئى»!

ئيمه ش و اتا ميلله تى كورد به كي كين له و نه ته وانه ي كه له ميژه ديلى و به خسير و ژير چه پوكى و تامى نازاديمان له بيير چوتته وه و ده ميكه ده ره ده ر و

قورپه‌سه‌ر و زۆرلپ‌کراو و تیش‌کاو و داماوین. ئیستاکه کولاوک‌ه‌ی هه‌ویامان بۆ کراوه‌ته‌وه و تا راده‌یه‌ک ژیاوینه‌وه، هاوار ده‌که‌ین و ده‌لێتین نازادیمان ده‌وی، به‌لێ نازادیمان ده‌وی و نابێ چیدی دیل و ژێرده‌ست بێن و ئاماده‌ین له‌ رێگای نازادیدا فیداکاری بکه‌ین و ده‌س له‌ گیان و مائی خۆمان هه‌لگرین.

رۆژنامه‌ی (کوردستان)، ژماره (٥)، ٢٩ به‌فرانباری ١٣٢٤ / ٢٠ ژانویه ١٩٤٦

نامه‌یێکی سه‌رئاوه‌له

برای هه‌ره خۆشه‌ویستم: مه‌جدی گیان له‌پێشدا تکات لێده‌که‌م لوتم لێ خوار نه‌که‌ی و پروم لێ وهرنه‌گێری و قه‌لس و تووره و زیز و دردۆنگ نه‌بی و وه‌په‌له‌نه‌که‌وی و پیت وانه‌بی ئه‌من لینگه‌به‌ریت ده‌که‌م و ناخۆشم ده‌وییی و ناتناسم و نازانم چ شیرین کورپکی.

خۆشه‌ویسته‌که‌م: پروم پێکه‌ ئه‌تۆم به‌قه‌ده‌ر چاوی راستم خۆش ده‌وییی و باشیشت ده‌ناسم و ده‌زانم:

ئه‌تولاویکی خۆینده‌وار و دانا و تیگه‌بشتوو و بېروون و پیتۆلی، ئه‌تو زۆرت کوپره‌وه‌ری دیوه و سخله‌ت کیشاوه‌ به‌دوی خۆیندندا هه‌له‌وه‌دای ولاتان بووی، ئه‌تو ئیستا کایین «مودیری و مامۆستای هه‌ره‌گه‌وره‌ی ده‌بیرستانی مه‌هابادی». وه‌ ته‌نانه‌ت ئه‌وه‌شم بیستوو که‌ ئه‌وسال چوویه تاران و له‌وی له‌ تاقیکردنه‌وه‌دا وریایی و زرنگی خۆت نواند و پروی کوردانت سپی کرده‌وه و بێجگه‌ له‌وانه‌ ده‌زانم کورپ زانایه‌کی به‌نیویانگ و ماقولی کوردستانی و تیگه‌بشتن و زانیی بۆ تۆ به‌میرات گه‌بیوه.

به‌لام داخی گرانم نازانی به‌زمانی کوردی و، واتا زمانی دایک و بابی خۆت بنووسی!، یا ده‌زانی و به‌ئانقه‌ست و خراب و تیکه‌ل و پیکه‌لی ده‌نووسی. ئه‌گه‌ر نایزانی ئه‌وه‌ هه‌ولده‌ تیبکۆشه‌ خۆت ماندوو بکه‌ فیربه‌ جا ئه‌وجار بنووسه، خۆ ئه‌گه‌ر ده‌زانی و هه‌ر به‌ئانقه‌ست و ده‌نووسی، پتیبسته بزانی و تیبگه‌ی که‌ به‌و کرده‌وه‌ ناشیرینه‌ دلی هه‌موو نه‌ته‌وه‌ی کورد له‌ خۆت دیشینی و ده‌بیسته‌ نیشانه‌ی ته‌وس و پلار و تووکی کورپه‌کانی هاوخوین و هاوینیشتمانت، براکه‌م، هه‌ر کورپکی خونگه‌رم و

نیشتمانیپه‌روه‌ر و کوردیزان چاوی به‌نووسراوه‌کانی تۆ بکه‌وی نیتوچاوانی گرژ ده‌کات و تووره‌ ده‌بی و مل ده‌نی له‌ پرته و بۆله‌ و... پروات بێ ئه‌من که‌ خۆم به‌برایه‌کی به‌ئمه‌گ و... (١) و به‌که‌وچکه‌ ئاویکی وه‌مه‌له‌ ده‌که‌وی، پتیم خۆشنه‌بوو کیشته‌ ده‌گه‌ل بکه‌م و به‌خۆتدا بشکینمه‌وه‌ و دلت بپشیم. له‌به‌رئه‌وه‌ گوتی خۆم لێ ناخنی و قوروقاپ دانیشتم و چاوه‌نۆز بووم که‌ بۆ خۆت ئه‌غیار بیه‌وه‌.

ئه‌مه‌ پتیی چوو هه‌تا ئه‌وشۆ له‌ ژماره (١٥) ی رۆژنامه‌ی کوردستاندا نووسراویکی تۆم له‌ژێر سه‌ره‌تای (ئاتۆم) دا چاوپێکه‌وت به‌راسستی که‌ خۆیندمه‌وه‌ وه‌ختابوو له‌داخان شه‌ق به‌م و بدپتیم! وه‌یه‌که‌جار زۆر تووره‌ بووم و گه‌لێکم پێش خوارده‌وه‌ و تارمایییم به‌سه‌رچاوی کشا، ده‌سه‌به‌جی ده‌ره‌ل بووم و ده‌ستم دا قه‌له‌م و ئه‌م نامه‌یه‌م بۆ نووسی: ترووسکه‌کانم، به‌به‌له‌ی چاوانم مه‌جدی گیان به‌قوربانته‌ ده‌بم ئاخ‌ر پتیم بلی ئه‌تو ئه‌و نووسراوانه‌ بۆ کێ ده‌نووسی؟ له‌کنه‌ خۆت بۆ کوردانی ناووسی؟ بۆیه‌ی ناووسی خه‌لک بپخۆینیته‌وه‌ و که‌لکی لێوه‌رگری، بۆیه‌ی ناووسی هه‌موو کورپکی خۆینده‌وار و نه‌خۆینه‌ده‌وار تیبی بگا؟ ئه‌دی بۆچی و تیکه‌ل و پیکه‌لی ده‌نووسی؟ بۆچی به‌کوردییکی په‌تی و پاک و خاوین و به‌رپۆجی ناووسی؟ که‌ بۆ خه‌لکی قازانجی هه‌بێ.

براگیان، ئه‌و چه‌شنه‌ نووسینه‌ بێجگه‌ له‌وه‌ی هیچ قازانجییکی بۆ کوردان نییه‌ زیانیی یه‌که‌جار زۆره‌، چونکو ئه‌و رۆژنامه‌یه‌ به‌دنیا‌دا بلاوده‌بیته‌وه‌ و ده‌که‌ویته‌ ده‌س دوژمنان و ئه‌وانیش له‌ بیانو و ده‌گه‌رپین که‌ نووسراوه‌کانی تۆیان خۆینده‌وه‌ ده‌بکه‌نه‌ هه‌را و لیمان له‌چه‌په‌له‌ ده‌ده‌ن و ده‌لێن؛ چۆن ئه‌وه‌یه‌ زمانی کوردی! ئه‌وه‌یه‌ ئه‌و زمانه‌ی هیندیه‌یان پتیه‌له‌ده‌گوت و شاخ و بالیان بۆ دروست ده‌کرد؟ و ده‌یانگوت هینده‌ هینده‌ باش و به‌ر ئاوه‌له‌یه‌، به‌و بۆنه‌یه‌وه‌ هه‌ویام هه‌یه‌ له‌وه‌ی پاش زۆر به‌شینه‌یی بنووسی و هه‌تا ده‌توانی وتاره‌کانت په‌تی بن. ئیدی به‌خوام ئه‌سپاردی.

رۆژنامه‌ی (کوردستان)، ژماره (٧)، ٢٩ به‌فرانباری ١٣٢٤ / ٢٠ فوریه ١٩٤٦.

(١) ئه‌و شوپنه‌ له‌ ده‌قه ئه‌سلیه‌که‌دا ناخۆیندریته‌وه‌.

ئەى دىنيا بزانە كورد سەربەخۆنى دەوى

زۆر كەس بە تايبەتى ئەو كەسانەى كە سەربان لە سەياسەت دەخوړى پييان وایە كە هەلپەپرینهوه و قیامى نەتەوهى كورد و داواى ئیستىقلال و ئازادى و سەربەخۆنى كردنى ئەو مەیللەتە هەر لە تاوى جەزەبە و زۆرى كاربەدەستانى مچومۆر و زۆردار و بلەوهزى بێگانەپە، ئاشكراپە كە بېگانەكان يانى فارس و عەرەب و تورك لەو ماوه دوور و درېژەدا كە دەستەلاتیان بەسەر كورداندا هەبووه هەرچى نەدەبوو بكرى دەگەل ئەو مەیللەتە دلپاكەيان كردوو و خۆيان لە هېچ خراپەبېتەك نەپاراستوو.

ئىستاش خۆتى شەهیدانى رېگای سەربەستى كورد كە بەدەستى كەمالى بى كەمال و دەستوپتەندە خۆتەمژەكانى رېژاوه هەر دەكوڵى. ئىستاش گولالە سوورەكانى كىوى ئاگرى خۆتى نەوجەوانانى رەشىد و ئازادى كورد وەبىر پىاو دینەنەوه. ئىستاش قاز و قووز و زىر و هۆرى ژن و مندال و هاوار و نالە نالى لاوانى برىندارى كوردى مەربوان كە لە سالى رابردودا بەدەستى سەرتىپ هۆشمەندى دىكتاتور قەتل و عام و تارومار كران لە گوپيان دەزرىنگىتەوه، ئىستاش بەندىخانەى ئەو دژمنە زۆردارانە پرن لە لاوى بى سووچ و تاوانى كورد و هەر رۆژە نارۆژتېك يەكېك لەوان بەسېدارەوه هەلداوەسرى.

خۆ حالى زارى كوردى هەژارى بارزان كە چەند مانگ لەوهى پيش دەولەتى ئىستىعمارى عىراق تالان و بى خانومان و دەربەدەر و مالىترانى كردن لە هەموو كەس مەعلومە و ئاشكراپە، دروستە كە ئەو كردهوه ناشىرناوە رۆژ بەرۆژ هەستى تۆلە ئەستاندەوه لە دللى لاوانى خۆتە گەرم و مللەتپەرستى كوردا بەهێتر دەكەن. دروستە ئەو رەفتار و ئاكارە وەحشىانە سات بەسات لاوان وەگەنجانى كورد بۆ لاى رزگارى و ئازادى هان دەدەن بەلام راستىكەى ئەوهپە ئەوانە هېچيان نەبوونە هۆى هەلپەپرینهوه و قىامى نەتەوهى كورد، ئەوانە هېچيان كوردیان وادارا نەكردوو كە داواى ئىستىقلال و سەربەخۆنى بكا بەلكو كورد مەیللەتېكى (١١) ملیۆنپە و بەهەموو شەرع و قانونىك حەقى ئىستىقلال و سەربەخۆنى هەپە و داواى ئەو حەقە مەشروعەى خۆى دەكا.

ئەى دىنيا، ئەى دىناى ئازادى تەلەب، ئەى دىناپىتى شەش سال تەواو دەگەل زۆرداران مەلت كرد و لەو پىناوەدا بەشى زۆرى لاوانى خۆت بەكوشت دا، بزانە: كورد ئىستىقلالى دەوى. بزانە: كورد زولمى لىكراوه حەقى خوراوه مولكى لى داگىركراوه و دەپهوى بەحەقى خۆى بگا. بزانە: كە سەياسەتى شوومى ئىستىعمارى بۆ قازانجى خۆى ئەم مەیللەتەى لە ئازادى بى بەش كردوو و لە ئەنجامدا بزانە كە كورد روشدى ئەوهى هەپە كاروبارى ماله خۆى بەچاكى هەلسوورپىنى و پىداوېستى كۆمەگى كەس نىپە قىوومى ناوى و تا تاقەتى لىدەپرى سەر وەبارى كەس ناھىنى و بۆ ئەستاندنى سەربەخۆنى هەول دەدا.

رۆژنامەى (كوردستان)، ژمارە (٢٩)، ١٠ خاكەلپە ١٣٢٥ / ٣٠ مارس ١٩٤٦.

ژوانى دوو خۆتەمژ

لەو كاتەدا كە پاش شەش سال شەرى و كوشتار، پاش گەلېك رەنج و ئازار و خۆتەمژان و پىاوكوژان، داواى زۆر كوپرەوهرى و دەربەدەرى و تالان و برۆ، ئادەمىزاد دەپهوى لە بەروبووى كردهوى خۆى بخوا و لەژىر سىبەرى دارى ئازادى كە بەخۆتى خۆى پەرودەى كردوو و چەند سالان بەدبارپەوه دانېشتوو، دانېش و بحەسپتەوه و ماندووى ئەو دەورەى شەرى لەبىر بچىتەوه. لەو رۆژانەدا كە لە هەموو جىگايەك قسە لە سولح و ئاشتى دەكرى. رادىو و رۆژنامەكان بلأويان كردهوه كە دوو جەردەى پىاوكوژ، دوو زەروى خۆتەمژ، دوو مارى بى رەزا، دوو زۆردار و دىكتاتور دوو دوژمنى خۆتى كوردا! يەعنى نورى سەعید پاشا و سىراج ئوغلۆ بۆ بەستنى پەيمانىكى نووى يا تازەكردنەوى پەمانى شوومى (سعد آباد) لە ئانكارا كۆبوونەوه، ئايا ئەو پەمانە چىپە؟ ئايا ئەو پەمانە بۆپە بەستراوه كە قازانجى بۆ ئادەمىزاد بى؟ ئايا ئەو پەمانە بۆپە بەستراوه كۆمەگ بەراوهستانى ئاشتى و سولح بكا؟ نە نە ئەو پەمانە... قردانى ئادەمىزاد..... تىك دانى..... چونكو ئەو كەسانەى.....

رېنگر و شەپانى و.....(١) ئەوانە لەوانەن بۆ دەسرتىكى قەيسەرىتىكى ئاور تىبەردەن، ئەوانە دوژمنى سولح و نەتەوى ئادەمىزادان و ئەو پەمانە شوومەيان بۆپە بەستوو كە تۆوى كورد لەسەر زەوى نەهپلن و ئەو نەتەوه

بۆجى كوردستانو لەبىر كەردووە؟

بەقەلەمى: ئەحمەد حەمروش

كورد ئىيرانىن و بىجگە لە ئىران حەشارگە پەكيان نىيە مېللەتى ئازا و لەمىژىنەى كورد كە لەبەر هەندىك شت لە نىشتىمانى ئەسلى خۆى دووركەوتۆتەو و ئەورۆ لەژىر چەكمەى نۆكەرانى ئىستىعمار و تەرفەدارانى سىياسەتى (پان توركىسىم) ژيانىكى تال و پر لە ناخۆشى رادەبوئىر، ئاخىرى رۆژىك دەبى راسستەو بەى و شىرانە زنجىرى ئەسارەت بېسىنى و تۆلەيهكى زۆر بەسام و پىاوانە لەو كەسانەى دەستدرىژيان بۆ حقوقى وى كەردوو و ئازارىيان داو و ئازادىيان لى سەلب كەردوو بەستىنەتەو و زىندوو و نەبەزى خۆى بەدانىشتووانى سەر زەوى بەسەلمىنى و دەدوژمانى خۆى بگەيهنى كە كورد هەر زىندوو پايەدارە و بەهېچ جۆرىك نامرى و سىلاوى حەوادىس بناغەى عەزم و غىرەتى وى نالەقنى.

تىفكرن، كىهە مېللەتە لە بەراپەر ئەو هەموو كۆششەى كە بۆ لەنىبوئردنى وى كراو و دەدەكرى هەندە بەهيمەت و خۆراگر و پايەدارى.

كىهە مېللەتە بۆ پارازتنى مېللەتى خۆى بتوانى دەگەل مېللەتى غالىب وە بەدەستەلات و زۆردار ملە و مېارەزە بكات.

چ نەتەو بەقەدەرى ئەو نەتەو لە رىگای ئازادى و سەربەستىدا فېداكارى و جانبازى كەردوو و قورىانى داو و زىانى دىو و ئاوارە و دەربەدەر كراو.

مېللەتى غەبورتەر و ئازاتەر و نەبەزتر لە برا كوردەكانى ئىمە، كە داخەكەم ئىستا لەژىر پەنجەى بى روحى بىگاناندا ئەسىرن، كە متر وەگىر دەكەوى بەلكە هەر نابىندرئ. هەندىك لە دەولتە ئىرتىجايىيەكانى عىراق، كە بەيارمەتى و مەبەستى ئىستىعمارى و بەپىچەوانەى مەيل و رەغبەتى مېللەتى عىراق هاتوونە سەركار و هەمىشە لاگرى سىياسەتى ئىستىعمارى بوون و قازانجى مېللىيان چاودەئىرى نەكەردوو، بۆ پەيداكردى دووبەرەكى و دوژمنايەتى لە بەينى كورد و عەرەدا رەفتارى بەكجار بى شەرمانە و خراپيان دەگەل كوردان كەردوو.

بەبەكجارى نابوود و حەقى مەشرووعى وى پامال بكەن. وەكو بىستوو مە سىراج ئوغلۆ بەنورى سەعەدى گوتوو هەنگىنى ئىمە دەتوانىن دەگەل ئىو بەينە دۆست و هاووپەيمان كە ئەو نەختە حەقەش كە عىبارەتە لە نووسىن و خويندنەوى زمانى كوردى ئەویش لەژىر سانسۆرىكى قەويدا، بۆ كوردان قائىل نەبى و ئەلبەتە ئەویش لە خوداى دەوى كورد نىنۆكى نەبى خۆى بى بخورىنى - بەلام داخوا ئەوانە دەتوانن كوردان بەجارىكى لەنىو بەرن و تۆيان لەسەر زەوى هەلگن.

داخوا دەتوانن كوردان وادار بكەن واز لەو حەقە مەشرووعەى خۆيان بىن! نە ئە پىوستە ئەوانە بزاتن و باش تىبگەن كە كورد مېللەتىكى نەمر و نەبەزە و بەبابەو هەش بىر ناتوانن لەنىوى بەرن و بىدەنگى بكەن.

كورد هەيه و لە مەيدان دەرنانچى و بەهەر وگىف ناپەشۆكى و واز لە حەقى خۆى ناهىنى و هەتا تنوكىكى خويىن دەبەردامابى لە رىگای ئازادى و سەربەخۆيدا كۆشش دەكا و حازر نىيە چىدى نۆكەرى بى جىرە و مواب و سووك و چرووكى تورك و عەرەب و فارس بى و ئەو هاوار دەكا و دەلتى: ئەى ئەو كەسانەى موقەدەراتى دنيا دەبەر دەستى ئىو دەپا، ئەى ئەو كەسانەى كە بۆ هەلكەندى نەمامى زولم و بىداد ئەو هەموو فېداكارىو كرد، ئەى ئەو كەسانەى كە دەتانهوى(۲) كە بەشادى و ئازادى بئى، سەرنجىكى بەدەنە حالى ئىمە و مەيلەن چىدىكە ئەو زۆردارانە لەژىر پى خۆياندا بمان تولخىننەو، قەبوول مەكەن لەوى پاش ئەو خويىنمزانە خويىنى ئىمە بژن و ئەگەر هاوارىكمان كرد يا لەجىيى خۆمان جوولايىنەو لىمان لەهەرا بەدن و مەلئىن كورد رىگر و شەرانىيە.

توبى خودا ئەو ئەنسىسافە كابرانىك بى بەزۆرى ملىكت لى زەوت بكا و ئەگەر پىت گوت ئەو مولىكى باب و باپىرى خۆمە و دەبى بۆم بەجى بىلى، لەباتى بەجىپىشتان پىت بلئى رىگر و شەرانى و كىشەم پىدەفرۆشى.

هەوىام هەيه ئالا هەلگەكانى ئازادى چىدى ئەو ناحەقىانە قبوول نەكەن و نەهئىلن بەتەنھا لە دنيادا مللەتى كورد لە ئازادى بى بەش بى.

پۆژنامەى (كوردستان)، ژمارە (۳۲)، ۱۷ خاكەلئو ۱۳۲۵ / ۶ آورىل ۱۹۴۶.

(۲.۱) ئەو شوپانە لە دەقەكەدا رەشبوونەتەو و ناخويىندرتەو.

ديسان دهولته تي توركياش نهو رهفتاره ي دهگه ل نهو ميلله ته نازايه كردوه و بهكوشتار و قهتل و عامي وان سهحنه يتيكي خوينيني له دونيادا هينا روو كه رووحي بهشهرهت و نهوع دوستي لهو كاره بي شهروانه بيتراره.

تاريخ زولم و زورتيكي كه دهولته ته ئيرتيجاعيه كاني عيراق و توركيه له برا كورده كاني ئيمه يان كردوه قهت فهراموش ناكا. ميلله تي قاره ماني كورد به خويني گهش و سووري خو ي نيوي بليندي خو ي بو نه بهد له لاپه ره كاني ميژوودا سه بت كردوه و هه تا ئاده ميزاد له دونيادا ده ئي نيوي نهو جه للاله بي روحمانه ي كه دهسته دهسته و پؤل پؤل لاواني كورد يان سه ر بريوه و زيندوو زيندوو ده تاوريان هاويشتوون به خراپه ديني. به لام هه رچي زووتر زوري بو ميلله تي كورد بهيندري و زياتر جه زره به بدرئ نهو تاوره مقه ده سه ي كه له نيوي دلي پاكي ويدا له ميژه دايسي پتر بلتسه ده ستيني و بيگومان سه رتا پاي دوزماني ده سووتيني. سه ردانه واندن و چاوسور كرده وه له قاموسي كورديدا نيبه. نهو حه قيقه تيكي كه ميژووي خوينين و پر ئيفتيخاري كوردستان شاهيدي له سه ر ده دا.

وه نه بي كوردان هه ر له ده ره وه ي نيشتماني خو ياندا تووشي كويره وه ري و سه خله ت و نارحه تي بوون به لكه له نيشتماني نه سللي خو يان يه عني له ئيرانيشدا له زه ماني حكومه تي ره زاخاني په هله ويدا تووشي گه ليك مه ينه ت و كويره وه ري بوون و حه ق ي ژيانان نه بووه.

په يميانه سه عد ئاباد كه هه موو كه س ده زاني سرفه ن بو له نيوي ردي كوردان ئيمزا كراوه، ئيمزاي ده ولته تي (ظل الله) ئيرانيشي پتوه بوو. ره فتار و ئاكارتيكي ره زاخان ده گه ل كورداني ده كرد به راستي يه كجار زور ناپياوانه بوو، هه لپه رينه وه ي ئيستاي كورد عه كسولعه مه لي نهو زولم و زوره ي پيشووه.

نه ورؤ ته واوي نهو كوردانه ي كه له ولا تاندا بلا و بوونه وه و له ژيتر په نجه ي تورك و عه ره بدا، ديسان چاوي ئوميد يان ده نيشتماني نه سللي خو يان بريوه.

نه هزه تي ديوكرا تيكي كوردستان كه بناواني له نيوه راستي نيشتماني نه سللي كورداندا هه لگي راه هه موو كوردي دنياي مته وه جيهي ئيران كردوه نه گه ر ده ولته له ئيحساساتي پر شوري كوردان ئيستيفاده بكا و توله ي

بي به شي و چاره ره شي زه ماني ره زاخانيان به چاكي بو بكا ته وه و ده گه ل جه نابي قازي محه مه د ره هبه ري مه حبوب و مه زني كوردستان، كه بي شك له ريزي پياوه هه ره گه و ره و زانايه كاني روزه لاته حيساب ده كرى، وا ريدى موزا كه ره بي و مه سه له ي كوردستان به قازانجي نازادي بيرپته وه، قوه و تيكي وا به هيز و نه بيندراو له ئيراندا په يدا ده بي كه گري پشتي ئيستيعمار تيكي ده هاري و ده يشكيني.

نه گه ر كوردان له ده ره وه ي نيشتماني خو ياندا به ده ستى عه ره ب و تورك گرفتارين هيج نه بي ده بي له نيشتماني نه سللي خو ياندا حه ق ي ژيانان هه بي و به نازادي رابويرن.

داخه كه م ره فتاري ره زاخان هيج له ره فتاري تورك و عه ره بان كمتر نه بوو ئيستاش خو يني برا كورده كانان له ده شته پان و به رينه كاندا شه پؤل ده دا، ئيستاش زنجيري ديلي له ده ست و پتي ميلله تي ئيران دانه رندراوه، ئيستاش ده ستى بي ره حمى حاكمى نيزامى له كو بوونه وه و ئيجتماعات له سنه دا جلوگيري ده كا و نايه لي شكايه تي كه س به گو يي نه ولياي ئومور رابگا. گراني هه ره شه له سه قز ده كا، كوردستان له حالي توقين دا يه.

نه گه ر ده ولته تي ئيستاكه نازاديخوازي و تيگه يشتنى سياسى خو ي له جيبه جي كوردي مه سه له ي نازه ربايجان و له رووناك كوردي ناسوي تاريخي سياسه تي خار جييدا نيشان داوه، ده گه ل ره هبه راني فرقه ديوكرا تي كوردستان وا ريدى موزا كه ره بي به شه رتيكي عه ناسيري ئيرتيجاعى و به كرتيگير او لي بگه رين، مه سه له ي كوردستان پيش به ته قه دومى نازادي و قازانجي ئيران ته واو ده بي.

ئيمه له جه نابي ئاغاي (قوام السلطنه) ته مه نا ده كه ين كه هه رچي زووتر ئاغاي (مظفر فيروز) كه لاوتيكي موته ره قى و زاناي مو عاسيره بو كوردستان به رتيكات تا مه سه له ي كوردستان حه ل بكرى.

كورد برا ي ئيمه ن، يادگاري باب و باپيري ئيمه ن، ده بي بو داوا مه شروه كاني وان گو ي راديرين، نه وان بي بجه له نازادي و عه داله ت چي دييان ناوي.

نه من پيم وا يه نهو چرا رووناكه ي كه ئيستا له كوردستاندا هه ل كراوه بهو زووانه سه رتاسه ري روزه لاته رووناك ده كا و نازاديخوازي ئيران كه له

ناوه پۆک

- 7 * شێرهژن
- 13 * یه کهم پۆژنامه ی کوردی له کوردستانی ئێران
- 16 * کاره ساتی کوژرانی خالۆ قوربان
- 20 * نامه یه کی ئه ده بی
- 26 * ئه رکی به بیان له هه لومه رگی ئیستادا
- 34 * مامۆستای شاعیرانی موکریان
- 46 * حاجی قادری شۆرشگی
- 57 * عه لی ناشق
- 65 * زۆر زانیش به هه له ده چی
- 70 * ئه رکی نه ته وایه تی ئیمرو ی شاعیر و نووسه ره کائمان
- 72 * وه لامی کی دۆستانه
- 78 * ئه زموونی شاعیریم
- 89 * ئاسۆگه
- 91 * کورد بۆ گشتی شاعیره ؟
- 95 * چه ند نوکته یه ک له باره ی میژووی ئه ده بی کوردیه وه
- 100 * پێشه کییه ک بۆ «پیکه نینی گه دا» ی حه سه ن قزنجی
- 106 * پێشه کی بۆ قه لای دمد
- 116 * هه ژار و شه ره فنا مه
- 122 * پێشه کی بۆ دیوانی نالی
- 129 * پاره تاژی
- 139 * نه ورۆز
- 141 * جوانترین دیهن
- 144 * بوو کی یه کشه وه
- 152 * هه واری خالی
- 158 * مه هاباد
- 162 * له رۆژیکی پایزی دا
- 165 * شیری به ده ستیکه وه بوو هه تاوی به ده ستی دیکه وه

خوزستان و نازهربایجان و کوردستان و سایر نوقاتی ئێراندا هه ن،
 کارتیکی وا ده که ن که پۆژی سه ر ئالاییتیکی که هه رگیز پۆژی لی ئاوانه بووه ،
 بیلئاخیره لی ئاوابج و میلله تانی ئه سیری پۆژه ه لات نه جات ده ده ن!
 (* پۆژنامه ی (کوردستان) ، ژماره (79) ، 29 گه لاویژی 1325-1946 .

چاپکراوه‌کانی ده‌زگای ئاراس له سالی ۲۰۰۳

- ۱- بیره‌وه‌رییه‌کانی سه‌عید ناکام.
- ۲- البارزانی. مسرحية للأطفال. تأليف: أحمد إسماعيل إسماعيل
- ۳- بارزانی. شانۆگه‌ری بۆ مندالان. نووسینی: ئەحمەد ئیسماعیل ئیسماعیل. وه‌رگێڕانی له عه‌ره‌بییه‌وه: مه‌هدی خو‌شناو.
- ۴- کابینه‌ی چواره‌م: ته‌مه‌نیکی که‌م و به‌ره‌مه‌نیکی زۆر. چالاکییه‌کانی حکومه‌تی هه‌رێمی کوردستان له سالی ۲۰۰۲. ۱۲۰.
- ۵- من مهاباد الی اراس. ترجمه من الفارسیة الی الكردیة: شوکت شیخ یزدین. نقله الی العربیة: شاخوان کرکوکي.
- ۶- ته‌می سه‌ر خه‌ره‌ند. رۆمان. شێرزاد حه‌سه‌ن.
- ۷- بارگه‌ی یاران. سه‌رجه‌می شیعرى هێمن.
- ۸- هه‌واری خالی. سه‌رجه‌می نووسینی هێمن.

- 176 * ئەو جو‌ره‌ی بنه‌وئ
 - 184 * ڤێزی نان بگرن
 - 187 * کورته‌ی ئۆدیسه
 - 194 * وشه ونبوه‌کان
 - 198 * لامه‌زه‌بی خه‌یره‌ومه‌ند
 - 205 * ته‌نیا هه‌میشه‌ ته‌نیا
 - 209 * چیرۆکی کووله‌که
 - 216 * مامۆستا هێمن و دیوانی تاریک و ڤوون و چه‌ند ڤرسیاریک
 - 222 * وتووێژ ده‌گه‌ل مامۆستا هێمن
 - 228 * ده‌گه‌ل مامۆستا هێمن
 - 231 * وتووێژیکی بلاونه‌کراوه ده‌گه‌ل مامۆستا هێمن
 - 244 * له به‌هاری شیلاناویوه تا پایزی ورمی
 - 282 * نامه بۆ که‌رمی قه‌بیومی: یه‌که‌م
 - 283 * دووه‌م
- نووسینه‌کانی به‌رای**
- 285 * خۆت بناسه
 - 285 * ڤۆژی کاره
 - 287 * سکا‌لایه‌ک له‌گه‌ل نیشتمان
 - 287 * شیخ یوسف شمس الدین البرهانی
 - * ئەده‌بیاتی تازه‌ی سۆقیه‌ت
 - 289 * نامه‌ی کچیک‌کی دیل
 - * ئیقتیباس له ڤۆژنامه‌ی ئاره‌زوو
 - 291 * نازایه‌تی سمایل ئاغای سمکۆ
 - 292 * نازادیمان ده‌وئ
 - 293 * نامه‌ییک‌کی سه‌رئاوه‌له
 - 295 * ئە‌ی دنیا بزانه کورد سه‌ره‌خوئ‌ی ده‌وئ
 - 296 * ژوانی دوو خوئ‌نمژ
 - 298 * بۆچی کوردستانو له‌بیر کردووه؟